

Vertaald door Google, hou daar dus rekening mee.

Verboden gezondheid

ONGENEESBAAR WAS GISTEREN

ANDREAS LUDWIG KALCKER

Alle rechten voorbehouden. Geen enkel deel van deze publicatie mag worden gereproduceerd, opgeslagen in een retrieval-systeem of verzonden in welke vorm of op welke manier dan ook zonder voorafgaande toestemming van de eigenaar van het auteursrecht. E-mail: [info@andreaskalcker.com](mailto:info@andreaskalcker.com)

Uitgever: Vodia

Bedrijfsnaam: Voicedialogo, S.L

Land: Spanje

Website: [www.andreaskalcker.com](http://www.andreaskalcker.com)

E-mail: [info@voedia.com](mailto:info@voedia.com)

Auteursrecht © 2018

Alle rechten voorbehouden. Geen enkel deel van deze publicatie mag worden gereproduceerd, opgeslagen in een retrieval-systeem of verzonden in welke vorm of op welke manier dan ook zonder voorafgaande toestemming van de eigenaar van het auteursrecht.

Alle moeite is gedaan om dit boek vrij van fouten of omissies te maken. De redacteur, auteur of hun respectievelijke werknemers of agenten aanvaarden echter geen aansprakelijkheid voor verwondingen, verliezen of schade toegebracht aan mensen die handelen of nalaten te handelen als gevolg van het materiaal van dit boek, indien dergelijk letsel, verlies of schade op welke manier dan ook te wijten is aan een handeling of nalatig verzuim, plichtsverzuim door de redacteur, auteur of hun respectievelijke werknemers of agenten.

Met dank aan: Adelina Androne, Liz Maria Antonini, Dr. We danken Onco Barella en Celia Masfarnier voor hun uitstekende redactionele ondersteuning, vooral aan M.D. Unzu Alonso voor organisatie en productie. Ik ben vooral Jose Beltran, Karl Wagner, Juan Manuel Diaz, Gerd Unterweger, Leo Koehoff, Dan Bender, Angelica Costa, Mario Guido, Carolina Ortiz, Gusty Lopez, Jorge Ferri, Laura en Ana Laura, Dyana, Valeria, Andres dankbaar. Gimenez, Victor Hugo, Norma Briagas, Johnny, Humberto Carbalho, Charlotte, Gaston Fileni, Monica Rekelhof, aan Roger, Enrique en Josep Pamies en aan Scott voor het ontwikkelen van CDH, aan Dr. Gloria Navines Grau voor de farmaceutische gegevens. Voor. Voor hun professionele bijdragen aan Drs.

Gustaaf Leon, prof. dr. Rocio Lapuente, dr., Cristina Mendez, dr. Julian Rabanaque, dr. Pilar Fernandez, dr. Isabel Bellostas, Dr. Teresa Forcades, dr. Isabel Cuso, dr. C.

Gallego, Dr. Antje Oswald, Dr. Angel Escudero, Dr. Klaus Schustereder, Prof. Dr. Konrad Meyl, Dra. Claudia Littlewood, Dr. Eva Serra, Dr. Luisa Morales, dr. Goiz Duran, Rainer Taufertshöfer, Kerri Rivera, Patrick Beaumont, Jose Luis Núñez, Dr. Joanis Bouchelos en Jim Humble omdat hij de initiator is van een nieuwe levensfase voor mij en Rama omdat hij onvoorwaardelijk aan mijn zijde staat en met al mijn liefde voor Iris, Melanie en Andrea.

Auteur: Andreas Ludwig Kalcker

Originele Spaanse titel: "Salud prohibida"

ISBN: 978-84-617-4272-1

Uitgever: Voedia © 2018

Omslagfoto: Juan Miguel Sobrón da Silva

Omslagontwerp: Boris Lauxterman

Pagina-ontwerp: weven © 2016

Engelse vertaling door Asun Henares en Margaret Ikawa  
www.digitalbooks.com ii

Over de auteur

Andreas Ludwig Kalcker

Onderzoeker, wetenschapper en schrijver, geboren in Duitsland, Andreas Kalcker is toegewijd aan het onderzoeken van nieuwe manieren om ziekten te behandelen die als ongeneeslijk of moeilijk te genezen worden beschouwd, door de ware oorzaak van ziekte te begrijpen. Met zijn 'Natural Biophysics'-concept probeert hij door middel van logica de fundamentele waarheid van de ziekte toestand te ontcijferen, in plaats van alleen de symptomen te benoemen.

Na 35 jaar in Spanje te hebben gewoond, woont hij momenteel in Zwitserland, waar hij werkt als directeur van een onderzoekslaboratorium waar zijn onderzoeken verschillende patenten voor nieuwe medicijnen hebben opgeleverd.

Hij heeft een bachelordiploma in economie en behaalde zijn Ph.D. in biofysica in de tak van alternatieve geneeskunde voor zijn proefschrift waarnaar wordt verwezen in zijn eerste boek "CDS, gezondheid is mogelijk." Later besloot hij afstand te doen van de titel toen de faculteit hem niet steunde nadat bepaalde media zijn reputatie hadden besmeurd en zijn ontdekkingen belachelijk hadden gemaakt. Hij blijft lid van de Duitse Vereniging voor Biofysica (Deutsche Gesellschaft für Biophysik e.V.).

Van belang is het succesvolle protocol voor de behandeling van regressief autisme, met mevrouw Rivera, uitgevoerd in samenwerking met de Foundation to Beat Autism, in Venezuela, sinds 2011. Op Autism One (de grootste autismeconferentie ter wereld) in Chicago, in 2013 en 2014 introduceerde hij het nieuwe concept van

"Parasieten vaccinatie" waarbij gifstoffen die vrijkomen door parasieten een van de oorzaken zijn van symptomen die bekend staan als regressief autisme. Er zijn nu meer dan 350 gedocumenteerde meldingen van kinderen met vrijwel volledige remissie van autisme die dit protocol gebruiken. Deze

prestatie werd mogelijk gemaakt door Facebook-pagina's zoals "autistische parasitosis" en andere, waarmee de ouders van herstelde kinderen anderen helpen het protocol toe te passen, ervaringen te delen en vragen te beantwoorden.

Het is een "pay it forward"-droom die uitkomt, waardoor het geluk terugkeert naar getroffen families die hun dierbaarste dierbaren terugkrijgen.

iii



Ik draag dit boek op aan hen die lijden  
en voor degenen die liefdevol voor ze zorgen.

## Inhoud

Over de auteur .....	iii	Andreas Ludwig Kalcker .....	iii
.....	11	Inleiding .....	11
Hoe gelukkig te zijn en niet dood te gaan tijdens het proberen.....	11		
De bedoeling van dit boek .....	14		
"Angst is een slechte adviseur en een geweldige verkoper." .....	15		
Waarom worden sommige mensen ziek en anderen niet? .....	17		
Zuurgraad .....	..22		
Een ziek lichaam is zuur .....	24		
Voeding .....	25		
Voorgeschreven medicijnen .....	30		
Je geest openen .....	32		
Hoofdstuk 1 .....	37		
Afkortingen .....	37		
Wet- en regelgeving .....	38		

Jim's Discovery: wat is MMS, ook wel CD genoemd? .....	40
Wat is malaria? .....	42
De praktijktest van het Rode Kruis die “nooit is gebeurd” .....	43
Herstel bevestigd door patiënten .....	56
Bekende feiten over chloordioxide .....	58
Kan het alles genezen? .....	61
Chloordioxide is geen hypochloriet! .....	61
Natriumchloriet (NaClO <sub>2</sub> ), de voorloper .....	62
Hoe maken we het? .....	63
Oxidatie .....	64
Oxidanten .....	68
Voorzorgsmaatregelen .....	69
Is het giftig? .....	71
Hoofdstuk 2 .....	75
Dimethylsulfoxide (DMSO) .....	75
Zeewater .....	77
De vervuiling van onze zeeën .....	80

Artemisia annua .....	85
Stevia rebaudiana .....	88
Kalanchoë Daigremontiana .....	90
Kerosine (aardolie) — Een universele genezer .....	92
Terpentijn: "Een alternatief voor alles." .....	95
Borax .....	100
De Zapper (Biotrohn®) .....	108
v	
Hoofdstuk 3 .....	113
Lees eerst .....	113
Korte lijst met protocollen, A–Z: .....	119
Methoden voor het toedienen van chloordioxide (CD) .....	120
Protocol A: zoals in Amateur .....	122
Protocol B: zoals in Basis .....	123
Protocol C: zoals in CDS .....	125
Protocol D: zoals in Dermatologie .....	126



Protocol E: zoals bij klyasma's .....	127
Protocol F: zoals in Frequent .....	129
Protocol G: zoals in Gas .....	130
Protocol H: zoals in Thuis .....	134
Protocol I: zoals in Insecten en Beten .....	135
Protocol J: zoals in "Vreugdevolle" mondspoeling .....	135
Protocol K: zoals in Kit .....	136
Protocol L: zoals in Toilet (Badprotocol) .....	138
Protocol M: zoals bij Malaria (hoge dosering) .....	140
Protocol N: voor Nippers (Kinderen) en Adolescenten .....	141
Protocol O: zoals in Oogheelkunde, of ogen, oren en neus .....	142
Protocol P: zoals in Parasites (intens protocol) .....	144
Protocol Q: voor het doven van brandwonden .....	158
Protocol R: zoals in rectaal met een irrigator .....	159
Protocol S: zoals in Sensitive (lage en langzame doses) .....	160

Protocol T: zoals in Terminal (voor zeer ernstige ziekten) .....	161
Protocol U: zoals in Dringend, (voorheen Clara's 6 + 6 protocol) .....	162
Protocol V: zoals in vaginaal, via irrigatie .....	162
Protocol W: zoals in Wow! Het kan ook worden gebruikt om... .....	164
Protocol X: zoals in DetoX (om zware metalen te elimineren) .....	165
Protocol Y: zoals bij HYpodermic-CDS-injecties .....	166
Protocol Z: zoals in Zapper (Biotrohn) - frequentiegenerator .....	167
Calciumhypochloriet (MMS2)-protocol .....	168
Hoofdstuk vier.....	173
Abces .....	175
Acne .....	176
Acute proliferatieve glomerulonefritis .....	178
Afteuze stomatitis (aften) .....	179
Allergische rhinitis .....	180
Allergie .....	181
Ziekte van Alzheimer .....	182
Amyotrofische laterale sclerose (ALS) – de ziekte van Lou Gehrig .....	183

Anale Fistel .....	185
Spanning .....	186
Blindedarmontsteking .....	187
Arteriële hypertensie (hoge bloeddruk) .....	188
Astma .....	189
vi	
Atherosclerose (atheroma) .....	191
Voetschimmel .....	193
Atopische dermatitis (eczeem) .....	194
Auto-immuunziekten .....	195
Autisme .....	196
Bacteriële vaginose .....	198
Kaalheid .....	199
Bipolaire stoornis en gegeneraliseerde angst .....	200
Bijten .....	201
Blaaskanker.....	203
Botkanker .....	205
Borstkanker .....	206
Bronchitis .....	207

Brucellose .....	208
Brandwonden .....	209
Slijmbeursontsteking .....	210
Candidiasis (vaginaal) .....	211
Chaga's .....	213
Chikungunya .....	215
Chronische obstructieve longziekte – COPD .....	218
Dikkedarmkanker (Darmkanker) .....	219
Verkoudheid .....	221
Congestief hartfalen .....	222
Conjunctivitis .....	223
Ziekte van Crohn .....	224
Cutane Leishmaniasis .....	226
Taaislijmziekte .....	228
Blaasontsteking of urineweginfectie .....	230
Cysten .....	231
Roos .....	232
Dementie .....	234

Knokkelkoorts .....	235
Depressie .....	236
suikerziekte.....	
.....	238
Diarree .....	240
Diverticulitis .....	242
Ebola .....	244
Epstein-Barr-virus (Cytomegalovirus) .....	245
Erectiestoornissen .....	247
Escherichia coli (E. coli) .....	
248	
Slokdarmkanker .....	249
Fibromyalgie .....	250
Griep (Influenza) .....	
251	
Breuk .....	252
Schimmels (Mycose) .....	
.....	253
vii	
Gastritis .....	254
Gastro-enteritis .....	256
Gingivitis (zie Parodontitis) .....	258

Gonorroë .....	258
Jicht .....	259
Hoofdpijn .....	260
Zware metalen.....	
.....	262
Levercirrose (levercirrose) .....	264
Hepatitis .....	267
Hernia .....	268
Herpes .....	269
Hoge cholesterol .....	270
Hiv/aids .....	271
Humaan Papillomavirus (HPV) .....	
.....	274
Hyperthyreoïdie .....	276
Infecties .....	277
Nierkanker .....	278
Leukemie .....	279
Lichen Sclerosus-atrofie .....	280
Leverkanker .....	281
Ziekte van Lou Gehrig (zie Amyotrofische laterale sclerose - ALS) .....	283
Longkanker .....	283

Lupus .....	284
Ziekte van Lyme .....	286
Lymfoom .....	287
Malaria .....	288
Meningitis .....	292
Migraine (Zie Hoofdpijn) .....	293
Pfeiffer (Epstein-Barr-virus) .....	294
MRSA (Zie Staphylococcus) .....	294
Multiple sclerose .....	295
Nefritis .....	296
Artrose (artrose) .....	297
Osteomyelitis (Staphylococcus/SARM) .....	299
Osteoporose .....	300
Otitis .....	300
Eierstokkanker .....	302
Alveesklierkanker .....	305
Papillomavirus .....	306
Maagzweer (Helicobacter) .....	306
Parodontitis .....	307

Longontsteking .....	308
Prostaatkanker .....	309
Prostaatontsteking .....	310
Psoriasis .....	312
viii	
Reflux (zure reflux) .....	313
Niersteen (niersteen) .....	314
Nierfalen .....	315
Nierischemie-reperfusie .....	316
Reumatoïde artritis .....	317
Sarcoïdose .....	320
Schurft .....	321
Schizofrenie .....	322
Ischias .....	323
Sinusitis .....	324
Syndroom van Sjögren .....	326
Huiduitslag .....	327
Staphylococcus (stafylokokkeninfectie) .....	328



Maagkanker of maagkanker .....	329
Schildklierkanker .....	331
Tongkanker .....	332
Tonsillitis .....	335
Tuberculose .....	336
Tumor .....	337
Buiktyfus .....	338
Colitis ulcerosa .....	339
Baarmoederkanker .....	340
Uveïtis .....	342
Spataderen .....	343
Veneuze ulcera .....	344
Veneuze trombose .....	346
Vesiculaire stomatitis .....	347
Vitiligo .....	348
Wratten .....	349
Wonden .....	350
Hoofdstuk 5 .....	353

Hoe een CD (Chloordioxide) te bereiden.....	353
Waarom geen citroenzuur gebruiken? .....	354
Hoe CDS te bereiden (~3000ppm = 0,3%) .....	354
Hoe CDI (injecteerbaar chloordioxide) te bereiden .....	362
Welke is het beste? CD, CDS, CDH of niet-geactiveerd chloriet? .....	364
Hoofdstuk 6 .....	369
Basisprincipes van logische biofysica .....	371
De farmaceutische industrie .....	372
Wat is gestructureerd water? .....	378
Klinische proeven met oxidanten (gestabiliseerde zuurstof) .....	379
Chloordioxide: ClO <sub>2</sub> .....	383
Artemisia annua .....	398
DMSO (Dimethylsulfoxide) .....	399
ix	
Hoofdstuk 7 .....	405
Deskundigenrapport: structuren en feiten .....	411
Toepassingen van chloordioxide .....	413

Deskundigenrapport over dimethylsulfoxide (DMSO) .....  
420

Toxicologische Studies Deskundigenrapport .....  
.... 420

Deskundigenrapport over het gebruik van chloordioxide  
.....422

Hoofdstuk 8 .....427

Naschrift uit het hart .....427

X

Invoering

Hoe gelukkig te zijn en niet te sterven terwijl je het probeert

Alle mensen willen graag gelukkig zijn, en ik ben geen uitzondering. Als we ons gezond, sterk en levendig voelen, zijn we fysiek in staat om te doen wat we willen, maar als onze gezondheid begint te verslechteren, lijdt alles in ons leven eronder.

Nadat ik in de jaren 90 een meer materialistisch leven had geleid, leerde ik dat echt geluk in onszelf ligt en niet in onze bezittingen, want uiteindelijk bezitten we niets; onze dingen bezitten ons. Echt geluk komt voort uit het gelukkig maken van andere mensen. Is er iets dat ons meer vreugde kan brengen dan een ander leven redden? Hoewel dit misschien onmogelijk lijkt, is het iets dat we allemaal kunnen doen!

Hoewel geboren worden misschien wel de meest significante emotionele impact is die we ervaren, wanneer we een partner verliezen, of een moeder haar kind verliest, of een kind een ouder verliest, lijden we de meest intense negatieve emoties die we kunnen verdragen, afgezien van onze dood.

Ik denk dat we allemaal graag helden willen zijn en het leven van andere mensen willen redden, of het nu gaat om verdrinking, een brand of een auto-ongeluk, wat misschien de reden is waarom zoveel jonge mensen

geneeskunde studeren. Ze willen helpen en genezen. We moeten weten dat er een weg naar gezondheid is, zelfs als ons wordt verteld dat er niets anders aan te doen is. We mogen nooit de hoop opgeven, nooit.

Toen ik in mijn eentje ontdekte dat er alternatieven waren voor de conventionele geneeskunde, was dat een ervaring die mijn ogen opende. Vanaf dat moment heb ik mezelf toegewijd aan het onderzoeken van een stof die bekend staat als MMS, wat niet meer en niet minder is dan chloordioxide, een van de meest effectieve ontsmettingsmiddelen, die al meer dan 100 jaar van onze menselijke geschiedenis op grote schaal wordt gebruikt, zonder enige controverse te creëren. .

Ik neem dat terug. We moeten toegeven dat het voor discussie zorgt, aangezien sommige aandachtzoekende nee-zeggers het als een gevaarlijke en giftige stof zien, waardoor dit een controversieel onderwerp is. Want als je kampioenen van de platte aarde probeert uit te leggen dat de aarde rond is, bots je met de ideeën van een koppige Duitser als ik.

Wat is gezondheid?

Gezondheid is volle energie in harmonie.

Gezondheid is het vermogen en het recht van een individu of groep om hun biologische, psychologische en sociale potentieel te realiseren.

Wat is een ziekte?

Alle ziekten hebben iets gemeen:

Alle ziekte is een gebrek aan energie.

Een ziekte is een onevenwichtigheid in de gezondheid en vertegenwoordigt elke toestand waarin het menselijk organisme achteruitgaat. Bij alle ziekten is er een verzwakking van het natuurlijke afweersysteem van het organisme, wat de afwezigheid van gezondheid veroorzaakt.

Vele jaren geleden, tijdens een gesprek met mijn goede vriend Jose, die door het gebruik van chloordioxide hersteld was van een ernstige

kwikvergiftiging, zei ik dat ik waarschijnlijk niet voldoende wetenschappelijk gekwalificeerd was om erachter te komen hoe dit

"wondermiddel" werkte bij zoveel ziekten. Zijn simpele antwoord was:

"Probeer het eens. Wie geeft er om de nauwkeurige wetenschappelijke verklaring, als het duidelijk is dat het bij zoveel mensen werkt, zonder iemand te doden?"

Ik volgde zijn advies op en begon te onderzoeken, gemotiveerd door nieuwsgierigheid, niet door geld of mijn ego, aangezien ik mezelf als academicus als irrelevant beschouw. Ik stel voor dat u uw eigen conclusies trekt. Ik probeer alleen de logica te presenteren, met onweerlegbare feiten.

Theoretisch is wetenschap gebaseerd op bewijs. Een paar honderd jaar geleden gingen religie en wetenschap hun eigen weg, kort nadat algemeen bekend werd dat de aarde inderdaad rond was.

Helaas is wetenschap met het verstrijken van de tijd steeds meer het terrein van 'overtuigingen' geworden - een woord dat ik graag omschrijf als 'niet weten'.

Onze huidige reguliere wetenschap accepteert bepaalde theorieën die ook wel postulaten of hypothesen worden genoemd, en dat is prima. Wat gebeurt er echter als een van de meest fundamentele postulaten of theorieën fout is?

Het grootste probleem is dat theorieën op elkaar voortbouwen, en we vinden vaak wetenschappelijke anomalieën of inconsistenties zonder enige logica. Bijvoorbeeld 70%

van onze genen zijn vermoedelijk rotzooi. Waarom zou ons organisme, een perfect systeem gebaseerd op logica, zo gebouwd zijn?

Dus het eerste wat ik hier wil doen, is voornamelijk het bewijs presenteren. Veel lezers hebben nog nooit gehoord van chloordioxide of natriumchloriet, ook wel bekend als MMS (Miracle Mineral Solution), de naam die Jim Humble aan de stof gaf, omdat de resultaten hem destijds "wonderbaarlijk" leken.

Het internet staat vol met getuigenissen uit elk land ter wereld, geschreven en in videoformaat. Hoewel een getuigenis niet hetzelfde is als wetenschappelijk bewijs, vertegenwoordigt het wel wettelijk bewijs. Ik probeer te verduidelijken waarom deze stof bij zoveel mensen werkt, tegen zoveel ziekten, zonder enige duidelijke verklaring. Laatst hoorde ik een interessante zin:

"Een genie is iemand die complexe dingen in eenvoudige bewoordingen kan uitleggen, terwijl een dom persoon iemand is die eenvoudige ideeën op complexe manieren kan uitleggen."

Ik beschouw mezelf niet als een genie of iets dergelijks, maar ik zal proberen om in dit boek eenvoudige en duidelijke taal te gebruiken om zoveel mogelijk mensen te bereiken. Als het me lukt om enkele academici aan het denken te zetten over wat ik hier schrijf, kunnen er in de toekomst misschien positieve veranderingen op gezondheidsgebied plaatsvinden, en dit is iets wat de wereld nodig heeft.

Ik heb geleerd dat er absoluut niets in ons universum is dat niet wordt geregeerd door logica. Het probleem is dat wij mensen over het algemeen te dom zijn om het te begrijpen, en dat is een van de redenen waarom ik biofysica binnen de alternatieve geneeskunde bestudeer: ik wil nieuwe antwoorden vinden op oude onopgeloste problemen.

Ik weet dat wetenschap gebaseerd is op vallen en opstaan, en ik verontschuldig me bij voorbaat voor eventuele fouten in de details. Ik probeer op de meest logische manier te concluderen, gebaseerd op bewijzen en getuigenissen.

Bureaucratie is een van de grootste obstakels voor de mensheid geweest. Nieuwe geneesmiddelenregelgeving vereist een minimumperiode van 8-10 jaar voordat een nieuwe stof kan worden goedgekeurd, afgezien van aanzienlijke investeringen. Niemand lijkt te beseffen dat dit betekent dat alleen de grootste bedrijven over de nodige fondsen beschikken om een nieuw medicijn te ontwikkelen. Aangezien ze het kapitaal hebben, is het gewoon een nieuwe investering om rendement te behalen, aangezien ze gewoon de uiteindelijke prijs van het product verhogen zodra het groen licht krijgt. Dat is het geval met Xanax®, een anti-angstmedicijn met een

verkoopmarge van 56.000% (!) zoals ik beschreef in mijn eerdere boek: "CDS: Health is Possible."

Een van de redenen waarom ik dit boek heb geschreven, is omdat ik deze kennis wil delen met zieke mensen die niet die 8 of 10 jaar hebben om te genezen van een chronische ziekte die als ongeneeslijk is gediagnosticeerd, en erger nog, met degenen die elke dag in de steek worden gelaten door conventionele geneeskunde, zoals zoveel gevallen van kanker. Er mogen geen bureaucratische belemmeringen zijn voor mensen die onder hun eigen verantwoordelijkheid alternatieve oplossingen willen proberen.



In de afgelopen jaren is mijn leven op elk niveau veranderd. Alleen al het willen helpen van anderen heeft me doen beseffen dat deze wereld als een "matrix" is met zijn eigen regels, waarin niets is wat het lijkt. Ik geloof nog steeds dat de menselijke kern goed is en dat we, ingebed in onszelf, de wens hebben om anderen te helpen.

Ik heb het tijdens mijn reizen kunnen zien, omdat ik vele malen hulp heb gekregen zonder dat er iets voor terug werd gevraagd. Ik heb het gezien in de stralende ogen van de moeders van wie de kinderen hersteld zijn van autisme. Ik ben er getuige van geweest bij anderen die kanker hebben overwonnen, bij de therapeuten die een veelbelovend hulpmiddel hebben gekregen om hun patiënten te helpen, en ook bij al die artsen die de moed hadden om te luisteren en de status quo onder ogen te zien, wanneer het klassieke, allopathische\* systeem van geneeskunde geen oplossingen aandragen.

Welkom in de wereld van verboden gezondheid.

De bedoeling van dit boek

Sommigen van u zullen zich afvragen hoe gezondheid verboden kan worden; in eerste instantie slaat dat nergens op. Dit boek streeft ernaar de ogen te openen van al diegenen die geprogrammeerd zijn, die een opleiding hebben genoten die gebaseerd is op het principe van gehoorzaamheid, van het zonder twijfel 'geloven' van wetenschappelijke feiten.

Vergeet niet dat elke significante verandering in de menselijke kennis aanvankelijk grondig werd afgewezen, belachelijk gemaakt, bestreden en beoordeeld. Giordano Bruno, bijvoorbeeld, werd verbrand op de brandstapel omdat hij beweerde dat de aarde rond was, een idee dat we nu als vanzelfsprekend beschouwen. Sommige mensen hebben misschien gehoord van of herinneren zich deze gebeurtenis en

Giordano Bruno's naam, maar zeer waarschijnlijk herinnert niemand zich vandaag de naam van degene die hem naar de brandstapel heeft gestuurd.

De dingen lijken niet zo veel te zijn veranderd;

hoewel ontdekkers gelukkig niet meer naar de brandstapel worden gestuurd, worden ze wel gefrituurd in lastertactieken.

In eerste instantie wordt elke ontdekking of nieuwigheid afgewezen en Fig.1 Giordano Bruno

als absurd beschouwd; dan wordt de ontdekker of promotor van alle kanten aangevallen door de media in een poging bondgenoten te vinden om de feiten, de nieuwigheid, de ontdekking, etc. te bestrijden.

Als deze strategie er niet in slaagt de waarheid te stoppen, is het de persoon die belachelijk wordt gemaakt en besmeurd, aangezien de tegenstanders geen ander argument hebben om hun bedrog te ondersteunen. Met het verstrijken van de tijd wordt een gedeeltelijke, onbeduidende waarheid erkend. Ten slotte wordt die waarheid zo duidelijk dat de voormalige tegenstanders beweren dat zij degenen waren die het ontdekten, en dat altijd zeiden.





We moeten begrijpen dat de meeste informatie die we ontvangen vooraf wordt gemanipuleerd door de machthebbers. De ontdekking van de bacterie

"*helicobacter pylori*", verantwoordelijk voor maagzweren, is een duidelijk voorbeeld van deze gangbare praktijk. De vondst werd 25 jaar lang belachelijk gemaakt, wat leidde tot leed voor de ontdekkers, die uiteindelijk in 2004 de Nobelprijs ontvingen.

Ik ben ervan overtuigd dat een manier om het leven ten volle te leven, is door trouw te blijven aan je waarheid en niet bang te zijn voor wat anderen zeggen. We kunnen ons leven bewust leven omdat we er gewoon op doorreis zijn. Uiteindelijk gaat het er alleen om wat we tijdens het leven bereiken.

"Angst is een slechte adviseur en een geweldige verkoper."

Dit boek heeft drie delen:

1. Een duidelijke en gemakkelijk leesbare inleiding en uitleg die iedereen, ook niet-specialisten op gezondheidsgebied, kan begrijpen.
2. Getuigenissen van gevallen en genezingen van ziekten, gerangschikt van A tot Z, met het protocol dat in elk geval wordt gebruikt.
3. Wetenschappelijke documentatie en mogelijke farmacologische werking van chloordioxide en andere middelen.

Ik moet u waarschuwen dat dit boek een soort provocatie bevat. Ik bied je de twee pillen uit de Matrix aan: rood en blauw. Mocht je besluiten om de rode te nemen en dit boek te lezen, dan is er geen weg meer terug, want je gaat een realiteit zien die heel anders is dan degene die je nu kent.

## Afb.2 "Welke kiest u?"

De persoon die in zijn eigen lichaam of dat van een dierbare ziet hoe kans op genezing bestaat met een onbekend middel, zal zich door niemand laten overtuigen van het tegendeel. Er is geen grotere waarheid dan de persoonlijke ervaring van lijden in lichaam en geest.

Met dit boek proberen we oplossingen te bieden voor het kostbaarste bezit dat we hebben: onze gezondheid. We moeten begrijpen dat gezondheid big 15 is geworden

bedrijf. Om precies te zijn, het is het grootste bedrijf geworden dat de mens kent (samen met bankieren), aangezien iedereen vroeg of laat een "klant" zal worden.

en zullen er alles aan doen om te herstellen wanneer hun gezondheid in gevaar is. De farmaceutische industrie heeft al 100 jaar het monopolie op de gezondheidszorg

jaren. Dit bedrijf staat geen concurrentie toe en is meedogenloos. Er is zoveel geld te verdienen met licenties, patenten en overheidssubsidies, dat elke alternatieve geneeswijze onmiddellijk wordt weggegooid, belachelijk gemaakt, besmeurd en veroordeeld. De industrie is eigenaar van het spel en niets kan dit veranderen - voorlopig.

Artsen lijden het meest omdat zij de uitvoerende agenten van het gezondheidssysteem zijn. Ze vormen de frontlinie van deze loopgravenoorlog en mogen niets doen dat in strijd zou kunnen zijn met het beleid van de farmaceutische wetgeving. Ze kunnen de medische praktijk worden ontzegd en verliezen alle kansen om weer aan het werk te gaan. De situatie creëert een intern conflict en dit conflict veroorzaakt ziekte. Volgens de statistieken is de gemiddelde levensduur van een arts 56 jaar en heeft het beroep het hoogste aantal vrouwelijke zelfmoorden.

Dag in dag uit leven gezondheidswerkers in het conflict tussen patiënt en drugs en lijden er emotioneel onder. Het is niet verwonderlijk dat zovelen van hen alleen kunnen werken achter een masker van koude afstandelijkheid om elke identificatie met de patiënt te vermijden die hen op de lange termijn

pijn zou bezorgen, met ernstige depressie tot gevolg. Paradoxaal genoeg heeft de conventionele geneeskunde de neiging om deze depressies te behandelen met palliatieve medicijnen die niet genezen.

Palliatieve medicijnen worden geassocieerd met medicijnen die worden toegediend aan patiënten met de diagnose ongeneeslijke ziekten, in de hoop de voortgang van de ziekte te vertragen en tegelijkertijd de pijn en het ongemak in het lichaam van de patiënt te verminderen. De bijwerkingen van deze medicijnen zorgen echter op de lange termijn voor meer problemen.

Steeds meer medische professionals vragen me naar behandelingen met chloordioxide en ik geef ze graag alle informatie die ik heb. Als "genezer" van alternatieve geneeswijzen kan ik om juridische redenen geen aanbevelingen doen over de behandeling van patiënten, en dat wil ik voorlopig ook niet doen. Mijn motivatie ligt in het onderzoeken en ontdekken van nieuwe behandelwijzen. Persoonlijk vind ik dat een arts of therapeut eerst de patiënt moet behandelen.

Met dit boek wil ik wegen openen voor nieuw onderzoek en alternatieve therapieën voor ziekten die voorheen als ongeneeslijk werden beschouwd. Ik heb het geschreven voor iedereen die meer wil weten over of onderzoek wil doen naar alternatieve geneeswijzen, zodat ze mogelijke oplossingen voor "verboden gezondheid" kunnen vinden om hen te begeleiden.

Ik raad op geen enkele manier aan dat iemand een specifieke behandeling volgt; Ik presenteer slechts een samenvatting van jarenlang werk samen met de getuigenissen van mensen die mij hebben geschreven over hun ervaringen met alternatieve therapieën, buiten de traditionele geneeskunde.

Hopelijk kan dit boek dienen als basis voor toekomstig wetenschappelijk universitair onderzoek dat legaal en erkend is, en ooit wijdverspreid. Alle 16

informatie die ik hier deel, is gebaseerd op wetenschappelijke documentatie (die u aan het einde van het boek zult vinden), waarbij logisch denken wordt toegepast en wordt ondersteund door empirisch bewijs.

Waarom worden sommige mensen ziek en anderen niet?

Alle ziekten moeten iets gemeen hebben. Een ziekte is naar mijn mening een gebrek aan energie. Wanneer het lichaam geen energie meer heeft om goed te functioneren, raakt het uit balans en wordt het ziek. Het is dus het gebrek aan energie dat ons ziek maakt, wat ons leidt tot de vraag:

Hoe creëren we energie in ons lichaam?

Je lichaam haalt zijn energie voornamelijk uit verbranding, het verbranden van suikers, vetten en eiwitten uit je voeding. Daarom is voeding zo belangrijk voor de gezondheid.

Hippocrates, de grondlegger van de geneeskunde, zei het lang geleden: "Laat voedsel uw medicijn zijn en medicijn uw voedsel."

Tot op de dag van vandaag moet elke arts de eed van Hippocrates afleggen. Ik moet echter nog een medische school of ziekenhuiscafeteria zien die gezond voedsel serveert. De meeste bieden bewerkte fastfood aan, vol met conserveermiddelen, gemaakt met transvetten en zonder voedingsstoffen.

We wekken onze energie op door verbranding. Brandstof is niet de enige factor; zuurstof is net zo, of zelfs essentiëler. Alle verbranding vereist zuurstof. Zonder zuurstof brandt er niets. Met dit simpele feit wordt in het meeste biochemische onderzoek niet ten volle rekening gehouden. Verbranding is wat de nodige warmte en energie creëert om ons lichaam te laten functioneren en tegelijkertijd elektriciteit opwekt, wat vitale energie is. De afwezigheid van elektriciteit is het enige dat een dood lichaam onderscheidt van een levend lichaam.

We zijn wezens met elektrische energie, met lichamen die hun optimale energie krijgen door biochemische verbranding. Zuurstof is essentieel voor deze verbranding; zonder zuurstof is er geen energie en zonder energie is er geen gezondheid.

Naast voedsel heeft het lichaam vele energiebronnen: licht, omgezet in elektriciteit door melatonine, de biofotonen en misschien ook de neutrino's, zoals de terrestrische bioresonantie die het lichaam opneemt tijdens de slaap. Deze gebieden van de biofysica zijn nog steeds in opkomst. Als we ze

volledig begrijpen, zullen ze kritische kennis opleveren over het functioneren van het menselijk lichaam.

De reguliere geneeskunde ziet het niet zo, vanwege de theorie van 'oxidatieve stress' waarmee veel lezers misschien al bekend zijn. Het is de theorie over vrije radicalen, die zogenaamd schadelijk zijn voor het lichaam. Er is slechts één probleem: de meest voorkomende vrije radicalen in ons lichaam zijn ROS (Reactive Oxygen 17

soorten), de vrije radicalen van zuurstof, dat wil zeggen zuurstof! Als deze theorie helemaal waar zou zijn, zouden atleten zieker zijn dan basketballers. Later in het boek zullen we de waarheid over oxidatieve stress en de wetenschap erachter uitleggen.

Wat is het grootste probleem met de wetenschap van vandaag?

Niemand trekt iets in twijfel dat de oude paradigma's kan bedreigen, aangezien het gemakkelijker is om een nieuwe theorie op een onjuiste te bouwen. De waarheid is vaak duidelijk in het licht van eenvoudige logica. Ons gezondheidssysteem is gebaseerd op Newtoniaanse fysica. Dat klopt, degene op wiens hoofd de appel viel, maar de echte vraag is: hoe kwam de appel daarboven?

Jaren geleden bracht ik enige tijd door met Dr. Schustereder op een missie naar Afrika. Ik kan de lezer verzekeren dat hij een integer man is, toegewijd aan zijn werk. Hij vertelde me het verhaal waarom hij dokter wilde worden. Als kind leed hij veel aan een ernstige ziekte en zag hij veel andere kinderen in ziekenhuizen lijden. Hij besloot dokter te worden om dingen te veranderen. Later in zijn leven ging hij naar Afrika en runde hij ziekenhuizen in moeilijke, risicovolle gebieden zoals de Centraal-Afrikaanse Republiek.

Hij woont momenteel in Zwitserland. Zijn slechte gezondheid als kind bracht hem ertoe anderen te helpen die van hen te herstellen. Ik geloof dat als er in de toekomst een verandering in het systeem komt, dit te danken zal zijn aan moedige en bekwame mensen zoals hij, artsen wiens enige doel is om te genezen, onbegrensd door economische of industriële banden.

Het is aan jou om je gezondheid te herstellen of te behouden. We willen onze kennis delen als een gids die u een beschikbare optie biedt.

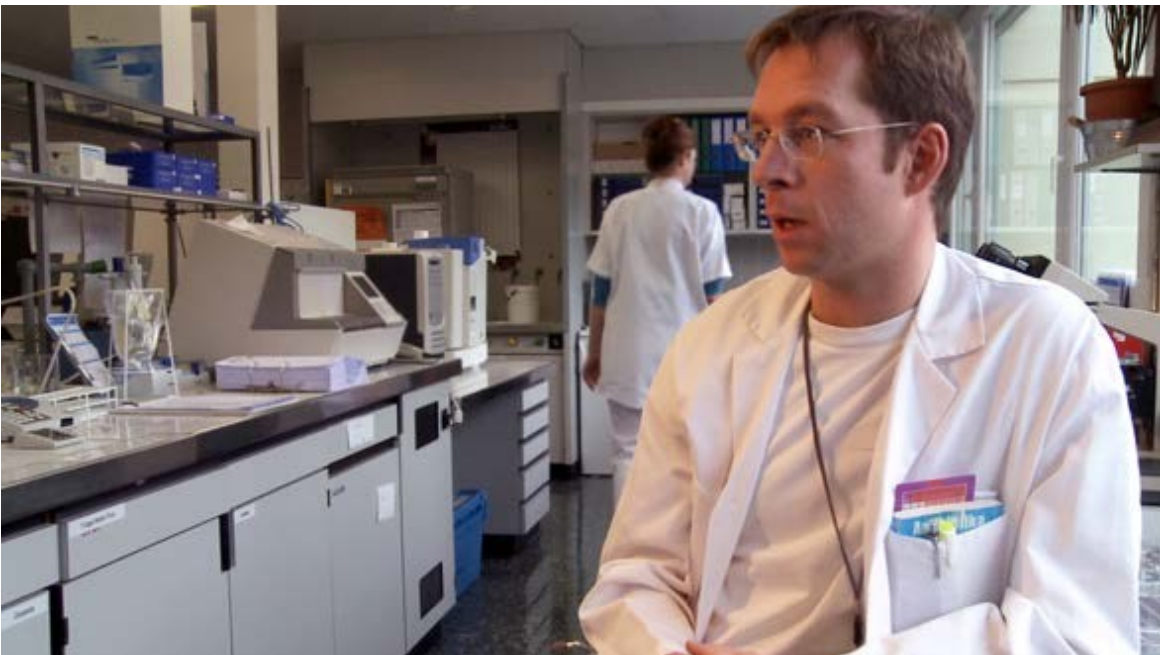
Kies jij voor de rode pil of de blauwe?

Ik citeer zijn woorden:

“We begrijpen infectieziekten zo: hier is een kiem en hier is het lichaam. Sommige ziektekiemen maken het ziek, andere niet. Er is dus altijd een externe oorzaak voor ziekte, volgens de reguliere geneeskunde, maar er zijn steeds meer aanwijzingen dat het lichaam niet op die manier werkt, wat significant is.

We kunnen gewoon niet doorgaan met dit reductionistische model, waarbij we slechts een deel van het lichaam observeren. We moeten het als een geheel zien. Wat we ons moeten afvragen is: waarom worden sommige mensen ziek en anderen niet?

Ook al kunnen we een specifiek soort ziektekiem isoleren, de vraag blijft hetzelfde: waarom wordt niet iedereen die in contact komt met deze ziektekiem ziek? Bij dit soort onderzoek moeten we verder kijken dan het fysieke. We moeten ons verdiepen in de emotionele, mentale en opeenvolgende niveaus en ons afvragen waarom...? Eerlijk gezegd, 18



als ik aan dit soort onderzoek denk, zie ik dat ons conventionele model is gebaseerd op de Newtoniaanse, mechanistische kijk op de wereld, die een paar honderd jaar teruggaat, terwijl het in werkelijkheid niet meer gepast is.

Chloordioxide is veel verder gegaan en heeft een grotere impact op de mens. Het heeft te maken met de elektrostatica van het lichaam. En er zijn maar weinig mensen die dit onderzoek systematisch uitvoeren. Wat ik probeer te zeggen is dat we een nieuwe aanpak nodig hebben om het soort impact van deze chemische verbinding te beschrijven. Ik stel me voor dat chloordioxide de elektrofysiologie beïnvloedt, de elektromechanische processen van het lichaam. Dat is wat het doet in het menselijk lichaam. En ik denk dat elektrostatica en elektrofysiologie een fascinerend veld openen om veel van de toepassingen die we in de alternatieve geneeskunde zien te begrijpen.”

Afb. 3: Onderzoeker en wetenschapper dr. Schustereder

Zoals we eerder zeiden, een ziekte is een gebrek aan energie. Theoretisch is het gemakkelijk om energie op te wekken door alleen maar te eten en te bewegen. Het probleem is dat een zieke meestal niet de kracht heeft die nodig is om een marathon te lopen of niet genoeg zuurstof heeft om alle processen die nodig zijn voor het immuunsysteem van het lichaam correct te laten verlopen.

Aan de andere kant kunnen ziektekiemen of virussen zich veel sneller vermenigvuldigen dan ons immuunsysteem ze kan absorberen via het proces dat bekend staat als fagocytose.

In feite is er een race tegen de klok gaande in ons lichaam wanneer we een infectie hebben, hetzij viraal of bacterieel.

Chloordioxide levert niet alleen zuurstof; het chloorion is een effectief oxidatiemiddel in de strijd tegen bacteriën, virussen, schimmels en parasieten. Deze unieke combinatie is ook zeer oplosbaar in water en lost zelfs beter op dan bloed, dat veel dikker is. Door zijn oplosbaarheid kan het zuurstof leveren aan plaatsen in de 19

lichaam gewoonlijk niet bereikt, zoals kraakbeen, vruchtwater of slijmvliezen.

We hebben zelfs gezien hoe het in staat leek, in veel "spontane remissie"

gevallen, om de diepere delen van het lichaam binnen te dringen, ziekteverwekkers te elimineren en volledig herstel van reumatoïde artritis mogelijk te maken, zoals in mijn geval.

Gebrek aan energie, de primaire oorzaak van alle ziekten, kan ook een gevolg zijn van fysiek of psychologisch trauma. In beide gevallen betekent een trauma een aanzienlijke uitputting van energie die het lichaam op de een of andere manier moet compenseren. Houd er rekening mee dat trauma, of het nu mentaal of fysiek is, veel energie verbruikt, die ergens anders in het lichaam moet komen, waardoor dat gebied op zijn beurt meer wordt aangetast en verzwakt. Laten we het klassieke voorbeeld nemen van een persoon die beheerst wordt door woede. Een boos persoon zal waarschijnlijk leverproblemen hebben, aangezien er een direct verband bestaat tussen de emotie van woede en dit specifieke orgaan.

Moderne Duitse geneeskunde, evenals bio-decodering, gaan uitgebreid in op deze emotie-orgaanverbinding. Beide zijn effectief bij de behandeling van chronische kwalen of ziekten die als ongeneeslijk zijn gediagnosticeerd, gebaseerd op het principe dat alleen wanneer we de overblijfselen van die psychische trauma's verwijderen, het lichaam volledig kan herstellen en fysieke en psychische blokkades achter zich kan laten. Het trauma dat onze energie heeft weggevaagd, maakt het aangetaste orgaan zwakker, en dit lokale gebrek aan energie is verantwoordelijk voor het hosten van ziekteverwekkers die verzuring veroorzaken op deze onbeschermd, onevenwichtige plek. Tegelijkertijd bevordert het gebrek aan zuurstof de gisting, wat op zijn beurt zorgt voor meer zuurgraad, waardoor de vermenigvuldiging van ziekteverwekkers toeneemt.

Bovendien verbruiken ziekteverwekkers meer energie terwijl ze zure metabolische gifstoffen in het systeem dumpen, waardoor de situatie steeds erger wordt totdat zich een chronische aandoening of ernstige ziekte ontwikkelt.

De vraag die we ons op dit punt moeten stellen is: hoe kunnen we de energieniveaus die we missen terugkrijgen?



Eerst moeten we op zoek naar de echte oorzaak, want symptomatische behandeling is waardeloos, afgezien van het rijk maken van farmaceutische bedrijven.

Deze bedrijven hebben duidelijk geen enkel belang bij het ontwikkelen van geneeskrachtige medicijnen, uit angst hun cliënteel te verliezen. Een gezonde patiënt is geen drugsgebruiker meer.

Bovendien zijn we getuige geweest van hoe een groot aantal nuttige medicijnen de afgelopen 40 jaar van de markt is gehaald om te worden vervangen door 'modernere' medicijnen die, in plaats van te genezen, alleen de symptomen verbergen, waardoor de patiënt gedurende lange tijd ziek blijft. zo lang mogelijk.

Het ergst zijn de zogenaamde "medicijnen voor het leven", die een massale fraude zijn en geld opleveren voor alle betrokkenen. Aangezien patiënten meestal de conventionele geneeskunde vertrouwen, zijn zij het slachtoffer van deze legale zwendel. Als we onze energie willen verhogen, moeten we alle soorten gifstoffen vermijden, zowel klassieke: roken, alcohol en drugs (ongeacht of ze legaal of illegaal zijn, de meeste drugs zijn giftig), en ongezond geïndustrialiseerd voedsel, vervaardigd met schadelijke stoffen.



Tegelijkertijd kunnen we de energie van een zieke verhogen door hem zorg en liefde te geven.

Wat is liefde?

Liefde voor mij, in biofysische termen, staat gelijk aan "resonantie" die bestaat tussen mensen, dieren en planten. Deze zelfde resonantie zorgt voor een toename van energie, waardoor een energetische draaikolk ontstaat die harmonie en welzijn produceert, een toestand die we 'geluk' noemen.

Wanneer we liefde ervaren, voelen we een oneindige stroom van energie tussen twee delen. Een stroom van energie vereist geleidbaarheid. De zouten en mineralen in ons lichaam zijn verantwoordelijk voor elektrische geleidbaarheid en de stroom van ionen. Als we de geleidbaarheid van ons lichaam vergroten, zorgen we voor een sterkere energetische stroom.

In vereenvoudigde bewoordingen zouden we kunnen zeggen dat de zouten en mineralen de onzichtbare draden van ons elektrische lichaam zijn. Hoe breder die draden, hoe beter de energiestroom.

Zeewater is een component die de geleidbaarheid kan verhogen. We zullen later meer in detail op dit onderwerp ingaan.

De primaire en meest efficiënte manier om energie in een ziek lichaam te krijgen, is door de verbranding te verhogen en, zoals we al eerder zeiden, hiervoor is zuurstof nodig, een essentieel onderdeel van elke dag van ons lichaam.

leeft. Voor energie naar

verhogen, de efficiëntie van

verbranding en dus

het zuurstofgehalte moet

stijgen, aangezien, zonder zuurstof,

verbranding is onmogelijk.

Let op de twee vlammen

in afb. 4. In beide gevallen er is hetzelfde bedrag van gas, maar alleen als er voldoende zuurstof aanwezig is de vlam van de kachel is blauwachtig en veel heter dan de

Afb. 4: Bunsenbranders

gele vlam beroofd van zuurstof.

Samenvattend, om energie op te wekken gebruikt ons lichaam oxidatie voor een optimale verbranding. Tegelijkertijd helpt oxidatie om de alkalisch-zure balans te behouden die nodig is voor een goede werking. Rode bloedcellen transporteren die vitale zuurstof.

Een andere stof doet hetzelfde: chloordioxide, wat in wezen niets meer is dan een zoution en zuurstof. Net als rode bloedcellen kan het ook zuurstof opslaan en, net als bloed, vrijgeven in de meest zure gebieden door de 21

reactie die plaatsvindt wanneer het chloordioxide tijdens het oxidatieproces uiteenvalt in enerzijds zout en zuurstof. Bij deze desintegratie komt een enorme hoeveelheid elektrochemische energie vrij, die op zijn beurt de zure ziekteverwekkers van ons lichaam verwijdert en ze in alkalische "as" verandert. We zullen dit proces later in meer detail uitleggen.

### Zuurgraad

Nobelprijs Otto Warburg zei het in 1931: "De oorzaak van ziekte kan eenvoudig worden omschreven als een te hoge zuurgraad in het lichaam." Er zijn tal van recente publicaties over zuurgraad, en over wat we wel en niet moeten eten. De waarheid is dat al het voedsel zuur is, en maagzuur zelfs

nog zuurder, in staat om alles af te breken en bacteriën, virussen en alle soorten parasieten te verwijderen.

Alkalische voedingsmiddelen zijn in feite niet alkalisch, hoewel ze in mindere mate helpen bij het verzuren van het lichaam.

Het lichaam is een verbrandingsmachine die zuurstof ademt, wat essentieel is voor het leven. Vanaf het moment dat we geboren worden, beginnen we te ademen en onze longen te vullen met zuurstof, de meest voorkomende oxidant die er bestaat. We vullen onze rode bloedcellen met zuurstof en we stoten koolstofdioxide (CO) uit, waardoor het lichaam alkalisch wordt.

Wanneer het bloed in onze aderen door de longen stroomt, heeft het een pH van ongeveer 7,35, en zodra de rode bloedcel is opgeladen met zuurstof, heeft arterieel bloed een iets hogere pH van ongeveer 7,45. Dat betekent dat we het lichaam alkaliseren als we ademen, iets wat we 24/7 doen, zelfs tijdens het slapen. De levering van voldoende zuurstof is de meest kritische factor voor het handhaven van de zuur-base-balans van het lichaam.

Zodra de rode bloedcellen zijn opgeladen met zuurstof in de longen, dragen ze het door de bloedbaan door het hele lichaam.

Een interessant en belangrijk feit is dat bloed zuurstof afgeeft aan de meest zure delen van het lichaam, iets dat bekend staat als het Bohr-effect.

Het lichaam gebruikt op zijn beurt de zuurstof in de mitochondriën om een reactie op gang te brengen.

Deze verbrandingsreactie verandert veel giftige zure stoffen in meer alkalische oxiden, die het lichaam vervolgens kan verwijderen of voor andere doeleinden kan gebruiken.

Hoe kunnen we een zure citroen veranderen in iets volledig alkalisch? Als we een citroen op een warmtebron plaatsen, begint hij te koken en verdampt het water erin. Als de hitte aanhoudt, zal de gedroogde citroen beginnen te branden en in as veranderen. Deze as is alkalisch.

Sommige lezers herinneren zich misschien hoe ze in het verleden klassieke alkalische zeep maakten met as en olie. Oxidatie is wat zure en giftige

stoffen verandert in minder giftige, alkalische stoffen.

Om gifstoffen (zoals gif of andere verontreinigingen) te bestrijden, zal het lichaam eerst de frequentie en intensiteit van het pompen van het hart verhogen, wat op zijn beurt de verbranding en temperatuur verhoogt. Als het gif aanhoudt, zal het lichaam proberen meer warmte te genereren, wat we ervaren als koorts, om gifstoffen door oxidatie te verwijderen.

Deze gifstoffen kunnen het product zijn van bacteriën, virussen, schimmels, parasieten of voedselconsumptie. Onthoud dat het niet de bacteriën zelf zijn die ons schade berokkenen, maar hun zure "ontlasting" die ons systeem besmet. Hetzelfde gebeurt met parasieten, die meer zuur produceren naarmate ze groter zijn.

In de afgelopen jaren is er een nieuwe vijand opgestaan; industrieel voedsel bevat een overvloed aan additieven zoals kunstmatige conserveermiddelen en antioxidanten voor een langere houdbaarheid. Hoewel sommige onschadelijk zijn, zijn andere, zoals E-210 en E-230, zeer twijfelachtig. Andere stoffen lijken onschuldig, zoals citroenzuur E-330—

die niets met citroenen te maken heeft en is vervaardigd uit een schimmel genaamd *Aspergillus niger*.

Sommige *Aspergillus niger*-stammen produceren krachtige mycotoxinen, ochratoxinen genaamd. Ochratoxine A is potentieel kankerverwekkend voor de mens en heeft een sterke affiniteit met de hersenen, voornamelijk met het cerebellum.[1] Deze affiniteit kan relevant zijn voor de ontwikkeling van de ziekte van Alzheimer.

Verzuring veroorzaakt tal van problemen, waaronder coronaire, als gevolg van ontsteking van de slagaders. Arteriële wanden zijn van nature glad. Als het lichaam echter te zuur wordt, veroorzaakt de zuurgraad ontstekingen. Als gevolg hiervan moet het lichaam de ontsteking tegengaan door de giftigheid ervan te verdunnen met meer water. Extra water zorgt voor zwelling en verdunning van de bloedbaan. Omdat de hersenen niet genoeg zuurstof krijgen om goed te functioneren, moet het hart dit compenseren door sneller en sterker te pompen. Deze aandoening staat bekend als hypertensie. Tegelijkertijd wil het lichaam de zuurgraad compenseren door dat zure vuur

met calcium te blussen. We weten dat calcium en zuur antagonisten zijn; we kunnen de kalk uit ons koffiezetapparaat verwijderen met citroensap of azijn. Ons lichaam doet het tegenovergestelde: het compenseert de zuurgraad met calcium. Als het niet genoeg calcium beschikbaar heeft, zal het het ergens anders uitloggen, meestal uit de botten, en na verloop van tijd kan het osteoporose veroorzaken. Zodra het lichaam de zuurgraad heeft gecompenseerd met calcium, blijft er een residu over, calciumoxalaat (kalkstenen).

De bekendste versies zijn nier- of galblaasstenen, maar het residu kan ook verantwoordelijk zijn voor arteriële problemen in de kransslagaders, problemen met de microcirculatie, spataderen en een lange lijst van andere aandoeningen.

Er zijn manieren om deze verkalkingen te verwijderen: 1. Het therapeutisch gebruik van magnesiumoxide.

2. Infusies van de plant die bekend staat als Stonebreaker (*Lepidium latifolium*), in veel gevallen zeer succesvol. Je kunt dagelijks meerdere infusies van de bladeren drinken. *Lepidium latifolium* verwijdert oxalaten, de eerder genoemde calciumresten. Het is ook verkrijgbaar in druppels. Volg de aanwijzingen op de verpakking: volwassenen 20-25 druppels, oudere kinderen 15 druppels en jonge kinderen zeven druppels.

Een ziek lichaam is zuur

Veel bronnen beweren dat vrijwel elke ziekte een niveau van metabole acidose met zich meebrengt, wat betekent dat het lichaam beetje bij beetje zuurder wordt. Door deze zuurgraad kunnen ziekteverwekkers een onevenwichtig systeem binnendringen en beheersen.

Maar zuurgraad is niet hetzelfde als acidose. De geneeskunde maakt een duidelijk onderscheid tussen beide, en de verschillen zijn aanzienlijk. Hoewel de zuurgraad meestal tijdelijk is, kan echte acidose levensbedreigend zijn. Bloed mag niet te zuur of te basisch (alkalisch) zijn. Om in balans te zijn, moet de pH van het bloed tussen ongeveer 7,35 en 7,45 liggen. Een waarde onder de 7,35 wordt beschouwd als acidose.

Als het hoger is dan 7,45, is er sprake van alkalose, wat net zo gevaarlijk kan zijn. Ons lichaam gebruikt een fascinerend en intelligent compensatiesysteem om de pH in evenwicht te houden, voornamelijk door te ademen. Door continu koolstofdioxide uit te ademen, alkaliseren we ons lichaam regelmatig. Ademhaling fungeert als het belangrijkste compensatiemechanisme, samen met de urine die via het niersysteem wordt uitgestoten.

We kennen twee vormen van acidose:

1. Ademhaling

2. Metabool

Respiratoire acidose komt veel vaker voor en typische symptomen zijn kortademigheid, stijgende bloeddruk en hartkloppingen. Getroffen patiënten voelen zich erg zwak en verward, en kunnen zelfs het bewustzijn verliezen vanwege de overmaat aan CO<sub>2</sub> in het lichaam. Hun lippen kunnen blauw worden. Om de onbalans te compenseren, 2

patiënten moeten vaak plassen. Als de pH-waarde van het bloed niet wordt gecorrigeerd, kan deze dalen tot een fataal niveau.

Patiënten met metabole acidose hebben vaak last van moeizame en diepe ademhaling.

Zo compenseert het lichaam de zuurgraad door koolstofdioxide of CO uit te ademen.

Bij diabetische ketoacidose ruikt de adem van de patiënt sterk naar aceton.

De volgende ziekten kunnen rechtstreeks verband houden met metabole acidose:

- Diabetestype 1
- Chronische pancreatitis
- Acute ontsteking aan de alveesklier

- Diabetestype 2
- Hoog cholesterolgehalte
- Gezwollen lymfeklieren
- Polyneuropathie,
- Hemochromatose
- Alveesklierkanker
- Hyperhidrose.

Een zuur lichaam is een heel andere zaak; een uitgebalanceerd lichaam is vanuit biochemisch oogpunt licht alkalisch. Hoewel ongeveer 80% van onze organen enigszins alkalisch is, is onze maag dat niet, en evenmin het voedsel dat we binnenkrijgen. Slechte eetgewoonten kunnen een hogere zuurgraad in ons lichaam veroorzaken. Het is geen kwestie van meer of minder zuur voedsel eten. Suikers en koolhydraten veroorzaken fermentatie als ze niet worden verbrand, wat op zijn beurt zorgt voor verzuring in het lichaamsweefsel. Dat is een andere zuurgraad dan die in de maag, die ons beschermt tegen ziekteverwekkers en fundamenteel is voor de spijsvertering. Het concept van een alkalisch dieet is niet gerelateerd aan de acute acidose of alkalose van het bloed, maar eerder aan de chronische verzuring van de lichaamsvloeistoffen en -weefsels, niet van het bloed.

Verwar de zuurgraad van de maag niet met de metabole zuurgraad van het lichaam.

De term alkalisch dieet is een verkeerde benaming omdat vrijwel alle voedingsmiddelen van nature zuur zijn. Een alkalisch dieet verzuurt het lichaam in mindere mate, waardoor het lichaam gemakkelijker zijn evenwicht kan herstellen. In feite is het het ademhalingsproces dat 24/7 doorgaat dat ons alkalisch maakt elke keer dat we lucht in- en uitademen; tijdens dit proces komt bloed onze longen binnen met een pH van 7,35 en komt het naar buiten met een pH van 7,45 in de slagaders, dat wil zeggen in een meer alkalische toestand. We ademen tussen de 15.000 en 25.000



liter lucht per dag, en het is zuurstof die ons alkalisch maakt.

## Voeding

Industrieel voedsel bevat veel chemische gifstoffen die het lichaam niet weet te verteren of te elimineren, waardoor er slechts twee opties overblijven: 1. Elimineer de gifstoffen door middel van oxidatie.

2. Sluit de gifstoffen in vetcellen in met behulp van cholesterol.

Cholesterol is niet echt een vijand; het is het B-plan van het lichaam in zijn constante strijd tegen de gifstoffen die het niet op een andere manier kan verwijderen. Dit feit blijkt uit het hogere cholesterolgehalte van sedentaire mensen in vergelijking met degenen die regelmatig sporten, waardoor de zuurstoftoevoer en de daaropvolgende verbranding toenemen. Daarom is lichaamsbeweging essentieel in elk afslankdieet om de gifstoffen die in het lichaamsvet zijn opgeslagen te verwijderen.

Dieet alleen leidt meestal niet tot gewichtsverlies en kan angst veroorzaken door het vrijkomen van gifstoffen in de bloedbaan. Als die gifstoffen niet worden verbrand, voelt de persoon zich niet goed en kan hij last hebben van angst, waardoor het erg moeilijk wordt om door te gaan met het dieet. Obesitas kan alleen worden aangevallen door de verbranding die de algehele energie verhoogt en tegelijkertijd de in vetten opgeslagen gifstoffen verwijdert.

Obesitas is in mijn ogen een ziekte. Zwaarlijvige mensen lijden aan chronische vergiftiging en een gebrek aan energie dat ze proberen te corrigeren door de inname van meer suikers, wat op zijn beurt het lichaam zuurder maakt, wat resulteert in een eindeloze vicieuze cirkel.

## Diëten en eetgewoonten

Er zijn zoveel meningen over eten dat ik dit mijneveld meestal niet graag betreed. Een opmerking echter:

Primitieve mensen waren sterker en slanker dan de meeste van onze moderne bevolking. Ze leden niet aan hartaanvallen, tandbederf, morbide obesitas, diabetes, multiple sclerose of kanker.

Logica zou kunnen dicteren dat we hun dieet proberen te imiteren om onze gezondheid terug te krijgen.

Maar hoe kunnen we, met alle industriële voedingsmiddelen die er tegenwoordig zijn? Allereerst moeten we afzien van het consumeren van industriële producten en zo biologisch mogelijk eten. Ten tweede zou de optimale combinatie 40% koolhydraten, 30% eiwitten en 30% vetten zijn. Mensen hebben de neiging om hun gezondheid te verbeteren en gewicht te verliezen met dit dieet. Sommigen denken dat 30% vetten en oliën overdreven is.

Ik geloof niet dat er één perfect dieet voor iedereen is. Er zijn te veel variabelen van persoon tot persoon en onze behoeften veranderen in de loop van de tijd. We zouden het dieet moeten afstemmen op het individu in plaats van iedereen dezelfde regels te laten volgen, zoals schapen. Wat we willen bereiken is een evenwichtig, gezond lichaam.

Onderzoek toont aan dat alle inheemse stammen zonder voorafgaand contact met andere beschavingen vlees, fruit, wortels en groenten consumeerden. We zijn van nature alleseters. Ik ken veel mensen die ervoor kiezen vegetariër of zelfs veganist te zijn en niets te eten dat afkomstig is van dieren.

Er zijn drie redenen voor de vegetarische beweging: 1. De eerste is ethisch. Ik herken dit na een bezoek aan boerderijen waar dieren werden opgesloten in besloten ruimtes die op concentratiekampen leken - een trieste en wrede toestand. In die zin ben ik het volledig eens met vegetariërs. Ze tonen empathie voor lijden, of het nu menselijk of dierlijk is.

Dit maakt het echter niet het meest geschikte biochemische dieet voor het menselijk lichaam. Mijn principes om dieren geen kwaad te doen, kunnen ertoe leiden dat ik ziek word van een onevenwichtig dieet.

De meeste dieren zijn carnivoren of herbivoren. Terwijl herbivoren gras en planten binnenkrijgen, zijn carnivoren in wezen jagers. We zijn ook jagers geweest en zijn dat nog steeds. Onze magen zijn behoorlijk zuur, typisch voor carnivoren en onze tanden zijn kenmerkend voor alleseters, ontworpen om alles te eten. Vleeseters zijn heeft ons gedurende meer dan een miljoen jaar op de been gehouden tijdens onze evolutie.

2. De tweede reden is ecologisch. Sommigen geloven dat als we geen vlees en dierlijke producten zouden eten, we iedereen in de wereld zouden kunnen voeden en een einde zouden kunnen maken aan de honger.

Het belangrijkste argument is dat we genoeg graan voor mensen zouden hebben als we het niet zouden gebruiken om vee te voeren. Boeren voeren hun vee misschien maïs, maar ik betwifel of een koe vrijwillig een maïsveld in zou gaan en de kolven zou eten, omdat ze de voorkeur geven aan gras, iets wat wij nooit zouden eten.

We concurreren niet om voedsel met herbivoren zoals koeien, schapen, geiten of konijnen.

3. En de laatste reden is voor gezondheidsvoordelen. Veel mensen zijn op een bepaald moment in hun leven vegetariër of veganist geworden vanwege gezondheidsproblemen. Door een tijdje vegetarisch te eten, hebben ze waarschijnlijk hun ziektes kunnen verminderen of herstellen. In veel gevallen is dit begrijpelijk, gezien de effecten van dierlijke en plantaardige producten op het lichaam en de stofwisseling. Dat is vooral een tijdelijke fix, waarbij het vegetarische of veganistische dieet het lichaam laat herstellen van een onbalans.

Het gevaar is dat het langdurig volgen van dit type dieet het tegenovergestelde onevenwicht kan veroorzaken. Een vegetarisch dieet dient voornamelijk om ons lichaam te reinigen van ongewenste afzettingen - vezels helpen het spijsverteringssysteem te reinigen - maar bieden op de lange termijn onvoldoende voeding. Deze diëten kunnen in het begin wonderen verrichten. Hoewel mensen vaak genieten van de ervaring en ermee doorgaan, vertonen ze door de jaren heen voedingstekorten van eiwitten, B12, calcium, zink, EPA en DHA-vetzuren met lange ketens en in vet oplosbare vitamines zoals A en D. Ze hebben ook vaak een laag ijzer- en creatininegehalte.

Naar mijn mening, hoewel een veganistisch dieet in sommige gevallen voor een korte tijd toereikend kan zijn, is het vanuit biologisch perspectief op de lange termijn niet in overeenstemming met de menselijke soort. Verschillende van mijn vrienden slaagden erin de barrière van hun mentale programmering te overwinnen (een hele prestatie als je het mij vraagt) en

merkten na verloop van tijd positieve veranderingen op. Ze hervonden hun kracht en energie, hun hormonen kwamen weer in balans, hun libido nam toe en ze slaagden erin het natuurlijke evenwicht van hun lichaam te herstellen en zich gezond en vitaal te voelen.

Het menselijk lichaam heeft voedingsmiddelen nodig die rijk zijn aan vezels, die een reinigende werking hebben, maar ook andere voedingsstoffen om de natuurlijke groei te bevorderen. Het heeft een dieet nodig dat, in biologische termen, uitgebalanceerd is voor onze soort. Deze balans is voor ieder individu anders; de een heeft meer vlees-, vis- en ei-eiwitten nodig dan de ander. Ieder van ons moet voor zichzelf de juiste balans vinden en ons oordeel gebruiken in plaats van blindelings de nieuwste dieettrage te volgen.

We hebben twee fundamentele voedingsdoelen: ten eerste moet voedsel helpen bij het optimaliseren van de stofwisseling en dus bij ontgiftung. Ten tweede moet het de bloedcirculatie verhogen voor een ideale oxygenatie en opname van voedingsstoffen.

Wanneer we erin slagen het lichaam te ontgiften, verdwijnen de effecten die bekend staan als chronische vermoeidheid of depressie, terwijl het immuunsysteem wordt versterkt. Als gevolg hiervan zien veel mensen die lijden aan artritis, eczeem en psoriasis hun toestand verbeteren.

Allergieën kunnen ook verdwijnen. De bloedstroom moet zuurstof blijven krijgen, zodat de klieren meer hormonen afscheiden, die op hun beurt het geluksgevoel verhogen en zorgen voor een perfecte gezonde balans. Een andere observatie is dat gekruid voedsel, zoals cayennepeper, het lichaam helpt door de bloedstroom te verhogen, bloedstolsels en bloedplaatjes te vermijden, terwijl ervoor wordt gezorgd dat voedingsstoffen de gebieden bereiken waar ze nodig zijn, waardoor de kans op hartaanvallen en beroertes afneemt. Cayennepeper en andere kruiden kunnen ons ook meer laten zweten, waardoor gifstoffen via de huid worden afgevoerd.

Het belang van een zure maag

Alles wat we eten komt terecht in onze maag, die, mits gezond, een pH-waarde heeft van ongeveer 1,8-2,5. Dat betekent dat het extreem zuur is! In feite is het zuur genoeg om vlees of ander voedsel te ontbinden. Naast het

uiteenvallen van voedsel in zijn essentiële elementen, doodt het ook de aanwezige ziekteverwekkers, waardoor ze ons niet kunnen infecteren.

Hier is een eenvoudig voorbeeld voor alle hondenbezitters onder de lezers. Hoe kunnen honden bedorven vlees eten? Ze eten het niet alleen; ze houden ervan! Als we hetzelfde zouden doen, zouden we ongetwijfeld erg ziek worden, dus de vraag is: hoe kunnen ze het eten en niet ziek worden? Het antwoord is simpel. Het zuurgehalte in de maag van een hond is tot 10 keer hoger dan dat van ons. Gezien het feit dat maagzuur voornamelijk wordt gemaakt 28

samengesteld uit zoutzuur, ook bekend als zoutzuur, is het niet verwonderlijk dat dit krachtige chemische zuur alles aankan.

Ernstige problemen kunnen ontstaan voor mensen die lijden aan gastro-intestinale reflux, omdat artsen meestal producten voorschrijven die de maag alkaliseren. Wanneer we zuiveringszout na een maaltijd innemen, alkaliseert het onze maagsappen en verliezen ze hun vermogen om ziekteverwekkers te doden.

Wanneer we onze maag alkaliseren, openen we de deur naar een Trojaans paard. Het alkaliseren van de maag is het laatste wat we zouden moeten doen, omdat parasieten hierdoor ons lichaam kunnen binnendringen.

Hoe is dat mogelijk?

De pH-waarden van gezonde maagzuren schommelen tussen 1,8 en 2,5. Deze zuurgraad doodt alle ziekteverwekkers die we met ons voedsel eten, zoals veel bacteriën, schimmels, virussen en de eieren van parasieten die aanwezig zijn op groenten, vlees en vis.

Stel je voor dat je een antacidum neemt (typisch bij patiënten met stressgerelateerde maagreflux) na het eten van een salade. Sla bevrucht met producten van fecale oorsprong zijn meer dan vaak besmet met rondwormeieren (een veel voorkomende parasiet).

De antacidum verhoogt de pH van de maag, waardoor de eieren kunnen overleven omdat de maagzuren niet langer sterk genoeg zijn om ze te vernietigen. Als de larven zouden uitkomen en in de bloedbaan zouden

terecht komen, zouden ze waarschijnlijk de eosinofielen tegenkomen, de witte bloedcellen die verantwoordelijk zijn voor het verwijderen van de larven van de parasiet. Als je bovendien onder stress staat en dus cortisolhormonen afgeeft, doden deze de eosinofielen en laten de larven overleven.

Rondwormen, ook wel nematoden genoemd, reizen van de lever naar de alveesklie en het hart totdat ze de longen bereiken, waar ze ongeveer 26 kunnen worden.

nanometer.

Van daaruit gaan ze verder de glottis op en kunnen ze 's morgens aanhoudend hoesten veroorzaken. Een geïnfecteerde persoon slikt bij het inslikken van speeksel ook de larven in die vervolgens naar de darmen reizen en uitgroeien tot hun gemiddelde grootte tussen de 20 en 40 centimeter. In Mexico is naar schatting 33% van de bevolking besmet met de rondwormparasiet, hoewel de meesten dit niet weten of symptomen hebben.

Dr. Pinzon, een gerenommeerd chirurg, kinderarts en vriend van mij, heeft me verhalen verteld over veel van zijn operaties. Een die opviel was toen hij meer dan 700 rondwormen uit de darmen van een vijfjarig kind haalde.

### Voorgeschreven medicijnen

Volgens de wet is elke stof die de stofwisseling verandert een drug. We weten allemaal hoe een kopje koffie 's ochtends het spijsverteringsstelsel activeert en daarna de afvoer bevordert. Volgens deze definitie moet koffie dus als een drug worden beschouwd en bij wet worden gereguleerd.

Het is inderdaad een medicijn voor sommige mensen, vooral na lange nachten werken, maar als het te veel wordt geconsumeerd, wordt het een vijand door cortisol, het stresshormoon, af te scheiden.

De conventionele geneeskunde gebruikt voornamelijk giftige stoffen om te genezen, vandaar het symbool, de caduceus, met een slang die om een staf is gewikkeld. Dat betekent niet dat ik er tegen ben. Integendeel, de geneeskunde heeft miljoenen levens gered dankzij haar ontdekkingen en het gebruik van gewoonlijk giftige stoffen; toxiciteit hangt af van de dosis en

apothekers leerden de juiste hoeveelheden te gebruiken om mensen te genezen.

Sommige chemicaliën die in de geneeskunde in specifieke concentraties worden gebruikt, zijn onder meer:

- Kwik, een krachtig neurotoxine dat ook wel thimerosal wordt genoemd en aanwezig is in tal van farmaceutische producten zoals antiseptische oplossingen, merthiolaat en vaccins.
- Morfine, de neef van de illegale drug heroïne, bekend om zijn krachtige hallucinogene effecten.
- Formaldehyde, een zeer giftige stof die kanker, allergieën en blindheid veroorzaakt en bij 30 ml per kubieke meter dodelijk kan zijn en longfalen veroorzaakt. Het wordt gebruikt in de meeste vaccins voor zowel volwassenen als kinderen, als conserveermiddel.
- Veel mensen, vooral degenen met coronaire problemen, gebruiken antistollingsmiddelen (bloedverdunners), die het bloed niet echt dunner maken; ze verminderen alleen het stollingsvermogen, waardoor de vorming van bloedstolsels in het cardiovasculaire systeem wordt voorkomen. De bekendste is Warfarine (Coumadin®), dezelfde stof die veel wordt gebruikt als rattengif omdat het dodelijke bloedingen veroorzaakt.
- Tijdens mijn seminars vraag ik de aanwezigen vaak of ze dynamiet zouden gebruiken om zichzelf te behandelen, en ze hebben de neiging om te lachen en te zeggen: "Natuurlijk niet." Nitroglycerine wordt echter in de geneeskunde gebruikt als een sublinguale spray voor mensen met hartproblemen.
- Methotrexaat is een geneesmiddel dat wordt gebruikt bij de behandeling van zowel kanker als artritis, met sterke secundaire effecten vanwege de hoge toxiciteit die tot talrijke sterfgevallen heeft geleid.
- Andere bekende medicijnen zijn bètablokkers, met bijwerkingen als seksuele impotentie: het onvermogen om een erectie vast te houden en een afname van het libido bij mannen.

- Hetzelfde geldt voor statines, een veel voorgeschreven medicijn om cholesterol te verlagen.
- Fluoxetine, aanwezig in de meest gebruikte kalmerende middelen.
- We moeten ook de zeer verslavende amfetaminen noemen.
- Ook ogenschijnlijk onschadelijke medicijnen zoals diuretica, die inderdaad ernstige schade kunnen aanrichten omdat ze het lichaam uitdrogen terwijl ze de toxiciteit concentreren.
- Als het lichaam om wat voor reden dan ook vergiftigd raakt (houd er rekening mee dat zowel kieminfecties als de meeste andere oorzaken van ziekten vergif zijn), schakelt ons immuunsysteem over op plan B als het het gif niet onmiddellijk kan verwijderen. Het probeert water op te hopen om de concentratie van gifstoffen in het lichaam te verminderen, waardoor ze minder agressief worden voor cellen en weefsels. Diuretica verminderen de ophoping van water en verhogen de concentratie van gifstoffen.
- Cortisone is een van de medicijnen die verantwoordelijk zijn voor het redden van de meeste levens, vooral die in kritieke omstandigheden. Langdurige consumptie van cortisonen elimineert echter de eosinofielen, de witte bloedcellen in het lichaam die verantwoordelijk zijn voor het verwijderen van parasitaire larven uit het bloed.
- Cortison is afgeleid van een natuurlijk menselijk hormoon genaamd cortisol. Ons lichaam heeft dit hormoon duizenden jaren geleden uitgevonden toen primitieve mensen voor het eerst leden. Zodra ze het gebruik van de leeuw hoorden, scheidde hun lichaam het hormoon cortisol af, waardoor ze konden vechten of rennen zonder pijn te voelen. Dit hormoon wordt geproduceerd in de bijnieren bij stress; stress verlaagt onze natuurlijke afweer tegen parasieten in een larvale staat in het bloed. Als we de cortisone combineren met een antacidum voor de maag, openen we de deur voor alle parasieten om ons lichaam binnen te dringen, zonder enige weerstand. Op de lange termijn is dit de oorsprong van veel chronische ziekten.



De afgelopen honderd jaar zijn we getraind om industriële medicijnen te omarmen. Zodra we het minste ongemak voelen, gaan we naar de dokter voor een recept. Blijkbaar heeft niemand zich gerealiseerd dat een ziek lichaam geen energie heeft! De meeste conventionele geneesmiddelen op recept werken door het lichaam of de ziekteverwekker te laten reageren op gifstoffen.

Geen enkel medicijn verhoogt het energieniveau van het lichaam!

Een ziekte is een gebrek aan energie, en om het energieniveau te verhogen, moeten we de kwaliteit en efficiëntie van de verbranding verhogen, iets dat afhankelijk is van brandstof, maar ook van de hoeveelheid beschikbare zuurstof.

Ik maak graag de vergelijking met motoren, een van mijn favoriete hobby's. Om het motorvermogen te vergroten zonder het brandstofverbruik te verhogen, voegen we een turbocompressor toe, die als een krachtige ventilator fungeert en meer lucht met zuurstof in de motor duwt. Wanneer we dit doen, verdubbelen we het motorvermogen. Tot nu toe hebben onderzoekers de mogelijkheid over het hoofd gezien om de hoeveelheid beschikbare zuurstof te verhogen als therapeutische oplossing in de conventionele geneeskunde, op enkele uitzonderingen na, zoals ozon. Chloordioxide lijkt na reactie de hoeveelheid beschikbare zuurstof in de bloedbaan te verhogen, iets wat we wetenschappelijk hebben bevestigd met metingen van veneuze gassen.

De toename van zuurstof zou een verklaring zijn voor het snelle herstel van zoveel mensen, van zoveel verschillende ziekten, zoals gerapporteerd door duizenden getuigenissen.

Je geest openen

Ik denk er vaak aan dat alles wat ons overkomt niet meer is dan een perceptie.

» We kunnen in de zon staan en het gevoel hebben dat we geroosterd worden, of we kunnen ons laten voeden door de warmte ervan.

» We kunnen regen zien als hinderlijk of als iets essentieels voor planten.

Tijdens onze tijd in deze wereld nemen we onze omgeving voornamelijk waar vanuit het emotionele niveau. Op basis van de interpretatie van die percepties nemen we onze beslissingen, die op hun beurt altijd gevolgen hebben, positief of negatief. Maar pas op, want door 'negatief' te zeggen, beoordelen we opnieuw wat er met ons gebeurt, en dit is gewoon een andere perceptie.

Het leven is een reis, en elke stap die we zetten leidt ons naar een andere geweldige les zodat we vooruit kunnen blijven gaan.



Hoe wil je je leven leiden?

De keuze is aan jou; je kunt ervoor kiezen om te veranderen, om alternatieven te proberen voor wat je altijd doet, om nieuwe ideeën te hebben en een andere benadering te kiezen, dat wil zeggen om te evolueren.

Laten we het aandurven om het hier en het nu en de toekomst te veranderen voor degenen die na ons komen. Laten we onze geest openen voor een nieuwe manier om ons lichaam te genezen. Jij beslist. Ik nodig je uit om te blijven lezen.

Ik zou graag willen dat de lezers hun geest kunnen openen, dus laat me het gemakkelijker maken door een voorbeeld uit een ander veld te geven. We zijn ons er niet altijd van bewust hoeveel we zijn geprogrammeerd sinds onze kindertijd, door onze opleiding, vervolgens door manipulatie door de massamedia die in handen zijn van enkelen, en gecontroleerd door sociale druk en de behoefte om geaccepteerd te worden en erbij te horen. Na een kort verhaal uit mijn persoonlijke ervaring zul je begrijpen wat ik bedoel.

Ik was door een universiteit uitgenodigd om een lezing te geven over de ontdekking van chloordioxide voor een kleine groep natuurkundigen, waaronder een zeer vriendelijke en goed opgeleide Nobelprijswinnaar. Toen mijn presentatie voorbij was, benaderde een van de doktoren in de natuurkunde me en zei dat ze voor NASA werkte op het gebied van exobiologie.

Ik antwoordde dat exobiologie - biologisch onderzoek naar objecten die niet van de aarde komen - mijn grote interesse had. Ze verduidelijkte meteen dat het niets te maken had met kleine groene mannetjes of UFO's en dat ze meteorieten in de woestijn analyseerde. Toen vroeg ik haar of ze in UFO's geloofde en ze antwoordde met grote ogen: "Natuurlijk niet, anders waren ze ons al binnengevallen."

Het is niet mijn bedoeling om die wetenschapper te beoordelen, maar het is gemakkelijk om de sociale programmering in haar reactie te zien. Laten we wat beter kijken: Fig.5: UFO's: feit of fictie?

Hoeveel mensen hebben de afgelopen 70 jaar UFO-waarnemingen gemeld? Het antwoord is honderdduizenden! Onder hen bevinden zich piloten van commerciële vliegtuigen, luchtverkeersleiders, hooggeplaatst militair

personeel, politieagenten, notarissen, gouverneurs, een voormalige Amerikaanse president en een eindeloos aantal betrouwbare getuigen.





Op 13 maart 1997 waren duizenden mensen getuige in Phoenix, AZ, en Sonora, Mexico, lichten die uit een gigantische UFO kwamen met een driehoekige vorm en de grootte van een vliegdekschip. Het dreef langzaam, geluidloos, over het gebied, richting Mexico. De gouverneur, die geen antwoord had, besloot tot Fig. 6: De dunne lijn tussen feit en fictie

maakte de hele zaak belachelijk, en zijn woorden maakten veel getuigen boos die hadden verklaard dat er niets in deze wereld, qua omvang of technologie, vergelijkbaar was met wat ze hadden gezien. Jaren later gaf zelfs de gouverneur toe dat hij er ook getuige van was geweest, en dat wat het ook was, het niet in onze huidige wereld kon zijn ontstaan.

Er zijn veel gevallen zoals

deze, en jarenlang, een van mijn hobby's was het verzamelen van gegevens over deze waarnemingen. De meeste van hun zijn inderdaad vals of fout, maar als zelfs slechts een van die honderden duizenden waarnemingen waren waar, het zou betekenen dat we zijn geweest opzettelijk gelogen voor de afgelopen 60 jaren. En dat is begrijpelijk omdat de informatie zou hebben drastische gevolgen op alle gebieden: wetenschap, religie, regeringen, enz., veranderend wat we geloofden wees eerlijk.

Paradoxaal genoeg heb ik gezien valse beweringen van NASA over a militair vliegtuigproject, dat eruitziet als een vliegende schotel. Zelfs er zijn foto's van deze "luchtschotel"

Afb. 7: Vergelijking van echte en "gemanipuleerde" foto's

die op internet circuleren, het zijn allemaal digitale montages, iets wat ik bewees toen ik de originele foto's vond, die ik op mijn website ([www.andreaskalcker.com](http://www.andreaskalcker.com)) heb gepubliceerd.

De vraag blijft: waarom moet NASA deze foto's opzettelijk vervalsen en beweren dat het slechts militaire vliegtuigen zijn in de vorm van vliegende schotels?

Waar zijn ze bang voor? Wat weten ze?

Wat proberen ze te doen?

Misschien willen ze het bestaan van UFO's niet erkennen. Ze proberen ons van de waarheid af te brengen door nepbewijs te creëren, met het uitdrukkelijke doel ons verkeerd te informeren, omdat het grootste buitenaardse gevaar zou zijn om 60 jaar aan leugens te moeten erkennen. Buitenaards leven is slechts één keer officieel erkend, en dat was slechts voor een paar dagen toen het Roswell-incident plaatsvond in New Mexico in juli 1947. Maar dat is een ander verhaal.

Ik probeer niemand te overtuigen. Ik wil gewoon de geest openen, zodat mensen kunnen beginnen met het onderzoeken van alle beschikbare informatie op internet en hun eigen mening kunnen ontwikkelen, vrij van de duizenden vervalsingen.

Oh! En als je concludeert dat er uitheemse soorten zijn die ons kwaad willen doen en ons willen binnenvallen, waarom zouden ze dan wachten tot we atoomwapens en massavernietigingswapens hebben?

Als ze ons wilden binnenvallen, hadden ze dat honderden of duizenden jaren geleden gedaan. Naar mijn mening is een kwaadaardig ras gedoemd tot zelfvernietiging, iets wat we nu kunnen waarnemen bij de menselijke soort.

Er zijn talloze beweringen in de wetenschap die meer op religieuze overtuigingen lijken dan op wetenschappelijke feiten, omdat ze zijn gebaseerd op hypothesen die simpelweg nergens op slaan. Zoals ik al eerder zei:

geloven = niet weten

Als wetenschap 'wijsheid' betekent, zou het geen onbewezen theorieën moeten accepteren, die thuisshoren in het rijk van overtuigingen. Het gevaar schuilt in het feit dat als de hypothese of onderliggende theorie fout is, alle andere die erop voortbouwen anomalieën creëren.

Bijvoorbeeld:

- Waar kwam de energie voor de oerknal vandaan als energie niet uit niets kan ontstaan?
- Is de zon een explosie, zoals ze ons willen laten geloven? Als dat zo is, waarom hebben de buitenste lagen dan temperaturen van miljoenen graden Celsius, terwijl het 35 graden Celsius is?

oppervlak slechts ongeveer 8.000 graden is? Als de zon een explosie is, zouden zonnevlekken die donkerder zijn door lagere temperaturen helderder moeten zijn, omdat hun match op aarde "het oog van de orkaan" zou zijn.

Dit idee van een explosie wordt alleen op wetenschappelijk niveau geaccepteerd; als we naar de details kijken, lijkt het net zo absurd als de theorie van de platte aarde. Met gezond verstand lijkt het meer op een implosie die continu vrije waterstof uit de ruimte aantrekt. Waterstof, het meest voorkomende atoom in de ruimte, onzichtbaar voor het oog, wordt aangetrokken door de zwaartekracht van de zonnewerveling met een zwart gat in de kern. Waterstof versmelt met de buitenste lagen van de zon en laat lichtfotonen vrij.

Dat zou ook verklaren hoe planeten worden gevormd of hoe zonnen uitdijen tot ze supernova's worden.

Om onze geest te openen, kunnen we onszelf de vragen stellen die de wetenschap vandaag niet kan beantwoorden. Bijvoorbeeld:

» Wat is biologisch

» Welke kracht breidt de

bewustzijn?



universum?

» Waarom hebben mensen er zo weinig

» Wat is de structuur van water?

genen in vergelijking met planten?

» Hoe vinden eiwitten hun

» Wat regelt de regenera-

passen in het lichaam?

organen?

» Wat het intracellulaire verkeer tegenhoudt

» Hoe wordt het geheugen opgeslagen?

naadloos werken?

» Waarom slapen we?

» Hoe kopiëren mitochondriën

» Wat is zwaartekracht?

zelf in mitose?

» Waarom ontstaat magnetisme?

» Hoe weet een orgel dat

wanneer stoppen met groeien?

» Waarom dromen we?

Zoals ik vanaf het begin al zei: "Niets is wat het lijkt."

- 

## Hoofdstuk 1

Ik zou graag willen dat dit boek een nuttige gids is voor iedereen die erover nadenkt om chloordioxide of andere stoffen te gebruiken die nog moeten worden goedgekeurd, om fouten of misbruik te voorkomen. We vermelden voorzorgsmaatregelen en waarschuwingen, evenals onderzoek in het veld, met resultaten van vrijwilligers die het voor behandeling hebben gebruikt.

Gezondheid is een grondrecht, en iedereen zou moeten kunnen beslissen hoe hij dit het beste kan behouden.

### Afkortingen

CD

= Natriumchloriet ( $\text{NaClO}$ ) + zoutzuur als 2

activator op 4%

CDI

= Oplossen van chloordioxide,  $\text{ClO}_2$ , in zoutoplossing

oplossing ( $\text{NaCl}$  bij 0,9%)

CDS

= Oplossen van chloordioxide,  $\text{ClO}_2$ , in water (gas 2

opgelost in water)

CDH

activator bij 4% geactiveerd met de tijd

KI

= Chloor, periodiek systeemelement

Cl-

= Chloride-ion

= Chloorgas

ClO-

= Hypochloriet-ion

ClO

= Chloordioxide

ClO - = Chlorietion

ClO - = Chloraation

ClO - = Perchloraation

DMSO = Dymethylsulfoxide

mms

= NaClO = Natriumchloriet + activator (citroenzuur).

(term van Jim Humble)

MMS = de nieuwe definitie van Jim

MMS = Calciumhypochloriet = Ca (ClO)

NaCl

= Natriumchloride (gewoon keukenzout)

NaClO = natriumhypochloriet

NaClO = Natriumchloriet

NaClO = Natriumchloraat

NaClO<sub>2</sub> = Natriumperchloraat

PPM

= Onderdelen per miljoen. bijv. 3.000 ppm = 0,3%

Wet- en regelgeving

We zitten met een juridisch dilemma:

Kan het echt legaal zijn om mensen te laten sterven alleen maar omdat chloordioxide, in onschadelijke en geschikte doses, niet is goedgekeurd als medisch product door een overheidsinstantie?

Wie is verantwoordelijk voor deze doden? Wat hebben we te verliezen als we het proberen, als de conventionele geneeskunde alle hoop heeft opgegeven? Veel mensen kunnen het zich niet veroorloven om te wachten op goedkeuring van deze stof via een proces van meerdere miljoenen dollars dat vijf tot tien jaar in beslag kan nemen. Mijn standpunt is ondubbelzinnig: geen enkel overheidsrecht kan voorrang hebben op het natuurrecht wanneer het behoud van het leven op het spel staat.

Ik verdedig het recht van iedereen om op zichzelf te experimenteren, vooral degenen die geen andere opties hebben en een terminale of kritieke ziekte doorstaan. Elke wet die het vrijwillige gebruik van een stof voor genezingsdoeleinden verbiedt, maakt zichzelf ongeldig; het is een misdrijf om het fundamentele recht op leven aan te vallen.

Het gebruik van chloordioxide onder de benaming MMS, het acroniem bedacht door Jim Humble, is in veel landen verboden omdat het niet is goedgekeurd als medicijn voor de volksgezondheid. Dat betekent niet dat natriumchloriet en zoutzuur als activator verboden zijn. Ze zijn gebruikt en worden nog steeds gebruikt in tal van industriële processen. Zo worden ze al meer dan 80 jaar gebruikt voor het desinfecteren en zuiveren van water zonder een negatief incident of resistentie van bacteriën, virussen en schimmels.

CD is duurder dan natriumhypochloriet (bleekmiddel) voor desinfectie, maar is oneindig veel beter omdat het niet kankerverwekkend is.

Het is door de FDA goedgekeurd voor gebruik op groenten en fruit en wordt ook gebruikt voor het desinfecteren van kip, varkensvlees en rundvlees, gekweekte garnalen, bier en andere dranken. Het wordt gebruikt voor schimmelbestrijding, om de gevreesde legionella uit koeltorens in ziekenhuizen te verwijderen, voor koude desinfectie van chirurgische instrumenten, om bloeddonaties te desinfecteren en vele andere toepassingen.

Onlangs ontving ik een brief die een andere onderzoeker naar het ministerie van Volksgezondheid stuurde:

**BERICHT:**

Hallo. Ik doe onderzoek naar het product MMS, ofwel chloordioxide, dat jullie in Spanje hebben verboden. Ik zou graag willen weten hoe ik contact kan opnemen met de persoon die verantwoordelijk is voor deze beslissing, aangezien ik geen schadelijke resultaten zie voor het organisme.

Ik verwijs naar dit artikel:

[http://www.aemps.gob.es/informa/notasInformativas/medicamentosUsoHumano/medIlegales/2010/NI\\_MUH\\_Ilegales\\_05-2010.htm](http://www.aemps.gob.es/informa/notasInformativas/medicamentosUsoHumano/medIlegales/2010/NI_MUH_Ilegales_05-2010.htm) Ik zou graag willen weten welk wetenschappelijk of klinisch onderzoek u sindsdien hebt gebruikt als reden voor het verbod, voor zover ik weet en dat van vele onderzoekers, hebben we geconcludeerd dat dit in andere landen is gestart vanwege een belangenconflict, een delicate kwestie.

Groeten,

Iwan.

**REACTIE VAN HET SPAANSE MINISTERIE VAN GEZONDHEID:**

Geachte heer Moreno,

De door u genoemde terugtrekking uit de markt is uitgevoerd omdat dit een illegale drug is. Elk medicijn heeft goedkeuring nodig van het Spaanse Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten voordat het aan het publiek mag worden verkocht.

Er is dus geen beoordelingsrapport, omdat het autorisatieproces van het product zelfs nooit is gestart.

Hartelijke groeten.

CONCLUSIE: Zoals je kunt zien, heeft de overheid niet eens de moeite genomen om te controleren of chloordioxide positieve of schadelijke effecten heeft op het lichaam. Ze bestempelden het gewoon als illegaal - einde verhaal. Wat verdrietig. En ik weet niet hoe het met jou zit, maar ik mag geen klinische onderzoeken uitvoeren. Als ik ziekenhuizen heb benaderd voor begeleiding, word ik geblokkeerd. De staat moet zorgen voor het welzijn van zijn burgers, dus het zou de taak van het ministerie van Volksgezondheid moeten zijn om dit product te onderzoeken en te standaardiseren. Maar ze zullen geen vinger verroeren.

Jim's Discovery: wat is MMS, ook wel CD genoemd?

MMS is de naam die Jim Humble gaf aan de combinatie van chloordioxide (NaClO) geactiveerd met citroenzuur. Tegenwoordig, in plaats van 50% citroenzuur te gebruiken, 2

we gebruiken zoutzuur (HCL) van 4%. Om verwarring te voorkomen, noemen we het CD, wat staat voor chloordioxide. CD is veel milder en efficiënter dan het oude MMS geactiveerd met 50% citroenzuur en veroorzaakt nauwelijks bijwerkingen, zoals ik verderop in dit boek zal uitleggen.

Sommige verhalen lijken uit romans te komen en zijn misschien moeilijk te geloven. Het verhaal dat waarschijnlijk de meeste indruk op mij heeft gemaakt, is het verhaal over Jim Humble, de goudzoekende ingenieur die, heel toevallig, een remedie lijkt te hebben gevonden voor een van 's werelds ergste infectieziekten: malaria. Tijdens een prospectieproject in de jungle

van Guyana, bijna 650 kilometer verwijderd van een ziekenhuis, liepen leden van zijn team malaria op.

Omdat ze niet waren gewaarschuwd voor deze mogelijkheid, hadden ze geen medicijnen bij zich. Het enige dat Jim Humble had, was een ontsmettingsmiddel voor drinkwater, bekend als gestabiliseerde zuurstof. Hij besloot uiteindelijk een paar druppels aan zijn team te geven toen hun koorts boven de 104°F was en ze waanvoorstellingen hadden midden in een malaria-aanval. Stel je zijn verbazing voor toen hij ze vier uur later allemaal rond het vuur vond, hersteld van een van de ergste infectieziekten ter wereld alsof er niets was gebeurd! Later kreeg hij zelf malaria, en dezelfde formule werkte ook weer! Ik vond dit verhaal zo ongelooflijk dat ik het verder moest onderzoeken.

MMS: De combinatie van chloordioxide (NaClO ) geactiveerd met 2  
citroenzuur

CD: De combinatie van chloordioxide (NaClO ) geactiveerd met 2  
zoutzuur

CDS: Het gas dat vrijkomt bij het oplossen van beide combinaties in water.

Wie is Jim Humble?

Om daar achter te komen, besloot ik hem te bezoeken in de Dominicaanse Republiek, waar hij woonde.

Als ik zijn naam google, krijg ik 19 miljoen zoekresultaten. Als de helft negatief zou zijn, zouden het er nog steeds meer dan negen miljoen zijn. Van deze negen miljoen, al waren het er maar 40



15% heeft MMS geprobeerd, dat zouden 1.350.000 mensen zijn. In de hele medische geschiedenis zijn er slechts vijf gedocumenteerde gevallen van vergiftiging door chloor, en die waren te wijten aan doses die honderden malen hoger waren dan die door Jim Humble werden aangegeven.

Afb. 8: Andreas Kalcker met Jim Humble

Vandaag delen Jim Humble en ik zowel vriendschap als de ervaring dat we jarenlang onafhankelijk diepgaand onderzoek hebben gedaan naar chloordioxide.

Wanneer chloordioxide de maag bereikt, die zoutzuur bevat (ook bekend als HCL, zoutzuur, zoutzuur, enz.), vindt er een reactie plaats tussen beide stoffen, wat resulteert in het vrijkomen van een gas dat "chloordioxide" wordt genoemd. Dit gas, dat gemakkelijk wordt opgenomen in water – en dus ook door slijmvliezen en bloedserum – is verantwoordelijk voor de 'wonderbaarlijke genezingen'.



Jim Humble noemde het aanvankelijk de "wonderoplossing" omdat het naast malaria ook bij veel andere ziekten werkte, zonder dat er destijds een duidelijke verklaring voor was.

Wat is malaria?

Malaria is een wereldwijd probleem dat meer dan 100 landen treft. Elk jaar lopen tussen de 300 en 500 miljoen mensen de ziekte op en sterven er ongeveer 3 miljoen aan. Dat is het dubbele van wat werd vermoed. Kinderen zijn het meest getroffen, omdat ze kwetsbaarder zijn voor hoge koorts.

Malaria doodt elk uur meer mensen dan ebola-epidemieën. Vreemd genoeg wordt malaria door de Eerste Wereld niet erkend als een ramp voor de volksgezondheid, zoals aids en ebola. Maar er sterven elk jaar meer mensen aan malaria dan aan aids in de afgelopen 15 jaar.

Wanneer een malariamug een mens steekt, geeft hij met zijn speeksel een zeer efficiënt antistollingsmiddel vrij met enkele honderden malaria-sporozoiëten.

Ze migreren door de bloedbaan naar de lever, waar ze weefselcellen binnendringen en veranderen in merozoïeten die, eenmaal ontwikkeld, weer worden afgegeven aan de bloedbaan.

Het proces is niet identiek bij elke malariastam; in sommige gevallen kunnen ze maanden of zelfs jaren aanwezig blijven zonder door het immuunsysteem te worden gedetecteerd. Zodra de parasiet zich in de bloedbaan bevindt, dringt hij de rode bloedcellen binnen (ook wel erythrocyten genoemd) en blijft hij zich vermenigvuldigen, waarbij typisch ringvormige vormen ontstaan die later de breuk van de rode bloedcellen veroorzaken, waardoor gametocyten in de bloedbaan vrijkomen. Als een andere mug de patiënt bijt, verwerft het insect de gametocyten, start een nieuwe seksuele cyclus van Plasmodium en kan nu andere mensen infecteren via zijn speekselklieren.

Wanneer de door de parasiet bezette rode bloedcellen uiteindelijk barsten, geven ze gifstoffen en zuren vrij die de hypothalamus aantasten en plotselinge en intense koorts veroorzaken. De koorts komt elke twee of drie

dagen terug, gevolgd door periodes van schijnbare remissie, waardoor het organisme enorm wordt belast, wat bij kinderen meestal tot de dood leidt.

Bij zwangere vrouwen kunnen malariamuggenbeten verwoestend zijn, omdat het immuunsysteem van de foetus niet voldoende ontwikkeld is om de ziekte te bestrijden.

Deze parasiet, bekend als falciparum, vermijdt detectie door het immuunsysteem, blijft in de rode bloedcellen en produceert eiwitten die zich aan de bloedvaten hechten en ingewikkelde bloedingen veroorzaken. Deze eiwitten zijn zeer veranderlijk, dus het immuunsysteem kan ze niet herkennen, en zelfs als dat wel het geval zou zijn, muteren de eiwitten binnen enkele weken volledig, waardoor de antilichamen onbruikbaar worden.



De veldtest van het Rode Kruis die "nooit is gebeurd"

Op 12/12/2012 heeft The Water Reference Centre (WRC), een filiaal van het Internationale Rode Kruis, in samenwerking met het Oegandese ministerie van Volksgezondheid en het Nationale Rode Kruis studies uitgevoerd in Oeganda bij 154 mensen met een positieve diagnose van malaria.

Testen werden uitgevoerd door middel van microscoopuitstrijkjes en antigentesten die 24-48 uur na toediening van een dosis chloordioxide

negatief waren. 143 kwamen negatief terug na inname van een enkele dosis van 18 druppels na 24 uur, en de overige 11 met een tweede dosis na 48 uur.

YouTube-video over het onderzoek:

<https://youtu.be/liexMTG59nI>

Drie verschillende video's die deze pilot klinische test (PHAST) documenteren, demonstreren de werkzaamheid van chloordioxide (ClO<sub>2</sub>), een veelgebruikt water 2

zuiveraar, in de uitroeiing van malaria.

Elke 40 seconden sterft er een kind aan malaria, ongeveer 2.000 kinderen per dag over de hele wereld. Deze tropische ziekte blijft helaas een van de belangrijkste doodsoorzaken in Afrika. De oplossing zou zo simpel kunnen zijn als mensen zouden erkennen dat chloordioxide malaria geneest. Het probleem is dat de farmaceutische industrie het niet kan patenteren voor hun winst.

Fig. 9: Foto van de veldtestgroep

781 patiënten namen deel aan de klinische onderzoeksstudie. Hun bloed werd tweemaal geanalyseerd. Eerst werd een chemische reactietest uitgevoerd en vervolgens werden alle positieve tests opnieuw gecontroleerd met behulp van een conventionele microscoop. Met dit protocol stelden artsen en gezondheidswerkers van het Rode Kruis vast dat 154 mensen aan malaria leden. Hiervan herstelden er 143 op één dag na inname van een enkele dosis van 15-18 druppels chloordioxide (NaClO<sub>2</sub>), geactiveerd met dezelfde 2

hoeveelheid zure druppels. De overige 11 herstelden de volgende dag na inname van een tweede dosis. Het was een slagingspercentage van 100%, bevestigd door de medewerker van het Rode Kruis die de studie leidde. Helaas distantieerde hij zich later van de beweringen die hij in de video deed. Hij kreeg waarschijnlijk druk van het hoofdkwartier van het Internationale Rode Kruis in Genève, waardoor hij de resultaten moest weerleggen, blijkbaar om economische redenen: de farmaceutische industrie verkoopt elk jaar voor meer dan tien miljard dollar aan malariaprofylaxe.

Het lijkt geen twijfel dat Rode Kruis-vrijwilligers 100% eerlijk zijn en goede bedoelingen hebben. Toch delen enkele goedbetaalde leidinggevenden en de Internationale Rode Kruis Federatie in Genève economische belangen met de farmaceutische industrie. Waar veel geld is, altijd een voedingsbodem voor corruptie, is niets wat het lijkt!

Zoals ik al zei, voerde het Oegandese Rode Kruis op 12 december 2012 klinische proeven uit met chloordioxide op verzoek van het WRC (Water Reference Center), een dochteronderneming van de Internationale Rode Kruis Federatie in Genève, Zwitserland. Het Water Reference Centre is een firma opgericht door het Rode Kruis in Genève, voorgezeten door Chrystold Chetty, die ook voorzitter is van de financiële commissie van de IFRC (International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies) in Zwitserland, beheerder van de Chetty Foundation, en consul van Noorwegen. Hij bekleedt ook functies in andere bedrijven en stichtingen.

Misschien als gevolg van een gelukkig toeval, werd de studie uitgevoerd met de medewerking van het Oegandese Rode Kruis in een ziekenhuis in Luuca, Iganga, waar het mogelijk was om veel mensen te behandelen die MMS gebruikten, gedurende vier dagen. Het Rode Kruis was geïnteresseerd in de mogelijke gezondheidsvoordelen van chloordioxide, met name of het nuttig zou kunnen zijn voor de behandeling van malaria, en of de beweringen van Jim Humble geldig waren.

Weken van intensieve voorbereidingen gingen aan de proefproef vooraf om elke taak afzonderlijk te bepalen en uit te werken. De organisatie van elk evenement in Afrika vereist veel creativiteit en improvisatievermogen. Aanvankelijk wist niemand hoeveel patiënten naar het onderzoek zouden komen en het team wilde niets aan het toeval overlaten.



Afb. 10: Registratie

Op de foto zien we de hal waar veel mensen met gezondheidsproblemen op de eerste dag kwamen opdagen en wachtten op hun behandeling. Eerst

werden de namen en andere gegevens van de te behandelen proefpersonen zorgvuldig geregistreerd, gearhiveerd in dossiers en ingevoerd in de computer.

Nadat de artsen een eerste onderzoek hadden gedaan, werden de symptomen en diagnoses genoteerd in het dossier van de patiënt. Elke proefpersoon had een malaria-testnummer genoteerd op hun patiëntenformulier. Aanvankelijk kregen ze elk een snelle diagnostische test voor malaria. Zoals te zien in de

foto, de afwezigheid

van een lijn in de test

het grote venster van het apparaat

betekent dat de persoon het deed

geen malaria hebben. Een toets

strippen met een streep in het groot

venster en een rode markering

geeft aan dat de persoon

leed aan malaria.

In figuur 11, wij

ziet twee lijnen in de

raam. De tweede lijn

is een controletest om te controleren

Afb. 11: Snelle diagnostische test voor malaria

de nauwkeurigheid van de eerste

test. De patiënten die



aanvankelijk positief getest, werden vervolgens doorverwezen naar het laboratorium voor de tweede test met een microscoop.

Het laboratoriumwerk was zorgvuldig georganiseerd; alle gegevens werden vastgelegd in een apart boek voor een betere evaluatie van de resultaten. Om de eerste test te bevestigen, onderzochten technici bloedmonsters onder een microscoop, waardoor een parasietentelling voor elke test mogelijk was om de mate van infectie bij elke patiënt te beoordelen.

Fig. 12: De tweede test, dit keer met een microscoop.

### Behandeling

Nadat patiënten waren gediagnosticeerd, werden ze naar een behandelstation gestuurd. Elke orale dosis (chloordioxide, ook bekend als MMS) werd afzonderlijk als volgt bereid:

1. Een aangewezen aantal (zie onderstaande tabel) druppels natriumchlorietoplossing werd in een droge plastic beker gedaan.
2. Een gelijk aantal druppels citroenzuur (33%) activator werd aan de beker toegevoegd.

3. De oplossing mocht 20 seconden inwerken. Vervolgens werd water toegevoegd om het mengsel te verdunnen - meer water voor volwassenen en minder voor kinderen en baby's.

4. Als laatste kreeg iedereen een fles mineraalwater om ziekteverwekkers te helpen elimineren.



Het aantal druppels was afhankelijk van de leeftijd en of de proefpersonen malaria-positief of -negatief waren, zoals weergegeven in de volgende tabel:  
Patiënt

Malaria positief

Malaria negatief

Volwassenen

18 geactiveerde druppels

8 geactiveerde druppels



Kinderen

6 geactiveerde druppels

Baby's

2 geactiveerde druppels

Patiënten die malaria-positief waren, kregen de instructie om de volgende dag terug te komen voor een vervolgbloedonderzoek om de werkzaamheid van de behandeling te bepalen. Het laboratoriumpersoneel documenteerde en ondertekende de testresultaten in de patiëntendossiers, waarmee de afwezigheid van parasieten in het bloed werd bevestigd, wat betekent dat de patiënten gezond en malariavrij waren.

Ten slotte leverde de hoofdarts de algemene klinische bevestiging om het project te voltooien.

Het district Luuka is een landelijk gebied en de kliniek ligt op 45 minuten rijden van de dichtstbijzijnde stad. Het Nationale Rode Kruis van Oeganda koos voor deze plek omdat het daar al onderzoek had gedaan naar water en gezondheid. Het doel was om de resultaten van dit project mee te nemen in het eerdere onderzoek.

Om mensen aan te moedigen om aan het project deel te nemen, kondigde het Rode Kruis het op twee lokale radiostations aan en vroeg de bevolking om naar de kliniek in het dorp Luuka te gaan voor een onderzoek.

Afb. 13: Vrijwilliger bereidt het mengsel voor toediening voor 47

De resultaten:

Gedurende de vier dagen dat het onderzoek duurde, kwamen er steeds meer mensen naar de kliniek. Het doel was om 200 malariapatiënten te behandelen met chloordioxide. Tegen het einde van de vierde dag waren 781 mensen getest, waarvan er 154 positief waren.

Vierentwintig uur later voerde een laborant een tweede bloedtest uit op alle  
154

positieve patiënten.

- Van de 154 patiënten die malaria-positief begonnen, waren er 143 na 24 uur malariavrij.
- De overige 11 patiënten die nog steeds positief testten, waren genezen na een tweede dosis.

De artsen van de Afrikaanse kliniek lieten zich tijdens dit proces niet beïnvloeden en hadden geen vooropgezette ideeën. Ze wisten niet of de behandeling iets kon genezen. Toen ze op de tweede dag de controletests op malariapatiënten uitvoerden en deze allemaal negatief waren, waren ze sprakeloos. Ze konden er niet omheen omdat ze nog nooit zoiets hadden meegemaakt.

Vóór deze studie beschouwden ze malaria als een ongeneeslijke ziekte. Hun verbazing werd de volgende dagen alleen maar groter, toen bleek dat veel patiënten die leden aan andere ziekten, die tot dan toe onbehandelbaar waren, ook genazen.

We waren extatisch met de resultaten, omdat zoveel stemmen op internet chloordioxide in twijfel hadden getrokken. We hadden eindelijk gedocumenteerd bewijs onder klinische omstandigheden, uitgevoerd door malaria-experts.

De omslag

Onze vreugde was van korte duur. Ik kreeg een e-mail van Klaas Proesmans (directeur van WRC, de aan het Rode Kruis gelieerde onderneming) waarin hij me verbood over de testresultaten te praten, met de mededeling dat als ik dat deed, hij de feiten zou ontkennen. Eerst begreep ik er niets van, maar ik hoefde alleen maar het geldspoor te volgen.

Er worden enorme inspanningen geleverd om iedereen tegen de malariaparasiet, dus de hele bevolking, te vaccineren, iets dat veel meer oplevert dan alleen de geïnfecteerden behandelen. Kortom, er zit meer geld in het vaccineren van honderd mensen dan in het genezen van tien.

De belangen van de branche zijn duidelijk; winst staat bij hen voorop. Malaria genezen met een enkele dosis Chloordioxide interesseert hen niet. Misschien verklaart dit hoe het genezen van mensen tegen de belangen van de industrie indruist. Het Rode Kruis krijgt 4.500 miljoen dollar per jaar om medicijnen te kopen en heeft dus een directe band met de farmaceutische industrie. De waarheid is dat ze hier samen in zitten.

## **IFRC strongly dissociates from the claim of a 'miracle' solution to defeat malaria**

**Published:** 15 May 2013

---

The International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies (IFRC) dissociates itself in the strongest terms from the content of the recent Master Mineral Solution newsletter (May 2013) entitled "Malaria finally defeated" and supporting YouTube video. IFRC does not support or endorse in any manner the claims made in relation to this project, and has at no time been involved in 'clinical trials' related to malaria treatment.

Malaria affects 219 million people every year, killing a child somewhere in the world every minute. As a matter of policy, IFRC adheres to World Health Organization (WHO) guidelines which state the only way to combat malaria is to scale up prevention, diagnosis and treatment.

The IFRC expresses its support to the Uganda Red Cross Society and recognises that it has been spearheading prevention programmes across the country over the last decade, as auxiliary to their public authorities and in line with WHO guidelines.

Het bewijs

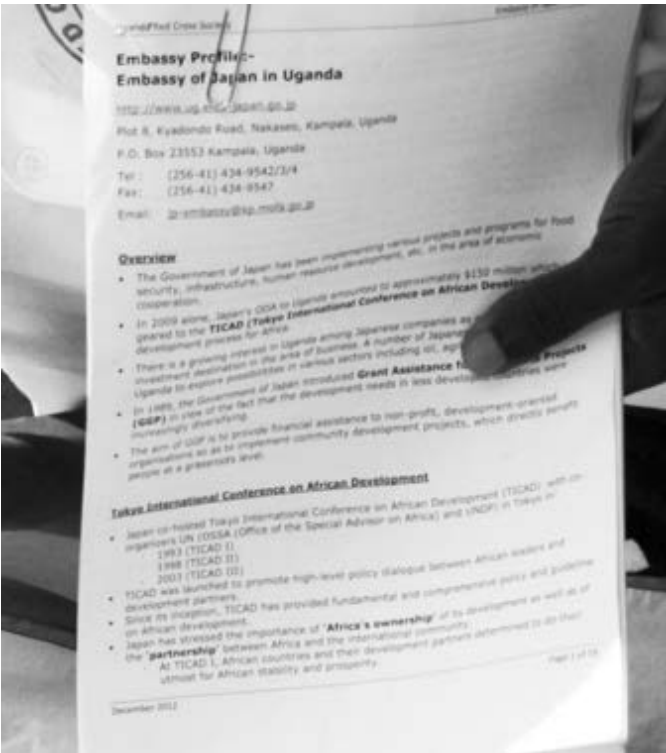
Bewijs 1

Op ware WikiLeaks-manier werd een video gelekt die ze hadden opgenomen. Het Rode Kruis liegt schaamteloos als ze beweren dat ze nooit hebben deelgenomen aan de klinische onderzoeken naar malaria en ontkent

wat iedereen kan zien in de video waarin Klaas Proesmans zelf, de directeur van het Rode Kruis WRC, voor de camera bevestigt dat 100% van alle malariagevallen zijn genezen in slechts 24-48 uur.

Op 15 mei 2013 heeft het Internationale Rode Kruis het volgende persbericht op hun website geplaatst, dat daar sinds oktober 2016 nog steeds te vinden is: Fig. 14: Screenshot van de Rode Kruis-website <http://www.ifrc.org/nl/nieuws-en-media/opinies-en-posities/opinion-pieces/2013/ifrc-dissocieert-sterk-van-de-claim-van-een-wonderoplossing-om-malaria-te-verslaan/>





Bewijs 2

Afb. 15: Briefing van Rode Kruismedewerkers

De mogelijke financieringsbron: een vergroting van de foto van de artsen die verantwoordelijk zijn voor het project toont de Japanse ambassade.

Afb. 16: Document met bewijs dat de

De Japanse ambassade speelde een rol in het onderzoek

Bewijs 3

De moedige Duitse Rode Kruis-vrijwilliger en getuige Kerstin Wojciechowski schreef op 19 december 2012 op haar blog over het succesvolle gebruik van MMS bij malaria.

Van 12 tot 16 december 2012 deed een organisatie genaamd Water Reference Centre in samenwerking met het Oegandese Rode Kruis in Iganga een onderzoek naar een gemeenschappelijke waterzuiveraar en de medische effecten ervan op malaria-positieve mensen in het Luuka-district in Iganga

- en ik maakte er deel van uit!

De Belgische vertegenwoordiger van het Waterreferentiecentrum Klaas en de Nederlandse boekauteur Leo kwamen woensdagochtend vanuit Kampala naar het Rode Kruis-kantoor in Iganga. Ze gaven ons een korte briefing over het programma voor de dagen en informatie over de waterzuiverende chemicaliën die we gingen gebruiken. Twee voertuigen waren volgepakt met waterflessen, muskietennetten, technische uitrusting en een team van ongeveer 13 mensen, waaronder een cameraman, zes Oegandese Rode Kruis-vrijwilligers, Enno en ik, vertrokken naar het district Luuka.

Aangekomen in Luuka stonden er al mensen op ons te wachten. Verschillende stations, waaronder de registratie, het malariasneltestpunt, het laboratorium, het resultaatinterpretatiepunt en de distributie van gezuiverd water, werden opgezet en vrijwilligers werden toegewezen aan hun respectievelijke stations.

Mensen - en ik moet benadrukken dat we iedereen hadden, van een baby van een maand oud tot mensen van meer dan 80 jaar oud die kwamen opdagen voor een malariatest - werden eerst geregistreerd en gingen daarna voor een snelle malariatest. Als de test positief was, werden ze opnieuw getest met een bloedstrip onder de microscoop. Negatief of positief getest kregen mensen gezuiverd water, dat was bereid door Ronald, Enno en mij. Daarbij varieerde het aantal druppels waterzuiveraar per leeftijd en malariastatus. Nadat ze het gezuiverde water hadden ingenomen, kregen de mensen ook flessenwater mee naar huis, omdat ze veel moesten drinken om de chemische stof in het lichaam te laten werken. De volgende dag kregen de malaria-positieve gevallen te horen dat ze terug moesten komen voor nog een test en een cadeautje in de vorm van een klamboe.

De onmiddellijke reacties na het innemen van het gezuiverde water baarden me zorgen: mensen hielden niet van de geur, smaak en sommige kinderen moesten overgeven. Helaas moesten we mensen vertellen dat deze symptomen de hele dag thuis kunnen aanhouden.

De volgende dagen lieten een ongelooflijk resultaat zien: gemiddeld testten en behandelden we ongeveer 150 mensen per dag. Ongeveer 95% van de mensen die malaria-positief testten, bleek na slechts één dag malaria-

negatief te zijn, terwijl de overige 5% malaria-negatief werd getest nadat ze de dag erna nog een dosis hadden ingenomen. Onder de 5% die opnieuw malaria-positief testten, waren kinderen, die we een te kleine dosis van het gezuiverde water hadden gegeven omdat we ons zorgen maakten over het braken.

Ik moet zeggen dat ik de eerste twee dagen sceptisch was over de waterzuiveraar en het hele project. Maar ik was diep verbaasd om kleine wonderen te zien gebeuren. Aangezien dit voorval me erg heeft geraakt, wil ik schrijven over een vrouw die 51 werd getest

malaria positief, het gezuiverde water gegeven en de volgende dag malaria negatief getest.

Toen ze de eerste dag opdook, kon ze nauwelijks lopen. Nadat ze bijna drie dagen niets had gegeten, worstelde ze om het water door te slikken en viel ze onmiddellijk flauw. Ze lag meer dan een uur op de grond, kon niet opstaan en moest bijna overgeven.

Ik had medelijden met haar en maakte me ernstig zorgen over haar toestand. De volgende dag moest een andere vrijwilligster mij vertellen dat dit de vrouw is die gisteren op de grond lag aangezien ik haar niet eens herkende! Ik stond versteld! Ze kwam naar me toe en bedankte me met een grote glimlach op haar gezicht. Ze bleef zelfs nog twee uur praten met mensen en naar ons kijken. Ik kon nauwelijks geloven hoe ze van de ene op de andere dag haar toestand had veranderd - erg indrukwekkend.

Deze waterzuiverende chemicaliën lijken het potentieel te hebben om een groot verschil te maken in malariagebieden, aangezien ze goedkoop zijn en, volgens de mensen die er al vele jaren mee werken, ook andere levensbedreigende ziekten genezen en voorkomen.

Later moest ze haar blog offline halen, kennelijk onder druk van anderen.

Bewijs 4:

De video introduceert Klaas Proesmans (WRC-directeur) als 100% verantwoordelijke voor de genezingen, zonder ook maar één keer Jim Humble (de ontdekker) of de term MMS te noemen, hoewel hij alles wat hij

wist over MMS leerde tijdens het volgen van een Jim Humble-cursus in de Dominicaanse Republiek.

Later ontkende hij echter zijn eigen woorden, zeer waarschijnlijk op bevel van zijn superieuren bij het Internationale Rode Kruis in Genève. In de volgende e-mail aan Leo Koehoff dreigt hij zelfs juridische stappen te ondernemen als de video niet van YouTube wordt verwijderd.



E-mail van Klaas Proesmans

Nogmaals verzoek ik uitdrukkelijk met spoed om de Luuka-Uganda trials video direct van YouTube te verwijderen en niet meer te vertonen.

Het weerspiegelt niet alleen onvervulde beloften, het associeert het Rode Kruis ook ten onrechte met iets waarmee het niet geassocieerd wil worden, aangezien het verwondingen aan derden bevat.

Ik ben bang dat als dit niet onmiddellijk gebeurt, we juridisch advies zullen inwinnen en juridische stappen zullen ondernemen in deze zaak, in



samenwerking met het Oegandese Rode Kruis.

Nogmaals, ik heb geprobeerd u te bellen met betrekking tot de kwestie van publiceren op YouTube en in tijdschriften.

Tijdens vergaderingen met het Oegandese Rode Kruis en later schriftelijk, op 17 december (zie hieronder), stemde u ermee in om niet met derden te communiceren met betrekking tot de activiteiten die we in december 2012 in Luuka hebben uitgevoerd.

Bedankt voor je interesse.

Wij zijn een particuliere stichting die op zoek is naar oude en vergeten technologieën. CIO is 2

momenteel in Oeganda door de overheid gebruikt als waterzuiveraar. We hebben net gekeken naar de effecten die het heeft op het menselijk lichaam als gezuiverd water. Tot nu toe hebben we deze tests nog niet afgerond en is er een geheimhoudingsovereenkomst met alle betrokkenen.

Vandaag distantiëren we ons van elk nieuwsbulletin, elke YouTube-video of elke andere publicatie over dit onderwerp.

Echter, de hoofdart

had een document ondertekend

bevestigen

de

malaria

remissies (fig. 17). Let daar op

de laatste alinea bedankt

Genève (verwijzend naar de IFRC)

voor hun steun.

Afb. 17: Brief van dokter Paul Kabweru ter bevestiging

aan de rand van de uitstekende resultaten van de proef.

Conclusie:

We leven in een door hebzucht gedreven wereld waar de dood van miljoenen mensen per jaar (meer dan tijdens de Holocaust), vooral kinderen, er niet toe doet.

Blijkbaar betekenen de 10 miljard dollar aan jaarlijkse verkoopopbrengsten van malariaprofylaxe meer, zelfs als we de ziekte van het hele continent zouden kunnen uitroeien met slechts 50 miljoen.

Het opwindende aan chloordioxide is dat het blijkbaar niet alleen malaria geneest, maar ook vele andere ziekten, zoals herhaaldelijk aan mij is gemeld in de duizenden getuigenissen die ik per e-mail ontvang.

Ik wil benadrukken dat ik de verkoop van chloordioxide niet promoot.

Mijn werk vertegenwoordigt een verzameling gegevens zodat op een gegeven moment andere experts dit onderwerp verder kunnen onderzoeken. En veel mensen die proberen te herstellen van terminale ziekten willen deze informatie.

Ik heb besloten mijn kennis en ervaring te publiceren, aangezien nieuw geneesmiddelenonderzoek jaren zou duren - tijd die veel zieken niet hebben. Ik heb enkele van de ziekten samengevat met getuigenissen die verbetering of volledig herstel bevestigen dankzij de inname van chloordioxide verdund in water.

"Hoewel het gebruik van chloordioxide niet legaal is, is het een misdaad dat we het niet kunnen gebruiken."

We leven in een wereld van 'verboden gezondheid'.

Er zijn vele patenten voor het gebruik van chloordioxide. Hier is een lijst met enkele van hen:

Gebruik

Patent nummer

Niet-toxisch antisepticum

(patent 4035483 / 1977)

Om amoeben bij mensen te bestrijden

(Pat.4296102 / 1981)

AIDS-afgeleide dementiebehandeling

(Pat.5877222 /1999)

Algemene behandeling van huidziekten

(patent 4737307 / 1988)

Ontsmettingsmiddel voor levend bloed

(Pat. 5019402/1991)

Voor snellere wondgenezing

(Pat. 5855922 / 1999)

Algemene mondzorg (Procter & Gamble)

(Pat. 6251372B1/2001)

Bacteriën-afgeleide infectiebehandeling

(Pat. 5252343 / 1993)

Behandeling van ernstige brandwonden

(Pat.4317814/1982)

Regeneratie van het beenmerg

(Pat. 4851222 /1989)

Alzheimer, dementie, etc. behandeling

(Pat. 8029826B2 /2011)

Stimulans voor het immuunsysteem van dieren

(Pat. 6099855 /2000)

Stimulans voor het immuunsysteem (Bioxy, Inc.)

(Pat. 5830511/1998)

De lijst is onvolledig, aangezien er elke dag nieuwe aanvragen bijkomen.

Herstel bevestigd door patiënten

Wat hebben we gezien?

De volgende onvolledige lijst is opgesteld op basis van de e-mails die ik heb ontvangen van personen die vrijwillig chloordioxide hebben gebruikt. Ze legden uit hoe ze herstelden van allerlei ziektes en gaven hun getuigenissen.

Herstel of verbeteringen bevestigd door patiënten:

» Tandabces

» Lupus (minstens

» Oedeem

» Maagzuur

verbetering)

» Verwijdering van bacteriën

" Acne

" Meerdere

» Endocarditis

» Sommige soorten

sclerose (minstens

" Ziekte van Crohn

suikerziekte

» Ziekte van Lyme

» Enkele gevallen van

" Huidkanker

» Ziekte van Sjögren

coeliakie

" Maagkanker

» Emfyseem

» Enkele gevallen van tbc

» Borstkanker

» Vergiftiging

» Een hart

» Beenkanker

" Epstein barr

problemen

» Prostaatkanker

» Uitbarstingen

» Sommige vormen van kanker

" Schildklierkanker

» Stomatitis

» Sommige parasieten

" Zwakheid

» Fibromyalgie

" Spanning

» Demodex

" Koorts

» Artritis

" Knokkelkoorts

» Slijm

» Reactieve artritis

» Depressie

» Gangreen

" Astma

" Menstruatiecyclus

" Griep

» Babesia

onregelmatigheden

» Halitose

» Bartonella

» Diarree

" Hepatitis B

» Bromidrose

" Verschillende types van

" Hepatitis C

»Bronchitis

verlamt

» Herpes

» Blauwe plekken

» Diverticulitis

» Genitale herpes

» Krampen

" Buikpijn

" Schimmel

» Osteonecrose van de kaak

» Gewrichtspijn

» Infecties in het algemeen

" Roos

» Rugpijn

» Mondinfectie

" Chlamydia

» Kaakpijn

" Huidinfectie

» Cholesterol

» Tandpijn

" Urinewegen

Colitis

» Hoofdpijn

infectie

» Colitis ulcerosa

» Beenpijn

" Oorinfectie

» Kneuzingen

" Spierpijn



" Nierinfectie

" Constipatie

» Lymfatische pijn

" Blaasontsteking

» Eczeem

" Sinus infectie

» Stafylokokken

» Parasieten

» Syfilis

» Geheugen en

" Chronische vermoeidheid

" Galblaas

gewichtsverlies

syndroom

ontsteking

» Obesitas

» Lekkende darmsyndroom

" Slapeloosheid

» Neavi-spinnenbeet

» Prikkelbare dikke darm

" Voedselvergiftiging

» Dierenbeten

» Metaalvergiftiging

" Insectenbeten

» Het syndroom van Reiter

» Fluoridevergiftiging

» Voetschimmel

" Kwikvergiftiging

» Pyrorroe

galstenen

" Loodvergiftiging

» Arteriële plaque

» Soorten vermoeidheid

" Jicht

» Circulatie

" Schildklier

»Leishmaniasis

»TMJ/TMD

» Lymfoom

" Gehoorproblemen

" Hoest

» Zweren

" Maag problemen

» Aandachtstekort

» Slechte spijsvertering

» Verschillende huiden

wanorde

» Malaria

" Posttraumatisch

» Morgellons

" Bijniere

stresstoornis

(verbetering)

» Tumoren

» Hiv/aids

» Oogproblemen

» Vasculitis

» Ademhaling

» Wratten

» Migraine

" Genitale wratten

» Myopathie

» Nodulaire pruritus

» Voetwratten

" Loopneus

» Psoriasis

» Virussen

" Misselijkheid

» Zonnebrand

» Allergieën

» Necrose

» Actinische keratose

» Humaan papilloom

» Longontsteking

» Keratose door de zon

virus (HPV)

» Mentale mist

» Cysten

» Braken

» Chronische long

» Zure reflux

» Diabetische beenzweer

obstructie

» Bloedend tandvlees

» Verschillende zweren.

" Lichaamsgeur

» Meerdere chemicaliën

» Artrose

gevoeligheden

" Ziekte van Parkinson

» Overmatig zweten

"Onmogelijk!" zullen velen zeggen, vooral artsen of andere gezondheidswerkers.

Ik geef toe dat ik de beweringen ook absurd vond. Toch heb ik het zelf mogen meemaken, toen de artritis in mijn handen zo erg werd dat ik niet eens een pan meer op kon pakken.

Dankzij mijn persoonlijke ervaring en volledig herstel van artritis, die ik documenteerde in mijn eerste boek, "CDS-gezondheid is mogelijk", heb ik doorleefd wat ik probeerde uit te leggen in het eerdere hoofdstuk over de UFO's. Nu had ik in mijn eigen lichaam gezien en gevoeld hoe deze stof me kon helpen een aandoening te genezen die als ongeneeslijk werd beschouwd.

Als de koppige Duitser die ik ben, kon niemand me nu van het tegendeel overtuigen. Ik heb vele jaren gewijd aan het onderzoeken van de werking van chloordioxide en de therapeutische mogelijkheden ervan. Dit boek is het resultaat van mijn onderzoek naar het hoe en waarom van deze stof.

Je hebt nu twee opties. Je kunt dit boek blijven lezen of weggoeien. Ik kan je verzekeren dat alles een verklaring heeft, en een logische, dus ik nodig je uit om met mij mee te gaan op deze spannende reis van verboden gezondheid.

### Bekende feiten over chloordioxide

Aangezien de werkzame stof in alle bovengenoemde gevallen van "spontane remissie" chloordioxide is, zouden we meer moeten leren over de fundamentele eigenschappen ervan, dus laten we wat onderzoek doen.

1. Haller JF, Northgraves WW. 1955. Chloordioxide en veiligheid. TAPPI-dagboek 38:199-202.
2. Dalhamn T. 1957. Chloordioxide. AMA Arch Ind Gezondheid 15(2): 101-107.
3. Shi L, Xie C. 1999. Experimentele observatie van acute toxiciteit en irriterend effect van stabiel chloordioxide. Zhongguo Xiaoduxue Z.
4. Lin JL, Lim PS. 1993. Acute natriumchlorietvergiftiging geassocieerd met nierfalen. Ren mislukt 15(4):645-648.
5. Lubbers JR, Chauhan S, Bianchine JR. 1981. Gecontroleerde klinische evaluaties van chloordioxide, chloriet en chloraat bij de mens, Fundam A. Toxicol 1:334-338.

De chloordioxideverbinding (ClO<sub>2</sub>) is geen recente ontdekking. Humphrey 2

Davy maakte dit gas in 1814 door zoutzuur te laten reageren met kaliumchloraat. In de afgelopen jaren is zoutzuur gebruikt om grote hoeveelheden chloordioxide te produceren. Meestal wordt in plaats daarvan natriumchloriet (NaClO<sub>2</sub>) gebruikt 2

van kaliumchloraat. Chloordioxide (ClO<sub>2</sub>) is een synthetisch gas dat niet 2

natuurlijk gebeuren. Wanneer opgelost in water, heeft het een geelgroene tint met een irriterende geur die lijkt op chloor. Hoewel hun geuren vergelijkbaar zijn, dioxide

is heel anders dan chloor, zowel qua chemische structuur als gedrag, omdat het een chloorneutrale verbinding is die dat niet doet gemakkelijk combineren met andere stoffen.

De sleutel tot de vele genezingen van diverse ziekten door de toediening van een enkele stof (chloordioxide), en bevestigd door honderden getuigenissen, is dat er in alle gevallen "iets" gemeenschappelijk moet zijn.

Om te beginnen is het een oxidant, een stof die de verbranding vergemakkelijkt omdat het zuurstof toevoegt aan alle processen, in tegenstelling tot andere medicijnen die meestal werken door de ziekteverwekkers te vergiftigen. Zuurstof hoopt zich niet op in het lichaam, dus dit is een heel ander soort farmacologische dynamiek.

Onze verdedigingscellen gebruiken oxidatie op een natuurlijke manier op een vergelijkbare manier, zoals in het geval van neutrofielen die fagocytose uitvoeren, wat in eenvoudige bewoordingen het inslikken en verbranden van de vijand is.

Chloordioxide is een geelachtig roodachtig gas dat snel verdampt in de lucht bij temperaturen boven 11°C (51.8°F). Als gas (niet opgelost in water) is het zeer reactief en kan het een deflagratie veroorzaken bij hoge concentraties en een gasdruk van meer dan 10%. Daarom wordt het meestal ter plaatse gemaakt, waar het zal worden gebruikt. Industrieel gebruik van chloordioxide omvat het bleken van papier, waar het zeer geconcentreerd en in grote hoeveelheden wordt gebruikt in combinatie met natriumchloraat. Een andere is voor de desinfectie van openbaar water om gezond en veilig drinkwater voor menselijke consumptie te produceren. Het is zo'n effectief ontsmettingsmiddel dat zowel wordt gebruikt voor voedseldesinfectie als voor de ontsmetting van militaire biologische wapens zoals miltvuur.

Vanwege het vermogen om virussen, schimmels en zelfs sporen te verwijderen, is chloordioxide een uitstekende stof voor het wassen van groenten. Het is veilig in gebruik en voldoet aan alle voedselvoorschriften. Het wordt gebruikt om listeria\* en de E. coli-bacterie uit appels, aardappelziekte en groene schimmel en bittere verrotting van citroenfruit te

verwijderen. Het wordt gebruikt in de visteelt om infectieuze bloedarmoede en infectieuze pancreasnecrose bij zalm te bestrijden. Chloordioxide is de beste optie voor de voedingsindustrie (toegelaten additief nummer = E926) omdat het een zeer lage resttoxiciteit heeft en bewezen heeft een veilige verbinding te zijn bij correct gebruik.

Een belangrijk kenmerk van chloordioxide is dat het extreem oplosbaar is in water, zonder verdere chemische bindingen te creëren. Dat wil zeggen dat het gas volledig oplost in water, onder andere omdat de celstructuur sterk lijkt op die van water.

Als het eenmaal in water is opgelost, kan het ook snel reageren op andere verbindingen, vooral als ze een zure pH hebben. Wanneer chloordioxide reageert met water, geeft het zuurstof af en vormt het ook het chloriet-ion ( $\text{ClO}^-$ ). Het ion is een elec-2

trisch geladen molecuul, vergelijkbaar met een batterij. In dit geval heeft het chloriet-ion een negatieve elektrische lading en is het ook zeer reactief. Het chloriet-ion met een negatieve lading zoekt een positieve lading voor compensatie en stabiliteit. In ons geval is het natrium, dat natriumchloriet wordt. Als we deze verbinding nu weer oplossen in water, krijgen we chlorietionen en natriumionen.

Chloordioxide, dat zeer reactief is, is in staat ziekteverwekkers in water te elimineren door middel van een proces dat bekend staat als oxidatie. In de VS naar schatting 12

miljoen mensen worden dagelijks blootgesteld aan zowel chloordioxide als het chloriet-ion in hun drinkwater, zonder enige nadelige effecten tot nu toe. Er is zelfs een gedocumenteerd geval van een accidentele overdosis in een Chinees dorp gedurende een langere periode, zonder negatieve gevolgen voor de gezondheid van de dorpelingen.

Een ander interessant aspect van chloordioxide is dat het reageert op ultraviolet en zonlicht en verandert in chloor, gas en zuurstof. Daarom moet het uit de buurt van zowel ultraviolet als zonlicht worden gehouden.



Bruin gekleurde glazen apotheekflessen zijn het beste; doorschijnende en blauwgekleurde glazen flessen laten ultraviolet licht door en kunnen ervoor zorgen dat het chloordioxide reageert.

Bij inname reageert chloordioxide snel op zure ziekteverwekkers, waarbij zuurstof vrijkomt en chloriet-ionen worden gevormd die later in chloride-ionen of keukenzout veranderen. Ons lichaam heeft er geen probleem mee om deze minimale hoeveelheid zout te metaboliseren, aangezien al onze vloeistoffen zout zijn. In feite verliest ons lichaam voortdurend zout door zweet en urine.

Wat weten we?

We weten dat chloordioxide het beste ontsmettingsmiddel is dat de mens kent, omdat het bacteriën, schimmels, virussen en kleine parasieten binnen een breed pH-bereik kan elimineren. Het wordt al meer dan 80 jaar zonder incidenten gebruikt om drinkwater te desinfecteren.

Het is een veel gebruikt industrieel ontsmettingsmiddel. Hoewel het ook wordt gebruikt voor het bleken van papier, zijn de extreem hoge concentratieniveaus voor dit doel heel anders dan bij elke ingenomen dosis. Door dezelfde maat is de zoutzuurconcentratie in onze maag heel anders dan het 37% industriële zuur, dat, als het op onze huid zou vallen, het onmiddellijk zou oplossen. Chloordioxide vernietigt de structuur die het bleekt niet; het is niet agressief met de basisstof, zelfs niet bij relatief hoge concentraties.

De positieve resultaten van coeliakie komen voor een groot deel voort uit het vermogen om het immuunsysteem van ons lichaam te versterken door de oxidatie van ziekteverwekkers en door andere, meer complexe effecten die ik in het laatste hoofdstuk van dit boek toelicht. Het vermogen om cellen van zuurstof te voorzien is ook cruciaal.

Een van de mogelijke 'negatieve' effecten is het ongemak dat wordt veroorzaakt door het eliminatieproces in het organisme van de ziekteverwekkerresten en andere schadelijke stoffen die het vernietigt. We raden aan om met lage doses te beginnen en deze beetje bij beetje te

verhogen, waarbij de afvalstoffen geleidelijk worden geëlimineerd, zonder ongemak te veroorzaken.

Als vuistregel geldt: hoe zieker de patiënt, hoe groter de aanwezigheid van toxische resten, dus hoe langzamer we de dosering moeten verhogen, vooral in het geval van een ernstige ziekte. Met andere woorden, de dosering hangt meer af van hoe ziek de patiënt is dan van zijn gewicht.

Chemische reactie vernietigt het chloordioxidemolecuul ( $\text{ClO}_2$ ). De 2

vrijgekomen zuurstof ( $\text{O}_2$ ) voegt zich bij ofwel waterstof ( $\text{H}_2$ ) om water ( $\text{H}_2\text{O}$ ) of koolstof 2 te vormen

( $\text{C}$ ) om kooldioxide ( $\text{CO}_2$ ) te vormen. Het chloorneutrale ion bindt zich met natrium 2

keukenzout ( $\text{NaCl}$ ) worden.

Kan het alles genezen?

Is het waar dat chloordioxide alles kan genezen? Ik wil hier duidelijk maken dat chloordioxide niet elke ziekte kan genezen, vooral een van de meest voorkomende ziekten bij mensen: domheid.

Alleen het lichaam kan zichzelf genezen van ziekte; sommige hulpmiddelen kunnen helpen wanneer het de taak niet alleen kan uitvoeren. In zijn boek beweerde Jim dat MMS alle vormen van kanker kon genezen. Dat is duidelijk niet het geval. Kanker is een complexe ziekte van vele soorten en van verschillende oorsprong. Ik weet dat hij het goed bedoelde door die bewering te doen, nadat hij getuige was geweest van zoveel herstel. Tientallen mensen zijn inderdaad volledig hersteld van terminale kankers, maar dat is niet hetzelfde als zeggen dat iedereen dat kan.

We willen erop wijzen dat chemische termen vaak verward raken, zelfs onder medische professionals. De basisvoorloperstof om chloordioxide te maken is natriumchloriet.

Chloordioxide is geen hypochloriet!

Hypochloriet is bleekmiddel, een stof die wordt gebruikt om kleding witter te maken, en is chemisch anders dan chloordioxide.

Sensationele media maken deze vergelijking maar al te graag, omdat controversie hun verkopen opdrijft. Inhoud doet er niet toe. Meer content betekent meer kijkersaandeel en hogere advertentie-inkomsten. Dezelfde media zouden mensen 61 kunnen laten drinken

bleekmiddel om ziekte te behandelen, met absurde claims. Ik kan het ze niet kwalijk nemen, aangezien ik begrijp dat ze deel uitmaken van de 'matrix' waarin we leven.

Chloordioxide is ook geen chloraat. Chloraat is veel agressiever dan natriumchloriet. De chemische benaming is  $\text{NaClO}$ . Chloraat is bekend 3 diarree veroorzaken, en soms kan het leiden tot braken.

Natriumchloriet ( $\text{NaClO}_2$ ), de voorloper

Om chloordioxide te produceren hebben we twee stoffen nodig: natriumchloriet ( $\text{NaClO}$ ) en een zuur. Bijna elk zuur zou werken: citroenzuur, melkzuur, 2

fosforzuur, bisulfit, azijn, enz.

Zoutzuur ( $\text{HCl}$ ) is verreweg de beste keuze omdat het geen resten na de reactie achterlaat.

Het zoutzuur moet een concentratiewaarde van 4% hebben om een goede, neutrale pH (rond pH 7) in de resulterende vloeistof te garanderen. Hoewel technisch gezien 7

de concentratiewaarde (stochastisch) van het zoutzuur zou in theorie hoger moeten zijn, ik kies ervoor om het op 4% te gebruiken. Dat is hetzelfde als de natuurlijke zuurgraad van de maag, en het produceert een langzamere secundaire reactie, waardoor een langduriger en soepeler effect mogelijk is dat de opname vergemakkelijkt zonder de nadelige bijwerkingen.

CD bestaat uit twee zeer overvloedige en goedkope componenten: natriumchloriet ( $\text{NaClO}$ ) en zoutzuur die, wanneer samengevoegd, een  $\text{ClO}_2$  produceren

gas genaamd chloordioxide ( $\text{ClO}_2$ ). Water, meestal tussen de 100-200 ml, is

dan altijd toegevoegd aan deze mix, voor inname. Omdat het zeer oplosbaar is, absorberen de slijmvliezen het gemakkelijk en kan het chloordioxidegas ( $\text{ClO}_2$ )

het interstitiële weefsel. Het gas, wanneer opgelost in water, genereert een krachtig selectief desinfecterend effect dat door oxidatie alle ziekteverwekkers met zure pH-waarden elimineert, vooral de anaërobe, terwijl de symbiotische cellen en bacteriën in het lichaam een hogere pH krijgen. Dit wordt bereikt dankzij de pH

differentieel in lichaamsbloed, dat is  $\sim 7,3$  tot  $\sim 7,4$ , hoe zuurder de ziekteverwekker, hoe sterker zijn oxidatiepotentieel (zoals bepaald door de vergelijkingen van Nernst).

Hoe maken we het?

Hoe de vloeistof veilig te produceren uit chlorietpoeder Industrieën gebruiken vaak een vloeibare versie van natriumchloriet, de CD

voorloper. De vloeibare vorm die te koop is, is meestal rond de 24% -25%

concentratie, afhankelijk van het basispoeder. Dus om een vergelijkbare waterige chlorietoplossing te bereiden, gebruiken we een aandeel van 30%.

- Eén liter water = één kilogram. Dus 30% = 300 gram.

Dus om chloriet op te lossen in water gebruiken we 700 gram water en 300 gram chlorietpoeder 80%. Het resultaat is een waterige oplossing van 24%.

Om andere hoeveelheden te maken, gebruikt u gewoon de wiskundige regel van drie om de percentages te bepalen.

Waarom 80%?

Simpelweg omdat 30% van een stof met 80% 24 is. Als we chloriet hebben met een iets hogere concentratie, kunnen we 25% verkrijgen. Het verschil is klein omdat we het hebben over concentratie, niet over zuiverheid. Veel mensen denken dat hoe hoger de concentratie, hoe beter, maar dat is niet waar. Het maakt niet uit of we 25% of 24% chloriet hebben, aangezien het verschil min of meer een oneindig klein deel van een druppel vertegenwoordigt.

Waarom kunnen we geen 100% pure chloriet kopen?

Omdat chloriet een base nodig heeft om aan te hechten, wat keukenzout of "natriumchloride" is en dat ongeveer 15-20% van het poeder dat we kopen, uitmaakt.

Houd er rekening mee dat natriumchloriet ( $\text{NaClO}$ ) wordt verkregen uit natrium 2

chloraat ( $\text{NaClO}$ ), dat veel krachtiger is. Terwijl de kwaliteit van chloriet 3 is niet erg belangrijk voor industrieel bleken, het is in het geval van waterzuivering, aangezien chloraat misselijkheid en diarree veroorzaakt.

Om er zeker van te zijn dat u chloriet van goede kwaliteit koopt, moet u controleren of het natriumchlorietpoeder in ieder geval niet meer dan 1% chloraat bevat.

Persoonlijk raad ik aan om het rechtstreeks bij de fabrikant te kopen in een oplossing van 24-25%, aangezien het thuis mengen van het poeder gevaarlijk kan zijn; het is zeer brandbaar, wat betekent dat het gemakkelijk brand en explosies kan veroorzaken. Vanwege zijn 63

hoge concentratie bestaat ook het gevaar van chemische brandwonden als het in de ogen of de luchtwegen terechtkomt. Fabrikanten hebben de juiste apparatuur om een waterige natriumchlorietoplossing te bereiden, en het is veel veiliger om chloriet opgelost in water met 25% te manipuleren. Controleer altijd de technische specificaties om er zeker van te zijn dat het

product minder dan 1% natriumchloraat bevat en geen andere mogelijk schadelijke restcomponenten.

Sommige procedures die op internet zijn gepubliceerd, gebruiken niet-geactiveerd natriumchloriet, ook wel 'gestabiliseerde zuurstof' genoemd. De pH van natriumchloriet is extreem alkalisch en kan chemische brandwonden veroorzaken als het niet goed wordt geactiveerd. Theoretisch zou het moeten worden geactiveerd door het natuurlijk beschikbare zoutzuur in de maag.

Het probleem is dat veel zieke mensen niet genoeg maagzuur hebben, dus de inname van hoge doses niet-geactiveerd natriumchloriet kan schadelijk zijn en diarree en andere ongemakken veroorzaken.

Als we alleen natriumchloriet hadden maar geen zuur, zouden we wat frisdrank zoals Sprite® als activator kunnen gebruiken. Deze frisdranken zijn meestal zuur en de meeste bevatten citroen- of fosforzuur. De reactietijd zou in dit geval wat langer zijn, aangezien deze dranken een zuurgraad hebben van 3,5 pH. Kleine doses van één of twee druppels verdund in 250 ml zure soda zouden geen problemen moeten veroorzaken.

## Oxidatie

Wat is oxidatie?

Deze sectie dient als een algemeen overzicht zodat iedereen oxidatie kan begrijpen. Aan het einde van het boek, in het derde deel, leg ik het wetenschappelijk uit.

Oxidatie betekent verbranding. Er zijn twee verschillende vormen: 1. Langzame oxidatie, bijvoorbeeld wanneer een appel bruin wordt nadat deze is opengesneden en in contact is gekomen met zuurstof. Een ander voorbeeld is het roesten van ijzer, een langzame oxidatie die toch het metaal kan desintegreren.

2. Snelle oxidatie door bijvoorbeeld brand of een explosie.

Vanaf het moment dat we geboren worden, beginnen we te ademen en onze longen te vullen met de meest voorkomende oxidant ter wereld: zuurstof (O)! Zuurstof stelt ons in staat te overleven 2

voor onszelf en is van vitaal belang voor ons leven.

Om te beginnen vullen we de rode bloedcellen in onze longen met zuurstof, waardoor de "vervuilende" CO door uitademing wordt geëlimineerd. We doen gewoon hetzelfde a 2

verbrandingsmotor wel, alleen efficiënter. Naast het opnemen van zuurstof en het elimineren van CO, alkaliseren we het lichaam ook met elke ademhaling die we nemen.

Hoe werkt het alkalisatieproces? Laten we eerst de pH uitleggen en wat het potentieel van waterstof (pH) in ons lichaam betekent. Simpel gezegd, een pH 7 is neutraal.

Oplossingen met een pH lager dan 7 zijn zuur en oplossingen met een pH hoger dan 7 zijn basisch of alkalisch.

Het bloed in onze aderen heeft een pH van  $\sim 7,31$ , terwijl het bloed in onze slagaders na het verlaten van de longen een pH van  $\sim 7,41$  heeft. Met andere woorden, we alkaliseren ons lichaam met elke ademhaling, wat van vitaal belang is, omdat we tussen de 15.000 en 25.000 ademhalingen ademen.

liter lucht per dag, zowel wakker als slapend. Daarom vindt het alkalisatieproces plaats door het ademhalingsproces.

Ik moet dit punt verduidelijken, want er zijn talloze artikelen op internet over alkalische diëten. Zonder in voeding te willen komen, wil ik een paar dingen ophelderen. We eten waarschijnlijk zo'n 500-700 gram voedsel per dag, allemaal met een pH lager dan 7. Het is allemaal zuur.

Voor een persoon die 175 pond of meer weegt, zijn deze paar gram bij lange na niet genoeg om het lichaam te alkaliseren. Wat wel gebeurt, is dat, afhankelijk van wat we eten, onze stofwisseling gemakkelijker verzuurt. De suiker die we niet oxideren/verbranden veroorzaakt fermentatie en fermentatie is zuur.

Simpel gezegd, appelsap kan azijn worden als het lang genoeg gefermenteerd is en voldoende suiker bevat. Bij het fermentatieproces komt ook energie vrij in de vorm van warmte, maar slechts een kleine hoeveelheid

in vergelijking met oxidatie. Fermentatie produceert ongeveer vier energie-eenheden, terwijl oxidatie 36 produceert. Het verschil is duidelijk.

We zijn letterlijk vuur, de vlam van het leven, maar onthoud dat er geen vuur kan zijn zonder zuurstof.

Terugkomend op de rode bloedcellen die zich vullen met zuurstof in onze longen, als ze eenmaal verzadigd zijn met zuurstof, verlaten ze onze longen op weg naar onze organen, waar ze hun zuurstoflading afgeven. Maar hoe doen ze dat precies?

Het is interessant om op te merken dat rode bloedcellen niet gelijkmatig zuurstof afgeven aan onze organen; ze doen dit voornamelijk in de aanwezigheid van zuurgraad. Wat betekent dit? Ten eerste, wanneer onze spieren kracht uitoefenen, genereren ze melkzuur, wat duidelijk een zuur is. Ons bloed geeft op deze plekken ongeveer 16% meer zuurstof af dan in de niet-zure gebieden. We moeten ook rekening houden met wat in de wetenschappelijke literatuur staat: dat cellen zuurstof alleen gebruiken voor de verbranding van suiker (dat is koolstof). Persoonlijk denk ik dat het complexer is dan dat; door oxidatie (of verbranding) zorgt zuurstof voor het creëren van een meer alkalische omgeving, aangezien de meeste oxiden (ook wel as genoemd) alkalisch zijn. Lang geleden maakten ze zelfs zeep van as.

Wanneer we sporten en sporten, gebeuren er drie belangrijke dingen in ons lichaam: 1. We verbranden vet

2. We verbranden suiker

3. We verbranden gifstoffen

“Wacht even”, zullen sommige experts nu denken. "Hoe zit het met oxidatieve stress?" In het laatste deel van het boek gaan we hier dieper op in, maar ik kan alvast zeggen dat de “oxidatieve stress”-theorie, een oude hypothese van Denham Harman uit 1956, op veel punten ontkracht is. Het bekroonde onderzoek naar 'mitohormese' door professor dr. Michael Ristow toonde aan dat oxidatieve stress op korte termijn het leven verlengt - precies het tegenovergestelde van wat mensen tot dan toe geloofden.



In termen die iedereen kan begrijpen, wie denk je dat er gezonder is, een atleet of een couch potato?

Bijna iedereen zal antwoorden: "de atleet." Laten we eens kijken. Volgens de oude theorie hebben mensen die aan sport doen veel oxidatieve stress, dus zouden ze zieker moeten zijn omdat zuurstof de meest voorkomende vrije radicaal in ons lichaam is. We kunnen hier zien hoe we de afgelopen 50 jaar zijn gemanipuleerd om voor duizenden miljoenen antioxidant-supplementen te kopen.

Het gaat altijd om hetzelfde: geld verdienen op welke manier dan ook. Een antioxidant is in wezen slechts een brandblusser. Het kan nuttig zijn voor magere, anorexia of ondervoede mensen. Maar ons huidige probleem is juist het tegenovergestelde: een teveel aan voedsel in combinatie met een sedentaire levensstijl, zodat zuurstof de cellen niet bereikt voor oxidatie of verbranding. Zonder verbranding is er geen energie; zonder energie is er geen afweer, en zonder afweer is er ziekte.

Wanneer chloordioxide uiteenvalt, geeft het zuurstof vrij in het zure deel van het lichaam, op dezelfde manier als rode bloedcellen, maar met meer kracht. We weten dat de meeste ziekten te maken hebben met een te hoge zuurgraad in het lichaam of wat bekend staat als 'metabole acidose'. De vrijgekomen zuurstof reageert door de zure componenten of gifstoffen in het bloed en het interstitiële weefsel te oxideren, waar zelfs bloed niet bij komt. Chloordioxide lost bijzonder goed op in water en kan daardoor alle delen van het lichaam bereiken, dat voor 70% uit water bestaat. Een persoon die 220 pond weegt, weegt meer dan 154 pond water, maar heeft slechts 6 liter bloed om te werken als hydraulische transportvloeistof. Dioxide wordt veel beter verdeeld in water en bereikt zelfs de verborgen gebieden zoals het interstitiële weefsel.

We weten dat chloordioxide pH-selectief is en reageert op elke stof die zuurder is dan de pH 7,3 van het menselijk lichaam. We weten ook dat de meeste ziekteverwekkers, of het nu gaat om bacteriën, virussen, schimmels of parasieten, zuurder zijn dan dat niveau. Dankzij zijn selectiviteit geeft chloordioxide zuurstof af precies daar waar de zure ziekteverwekkers zich bevinden, waardoor ze gaan oxideren. Simpel gezegd, het is 66

verbrandt ze. Als oxidatie krachtig genoeg is, is er geen weerstand tegen mogelijk. In feite hebben ons lichaam en dat van andere gewervelde dieren miljoenen jaren lang hetzelfde mechanisme van neutrofielen, de dodelijke verdedigingscellen van ons immuunsysteem, gebruikt. Deze cellen slikken de vijand in en veroorzaken de oxidatie die hen elimineert. Dankzij dit effect bereiken we een meer alkalische omgeving met minder bacteriën, virussen of schimmels, waar ons lichaam op natuurlijke wijze kan herstellen en genezen.

De sleutel hier is het vermogen van chloordioxide voor selectieve oxidatie in ons organisme. Persoonlijk denk ik dat dit een van de belangrijkste ontdekkingen in de menselijke geschiedenis is, waardoor zoveel onnodig lijden in onze wereld kan worden geëlimineerd, en wel op een zeer efficiënte en economische manier. Als de onthulling niet strookt met de belangen van de farmaceutische industrie, is het een ander verhaal.

Het fascinerende is dat chloordioxide niet alleen selectief is, maar ook anders reageert op elke ziekteverwekker. Hoe zuurder de bacteriën zijn, hoe sterker de chemische oxidatiereactie. Hoe minder zuur ze zijn, hoe zwakker de oxidatie. Dat is de reden waarom het niet zoveel invloed heeft op symbiotische bacteriën, omdat ze meestal een pH-bereik dicht bij het lichaam hebben (daarom zijn ze symbiotisch).

Om ervoor te zorgen dat bacteriën ons lichaam aanvallen, moet het een zuurdere pH hebben dan onze cellen, vergelijkbaar met wat er gebeurt met magneten. Als twee magneten dezelfde lading hebben, stoten ze elkaar af. Alleen als ze tegengestelde ladingen hebben, de ene negatief en de andere positief, trekken ze elkaar aan en blijven ze bij elkaar. Hetzelfde geldt voor bacteriën; de negatieve pH is nodig om door een uitwisseling van elektronen de cellen met een neutrale of licht alkalische pH-waarde aan te vallen.

Dat roept de vraag op: waarom hebben we kunstmatige antioxidanten nodig?

Delen van de theorie van vrije radicalen zijn geldig. De theorie gaat echter niet correct in op het feit dat de vrije radicalen van zuurstof (de soort in reactieve zuurstof

“ROS”) komen het meest voor in ons lichaam.

Zonder zuurstof is er geen vuur mogelijk. Zuurstof is verantwoordelijk voor het leven en verandert tegelijkertijd alles in alkalische as, waardoor ons lichaam niet verzuurt.

Het draait allemaal om balans. Het is waar dat te veel vuur ons zal verbranden (dit is het basispostulaat van de theorie van vrije radicalen), maar laten we eerlijk zijn... Hoeveel van jullie lopen marathons? Niet veel, toch? Het grootste deel van de bevolking op het noordelijk halfrond heeft overgewicht, wat een probleem is dat voortkomt uit de tegenovergestelde toestand, namelijk een gebrek aan oxidatie en verbranding.

We kunnen de gevaren van vuur (oxidatie) als volgt samenvatten: te veel vuur zal ons verbranden, terwijl te weinig ons niet warm houdt. Een vuur zonder zuurstof creëert alleen rook en rook is verstikkend.

Onthoud dat rook die voortkomt uit verbranding ons kan schaden; het verbranden van een paar vellen papier is heel anders dan het verbranden van een stapel banden. De behandeling 67

werkt op dezelfde manier: hoe zieker de patiënt, hoe trager de behandeling moet zijn vanwege de grotere hoeveelheid gifstoffen in het lichaam.

## Oxidanten

Oxidanten zijn stoffen die zuurstof in chemische vorm kunnen opslaan, net zoals een batterij elektriciteit kan opslaan. Oxidanten geven de opgeslagen zuurstof onder bepaalde omstandigheden vrij in wat een chemische reactie wordt genoemd. Afhankelijk van de sterkte van de reactie kan oxidatie langzaam verlopen (bijvoorbeeld wanneer ijzer roest) of zeer snel (bijvoorbeeld een explosie). In beide gevallen is er sprake van oxidatie.

Oxidatie vindt niet alleen plaats wanneer zuurstof wordt gecombineerd met andere elementen in het lichaam. Terwijl andere chemicaliën ook oxidatie kunnen veroorzaken, is zuurstof in staat om lichaamsbrandstoffen zoals suiker of vet te oxideren om warmte te genereren, en cellen kunnen de nodige elektriciteit creëren om lichaam en geest te laten functioneren.

Om te begrijpen waarom chloordioxide in de juiste dosering geen lichaamscellen beschadigt, moeten we eerst de basisprincipes van oxidatie

begrijpen, wat niet zo ingewikkeld is als het misschien klinkt. Oxidanten zijn in staat elektronen van andere chemische stoffen te stelen. Je zou elektronen kunnen omschrijven als een soort elektrisch cement dat alles bij elkaar houdt.

Als elektronen uit materie worden gestolen, zou het zijn alsof je het cement van een bakstenen muur verwijdert; het gebouw zou in duigen vallen.

Het verschil tussen oxidanten zit hem in hun kracht, ook wel oxidatiepotentieel genoemd.

We kunnen zuurstof zien als een essentieel element dat precies oxideert wat het nodig heeft in het lichaam, zonder vitale gebieden aan te tasten.

Oxidanten slaan enerzijds zuurstof op en vergemakkelijken anderzijds de verbranding. Er zijn veel verschillende oxidanten. We gaan ze niet allemaal noemen, maar we kunnen er enkele noemen, zoals ozon (O<sub>3</sub>). Dit drievoudige zuurstofmolecuul wordt gebruikt

voor het reinigen van resten van water. Het is een effectief ontsmettingsmiddel, omdat het enerzijds een hoog potentieel heeft met 2,07 V en anderzijds geen resten achterlaat behalve zuurstof. Het wordt ook therapeutisch gebruikt. Ozontherapie is erg populair en heeft veel mensen geholpen om gezondheidsproblemen te overwinnen.

Als therapie wordt ozon vaak gebruikt om de zuurstof in het bloed te verbeteren. Vanwege het hoge potentieel tast het echter niet alleen bacteriën aan, maar ook andere cellen.

Zorgvuldige dosering en toepassing zijn essentieel. Ozon verbruikt zichzelf door oxidatie.

Een ander oxidatiemiddel dat in therapieën wordt gebruikt, is waterstofperoxide, met een oxidatieve potentiaal van 1,78 V, wat ook technisch gezien te sterk is. Het is ook pH-selectief, in tegenstelling tot de andere. Als we moeten kiezen, is dat onze beste optie.

Verdere details over oxidatie, met de bijbehorende referenties, zijn te vinden aan het einde van dit boek, in het wetenschappelijke gedeelte.

## Voorzorgsmaatregelen

Voorzorgsmaatregelen bij het gebruik van chloordioxide en zijn voorloper natriumchloriet.

### Voorzorg 1

Hoewel het "chloor" in zijn benaming bevat, is het heel anders dan hypochloriet (bleekmiddel), ook al verwarren mensen de twee vaak. Wanneer we natriumchloriet combineren met zuur, genereren we chloordioxide, dat altijd geel is en die zwembadgeur heeft. Maar als we hypochloriet combineren met zuur, creëren we krachtige en zeer giftige gassen. De reactie creëert ook bruisende bubbels, iets dat niet gebeurt met natriumchloriet.

### Voorzorg 2

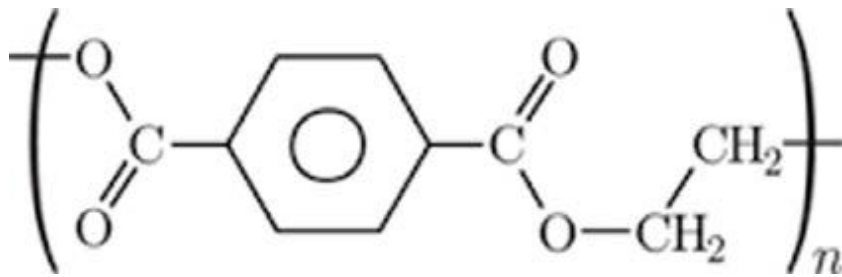
Adem nooit langdurig grote hoeveelheden chloordioxidegas in, dit kan keelirritatie en ademhalingsmoeilijkheden veroorzaken. Het is onschadelijk in kleine hoeveelheden en gedurende een korte tijd, zoals Dr. Norio Ogata in zijn onderzoek heeft aangetoond. Wetenschappelijke documentatie over de toxiciteit van chloordioxide verwijst naar de inademing ervan, wat niet hetzelfde is als de onschadelijke inname van kleine hoeveelheden.

### Voorzorg 3

We voegen altijd water toe aan het mengsel dat we verkrijgen door natriumchloriet te activeren met een zuur en dat resulteert in chloordioxide. Gebruik het nooit in geconcentreerde vorm. Was altijd met overvloedig water elke vloeistof die op huidkleding valt.

### Voorzorg 4

Gebruik nooit metalen containers! Metalen containers reageren op chloordioxide en roest. Dat geldt ook voor roestvrij staal, een legering die bestaat uit verschillende metalen, waaronder nikkel en chroom.



### Voorzorg 5

Gebruik geen rubberen druppelaars; ze zijn niet voldoende bestand tegen de alkalische pH van natriumchloriet en na verloop van tijd kan het rubber oplossen in de vloeistof, waardoor deeltjes oplossen. Bovendien zijn de druppels van deze druppelaars te groot.

### Voorzorg 6

Gebruik alleen oogdruppelaars van PP/HDPE/PE. Al deze materialen zijn resistent en bestand tegen zowel alkaliteit als zuurgraad (pH 13/pH 1), waardoor hun eigenschappen vele jaren behouden blijven. We raden PET-achtige doorschijnende kunststoffen niet aan om geconcentreerd natriumchloriet voor een lange tijd op te slaan. Op de lange termijn vallen ze uiteen en laten ze residu achter in de natriumchlorietoplossing.

PET (polyethyleentereftalaat) bevat koolstofatomen (de C in de tekening) en heeft door zijn gelijkenis met zuurstof een lage elektronendichtheid. Het reageert gemakkelijk op natriumchloriet (NaClO) vanwege de hoge pH, 2 en dan vallen de polymeerketens na verloop van tijd uiteen.

Fig. 18: Polyethyleentereftalaatmolecuul

Hoe kun je zien of het natriumchloriet in niet optimale staat verkeert? De gezondheidsindicator van het product is de kleur. Als het chloriet, dat doorschijnend is, na activering melkachtig wordt, is het in slechte staat.

CD/MMS-geactiveerde kleur moet altijd doorschijnend geel-oranje zijn voordat deze met water wordt verminderd. Gebruik nooit PET (transparante plastic flessen) met natriumchloriet vanwege de pH. Ze kunnen echter wel worden gebruikt 13

met CDS, dat een neutrale pH heeft

### Voorzorg 7

Het gebruik van citroenzuur als activator kan bij gevoelige personen intestinale acidose veroorzaken, wat diarree, ongemak en citrobacteriën (bacteriën die zich voeden met citraten) veroorzaakt. Deze mix wordt nooit meer gebruikt, hoewel het even effectief is.

Opmerking: citroenzuur kan worden gebruikt om CDS te maken, omdat het niet in de uiteindelijke mix terechtkomt. We gebruiken alleen het ontstane gas.

### Voorzorg 8

Om natriumchloriet/chloordioxide in noodgevallen te neutraliseren, gebruik je alleen zuiveringszout en nooit vitamine C (ascorbinezuur) zoals vroeger werd aanbevolen.

In geval van nood (als er een aanzienlijke hoeveelheid natriumchloriet of chloordioxide is ingenomen), moet de getroffen persoon 240

ml water met een theelepel natriumbicarbonaat. Dat neutraliseert het effect meteen. Als vitamine C wordt ingenomen, reageert het zuur met natriumchloriet en produceert spontaan chloordioxidegas, wat je niet wilt.

Is het giftig?

Een van onze grootste zorgen, wanneer we een stof of medicijn innemen, is welk toxisch effect het op ons lichaam kan hebben. Alle gezondheidswerkers weten dat toxiciteit een kwestie van kwantiteit is en dat elke stof giftig kan zijn.

We gaan in op details in het wetenschappelijke gedeelte aan het einde van het boek, maar ik ga hier een samenvatting geven zodat de lezer snel een algemeen idee kan krijgen.

Toxiciteit is altijd afhankelijk van hoeveelheid en plaats. Als een persoon een grote hoeveelheid met een hoge concentratie binnenkrijgt, zal hij

ernstige irritaties ervaren, hoewel de meeste mensen niet worden blootgesteld aan doses die hoog genoeg zijn om het lichaam blijvend te beschadigen. Massale inademing is giftig omdat het de alveolaire ruimte inneemt.

1. Chloordioxide is geen gifstof die zich ophoopt in het lichaam. In tegenstelling tot andere stoffen wordt het geconsumeerd op het moment dat het reageert met de ziekteverwekkers.

2. In 100 jaar gebruik zijn er slechts vijf gedocumenteerde gevallen van vergiftiging, en alle patiënten hebben het overleefd, ook al namen ze doses die honderden malen hoger waren dan de doses die we in dit boek noemen.

3. Als u lucht inademt die chloordioxidegas bevat, kunt u irritatie van keel, neus en longen krijgen.

4. Als het te geconcentreerd is, veroorzaakt het oogirritaties die omkeerbaar zijn.

5. Op basis van tot nu toe verkregen gegevens en het gebruik ervan gedurende meer dan 100 jaar, kunnen we zeggen dat chloordioxide niet kankerverwekkend is.

6. Er zijn geen aanwijzingen voor reproductietoxiciteit.

Volgens de bevestigde wetenschappelijke literatuur tot nu toe:

- Er zijn geen endocrinologische effecten bij de mens die verband houden met de inname van chloordioxide.
- Er zijn geen gewichtsveranderende effecten bij mensen die verband houden met de inname van chloordioxide.
- Er zijn geen lymfatische immunologische effecten bij mensen die verband houden met de inname van chloordioxide.
- Er zijn geen neurologische effecten bij mensen die verband houden met de inname van chloordioxide.



- Er zijn geen effecten op het menselijke voortplantingssysteem, gekoppeld aan de inname van chloordioxide.
- Er zijn geen kankerverwekkende effecten bij mensen die verband houden met de inname van chloordioxide.
- Er zijn geen mutagene effecten op mensen in verband met de inname van chloordioxide.
- Er zijn geen effecten bij mensen bekend als gevolg van de ophoping van chloordioxide of chloriet.
- Er is in de wetenschappelijke literatuur geen enkel gedocumenteerd geval van overlijden door gif ten gevolge van de inname van chloordioxide. Het zou zeer waarschijnlijk braken opwekken lang voordat een mogelijk kritieke hoeveelheid zou kunnen worden ingenomen.

Er zijn vijf gedocumenteerde gevallen van ernstige vergiftiging met de voorloper van chloordioxide, natriumchloriet. Drie daarvan waren mislukte zelfmoordpogingen waarbij meer dan 100 keer de hier aanbevolen hoeveelheden werden ingenomen.

(Lin en Lim 1993). Lin JL, Lim PS. 1993. Acute natriumchlorietvergiftiging geassocieerd met nierfalen.

"Dus, als je zelfmoord wilt plegen... zoek dan iets anders!"

PS Op internet wordt melding gemaakt van een toerist in Vanuatu die is overleden door twee druppels. Ik dien deze dosering al drie jaar elke dag toe aan mijn katten en ze zijn gezond en gelukkig.

## Hoofdstuk 2

### Dimethylsulfoxide (DMSO)

Een van de meest effectieve therapeutische producten is, in combinatie met chloordioxide, DMSO (dimethylsulfoxide).

DMSO kan op twee manieren worden gebruikt:

- Uitwendig als spray, voor uitwendig gebruik.
- Intern door inslikken; het heeft een zeer laag toxiciteitsniveau en wordt als onschadelijk beschouwd.

DMSO wordt gewonnen uit houtpulp. In feite is het een bijproduct van de pulp- en papierindustrie. Het is ook een van de werkzame stoffen in Aloë Vera en wordt vanwege de lage toxiciteit gebruikt om transplantatieorganen te beschermen. Patiënten moeten altijd eerst worden gecontroleerd op allergieën (zeer zeldzaam) door een beetje DMSO op de arm aan te brengen, alvorens het oraal toe te dienen.

DMSO wordt gemakkelijk opgenomen door de huid, de slijmvliezen en de bloed-hersenbarrière.

Studies uitgevoerd in 1963 onthulden dat DMSO pijn kon verlichten, ontstekingen kon verminderen, bacteriegroei kon stoppen, littekenweefsel glad kon maken en de bloedtoevoer naar organen en weefsels kon verbeteren. Het is een uitstekende kalmeringsmiddel en spierverslapper, en het stopt de progressie van ontstekingen in het lichaam. Het wordt ook gebruikt als diureticum.

- Formule: CH OS
- Ontdekt door Aleksandr Záitsev in 1866. Dr. Stanley W. Jacob onthulde het medicinale gebruik ervan in 1963
- Organische, kleurloze vloeistof met sulfide, gewonnen als bijproduct van houtpulpverwerking voor de productie van papier.
- Het wordt sinds 1940 gebruikt als organisch oplosmiddel.
- Het wordt sinds 1961 gebruikt als cryoconserveringsmiddel (voor transplantaties).
- Het is goedgekeurd als geneesmiddel voor interstitiële cystitis.
- Het wordt gebruikt om pijn en ontstekingen te verminderen.

DMSO is ook ontdekt om pijn te verlichten van verstuikingen, brandwonden en artritis. Het elimineerde pijn in gebroken botten. Het is fundamenteel voor de regulatie van het immuunsysteem.

Onderzoek heeft bewezen dat DMSO virussen en schimmels verwijdert. Het kan nuttig zijn tegen staar, sportgerelateerde verwondingen, sclerodermie, myasthenia gravis en andere ziekten.

In onderzoeken met personen met het syndroom van Down verminderde DMSO de mentale uitdagingen aanzienlijk. DMSO wordt ook gebruikt om menselijke embryo's, stamcellen en transplantatieorganen te bewaren.

DMSO heeft het meest uitgebreide assortiment en aantal therapeutische toepassingen ooit toegeschreven aan een enkel product. De effecten kunnen toenemen door accumulatie, aangezien het werkt door de ziekte te elimineren en niet alleen de symptomen.

Opmerkelijk genoeg is er maar een kleine hoeveelheid DMSO nodig om na verloop van tijd positieve resultaten te verkrijgen. Door deze kwaliteit onderscheidt DMSO zich van de meeste geneesmiddelen, die gewoonlijk na verloop van tijd een dosisverhoging vereisen om hun therapeutische eigenschappen te behouden.

Er bestaat geen twijfel over de uiterst waardevolle biologische eigenschappen van DMSO; het wordt gebruikt als adjuvans in veel goedgekeurde geneesmiddelen.

Een bijzonderheid is dat het zowel in water als in andere organische oplosmiddelen zoals oliën, alcoholen en aceton oplost. Bovendien dringt het snel door de natuurlijke barrière van de epidermis, celmembranen en de bloed-hersenbarrière. Tot nu toe heeft de FDA (11) het goedgekeurd voor inwendig gebruik voor de behandeling van interstitiële cystitis, een chronische blaasaandoening.

Het wordt over het algemeen gebruikt als transportmiddel om andere stoffen door de huid te laten gaan, maar er moet voor worden gezorgd dat het niet wordt gemengd met chemicaliën, omdat het die ook transporteert. Het mag

niet worden bewaard in flessen met rubberen druppeltips, omdat het rubber zou oplossen en nadelige effecten zou veroorzaken.

DMSO kan pijn verminderen, dankzij het vermogen om water en andere stoffen naar uitgedroogde gebieden te transporteren en omdat het een vasodilatator is die genezing stimuleert en de bloedtoevoer verbetert. DMSO verlicht en vermindert spataderen, bloedstolsels, krampen, keloïden en littekens. We kunnen het ook gebruiken om blauwe plekken en hoofdpijn te verminderen.

Wat betreft de relatie met het immuunsysteem, hebben onderzoekers de toename van de productie van witte bloedcellen en macrofagen, de verbetering van het lekkende darmsyndroom en de vertraging van de progressie van kanker waargenomen (Ayre, 1967).

Een andere bijzonderheid van DMSO is dat het befrist bij of net onder kamertemperatuur (18°C / 64°F) met een concentratie van 99-100%. Als dit gebeurt, kan het gemakkelijk worden ontdooid in een warmwaterbad. We raden een concentratie van 70% DMSO aan om het vriespunt te verlagen en het ook minder irriterend voor de huid te maken.

Voorzorgsmaatregelen:

- Meng en breng DMSO nooit aan met giftige producten, aangezien deze via de huid het organisme zouden binnendringen.
- Bewaar DMSO niet in flessen met rubberen druppeltips. DMSO is een oplosmiddel en de producten die uit de reactie voortkomen, zouden de oplossing verontreinigen.
- Gebruik geen DMSO voor klysma's, die opnieuw gifstoffen in het systeem zouden brengen.
- Pure DMSO befrist bij slechts 18°C en is te sterk, dus we raden aan om het te gebruiken in een concentratie van 70%.
- Gebruik DMSO puur (zonder verdunnen) voor uitwendige toepassing, of 70%

verdund in een glas water als het gaat worden ingenomen.

- DMSO is gecontra-indiceerd in de zeldzame gevallen van overmatig methionine-aminozuur in het bloed.

We geven meer informatie over DMSO aan het einde van het boek, in hoofdstuk zes en zeven.

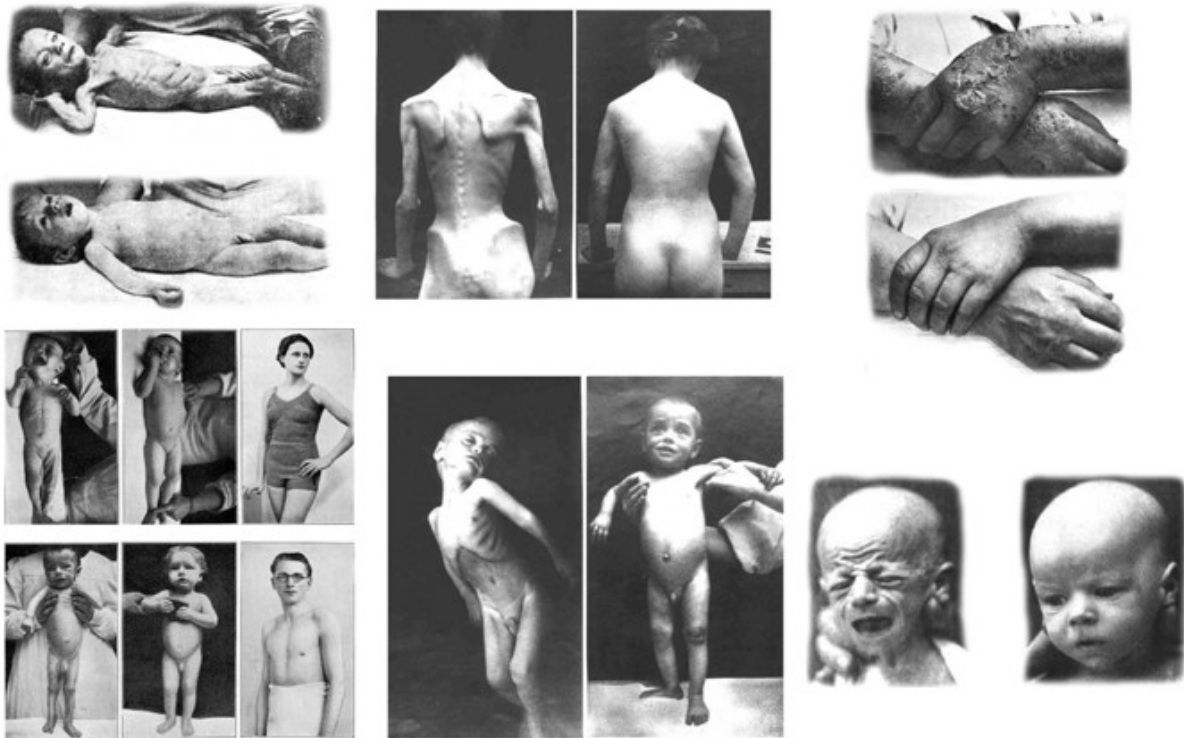
## Zeewater

Onderzoeker Rene Quinton, de zoon van een arts, werd geboren op 15 december 1866 in Chaumes Brie, Frankrijk. Hij was de eerste persoon die onderzoek deed naar de therapeutische en helende effecten van zeewater. Ondanks dat hij geen erkend diploma in de wetenschap had, was hij een buitengewoon goed opgeleide, autodidactische fysioloog met een talent voor onderzoek, en altijd op de hoogte van de belangrijke wetenschappelijke vorderingen en ontdekkingen van zijn tijd.

Na een levensveranderende ervaring toen hij samentrok en er vervolgens van herstelde terwijl hij aan zee woonde, realiseerde hij zich dat de chemische samenstelling van zeewater sterk leek op het zoute serum in het bloed van gewervelde dieren. Later ontwikkelde hij een zoutoplossingserum op basis van zeewater dat hij 'Quinton-plasma' noemde.

Zijn ontdekking redde talloze levens in verschillende Franse steden en ook in het buitenland.

Quinton publiceerde in 1904 een boek met de titel L'Eau de Mer, Milieu Organique, wat zich vertaalt naar Zeewater, Organisch Medium  
<http://tinyurl.com/h6uprku>) 77



en kort daarna opende hij mariene dispensaria in Parijs, Lèves, Lyon, Londen en Egypte. Ze waren allemaal overweldigend succesvol; de isotone zeewaterinjecties bij borstvoeding gevende baby's met gezondheidsproblemen hadden uitstekende resultaten.

Gelukkig heeft documentatie van de behandelingen, inclusief foto's, hen van de vergetelheid gered.

Afb. 19: Contrasterende foto's van voor en na behandeling met zeewater De medische gemeenschap die hem tijdens de oorlog steunde, veranderde daarna van standpunt. Onder invloed van de propaganda van de farmaceutische industrie begonnen ze antibiotica en vaccins als geavanceerder en lucratiever te beschouwen. Ze kozen ervoor om de langdurige, door resistentie veroorzaakte bijwerkingen van deze medicijnen te negeren.

Omdat er tegenwoordig steeds meer chronische ziekten en ongeneeslijke ziekten zijn, hebben sommige artsen en wetenschappers besloten om

ouderwetse remedies die in de loop van de tijd in onbruik zijn geraakt, te herontdekken.

Een van deze onderzoekers is Dr. Angel Gracia, die de positieve effecten van de inname van zeewater bij mens en dier heeft bestudeerd, met meer dan verbazingwekkende resultaten. Met zijn onderzoek heeft hij bewezen dat het drinken van zeewater zeer gunstig is voor onze gezondheid.

Zeewater is meer dan water met zout; het is een vloeistof die een perfecte balans bevat van alle mineralen en sporenelementen die nodig zijn voor het menselijk lichaam. Het is, op biologisch niveau, extreem stabiel als het op de juiste manier wordt bewaard. Quinton Labs heeft nog enkele monsters zeewater uit de tijd van Quinton zelf, en het heeft zijn eigenschappen behouden.

Ik ontmoette Dr. Angel Gracia tijdens een seminar en we werden goede vrienden. Ik hou vooral van de manier waarop hij denkt! Hij bracht zijn jeugd door op dezelfde plek waar ik al vele jaren in Spanje woon.

Laat me twee boeken van Angel Gracia noemen: "Handleiding van de schipbreukeling, overleven in de oceanen met zeewater als vochtinbrengende crème en voedingsstof"

(Handboek voor schipbreukelingen: Overleven in de oceaan met behulp van zeewater voor hydratatie en voeding) ([http://seawater.org/SEAWATER/Libro\\_](http://seawater.org/SEAWATER/Libro_)

[Shipwreck.html](http://seawater.org/SEAWATER/Libro_Shipwreck.html)), en "Zeewater: organische voeding" ([http://seawater.org/SEAWATER/Book\\_Water\\_Nutri.html](http://seawater.org/SEAWATER/Book_Water_Nutri.html))

Dr. Angel Gracia: –“Hoe kwam de eerste cel uit het water? Hoe verzamelde deze cel alles wat er al was, inclusief de informatie in zijn DNA? Ik besloot meer te leren over de zeesoep, waar de eerste cel en het leven vandaan kwamen, en toen zei Quinton tegen me: "De cel is de concrete uitdrukking van het abstracte idee van leven." En hij en Murray ([https://](https://en.wikipedia.org/wiki/Murray_Gell-Mann)

[en.wikipedia.org/wiki/Murray\\_Gell-Mann](https://en.wikipedia.org/wiki/Murray_Gell-Mann)) zei: "Er is geen leven mogelijk zonder de overdracht van elektriciteit, dus de cel is een batterij." Dus waar komt de energie van de batterij dan vandaan?

Als je geïnteresseerd bent in het drinken van zeewater en er meer over wilt leren, zijn deze handleidingen leuke en duidelijke gidsen die een beter begrip geven van dit prachtige geschenk van de natuur.

400 miljoen jaar geleden waren de oceanen niet zo zout als nu. Als u van plan bent zeewater te drinken, moet u het 1:3 verdunnen.

De eerste levende cellen op aarde ontstonden in een elektrisch geleidende omgeving: de oceaan! Deze eencellige organismen waren in staat om te communiceren en complexere structuren met meerdere cellen te bouwen dankzij de elektrische geleidbaarheid van de zee vanwege het zoutgehalte. Zeewater zorgt voor energieoverdracht in een omgeving die perfect in evenwicht is.

We hebben witte bloedcellen zien overleven in een isotoon serum gemaakt van zeewater, iets dat niet gebeurt in een steriele zoutoplossing in een ziekenhuis, die alleen bestaat uit water en geraffineerd natriumchloride (zout).

Dat verklaart waarom cellen een uitgebalanceerde omgeving nodig hebben, met de juiste hoeveelheid van elk element, om goed te kunnen werken. Volgens Dr. Angel Gracia: “In zekere zin zijn we niet meer dan een zeewatercontainer, aangezien bloed, uitwerpselen en afscheidingen 79

(al onze vloeistoffen) in zowel mensen als dieren, zijn zout.” Dat betekent dat je voor ongeveer 70% uit isotoon zeewater bestaat.

Dat zou ons moeten doen beseffen dat we voor gezondheidskwesties niet moeten zoeken naar de zuiverheid van de ene of de andere stof, maar naar het evenwicht tussen al die stoffen. Isoleren en scheiden om verschillende delen van het lichaam onafhankelijk te behandelen, kan geen langetermijnoplossing opleveren, omdat balans en harmonie tussen al deze elementen de gezondheid verbeteren. Als er een gebrek aan harmonie of onevenwichtigheid tussen elementen is, wordt de normale werking van het hele lichaam belemmerd of zelfs gestopt, en komen we terecht in een toestand die bekend staat als ziekte. De natuur isoleert geen enkele stof chemisch, dus deze praktijk kan niet voldoen aan enig biologisch compatibiliteitspatroon.



Hoewel zeewater elementen kan bevatten die als schadelijk worden beschouwd, zijn deze slechts in minimale hoeveelheden aanwezig. Eerlijk gezegd weten we niet hoe schadelijk of nuttig deze stoffen kunnen zijn, want zoals het adagium luidt: "de dosis maakt het gif."

Een andere bepalende factor om te overwegen is elektrische geleidbaarheid. Hoe beter de geleidbaarheid, hoe beter de communicatie en energieoverdracht tussen cellen. Voor geleidbaarheid heeft water zout nodig voor het proces van ionentransport, aangezien gedestilleerd water, zoals we al weten, geen elektriciteit geleidt.

Ionen kunnen elektrische energie opslaan in de vorm van elektronen - de chemische opslag van elektrische energie in het lichaam. Onthoud dat ziekte een gebrek aan energie is.

De vervuiling van onze zeeën

Verontreiniging, of besmetting, is de introductie, in elke omgeving, van een verontreiniging, hetzij chemisch, fysisch, biologisch of zelfs psychisch, aangezien de term kan worden gebruikt om verandering, perversie, corruptie of het doorbreken van elke omgeving door middel van een agens uit te drukken.

In de ecologie is milieuverontreiniging de aanwezigheid in het milieu van een fysisch, chemisch of biologisch agens op plaatsen, vormen en concentraties die schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid, veiligheid of het welzijn van de bevolking en het behoud van de planeet.

Vergeet niet dat zeewater een extreem vermogen tot zelfregeneratie heeft. Al miljoenen jaren poepen vissen in de zeeën en zijn bacteriën uit de rivieren in zee terechtgekomen. Zeeplanten blijven groeien, vissen blijven zich voortplanten (als we ze niet eerst opeten), en zelfs de zwarte olieramp die een paar jaar geleden de kustgebieden van Galicië vervuilde, is in de loop van de tijd versteend.



Hoe is het mogelijk dat de zee niet in een eeuwige beerput is veranderd?

Het is onder meer te danken aan het hoge chloorgehalte in de vorm van natriumchloride of keukenzout, dat de ionische elektrische lading vasthoudt en biochemische reacties kan veroorzaken, zoals een oxidatie-reductiereactie.

Afb. 20: We hoeven niet te definiëren wat milieuvervuiling is (en niet is).

Samengevat, zeewater reinigt zichzelf door middel van oxidatie van alle schadelijke en vervuilende stoffen die op de lange termijn schadelijk voor ons kunnen zijn. (Geen wonder dat ons lichaam hetzelfde zelfreinigende concept gebruikt door middel van oxidatie of afvalverbranding.)

We moeten ook rekening houden met het osmoseproces van zeewater, waardoor het zichzelf regenereert.

De laatste tijd behandelen steeds meer mensen residentiële zwembaden met een op zout gebaseerd systeem dat de oude chloortabletten vervangt. De eigenaar hoeft alleen maar zout in het zwembad te gooien, wat prettiger is en geen oogirritatie veroorzaakt en tegelijkertijd bacteriën en andere ziekteverwekkers verwijdert.

Hoe werkt dit?

Sommige elektroden geven een kleine lading van enkele volt af aan het water, waardoor een elektrolyse-effect ontstaat. Dit proces scheidt water in waterstof en zuurstof, en omdat het ook zout is, komt er ook chloor vrij. We weten al dat chloor een uitstekend ontsmettingsmiddel is. Het maakt in dit geval het gebruik van andere schadelijke chemicaliën in het zwembad overbodig en zorgt voor een aangename zomer voor het hele gezin, zonder oog-, oor- of huidinfecties.

De oceaan gebruikt hetzelfde effect, dankzij het hoge gehalte aan zout (of natriumchloride). In plaats van elektriciteit gebruikt het de kracht van de golven als energiebron.

De constante wrijving van de golven produceert kleine elektrische stroompjes die 81 vrijgeven

kleine hoeveelheden chloor, vergelijkbaar met het zwembad, die een destructieve reactie veroorzaken tegen al die schadelijke componenten met een zure pH.

Zeewater reinigt zichzelf door continu verontreinigende stoffen te verwijderen, dankzij het hoge oxidatieve vermogen, iets wat elke jachteigenaar weet. Dat betekent niet dat alle oceanen en zeeën ongerept zijn, want wij mensen hebben geweldig werk verricht door onze wateren te vervuilen zonder rekening te houden met de gevolgen. We mogen nooit zeewater opvangen uit de monding van een rivier, omdat de kans groot is dat er stroomopwaarts een fabriek is die er enorme hoeveelheden verontreinigende stoffen in dumpst, of ergens in de buurt van industrieën of havens.

De beste manier om te weten waar en hoe zeewater te verzamelen om het te drinken, is door te zoeken naar een significante aanwezigheid van jonge vissen. Dat is een indicatie dat de zee niet besmet is, omdat de kieuwen van jonge vissen zo gevoelig zijn voor verontreinigende stoffen of vervuiling dat ze er niet in zouden overleven. Sommige waterzuiveringscentra gebruiken deze visjes zelfs om te meten hoe schoon het water is. Als een vis sterft, gaat het alarm af.

Wat microbiële besmetting betreft, is elke besmetting door microben op het land onwaarschijnlijk. Wanneer ze de zee bereiken en worden beïnvloed door de osmose van de zee, worden alle ziektekiemen, bacteriën, microben, virussen, schimmels en parasieten gedeactiveerd. Hetzelfde gebeurt met serranoham of droge kabeljauw, geconserveerd met zout.

Amerikaans onderzoek uit 1967 beweert dat microben op het land het zeewater op de lange termijn niet kunnen verontreinigen, zolang het in zijn natuurlijke staat blijft.

Je kunt het niet zien door gewoon een beetje zeewater in een petrischaal te doen. Zonder beweging mist zeewater de nodige elektriciteit om het chloorion, zijn natuurlijke ontsmettingsmiddel, vrij te maken.

Als we dit in overweging nemen, lijkt het duidelijk dat de "bedrading" in ons lichaam bestaat uit onze vloeistoffen, die in wezen net als isotoon zeewater zijn. Onze lichaamsvloeistoffen maken de overdracht van informatie in ons organisme mogelijk.

Dr. Angel Gracia: "Denken en zijn zijn hetzelfde. We zijn wat we denken. Je realiseert je niet dat wanneer een kiezelsteen het midden van de vijver raakt, de hele vijver en elk watermolecuul zich bewust is van de kiezelsteen. Welnu, in jouw geval weten al je cellen ervan, ook al is het maar het topje van je vinger dat pijn doet. En je zult in een goede bui zijn of een matige bui, of een vreselijke bui, afhankelijk van het niveau van fysieke energie dat je voelt. Het is de energie die van de zon kwam om je alles te geven wat je nodig hebt, calcium, evenwichtige zuurgraad, en een leven leiden in harmonie met de natuur, wat de natuur ons dag in dag uit leert, maar we willen niet leren.

Behalve fytoplankton en zoöplankton bevat zeewater alle mineralen en sporenelementen van het periodiek systeem; het kan de energie 82 vergemakkelijken

opladen in het lichaam dankzij het hoge gehalte aan zouten en ionen. Het is het meest gemineraliseerd water dat er bestaat, immuun voor en aanbevolen voor de behandeling van alle demineralisatieziekten. Deze mineralen en sporenelementen werken als een co-enzym, voorkomen uitdroging en maken

cellulaire regeneratie mogelijk, waardoor een perfect biochemisch evenwicht in het lichaam wordt behouden. Zeewater is een overvloedige natuurlijke vloeistof die kan helpen de interne omgeving te alkaliseren, dankzij de pH 8,4. Het lost ook gifstoffen op en helpt ons lichaam te zuiveren (Dr. Georges La Fargue). dr.

Wilmer Oler onderzocht aan de Universiteit van Antioquia, Colombia, het gebrek aan cytotoxiciteit in levende cellen.[2][3][4]

Waarnemingen in preklinische onderzoeken hebben niet kunnen bevestigen dat zeewater schadelijk is voor de nieren of dat het hypertensie veroorzaakt, zoals natriumchloride dat doet.

Nicaragua was het eerste land dat de orale consumptie van zeewater openlijk onderschreef. Het land heeft meer dan 85 mariene apotheken en andere distributiekanaalen voor zeewater, ondersteund door het ministerie van Volksgezondheid.

(<http://www.distancehealingconnect.com/nicaraguannatural-medicine-act/>).

Het zeewater in deze apotheken wordt voortdurend getest door het ministerie van Volksgezondheid om ervoor te zorgen dat het vrij is van ziekteverwekkers en geschikt is voor menselijke consumptie.

Tot nu toe is zeewater effectief gebleken bij de behandeling van de volgende pathologieën:

- Allergieën en allergische rhinitis.
- Multiple sclerose.
- Reumatoïde artritis.
- Constipatie en  
aambeien.
- Astma en luchtwegen

ziektes.

- Gastritis en maagzweren.
- Cirrose en leveraandoeningen.
- Verwondingen en brandwonden.
- Conjunctivitis en glaucoom.
- Arteriële hypertensie
- Nierstenen.
- Slapeloosheid.
- Kanker (helpen bij de
- Huidpathologieën: psoriasis, herstelproces).
- dermatitis, spataderzweren.
- Suikerziekte.
- Prenatale zorg.

Zeewater is zeer compatibel met chloordioxide. De twee stoffen hebben geen interactie met elkaar en kunnen tegelijkertijd worden ingenomen.

Voordat je zeewater kunt drinken, moet het worden verdund met zuiver water tot een concentratie van 25% (1:4). Bij deze concentratie wordt het isotoon zeewater genoemd en heeft het een vergelijkbare concentratie natriumchloride (zout) als bloed. Aan het isotone zeewater kunnen we dan chloordioxide toevoegen.

Administratie:

- Oraal (vanaf 250 ml per dag) in 95 % gevallen.

- Uitwendig gebruik (topische toepassing op huid en neusslijmvlies, voetbaden)
- Verneveld (bij patiënten met astma en chronische bronchitis)
- Oogdruppels (bij conjunctivitis en glaucoom).
- Oordruppels (voor externe otitis en oorallergieën).
- Gorgelen (tegen tonsillitis en faryngitis).
- Mondwater (mondhygiëne, gingivitis, tandziekten).
- Klysma's (spoelingen van de dikke darm).
- Vaginale spoeling (infecties en cellulaire atypie van de baarmoederhals).
- Mesotherapie (subcutane injecties in acupunctuurpunten en storende focuspunten)
- Intraveneuze injectie of gefiltreerd intraveneus neuraal serum (van Quinton Labs).

#### Hoe zeewater te drinken

U kunt zeewater onverdund of hypertoon (36 gram zout per liter) in kleine hoeveelheden drinken, of isotoon (verdund, drie delen zoet water voor één van zeewater).

#### Gewicht

##### Mineraalwater

0–14 kg (30 lbs.)

10 ml

30 ml

14–23 kg (30–50 lbs)

20 ml

60 ml

24–35 kg (55–75 lbs)

90 ml

> 35 kg (> 75 lbs)

50-150 ml

150-450 ml

Drie of meer dagelijkse doses zeewater gemengd met water kunnen worden toegediend wanneer er meer mineralen nodig zijn.

Je kunt ook zeewater verdunnen met soda of natuurlijke sappen en het gebruiken om te koken, in plaats van geraffineerd zout toe te voegen, met uitstekende resultaten. Veel gastronomische winkels verkopen het nu voor culinair gebruik.

De natuur geeft ons voldoende water tot ieders beschikking. Dit is geweldig nieuws.

Probeer het te verzamelen, als je kunt, uit gebieden van minstens een meter diep en vergeet niet...

het is nog steeds gratis!

Artemisia Annua

Naast chloordioxide zijn er nog andere alternatieven om malaria te genezen.

Artemisia annua (ook bekend als zoete alsem, zoete annie, zoete saliekruid, eenjarige bijvoet of eenjarige alsem) is een plant die eind jaren '60 werd herontdekt in China. Het werd opgenomen in het boek van Zhou Hou Bei Ji Fang, "Handbook of Recipes for Emergency Treatment", in 1970. De Chinese geneeskunde gebruikt het al sinds 340 voor Christus, toen het



bekend stond als "qinghao". Volgens de Chinese geneeskunde is Artemisia Annu "yin" of koud van aard en dient het om interne "yang" te behandelen hitte, zoals koorts.

Latere documenten over deze plant werden in 1596 na Christus gevonden in het Chinese medicijnboek "Bencao Gangmu", voor de behandeling van intermitterende koorts (zoals malaria). Volgens de oude farmacopeeën wordt het in het voorjaar of de zomer geoogst. Na toevoeging van water wordt het koud geëxtraheerd met een vijzel om het sap te verkrijgen. Koude extractie is vereist; toen Chinese wetenschappers hete extractie testten, merkten ze dat het nauwelijks effect had op laboratoriumratten. Toen ze echter koude extractie gebruikten, werkte het. Later konden ze een nuttig farmaceutisch ingrediënt extraheren en isoleren: artemisinine ("qinghaosu" in het Chinees).

Artemisinine, gewonnen uit Artemisia annua, werkt 10 tot 100 keer sneller dan alle bekende conventionele medicijnen tegen malaria. Interessant genoeg was het zelfs effectief bij de behandeling van Plasmodium falciparum, beschouwd als de ergste vorm van malaria vanwege de effecten op de hersenen en het hoge sterftecijfer. Plasmodium falciparum ontwikkelt een resistentie tegen malaria chloroquine, een van de meest voorkomende gevestigde malariamedicijnen.

Chinese wetenschappers hebben de effectiviteit van Artemisia annua tien jaar lang bewezen voordat ze de rest van de wereld op de hoogte brachten. Destijds vertrouwde de Chinese regering de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) niet en ontzegde hen de toegang tot het medicijn en de plant.

Een andere manier om Artemisia annua toe te dienen is als een droog poeder voor inwendig gebruik; of ook in de vorm van waterig extract in klysma's, vooral voor bewusteloze patiënten. Het is belangrijk om te weten dat deze behandeling kan worden gebruikt 85

in combinatie met andere klassieke malariabehandelingen, al patentvrij.

Klysma's werken goed, vooral bij kinderen en aidspatiënten.

Drie afzonderlijke Chinese wetenschappelijke studies toonden een 100% effectiviteit aan wanneer verpulverde Artemisia-jarige bladeren direct als

poeder worden aangebracht, gemengd met olie of geëxtraheerd met alcohol. Dit zijn basisprocedures die elke apotheker ter wereld kan doen.

Onder dwang van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) werden 18 farmaceutische bedrijven gedwongen hun op artemisia gebaseerde medicijnen voor de orale behandeling van malaria geleidelijk terug te trekken. De WHO beweert dat "de malariaparasiet resistentie zou kunnen creëren", zonder enig wetenschappelijk bewijs te leveren om de bewering te staven, hoewel Artemisia een effectiviteit van 95-100% heeft voor het genezen van malaria. Dertien van deze bedrijven hebben toegegeven aan de druk van de WHO.

Verrassend genoeg zijn er tot op heden geen gedocumenteerde klinische gevallen van resistentie tegen Artemisia of een van zijn derivaten. Een van de beursgenoteerde bedrijven, Sanofi/

Aventis heeft al haastig verklaard dat ze geleidelijk zullen voldoen aan de vereisten van de WHO. De rest van de bedrijven zijn kleine Europese bedrijven in België, Frankrijk en Zwitserland, en enkele in Vietnam, India (Cipla), China, Ghana en Kenia.

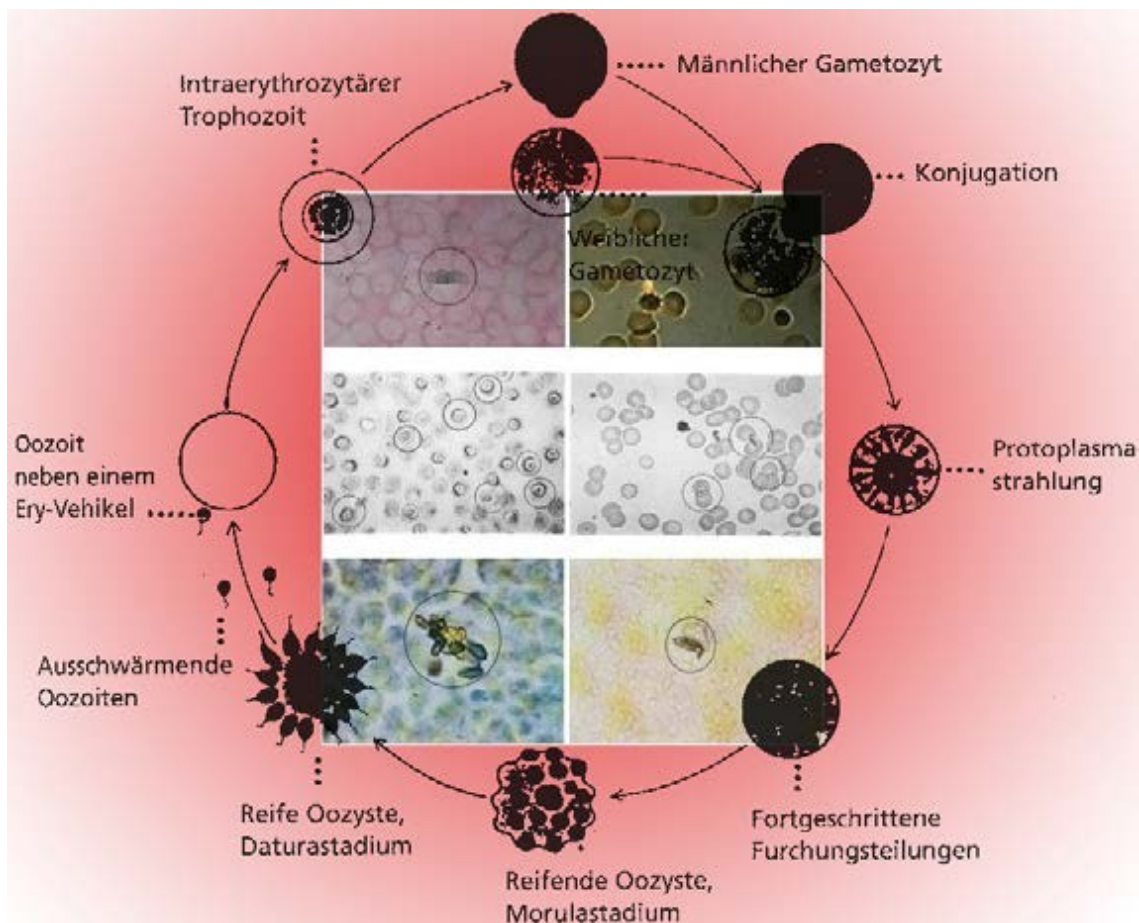
De WHO waarschuwde de bedrijven die nog steeds pure Artemisia produceren dat het hen nauwlettend zou volgen wanneer ze productgoedkeuring zouden aanvragen, om ervoor te zorgen dat ze voldoen aan alle internationale normen met betrekking tot effectiviteit, veiligheid en kwaliteit. Het lijkt evident dat de WHO deze kleine farmaceutische bedrijven afperst, vanwege de enorme financiële belangen die op het spel staan.

Het heeft geen zin dat een plant die al honderden jaren wordt gebruikt, "voor het geval dat" van de markt wordt gehaald door de WHO, een organisatie die wordt gecontroleerd door de familie Rockefeller, die alleen maar probeert hun farmaceutische monopolies veilig te stellen.

Volgens de Keniaanse krant "The Daily Nation" ontvangt de WHO een miljoen dollar voor het optreden als bemiddelende instantie voor de levering in Kenia van het antimalariamiddel "Coartem" van Novartis, waarvan de actieve ingrediënten Artemether en Lumefantrine zijn.

In Genève drong het hoofdkantoor van de gezondheidsorganisatie erop aan dat nationale farmaceutische regelgevende organisaties in landen waar malaria endemisch is, de commerciële distributie van monotherapieën van orale Artemisia verbieden.

Sinds januari 2006 hebben dertien landen aangekondigd dat ze zullen beginnen met de commerciële distributie van de door de WHO voorgestelde antimalariamiddelen, en drie andere hebben aangekondigd eraan te gaan werken. Genève is ook de thuisbasis van de Internationale Federatie van het Rode Kruis en andere organisaties. Houd er rekening mee dat het paleis van de familie Rothschild zich op dezelfde plek bevindt, dicht bij de VN- en de WHO-locaties.



Het probleem is dat, aangezien Artemisia geen hallucinogene plant is, het moeilijk te verbieden is. Dus proberen ze het ten koste van alles te boycotten, omdat ontwikkelingslanden het in hun achtertuin kunnen

produceren en een einde kunnen maken aan hun gebondenheid aan de drugsverslaving die door de multinationals wordt veroorzaakt.

Er zijn aanwijzingen dat veel Afrikaanse ministeries van Volksgezondheid een aardige som geld ontvangen van de farmaceutische industrie. Zelfs zij lijken niet te geven om de gezondheid van hun mensen. Ze maken deel uit van de corruptie, waardoor de farmaceutische bedrijven de wereldmarkten beheersen, waardoor ze afhankelijk worden van de invoer van medicijnen.

In Tanzania betalen farmaceutische bedrijven bijvoorbeeld slechts 0,50 €/kg aan Afrikaanse Artemisia-producenten en gebruiken ze alleen de bladeren als ze de hele plant kunnen gebruiken en voor 10 €/kg aan ziekenhuizen kunnen verkopen.

Voordat ik bestempeld word als complottheoreticus, denk ik dat wereldwijde samenzwering kan worden samengevat in drie simpele woorden: "Verdien meer geld." Deze formule spant samen tegen de gezondheid van miljoenen mensen. Alles wordt gedaan met deze mentaliteit.

Artemisia is ook effectief geweest bij veel gevallen van kanker en is een uitstekende adjuvante therapie. Het gebruik ervan voor de behandeling van kanker is al 30 jaar onderzocht in China en Vietnam. Van belang is een interessant werk uit 1975 van de Duitse arts Alfons Weber. Hij observeerde merozoieten (een fase in de levenscyclus van een protozoarische parasiet bij malaria) in het bloed van de meeste kankerpatiënten en kon deze bevinding met foto's documenteren.

Fig. 21: Levenscyclus van het trypanosoom, malariaparasiet 87

De ontdekking werd afgewezen door de conventionele geneeskunde. Volgens dr.

Narendra Singh, Artemisia is het krachtigste, goedkoopste en veiligste middel voor chemotherapie dat ooit is gevonden. Bovendien kan het oraal en thuis worden toegediend.

Er zijn talloze getuigenissen en meldingen van remissies van kanker als gevolg van Artemisia, met name gevallen van leukemie.

Artemisia annua in bladeren:

- Hoeveelheid, dagelijkse dosering: 5 g.
- Gebruiksaanwijzing: 1 dessertlepel per kopje, neem 2 of 3 bereide koude extracten per dag.
- Een liter kan worden bereid met een eetlepel bladeren en verdeeld voor verschillende innames.

Als het medicijn Artemisininine:

- De normale dosis om kanker en malaria te bestrijden is 600 mg artemisininine tweemaal daags, tussen de maaltijden door, of als rectaal klysma, afhankelijk van het geval.
- Artemisininine is relatief veilig met weinig bijwerkingen, zelfs in hoge doseringen (max. 70 mg/kg per dag) voor de kortdurende behandeling van malaria.

Stevia Rebaudiana

De meeste gezondheidsproblemen die tegenwoordig in de westerse wereld voorkomen, zoals zwaarlijvigheid, houden rechtstreeks verband met de overmatige consumptie van suiker, met name witte suiker, hetzij rechtstreeks, hetzij als ingrediënt in andere voedingsproducten.

De plant Stevia rebaudiana is een uitstekend alternatief voor geraffineerde suiker. Het is een zoete medicinale plant, die van nature wordt gekweekt in Paraguay en Brazilië, waar de beste omstandigheden voor de productie ervan zijn. Het wordt al honderden jaren in Zuid-Amerika gebruikt vanwege zijn intense natuurlijke zoetheid. Het is 10-30 keer zoeter dan suiker, zonder calorieën.

Hoewel het niet gemakkelijk is om uit zaden te kweken (slechts 15% ontkiemt), vermeerdert het zich goed uit stekken.

Pure Stevioside is 300 keer zoeter dan suiker, maar mist alle natuurlijke geneeskrachtige stoffen van de plant.

Guarani-inboorlingen hebben het gebruikt en blijven het gebruiken als zoetstof en voor medicinale doeleinden. Ze gebruiken het om het hart en de wilskracht te versterken, en ook als een effectief middel tegen arteriële hypertensie, obesitas en maagzuur. Ze noemen het "Ka'a he'e" of zoet gras. Vreemd genoeg behoort de plant tot de zonnebloemenfamilie.

De Japanners gebruiken stevia al meer dan 30 jaar als natuurlijke zoetstof jaren. En vandaag zijn China en India de grootste exporteurs van het vervaardigde product.

Tot een paar jaar geleden was stevia verbannen uit de voedings- en landbouwindustrie. Eind 2008 keurde de FDA het gebruik ervan als zoetstof goed en Frankrijk legaliseerde het in 2009. De FDA had het eerder in 1991 verboden, zonder uit te leggen waarom. Verrassend genoeg verlieten enkele van de mensen die verantwoordelijk waren voor die beslissing kort daarna hun positie bij de FDA en gingen werken als werknemers van Nutrasweet, een nakomeling van Monsanto. Even later werd het verbod opgeheven. Toen Coca-Cola en Cargill in 2008 24 patenten verkregen voor rebiana - de zoete substantie in stevia - om dranken en andere voedingsmiddelen te zoeten, keurde de FDA zonder twijfel het product "Truvia" goed als een natuurlijke zoetstof.

Truvia, dat een zeer laag percentage stevia heeft en meer toegevoegde ingrediënten (waardoor het octrooieerbaar is geworden), bevat alleen een rebaudioside, in plaats van de actieve ingrediënten van stevia, die zo gunstig zijn voor onze gezondheid.

We zijn getuige geweest van desinformatiecampagnes in de hele Europese Unie, geïnitieerd door lobbyisten uit de suikerindustrie, die consumenten tegen stevia probeerden te overtuigen. Na melding te hebben gemaakt van het vermeende "kankerverwekkende potentieel" van Stevia rebaudiana, en onvruchtbaarheid en impotentie bij mannen als mogelijke bijwerkingen op te sommen, zonder enige ondersteunende wetenschappelijke gegevens, werden deze beweringen vals bevonden door grondig onderzoek uitgevoerd aan de Universiteit van Padua, in Italië.

Als die negatieve claims geldig waren, zouden de Paraguayanen nu allemaal onvruchtbaar zijn. Het argument is absurd omdat ze het al eeuwenlang in zijn puurste vorm gebruiken.

Wetenschappelijke studies hebben aangetoond dat steviabladeren meer dan 100 verschillende actieve ingrediënten bevatten. De belangrijkste componenten zijn terpenen, bioflavonoïden en stoffen die verantwoordelijk zijn voor de glycosiden in planten, met name stevioside en glucosiden. Glycosiden (stevioside, rebaudioside) zijn stabiele moleculen die met minimale verandering hun weg vinden door het spijsverteringskanaal. Omdat ze niet metaboliseren, worden de bloedsuikerspiegels niet beïnvloed. Er zijn verschillende onderzoeken, zelfs dubbelblinde, die de werkzaamheid van stevia bewijzen tegen hypertensie en bacteriegroei en ook voor het vertragen van de progressie van kanker.[5][6][7][8][9]

Verschillende getuigenissen beweren dat de combinatie van chloordioxide en stevia effectief was tegen diabetes. Hoewel er in sommige gevallen geen zichtbare effecten waren, vertoonden andere een remissie van de ziekte en normalisatie van de bloedsuikerspiegel.

De in te nemen dosis is een theelepel van de poedervormige plant per dag.

Meer gedocumenteerde informatie over de protocollen vindt u verderop in dit boek.

Kalanchoë Daigremontiana

Met dank aan Josep Pamies van de "Sweet Revolution of Medicinal Plants"

(Sweet Revolution of Medicinal Plants) vereniging, leerde ik een plant kennen met de naam 'Kalanchoe'. Hij vertelde me over zijn interessante therapeutische eigenschappen, vooral voor kanker. Hij gaf ons een blaadje met wat scheuten, en toen we het eenmaal mee naar huis namen, realiseerden we ons dat deze plant verbazingwekkend resistent was. Maandenlang bleef het blad stabiel, en toen begon het zich te vermenigvuldigen via zijn spruiten.

Daardoor hebben we nu een terras vol met Kalanchoë, groeiend met overgave.

De planten in kwestie zijn met name 'Kalanchoe daigremontiana'

(*Bryophyllum daigremontianum*) en *Kalanchoë pinnata* (*Bryophyllum pinnatum*, *Bryophyllum calycinum*). Een zoektocht in de wetenschappelijke medische literatuur zal vooral studies vinden over de "*Kalanchoë pinnata*", die oorspronkelijk uit Zuid-Amerika komt en daar wordt gebruikt voor insectenbeten, snijwonden, zweren en andere huidziekten.

In een in India uitgevoerd onderzoek gebruikten onderzoekers *Kalanchoë* om leverziekten te behandelen.[10] Het antihistaminische effect is in vitro bewezen met geïsoleerde cellen.[11] Het sap van de geperste bladeren vertoonde een antibacterieel effect.[12][13]

Laboratoriumstudies op knaagdieren onthulden dat het extract ontstekingsremmende, antidiabetische en pijnstillende (pijnstillende) eigenschappen heeft.[14] In 2005 toonden verdere studies met knaagdieren aan dat extract van *Kalanchoë pinnata*-bladeren effectief is tegen maagzweren, inclusief door medicijnen veroorzaakte zweren.[15] Het bladextract lijkt antikankermoleculen te bevatten die mutagene gifstoffen bestrijden, zoals 2-amino-an-tracen,[16] omdat het zijn antikankeractiviteit in geïsoleerde cellen heeft aangetoond. Briofiline-A en briofiline-B zijn geëxtraheerd uit de plant, wat een indicatie is van zijn antikankerpotentieel. Tegelijkertijd heeft het antivirale eigenschappen. Het heeft bewezen effectief te zijn in de strijd tegen het Epstein-Barr-virus[19] en het bladextract kan het herpesvirus remmen[20] en zelfs de replicatie van HIV in de lymfocyten die de bloedafweercellen zijn.[21]

Artsen van het Universitair Ziekenhuis van Zürich (Zwitserland) hebben *Kalanchoë* gebruikt om voortijdige samentrekkingen van de baarmoeder te verminderen [22][23][24] op basis van het kalmerende effect bij knaagdieren en de werkzaamheid ervan als spierverslapper.[25]

Toxiciteit:

*Kalanchoë* bevat Bufadienolide, een gif dat werkt als een chemisch afweermechanisme. Wat betreft toxiciteit, onthoud dat de dosis het gif maakt. Een volwassene zou meer dan 400 g *Kalanchoë* moeten inslikken om vergiftigd te worden, wat niet erg waarschijnlijk is. Er zijn gevallen van



dodelijke toxiciteit; schapen zijn gestorven na het eten van de bloemen van de plant, die veel giftiger zijn.

Een dosis van 15-30 g wordt als veilig beschouwd voor een volwassene met een gewicht van 50-100 kg, maar moet dienovereenkomstig worden verlaagd voor kinderen.

"Kalanchoë daigremontiana" (*Bryophyllum daigremontianum*) is onderzocht door

Wagner, Fischer & Lotter, een groep Duitse onderzoekers die Daigremontianin in 1984 wist te isoleren.[27] De data van het spectrum isoleerden twee toxische principes in *Kalanchoë Daigremontiana* die structureel werden geclassificeerd als

'bufadienolides', met een ongewoon vervangingspatroon.

Daigremontianin, een nieuwe verbinding, en bersaldegenin-1,3,5 orthoacetaat, dat ook werd aangetroffen in de *Kalanchoë tubiflora* Hamet, produceren een kalmerend effect, positieve inotropen en activiteit in het centrale zenuwstelsel (CZS). CZS

depressoren, ook wel sedativa of kalmerende middelen genoemd, zijn stoffen die de hersenactiviteit kunnen verminderen.

Ervaring:

Zowel mijn ervaring als alle getuigenissen die ik heb ontvangen zijn positief. Patiënten kunnen de bladeren eten, ze gebruiken voor pleisters van verschillende groottes (bedek de huid gedurende 24 uur met een plastic verpakking) en voor oogdruppels rechtstreeks in de ogen. *Kalanchoë* heeft een fungicide, antibacterieel en antiparasitair effect getoond (hoewel het gedurende ongeveer 15 seconden een brandend gevoel in de ogen veroorzaakt).

Deze plant is zeer effectief voor de behandeling van cellulaire en tumorschade (met verrassende resultaten bij terminale kankergevallen), reuma, ontstekingen, hypertensie, nierstenen, diarree, diepe en gangreneerde wonden, infecties, brandwonden en abcessen. Interessant is dat het zelfs

positieve resultaten heeft opgeleverd in veel gevallen van schizofrenie en paniekaanvallen, misschien vanwege het antiparasitaire effect.

Kauwen op de bladeren heeft ook gevallen van spruw (orale candidiasis) op tongen verholpen, waardoor de aandoening is geëlimineerd, zelfs wanneer chloordioxide niet succesvol is.

Kerosine (aardolie) — Een universele genezer Terpentijn en aardoliedestillaten vergelijkbaar met kerosine worden al sinds de oudheid medicinaal gebruikt. Ze worden nog steeds gebruikt als volksremedies. Ze werden in het oude Babylon gebruikt om maagproblemen, ontstekingen en zweren te behandelen.

Het proces van het destilleren van ruwe olie/aardolie tot koolwaterstoffracties werd voor het eerst beschreven in de negende eeuw in Perzië.

Het gebruik van deze aardolieproducten is het meest wijdverspreid in arme of ontwikkelingsregio's, waaronder delen van Rusland, Oost-Europa en Afrika.

Kerosine is een destillaat van minerale olie dat gewoonlijk wordt gebruikt als brandstof of oplosmiddel. Het is een dunne, heldere vloeistof die bestaat uit een mengsel van verzadigde koolwaterstoffen die koken tussen 145–170°C (293–338°F) en 275–300°C (527–572°F). Hoewel kerosine kan worden gewonnen uit steenkool, olieschalie en hout, wordt het voornamelijk verkregen uit het raffineren van ruwe olie. De meest aanbevolen variant voor therapeutische doeleinden is de verdunner 170°C.

Het woord "kerosine" wordt gebruikt in Australië, Canada, Nieuw-Zeeland en de Verenigde Staten. Kerosine wordt "paraffine" genoemd in het Verenigd Koninkrijk, Zuidoost-Azië en Zuid-Afrika. In Duitsland en andere delen van Midden-Europa wordt het "light petroleum" genoemd en, medicinaal, "petrolatum" ("Vaseline" - Petroleum Jelly is een van zijn versies). Het woord "Kerosin" is Duits voor "vliegtuigbrandstof". In Spanje staat het bekend als "petróleo."

In Nigeria gebruikt ongeveer 70% van de bevolking van aardolie afgeleide producten voor medicinale doeleinden.[28] De meest voorkomende toepassingen zijn voor infecties en infectieziekten, auto-immuunziekten, kanker, artritis en reumatische aandoeningen in het algemeen.

Er is een artikel over ziektekiemen dat laat zien hoe overmatig schimmels, ziektekiemen en andere bloedpathogenen aanwezig zijn bij de eerder genoemde ziekten.[29]

Het genezende effect van aardolie lijkt voort te komen uit de invloed ervan op schimmels en ziektekiemen, waardoor het immuunsysteem de resterende foci van ziekteverwekkers en abnormale cellen in de tumoren en aangetaste organen kan elimineren.[30]

Na een vergelijkend onderzoek met andere desinfectiemiddelen bleek petroleum het krachtigste effect te hebben bij de onderdrukking van Candida. Dat zou het geheim kunnen zijn van het genezende succes van petroleum; het onderdrukt Candida, maar het werkt ook om virussen en schadelijke ziektekiemen te verwijderen, zonder zichtbare schade aan de gezonde darmflora.

Bill Rockefeller begon zijn fortuin door kerosine te verkopen als kankerbehandeling voordat zijn zoon David ontdekte dat chemotherapie veel lucratiever was.

Uit zowel de beschikbare literatuur over dit onderwerp als mijn eigen ervaring heb ik geconcludeerd dat petroleumtherapie een effectieve manier kan zijn om microben, ziekteverwekkers en parasieten in het bloed en de darmen te bestrijden.

Ik las een artikel op een Duits forum over een ernstig Candida-geval dat werd gevonden bij de analyse van microbiële ontlasting. Ze controleerden de weerstand van Candida tegen conventionele medicijnen en hoe, na het gebruik van petroleum, alle Candida-gerelateerde problemen verdwenen, samen met de allergische reacties van de patiënt op verschillende voedingsmiddelen. Een vervolganalyse van de ontlasting wees uit dat de darmflora in uitstekende conditie was.[31]

In 1914 schreef Charles Oscar Frye een brochure met de titel: "Longverslechtering en soortgelijke aandoeningen, behandeld en genezen met petroleum" met als ondertitel "Zijn waarde als remedie, wanneer te gebruiken, hoe te gebruiken, een remedie voor zieken, een vorm van gezondheidspreventie." Het boek beschrijft hoe hij aerosol-inhalaties gebruikte om longtuberculose met succes te behandelen, met slechts één of twee inhalaties, twee keer per dag toegediend, gedurende één tot vier maanden. Bij inwendige problemen adviseerde hij tweemaal daags een halve theelepel.[32] Zie de volgende link:  
<http://hdl.handle.net/2027/chi.087013173>

### Paula Ganners kankerbehandeling

De huidige belangstelling voor het gebruik van kerosine als kankerbehandeling begon in de vroege jaren vijftig. Een Oostenrijkse vrouw, Paula Ganner, 31 jaar oud, had na een operatie uitzaaiingen van kanker en darmverlamming. Haar dokters gaven haar nog twee dagen te leven. Ze herinnerde zich dat in Oost-Europa kerosine als wondermiddel werd gebruikt en ze begon elke dag een eetlepel te nemen. Na drie dagen kon ze uit bed komen en 11 maanden later beviel ze van een gezonde jongen. Op driejarige leeftijd kreeg deze jongen polio, die ze gedurende acht dagen dagelijks met een theelepel kerosine genas.

Ganner begon het nieuws te verspreiden over de verbazingwekkende resultaten van het gebruik van kerosine voor allerlei gezondheidsproblemen, en in de loop der jaren ontving ze 20.000

bedankbrieven met succesverhalen. Helaas is de meeste informatie over het gebruik van kerosine als remedie tegen kanker in het Duits, met heel weinig vertaald in het Engels.

Het volgende zijn uittreksels uit getuigenissen die tussen september 1969 en februari 1970 in het Duitse geïllustreerde weekblad "7 Tage" werden gerapporteerd: [33]

Een hond had een gezwel in zijn nek, ter grootte van een kindervuist, en kreeg kerosine op suikerklontjes. Na twee weken was de groei verdwenen.

Na een borstkankeroperatie ontwikkelde een 48-jarige vrouw baarmoedertumoren. Na dagelijks een theelepel kerosine te hebben ingenomen, kon ze stoppen met het gebruik van morfine en na zes weken herstelde ze van de drie tumoren.

Een vrouw nam gedurende twee weken driemaal daags een theelepel kerosine en herhaalde deze kuur na een onderbreking van twee weken. Het genas niet alleen haar maagzweer, maar tot haar verbazing ook haar diabetes.

Een man genas een ernstig prostaatprobleem (geen vermelding of het kanker was) door vier weken lang elke ochtend en avond een theelepel kerosine in te nemen. Later overwon hij met dezelfde behandeling een maagzweer. Zijn zoon gebruikte met succes kerosine om een chronisch blaasprobleem te genezen en hij genas zijn hond van leukemie na een kerosinekuur van zeven weken.

Nadat een vrouw (60) haar rechterborst had laten verwijderen, begon haar kanker in haar linkerborst. Ze nam periodiek een theelepel kerosine, drie keer per dag gedurende twee weken, en pauzeerde daarna tien dagen. Ze had geen kankerproblemen meer en geen angst meer voor kanker.

Een jonge vrouw (35) werd naar huis gestuurd om te sterven met een inoperabele grote tumor in haar alvleesklier die zich uitstrekte tot in de bijniere. Op de vierde dag thuis werd ze kort wakker uit een coma en kreeg ze een lepel kerosine. Uren later vertoonde ze de eerste tekenen van verbetering en vier dagen later wilde ze uit bed komen.

De kerosinekuur werd nog tien dagen voortgezet voordat het ziekenhuispersoneel in Graz haar onderzocht en ontsloeg

Na zes dagen kerosine te hebben gebruikt, begon een vrouw met dode tumorcellen (het type kanker wordt niet genoemd) gedurende 32, 25 en 14 dagen kerosine te gebruiken, met negen dagen rust tussen de behandelingen. Na 14 dagen was de typische geur van terminale kanker verdwenen. Als prettige bijkomstigheid herstelde ze ook van haar reuma.

Een vrouw (68) had hoge bloeddruk, hart- en bloedsomloopproblemen en reuma. Ze kon nauwelijks lopen. Nadat ze vier weken kerosine had gebruikt,

vroeg een vriendin haar wat ze deed om er ineens zoveel jonger uit te zien. Haar man, die een lumbale lordose had, kon sporten. Als ze soms pijn voelt bij koud weer, wrijft ze haar lichaam met een spons gedrenkt in petroleum en laat het drogen; dit elimineert snel eventuele pijn.

Een vrouw met darmkanker was gepland voor een colostoma (om haar dikke darm te verwijderen en een colostomiezakje in te brengen). In plaats daarvan begon ze theelepels kerosine te slikken.

Omdat ze niet veel effect merkte, nam ze ongeveer 50 ml in één keer, samen met veel honing in melk. Ze leed toen vier uur aan diarree met pus en bloed en brak haar tumor af.

Andere getuigenissen vermelden het herstel van botkanker of myeloom, osteoporose van de wervelkolom, ernstige spijsverterings- en gastro-intestinale problemen, constant braken, reuma en ischias.

Paula Ganner gebruikte en adviseerde, naast of in plaats van gezuiverde aardolie, Naphthabenzin of Siedegrenzbenzin Merck Nr. 1770, met een kooktraject van 100°C–140°C (212°–284°F) - SBP 100/140, net zoals het wordt gebruikt voor wondreining en als oplosmiddel in laboratoria. (Het kooktraject is het temperatuurbereik van een laboratoriumdestillatie van olie vanaf het begin totdat alle fracties volledig zijn verdampt.)

Terpentijn: "Een alternatief voor alles."

Naast kerosine werd ooit terpentijn gebruikt als wondermiddel. Natuurlijke terpentijn, gewoonlijk verkocht als "pure gomterpentijn", wordt in lagere doses en minder vaak gebruikt dan kerosine. Vroeger werd het gekoesterd vanwege zijn antiseptische en diuretische eigenschappen en als behandeling voor darmparasieten. Terpentijn wordt gedestilleerd uit verschillende soorten pijnbomen

Volgens Wikipedia: "Terpentijn was een algemeen medicijn onder zeelieden tijdens het tijdperk van ontdekking, en een van de verschillende producten die aan boord van de vloot van Ferdinand Magellan werden vervoerd tijdens zijn eerste reis rond de wereld."

Om lintwormen te verdrijven, namen mensen vroeger een krachtige dosis van één tot twee eetlepels terpentijn, meestal gemengd met melk, met dezelfde hoeveelheid ricinusolie. Deze behandeling werd elke tweede of derde dag herhaald totdat er geen wormfragmenten meer in hun ontlasting zaten. Voor kinderen was het recept minder ingrijpend: een theelepel suiker, drie tot vier druppels terpentijn en een theelepel ricinusolie.

Jennifer Daniels, MD, ontdekte dat Amerikaanse slaven een geheim middel hadden dat hen ziektevrij hield: een theelepel terpentijn vermengd met een theelepel witte suiker, meerdere keren per jaar gedurende korte perioden ingenomen. Ze adopteerde dit als een succesvolle Candida-therapie: giet langzaam een theelepel terpentijn over suikerklontjes of een ronde theelepel witte suiker om alles op te nemen, kauw dan op de blokjes of geweekte suiker en spoel het mengsel weg met water.[34]

Dr. Daniels raadt over het algemeen aan om dit gedurende een aantal weken twee keer per week te doen, maar in eerste instantie elke dag. Patiënten met langdurige Candida dienen de behandeling voort te zetten totdat het probleem afneemt (wat verrassend snel kan optreden).

Op internetfora, zoals [www.terapiasnaturales.ml](http://www.terapiasnaturales.ml), vond ik enkele getuigenissen die beweerden dat deze therapie inderdaad voor mensen werkte.

Dr. Daniels waarschuwt dat voordat met terpentijntherapie wordt begonnen, het essentieel is om je voor te bereiden door veel water te drinken, een geschikt anti-Candida dieet te volgen en 95

het reinigen van de darmen. Tijdens deze fase moeten patiënten drie keer per dag stoelgang hebben om te voorkomen dat de ziekteverwekkers in het bloed terechtkomen.

Pure gomterpentijn is veel sterker dan aardolie en sommige mensen hebben tijdelijke evenwichtsproblemen ervaren. De maximale dagelijkse dosis voor een volwassene is één theelepel.

In haar rapport schreef Dr. Daniels dat de eerste editie van de “Merck Manual”

van geschikte en geaccepteerde behandelingen voor erkende ziekten, gepubliceerd in 1899, stelt dat terpentijntherapie nuttig is voor een breed scala aan aandoeningen, waaronder gonorrhoe, meningitis, artritis, buikproblemen en longaandoeningen. Het Merck-handboek uit 1999 vermeldt echter alleen de verschrikkelijke bijwerkingen van terpentijnvergiftiging, waaronder de vernietiging van de nieren en longen. [35]

Het "alles genezen-effect" begrijpen:

Het geheim van het schijnbare genezende effect van kerosine en terpentijn kan voortkomen uit de omkering van het ziekteverwekkende effect van de moderne geneeskunde.

Er zijn aanwijzingen dat eeuwen geleden de meeste van onze moderne ziekten zeldzaam waren.

Relatief weinig mensen hadden kanker, die slechts af en toe op oudere leeftijd verscheen.

Astma, allergieën en auto-immuunziekten waren ook zeldzaam of afwezig. Dit alles veranderde na de Tweede Wereldoorlog met het wijdverbreide gebruik van antibiotica. Terwijl deze bacteriën gericht waren, stimuleerden ze de opkomst en verspreiding van schimmels en mycoplasma's, die aan de basis liggen van de meeste van onze moderne ziekten.

Denk aan de bomen en planten van bossen en bushlands. Enkele van hun grootste bedreigingen zijn schimmels en parasieten. Ze ontwikkelden chemische verdedigingsmechanismen om hun vijanden te doden of af te weren. We kennen en gebruiken deze biochemische producten, zoals eucalyptusolie, neemolie, tea tree-olie, pau d'arco-extract, olijfolie, terpentijn en andere etherische oliën.

De meeste van deze oliën zijn net als kerosine samengesteld uit koolwaterstoffen. De belangrijkste chemische stof in terpentijn, alfa-pineen, is ook aanwezig in rozemarijn- en eucalyptusolie. Deze vluchtige etherische oliën lijken een sterker schimmelwerend effect te hebben dan kerosine, maar



frequente inname van grote hoeveelheden kan ook nierbeschadiging veroorzaken.

Houd er echter rekening mee dat een antimicrobiële behandeling een auto-immuunaanval alleen kan stoppen als een eerste en essentiële stap in een genezingsproces. Het herstelt niet automatisch de reeds aangerichte schade. Bijvoorbeeld bij diabetes type 1

en de ziekte van Parkinson is er nog steeds een gezonde levensstijl nodig om vernietigde insulineproducerende of dopamineproducerende cellen te regenereren; hetzelfde geldt voor gewrichten die ernstig zijn beschadigd door artritis.

Dr. William G. Crook heeft in "The Yeast Connection" [36] en andere boeken aangetoond dat Candida de onderliggende oorzaak is van hyperactiviteit. Dus ADD of ADHD

en autisme zijn gewoon verschillende gradaties van dezelfde cerebrale disfunctie veroorzaakt door 96

Candida. Er zijn aanwijzingen dat een belangrijke verzwarende factor die tot autisme leidt, de combinatie van Candida en verschillende vaccins is, mogelijk als gevolg van kwik en andere giftige additieven.

Welke producten moet je gebruiken?

Aardolie moet naast een geschikt kooktraject laag in aromatische componenten zijn. Dat is in essentie wat "geurarm"[37] betekent. Kijk op de website van de fabrikant voor het veiligheidsinformatieblad van het materiaal om te controleren of de producten van andere bedrijven of andere landen geschikt zijn. Vergeet niet dat aardolie onder veel verschillende namen kan worden verkocht, zoals 'nafta-aardolie', 'koolwaterstofoplosser' en 'minerale terpentijn'.

Gebruik GEEN producten zonder voorafgaande kennis van hun kooktraject en chemische samenstelling.

De producten moeten koolwaterstoffen bevatten die zijn gemaakt van alifatische petrochemicaliën en isoparaffinen, en niet pseudo-synthetisch of

uit combinaties van beschikbare speciale oplosmiddelen, zoals minerale terpentijnvrije aromaten.

In Duitsland zijn Shell-Sol D40, PAS (Siedegrenzbenzin) 100/140 en terpentijn (Balsam Terpentinoel) te koop. Ze zijn te vinden in grote bouwmarkten en winkels voor bouwmaterialen en verfbenodigdheden.

Als u echter het lage gehalte aan aromatische verbindingen of het gearomatiseerde product niet kunt vinden, kan gewone aardolie met een hoger gehalte aan aromatische verbindingen worden gebruikt. Het is niet giftiger; het geeft alleen een sterkere geur af.

Het echt giftige product in ruwe olie en de meeste motorbrandstoffen is benzeen, maar het heeft een lager kooktraject van minder dan 80°C (176°F). Daarom vormt het geen probleem in de fracties met een kookpunt van meer dan 100°C (212°F).

In tegenstelling tot minerale terpentijn, dat vergelijkbaar is met aardolie, wordt natuurlijke terpentijn gewoonlijk verkocht als "zuivere gomterpentijn" of "100% terpentijngom". Zuivere gomterpentijn wordt gebruikt als verdunner voor kunstenaarsverf en als algemeen oplosmiddel.

Hoe petroleum en terpentijn te gebruiken

Hoe gebruik je kerosine en voor hoelang? Sommige patiënten nemen het naar behoefte, terwijl anderen preventief elk jaar een volledige kuur doorlopen.

Een manier om te beginnen is met een paar druppels of een halve theelepel en ga dan een week of twee door met een theelepel. Indien nodig kunt u dan geleidelijk verhogen tot één eetlepel voor een tijd, terugkerend naar één theelepel, voor een totale duur van ongeveer 97



zes weken of totdat het gezondheidsprobleem voldoende is verbeterd. Een kortere of langere vervolgbehandeling twee maanden later kan raadzaam zijn.

Mensen nemen gewoonlijk eenmaal per dag kerosine, hetzij voor het ontbijt of voor het slapen gaan. Een vrouw genas zogenaamd haar terminale kanker, met uitzaaiingen over het hele lichaam, door een glas kerosine te drinken gevolgd door vruchtensap. Ze schreef dat het gedurende drie dagen extreme diarree en braken veroorzaakte. Dit is echter een gevaarlijke vorm van behandeling, omdat braken er gemakkelijk voor kan zorgen dat kerosine in de longen terechtkomt, wat de belangrijkste doodsoorzaak is door het drinken van kerosine.

Hoge doses microbiciden kunnen te plotseling te veel schimmelverwijdering veroorzaken, wat resulteert in een "reactie" met misselijkheid en vermoeidheid. Hoewel dit over het algemeen goed is en deel uitmaakt van het genezingsproces, verdient het de voorkeur om de dosering geleidelijk te verhogen om sterke, onaangename reacties te voorkomen of te minimaliseren, hoewel diarree heel gewoon is. Als u een bijwerking ervaart, moet u de behandeling tijdelijk verminderen of overslaan totdat u hersteld bent.

Kerosine drijft en kan het beste worden ingenomen op een lege of bijna lege maag. De traditionele manier is om enkele druppels op een suikerklontje te doen voor inname.

Zorgen over toxiciteit:

De gebruikelijke dosis van één lepel gedurende een beperkte tijd veroorzaakt geen toxiciteit.

Het echte gevaar van kerosine komt niet voort uit enige inherente toxiciteit op zich, maar uit braaksel dat de longen binnendringt nadat per ongeluk een aanzienlijke hoeveelheid is ingeslikt of bij een zelfmoordpoging. Dit kan inderdaad de dood tot gevolg hebben. Zelfs het binnendringen van water in de longen kan echter dodelijk zijn.[38]

De acute orale toxiciteit van kerosine voor ratten is  $LD_{50} > 5000$  mg/kg.  $LD_{50}$  is de dosis waarbij 50% van de ratten sterft; in dit geval is meer dan 5 g/kg nodig. Ter vergelijking: de  $LD_{50}$  van gomterpentijn voor ratten wordt gegeven als 5760 mg/kg. Voor een persoon die 60 kilogram weegt, zou het equivalent 300 gram zijn (zoals een vol drankblikje!).

Het grootste gevaar met  
benzine/benzine vandaan komt  
snuiven of inademen van de dampen,  
die de hersenen kunnen beschadigen  
en centraal zenuwstelsel.

Echter, inname van dit product  
is niet noodzakelijk schadelijk.

Een man in China is geweest

Afb. 22: Een dagelijkse gebruiker van benzine

een glas benzine drinken/

benzine elke dag, of ongeveer vier

liter per maand, gedurende 42 jaar, en

met zijn 70 jaar ziet hij er jonger uit dan de meeste niet-benzinedrinkers van in de vijftig of zestig.

Hij begon kerosine te drinken voor pijnverlichting, maar schakelde later over op benzine. Volgens schattingen heeft hij er ongeveer 1,5 ton van binnengekregen.[39]

Het systeem vecht terug

Kort daarna publiceerde het Duitse tijdschrift "7 TAGE" enkele van de 20.000

getuigenissen die Paula Ganner had ontvangen, de redacteur verloor zijn baan en petroleumproducten voor het reinigen van wonden werden verbannen uit Duitse apotheken. Kerosine werd verklaard als een gevaarlijk gif dat ernstige nierbeschadiging veroorzaakte, hoewel er geen specifieke gegevens of voorbeelden werden verstrekt.

In 1979 werd een vrouw die gezondheidsinformatie over kerosine had verspreid, voor de rechter gedaagd in Hersbruck, Duitsland. De officier van justitie kon niet bewijzen dat er wetten werden overtreden of dat iemand werd geschaad door kerosine te gebruiken zoals aanbevolen. Ook de forensisch deskundige kon geen schade aantonen. Hij sprak de mening uit dat kankerpatiënten alles zouden moeten kunnen gebruiken dat nuttig zou kunnen zijn en raadde aan om klinische proeven toe te staan. Het openbaar ministerie moest uiteindelijk de zaak laten vallen.[40]

Op de Wikipedia-pagina over kerosine staat alleen: "Inslikken van kerosine is schadelijk of dodelijk." De informatie bevat geen toxiciteitsgegevens meer, dus mensen kunnen niet zien hoe relatief niet-toxisch kerosine is. In plaats daarvan blijft alleen de waarschuwing over dat het dodelijk kan zijn als het in de longen terechtkomt. De informatie is in tegenspraak met het gebruik van kerosine gedurende honderden jaren als een vertrouwd middel en de wetenschappelijke toxiciteitsinformatie. In Frankrijk komt kerosine nog steeds voor in de officiële farmacopee als "Huile de Galian" en wordt het voorgeschreven als middel tegen bronchitis, astma en blaasontsteking. Zelfs de medische literatuur bevat klinische studies van gerenommeerde onderzoekers die aantonen dat kerosine effectief is tegen kanker.[41]

Desalniettemin vormt wetenschap geen obstakel voor wie winst of speciale belangen nastreeft. Om de kans te verkleinen dat ik opnieuw naar de rechtbank moet stappen, wil ik duidelijk maken dat dit artikel alleen ter informatie is en dat ik het gebruik van kerosine of terpentijn niet aanraad om kanker of een andere aandoening te behandelen. Mensen moeten hun onderzoek doen en de beschikbare informatie evalueren voordat ze beslissen of de mogelijke voordelen van het gebruik van kerosine de moeite waard zijn om de door onze gezondheidsautoriteiten genoemde gevaren te riskeren.

## Borax

Hoewel de conventionele geneeskunde boor niet als essentieel voor de mens beschouwt, zijn er veel getuigenissen van het gebruik ervan voor therapeutische doeleinden.

We hebben zowel boor als boorzuur nodig. Houd er rekening mee dat boor aanwezig is in alle planten en niet-gefabriceerde voedingsmiddelen.

Diëten die veel fruit en groenten bevatten, leveren ongeveer 2-5 mg boor per dag, afhankelijk van de regio waar het voedsel werd verbouwd en hoe het werd verbouwd. Van alle mineralen die in zeewater aanwezig zijn, neemt boor de negende positie in. Boor is een natuurlijk mineraal dat gewoonlijk uit zoutmijnen wordt gewonnen en in veel industriële processen wordt gebruikt.

Veel lezers vinden het misschien moeilijk voor te stellen dat boor zowel een insecticide als een wasmiddel is dat in wasserettes wordt gebruikt. Het wordt soms als giftig beschouwd vanwege een geval in de jaren '40 waarin het werd vermengd met babyvoeding, wat resulteerde in de dood van pasgeborenen. Om de zaken in perspectief te plaatsen, onthoud dat het de dosis is die het gif maakt en dat, wetenschappelijk gezien, de mate van toxiciteit van boor de helft is van die van een aspirine®.

De grootste bronnen van boor bevinden zich in Turkije en Californië. De chemische namen zijn natriumtetraboraatdecahydraat, gedecahydrateerd tetraboraatdinatrium of, eenvoudiger gezegd, natriumboraat. Dat betekent dat het vier atomen boor bevat, als centraal kenmerk. Het combineert met

twee atomen natrium en tien moleculen (soms minder) kristalwater:  
decahydraat betekent 10

watermoleculen, pentahydraat zou 5 betekenen en anhydraat of watervrij boor betekent dat er geen spoor van kristallisatiewater is. Chemisch gezien is het hetzelfde element.

Borax wordt gewoonlijk verkocht als technische of agrarische kwaliteit met een 99-99,5%

minimale zuiverheid. Potentiële onzuiverheden bestaan uit natrium, kalium, calcium, chloride, bicarbonaat, carbonaat, sulfaat en fosfaat, maar niet uit toxische of zware metalen. Deze kwaliteit omvat de borax die gewoonlijk wordt gebruikt als huishoudelijke reiniger.

Farmaceutische kwaliteit is niet merkbaar zuiverder of beter.

Borax is het natriumzout van het zwakke boorzuur. Omdat natrium sterk alkalisch is, is een boraxoplossing alkalisch, met een pH tussen 9 en 10 (pH 7 is neutraal). Bij inname reageert het met zoutzuur in de maag om boorzuur en natriumchloride te vormen. Het boorgehalte van Borax is 11,3%, terwijl het voor boorzuur 17,5% of ongeveer 50% hoger is. Beide kunnen therapeutisch worden gebruikt, rekening houdend met de dosering. Opgenomen boorverbindingen worden snel en bijna volledig uitgescheiden met de urine.

In het verleden werd boorzuur veel gebruikt als conserveringsmiddel voor levensmiddelen, hoewel de meeste landen het nu voor dit doel verbieden. Chemische meststoffen remmen de opname van boor in de bodem: een biologische appel die in goede grond wordt gekweekt, kan 20 mg boor bevatten, maar appels die met kunstmest worden gekweekt, bevatten mogelijk slechts 1 mg boor. Meststoffen, gecombineerd 100

met slechte voedselkeuzes, hebben onze inname van boor aanzienlijk verminderd in vergelijking met 50 of 100 jaar geleden.

Gezondheidseffecten van boor

Boor wordt door het hele lichaam verspreid met de hoogste concentratie in de bijschildklieren, gevolgd door de botten en het tandglazuur. Het is essentieel voor gezonde botten en gewrichtsfunctie, en reguleert de opname van calcium, magnesium en fosfor door zijn invloed op de bijschildklieren.

Boor is voor de bijschildklieren

en jodium is voor de schildklieren.

Veel mensen lijden momenteel aan glutenintolerantie en Candida, die op hun beurt de opname van mineralen remmen, waardoor chronische darmziekten ontstaan. Gezondheidsproblemen als gevolg van een gebrek aan boor komen tegenwoordig veel voor.

Vanwege het boorgehalte heeft borax of boorzuur in wezen dezelfde gezondheidsvoordelen, met goede antiseptische en schimmelwerende, antivirale eigenschappen, maar slechts een milde antibacteriële werking. Bij zowel planten als dieren is boor essentieel voor de gezondheid en functie van celwanden en de overdracht van signalen over membranen.

Boriumtekort zorgt ervoor dat de bijschildklier overactief wordt, waardoor er te veel van het bijschildklierhormoon vrijkomt, wat de zuurgraad verhoogt en de behoefte aan calcium, uitgeloofd uit botten en tanden, verhoogt. Dat leidt tot artrose en andere vormen van artritis, osteoporose en tandbederf. Met het ouder worden leiden hoge calciumspiegels in het bloed tot verkalking van zachte weefsels, wat spiercontracties en stijfheid veroorzaakt; verkalking van endocriene klieren, vooral de pijnappelklier en de eierstokken; arteriosclerose, nierstenen en verkalking van de nieren die uiteindelijk leiden tot nierfalen.

Een boriumtekort in combinatie met een magnesiumtekort is vooral schadelijk voor botten en tanden.

Boor beïnvloedt ook het metabolisme van steroïde hormonen, vooral geslachtshormonen. Het verhoogt de lage testosteronspiegels bij mannen en de oestrogeenspiegels bij vrouwen in de menopauze. Andere gunstige effecten zijn gemeld, zoals verbetering van hartproblemen, gezichtsvermogen, psoriasis, evenwicht, geheugen en cognitie.



Boorverbindingen hebben antitumoreigenschappen en zijn: "krachtige anti-os-teoporotische, ontstekingsremmende, lipidenverlagende, bloedverdunnende en anti-neoplastische middelen." [42] Uit het onderzoek van Dr. Paul-Gerhard Seeger blijkt hoe kanker vaak begint met de verslechtering van celmembranen. Omdat boor 101 is

essentieel voor celmembranen, kan er een directe relatie zijn tussen boortekort en tumorgroei.

### De artritisbehandeling van Rex Newnham

In 1960 ontwikkelde Dr. Rex Newnham, een wetenschapper uit Perth, Australië, artritis. Hij realiseerde zich dat conventionele medicijnen niet hielpen, dus zocht hij naar de remedie in plantenchemicaliën. Hij merkte dat de planten die in de omgeving van Perth groeiden veel mineralen tekort kwamen. Omdat bekend was dat boor het calciummetabolisme van planten helpt, besloot hij het te proberen. Hij begon met 30 milligram borax per dag en na drie weken was alle pijn, zwelling en stijfheid verdwenen.

Hij vertelde de autoriteiten van de volksgezondheid en de medische school over zijn ontdekking, maar ze waren niet geïnteresseerd. Sommige andere mensen met artritis waren opgetogen omdat ze ook verbeterden, maar anderen waren te bang om iets te drinken dat als vergif was bestempeld en bedoeld was om kakkerlakken en mieren te doden. Uiteindelijk vervaardigde hij pillen die een veilige en effectieve hoeveelheid borax bevatten.

Vijf jaar later verkocht hij 10.000 flessen per maand en gebruikte hij alleen mond-tot-mondreclame. Hij kon de vraag niet meer bijbenen en vroeg een farmaceutisch bedrijf om het product op de markt te brengen. Dat was een grote fout. Ze gaven aan dat dit duurdere medicijnen zou vervangen en hun winst zou verminderen.

Vertegenwoordigers die zitting hadden in gezondheidscommissies van de overheid, regelden dat in 1981 een Australische verordening borium en zijn verbindingen in elke concentratie vergiftigde. Hij kreeg een boete van \$ 1.000 voor het verkopen van gif, en de nieuwe wet stopte met succes de voortgang van zijn artritisbehandeling in Australië.

Later publiceerde hij verschillende wetenschappelijke artikelen over borax en artritis. De ene was een dubbelblind onderzoek in het midden van de jaren 80 in het Royal Melbourne Hospital, waaruit bleek dat 70% van de patiënten die het onderzoek voltooiden, enorm verbeterde. Slechts 12% verbeterde op een placebo. Er waren geen nadelige bijwerkingen, maar sommigen rapporteerden ook verbeteringen in hun hartaandoeningen en hun gezondheid in het algemeen, waaronder minder vermoeidheid.[44]

Het grootste deel van zijn latere onderzoek concentreerde zich op de relatie tussen boorgehalten in de bodem en artritis. Hij ontdekte bijvoorbeeld dat de traditionele suikerrieteilanden, als gevolg van langdurig intensief gebruik van kunstmest, een zeer laag boorgehalte in de bodem hebben.

Jamaica heeft het laagste niveau en de artritiscijfers zijn daar ongeveer 70%. Hij merkte op dat zelfs de meeste honden mank liepen. Mauritius staat op de tweede plaats met een zeer laag boorgehalte en 50% artritis.

De VS, Engeland, Australië en Nieuw-Zeeland hebben een gemiddeld boorgehalte in de bodem met een geschatte inname van 1 à 2 mg boor en artritiscijfers van ongeveer 20%.

Maar Carnarvon in West-Australië heeft hoge boorgehalten in bodem en water, en het artritiscijfer is slechts 1%. De relatie is vergelijkbaar in een plaats genaamd Ngawha Springs, in Nieuw-Zeeland, met zeer hoge boriumgehalten in het spa-water 102

gebruikt als remedie tegen artritis. In feite hebben alle spa's die naar verluidt artritis genezen, zeer hoge boorgehalten. Deze zijn ook hoog in Israël, waar de geschatte dagelijkse inname van boor onder de bevolking 5-8 mg is, en de incidentie van artritis slechts 0,5-1%.

Botanalyse toonde aan dat de botten in artritische gewrichten slechts de helft van het boorgehalte van gezonde gewrichten bevatten. Evenzo was de synoviale vloeistof die de gewrichten smeert en voedingsstoffen aan het kraakbeen levert, een tekort aan boor in artritische gewrichten.

Na boorsupplementen kregen de botten hun kracht en hardheid terug. Botbreuken bij zowel mensen als dieren die boor namen, genazen in

ongeveer de helft van de gebruikelijke tijd. Paarden en honden met gebroken benen, of zelfs een gebroken bekken, zijn volledig hersteld.

Borax is ook effectief bij andere vormen van artritis, zoals reumatoïde artritis, juveniele artritis en lupus (systemische lupus erythematosus). dr.

Newnham zag een negen maanden oud meisje met juveniele artritis en kon haar binnen twee weken genezen.

Hij schreef dat mensen zich vaak binnen ongeveer een tot drie maanden van pijn, zwelling en stijfheid konden ontdoen. Ze kunnen dan de behandeling verminderen van drie naar één boortablet (elk 3 mg) per dag om het opnieuw optreden van artritis te voorkomen. Hij verklaarde ook dat patiënten met reumatoïde artritis vaak een Herxheimer-reactie ervaren en dat dit altijd een goed voorspellend teken is. Als ze de behandeling nog twee tot drie weken zouden voortzetten, zouden de pijn, zwelling en stijfheid moeten verdwijnen. [45][46]

### Osteoporose en geslachtshormonen

Naar schatting heeft 55% van de Amerikanen ouder dan 50 osteoporose, en hiervan is ongeveer 80% vrouw. Wereldwijd heeft een op de drie vrouwen en een op de twaalf mannen ouder dan 50 jaar osteoporose, een aandoening die verantwoordelijk is voor miljoenen fracturen per jaar. Nadat ratten met osteoporose gedurende 30 dagen een boorsupplement hadden gekregen, was hun botkwaliteit vergelijkbaar met die van de gezonde controlegroep en de groep die oestradiol kreeg toegediend.[47]

De voordelen van borax op botten lijken het gevolg te zijn van twee onderling gerelateerde effecten: 1. Een hoger boriumgehalte in de botten, waardoor ze harder worden 2. Normalisatie van geslachtshormonen, wat op zijn beurt de groei van nieuwe botten stimuleert

Lage oestrogenspiegels na de menopauze zijn misschien wel de belangrijkste reden waarom zoveel oudere vrouwen osteoporose ontwikkelen. Bij mannen daalt de testosteronspiegel 103

geleidelijker, wat de latere ontwikkeling van osteoporose in deze groep kan verklaren.

Onderzoek heeft nu aangetoond dat boorsupplementen bij postmenopauzale vrouwen het niveau van de meest actieve vorm van oestrogeen, 17-beta-oestradiol, verdubbelen tot het niveau dat wordt aangetroffen bij vrouwen die oestrogeensubstitutie therapie ondergaan. Evenzo zijn de niveaus van testosteron meer dan verdubbeld.[48] Met HST is er een hoger risico op borst- of endometriumkanker, waarvan niet bekend is dat dit gebeurt met hormonen die door het lichaam worden geproduceerd, zoals het geval is met borax-supplementen.

Sommige vrouwen hebben premenstruele problemen omdat de oestrogeenspiegels te hoog zijn en de progesteronspiegel te laag, en kunnen daarom bang zijn om boor te gebruiken.

Ik vond echter geen bewijs dat boor oestrogeen verhoogt tot boven normale, gezonde niveaus.

Omdat boor de niveaus van groeihormonen verhoogt, is er een verhoogde calciumopname in de botten. Een studie met mannen toonde aan dat de vrije testosteronspiegel met een derde was gestegen na een dagelijkse suppletie van ongeveer 100 mg borax gedurende een week.

Boor kan de geslachtshormonen in balans houden, net zoals macawortelpoeder dat doet. Maca werkt in op de hypofyse, niet alleen om onze geslachtshormonen te verhogen maar ook om ze in evenwicht te brengen en lijkt ook onze progesteronproductie te stimuleren.

In tegenstelling tot de medische mening over prostaatkanker, heeft booronderzoek bewezen dat hoge testosteronspiegels gunstig zijn voor de vermindering van prostaattumoren en PSA-waarden, een indicator van prostaattumoren en ontstekingen. Boor heeft ook het geheugen en de cognitie bij ouderen aanzienlijk verbeterd.[49]

## Schimmels en Fluoride

Een recente wetenschappelijke studie bevestigt de positieve resultaten van de behandeling van vaginale spruw (candidiasis) met boorzuur.[50] Eén dosis (een capsule boorzuur) werkte zelfs in resistente gevallen van candida en tegen alle geteste bacteriële pathogenen. Candida kan harde biofilmlagen

vormen. Uit hetzelfde onderzoek bleek dat boorzuur/boor de vorming van biofilm remt. In 2011 concludeerde een wetenschappelijke review:

"...boorzuur is een veilige en economische optie voor vrouwen met terugkerende en chronische symptomen van vaginitis wanneer conventionele behandeling faalt..."[51]

Een studie in Turkije toonde aan dat boorzuur besmetting van voedsel door mycotoxinen, met name aflatoxinen van schimmels, voorkomt.[52] Van vermelding, aflatoxine B1 (AFB

1) is zeer schadelijk voor DNA en is de krachtigste kankerverwekkende stof die ooit is verboden. Het tast met name de lever en de longen aan en veroorzaakt aangeboren handicaps, immuuntoxiciteit en zelfs de dood van landbouwhuisdieren en mensen.

De behandeling met boorzuur bleek beschermend te zijn en leidde tot een verhoogde weerstand tegen de schade veroorzaakt door AFB 1. De krachtige antischimmelwerking van boorzuur is de reden waarom het van oudsher wordt gebruikt als conserveringsmiddel voor levensmiddelen. Zowel boor als de jodiumoplossing van Lugol, die ook met uitsterven wordt bedreigd, kunnen worden gebruikt om fluoride te verwijderen.[53]

Fluoride, een alomtegenwoordig en zeer giftig residu van kunstmest, tast niet alleen de botten aan; het verkalkt ook de pijnappelklier en leidt tot hypothyreoïdie. Boor reageert met fluoride-ionen en vormt boorfluoride dat later met de urine wordt uitgescheiden. Een Chinese klinische studie gebruikte boor om 31 patiënten met skeletfluorose te behandelen. De dosis werd geleidelijk verhoogd van 300 naar 1100 mg/

dag gedurende drie maanden, met een rustperiode van één week per maand. De behandeling bleek effectief, met verbeteringen van 50-80%.

In Europa zijn borax en boorzuur geclassificeerd als "voortplantingsgif" en zijn sinds december 2010 niet meer verkrijgbaar voor het publiek in de EU.

Borax is momenteel verkrijgbaar in Zwitserland[54], maar verzending naar Duitsland is niet toegestaan. In Duitsland kunt u bij een apotheek een kleine

hoeveelheid (20-50 gram) voor mierengif aanvragen en de aanvraag wordt naar behoren geregistreerd.

Op het moment van schrijven is borax beschikbaar op eBay en kan het naar andere EU-landen worden verzonden. Boortabletten (meestal 3 mg) zijn te koop in natuurwinkels of op internet. In sommige Europese landen, zoals Nederland, kunnen deze nog steeds borax bevatten, in tegenstelling tot in Duitsland, waar boor verboden is in ionische vorm, hetzij als borax of boorzuur.

Hoewel boor geschikt is als algemeen supplement, is het niet duidelijk of het werkt bij Candida en mycoplasma. De meeste wetenschappelijke studies en individuele ervaringen met betrekking tot artritis, osteoporose, geslachtshormonen en menopauze gebruikten borax of boorzuur. Het is nog onbekend of niet-ionisch boor even effectief is als borax.[55]

### Mogelijke bijwerkingen

Terwijl de bijwerkingen van conventionele geneeskunde vaak schadelijk en vaak gevaarlijk zijn, zijn de effecten in het geval van natuurlijke geneeskunde (zoals boorthapie) vaak niet meer dan het genezen van crises met uiteindelijk positieve resultaten.

De hoge niveaus van cellulair calcium veroorzaken spiercontractie met krampen of spasmen. Borium, vooral in combinatie met magnesium, kan de spieren snel ontspannen en pijn elimineren. Houd er rekening mee dat grote hoeveelheden calcium van ernstige verkalkingen niet in korte tijd kunnen worden verwijderd en herverdeeld. Doorgaans is er een toename van het calciumgehalte in het getroffen gebied, 105

vooral heupen en schouders, die een tijdje ongemak kunnen veroorzaken, zoals krampen en pijn, of problemen met de bloedsomloop en zenuwen (gevoelloosheid of verminderde gevoeligheid, of gevoeligheid van de huid).

Tijdens de behandeling is er een toename van de hoeveelheden calcium en fluoride die door de nieren gaan, wat kan leiden tot enig tijdelijk ongemak door het vrijkomen van de nierstenen. Na een paar dagen hebben de stenen (calciumoxalaten) de neiging om te verdwijnen en stopt de pijn.

Om die verkalkingen, ook wel oxalaten genoemd, te verwijderen, bevelen velen het drinken van infusies van de "steenbreker" -plant (*Lepidium latifolium*) aan.

Het is ook verkrijgbaar in druppels (volg de aanwijzingen op de verpakking: 20-25

druppels voor volwassenen; 15 druppels voor oudere kinderen en zeven druppels voor kleine kinderen).

### Toxiciteitsproblemen

Het heeft een laag acuut oraal toxiciteitsniveau: LD50 bij laboratoriumratten, 4 500-6 000 mg/kg lichaamsgewicht.

Toxiciteit voor de voortplanting/ontwikkeling: Sommige onderzoeken naar voedsel voor ratten, muizen en honden hebben bij hoge doseringen effecten op de vruchtbaarheid en de testikels aangetoond. Studies uitgevoerd met hoge doses boorzuur op ratten, muizen en konijnen toonden verschillende effecten op de ontwikkeling van de foetus, waaronder gewichtsverlies en kleine skeletafwijkingen.

De gebruikte doses waren vele malen hoger dan waaraan een mens onder normale omstandigheden kan worden blootgesteld. Er is geen bewijs van zijn kankerverwekkende aard bij muizen.

Er is geen mutagene activiteit, zoals aangetoond in een groep onderzoeken naar mutageniteit op korte termijn.

Epidemiologische studies bij mensen laten geen toename van longziekte zien bij mensen die werken met constante blootstelling aan boraatpoeder, of enige effecten op de vruchtbaarheid.

Vergeet niet dat keukenzout tussen de 50 en 100% giftiger is dan boor. Baby's lopen meer risico bij inname van hoge doses boor.

Schattingen zijn dat 5-10 gram kan leiden tot ernstig braken, diarree, shock en zelfs de dood, hoewel dodelijke doses niet goed gedocumenteerd zijn in de wetenschappelijke literatuur.

De volgende toxiciteitsgegevens maken deel uit van de bestanden van het Amerikaanse Agentschap voor Milieubescherming (EPA) en het Centrum voor Ziektecontrole (CDC).[57][58]

Van de 784 gevallen van accidentele menselijke vergiftiging na inname van tussen de 10 en 88 gram boorzuur, waren er geen slachtoffers en was 88% van de gevallen asymptomatisch. Er zijn echter af en toe enkele gastro-intestinale, cardiovasculaire, hepatische, nier- en centraal zenuwstelselsymptomen waargenomen bij baby's, kinderen en volwassenen die werden blootgesteld aan meer dan 84 mg boor / kg. Dit vertaalt zich naar meer dan 40 gram borax voor een persoon van 60 kilo.

Dierstudies hebben reproductietoxiciteit geïdentificeerd als het belangrijkste effect van de inname van boor. Ratten, muizen en honden die gedurende meerdere weken werden blootgesteld, vertoonden enige schade aan de testikels en het sperma met doses van meer dan 26 mg / kg, wat overeenkomt met 15 gram borax per dag voor een persoon van 60 kg.

Er is meer bezorgdheid over het ontwikkelen van foetussen. Van alle proefdieren werden ratten het meest getroffen. Een studie vond een lichte vermindering van het gewicht van de foetus na toediening van 13,7 milligram boor/kg/dag tijdens de zwangerschap.

De dosis zonder effect werd daarom vastgesteld op minder dan 13,7 milligram boor/

kg/dag, wat overeenkomt met 7 gram borax per dag voor een persoon die 60 weegt

kilo. Als extra veiligheidsfactor stelden ze een waarde vast (zonder merkbare fysieke effecten) van 9,6 milligram boor/kg/dag of het equivalent van 5 gram borax voor een persoon van 60 kilo.

Een studie over drie generaties vond geen problemen met de inname van 17.5

milligram/kg/dag, wat overeenkomt met 9 gram borax/60 kg. Een testdosering van 58,5 milligram/kg/dag, overeenkomend met 30 gram



borax/60 kg, resulteerde in onvruchtbaarheid. Daarom kunnen we de veilige reproductieve dosering beschouwen als ongeveer 20 gram borax/60 kg/dag.

De belangrijkste chemische component in de nieuwe boraxvervanger, natriumpercarbonaat, is bijna drie keer giftiger dan borax. De DL50-gegevens voor acute orale inname bij dieren zijn 1034–2200 mg/kg/dag.[59] Zelfs het veelgebruikte natriumbicarbonaat met een LD50 bij dieren van 3360 mg/kg is bijna twee keer zo toxisch als borax.[60]

Studies bij mensen om het mogelijke verband vast te stellen tussen verminderde vruchtbaarheid en hoge niveaus van boor in water, bodem en stof, uitgevoerd in verschillende Turkse dorpen en boormijnbouw- en verwerkingsarbeiders, vonden geen effect. Eén studie rapporteerde zelfs hogere vruchtbaarheidscijfers bij arbeiders die boor produceren, vergeleken met het nationale gemiddelde in de VS.

Tot nu toe zijn de meeste boraxstudies met positieve resultaten afkomstig uit China, Japan en Turkije.

PubMed is een door de overheid gefinancierde dienst voor publicaties over biomedisch onderzoek.

Hoewel je de artikelen van Newnham RE en Zhou LY (de twee belangrijkste eerder genoemde artikelen over borax) nog steeds kunt vinden, zijn de onderzoeken naar artritis in het Melbourne Royal Hospital en de behandeling van skeletfluorose in China niet langer vermeld. Het is duidelijk dat ze er vroeger waren. Door de verwijdering kunnen andere onderzoekers ze niet citeren. Ongeacht het gebrek aan wetenschappelijke geloofwaardigheid, 107

borax en boorzuur kunnen over de hele wereld uit de openbare verkoop worden gehaald, met korte of geen voorafgaande kennisgeving.

De Zapper (Biotrohn®)

Elektromagnetische frequentitherapie

Verschillende elektrotherapieën maken gebruik van micro-elektrische stromen met een lage stroomsterkte. De stromen worden via elektroden in het bloed en lichaamssweefsel overgebracht om bacteriën, virussen,

schimmels en parasieten te bestrijden. Volgens de medische theorie van de conventie kan frequentitherapie niet werken omdat elektromagnetische golven slechts enkele millimeters onder de huid doordringen en geen kans hebben een parasiet te bereiken om deze te vernietigen. Ook rijst de vraag hoe een patiënt schimmels in zijn voeten kan genezen terwijl hij de elektroden in zijn handen houdt. Veel apparaten hebben echter bewezen zeer effectief te zijn tegen allerlei soorten ziekten en ongemakken.

Binnen het gebied van frequentitherapie zijn er twee algemene soorten apparaten: 1. Apparaten die positieve feedback gebruiken

2. Degenen die negatieve feedback gebruiken, ook wel 'biofeedback' genoemd.

Positieve biofeedback werkt door de versterking van een aanwezig signaal, d.w.z. het vergroten van de aura, wat in wetenschappelijke termen de biofotonische activiteit is, of het vergroten van de weerstand en kracht van het immuunsysteem.

Zappers werken anders: ze verwijderen ziekteverwekkers door middel van resonantiefrequenties. Stel je het zo voor: je hebt misschien een operazangeres een glas zien verbrijzelen met haar stem. In mijn vroege jaren als opnametechnicus had ik het grote voorrecht om samen te werken met Montserrat Caballé, de Spaanse opera-sopraan. Haar stem kon inderdaad een glas breken.

Eerst begint de zanger te zingen op de resonantiefrequentie van het glas.

De zanger handhaaft de resonantiefrequentie in de buurt van het glas terwijl hij het volume geleidelijk verhoogt tot het punt van een vibrato. Het glas wil volgen, maar omdat het een harde substantie is, kan het niet, dus versplintert het. Het is een resonantieverschijnsel. Zapper-apparaten gebruiken hetzelfde systeem.



Ik heb meestal een zapper-apparaat bij me als ik op reis ben. Het heeft me bij vele gelegenheden geholpen door me gezond te houden of me te helpen in recordtijd te herstellen van virale infecties zoals verkoudheid of griep.

Afb. 23: Andreas Kalcker met Montserrat Caballé in een opnamestudio  
Maar, zoals ze zeggen, je krijgt waar voor je geld; de goedkopere versies zijn niet zo effectief als de duurdere versies met een hoger bereik.

De conventionele geneeskunde erkent de gezondheidseffecten van scalaire of transversale golven niet, dus begrijpt ze niet hoe een frequentiegenerator het lichaam kan beïnvloeden. De Hertz-golven die we kennen, zijn longitudinaal en kunnen het lichaam niet verder dan enkele millimeters doordringen. Wanneer u echter rechthoekige golven genereert, worden er

ook scalaire golven gecreëerd, en deze scalaire golven richten zich op het doel. Zelfs met weinig kracht, vanwege de concentratie van scalaire golven, door dezelfde frequentie uit te zenden als de ziekteverwekker, sterft de ziekteverwekker.

## Zappers gebruiken

U kunt de elektroden van het apparaat het beste in een natte handdoek wikkelen. Dat vermindert het aantal longitudinale golven, waardoor het aantal scalaire transversale golven toeneemt. Een andere manier is om een elektrode onder te dompelen in een bak gevuld met water (met of zonder toegevoegd zout om de geleidbaarheid te verbeteren) om betere resultaten te bereiken als het apparaat geen elektronische onderdelen op de handvatten heeft. Na de behandeling moeten patiënten hun handen of voeten, in welk geval dan ook, wassen met water.

Bij bepaalde ziektes is het raadzaam om een elektrode op het aangetaste gebied te plaatsen, zoals bij een lokale infectie of een tumor, en de andere elektrode aan de andere kant, voor maximale penetratie en effectiviteit.

Hoewel de polariteit er niet echt toe doet, denken sommige mensen dat de negatieve kant (de zwarte draad) iets pijnlijker is voor de huid dan de positieve kant (rode draad). Theoretisch zou het beter zijn om de negatieve elektrode in het getroffen gebied te hebben, hoewel ik dit tot nu toe niet heb kunnen bevestigen omdat het hoe dan ook altijd perfect voor mij heeft gewerkt.

Het is duidelijk dat elektrotherapie zijn tegenstanders heeft, die denken dat het schadelijk kan zijn voor het organisme. Omdat het zapper-sigitaal geen modulatie heeft, bevat het geen informatie en kan het alleen eencellige of kleine schimmels, bacteriën, virussen en parasieten beïnvloeden. Menselijke cellen zijn veel complexer en werken met verschillende modulaties. Bovendien zijn ze constant in resonantie met naburige cellen, dus ze worden niet op dezelfde manier beïnvloed als eencellige ziekteverwekkers, die geen middelen hebben om de energie te verdrijven.

De zapper is niet ontworpen voor de behandeling van nematoden of dikke darmparasieten, maar voor de behandeling van larven in het bloed, die

kleiner zijn en gevoeliger voor elektrotherapie. Zappers worden om deze reden ook wel bloedzuiveraars genoemd.

Er zijn veel soorten zappers op de markt. Dr. Hulda Clark werkt met 9 V en tot 30 000 Hz. Het apparaat van Dr. Beck werkt van 27 tot 36 V bij lage frequenties tot 4 Hz.

High-end professionele machines zoals de Biotrohn® kunnen een breed scala aan frequenties uitzenden, van zeer laag tot extreem hoog, met zo'n ongelooflijke precisie van 1/1000 Hz dat ze op Rife-machines lijken.



De conventionele geneeskunde is gebaseerd op behandelmethoden met modellen die meten en analyseren, waarbij het menselijk lichaam wordt teruggebracht tot een handvol chemische formules en medicijncompartimenten, alsof het lichaam als geheel niet op elkaar inwerkt.

## Afb. 24: Biothron®-apparaat met zijn elektroden

Houd er rekening mee dat deze resultaten alleen beoordelingen zijn die zijn afgeleid van experimenteel onderzoek. Ze mogen in geen geval worden beschouwd als advies, medisch voorschrift of aanbeveling voor iemand met een specifieke aandoening of ziekte.

### Hoofdstuk 3

Lees eerst

In dit hoofdstuk bespreken we de verschillende protocollen voor de toediening van chloordioxide. U kunt veel versies van de protocollen online vinden. Mijn doel hier is om wat orde te scheppen, een nieuw, eenvoudig en effectief systeem te creëren, informatie die nu achterhaald is buiten beschouwing te laten en de verwarring te vermijden die tot problemen en desinformatie leidt.

**JURIDISCHE WAARSCHUWING:** Dit document vertegenwoordigt geen aanbeveling voor een medische behandeling. Het is een verzameling gegevens verzameld door vrijwilligers en moet dienen als basis voor toekomstig klinisch professioneel onderzoek op universitair niveau.

Ik wil erop wijzen dat we niet langer 50% citroenzuur als activator gebruiken, omdat de pH van de resulterende oplossing te zuur is, wat de groei van opportunistische bacteriën zoals Citrobacter bevordert, die zich voeden met het citraat dat overblijft van de reactie. Citroenzuur is ook de oorzaak van een oververzuring van de darm en heeft diarree veroorzaakt. Omdat het een langzaam zuur is, is het niet zo effectief als 4% zoutzuur. Bovendien bevatten onze magen van nature zoutzuur.

Merk op dat de combinatie van deze twee componenten: natriumchloriet en zoutzuur nooit direct of alleen wordt ingenomen. Patiënten moeten beide componenten in een schoon, droog glas activeren en vervolgens wachten tot de reactie ze een amberkleur geeft. Afhankelijk van de omgevingstemperatuur kan dit 30 seconden tot een minuut duren. De oranje kleur geeft aan dat de mix klaar is en dat we nu water kunnen toevoegen. Gebruik het mengsel nooit in geconcentreerde vorm. Elke component moet

in een aparte fles worden bewaard en ze moeten in gelijke delen worden gemengd. De verhouding van activator en mengsel is 1:1, ofwel één druppel zoutzuur van 4%, met één druppel natriumchloriet van 25%.



De behandeling is meestal het meest effectief bij gebruik in kleine doses, in tegenstelling tot het nemen van hogere doses 's ochtends en' s avonds. Patiënten die duizeligheid, misselijkheid of diarree ervaren, moeten de dosis eenvoudigweg verlagen.

Vermijd altijd de inname van vitamine C of andere antioxidanten, omdat deze de effectiviteit van natriumchloriet teniet doen. Chloordioxide zou reageren met de vitamine C, in plaats van te reageren op de zure ziekteverwekkers in het lichaam.

De protocollen moeten dynamisch zijn en aan elk geval kunnen worden aangepast. De behandeling van een goed getraind persoon, die oxidatieve stress aankan, is anders dan die van een erg ziek persoon, die beetje bij beetje moet beginnen. Begin als vuistregel met de minimale dosis en verhoog deze geleidelijk en langzaam. Ik heb duizenden e-mails ontvangen met de vraag wat de juiste dosis is voor de ene of de andere ziekte.

Het antwoord is de hoogste dosis waardoor u zich goed voelt.

Om fouten te voorkomen: Elke persoon die CD gaat gebruiken, moet precies weten hoe de doses moeten worden bereid. Als u iemand anders lesgeeft, laat die persoon het mengsel dan minstens één keer in uw aanwezigheid bereiden om er zeker van te zijn dat ze het goed kunnen doen.

Benodigheden en voorbereiding

**GEBRUIK NOOIT METALEN CONTAINERS!**

1. Natriumchloriet bij 25%
2. Zoutzuur bij 4%
3. Mineraal- of gedestilleerd water
4. PP/HDPE/PE-flessen met oogdruppelaars.

Al deze materialen zijn bestand tegen hoog

alkaliteit en zuurgraad (pH 13/pH 1).

5. Gebruik glazen containers om te mengen. Gebruik geen rubberen druppeltips. De hoge pH degradeert de

rubber (foto).

Afb. 25: Glazen druppelflesje

Soorten ziekteverwekkers

Elke ziekteverwekker moet volgens zijn specifieke aard worden behandeld. Over het algemeen kunnen we de volgende gids gebruiken (meer informatie in Hoofdstuk 6 - Werkingswijzehypothese - farmacodynamiek):

1. Virussen: meerdere kleine doses, vanwege hun vermogen om zich snel te vermenigvuldigen.
2. Bacteriën: Hogere doses, met langere tussenpozen.
3. Schimmels: Persistente protocollen, controleer op parasieten.



4. Metaalverwijdering: vereist na verloop van tijd hoge doses.

5. Vergiftiging: Kleine slokjes om de paar minuten.

6. Parasieten: hoge doses gedurende minimaal een week.

Algemene instructies: (waarschuwingen en contra-indicaties) Hoe zieker de behandelde persoon,

hoe langzamer we de dosering moeten verhogen.

1. Onthoud dat inademing giftig is; vermijd altijd directe, langdurige inademing.

2. Houd er als preventieve maatregel rekening mee dat bloedverdunners een wisselwerking kunnen hebben met de behandeling. Chloordioxide verdunt het bloed niet direct; het zorgt ervoor dat de rode bloedcellen elkaar afstoten, waardoor de aantallen veranderen.

3. Veel vrijwilligers die voorgeschreven medicijnen gebruikten voor hun "chronische"

aandoeningen ervoeren voldoende verbetering dat ze hun medicijnen geleidelijk konden verminderen terwijl ze regelmatig werden gecontroleerd (voor hypertensie, diabetes, enz.).

4. Sommige mensen melden verkoudheidssymptomen bij het gebruik van CD. Ziekteverwekkers van een eerdere verkoudheid komen vaak vast te zitten in het slijm van de neus of longen. Ziektekiemen zijn soms ingekapseld in verhard slijm, genaamd

"biofilm", maar leven nog en veroorzaken symptomen. De waterzuiveringsindustrie waardeert ClO<sub>2</sub>-gas vanwege zijn vermogen om deze biofilm te verwijderen, 2

het verzwakken van het slijm en de oude ziektekiemen.

5. Onthoud dat chloordioxide werkt als zuurstof bij vuur: te weinig heeft geen effect en te veel kan een extreme reactie uitlokken.

Experimenteer en beslis zelf, luisterend naar je lichaam. Forceer niets. Als u een protocol start en merkt dat er iets niet goed voelt, moet u de dosis verlagen totdat eventuele bijwerkingen verdwijnen en vervolgens de behandeling hervatten. Maar verwar dit niet met de helende crises die misschien nadelige effecten lijken, maar aangeven dat het lichaam zijn weg naar herstel is begonnen.

6. Veel mensen vragen hoe lang ze chloordioxide kunnen gebruiken. Dat hangt af van de ziekte en de dosis. Kleine doses zouden zelfs op de zeer lange termijn geen problemen moeten veroorzaken, zoals blijkt uit klinische onderzoeken die gedurende twee jaar zijn uitgevoerd met muizen en bijen. Het residu dat door chloordioxide wordt achtergelaten, is in feite zuurstof en een paar milligram zout dat iedereen kan opnemen. Het is onschadelijk, zelfs voor mensen die een zoutvrij dieet volgen.

7. Iedereen kan de behandeling volgen zolang hij of zij dat nodig acht. Theoretisch kan dat levenslang zijn, al zie ik daar geen reden voor. We moeten naar ons lichaam luisteren; als we ons niet goed voelen, kunnen we chloordioxide gebruiken om te helpen herstellen, door zuurstof te leveren aan alle zure en zieke gebieden.

8. Een hoge dosis CD op een lege maag kan braken veroorzaken. Aangezuurd (geactiveerd) natriumchloriet (NACLO ) veroorzaakt een tweede reactie in 2

de maag, in tegenstelling tot CDS. Een studie van elk geval zal bepalen welk protocol moet worden toegepast, afhankelijk van de urgentie. Begin in delicate gevallen altijd met CDS.

9. Wanneer geactiveerd met citroenzuur, kan het bij sommige mensen intestinale acidose en ongemak, Citrobacter en schimmels veroorzaken (zie hoofdstuk 5).

10. Houd rekening met de conditie, het gewicht en de leeftijd van de persoon die wordt behandeld.

11. De geschatte equivalentie van inname tussen CD (MMS) en CDS is onlangs vastgesteld als 1 ml CDS = 1 druppel geactiveerde CD/MMS.

Hoewel dit niet wetenschappelijk nauwkeurig is, houdt deze verhouding rekening met de secundaire reactie in de maag.

12. Voordat u een protocol start, moet u eerst de compatibiliteit controleren om nadelige effecten te voorkomen. Meng hiervoor een druppel natriumchloriet (25%) met een druppel zoutzuur (4%), wacht een minuut totdat het amberkleurig wordt en voeg dan 100 ml water toe voordat je het opdrinkt. Als er de komende twee uur geen bijwerkingen optreden, kunt u beginnen met het protocol.

In geval van overdosering:

- Neem Vitamine C, vers geperst appelsap of een paar glazen water met baking soda.
- Ga door met het vastgestelde protocol.

In geval van ongemak:

- CD kan ziekteverwekkers sneller vernietigen dan het organisme ze kan elimineren.
- Keer terug naar de dosis van de vorige dag of verlaag deze nog verder.

Ongemak kan worden veroorzaakt door:

- Veel ziekteverwekkers in één keer geëlimineerd.
- Toxiciteit van de stervende ziekteverwekkers die in het systeem zijn gedumpt.

Gemelde bijwerkingen:

- Algemeen ongemak, vermoeidheid (meer dan veroorzaakt door de ziekte), misselijkheid, diarree en in sommige gevallen braken.

Het is heel anders wanneer we te maken hebben met een ziekte die zeer grote hoeveelheden vereist, zoals het geval is bij een terminale, kritieke of moeilijk te genezen ziekte. Er is tot nu toe geen gerapporteerd bewijs van

nadelige effecten met betrekking tot enzymen of essentiële minerale oxidatie.

Sommige mensen volgen een routine waarbij ze om de week of twee een vrije dag nemen en fruit eten op de rustdagen. Anderen doen drie weken behandeling gevolgd door een week rust voordat ze worden hervat met nog eens drie opeenvolgende weken.

Alle opties zijn geldig, naar mijn mening. We moeten luisteren naar de behoeften van ons lichaam.

Wat mag je niet eten of drinken:

1. Laat tussenpozen van 30 minuten voor en na de maaltijd en 1 of 2 uur voor en na het innemen van medicijnen op recept.
2. Wacht minstens vier uur met het drinken van antioxidantensappen of, beter nog, vermijd ze helemaal.
3. Meng CD bij voorkeur niet met koffie, alcohol, bicarbonaat, vitamine C, ascorbinezuur, sinaasappelsap, conserveermiddelen of supplementen (antioxidanten). Hoewel deze stoffen gewoonlijk geen wisselwerking hebben, kunnen ze de effectiviteit van chloordioxide neutraliseren.

Het smaakprobleem:

CD heeft nauwelijks smaak en is makkelijk te drinken. Om de smaak en vooral de geur te verhullen:

- Het activeringszuur moet 4% HCL (zoutzuur) zijn.
- Drink het uit een fles om inademing van het verdampte gas te voorkomen.
- Drink het koud. Chloordioxide verdampt niet onder de 11°C (51.8°F).
- Probeer een kleine hoeveelheid Coca-Cola toe te voegen.

- Probeer het te mengen met rijstmelk (in een babyflesje of glas).
- Gebruik 1/4 zeewater en mineraalwater voor de rest.
- Ik raad geen vruchtensappen aan, omdat hun natuurlijke antioxidanten de werkzaamheid van de behandeling verminderen.

Ik zou nu een nieuw, op brieven gebaseerd systeem voor de protocollen willen introduceren.

Omdat we vaak meerdere protocollen combineren, afhankelijk van de ziekte, kan ik snel verwijzen naar de gecombineerde protocollen. Het klinkt misschien vreemd voor sommige lezers, maar het is een poging om een eenvoudige volgorde vast te stellen.

Snelle lijst met protocollen, A-Z:

Protocol A: zoals in Amateur, voor de beginner Protocol B: zoals in Basic, voorheen protocol 1000

Protocol C: zoals in CDS, voorheen protocol 110

Protocol D: zoals in dermatologie, voor huidandoeningen Protocol E: zoals in klysmas

Protocol F: zoals in Frequent, voorheen het 115 CDS-protocol Protocol G: zoals in Gas, waarbij alleen het kooldioxidegas wordt gebruikt Protocol H: zoals in Thuis, om de verspreiding van infecties te voorkomen Protocol I: zoals in Insecten en Bites

Protocol J: zoals in Joyful mondwater

Protocol K: zoals in Kit, gecombineerd met DMSO op 70%

Protocol L: zoals in Toilet, of badprotocol Protocol M: zoals in Malaria, met hoge doses Protocol N: zoals in Nippers of Kinderen

Protocol O: zoals in Oogheelkunde, voor ogen, oren en neus Protocol P: zoals in Parasieten, intens protocol Protocol Q: zoals in Brandwonden

blussen

Protocol R: zoals in Rectaal

Protocol S: zoals in Sensitive, met zeer kleine, progressieve doses Protocol T: zoals in Terminal, voor zeer ernstige ziekten Protocol U: zoals in Urgent, voorheen Clara's 6 + 6 protocol Protocol V: zoals in Vaginaal, met irrigatie Protocol W: als in Wauw! Je kunt het ook gebruiken voor...

Protocol X: zoals in detoX, om zware metalen te verwijderen Protocol Y: zoals in HYpodermische CDI-injectie Protocol Z: zoals in Zapper (Biotrohn®, frequentiegenerator) 119

Methoden voor het toedienen van chloordioxide (CD) drinken

Drinken is de meest gebruikelijke methode. We mengen natriumchloriet (NaClO ) 2

met de activator zoutzuur (HCL) en wacht vervolgens ongeveer 30 seconden tot een minuut totdat het mengsel ambergeel wordt. Vervolgens voegen we 100-200 ml (naar smaak) water toe om het te verdunnen voordat we het drinken.

Klyisma

De tweede meest effectieve methode van aanbrenge is door klyisma. De wanden van de dikke darm nemen het vloeibare gas snel op en chloordioxide wordt via de poortader naar de lever getransporteerd. Deze methode is gunstig voor alle ziekten die het leversysteem aantasten, en het helpt bij het verwijderen van zure gifstoffen, aangezien oxidatie alkalisatie veroorzaakt.

Sproeien

De oplossing kan worden geactiveerd met water en in sprayvorm worden gebruikt voor alle soorten huidproblemen. Het gespoten product heeft uitstekende resultaten door zijn hoge desinfecterende kracht en bevordert ook een snellere genezing van wonden.

Bad

U kunt CD gebruiken voor het weken in een bad, door de geactiveerde mix aan het badwater toe te voegen. Deze methode is zeer effectief voor huidbehandeling. CD wordt zelfs gedeeltelijk geabsorbeerd, dankzij de hoge oplosbaarheid in water.

### DMSO toevoegen

Een andere vorm van introductie is het gebruik van DMSO (Dimethylsulfoxide), een transportmiddel, in combinatie met CD, waardoor een diepere en snellere opname door de huid wordt vergemakkelijkt. Wetenschappelijke gegevens bevestigen de ontstekingsremmende en pijnstillende eigenschappen van de mix. Er zijn enkele gevallen van allergieën gemeld, dus zorg ervoor dat u dit eerst test door een druppel DMSO op uw arm te druppelen om te controleren op mogelijke allergische reacties.

### Gas (luchtreiniger)

Om de lucht in een kamer te desinfecteren en besmettingen te voorkomen, kunt u 6-10 activeren

druppels in een glas. Aangezien niemand het gaat drinken, is het niet nodig om water toe te voegen.

### Gas (zak of glas)

Onze huid is het grootste orgaan dat we hebben, en het kan het geproduceerde gas van chloordioxide absorberen zonder water toe te voegen. We activeren chloordioxide in een glas, plaatsen vervolgens de opening van het glas op het te behandelen gebied, waardoor de huid wordt blootgesteld aan het ingesloten gas, maar zonder dat de vloeistof de huid raakt.

Gebruik een grote zak met een glas geactiveerde oplossing om grotere delen van het lichaam of zelfs het hele lichaam (behalve het hoofd) te behandelen. Breng het deel van het lichaam dat behandeling nodig heeft in de zak, zodat de huid in direct contact komt met het gas (en niet met de vloeistof), wat directe voordelen oplevert. Pas op dat u de vloeistof niet morst. Geen enkel deel van het lichaam mag in direct contact komen met de geactiveerde vloeistof.

Ademhalings-cd (niet aanbevolen)

Sommige internetsites bevelen een korte inhalatie van chloordioxide aan.

Om veiligheidsredenen (risico op vergiftiging door inademing) beschouw ik dit niet als een geschikt protocol en raad ik het ook niet aan.

Injectie

Onder bepaalde omstandigheden kunnen intraveneuze of intramusculaire injecties van een geschikte CDI-oplossing geïndiceerd zijn. Voer thuis geen experimentele intraveneuze injecties uit, tenzij met een professional die gecertificeerd is om klinische onderzoeken uit te voeren. Injectieproeven bij dieren, waarbij 5-10 ml CDS werd toegevoegd aan een zak van 500 ml zoutoplossing, waren succesvol.

Bevochtiger

Wees voorzichtig met de dosering als je het in een luchtbevochtiger wilt gebruiken. Om veiligheidsredenen raden we deze methode niet aan.

Protocol A: zoals in Amateur

Protocol A, of protocol voor amateurs of beginners, is voor degenen die met de behandeling beginnen en misschien aarzelend of onzeker zijn. Het is ook geïndiceerd voor het behandelen van kleine problemen en voor algemeen onderhoud.

Voordat u een protocol start, moet u altijd eerst de compatibiliteit controleren (algemene regel 12) om nadelige effecten te voorkomen.

Druppels worden altijd geactiveerd in een verhouding van 1:1, waarna 100-200 ml water wordt toegevoegd om de oplossing te verdunnen.

Dag 1: Voor het slapen gaan op de eerste dag van de behandeling, drie geactiveerde druppels (verhouding 1:1) met toevoeging van 200 ml water.

Dag 2: Een uur na het ontbijt, drie geactiveerde druppels die 200 toevoegen



ml water, en daarna nog drie geactiveerde druppels met 200 ml water voor het slapen gaan.

Dag 3: Neem de doses van de eerste twee dagen, na het ontbijt en voor het slapengaan, en voeg een uur na de lunch een derde dosis toe.

Ga door met het innemen van deze drie doses: een uur na het ontbijt en de lunch en voor het slapengaan, zo lang als nodig is.

Dit protocol is geschikt voor langdurige toediening en ook als onderhouds-/preventieroutine.

### Samenvatting van Protocol A

Dag 1

Dag 2

Dag 3

Ontbijt (1 uur erna)

3 druppels

Lunch (1 uur later)

Voor het slapengaan



Protocol B: zoals in Basic

(Voorheen het 1000-protocol)

Protocol B, of Basisprotocol, is het meest gebruikte protocol en komt overeen met het 1000-protocol van Jim Humble. Druppels worden altijd geactiveerd in een verhouding van 1:1, waarna 100-200 ml water aan de oplossing wordt toegevoegd.

Voordat u een protocol start, moet u altijd eerst de compatibiliteit controleren (regel 12) om nadelige effecten te voorkomen.

Het doel is om zonder ongemak te kunnen nemen:

- Doses van 3 geactiveerde druppels elk uur,
- Minimaal 8 uur per dag (eventueel oplopend),
- Gedurende drie opeenvolgende weken.

Dat maakt in totaal 24 druppels per dag!

1. Normaal beginnen we met een lage dosis van 6 geactiveerde druppels per dag, toegevoegd aan een fles van 1-1,5 liter

water gedurende de eerste drie dagen.

2. Vervolgens verhogen we de dosering naar 12 geactiveerde druppels in een fles water van 1-1,5 liter per dag gedurende de volgende vier dagen.

3. Daarna verhogen we de dosis tot 18 druppels,

door ze toe te voegen aan een fles water van 1-1,5 liter per

dag voor de komende zeven dagen

4. En ten slotte tot 24 druppels in een fles water van 1-1,5 liter per dag, gedurende de volgende zeven dagen.

Afb. 26: Plastic waterfles

De dagelijkse dosering moet gedurende de hele periode worden ingenomen

met chloordioxide

dag, verdeeld over 8-12 doses. Het kan handig zijn om voor elke dosis een streepje op de fles te zetten.

Het aanbevolen proces is om elke ochtend de dagelijkse dosis druppels te activeren en deze toe te voegen aan een fles water van 1-1,5 liter, en vervolgens elk uur een klein beetje te drinken, gedurende de rest van de behandeling. De standaardbehandelingsduur is drie weken, of hoe lang het ook duurt voordat u zich hersteld voelt.

Ga bij misselijkheid terug naar de laatste, kleinere dosering.

Samenvatting van protocol B

6 druppels/dag: in 1-1,5 liter water gedurende drie dagen.

12 druppels/dag: in 1-1,5 liter water gedurende vier dagen.

18 druppels/dag: in 1-1,5 liter water gedurende zeven dagen.

24 druppels/dag: in 1-1,5 liter water gedurende zeven dagen.

Hoe zieker de patiënt, hoe langzamer we de dosering verhogen.

- Bij ernstige ziekten dient de behandeling te beginnen met niet meer dan zes druppels per dag, waarbij de dosis beetje bij beetje wordt verhoogd.
- Het voordeel van het bereiden van het mengsel in een fles is dat het gemakkelijker is om mee te nemen en te drinken.
- Markering van de fles met lijnen helpt om elke dosis gedurende de dag nauwkeurig toe te dienen.

Onthoud (erg belangrijk!):

- » Meng het chloriet altijd met de activator, die altijd in een andere fles moet worden bewaard.
- » Kleine, frequente doses gedurende de dag zijn effectiever dan grotere doses alleen 's ochtends en 's avonds.
- » Neem zoveel CD als u kunt verdragen zonder misselijkheid, diarree of ernstig ongemak. In geval van ongemak de dosering verlagen, maar doorgaan met de behandeling.
- » Vermijd vitamine C en andere antioxidantensupplementen gedurende ten minste 2 uur vóór en na de inname van coeliakie, aangezien deze de werkzaamheid van de behandeling verminderen.
- » Volg een passend gezond dieet om uw immuunsysteem te beschermen.
- » Je kunt CD combineren met verdund zeewater om de mineralen in het lichaam weer in balans te brengen.
- » Als u na enige tijd het protocol wilt herhalen, begin dan met 6 geactiveerde druppels per dag en verhoog de dosering naargelang uw comfortniveau.

Protocol C: zoals in CDS

(Voorheen protocol 101)

Protocol C, of CDS, is een universeel, gemakkelijk te volgen protocol met vrijwel geen bijwerkingen, waardoor het geïndiceerd is voor de meeste behandelingen.

Protocol C bestaat uit het drinken van 1 ml CDS 0,3% (= 3000 ppm) verdund in water, elk uur, tien keer per dag

(de reden dat dit protocol ook wel bekend staat als protocol 101).

1. Voeg 10 ml CDS 3000 ppm (of 100 ml CDS 300 ppm) toe aan 1 liter water per dag.
2. Neem elk uur een dosis totdat de inhoud van de fles op is (tussen 8 en 12 innames).
3. Bij ernstige of levensbedreigende ziekten dient u de dosering beetje bij beetje te verhogen en gedurende de dag kleine hoeveelheden te drinken, afhankelijk van hoe u zich voelt, tot een maximum van 30 ml per liter water.
4. Als er meer nodig is, maak dan nog een fles klaar. Verlaag de dosering in geval van ongemak of misselijkheid. Drink niet meer dan 80 ml verdeeld over 12 dagelijkse innames (6 ml/u voor 100 kg).
5. De behandeling kan net zo lang doorgaan tot de patiënt zich hersteld voelt.

Opmerkingen:

» Het CDS 101-protocol wordt gebruikt voor de behandeling van de meeste ziekten en in het algemeen

‘detox’ om het lichaam te ontdoen van gifstoffen. Het is waarschijnlijk de meest bruikbare ontgiftende procedure die we kennen. Tot op heden heeft het geen bijwerkingen of ongewenste interacties veroorzaakt en veroorzaakt het geen diarree.

» U dient een voorzichtige tussenpoos van 1-2 uur te wachten om te voorkomen dat de effectiviteit van CD afneemt. Bij demineralisatie kunt u ¼ zeewater toevoegen

## Samenvatting van Protocol C

CDS/dag

Dagelijkse innames binnen

1 liter water

Dosis/uur

Algemene reiniging

1 ml

Ernstige ziekte

3 ml

Kritieke gevallen

80ml

6,7 ml

10 ml CDS 3000 ppm (of 100 ml CDS 300 ppm)

+ 1 liter water per dag

Protocol D: zoals in Dermatologie

Protocol D, ofwel het dermatologieprotocol voor huidaandoeningen, gebruikt altijd CDS

voor plaatselijke toepassing omdat het geen zure resten achterlaat. Dankzij de neutrale pH kan het onverdund, direct en langdurig op de huid worden aangebracht, zonder te irriteren.

Als CDS niet beschikbaar is, kan CD als alternatief worden gebruikt. Activeer 25 druppels en voeg het mengsel toe aan 60 ml water in een spuitfles. Als de fles goed gesloten is, is de mix tot een week of iets langer

houdbaar. De kleur geeft de concentratie van de resterende vloeistof aan. Bewaar het mengsel op een koele plaats, uit de buurt van licht. Druppels worden altijd geactiveerd in een verhouding van 1:1.

1. Vul een spuitfles met gekoelde CDS < 0,3%

(=3000ppm) en breng het aan op het aangetaste gebied.

2. Direct op de huid aanbrengen om te behandelen:

- Wonden
- Brandwonden
- Andere huidproblemen

De oplossing mag niet heet aanvoelen of branderig gevoel veroorzaken en zou de pijn moeten kalmeren en het bloeden moeten stoppen. U kunt de toepassing meerdere keren per dag herhalen (maximaal één keer 126

een uur). Voor gevoelige gebieden, zoals slijmvliezen, kan het nodig zijn om de concentratie met wat meer water te verdunnen.

» In het onwaarschijnlijke geval dat u hitte of branderig gevoel krijgt, raden we aan om het gebied met water te wassen.

» De oude MMS-formule wordt niet aanbevolen omdat deze citroenzuur als activator gebruikt; infecties kunnen verergeren in aanwezigheid van Citrobacter, aangezien deze bacterie zich voedt met het natriumcitraat dat overblijft na de reactie.

» Voor een diepere huidpenetratie kunt u de behandeling combineren met DMSO van 70%.

» Maak hiervoor twee afzonderlijke spuitflessen klaar, één met DMSO 70% en de andere met CDS of 25 geactiveerde druppels CD, om toe te voegen aan een 60

ml fles water (zoals eerder aangegeven). Breng de oplossing uit beide flessen aan, afwisselend tussen de twee.

» Vanwege de neutrale pH is onverdunde CDS 3000 ppm in een spray de beste optie.

» De behandeling kan meerdere keren per dag worden herhaald (maximaal één keer per uur).

Protocol E: zoals bij klyasma's

Protocol E, of het klysmaprotocol, is een van de meest effectieve, afgezien van inname, omdat het de absorptie van CD door de darmwand mogelijk maakt, zodat het via de poortader rechtstreeks naar de lever kan gaan. Het protocol is daarom zeer geïndiceerd bij alle leverproblemen, chronische ziekten, leververgiftiging, diverticulitis, verwijdering van parasieten en schadelijk darmslijmvlies.

Druppels worden altijd geactiveerd in een verhouding van 1:1.

Procedure:

1. Gebruik een klysmaset. Ze worden meestal geleverd met een zak of container van 2 liter, die ongeveer een meter boven de patiënt wordt geplaatst.
2. Vul het zakje of bakje met warm water en bereid de druppels apart voor in een glas. Eenmaal geactiveerd, meng met het water in de klysmazak.
3. Gebruik tien druppels geactiveerde CD (of 10 ml CDS voor delicate gevallen) per liter warm water (ongeveer op lichaamstemperatuur).
4. Breng een beetje vaseline of bodylotion aan op de punt van het mondstuk en steek het in de endeldarm.
5. De beste positie is om op de rechterkant te gaan liggen om de waterstroom te bevorderen.



6. Wanneer de klep wordt geopend, begint de dikke darm zich te vullen met het water. De procedure kan in verschillende korte sessies of allemaal tegelijk worden uitgevoerd, afhankelijk van de toestand en het comfort van de persoon.

7. Probeer de vloeistof ongeveer drie minuten vast te houden voordat u gaat evacueren, om de effectiviteit van de behandeling te vergroten. Meer dan vijf minuten is niet nodig.

10 druppels geactiveerd CDS per liter warm water of als alternatief 10 ml CDS per liter warm water. Dit protocol is essentieel bij chronische leveraandoeningen, parasitose, autisme en gastro-intestinale aandoeningen.

#### Frequentie van de behandeling

Afhankelijk van de toestand en de ernst van de ziekte van de patiënt wordt de behandeling maximaal eenmaal per dag toegediend, bij voorkeur 's avonds voor het slapen gaan. Als vuistregel kan het gedurende een tot twee weken elke twee tot drie dagen worden herhaald.

Sommige mensen hebben gemeld dat ze dit protocol gedurende langere tijd tot twee keer per dag gebruiken voor de behandeling van ernstige ziekten, en in de meeste gevallen zonder schadelijke bijwerkingen. Het beste beleid is om het aan elke persoon aan te passen.

Zeewater kan worden toegevoegd: 1 deel zeewater tot 3 delen zoet water.

Veel mensen hebben de YOGUI-methode als zeer nuttig ervaren:

- 3 opeenvolgende nachten.
- 3 nachten, om de andere nacht.
- 3 nachten, elke 3 dagen.
- 3 nachten, één nacht per week.

Hoewel dit protocol effectief is voor aambeien en rectale fissuren, is het voor die aandoeningen gemakkelijker om het R (rectale) protocol toe te

passen met een rectale irrigator.

- » De meeste ziekten vinden hun oorsprong in het maag-darmstelsel.
- » CD verwijdert toxiciteit en desintegreert verklevingen. De eliminatie van toxiciteit vermindert vermoeidheid.
- » CD verwijdert biofilm, bacteriën, candida, schimmels, ingekapselde ontlasting en parasieten.
- » De poortader\* biedt snelle toegang tot de lever vanuit de dikke darm.
- » Elke drie minuten stroomt er bloed door de lever.
- » Het protocol is een makkelijke en snelle manier om lever en bloed te ontgiften.
- » Het is effectief tegen chronische en auto-immuunziekten.
- » Deze methode was al in de oudheid bekend en was gebruikelijk tot in de jaren '60.
- » Het is momenteel minder bekend omdat sommigen het als onhygiënisch beschouwen.
- » Het is een essentiële Hindoe-methode voor genezing.
- » Het is onmisbaar voor detox-therapieën.
- » Eén dagelijkse ontlasting betekent darmgezondheid.
- » Dit protocol is in de meeste gevallen een vervanging voor orale behandelingen.

Protocol F: zoals in Frequent

(Voorheen het CDS-virusprotocol 115)

Het protocol is vooral geïndiceerd voor plotselinge virale infecties.

Het bestaat uit het innemen van 1 ml CDS 0,3% (3000 ppm chloordioxide-oplossing) in 150 ml water, elke 15 minuten, gedurende 1 uur en 45 minuten (8 innames).

- De behandeling is beperkt tot slechts twee uur per dag. Je kunt het dan volgen met Protocol C zolang als nodig is om te herstellen.
- U kunt 8–10 ml CDS 0,3% toevoegen aan een waterfles van 1 liter (gedistilleerd of mineraalwater) en lijnen trekken om de fles in acht gelijke doses te verdelen, en vervolgens elke 15 minuten tot één maatstreep opdrinken.

1 ml CDS elke 15 minuten gedurende 1 uur en 45 minuten (8 innames)

8 ml CDS op 1 liter water

Als CDS niet beschikbaar is, kunt u 1 geactiveerde druppel CD vervangen voor elke ml CDS.

- » 15 minuten na de laatste dosis (2 uur na de start van protocol F) kunt u, indien nodig, doorgaan met protocol C tot herstel.
- » Als u van huis gaat, kunt u de behandeling bij u dragen, bij voorkeur op een koele temperatuur in een thermoskan.
- » Heel belangrijk: wacht altijd minstens een uur na de maaltijd of het innemen van voorgeschreven medicijnen voordat u CDS inneemt, en wacht ook minstens een uur na de behandeling voordat u eet of medicijnen inneemt.
- » Volg de behandeling ook niet op een lege maag. Indien nodig kan het protocol enkele uren later worden herhaald.

Protocol G: zoals in Gas

(Alleen met chloordioxidegas)

Protocol G, of het Gas-protocol, maakt gebruik van de genezende voordelen die voortkomen uit de directe toepassing van chloordioxidegas, dat kan worden geproduceerd in zowel interne als externe omgevingen. De huid functioneert als een osmotisch membraan, met het vermogen om chemicaliën van binnen naar buiten uit te wisselen, en vice versa, door middel van transpiratie.

Blootstelling aan chloordioxidegas is een effectieve manier om een groot lichaamsoppervlak te bedekken of om een specifiek gebied te behandelen. Het levert goede resultaten op, maar wees voorzichtig met de belichtingstijd; meer dan 5 minuten blootstelling kan irritatie veroorzaken.

- Dit protocol is voor extern gebruik.
- Adem het gas nooit langdurig in.
- Er zijn verschillende methoden voor het protocol, voor grote en kleine oppervlakten.



Protocollen met gas

1. Gebruik een glas voor kleine oppervlakken. Het gas wordt geactiveerd in een glas om kleine oppervlakken te bedekken of lichaamsdelen te desinfecteren.

2. Een zak gebruiken voor grote oppervlakken. Het gas wordt geactiveerd in een container die in een zak wordt geplaatst die groot genoeg is om een groter huidoppervlak of zelfs het hele lichaam te bedekken.

Gasprotocol met behulp van een glas

1. Activeer 6-8 druppels CD

in een glas, zonder

water toevoegen.

2. Plaats onmiddellijk de

getroffen gebied over de rand

van het glas, waardoor de

gas in het glas. Wees erg

voorzichtig om de vloeistof niet te laten

de huid raken. De

belichtingstijd is typisch

drie minuten. Vermijden

irritatie, nooit blootstellen

skin to the gas gedurende meer dan 5

minuten.

Afb. 27A: Protocol G (gas) - Chloordioxidegas toegepast 3. De behandeling gewoonlijk

tot een zweer op een arm.

duurt 1-3 minuten en kan

zo vaak als nodig worden herhaald, met tussenpozen van een uur.

Het verdampende gas is het ontsmettingsmiddel; het is niet nodig om het gebied nat te maken.





De behandeling is ook nuttig bij ooraandoeningen. Plaats het glas over de ooropening, waardoor het gas kan binnendringen dieper in het getroffen gebied, vaak ontoegankelijk voor vloeistoffen als gevolg tot een ontsteking die vernauwt de gehoorgang.

Activeer 6-8 druppels van CD zonder water.

Afb. 27B: Protocol G (gas) - Chloordioxidegas toegepast op een oor

Het protocol is ook erg handig voor gebruik bij dieren die niet vaak vocht in hun oren verdragen. Verminder in dit geval het aantal druppels volgens de

grootte van het glas.

Afb. 28: Chloordioxidegas dat wordt gebruikt om het oor van een kat te behandelen.



Gasprotocol met zak:

Deze methode wordt gebruikt om grote delen van de huid te behandelen of wanneer inslikken niet mogelijk is.

1. Maak eerst een "gigantische" zak van twee of meer grote vuilniszakken die aan elkaar zijn geplakt, zodat de patiënt er comfortabel in past en volledig bedekt is, behalve het hoofd, dat altijd buiten de zak moet blijven om te voorkomen dat de dampen worden ingeademd .
2. Om ervoor te zorgen dat het gas overal kan komen, moeten patiënten hun kleren uittrekken voordat ze in de tas stappen.
3. Activeer 30 druppels CD in een glazen of porseleinen bakje, zonder water toe te voegen, en plaats het in het zakje.
4. De patiënt stapt naar binnen en trekt de zak omhoog om zijn nek en sluit hem stevig van binnenuit.



Het doel is om  
val de vrijgekomenen in de val  
gassen in de  
zak om de  
huid, doordringend  
zijn buitenste lagen  
en verwijderen  
bacteriën, virussen,  
en schimmels.

Afb. 29: Protocol G (gas) waarbij een zak wordt gebruikt om het hele lichaam bloot te stellen aan chloordioxidegas.

Dingen om in gedachten te houden:

- Dit protocol vervangt elke orale behandeling.
- Het mag maximaal drie keer per dag worden uitgevoerd.
- De patiënt mag geen kleding dragen, zodat het gas de huid kan bereiken.
- U kunt grote oppervlakken tegelijkertijd behandelen.
- Vermijd het inademen van het gas.

Protocol H: zoals in Thuis

Protocol H, of Thuisprotocol, is gebaseerd op het onderzoek van Dr.

Norio Ogata en Dr. Takashi Shibata, die bewezen hebben dat kleine hoeveelheden CD in de lucht de verspreiding van infecties voorkomen.

Het Thuisprotocol is effectief om besmettelijke ziekten en longaandoeningen te voorkomen. Deze behandeling werkt goed in slaapkamers, om te voorkomen dat je ziek wordt van een partner die naast je slaapt en om besmetting tussen kinderen die dezelfde kamer delen te voorkomen.

## Procedure

1. Activeer, afhankelijk van de grootte van de kamer, 6-12 druppels in een schoon, droog glas, zonder water toe te voegen, en laat het in de kamer, waar het gas langzaam verdampt.
2. Plaats de cd op ongeveer 2 meter afstand van de zieke. Hoe warmer de kamer, hoe sneller de verdamping. Als je de voorkeur geeft aan een langzamer verdampingsproces, kun je een lepel water aan het mengsel toevoegen.

Activeer 6–12 druppels CD in een glas, zonder water.

- Dit protocol is voor een langzame afgifte in de lucht.
- Het kan gebruikt worden in de slaapkamer van een zieke, thuis of in een ziekenhuis.
- Het verwijdert ziekteverwekkers uit de lucht, waardoor de overdracht van via de lucht overgedragen infecties wordt voorkomen.
- Activeer 6 druppels voor elke 10 vierkante meter (107 sq. ft), in een glazen container. Het chloordioxide zal in de loop van een paar uur vrijkomen.
- Het verdampingsproces kan worden vertraagd door een lepel water aan het mengsel toe te voegen.
- Laat in kleine slaapkamers de deur op een kier staan.
- Het enige dat u de volgende dag op de bodem van het glas zou moeten vinden, is een gekristalliseerde zoutoplossing.

Protocol I: zoals in Insecten en Beten Dit protocol is geïndiceerd voor alle soorten insecten- en spinnenbeten en kwallensteken. Voor slangenbeten en -

steken van schorpioenen of roggen kan ook het Y-protocol (hypodermische injectie) nodig zijn.

Terwijl CD kan worden gebruikt voor insectenbeten, is CDS, indien beschikbaar, sneller en effectiever. Omdat CDS meestal koud is omdat het in de koelkast wordt bewaard, kan het de zwelling onmiddellijk verminderen.

Dit protocol is ook effectief voor de behandeling van brandwonden.

1. Week een tissue of een gaasje in CDS.
2. Breng het direct op de beet of steek aan en laat het drogen.
3. Controleer op eventuele angels of weerhaken die moeten worden verwijderd.
4. Herhaal het proces zo vaak als nodig is; naspoelen met water is niet nodig.

Protocol J: zoals in "Joyful" mondwater

Protocol J is zeer gunstig voor:

- Gebitsproblemen
- Slechte adem
- Zweertjes in de mond en schimmels
- Ontstekingen
- Tandenverkleuren
- Als mondwater of om tanden te poetsen

1. Voeg 10 ml CDS toe aan een glas met 200 ml water en gebruik het als mondspoeling en gorgel, 3-4 keer per dag gedurende drie minuten (niet doorslikken).
2. Later slechts één keer per dag gebruiken.

3. U kunt het mengsel ook gebruiken om uw tanden te poetsen en het tandvlees te masseren.

4. Voeg bij ernstige ontstekingen 1 ml DMSO toe aan de mix (zie hieronder).

» Hoewel CD ook kan worden gebruikt voor mondwater (10 geactiveerde druppels in 200 ml water), is CDS de betere keuze vanwege de neutrale pH die het tandglazuur niet aantast.

» Het protocol is zeer succesvol zowel voor als na elk tandheelkundig werk, vooral als voorzorgsmaatregel met implantaten, waardoor antibiotica overbodig worden, dankzij de sterke desinfecterende eigenschappen.

» Als tanden tijdens het kauwen gevoelig aanvoelen, kan er een onderliggende infectie rond de wortel zijn. In dit geval is poetsen niet voldoende en kun je DMSO voor 70% aan de mix toevoegen.

» Bij acute kiespijn kunt u de dosis verhogen tot 20 ml CDS in 200 ml water. Neem een slok en houd het ongeveer twee minuten in je mond. Gewoonlijk wordt acute pijn veroorzaakt door bacteriën in een tandholte die de zenuw aantasten. Meestal verdwijnt de pijn wanneer de voedingsstoffen die de bacteriën kunnen voeden, ophouden te bestaan. Dit protocol kan tandabscessen verwijderen. Het is niet nodig om de mond met water te spoelen.

Protocol K: zoals in Kit

(Gecombineerd met DMSO 70%)

Protocol K is het voormalige "MMS 3000"-protocol (CD+DMSO externe toepassing).

Soms zijn orale behandelingen onvoldoende of worden ze niet getolereerd. In deze gevallen biedt Protocol K een alternatieve manier om CD in het lichaam te introduceren met 136

de hulp van DMSO. Bij dit protocol worden drops met DMSO altijd geactiveerd in een verhouding van 1:1.

Voor de behandeling van de meeste huidaandoeningen, zoals acne, psoriasis, eczeem, voetschimmel en wonden, wordt meestal geactiveerd CD verdund met water op de huid aangebracht, of wordt CDS direct aangebracht, gevolgd door DMSO, eenmaal per uur, tot tien keer een dag.

### Vorbereiding voor plaatselijke toepassing

Voordat u een protocol start, moet u altijd eerst controleren op compatibiliteit om nadelige effecten te voorkomen. Test op een allergische reactie op DMSO (wat zelden voorkomt).

Breng aan en wacht een uur op een reactie.

1. Meng 20 druppels geactiveerde CD met ongeveer 50 ml water in een spuitfles. Als de oplossing op een koele plaats uit de buurt van licht wordt bewaard, kan deze enkele dagen worden bewaard, en in glazen containers tot maanden.
2. Als u CDS gebruikt met 3000 ppm, breng het dan rechtstreeks aan met de DMSO.
3. Voeg 3 theelepels DMSO 70% toe (als het 99,98% is, voeg dan 30% water toe) in een klein glas. Gebruik nooit plastic flessen (ABS en PET) of rubberen handschoenen, aangezien deze door contact met DMSO kunnen oplossen en door de huid kunnen dringen. PE- en HDPE-flessen zijn geschikt.

### Topische toepassing

- Altijd aanbrengen op een schone huid, vrij van parfums en andere chemicaliën.
- Breng CD maximaal 10 keer per dag aan, spray het op de huid en wrijf daarna de verdunde DMSO met de hand in.
- Voor behandelingen van grotere oppervlakken wisselt u het te behandelen huidoppervlak elk uur af. Behandel bijvoorbeeld het ene uur de rechterarm en het volgende uur de linkerarm, dan het rechterbeen en dan de linker, buik, rug, en herhaal dan met de rechterarm.

- Herhaal de procedure tot tien keer per dag, drie dagen per week, en laat de huid op de overige vier dagen regenereren.

### Mondelinge voorbereiding

1. Als u CD gebruikt, meng dan hetzelfde aantal druppels DMSO en CD.
2. Als u CDS gebruikt, meng dan hetzelfde aantal druppels DMSO als ml CDS.

Opmerking: u kunt de hoeveelheid DMSO naar behoefte verhogen tot één theelepel per 250 ml water.

### Intraveneuze toepassing

Alleen voor gekwalificeerde gezondheidswerkers.

### Waarschuwingen

- » Als de huid te droog wordt, verdun de oplossingen dan meer of wrijf wat aloë vera of olijfolie van eerste persing op de huid om deze zachter te maken.
- » Als de huid te droog en geïrriteerd raakt, verlaag dan de dosis of onderbreek de behandeling.
- » Er kan een lichte warmte zijn, een tijdelijke jeuk of roodheid, wat normaal is en volledig verdwijnt.
- » DMSO mag niet worden bewaard in flessen met een rubberen druppelaar, die de oplossing zou kunnen oplossen en verontreinigen. Het kan alleen worden bewaard in polyethyleen (PE, HDPE) of glazen flessen.
- » Het wordt niet gebruikt in klysma's, omdat de gifstoffen die in de dikke darm aanwezig zijn, opnieuw worden opgenomen.
- » Een bijwerking is dat het een knoflookgeur veroorzaakt in de slijmvliezen.

» Waarschuwing voor therapeuten: gebruik chemicaliënbestendige handschoenen. NOOIT GEBRUIKEN

RUBBEREN BOLLEN, omdat ze oplossen en toxiciteit veroorzaken.

Protocol L: zoals in toilet (badprotocol)

Protocol L is een eenvoudige remedie die bestaat uit een detoxbad. Het is een alternatief voor hydrotherapie om de schadelijke effecten van gifstoffen die zich in ons organisme hebben opgehoopt te elimineren en om ons lichaam te versterken en te genezen.

Onze doorlaatbare huid is een orgaan dat kan fungeren als een osmotisch membraan, waardoor er een uitwisseling kan plaatsvinden tussen de binnenkant van ons lichaam en de omringende buitenkant. Naast het inslikken van CD kunnen we het ook rechtstreeks via onze huid opnemen. Een grotere hoeveelheid CIO komt de lichaamsvloeistoffen en interstitieel binnen 2

weefsel, en volgens degenen die deze methode hebben gebruikt, zijn de resultaten vrij snel, vooral wanneer de behandeling wordt gecombineerd met andere protocollen.

Het hele oppervlak van de huid staat gedurende 20-30 uur in contact met het CIO-gas

minuten. Voor sommige mensen heeft deze techniek de definitieve ervaring opgeleverd.

Beschrijving van het proces

1. Gebruik altijd een schoon bad. Doe geen zeep of andere chemische producten in het water.
2. Activeer 30-60 druppels CD met HCL 4% als activator in een glas.

Het aantal druppels is afhankelijk van de gebruikte hoeveelheid water; gebruik meer chloordioxide voor een grotere badkuip.

3. Vul de badkuip met warm (lichaamstemperatuur) water. Voeg geen zeep, parfum, shampoo of kinderspeelgoed toe en houd de badkamer goed geventileerd.

4. Voeg de geactiveerde CD toe aan het badwater en roer om het goed te mengen. De hoeveelheid water vermindert niet de hoeveelheid vrijgekomen ClO-gas.

5. Dompel het hele lichaam onder in het badwater, inclusief het hoofd en de hoofdhuid.

Maak je geen zorgen als er water in je ogen komt; CD zo verdund is onschadelijk.

6. U kunt later heter water toevoegen. De hitte verwijdt de poriën en bevordert de penetratie van CD in het organisme.

» Elke badsessie moet ongeveer 20 minuten duren, bij voorkeur 's avonds, voor het slapen gaan.

» Detox-baden die als aanvulling op elke behandeling worden gebruikt, zijn een zeer effectieve manier om opgehoopte resten in ons lichaam te verwijderen.

» Open wonden genezen sneller door de desinfecterende werking van coeliakie.

### Bruikbare informatie

Gebruik altijd een schoon bad. Gebruik geen zeep of badproducten. Kraanwater kan worden gebruikt omdat chloordioxide zware metalen elimineert door oxidatie. Mensen die gevoelig zijn voor kraanwater kunnen heel heet water gieten en het een paar minuten laten bezinken om de gewone chloorinhoud te laten verdampen.

Detoxbaden met warm of heet water en 2-4 kilo eenvoudig zeezout absorberen de zuren van ons lichaam via onze huid. Dit proces staat bekend als osmose, waarbij de dichtheid van twee of meer vloeistoffen neigt naar evenwicht.



De vloeistof met hogere dichtheid gaat door de huid naar de vloeistof met lagere dichtheid, waardoor evenwicht ontstaat. Dus door de huid stromen zuren en gifstoffen uit ons lichaam en neemt het lichaam de zeezoutmineralen op. Daarom wordt geïodeerd zout of elk ander zout met chemische toevoegingen niet aanbevolen.

Protocol M: zoals bij Malaria (hoge dosering) Het M-protocol voor malaria, ontwikkeld door Jim Humble, is voor mensen die geen tijd hebben voor langdurige behandelingen en een eenvoudige procedure nodig hebben met direct resultaat.

1. De behandeling van acute malaria bij volwassenen is één dosis van 15 druppels geactiveerde CD, gevolgd door een tweede dosis van 15 druppels geactiveerde CD

een tot twee uur later.

2. De meeste symptomen zouden ongeveer drie uur na de tweede dosis moeten verdwijnen.

3. Bij aanhoudende klachten nemen patiënten daarna drie druppels per uur.

4. Bij misselijkheid de dosering verlagen.

5. Ga door met de behandeling, maar met niet meer dan drie druppels per uur.

Voor kinderen is de behandeling maximaal één druppel per 4 kilogram lichaamsgewicht.

Patiënten die het niet kunnen verdragen om deze hoeveelheid in één keer in te nemen, kunnen drie gelcapsules vullen met 5 geactiveerde druppels in elke capsule en deze met veel water innemen. Deze methode is soms gemakkelijker en veroorzaakt geen keelirritatie.

Als de patiënt na deze procedure nog steeds ziek is, kan dit te wijten zijn aan een andere ziekte en niet aan malaria. Malaria wordt gemakkelijk verward met knokkelkoorts, aangezien beide worden overgedragen door muggen. Hoewel malaria een parasiet is, is knokkelkoorts een virus en de juiste

behandeling is het F-protocol (Frequent – voorheen protocol CDS 115). Als alternatief kunt u meer geavanceerde protocollen gebruiken.

Geavanceerd malaria CD-protocol

Als de volwassen patiënt erg verzwakt is:

» 8 druppels MMS voor de eerste keer

» 5 druppels MMS op uur 4

intake (uur 1)

» 6 druppels MMS op uur 6

» 5 druppels MMS op uur 2 (één

» 8 druppels MMS op uur 8

uur na de eerste inname)

» 8 druppels MMS voor het slapen gaan

Dagelijkse totale hoeveelheid: 40 druppels

» Malaria zou met dit protocol moeten verdwijnen. Als de koorts niet afneemt, verhoog dan naar nog een inname met tien druppels.

» Voor baby's: Vier dagelijkse innames van 1 druppel om de 3 uur. Verhoog indien nodig nog twee druppels.

» Voor kinderen: 5 dagelijkse innames van 1 druppel om de 2 uur voor elke 12

kilogram gewicht.

» Twee dagen toedienen

Protocol N: voor Nippers (Kinderen) en Adolescenten Protocol N, voor kinderen, is gebaseerd op de ervaringen en getuigenissen van vele moeders.

- Als algemene regel geldt voor een aanvangsdosis per uur maximaal één druppel geactiveerde CD per 12 kilogram lichaamsgewicht, in 100 ml of meer water. CDS wordt vaak beter verdragen dan CD; gebruik 1 ml CDS

0,3% (3000 ppm) in 100 ml of meer water voor elke 12 kilogram gewicht.

- Voordat u een protocol start, moet u eerst de compatibiliteit controleren om nadelige effecten te voorkomen.

- Activeer de druppels altijd in een verhouding van 1:1 en voeg tussen de 100 en 200 toe

ml water.

- Let op eventuele bijwerkingen van de minderjarige: vermoeidheid, misselijkheid, buikpijn, braken, enz. om de dosis dienovereenkomstig aan te passen.

- Behalve in uiterst kritieke en urgente gevallen, is het het beste om geen voorgeschreven medicijnen of behandelingen toe te dienen aan kinderen jonger dan een jaar.

Dosering (druppels volgens het gewicht van het kind 5 kilo:

3 druppels per dag verdeeld over tien innames. De druppels kunnen gemengd worden met rijstmelk.

15 kilo:

6 druppels per dag verdeeld over tien innames.

30 kilo:

8 druppels per dag verdeeld over tien innames.

40 kilo:

12 druppels per dag verdeeld over tien innames.

60 kilo:

dosis voor volwassenen

- » Vermijd antioxidanten en vitamine C.
- » Houd alle producten buiten het bereik van kinderen.
- » Probeer kindveilige containers te gebruiken.

Protocol O: zoals in Oogheelkunde, of ogen, oren en neus Protocol O bestaat uit het bereiden en toedienen van oog-, oor- en neusdruppels met de volgende procedure:

Meng het volgende in een kleine glazen fles met een polyethyleen druppelaar (PE

polyethyleen is duurzamer dan rubber):

- 50 ml fysiologische zoutoplossing
- 5 ml CDS
- 3 ml DMSO 70%

Bewaar de oogdruppels op een koele plaats uit de buurt van licht om 100% te behouden

werkzaamheid tot ongeveer drie dagen. Na deze tijd worden ze snel afgebroken, dus u moet een nieuwe mix maken. Aangezien de vloeistof een ontsmettingsmiddel is, is er geen risico op infectie, maar de werkzaamheid neemt na enkele dagen af.

Ogen

Breng elke 2 uur vijf druppels van de oplossing aan op het aangedane oog.

Oren

- CDS: Voeg 2–4 ml 0,3% CDS (3000 ppm) toe aan 30 ml (één ounce) warm water. Vul de druppelaar en plaats deze in het liggende oor aan de zijkant, laat het 1 of 2 minuten staan en veeg de overtollige vloeistof weg met een tissue tijdens het rijzen.

- CD: activeer 2 tot 4 druppels CD (1:1) en voeg vervolgens 30 ml warm water toe. Laat de patiënt op één kant liggen met het aangedane oor naar boven gericht. Vul de druppelaar en plaats de oplossing in het oor, laat het 1 of 2 minuten intrekken en veeg overtollige vloeistof weg met een tissue.

Opmerking: Protocol G (Gas) is het meest geschikt voor de behandeling van aandoeningen van het uitwendige oor; plaats een glas over de ooropening, zodat het gas dieper kan doordringen. Het getroffen gebied is vaak moeilijk te bereiken met druppels vanwege een ontsteking die de gehoorgang vernauwt.

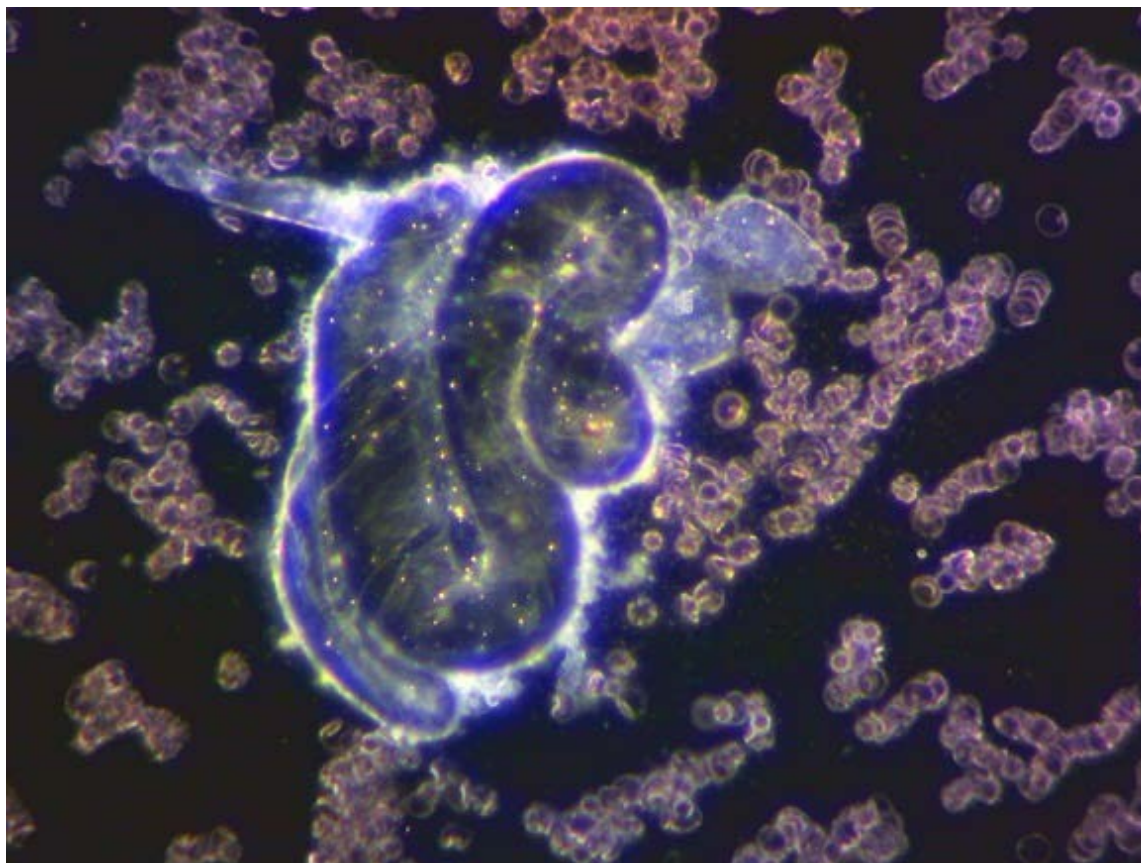
## Neus

Om de neus te reinigen, gebruikt u 10 ml van de oplossing in elk neusgat 1 of 2 keer per dag, volgens het volgende proces:

1. Leun over een gootsteen en draai je hoofd zodat het linker neusgat naar beneden is gericht.
2. Breng de oplossing met een injectiespuit in het rechter neusgat. Er zal water door het linker neusgat stromen.
3. Bedek de neus om ervoor te zorgen dat de oplossing in de neusgaten stroomt.
4. Laat je hoofd zakken en beweeg het op en neer.
5. Draai je hoofd weer opzij en ontbloot je neus en laat de vloeistof stromen.
6. Herhaal hetzelfde irrigatieproces met het linker neusgat.

Zie de volgende video voor meer informatie over het reinigen van de neusgangen:

<https://youtu.be/orpf63wsLyo>



Protocol P: zoals in Parasites (intens protocol)

Protocol P (voor parasieten) is onmisbaar. Onze huidige samenleving heeft het contact met de volkswijsheid van onze voorouders verloren. De conventionele geneeskunde houdt geen rekening met parasieten, alsof ze niet meer bestaan.

Afb. 30: Een parasiet in een bloedmonster

Dit verdraaide exemplaar in een bloedmonster (Figuur 39) bewijst het tegendeel: ze bestaan, vooral bij chronische ziekten.

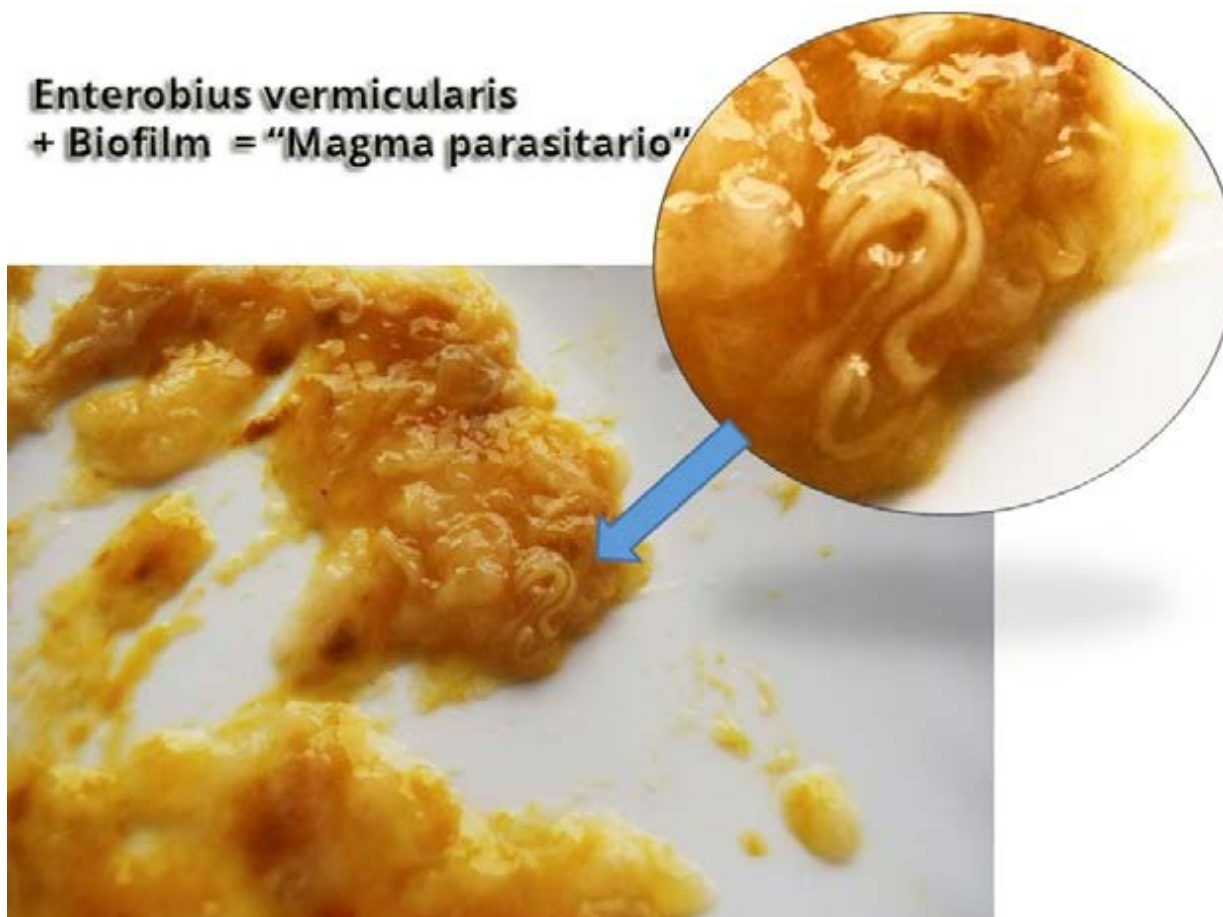
Ontwormingsprotocol van drie maanden

Een vergeten voorouderlijke praktijk is om de natuurlijke cyclus van de maan te volgen voor veel van onze routines. Het is essentieel om deze

behandeling te starten tijdens de eerste drie dagen van een volle maan en door te gaan tijdens de afnemende maan. De resultaten zijn in deze periode beter omdat dan de meeste nematoden paren in de darmen. Dit protocol gaat verder dan een eenvoudige ontworming en is ontworpen om te worden gebruikt wanneer andere conventionele behandelingen falen.

Tijdens de behandeling, maar vooral in het begin, is het van cruciaal belang om dagelijks CD-klysma's te gebruiken en te spoelen met ricinusolie, een mineraal catharsismiddel zoals Epsom Salts of een mix van sennabladeren. Deze behandeling is speciaal ontwikkeld voor de eliminatie van dikke darmparasieten, voornamelijk rondwormaaltjes zoals *Ascaris*. Het is effectief tegen de meeste nematoden, maar in mindere mate tegen lintwormen 144

**Enterobius vermicularis**  
**+ Biofilm = "Magma parasitario"**



zoals het geslacht *Taenia*. Niclosamide wordt aanbevolen om *Taenia* te elimineren; het is effectief en heeft een lage toxiciteit.

Fig. 31: Parasieten in biofilm, of parasitair magma. Kinderen met autisme en de meeste chronisch zieke patiënten hebben overtollig slijm dat vaak moeilijk te identificeren is en lijkt op een dode ascaris of, volgens sommigen, darmslijm. Darmslijm van meer dan 1 meter lang is gevonden en het is onwaarschijnlijk dat dit van de patiënten was. De Universiteit van Bologna in Italië beweert dat het slijm uit het lichaam komt. Dr. Volinsky van de Universiteit van Florida, die een DNA-analyse van het slijm heeft uitgevoerd, denkt echter dat dit vreemd is aan het menselijk lichaam. Mijn mening tot nu toe is dat dit een vorm van niet-geclassificeerd "parasitair magma" is en daarom wordt het niet weergegeven in laboratoriumresultaten.

En mijn bewijs komt van resultaten.

Meer dan 350 kinderen hebben met dit protocol hun autisme overwonnen en allemaal hebben ze enorme hoeveelheden van dit "parasitaire plasma" (biofilm) uitgestoten, samen met andere parasieten. Na elke eliminatie vertoonden ze een aanzienlijke verbetering.

Hetzelfde gebeurde met patiënten van vele andere chronische, zogenaamd ongeneeslijke ziekten. Hoewel de doeltreffendheid van dit protocol onmiskenbaar is, is verder onderzoek nodig om wetenschappelijk bewijs te verkrijgen, en ik ben op zoek naar financiële en academische steun.





Opmerking:

Deze behandeling omvat niet het gebruik van systemische antiparasitaire geneesmiddelen die door het lichaam worden opgenomen. Een high-end zapper zoals de Biotrohn®, die zonder vergiftiging parasieten uit het bloed elimineert, verdient de voorkeur. Dit protocol is ontworpen om te worden gebruikt bij kinderen, zonder een overmatige toxische lading in het bloed en lichaam te veroorzaken, vanwege de lengte en dosering.

Verwar Mebendazol niet met Albendazol (Albenza®), dat systemisch is en een doktersrecept nodig heeft. Als u een besmetting met parasieten in het bloed opmerkt, raadpleeg dan een arts om dit te bevestigen. Pas na bevestiging zouden systemische antiparasitaire geneesmiddelen (die door het bloed worden opgenomen) worden toegediend, volgens de criteria van de arts.

Aangezien de merken van deze antiparasitaire geneesmiddelen van land tot land verschillen, gebruiken we in dit protocol de naam van de primaire werkzame chemische stof. Vraag uw apotheker naar het merk.

Afb. 32: Foto van verwijderde biofilm uit menselijke darm Behandeling:

- Pyrantelpamoat (dosis alleen 's ochtends): 10 mg/kg, toegediend in een enkele orale inname, met vloeistof. Wanneer gepresenteerd in vloeibare vorm, een 5 ml 146

een theelepel bevat 250 mg (drie theelepels van 5 ml voor 60 kg). Neem in tabletvorm drie tabletten voor 60 kg.

- Diatomeeënaarde (twee doses): tweemaal daags een theelepel bij de maaltijd, bij voorkeur vloeibaar. Morgen en avond.

- Mebendazol (twee doses): 100 mg om de 12 uur. Eén tablet 's ochtends en één 's avonds.

- Diatomeeënaarde (twee doseringen): tweemaal daags een theelepel bij de maaltijd, bij voorkeur vloeibaar. Morgen en avond.

- Klysma. Extra benodigde uitrusting: een klysma-set met een zak of container van 2 liter.

- Twee eetlepels ricinusolie (smakeloos uit de apotheek) op een nuchtere maag.

- Diatomeeënaarde (twee doseringen): tweemaal daags een theelepel bij de maaltijd, bij voorkeur vloeistof. Morgen en avond.

- Klysma

Dag 4

Dag 5

- Pyrantelpamoat (alleen ochtenddosering): 10 mg/kg, toegediend in een enkele inname met wat vloeistof. In vloeibare vorm bevat een theelepel van 5 ml 250 mg (drie theelepels van 5 ml voor 60 kg). Neem in de tabletvorm drie tabletten per 60 kg.

- Diatomeeënaarde (twee doses). Tweemaal daags een theelepel bij de maaltijd, bij voorkeur vloeistoffen. Morgen en avond.

Dag 6

Dag 7

Dag 8

Dag 9 tot 18 (eerste maand)

- Twee eetlepels ricinusolie (smakeloos uit de apotheek) op een nuchtere maag. Herhaal indien nodig. Stop bij aanhoudende diarree.
- Neeminfusie (*Azadirachta indica*) (9 dagen). Drie afgestreken theelepels in één liter water. Kook gedurende 5 minuten en drink gedurende de dag.

Neem-capsules kunnen ook worden gebruikt, omdat de infusie erg bitter is.

- Klysma's: zo continu mogelijk.

Dag 9 tot 18 (tweede maand)

- Epazote-infusie (*Chenopodium Ambrosioides*) (drie dagen). Kook 1-2 eetlepels bladeren in een liter water gedurende 10 minuten, laten trekken en dan zeven.
- Drink drie dagen achtereen een kopje op een nuchtere maag.
- Drink op de overige dagen aloë vera-gel met sap of water op een lege maag.

Dag 9 tot 18 (derde maand)

- Neem gedurende negen dagen een infuus of drink een alternatief antiparasitair infuus.

Als er na de derde maand nog steeds parasieten of overtollig slijm zijn, kan het protocol vanaf het begin worden herhaald.

Dag 19 tot 30 (rust)

Volgens de British Royal Society of Medicine is 90% van de ziekten en ongemakken direct of indirect gerelateerd aan een geblokkeerde dikke darm. Zie de dikke darm als het rioleringsstelsel van het lichaam. De gifstoffen daar worden naar het bloed gefilterd, waardoor onze gezondheid ernstig achteruitgaat. Gemiddeld hebben volwassenen boven de 40 twee tot twaalf kilo afvalstoffen in hun dikke darm. Parasieten leven in dit residu en bedwelmen langzaam en gestaag hun gastheerorganisme. Ze consumeren de meeste heilzame voedingsstoffen in het voedsel dat het spijsverteringsstelsel bereikt, en laten vaak niets anders achter dan "afval".

voor hun gastheer.

Dat verklaart waarom we soms, zelfs als we proberen een gezond dieet te volgen en vitaminesupplementen en andere producten te nemen, geen enkele verbetering ervaren. Soms krijgen we het tegenovergestelde effect omdat we de parasieten voeden. Een van de beste methoden om al dat afval te verwijderen, is "colon hydrotherapie", uitgevoerd door een professional.

Klysmabehandelingen met slechts twee liter water kunnen veel ziekten helpen genezen. Sinds de oudheid door veel culturen gebruikt, zijn klysmas een gemakkelijke en natuurlijke manier om de dikke darm te reinigen. De vloeistof helpt de opgehoopte 149 te verwijderen

toxiciteit in de darmen door de parasieten te doden. De massale dood van wormen kan koorts en vermoeidheid veroorzaken en ons behoorlijk ziek maken. Klysmas evacueren het spijsverteringsstelsel zo snel mogelijk, waardoor wordt voorkomen dat gifstoffen de bloedbaan bereiken.

Klysmas zijn een onmisbaar onderdeel van deze behandeling.

Parasieten produceren slijm of biofilm in de darmen waar ze zich kunnen verbergen voor de aanvallen van alle medicijnen, dus CD-klysmas spelen een belangrijke rol. CD kan het slijm binnendringen en de daarin aanwezige eieren en larven vernietigen. Patiënten moeten dagelijkse klysmas doen, beginnend op de tweede dag en vervolgens geleidelijk afnemen tot elke 3-4 dagen. Zorg ervoor dat je luistert naar de behoeften van je lichaam.

Gebruik 10-20 druppels CD met activator, of 10-20 ml CDS, in 2 liter water. De dosis kan worden verhoogd, indien dit wordt verdragen. Het belangrijkste is om de oplossing zo lang mogelijk binnen te houden, maar niet langer dan 5-10 minuten.

Parasietdetectie in ontlasting. Zoek naar wormen door directe observatie van de ontlasting. U kunt een plastic kom en een stok gebruiken om het onderzoek uit te voeren na een stoelgang. Een microscoop is handig voor de diagnose, waardoor kleine parasieten in het bloed kunnen worden waargenomen, evenals de aanwezigheid van eieren of larven in de ontlasting. Door te observeren kun je controleren of het aantal parasieten afneemt.

Deze behandeling is zeer effectief bij kinderen die moeite hebben met slapen, aangezien wormen vaak de oorzaak zijn van ongemak en rusteloosheid. Een veel voorkomende parasiet is verantwoordelijk voor het ontstaan van angststoornissen en andere aandachtstekortstoornissen, vooral bij kinderen.

## Ontwormingsmiddelen

### Mebendazol (Lomper, Vermox)

Mebendazol wordt sinds de jaren '70 gebruikt voor de behandeling van ziekten veroorzaakt door wormen (gastro-intestinale wormwormen). Het medicijn voorkomt dat de parasiet glucose gebruikt, wat leidt tot een vermindering van energie en uiteindelijk tot de dood. Het maagdarmkanaal absorbeert zeer weinig Mebendazol (ongeveer 5% tot 10%). Er wordt meer geabsorbeerd wanneer het wordt toegediend in combinatie met vet voedsel. Het wordt in grotere mate gemetaboliseerd in de lever. Ongeveer 2% van de toegediende mebendazol wordt uitgescheiden in de urine en de rest wordt uitgescheiden in de ontlasting. De juiste dosis Mebendazol verschilt van patiënt tot patiënt, afhankelijk van het type parasiet dat de infectie veroorzaakt. De meest aanbevolen dosis is 100 mg tweemaal daags gedurende drie dagen.

Nadelige bijwerkingen van Mebendazole zijn zeldzaam, gezien de lage absorptie. Het kan misselijkheid, braken, buikpijn en diarree veroorzaken.

Vaak worden deze effecten veroorzaakt door het vrijkomen van gifstoffen van de parasiet wanneer deze sterft.

Mebendazol kan rectaal worden toegediend met een kleine rubberen irrigatiepomp: 15 ml verdund met een beetje warm water wordt ingebracht met ongeveer 30 ml water, waardoor de vloeistof de dikke darm kan bereiken, waar het 's nachts inwerkt.

Deze methode is speciaal geïndiceerd voor de behandeling van enterobiasis. Het heeft geen interactie met CD of CDS.

Mebendazole (Vermox) heeft geen interactie met CD

Mebendazol (Vermox) werkt samen met:

- Tagamet
- Zithromax
- Carbamazepine
- Ethotoïne
- Amoxicilline
- Flagyl
- Penicilline
- Mefenytioïne

Erg belangrijk:

Geneesmiddelinteracties met Mebendazol (Vermox):

1. De meest kritieke geneesmiddelinteractie is met Flagyl (metronidazol). Erg belangrijk! Mebendazol en metronidazol NIET samen innemen of toedienen. Wanneer ze samen worden ingenomen, kunnen ze het Stevens-Johnson-syndroom veroorzaken, wat zeer ernstig kan zijn.

2. De tweede belangrijke interactie met Vermox is Tagamet (cimetidine).

Dit is geen ernstige interactie, maar het kan leiden tot een vermindering van het levermetabolisme van mebendazol, waardoor een hoge serum-/bloedconcentratie ontstaat.

Pyrantelpamoaat (Trilombrin)

Pyrantelpamoaat is een breedspectrum anti-helminthicum dat werkt door neuromusculaire blokkering te veroorzaken die de parasiet verlamt, voordat deze wordt uitgestoten in de stoelgang. Het prikkelt de parasieten niet en zorgt er niet voor dat ze ergens anders heen gaan. Pyrantelpamoaat heeft effecten op korte termijn en wordt meestal binnen 3-4 dagen via ontlasting en urine uit het lichaam verwijderd. Het maagdarmkanaal neemt Pyrantel pamoaat nauwelijks op. Ongeveer 6-8% wordt in de urine aangetroffen en de rest wordt uitgescheiden in de ontlasting.

De aanbevolen dosering voor volwassenen van twaalf jaar en ouder is één enkele dosis per dag. 40-75 kg: 3 tabletten. Volwassenen boven de 75 kg: 4 tabletten.

Waarschuwing: het is niet compatibel met het gebruik van Piperazine, de chemische stof wordt aangetroffen in pompoenpitten, of met antiparasitaire medicijnen die deze stof bevatten, omdat ze elkaar opheffen.

Planten en mineralen om te ontwormen

Interne parasieten zijn en zijn altijd een zorg geweest voor veel culturen over de hele planeet. Inheemse planten worden al sinds de oudheid gebruikt als reinigingsbehandelingen. De westerse wereld en ontwikkelde landen kijken neer op deze remedies, waardoor we kwetsbaarder worden.

Sommige mineralen en chemicaliën zijn gunstig voor het bestrijden van inwendige parasieten.

Er zijn verschillende behandelingsmogelijkheden:

1. Bentoniet om afzettingen te verwijderen.

2. Plantaardige koolstof om gifstoffen te absorberen.

3. Gewone klei en diatomeeënaarde behoren tot de meest gebruikte mineralen.

In dit geval gebruiken we diatomeeënaarde, een effectief middel voor de vernietiging van darmparasieten. Bij ongemak voegen we actieve kooltabletten toe om te ontgiften.

### Diatomeeënaarde

De behandeling met diatomeeënaarde zou 18 dagen moeten duren. Diatomeeën zijn eencellige planten die miljoenen jaren geleden in de oceanen leefden. Ze ontwikkelden een schaal gemaakt van dezelfde silica die ze uit het water haalden. Toen de diatomeeën stierven, vielen de microscopische schelpen op de bodem van de oceanen. In de loop van de tijd hebben zich enorme afzettingen van duizenden meters diep opgehoopt. Toen de oceanen zich terugtrokken, werden deze afzettingen uiteindelijk blootgelegd, gefossiliseerd en samengeperst, waardoor een steenkrijtpoeder werd geproduceerd dat diatomeeënaarde wordt genoemd.

Diatomeeënaarde is inerte, niet-toxische materie, rijk aan mineralen zoals onder andere mangaan, magnesium, ijzer, titanium, calcium en silica.

Na voldoende verpulvering worden de skeletten van de diatomeeën microscopisch kleine kiezelhoudende naalden die schadelijk zijn voor parasieten, schimmels, candida, wormen en amoeben.

Deze naalden zijn onschadelijk voor mensen en andere warmbloedige dieren. Omdat diatomeeënaarde onschadelijk is, kan het regelmatig worden ingenomen. De beste manier van handelen is echter (zoals altijd) om af en toe een pauze te nemen.

Neem twee keer per dag een theelepel gedurende 18 dagen behandeling.

### Wonderolie

Ricinusolie wordt gewonnen uit het zaad van een plant die verwant is aan de zogenaamde esdoorn



'*Ricinus communis*' of 'Devil's Maple Tree'. De zaden zijn 50-80% olie, met een hoog gehalte aan ricinoleaatzuur. Deze olie heeft uitstekende laxerende en louterende eigenschappen. Behandelingen met medicijnen en medicinale planten kunnen spastische verlamming van parasieten veroorzaken. Als er genoeg van zijn samen, kunnen ze een

"knoop" van wormen en provoceren darmblokkades. Ricinusolie kan de verstopping verwijderen. Neem het 's ochtends in op een lege maag met wat sap, thee of melk.

### Doses

Volwassenen: 15-30 ml (twee grote lepels) op een lege maag. Wacht een uur voordat u gaat ontbijten of medicijnen inneemt. Als de patiënt een intolerantie heeft voor ricinusolie, kunnen ook Epson-zouten of sennabladeren als laxermiddel worden gebruikt.

Kinderen: een theelepel voor kleine kinderen en twee theelepels voor oudere kinderen.

Een andere optie is om castorolie in capsules te nemen.

### Neem (*Azadirachta indica*)

De neemboom is een van de meest waardevolle natuurlijke erfgoed van de mensheid. Het wordt al duizenden jaren gebruikt voor medicinale behandelingen. Er zijn verwijzingen naar neem in Sanskrietgeschriften en de Ayurvedische geneeskunde gebruikt het al sinds de oudheid. De hindoeïstische geneeskunde erkent de genezende en geneeskrachtige eigenschappen van neem sinds de oudheid. Zelfs vandaag de dag verwijzen hindoeïstische dorpelingen naar deze boom als "de apotheek van het volk", vanwege zijn vermogen om vele ziekten te verlichten. Het is nu door de Indiase autoriteiten goedgekeurd voor gebruik in de geneeskunde. Neem is een van de krachtigste reinigers en ontgifters die er tegenwoordig zijn. Neem is gebruikt om alle vormen van parasieten in het lichaam te bestrijden, zowel intern als extern.

Bereiding en dosering:

1. Kook vier bladeren (de inhoud van een zakje) in een liter water gedurende 5 minuten (eventueel stevia toevoegen om de bitterheid tegen te gaan).
2. Drink de infusie gedurende de dag.
3. Zet de behandeling gedurende de eerste maand 9-10 dagen voort.

Als alternatief voor de bittere infusie geven veel mensen de voorkeur aan tabletten.

Epazote (*Chenopodium Ambrosioides*)

Ook bekend als "paico", en onder de wetenschappelijke naam *Chenopodium ambrosioides*, groeit deze plant in het wild in Midden- en Zuid-Amerikaanse landen. Het heeft helende eigenschappen om spijsverteringsproblemen te verlichten, gas te verminderen en parasieten en darmwormen te elimineren. In Mexico is het een favoriet ingrediënt voor soepen.

Ascaridol is het actieve ingrediënt in paico. Het heeft een verlamrend en verdovend effect op darmparasieten, waardoor ze minder goed aan de darmwand hechten.

Dosering: Voor infusies, kook 2 eetlepels bladeren in een liter water gedurende 10 minuten. Laat trekken en drink een kopje op een lege maag gedurende drie opeenvolgende dagen.

Andere geneeskrachtige planten

Er zijn andere planten en kruiden die je kunt gebruiken om te ontwormen. Als het probleem na drie maanden aanhoudt, verander dan van kruiden of herhaal de behandeling met de meest effectieve. Je kunt mengsels maken met verschillende planten en kruiden, of ze afzonderlijk gebruiken.

De volgende planten kunnen onder andere worden gebruikt als alcoholische extracten, oliën of infusies: walnootboomschors, *Artemisia annua*, calamuswortel, wijnruit, *Artemisia absinthium* (absint), citroenkruid, munt, *Dictamnus albus*, boerenwormkruid, duizendblad, paardenbloem, kruidnagel

, granaatappelwortelschors, mannelijke varen, calendula, hypericum, chlorofyl.

## Preventief voedsel en dieet

Als we worden geconfronteerd met een parasietenplaag, moeten we bepaalde voedselgroepen vermijden, zoals zuivelproducten, geraffineerde suikers (sucrose, fructose-glucosestroop), meel (vooral geraffineerde) en overmatig zoete voedingsmiddelen in het algemeen.

Aan de andere kant is er een lijst met heilzame voedingsmiddelen en planten die de juiste interne balans van het organisme bevorderen en onze bondgenoten worden. Geen enkele parasiet overleeft lang, waar er voldoende productieniveaus van maagzuur en gal zijn en voldoende gezonde bacteriën. Wormen hebben een zure omgeving nodig die wordt gecreëerd door de afbraak van suiker en de verrotting die wordt veroorzaakt door het eten en drinken van verwerkt of ongezond voedsel. Het eten van rauwe groenten en het drinken van vruchtensappen is essentieel omdat ze ons voorzien van enzymen en andere vitale afweerelementen.

## Zuurkool (met zout gefermenteerde kool)

Veel mensen hebben een tekort aan maagzuur, wat de onderliggende oorzaak is van veel darmproblemen. Zonder de juiste zuurniveaus is het organisme niet in staat zichzelf te verdedigen tegen indringers. Zuurkool is een van de meest krachtige stimulerende middelen voor de productie van zuur door je lichaam. Niet-gepasteuriseerde gefermenteerde voedingsmiddelen (waterkefir, sojasaus, miso, enz.) worden ten zeerste aanbevolen om de gunstige bacteriële flora te stimuleren die verantwoordelijk is voor het op afstand houden van parasieten.

Neem voor de maaltijd een paar theelepels koolsap. Nog beter, drink het gefermenteerde koolsap van zuurkool. Het zal wonderen doen voor je spijsvertering.

## Knoflook

Knoflook, wanneer het regelmatig wordt geconsumeerd, verandert de maag en darmen in een dodelijke omgeving voor parasieten en biedt constante

bescherming. Knoflook is het huismiddeltje bij uitstek voor de natuurlijke verwijdering van darmparasieten. De Chinezen, Grieken, Romeinen, Indiërs en Babyloniërs gebruikten allemaal knoflook. Het heeft zijn nut nooit verloren en wordt nog steeds gebruikt door moderne medische professionals.

Zowel verse knoflook als knoflookolie zijn nuttig.

1. De meest gebruikelijke behandeling is om 's ochtends drie teentjes knoflook te eten of een theelepel knoflookolie te nemen.
2. Je kunt geplette knoflook ook in een beetje koud water mengen en meteen opdrinken.
3. Een ander recept bestaat uit het snijden van vier teentjes knoflook en ze een nacht in melk marinieren om de resulterende vloeistof 's ochtends op een lege maag te drinken. Deze behandeling kan braken veroorzaken.

### Pompoenpitten

Pompoenpitten bevatten een stof genaamd "piperazine", die parasieten verlamt, waardoor het gastheerorganisme ze kan elimineren. Piperazine is verkrijgbaar als onderdeel van geneesmiddelen op recept en zonder recept, evenals in pompoen 155

zaden, zoals hierboven vermeld. Deze traditionele methode van ontwormen wordt sinds het begin der tijden over de hele wereld gebruikt. Er zijn verschillende effectieve traditionele formules, waaronder de volgende:

Meng een kopje gepelde en geplette pompoenpitten (ongeveer 80 zaden) met kokoswater en twee eetlepels honing. Eet het mengsel gedurende drie uur op een lege maag. Om te eindigen, neem ricinusolie om de onmiddellijke evacuatie van de parasieten uit te lokken.

Waarschuwing: Eet geen pompoenpitten als u Combantrin® gebruikt, omdat dit het effect tenietdoet.

### Papaja en papjazaden

Papaïne, het spijsverteringsenzym dat in de papaja wordt aangetroffen, is in staat de buitenste schil van een volwassen parasiet af te breken. Het melkachtige sap van een groene papaja is een langdurig middel voor de vernietiging van ascariden.

Dosering voor volwassenen: Meng een eetlepel vers groen papayasap met dezelfde hoeveelheid honing en 3-4 lepels heet water.

Neem twee uur later een dosis ricinusolie gemengd met warme melk.

Herhaal deze behandeling indien nodig gedurende twee dagen.

Kinderen van 7-10 jaar: Dien de helft van deze dosis toe.

Kinderen jonger dan 3 jaar:

1 afgestreken eetlepel van het mengsel is voldoende.

Papajazaden kunnen ook worden gebruikt. Ze zijn rijk aan papaïne en caricine.

1. Maak een mengsel met de geplette verse zaden.
2. Voeg voor elke lepel zaden een lepel honing toe.
3. Neem een theelepel 's ochtends op een lege maag of voor het slapen gaan gedurende tien dagen. Rust vijf dagen en herhaal de cyclus, maximaal drie keer.
4. We raden aan om de behandeling te combineren met een laxeermiddel.

Gember

Gember is niet alleen effectief voor het bestrijden van darmparasieten, maar ook voor het verminderen van misselijkheid en het kalmeren van zenuwen. Verse gember, die al honderden jaren wordt gebruikt, is zeer succesvol gebleken in het vernietigen van darmwormen.

De meest gebruikelijke manier om gember te consumeren is rauw of als aftreksel. Je kunt ook verse gember en gemberpoeder aan veel voedingsmiddelen toevoegen.

## Propolis

Propolis wordt al minstens 3000 jaar gebruikt. De oude Egyptenaren en Romeinen wisten ervan en we gebruiken het nog steeds. De naam hebben we te danken aan de Grieken:

"pro" betekent "voor" en "polis", wat "stad" betekent. Propolis vertaalt als

"stadsverdediging" of "stadsverdedigers". Dankzij de antibiotische werking van propolis die hen beschermt tegen virale en bacteriële activiteit, zijn bijenkorven een van de meest steriele plekken die de natuur kent. Meerdere wetenschappelijke studies hebben de antiparasitaire werking van propolis bewezen. Het wordt aanbevolen voor de behandeling van giardia, amoeben en ascaris, evenals voor darminfecties veroorzaakt door grampositieve bacteriën.

- » Neem 3 druppels per kilogram gewicht, of 3 capsules, 30 minuten voor elke maaltijd.
- » Voor de behandeling van parasieten, neem propolis gedurende zeven dagen op een lege maag, verdund in water of vruchtensap.
- » Zevendaagse cycli worden aanbevolen met een behandelingsperiode van 7 dagen gevolgd door een rustperiode van 7 dagen.
- » Herhaal 3-5 keer om de volledige eliminatie van parasieten of bacteriën te verzekeren.

Het is essentieel om de behandeling te herhalen om de voortplantingscycli te dwarsbomen.

Het minstens drie keer herhalen van de behandeling zorgt voor een effectieve eliminatie van parasieten.

Propolis in tinctuur van 30% en propolis-capsules zijn op de markt verkrijgbaar.

Propolis heeft veel voordelen, waaronder de hoge werkzaamheid, hoge tolerantie en geen bijwerkingen.

### Granaatappels

Granaatappelschil bevat een alkaloïde genaamd "punicin", die zeer giftig is voor draadwormen. We gebruiken een afkooksel van de wortelschil en boomschors of de vrucht.

De wortels hebben de voorkeur omdat ze een grotere hoeveelheid alkaloïden bevatten dan de schors. Deze alkaloïde is zeer giftig voor *Taenia solium*.

Dien een koud aftreksel van de schors toe, bij voorkeur vers. Het afkooksel wordt voornamelijk gebruikt om de *Taenia solium* te verdrijven.

### Volwassenen:

90–180 ml, driemaal met tussenpozen van 1 uur tussen de innames. Neem een laxeermiddel na het laatste glas.

### Kinderen:

20-60 ml

### Wortels

Zelfgemaakte behandelingen met wortels helpen darmparasieten bij kinderen te elimineren. De chemische componenten in wortelen vallen parasieten aan en belemmeren hun ontwikkeling. Het is een van de meest effectieve natuurlijke behandelingen voor kinderen. Geef ze 's ochtends een kleine kom geraspte wortelen totdat het probleem afneemt.

### Specerijen

De specerijen en kruiden die we in onze dagelijkse keuken gebruiken, kunnen effectieve wapens zijn.

Ze worden al sinds de oudheid gebruikt om parasitose te bestrijden. Tot de meest effectieve behoren kurkuma, peper, dragon, tijm, kaneel, cayennepeper en kruidnagel.

Protocol Q: voor het blussen van brandwonden

Protocol Q is voor de behandeling van alle soorten brandwonden. Er zijn verschillende behandelmethoden:

1. Voor ernstige brandwonden is het het beste om CDS 0,3% (3000 ppm) rechtstreeks op de brandwond aan te brengen. Meestal verzacht dit de pijn onmiddellijk.

- U kunt een doek in CDS laten weken en op het getroffen gebied laten liggen. Het voordeel van deze methode is dat je de behandeling keer op keer kunt herhalen zonder dat je het gebied hoeft te wassen, omdat het geen pH-chemische brandwond veroorzaakt.

2. Een oudere toepassingsmethode voor brandwonden maakt gebruik van alleen niet-geactiveerd chloriet, direct sproeien en een of twee minuten laten inwerken. Laat niet-geactiveerd chloriet nooit langer staan. Met deze methode wordt chloriet geactiveerd met het melkzuur dat onder de huid wordt geproduceerd, in de puistjes van de brandwond. Zorg er daarna voor dat u de chlorietresten afspoelt met stromend water.

De ervaring heeft mij geleerd dat het het meest effectief is om beide methoden te combineren: gebruik eerst het niet-geactiveerde chloriet, laat het een of twee minuten intrekken en spoel het daarna af met alleen overvloedig water. Pijn verdwijnt onmiddellijk. Als de pijn na een paar minuten weer verschijnt, gebruik dan CDS 03% en spray het over het getroffen gebied. Herhaal meerdere keren per 30 minuten, afhankelijk van de ernst van de brandwonden. Over het algemeen zijn één tot drie behandelingen voldoende om pijn weg te nemen en genezing te bevorderen zonder littekens achter te laten.

Protocol R: zoals in rectaal met een irrigator

Protocol R is speciaal ontworpen voor rectale toepassing met behulp van een rubberen irrigator of pomp, met een capaciteit van ongeveer 100-150 ml.



1. Activeer 6 druppels CD in een glas.
2. Voeg 150 ml water op lichaamstemperatuur toe.
3. Absorbeer de oplossing in de irrigator en pers de lucht eruit.
4. Breng vaseline of smeerlotion aan op de punt van de irrigator.
5. Steek het in het rectum en leeg de irrigator volledig.
6. Houd de vloeistof ongeveer drie minuten vast voordat u gaat evacueren.

Dat is het optimale protocol voor anale fissuren, aambeien en vooral voor prostaatkanker, in welk geval het na elke ontlasting wordt herhaald. Het is een eenvoudig en effectief protocol zonder bijwerkingen.

- » CD verwijdert toxiciteit en desintegreert verklevingen.
- » De eliminatie van toxiciteit vermindert vermoeidheid.
- » De poortader biedt snelle toegang tot de lever vanuit de dikke darm.
- » Deze methode was al in de oudheid bekend en was gebruikelijk tot in de jaren '60. Het is momenteel minder bekend omdat sommigen het onhygiënisch vinden.
- » Het is een essentiële hindoeïstische geneeswijze.
- » De dikke darm is het riool van het lichaam. Eén dagelijkse ontlasting betekent darmgezondheid.

Protocol S: zoals in Sensitive (lage en langzame doses)

Protocol S, of Gevoelig protocol, is ontworpen voor mensen met een lage tolerantie voor het innemen van CD. Met name met de oude MMS geactiveerd met citroenzuur, zijn er gevallen gemeld van mogelijke bijwerkingen zoals diarree en braken. Sommige mensen zijn gevoelig voor slechts één druppel.

Door mijn werk met kinderen met autisme ontdekte ik dat chloordioxide grote parasieten misschien niet uitroeit. Veel andere parasieten worden waarschijnlijk aangetast door chloordioxide en dumpen uiteindelijk al hun residu in één keer in het aangetaste organisme. Deze gifstoffen zijn de oorzaak van intolerantie. Degenen die volgens mijn protocol ontwormingsbehandelingen hebben toegepast, zijn later in staat hoge CD-doses in te nemen zonder enige bijwerkingen.

We gebruiken CDS in dit protocol omdat het gemakkelijker te verdragen is en minder bijwerkingen heeft.

### Dosering

Dag 1: Voeg 1 ml CDS toe aan 500 ml water en drink dit de eerste dag beetje bij beetje op.

Dag 2: 2 ml CDS in 1 liter water.

Als u geen nadelige effecten opmerkt (en normaal gesproken zijn er ook geen), kunt u de dosis elke dag verhogen door 1 ml extra per liter water toe te voegen, totdat u 10 ml CDS per liter water heeft opgebouwd.

Merk op dat het de bedoeling is om de dosis langzaam en geleidelijk te verhogen, zonder het lichaam op enig moment te forceren. Als u zich vermoeid voelt, ga dan niet verder met het verhogen van de dosis totdat de vermoeidheid verdwijnt. Aangezien elk lichaam anders is, moet u de dosering aanpassen aan uw behoeften. Als je eenmaal hebt opgebouwd tot 10 ml per dag, ga dan door op dit niveau tot de volgende volle maan, wanneer je het parasietenprotocol kunt starten. Volg dit protocol zo nauwkeurig mogelijk om de effectiviteit te waarborgen. Ga tijdens het ontwormen door met dezelfde CDS-dosis zolang als nodig is totdat de symptomen volledig verdwijnen. CDS hoopt zich niet op in het lichaam omdat het een oxidant is.

Protocol T: zoals in Terminal (voor zeer ernstige ziekten) Protocol T is voor terminale gevallen, mislukt door de conventionele geneeskunde. We hebben dit protocol gemaakt op basis van de ervaring van een moeder die haar stervende 26-jarige dochter genas. Toen het meisje met de behandeling

begon, woog ze slechts 44 kilogram vanwege de effecten van chemotherapie. Hoewel ze bijna dood was, herstelde ze volledig.

Dag 1: CDS 2 ml om het uur, 6–8 keer per dag  
Dag 2: CDS 3 ml om de 2 uur

Dag 3: CDS 4 ml om de 2 uur

Dag 4: CDS 5 ml om de 2 uur

Dag 5: CDS 6 ml om de 2 uur

Dag 6: CDS 7 ml om de 2 uur

» Gedurende de volgende vijf weken, 7 ml om de 2 uur, 6–8 keer per dag.

» Daarna gedurende vier weken elk uur 3 ml CDS, tot volledige remissie.

» Als CDS niet beschikbaar is, kan CD worden gebruikt, in een verhouding van één druppel CD x 1 ml CDS.

» Houd er rekening mee dat CD in hoge doses diarree kan veroorzaken.

Protocol U: zoals in Urgent, (voorheen Clara's 6 + 6 protocol) Het Urgent Protocol wordt ook wel het Schokprotocol genoemd, 6 x 6, Clara's protocol, en andere varianten. Het wordt gebruikt voor eenmalige behandelingen van urgente maar niet ernstige aandoeningen, en ook voor de behandeling van infecties, zoals urineweginfecties (cystitis), nierinfecties, oorinfecties, gastro-enteritis, koorts, voedselvergiftiging, plotseling braken of diarree, of ernstige ongemak zonder aanwijsbare oorzaak. Het kan ook worden toegepast in gevallen van acute pijn met een plotselinge toename van infectie door een onbekende ziekte.

1. Drink 6 druppels geactiveerde CD in 200 ml water.

2. Herhaal dezelfde dosis (6 druppels) 2 uur later.

3. Tegen het einde van de dag zou je een duidelijke verbetering moeten zien. Als dat niet het geval is, ga dan naar een SEH-arts.

» Pas de dosering aan het tolerantieniveau van de patiënt aan. Als alternatief kunt u 1 druppel CD per ml CDS gebruiken, verdund in dezelfde hoeveelheid water.

» Houd er rekening mee dat u, afhankelijk van de ziekte, de dosis kunt verlagen tot 4 x 4 (in plaats van de hierboven aangegeven 6 druppels).

» Mensen verdragen CDS beter, vooral voor de behandeling van maagproblemen.

Protocol V: zoals in vaginaal, via irrigatie

Protocol V is ontworpen om vrouwelijke genitale aandoeningen zoals candidiasis, mycose, poliepen, baarmoederhalskanker of myomen te behandelen. Het is ook nuttig om blaasontsteking, nierproblemen en seksueel overdraagbare aandoeningen te behandelen, omdat het besmetting voorkomt.

Het kan zelfs als voorbehoedsmiddel dienen tijdens het eerste uur na geslachtsgemeenschap, aangezien het spermatozoïden immobiliseert.

Aan de andere kant hebben vrouwen die het 12-24 uur voor geslachtsgemeenschap hebben ingenomen, een verhoogde vruchtbaarheid gemeld als gevolg van de eliminatie van vaginale pathogenen, of het nu gaat om schimmels, bacteriën, virussen of parasitaire protozoa.

De behandeling kan worden toegediend met een vaginale irrigator uit de apotheek of met een eenvoudige, doorzichtige plastic waterfles.

Er zijn twee methoden:

1. Met een vaginale irrigator: activeer 10 druppels CD of 10 ml CDS voor 1

liter lauwwarm water.

2. Met een plastic waterfles van ½ liter (bij voorkeur met een lange hals voor gemakkelijker inbrengen): Gebruik 6 geactiveerde druppels CD of maximaal 6 ml CDS à 0,3% voor 500 ml lauwwarm water.

- Terwijl u in de badkuip zit, steekt u de hals van de fles in de vagina, knijpt u in de fles en creëert u een heen en weer gaande stroom van de oplossing.
- Probeer het daarna 3-5 minuten in te houden. Herhaal, indien nodig, een paar uur later.
- In sommige gevallen moet de behandeling voor een langere periode worden herhaald.

Behalve dat het overal ter wereld beschikbaar is, is het belangrijkste voordeel van het gebruik van de waterfles dat je de inhoud achteraf kunt observeren en kunt controleren op candidiasis (witte vloeistof) of trichomonas (geelachtig groenachtige vloeistof), wat een parasiet is.

- » Probeer geen lucht binnen te laten.
- » Gebruik osmotisch of gesteriliseerd water.
- » Gebruik water op lichaamstemperatuur.

Voorzorgsmaatregelen - heel belangrijk!

**GEBRUIK DEZE BEHANDELING NIET BIJ Vrouwen die een operatie hebben ondergaan of onlangs zijn bevallen. Wacht minimaal 40**

dagen na bevalling of operatie.

Protocol W: zoals in Wow! Het kan ook worden gebruikt om...

Om lichaamsgeur te elimineren:

CDS is een heerlijke deodorant; het elimineert de oorzaak van sterke lichaamsgeur, waarbij bacteriën en schimmels worden aangevallen en vernietigd. CDS is zeer effectief tegen okselgeur, voetengeur etc. Het kan onverdund CDS 03% op de huid worden aangebracht. Het is niet nodig om het daarna te verwijderen. Gebruik voor een gemakkelijke toepassing een spuitfles. CDS is veel minder corrosief dan geactiveerde CD.

Voor tandenpoetsen:

Je kunt je tanden poetsen met CDS; de neutrale pH beschadigt het glazuur na verloop van tijd niet zoals CD zou doen. Tegelijkertijd maak je je tanden witter en voorkom je gaatjes en andere mondproblemen.

Voetbaden (om schimmels, zweren, wonden, enz. te bestrijden): Gebruik 10-30 geactiveerde druppels in een plastic bak met 2-5 liter water in een goed geventileerde ruimte gedurende 15-20 minuten.

Als conserveermiddel in de koelkast:

Bereid een waterfles van 500 ml met 50 geactiveerde druppels en laat deze open staan in de koelkastdeur. Door de kou komt er nauwelijks gas vrij, maar het is voldoende om groenten en fruit weken en zelfs maanden te helpen bewaren zonder te beschimmelen.

- Dit effect is vergelijkbaar met de "conserverende atmosfeer" in industriële fabrieken die het gebruiken voor vleesverpakkingen. Je kunt hiervoor gebruiken wat er over is van je zelfgemaakte CDS-productie (de gemengde oplossing).
- Bewaar kaas in een afgesloten bakje op een andere plek, daar zitten van nature schimmels en bacteriën in.
- U kunt keukenpapier ook desinfecteren door een beetje vloeistof uit het flesje van de geactiveerde cd in de koelkast te gieten.

Om wratten te verwijderen:

Sommige getuigenissen melden dat veel wratten er vanzelf afvallen nadat de patiënt CD of CDS heeft ingenomen, maar dit is niet altijd het geval. Eén aanvraag is voldoende. Desinfecteer het gebied met verdunde CDS. Een procedure voor het verwijderen van wratten is:

1. Wrijf met een nagelvijl over het harde oppervlak, zonder bloedingen te veroorzaken.
2. Doe een beetje vaseline rond de wrat om de omgeving te beschermen.
3. Breng voorzichtig een druppeltje natriumchloriet ( $\text{NaClO}$ ) aan zonder 2

activeer het, net bovenop de wrat, en was het daarna niet meer.

- De alkalische pH van het chloriet verbrandt de wrat, waarbij zuur vrijkomt dat dient om het chloordioxide te activeren, dat doordringt tot de wortel van de wrat.

4. De volgende dag zal de wrat een roodachtige kleur hebben en er snel af vallen.

5. Het zou binnen 14 dagen moeten genezen en de huid zou er binnen een maand normaal uit moeten zien, zonder littekens.

Protocol X: zoals in DetoX (om zware metalen te elimineren) Protocol X wordt gebruikt om metaalvergiftiging te behandelen, die momenteel voorkomt vanwege alle metalen in legeringen, pesticiden, fungiciden, verven, oplosmiddelen, kleurstoffen, poetsmiddelen, textiel, huishoudelijke apparaten, cosmetica en tal van andere producten. Metalen zijn ook aanwezig in de lucht die we inademen, afkomstig van de verbranding van industriële reststoffen, fabrieksrook, autodampen, enz.

### Metalen verwijderen

Zware metalen zijn gevaarlijke stoffen; ons lichaam kan ze niet metaboliseren en heeft ook moeite om ze te elimineren. Metalen hopen zich op in de nieren, zenuwen, vet, botten, huid, longen, schildklieren of de hersenen, met ernstige gevolgen.

- Start met Protocol B (Basisprotocol) gedurende drie weken en rust daarna een week uit.

- Afhankelijk van de mate van vergiftiging de behandeling drie volle maanden herhalen. Na deze periode zouden de metaalniveaus lager moeten zijn.

- Doe voor de uitslag liever bloedonderzoek dan de haartest (ook al is dat laatste veel goedkoper).

Afhankelijk van het type metaal kan het nodig zijn om gedurende relatief lange tijd op te bouwen naar een relatief hoge dosis. Kwik heeft bijvoorbeeld

een oxidatiepotentieel van 0,82 onder standaardomstandigheden. Chloordioxide, met een hoger potentieel, kan het oxideren om later via de urine te worden geëlimineerd.

Protocol Y: zoals bij HYpodermic - CDS-injecties Er zijn verschillende manieren om CDI (injecteerbaar chloordioxide) te gebruiken.

Alleen onderzoeksprofessionals in de gezondheidssector mogen dit type behandeling uitvoeren.

Een onschadelijke en gemakkelijke methode voor dit protocol is het injecteren van onderhuidse blaasjes of bellen.

Het protocol bestaat uit het injecteren van 5-10 ml CDI-bubbels met een concentratie van 50 ppm (0,005%), dicht bij het getroffen gebied. Herhaal, indien nodig.

In hoofdstuk vijf beschrijven we hoe je de juiste concentratie bereidt.

Dit protocol wordt ook gebruikt voor de behandeling van ernstige ziekten zoals amyotrofische laterale sclerose (ALS) of de ziekte van Lou Gehrig, een degeneratieve neuromusculaire ziekte die progressieve spierverslaving veroorzaakt en gewoonlijk de dood tot gevolg heeft bij behandeling met conventionele medicijnen.

Om intraveneuze injecties te maken (door Dr. G. Leon)

- Begin met een orale kuur van minimaal een maand om te ontgiften.
- CDI mag niet meer bedragen dan 5% van de injecteerbare oplossing of het serum.
- De dosering moet geleidelijk en langzaam worden verhoogd, beginnend met 5 ml in 100 ml oplossing, om de vijf dagen, drie reeksen.
- Verhoog tot 12,5 ml in 500 ml oplossing, voor drie reeksen, om de zeven dagen.
- Verhoog elke zeven dagen naar 25 ml CDI in 1000 ml oplossing.



- De infusietijd moet zo lang mogelijk zijn om de blootstellingsperiode te verlengen.
- Het is een goed idee om elke zes dagen Acetylcysteïne en Silymarine in te nemen.
- Gebruik een flacon van kaliber 22.

Ik wil de chirurg, Dr. G. Leon, bedanken voor zijn onderzoek naar het parenterale gebruik van CDI en de gegevens die uit de resultaten zijn voortgekomen. Hij heeft amyotrofische laterale sclerose (ALS) en als gevolg van de behandeling is de ziekte gestabiliseerd en heeft hij 's nachts geen geassisteerde beademing meer nodig. Op dit moment kan hij zelfs weer op zichzelf staan.

Protocol Z: zoals in Zapper (Biotrohn) - frequentiegenerator Protocol Z, of het Zapper-protocol, gebruikt een frequentiegenerator van rechthoekige impulsen voor therapeutisch gebruik. Het uitgangspunt is dat het apparaat een resonantie kan creëren met (dezelfde frequentie uitzenden van) de selectief gerichte ziekteverwekkers.

De ziekteverwekkers raken geagiteerd en gaan dood, zonder het lichaam aan te tasten.

De eerste verkochte Zappers waren de modellen van Hulda Clark en Robert Beck.

Jaren later zijn er nu veel geavanceerdere toestellen op de markt met een brede prijsklasse. Na veel van hen te hebben getest, kan ik bevestigen dat er een enorm verschil is in kwaliteit en efficiëntie. Naar mijn mening is het beter om wat meer uit te geven.

Ik draag de Biotrohn® van Medalab bij me op al mijn reizen. Het is een trouwe reisgenoot geweest, die me redde toen andere remedies faalden. Met een indrukwekkende efficiëntie is het waarschijnlijk nog steeds het meest professionele apparaat op de markt, tegen een betaalbare prijs. Dat betekent niet dat er geen andere merken zijn die ook bewonderenswaardig werken. Ik hou van dit apparaat omdat het gebruiksvriendelijk is en meer dan 130 programma's heeft voor allerlei soorten ziekten, die perfect combineren met

alle protocollen in dit boek, of ze nu door virussen, bacteriën, schimmels of parasieten worden veroorzaakt. Het omvat onder meer de programma's van Hulda Clark en Robert Beck en vele andere voor de behandeling van terminale ziekten zoals kanker. Een ander voordeel is dat een therapeut nieuwe presets kan toevoegen met behulp van een standaardprogramma, zonder deze voor hoge prijzen aan te schaffen.

Ik ben van plan om dit type behandeling verder te onderzoeken. Ik voorspel een mooie toekomst voor zappers op basis van hun efficiëntie en het feit dat ze geen schadelijke bijwerkingen hebben.

Uiteindelijk denk ik dat alles wat we zijn en voelen kan worden gereduceerd tot elektromagnetische frequenties.

### Calciumhypochloriet (MMS) Protocol 2

Ik pleit persoonlijk niet voor dit protocol en het staat niet in de A-Z-lijst omdat het bij veel mensen bijwerkingen heeft veroorzaakt. Hoewel het concept theoretisch correct is en in tal van gevallen heeft gewerkt, gebeurt er in de praktijk iets anders. We hebben geen water in de maag. We hebben een chemische combinatie van zoutzuur, pepsine en vele andere stoffen. Dat verklaart de vele gemelde gevallen van onverenigbaarheid, die maagpijn en ongemak veroorzaken.

Hoewel het uitgangspunt goed is, hebben we verder wetenschappelijk onderzoek nodig om te garanderen dat de behandeling onschadelijk is. Desalniettemin beweren gedocumenteerde rapporten dat het veel mensen heeft geholpen, daarom leg ik het hier uit.

Calciumhypochlorietcapsules zijn het idee van Jim Humble. Hij noemt het MMS voor 2

ernstige ziekten, zoals kanker en hiv/aids.

Calciumhypochloriet is alleen toegestaan voor waterzuivering. Wanneer het in contact komt met water, produceert het hypochloorzuur. Dit zuur wordt ook in het lichaam aangemaakt om ziekteverwekkers te neutraliseren. Over het algemeen produceren ernstig zieke mensen niet genoeg hypochloorzuur.

## Protocol van Jim Humbles

- Jim Humble raadt aan eerst twee glazen water te drinken.
- Neem dan een capsule MMS2
- En drink daarna nog een groot glas water.

Volgens Jim kan een persoon, naast de orale inname van standaard MMS, tot twee capsules MMS per dag innemen. In eerste instantie kunt u de MMS2-dosis 2 verlagen

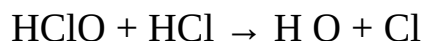
door de capsule te openen en een deel van de inhoud eruit te laten vallen.

Gebruik in geen geval het losse poeder; het kan ernstige brandwonden veroorzaken!

Aangezien chloor een universeel desinfectiemiddel is en hypochloorzuur (HClO) de actieve component in chloor is, doet HClO, in hoge concentraties, wonderen als oppervlaktedesinfectiemiddel en om ziekenhuisafval te vernietigen. Het is een ontsmettingsmiddel van hoog niveau. Calciumhypochloriet, als het oplost in water en in contact komt met maagvloeistoffen, zal waarschijnlijk veranderen in hypochloorzuur (HClO), wat een 168

chemische stof die wordt gebruikt om drinkwater te desinfecteren, zoals natriumchloriet. Ons lichaam en immuunsysteem gebruiken deze chemische stof. Myeloperoxidase is verantwoordelijk voor de productie van hypochloorzuur in het organisme. Het essentiële idee van de theorie is dat als we een tekort aan deze chemische stof hebben, we niet genoeg HClO zullen hebben, wat nodig is om schadelijke ziekteverwekkers te elimineren.

HClO reageert met HCl om chloorgas te vormen:



- Calciumhypochloriet reageert met ammoniak.

- Hypochloorzuur reageert traag met DNA en RNA, evenals met alle nucleotiden "in vitro".
- Onderchlorzuur en het hydroxylradicaal zijn cytotoxisch en daarom worden ze door neutrofielen gebruikt om bacteriën en andere ziekteverwekkers te doden.

### Samenvatting en onderhoudsprotocol

- Onthoud dat CD altijd gebruikt moet worden in combinatie met de activator in een verhouding van 1:1. Bewaar de activator altijd in een apart flesje.
- CDS heeft een gele kleur en het CD-gas wordt in het water opgevangen. Het heeft een neutrale pH en veroorzaakt geen secundaire reactie met maagzuur.
- De juiste dosering is de dosering die geen ongemak, misselijkheid of diarree veroorzaakt. Als dit gebeurt, verlaag dan de dosis maar ga door met de behandeling.
- Veel herhaalde kleine doses zijn effectiever dan grotere doses die alleen 's ochtends en 's avonds worden ingenomen.
- Vermijd alle vormen van vitamine C of kunstmatige antioxidanten gedurende twee uur voor en na de inname van CD of CDS, omdat deze de effectiviteit van de behandeling verminderen.
- Volg een passend gezond dieet om uw immuunsysteem te beschermen.
- We gebruiken geen citroenzuur meer (klassieke MMS).

Veel mensen begrijpen misschien niet hoe belangrijk het is om elke dag of minstens twee keer per week onderhoudsdoses van CD of CDS in te nemen. Deze routine helpt ons lymfestelsel schoon te houden, waardoor onze cellulaire zuurstof toeneemt, wat de alkalisatie van het lichaam mogelijk maakt. Zoals met al het andere, overdrijf het niet, maar veel kleine doses maken een groot verschil.

Houd er rekening mee dat we de afgelopen 50 jaar getuige zijn geweest van talloze nieuwe ziekten: Ebola, Chikungunya-virus, AIDS, hepatitis C, vogelgriep, varkenspest, de ziekte van Lyme, de ziekte van Morgellons en een eindeloze lijst van andere waarmee we nu worden geconfronteerd . Miljoenen mensen lijden en sterven als gevolg van ziekten die in veel gevallen door de mens zijn veroorzaakt of door industrieel voedsel zijn veroorzaakt.

De besmetting van ons lichaam door giftige chemicaliën en zware metalen creëert de ideale omgeving voor plagen door alle parasieten die ons omringen in ons dagelijks leven, zelfs aanwezig in het voedsel dat we eten.

Laten we duidelijk zijn: chloordioxide is zeer effectief, maar het is geen wondermiddel.

Hoewel het bacteriën zoals de "Pseudomonas aeruginosa" in een petrischaal kan elimineren, is dit niet zo gemakkelijk in het lichaam, waar ze moeilijker te bestrijden zijn. Andere ziekteverwekkers, zoals micro-aerofielen en de spirochetes die borreliose veroorzaken, kunnen zich diep in weefsels bevinden en zijn tot op heden erg moeilijk te elimineren, zelfs met chloordioxide. Er zijn echter veel succesverhalen en er zijn er maar weinig die niet de gewenste resultaten hebben opgeleverd.

Evenzo, terwijl CD en CDS de meeste gifstoffen elimineren, kunnen ze geen dikke darmwormen doden. Daarom is een begeleidende ontwormingskuur van levensbelang, zeker bij mensen die met dieren omgaan of leven met huisdieren die al meer dan een jaar niet ontwormd zijn.

Onthoud dat wanneer parasieten sterven, ze nog meer gifstoffen voor het organisme kunnen genereren (bijvoorbeeld in de vorm van ammonium), wat genezingscrises kan veroorzaken die bijwerkingen veroorzaken (duizeligheid, braken, diarree en algemeen ongemak), allemaal wijzend op de aanwezigheid van parasieten.

Daarom moet iedereen die in de eerste paar maanden verbeterde met chloordioxide maar daarna terugviel, eerst een ontwormingskuur uitvoeren, gevolgd door een andere behandeling met chloordioxide, die zal helpen bij de uiteindelijke ontgifting van parasietenafval in het lichaam. Chloordioxide

doodt ziekteverwekkers, oxideert zware metalen en vernietigt de meeste gifstoffen.

Het onderhoudsprotocol is Protocol A. Dit eenvoudige en gemakkelijke protocol werkt met maximale effectiviteit om ons immuunsysteem te laten functioneren. Het helpt griep en verkoudheid, kanker en vele andere dodelijke ziekten te voorkomen die worden veroorzaakt door een te hoge zuurgraad in het lichaam, in combinatie met een gebrek aan cellulaire zuurstof. Een kleine hoeveelheid CD/CDS die vaak wordt ingenomen, lijkt de vorming en 170 te voorkomen

ontwikkeling van kanker. Als u tijdens het gebruik van dit preventieve of onderhoudsprotocol symptomen van een andere ziekte vertoont, dient u over te stappen op een ander geschikt protocol totdat de symptomen verdwenen zijn.

Sommige patiënten missen de discipline om de chloordioxideprotocollen te volgen, wat vaak de echte oorzaak is van hun falen. De ervaring heeft bewezen dat degenen die zich nauwgezet aan de behandelingen houden, aantoonbaar succes hebben gehad bij het bestrijden van chronische, ernstige en zelfs terminale ziekten, wat de uitdrukking waar maakt:

"Ongeneeslijk was gisteren."

Hoofdstuk vier

In dit hoofdstuk beschrijven we veel ziekten die vaak als ongeneeslijk of moeilijk te genezen worden beschouwd, en de bijbehorende behandelingen en resultaten, die worden onderschreven door echte getuigenissen. Hoewel getuigenissen misschien niet wetenschappelijk zijn, zijn ze nuttig voor degenen die lijden.

- Abces
- Chagas
- Acne
- Chikungunya

- Acuut proliferatief
- Chronisch obstructief

Glomerulonefritis

longziekte (COPD)

(Nefrotisch syndroom)

- Dikkedarmkanker
- Afteuze stomatitis
- Verkoudheid

(Aften)

- Congestief hartfalen
  - Allergische rhinitis
  - Conjunctivitis
  - Allergie
  - Ziekte van Crohn
  - Alzheimer
  - Cutane Leishmaniasis
  - Amyotroof lateraal
  - Taaislijmziekte
- Sclerose (ALS)
- Blaasontsteking

- Anale fistel
- Cysten
- Spanning
- Roos
- Blindedarmontsteking
- Dementie
- Arteriële hypertensie
- Knokkelkoorts
- Astma
- Depressie
- Atherosclerose (atheroma)
- Suikerziekte
- Voetschimmel
- Diarree
- Atopische dermatitis
- Diverticulitis
- Auto immuunziekte
- Ebola
- Autisme
- Epstein-Barr-virus



- Bacteriële vaginose

(Cytomegalovirus)

- Kaalheid

- Erectiestoornissen

- Bipolaire stoornis

- Escherichia coli

- Bijten

- Slokdarmkanker

- Blaaskanker

- Fibromyalgie

- Botkanker

- Griep

- Borstkanker

- Breuken

- Bronchitis

- Schimmelschimmel

- Brucellose

- Gastritis

- Verbrandt slijmbeursontsteking

- Gastro-enteritis

- Candidiasis
- Tandvleesontsteking (zie parodontitis)
- Papillomavirus (zie HPV)
- Gonorrhoe
- Maagzweren (Helicobacter)
- Jicht
- parodontitis (zie
- Hoofdpijn

Tandvleesontsteking) Longontsteking

- Zware metalen
- Prostaatkanker
- Levercirrose
- Prostaatontsteking
- Hepatitis
- Psoriasis
- Hernia
- Longontsteking
- Herpes (zoster, genitaal)
- Zure reflux

- Hoge cholesterol
- Niersteen
- Hiv/aids  
(Nierstenen)
- HPV (Mens  
papillomavirus)
- Nierfalen (nefritis,  
Acuut proliferatief  
glomerulonefritis)
- Infectie
- Renale Ischemie-reperfusie
- Nierkanker
- Reumatoïde artritis
- Leukemie
- Sarcoïdose
- Lichen sclerose
- Schurft
- Leverkanker
- Schizofrenie

- Lou Gherig's (zie

- Ischias

Amyotroof lateraal

- Sinusitis

sclerose—ALS)

- Syndroom van Sjogren

- Longkanker

- Huiduitslag

- Lupus

- Stafylokokken (MRSA)

- Ziekte van Lyme

- Maag- of maagkanker

- Lymfoom

- Schildklierkanker

- Malaria

- Tongkanker

- Meningitis

- Tonsillitis

- Migraine

- Tuberculose

- Pfeiffer (Epstein-

- Tumor

Barr-virus)

- Buiktyfus

- MRSA

- Colitis ulcerosa

(Staphylococcus aureus)

- Baarmoederkanker

- Multiple sclerose

- Uveïtis

- Nefritis (acute

- Spataderen

Proliferatief

- Veneuze (diabetische) zweren

- Veneuze trombose

- Artrose

- Vesiculaire stomatitis

- Osteomyelitis

- Vitiligo

- Osteoporose

- Wratten
- Oorontsteking
- Eierstokkanker

## Abces

Een abces is een opeenhoping van pus in weefsels overal in het lichaam, veroorzaakt door een infectie. Abscessen kunnen extern en zichtbaar zijn, of intern. Ze kunnen het gevolg zijn van een bacteriële infectie, wond, steenpuist of folliculitis.

## Symptomen

Symptomen kunnen zijn:

- Koorts of rillingen (in sommige gevallen)
- Zwelling rond het getroffen gebied
- Verharding van het huidweefsel
- Huidzweren zoals open of gesloten zweren of knobbeltjes
- Roodheid, pijn, huid die warm aanvoelt
- Afscheidingen

## getuigenis

Het volgende is een persoonlijke getuigenis.

Een paar maanden geleden viel een van mijn vullingen eruit. Ik ging ongeveer een week niet naar de tandarts; Ik poetste gewoon meerdere keren per dag mijn tanden, maar eten was erg pijnlijk. Tegen de tijd dat ik eindelijk naar de tandarts ging, was de pijn ondraaglijk en strekte zich uit tot mijn kaak. Mijn tandarts heeft de resten van de vulling verwijderd en mijn tand gefixeerd met hars, zoals ik had gevraagd. Ik wilde al het metaal uit mijn

mond verwijderen. Hij vroeg me over een week terug te komen om te kijken hoe het ging.

Zoals afgesproken, ging ik een week later terug, omdat ik nog steeds pijn had van het eten, vooral vlees (vezels), dat zou blijven steken tussen het tandvlees en de tand, waar ik last van had. Mijn tandarts zei dat er geen andere optie was dan een wortelkanaalbehandeling uit te voeren of de kies te trekken.

Ik keek hem aan en zei: "Geef me een week en ik laat het je weten." Toen ik weer thuis kwam, begon ik met de volgende behandeling

1. Doe 1 ml (1cc) CDS (chloordioxide-oplossing) in een klein glas. Dat komt overeen met ongeveer vier druppels MMS geactiveerd met vier druppels citroenzuur. Als CDS niet beschikbaar is, gebruik dan MMS zoals vermeld.
2. Als u MMS gebruikt, wacht dan minimaal 1 minuut voordat u 1,5 ounce gedestilleerd water toevoegt. Bij gebruik van CDS hoeft u niet te wachten.
3. Voeg 20 druppels DMSO 70% toe.
4. Als je alleen de 99% puur (onverdund) hebt, dan moet je het verdunnen tot 70% DMSO door 30% gedestilleerd water toe te voegen.
5. Doe deze oplossing in uw mond en houd het één tot anderhalve minuut op de aangetaste tand. Spuug het dan uit, u hoeft uw mond niet te spoelen. Als je wilt, kun je een beetje spoelen met gedestilleerd water.
6. Herhaal deze procedure minstens drie keer per dag, vooral na elke maaltijd en na het tandenpoetsen. Na ongeveer 48 uur zou de pijn moeten verdwijnen. Mogelijk merkt u dezelfde dag al verbetering.

Ga, afhankelijk van de mate van infectie, nog vijf dagen door met deze procedure. Als de tand je weer stoort, ga dan nog twee of drie dagen door.

Mijn tand is veilig en gezond en ik hoefde er niet aan te trekken of een wortelkanaalbehandeling te ondergaan.

Bron: <http://terapiasnaturales.ml>

Passende behandeling zou in dit geval het gebruik van protocol D inhouden

(Dermatologisch), 2–6 keer per dag bij een uitwendig abces, in combinatie met Protocol C of B als alternatief gedurende drie weken. Voor een moeilijk te genezen abces kunt u ook Protocol Y gebruiken.

## Acne

Acne is een huidaandoening die wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van puistjes. Onze huid is bedekt met kleine gaatjes (poriën) die verbonden zijn met talgklieren via een kanaal dat een follikel wordt genoemd. In de follikel transporteert talg de dode huidcellen naar het huidoppervlak. Puistjes ontstaan wanneer de follikel verstopt is.

Acne kan al dan niet zwelling veroorzaken. Niet-zwellende aandoeningen kunnen open of gesloten "mee-eters" zijn. Zwellende acne kan roodachtige puistjes, puisten, knobbeltjes en cysten hebben. De laatste twee zijn de ernstigste omdat ze littekens kunnen achterlaten, de primaire weerslag van acne.

Gabi uit K. (Mexico) – 5-8-11

Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om mijn ervaringen met MMS te vertellen. Ik hoorde voor het eerst over MMS van een vriend die enthousiast was over de ontdekking.

Aangemoedigd door haar enthousiasme ging ik op internet op zoek naar meer informatie over mms, en ik vond uw website 'bij toeval'.

Toen kocht ik het boek, ik bestelde de druppels en toen ik alles klaar had, begon ik de eerste intake uit te stellen. Nou, ik was net begonnen met het innemen van de medicijnen die mijn arts me had voorgeschreven en voelde me de hele tijd misselijk, dus ik was bang dat het de zaken erger zou maken.

Dus bleef het boek ongeveer twee weken op mijn keukenplank staan. Ik realiseerde me niet dat mijn 16-jarige zoon het boek in handen had gekregen en het aan het lezen was.



Plots kwam hij naar me toe en vroeg om de mms die ik had besteld. Hij had het boek gelezen en wilde het proberen. In het begin schold ik hem uit omdat hij geen gezondheidsproblemen had en ook omdat ik de druppels eerst op mezelf wilde proberen om te controleren of ze zonder problemen zouden werken. Maar hij had zijn besluit genomen en begon met de eerste mix.

Ik voelde me niet al te zelfverzekerd en maakte me zorgen over wat er zou kunnen gebeuren.

Als excuus zou ik moeten zeggen dat ik snel bang ben en altijd een "ja, maar ..." heb.

houding.

Gelukkig is er niets echt "gebeurd", en daar had ik eerlijk gezegd niet op gerekend. Na een paar dagen dagelijks 15 druppels MMS te hebben gedronken, ongeveer een uur na het avondeten, konden we het succes ervan zien. Mijn zoon had last van zeer ernstige acne op zijn gezicht en zijn rug. Hij heeft eindeloze medicamenteuze therapieën en crèmes geprobeerd, maar het mocht niet baten. En nu zag hij een duidelijke verbetering. Na drie weken waren er geen nieuwe puistjes meer en waren de "oude" lichttroze geworden, bijna dezelfde tint als de gezonde huidskleur. Na vier weken was er geen enkel puistje meer over.

Hij voelde zich nooit ongemakkelijk na de innames en we hebben geen bijwerkingen waargenomen. Je kunt je niet voorstellen welke positieve verandering dit voor hem heeft betekend!

Ik gebruik nu MMS en zal over een tijdje mijn eigen ervaringen kunnen vertellen. Hopelijk helpt dit rapport iemand aan te moedigen die nog twijfelt over mms.

Met vriendelijke groet, Gabi van K.

Bron: <http://mms1.mexico-foro.com/>

t124-acne-erg-ernstig-op-gezicht-en-rug

Een geschikte behandeling bestaat in dit geval uit het 2-3 keer per dag gebruiken van Protocol D (Dermatologisch) in combinatie met Protocol C gedurende drie weken.

### Acute proliferatieve glomerulonefritis

Acute proliferatieve glomerulonefritis is een infectie die wordt veroorzaakt door een soort streptokokkenbacterie. Het is een ziekte met onbekende oorzaak waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden.

Streptokokkenbacteriën veroorzaken de ontsteking van de kleine bloedvaten in de filtereenheden van de nieren (glomerulus), waardoor het vermogen om urine te filteren wordt beperkt. In dit geval manifesteert de infectie zich echter niet in de nieren, maar in andere gebieden, zoals de huid of keel.

Symptomen zijn onder meer minder plassen, roodachtige urine, zwelling van de buik of zwelling van het gezicht, ogen, handen, voeten en enkels, zichtbaar bloed in de urine. Het kan zich ook manifesteren als gewrichtspijn en stijfheid.

Getuigenis 4383, vrijdag 9 maart 2012

Ik lijd aan chronische glomerulonefritis (een nieraandoening), maar na slechts twee weken MMS te hebben gebruikt, zijn mijn tests aanzienlijk verbeterd. Verbazingwekkend!

Een passende behandeling is in dit geval Protocol A (amateur) voor twee weken, later gevolgd door Protocol C (CDS) of Protocol B (basis) als alternatief voor drie maanden.

Afteuze stomatitis (aften) Aften zijn zweren die overal in de mondholte kunnen voorkomen: tong, lippen, tandvlees, keel, huid, enz. Het zijn witachtige (soms geelachtige), ovaalvormige zweren, niet te diep en zonder pus, bacteriën of andere tekenen van infectie.

Afteuze stomatitis presenteert zich als een laesie of zweer overal in de mond.

Meestal gaat het niet gepaard met koorts, hoewel het vaak pijnlijk is en moeilijkheden kan veroorzaken bij eten, praten of kussen. Het begint met een branderig gevoel waar de toekomstige zweer verschijnt.

Sinds ik MMS gebruik, heb ik uitstekende resultaten behaald. Ik leed aan terugkerende orale afters. Zoals de naam al aangeeft, komen de zweren af en toe terug en soms duurt het meer dan een week om te genezen. Zodra ik MMS nam, verdwenen ze van de ene op de andere dag! En het beste van alles, ze kwamen nooit meer terug! Het is twee maanden geleden sinds de laatste uitbraak, en dit is voor mij een record. Het hielp ook bij de remineralisatie van mijn tanden, en nu is de gevoeligheid die ik had verdwenen.

Mijn algehele gezondheid is enorm verbeterd sinds ik MMS gebruik, en ik kan er alleen maar wonderen over zeggen. Ik raad het aan al mijn vrienden aan, vooral aan degenen die door de allopathische geneeskunde zijn veroordeeld tot het nemen van medicijnen voor het leven, die hen niet van hun ziekten genezen terwijl ze nieuwe uitlokken.

Bron: <https://testimoniosmms.com/?s=afta>

Opmerking van de auteur: Dr. Serra, van het gezondheidsmagazine "Discovery Salud", beweerde binnen 24 uur te zijn hersteld van afteuze stomatitis.

Een gepaste behandeling zou in dit geval zijn om Protocol J te gebruiken (mondwater) gedurende drie weken. Je kunt het combineren met Protocol C.

### Allergische rhinitis

Allergische rhinitis, of hooikoorts, is een chronische ontstekingsziekte van het neusslijmvlies die kan worden veroorzaakt door een allergische reactie op huisstofmijt, schimmels of dierlijke epitheelcellen.

De meest voorkomende symptomen zijn jeuk, verstopte neus, loopneus en soms verlies van reukvermogen.

ROSARIO M.

Ongeveer 20 dagen geleden kwam ik informatie over mms tegen. Als scheikundig ingenieur trok het mijn interesse.

Ik heb mijn hele leven last van keelaandoeningen en allergische rhinitis. Ik heb mijn amandelen nooit willen verwijderen, dus ze zijn vrij groot; ze zwellen op en zijn als massaballen die pijn, ongemak, slechte adem en heesheid veroorzaken in die mate dat ik niet zo graag praat omdat ik begin te hoesten en mijn keel moet schrapen.

Op de eerste dag begon ik 's avonds twee druppels in te nemen en een uur later, voor het slapengaan, nog twee druppels. Het eerste dat me opviel, was dat mijn neus opklaarde en de volgende dag werd ik wakker zonder dat dikke speeksel dat er altijd was in de ochtend. Ik sliep de hele nacht rustig en de volgende dag ging ik door met de behandeling, waarbij ik 8 uur lang elk uur drie druppels nam. Mijn keel is schoon en mijn neus vrij. [...]

Veel mensen zouden graag meer willen weten over mms en ik heb ze de informatie gegeven die ik tot mijn beschikking heb. Ik ken ongeveer tien mensen die dit product gebruiken. Sommigen zijn ziek en anderen nemen het voor gezondheidsonderhoud. Ik hoop dat ik snel al hun genezende getuigenissen kan delen.

Ik vergat te vermelden dat ik MMS plaatselijk gebruikte en om te gorgelen. Ik gebruik het ook als tandpasta en ik kan zeggen dat het mijn tanden schoon en zonder tandsteen achterlaat.

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C (als CDS) of B (basis) in combinatie met Protocol O (Oogheelkunde: oog, neus en mond).

## Allergie

Allergie is een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is een overdreven reactie (overgevoeligheid) van het defensieve immuunsysteem van de patiënt dat onschadelijke stoffen als bedreigingen identificeert. Hiertoe behoren het stuifmeel van sommige planten, huisstofmijten en vele andere die door de meeste mensen worden getolereerd.

Wanneer een allergeen (een stof die de overreactie veroorzaakt) het organisme binnendringt van een persoon die er allergisch voor is, reageert hun immuunsysteem door veel antilichamen te produceren die IgE (immunoglobuline E) worden genoemd. De herhaalde blootstelling aan hetzelfde allergeen veroorzaakt het vrijkomen van chemische bemiddelaars, voornamelijk histamine, die de typische allergiesymptomen veroorzaken.

Afhankelijk van het orgaan waar de vrijgegeven bemiddelaars werken, kunnen deze symptomen zijn:

- Op de huid: erytheem, angio-oedeem (zwellings) en huiduitslag (jeuk), evenals jeukende zweren (striemen), netelroos en dermatitis.
- In de bronchiën: bronchospasmen, zwelling en toenemende afscheiding (astma).
- Op het neusslijmvlies: zwelling en jeuk die leidt tot niezen en toename van slijmafscheiding (rhinitis).
- In het spijsverteringskanaal: diarree, braken en buikpijn (voedselallergie).

Wanneer het contact met het allergeen meer systemisch is (bijv. inenting van hymenoptergif door bijensteken, medicijnen of voedsel), kunnen er effecten zijn op andere organen of zelfs op meerdere organen (netelroos, bronchospasme, arteriële hypotensie, hartkloppingen). ), ook wel anafylactische shock genoemd.

### 15.05.11 – Pollenallergie

Een paar jaar na mijn tonsillectomie had ik last van een pollenallergie, die elk jaar langer en langer aanhield. Twee jaar geleden ontdekte ik het boek en de mms van Jim Humble. De wond genas, maar slechts voor zes weken. Daarvoor las ik veel succesverhalen en leerde ik dat MMS ook allergieën genas. Op dat moment had ik last van mijn oren en ik dacht: "Het is nu of nooit."

Ik begon een week lang met 15 druppels 's morgens en 's avonds. Daarna heb ik de dosis verlaagd, zoals vereist voor het Biotens-consult. Ik ging door met het innemen van de verlaagde dosis gedurende drie en een halve week

ononderbroken behandeling en deed ook neusspoelingen met zout. Nu voel ik me geweldig en ben erg dankbaar. De vriend die me MMS heeft aanbevolen, is ook succesvol geweest. Dankjewel, Jim Humble!

Bron: [http://www.jim-humble-mms.de/erfolgsfaelle/pollen\\_allergie.php](http://www.jim-humble-mms.de/erfolgsfaelle/pollen_allergie.php)  
Opmerking van de auteur: Chloordioxide oxideert histamine, de oorzaak van allergieën.

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C of B als alternatief in combinatie met Protocol H gedurende drie weken.

### Ziekte van Alzheimer

De ziekte van Alzheimer (AD) is een ziekte van onbekende oorsprong waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden.

Het is een neurodegeneratieve ziekte, die zich manifesteert als cognitieve achteruitgang en gedragsstoornissen. Meestal wordt het gekenmerkt door geheugenverlies op korte termijn en tekortkomingen in andere mentale vermogens, omdat cellen van het zenuwstelsel (neuronen) afsterven en verschillende delen van de hersenen atrofiëren als gevolg.

De tien meest voorkomende symptomen en tekenen van deze ziekte zijn geheugenverlies, moeite om vertrouwde taken uit te voeren, taalproblemen, desoriëntatie in tijd en ruimte, gebrek aan of verminderd beoordelingsvermogen, problemen met abstract denken, verlies van objecten, stemmings- of gedragsschommelingen, persoonlijkheid veranderingen en verlies van initiatief.

Opmerking van de auteur over kwik en aluminium in de vaccins:

“Een recent onderzoek onder mensen die griepvaccinaties kregen, vond een regelmatig patroon: degenen die tussen 1970 en 1980 (de jaren waarop het onderzoek betrekking heeft) vijf opeenvolgende griepvaccinaties kregen, hadden tien keer meer kans om de ziekte van Alzheimer te krijgen dan degenen die één of geen griepvaccinatie kregen. vaccinaties.”

Guillermo Veliz Ilabaca

Ik gebruik al een tijdje MMS en ik voel me veel beter. Om eerlijk te zijn kocht ik het terwijl ik aan mijn moeder dacht, die bijna 92 is. Ze heeft de ziekte van Alzheimer, en dat distantieert haar van de realiteit. Ze heeft aanzienlijke vooruitgang geboekt sinds ik haar MMS ben gaan geven, ook al geef ik haar maar twee druppels per dag.

Bron: <http://lei971.blogspot.com.es/p/casos-de-cura.htm> | Behandeling

Passende behandeling zou in dit geval Protocol C doorlopend zijn, of B als alternatief. Combineer het met Protocol K (met DMSO) aangebracht op de achterkant van de nek en de wervelkolom gedurende drie weken voordat u een week rust. Combineer ook met Protocol L voor de baden van de patiënt. Herhaal hetzelfde protocol elke maand.

De behandeling kan worden gecombineerd met 2000-3000 mg niacinamide, ook wel nicotinamide of vitamine B3 genoemd. Niacine of nicotinezuur behoort tot deze groep en hoewel het vaak diarree veroorzaakt, wordt het het meest aanbevolen.

Amyotrofische laterale sclerose (ALS) – de ziekte van Lou Gehrig  
Amyotrofische laterale sclerose is een ziekte van onbekende oorsprong waarvoor de conventionele geneeskunde geen farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is een degeneratieve neuromusculaire aandoening, ook wel "de ziekte van Lou Gehrig" genoemd. Het treedt op wanneer cellen in het zenuwstelsel, motorneuronen genaamd, geleidelijk afnemen en afsterven, wat een progressieve spierverslaving en dood veroorzaakt. In een gevorderd stadium lijden patiënten aan totale verlamming die gepaard gaat met ongecontroleerde reflexen (het resultaat van het verlies van motorneuronen die zorgen voor spiercontrole). De meeste ALS-patiënten sterven als gevolg van respiratoire insufficiëntie wanneer de borstspieren beginnen te falen.

Niet alle ALS-patiënten ervaren dezelfde symptomen en progressie.

Ze ervaren echter allemaal zwakte en progressieve spierverslaving.

Ze laten voorwerpen vallen en struikelen; ze voelen ongebruikelijke vermoeidheid in de armen en benen, vertonen spraakproblemen en lijden aan

spierkrampen en nerveuze tics.

Spierzwakte leidt tot problemen met lopen en coördinatie van ledematen (vooral de handen, waardoor het een uitdaging wordt om dagelijkse taken uit te voeren). De verspreiding van deze degeneratie en verlamming naar de thorax leidt uiteindelijk tot het onvermogen om te kauwen, slikken en ademen, waardoor patiënten hun toevlucht nemen tot kunstmatig geassisteerde ademhaling.

Beetje bij beetje verschijnen abnormale spierbewegingen, zoals gezichtstics, spasmen, spiertrekkingen, krampen of zwakte, of een verlies van spiermassa of gewicht.

De progressie van de ziekte is meestal onregelmatig of asymmetrisch (verschillend in verschillende delen van het lichaam). Soms is het erg traag en ontwikkelt het zich over vele jaren met periodes van stabiliteit en een variabele mate van invaliditeit.

Dr. Gustavo Leon 17/06/15

Op het moment van schrijven is mijn gezondheidstoestand goed, zonder involutie. Sporten vermoeit me, maar ik herstel goed. Ik heb een goede eetlust en eet alle soorten voedsel. Ik heb geen moeite met drinken. Ik gebruik geen verdikkingsmiddelen. Ik slaap op mijn rug, zonder kunstmatige beademing. Ik heb geen stemmingswisselingen ervaren. Ik heb geen last van spasticiteit of hyperreflexie, en spiertrekkingen in het gezicht verschijnen slechts af en toe na het sporten en zijn zeer mild.

De juiste behandeling voor ALS is beperkt tot toediening door gezondheidswerkers en is ontwikkeld in samenwerking met Dr. Gustavo León.

1. Start minimaal een maand met een orale kuur om te ontgiften.
2. De CDI-dosis mag niet hoger zijn dan 5% van de injecteerbare oplossing.
3. De dosering moet langzaam worden verhoogd, beginnend met 5 ml op 100



ml serum om de vijf dagen, in drie series.

4. Verhoog tot 12,5 ml in 500 ml serum, drie series, elke zeven dagen.

5. Verhoog tot 25 ml CDI in 1000 ml serum, elke zeven dagen.

6. De injectietijd moet zo lang mogelijk zijn om de blootstellingstijd te verlengen.

7. Aanbeveling: Neem om de zes dagen acetylcysteïne en silymarine.

8. Het kaliber van de te gebruiken flacon moet 20–22 zijn.

Opmerking van de auteur: ik wil Gustavo bedanken voor zijn getuigenis en het parenterale protocol in dit geval. Ik wens hem sterkte en moed met heel mijn hart.

### Anale fistel

Een anale fistel is een abnormale verbinding tussen het binnenoppervlak van het anale kanaal en de perianale huid. Fistels kunnen zich in de anus ontwikkelen en niet op te sporen zijn.

- Pijn in het gebied van het fistelkanaal tijdens afzettingen.
- Irritatie in het anale gebied bij de uitgang van de perianale fistel.
- Voortdurende of intermitterende afscheiding die vaak vlekken maakt op het ondergoed van de patiënt.
- Jeuk en brandend gevoel in de anale lokalisatie van de fistel.
- In geval van infectie is koorts mogelijk. Aangezien patiënten in rust moeten zijn, kunnen ze spierpijn ervaren.

Geachte Jim,

Mijn naam is Vicente en ik schrijf je vanuit Campanië in Zuid-Italië om je te bedanken voor het redden van het leven van mijn broer.

In mei dit jaar had mijn broer voor de vierde keer last van een anale fistel. Hij lijdt er sinds 2001 aan. Het eerste voorval was in 2001 en hij was 40 dagen aan bed gekluisterd. Gedurende die tijd werd hij twee keer gedurende vier dagen in het ziekenhuis opgenomen voor behandeling.

De tweede keer was in 2004. Opnieuw moest hij ongeveer 30 dagen in bed blijven en werd hij twee keer vier dagen in het ziekenhuis opgenomen voor behandeling.

De derde keer was in 2008. Hij was maar een week bedlegerig. Hij ging naar het ziekenhuis en de dokters vertelden hem dat er niets aan de hand was.

De vierde keer was dit jaar en hij was erg ziek. Hij kon niet lopen, zijn benen en voeten deden pijn en hij was radeloos. Hij vertelde me dat hij zich in zijn hele leven nog nooit zo slecht had gevoeld.

Toen ben ik hem gaan behandelen met Protocol 1000 (Protocol B). Ik gaf hem elk uur drie druppels geactiveerde MMS en ik besproeide het getroffen gebied continu met een flesje met 40 geactiveerde druppels MMS.

Nadat hij 24 uur MMS had ingenomen, begonnen zijn benen en voeten beter te voelen en kon hij opstaan en langzaam lopen. Op de derde dag voelde hij helemaal geen pijn en we waren allemaal heel blij. Op de vierde dag ging hij met zijn vrouw winkelen.

Hij voelde zich geweldig. Op dag vijf ging hij weer aan het werk en zei dat hij zich sterker dan ooit voelde, vol energie. Zowel hij als ik nemen elke dag zes druppels geactiveerde MMS als onderhoud. Hij vertelde me dat hij nu dingen doet die hij eerder niet kon doen vanwege rugpijn, elke keer dat hij probeerde voorwerpen om hem heen te verplaatsen of op te tillen. Hij is nu helemaal gezond. God zegene Jim en iedereen met jou hierin.

Vicente (Italië)

Bron: <https://espanol.groups.yahoo.com/neo/groups/mmscdsgdl/conversations/topics/159>

De geschikte behandeling is in dit geval Protocol C (CDS) of Protocol B (basis) gecombineerd met Protocol D (dermatologisch) gedurende één of twee weken en toepassing van Protocol R (rectale irrigatie) na elke afzetting.

## Spanning

Angst is een ziekte met onbekende oorzaak waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is een mentale toestand die wordt gekenmerkt door intense rusteloosheid, opwinding en extreme onzekerheid.

De symptomen van angst kunnen heel divers zijn. Ze kunnen bestaan uit hoofdpijn, het warm hebben, nerveuze hartkloppingen, gevoel van verstikking of kortademigheid (dyspnoe), tachycardie, overmatig zweten, spanning, gevoelens van paniek of angst, 186

zich afstandelijk voelen, stemstoornissen, snikken en slapeloosheid. Symptomen zijn meestal niet geïsoleerd; ze beïnvloeden elkaar en hebben de neiging erger te worden.

Geachte heer Humble:

Rosalie nam me mee naar Janet, en in de eerste paar uur begon ik te ontspannen en voelde ik me weer gezond. Ik had geen idee van al die giftigheid in mijn lichaam. Ik dacht dat het redelijk goed met me ging nadat ik mijn medicijnen voor de schildklier had gekregen. In ongeveer twee uur voelde ik de giftigheid van jaren en jaren van experimentele medicijnen en behandelingen. Nu voel ik me geweldig en mijn pijn is volledig verdwenen. Ik ervoer wat stekende sensaties tijdens het proces van toxineverwijdering uit mijn blaas, maar dat was niets vergeleken met de pijn die ik 20 jaar geleden had. Ik voel me goed en zie er goed uit, en mijn huid is ook verbeterd. Ik lijk gewoon niet op dezelfde persoon.

Lieve groet AJ

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C, of B, als alternatief, in combinatie met Protocol K gedurende drie weken.

In ernstige gevallen moeten we Protocol P voor parasieten starten, aangezien er klinisch en wetenschappelijk bewijs is dat sommige parasieten gifstoffen afgeven die verantwoordelijk zijn voor angst, depressie en andere psychosomatische aandoeningen.

## Appendicitis

De appendix is een gesloten weefselbuis die is verbonden met de darm aan de rechterkant van de buik. Blindedarmontsteking is de ontsteking van de blindedarm.

Een van de eerste symptomen is een doffe, aanhoudende pijn die begint in de bovenbuik of het periumbilicale gebied (rond de navel) en scherper wordt naarmate het naar de rechter onderbuik beweegt. Het komt terecht in de rechter iliacale fossa (de rechter inferieure sector van de buik). Het kan gepaard gaan met misselijkheid, gebrek aan eetlust en braken. Als de appendix scheurt, vermindert de pijn even, maar wordt al snel veel erger.

LG Katrin (30.07.11) - Ernstige buikpijn, appendicitis, heuppijn.

Twee maanden geleden ging ik naar de eerste hulp van het ziekenhuis met hoge koorts en hevige buikpijn. Ze vermoedden blindedarmontsteking. Ze hebben me om 11 uur opgenomen op basis van de conclusies van mijn arts en de zeer verhoogde ontstekingsmarkers in mijn bloedonderzoek. De avond ervoor begon ik, vanwege de extreme pijn die ik voelde, elk uur drie druppels MMS te nemen tot 8 uur 's ochtends. Die middag deden ze nog een bloedtest en kort daarna kwamen de resultaten terug van het lab. De ontstekingsmarkers waren weer normaal en de koorts was verdwenen, dus er was geen reden meer om je zorgen te maken. Ik ging de volgende ochtend naar huis.

Dankzij MMS heb ik geen pijn meer in mijn heupgewrichten. Vroeger was de pijn zo hevig dat ik nauwelijks de trap op kon. Persoonlijk moet ik MMS aan iedereen aanbevelen.

Bron: <http://www.jim-humble-mms.de/erfolgsfaelldarmschmerzen.php>  
Behandeling

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol C, of B als alternatief, in combinatie met Protocol R. Een andere optie is het gebruik van Protocol U (urgent) of Protocol E (klysma) voor snellere resultaten.

### Arteriële hypertensie (hoge bloeddruk)

Bloeddruk is de kracht, uitgeoefend door het hart, van bloed dat tegen de slagaderwanden duwt wanneer het naar de verschillende lichaamsorganen stroomt. De bloeddruk is het hoogst elke keer dat het hart klopt en het laagst elke keer dat het zich ontspant. Hypertensie, of hoge bloeddruk, is een aanhoudende en voortdurende stijging van de arteriële druk boven normale niveaus. Er zijn reeksen van minimale en maximale bloeddrukniveaus die als normaal worden beschouwd, afhankelijk van leeftijd en geslacht. Hypertensie is moeilijk te detecteren en kan onopgemerkt blijven. Het betekent dat het hart en de slagaders zichzelf overbelasten om hun functies uit te voeren.

Hoewel bloeddruk meestal geen zichtbare tekenen vertoont, gaat het soms gepaard met cephalalgie of hoofdpijn, en ook met duizeligheid.

Opmerking van de auteur: Hypertensie is op zich geen ziekte, maar een gevolg van een onevenwichtige omgeving met een te hoge zuurgraad.

Joe, chiropractor, gebruikt MMS al zes jaar. Overgewicht. Mijn polsslag is gedaald tot het niveau van toen ik jong was en aan sport deed. Mijn bloeddruk is beter dan ooit.

Bron: <https://www.youtube.com/watch?v=RALrl040voY>

Een geschikte behandeling is in dit geval protocol C (CDS) of protocol B, als alternatief, gedurende een maand of langer, totdat het normale niveau weer bereikt is.

### Astma

Astma, een ziekte van onbekende oorsprong waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, is een ontsteking van de luchtwegen of bronchiën. Bij personen met gevoelige luchtwegen kunnen astmasymptomen worden veroorzaakt door het

inademen van stoffen die allergenen of triggers worden genoemd. De dunste luchtwegen kunnen af en toe en omkeerbaar krimpen als gevolg van de samentrekking van hun gladde spieren of een verdikking van het slijmvlies. Dat gebeurt meestal als reactie op een of meer triggers, zoals blootstelling aan een vijandige omgeving (koud, vochtig of allergeen), lichaamsbeweging of inspanning bij hyperreactieve patiënten, of emotionele stress. Bij kinderen zijn de meest voorkomende triggers veelvoorkomende ziekten zoals verkoudheid.

Het meest kenmerkende symptoom van bronchiale astma is kortademigheid of ademhalingsmoeilijkheden van variabele intensiteit en duur, met de aanwezigheid van bronchiale spasmen, meestal vergezeld van hoesten, slijmafscheidingen en piepende ademhaling of een abnormaal ademhalingspatroon met uitademingen die twee keer zo lang duren als inademen.

Thoracale rigiditeit is ook kenmerkend voor astmapatiënten. Voor sommigen kunnen deze symptomen ernstig zijn en enkele dagen of zelfs weken aanhouden.

MMS heeft waarschijnlijk het leven van mijn dochter gered. Brief aan nieuwsverslaggever Cindy Galli (23 okt 2015):

Vijf jaar geleden bereikte mijn dochter een kritiek punt. Ze leed aan een combinatie van astma en een ontstekingsinfectie die haar keel bijna volledig afsloot, waardoor zowel eten als ademen onmogelijk werd. Ze werd in het ziekenhuis opgenomen met veel pijn, op een I / V-antibioticaregime. Dat werd een dagelijkse behandeling, met twee keer per dag een paar uur bezoek aan de I/V. Na drie weken onderbraken ze de behandeling. De klachten hielden in mindere mate aan, maar het gebruik van antibiotica moest stoppen. Het kostte haar enkele maanden om weer normaal te worden.

Een jaar later trok mijn dochter bij mij in. Na een paar maanden kwam haar astma wraakzuchtig terug. Ze vroeg me om haar weer naar het ziekenhuis te brengen.

Ik probeerde haar echter te overtuigen om een MMS-behandeling te starten (de Miracle Mineral Solution die ik via Jim Humble leerde kennen). Het was

een vrijdagavond toen ze het 3-4 keer per dag begon in te nemen. Zondag was er nog geen verbetering en vroeg mijn dochter me opnieuw om haar naar het ziekenhuis te brengen.

Op basis van de ervaring die ze een jaar geleden had, beloofde ik haar dat als er maandag geen verbetering was, ik haar terug zou nemen. De volgende ochtend was ze opgetogen omdat ze zich veel beter voelde, dus besloot ze door te gaan met mms. Donderdag was ze weer normaal en in goede gezondheid.

Ze heeft nooit meer astmatische episodes gehad - misschien een klein incident in de volgende twee jaar, maar sindsdien heeft ze geen enkele symptomen meer gehad, en dat is nu ongeveer drie jaar geleden.

In één week bereikte MMS resultaten die drie weken antibioticakuur niet opleverden, om nog maar te zwijgen van de blijvende oplossing van het probleem.

Bron: <http://mmstestimonials.is/component/jetestimonial/>

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C, of alternatief B in combinatie met Protocol H. Astma kan ook door parasieten worden veroorzaakt, in dat geval passen we protocol P toe.

### Atherosclerose (Atheroma)

Atherosclerose is een ziekte met onbekende oorzaak waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is een vasculaire verandering die wordt gekenmerkt door verharding, verdikking of vernauwing (stenose) en verlies van elasticiteit van de arteriële wanden. Stenose kan zich ontwikkelen tot vaatocclusie, waardoor de bloedstroom door de aangetaste slagader wordt belemmerd. Er is geen bewezen medische behandeling voor atherosclerose, ondanks dat het door de farmaceutische industrie het meest gewilde medicijn is.

Pijn geassocieerd met beweging, als gevolg van de vernauwing van de hoofdslagaders, waardoor de bloedtoevoer naar de gebieden die afhankelijk zijn van die bloedvaten afneemt en "claudicatio intermittens" ontstaat (pijn en krampen bij het lopen die verdwijnen wanneer de activiteit stopt).

Wanneer bloedvaten volledig zijn afgesloten, is er een verminderde gevoeligheid voor warmte en kou en zelfs druk, waardoor de voeten kwetsbaarder worden voor kleine trauma's en infecties. De complicaties van deze ziekte zijn ernstig en kunnen het hart (hartaanval of angina pectoris), de hersenen (beroerte, vasculaire dementie) en de beenslagaders aantasten, wat permanente pijn veroorzaakt wanneer de patiënt loopt.

Opmerking van de auteur: Arteriële verkalkingen zijn het product van de poging van het lichaam om een zure pH te compenseren. Het lichaam voegt calcium toe dat zich vervolgens hecht aan het zure gebied, waardoor één probleem wordt geëlimineerd, maar een toekomstig probleem ontstaat: arteriële verkalking (oxalaten). Er zijn naar mijn mening twee mogelijke behandelingen. De eerste is het gebruik van infusies van steenbrekers (*Lepidium latifolium*) om de oxalaten op te lossen.

De andere is om de zuurgraad te elimineren met een geschikt alkaliserend dieet en het gebruik van chloordioxide, dat reageert op overmatige zuurgraad en tegelijkertijd zuurstof afgeeft.

Mijn naam is Jorge Reynaud en ik woon in Rancagua, Chili. In 2008 kreeg ik de diagnose atheromatose in beide onderste ledematen. Dat houdt de verstopping van de belangrijkste slagaders en aders in als gevolg van kalkafzettingen. Het was zo groot en uitgebreid dat verschillende vaatchirurgen in het openbare gezondheidssysteem het als onbruikbaar beschouwden (medische rapporten bijgevoegd). Naar een privé-dokter gaan was er niet bij, dat was veel te duur. Vanwege deze aandoening, in combinatie met coronaire ischemie plus chronische hypertensie, verklaarde een medische commissie mij gehandicapt (78%) en arbeidsongeschikt. Bovendien leed ik jarenlang aan astma.



UNIDAD DE RADIOLOGIA

INFORME

NOMBRE : JORGE REYNORD PINO  
FECHA : 18 - AGOSTO - 2008

ANGIOGRAFIA DE EXTREMIDADES INFERIORES POR TOMOGRAFIA  
COMPUTADA MULTICORTE.

Hallazgos:

Se observan placas cálcicas parietales en forma difusa en el trayecto de la aorta, arterias iliacas y las arterias dependientes del territorio bifemoral.

Posterior a la administración de medio de contraste endovenoso se observa la presencia de este en la aorta y arteria iliaca común derecha e iliaca interna y externa de este lado. No se identifica flujo en la arteria superficial derecha en todo su trayecto, recanalizándose a través de colaterales en su tercio más distal, permeabilizándose la arteria poplitea, presentando las arterias tibial anterior, tibial posterior y peronéa un flujo filiforme. La arteria femoral profunda se encuentra permeable.

No se identifica flujo en la arteria iliaca común izquierda, en la arteria iliaca externa izquierda ni en la femoral común de este lado, presentando solo flujo en la arteria femoral profunda a través de colaterales.

La arteria femoral superficial izquierda no presenta flujo, recanalizándose la arteria poplitea a través de colaterales con un flujo filiforme, condición que se mantiene en las arterias tibial posterior, peronéa y tibial anterior izquierda.

No se observan arterias permeables a nivel de ambos pies.

NOMBRE : JORGE REYNAUD PINO.  
FECHA : 08 DE JULIO DE 2008.

**Ecografía Doppler Arterial de la Extremidad Inferior Izquierda :**

Antecedente clínico: Hipertensión arterial. Tabaquismo crónico.

El flujo en arteria femoral común y en arteria femoral superficial se encuentra con velocidades menores a lo habitual y con pérdida del componente reverso.

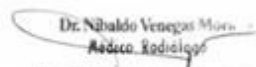
El flujo también se encuentra disminuido en arteria poplitea y en ramas distales.

El flujo es imperceptible en arteria pedía izquierda (tipo Tardus – parvus).

Hay placas de ateroma en todas las arterias evaluadas.

**IMPRESIÓN ECOGRAFICA:**

*Enfermedad ateromatosa en extremidad inferior izquierda.  
Flujos muy disminuidos desde arteria femoral común con compromiso hemodinámico de aproximadamente un 50%.  
El compromiso es mayor a un 70 % en arteria tibial posterior y en arteria pedía.  
Se estima conveniente realizar arteriografía convencional.*

  
Dr. Nibaldo Venegas M.  
Médico Radiólogo

NVM/mpm.

Carretera El Cobre Pñte. Eduardo Frei M. N° 884. Fono 211554- 200072. Rancagua.

Ik heb veel tijd besteed aan het zoeken naar haalbare alternatieven gezien mijn economische situatie, en ik vond de website van Jim Humble. Zo vond ik de vriendelijke aandacht van MMS Chili en Angelica Costa Correa. Ik ben op 9 november 2011 met mijn behandeling begonnen.

Het eerste dat me opviel, slechts twee dagen nadat ik met Protocol 1000 was begonnen, was dat ik geen ademhalingsproblemen meer had. Er waren geen symptomen van astma of de allergieën waar ik in de lente last van had.

Tien dagen later had ik geen gevoelloosheid in mijn voeten of de krampen die typisch zijn voor deze ziekte. Sindsdien heb ik tot drie blokken kunnen lopen zonder de pijn die ik vroeger zou voelen na slechts 10 meter lopen.

Een vasculaire specialist vertelde me ooit dat hij deze aandoening (claudicatio intermittens) de "window shoppers disease" noemde vanwege alle keren dat je moet stoppen om te wachten tot de pijn weggaat. 10-15 meter lopen voelt als bergopwaarts rennen.

Afb. 33: Laboratoriumresultaten van dhr. Jorge Reynaud

Ik ben 26 dagen in behandeling geweest en ik voel me beter dan ooit, ook al had ik een bijwerking tussen dag 18 en 24 toen de krampen en pijn terugkeerden. Ik verloor het geloof niet en verlaagde mijn verwachtingen niet, en sinds gisteren voel ik me weer geweldig, dus ik ben begonnen met het doen van oefeningen die ik voorheen niet kon doen. Ik zal mijn voortgang of nieuws dat ik heb blijven publiceren. Ik ben vooral Angelica dankbaar, die zo aardig is geweest en me zeer persoonlijke aandacht heeft gegeven.

Testimonial-update:

Na drie maanden succesvolle behandeling met MMS, wil ik deze update met jullie allemaal delen.

Omdat mijn ziekte ongeneeslijk was, moest ik levenslang medicijnen slikken. De gemiddelde kosten zijn CFL \$ 12.000 voor een doos die tien dagen meegaat. Nu ik 80% van mijn normale functioneren heb hersteld, gebruik ik GEEN ENKELE medicijnen behalve mijn MMS-onderhoudsdosis, die helemaal geen bijwerkingen heeft.

Met dank aan Angelica Costa Correa.

Bron: <http://www.imedicinas.com/GPTage/Obrir.php?ident=caA2>

Bron: [www.mmslotionamerica.com/testimonios](http://www.mmslotionamerica.com/testimonios)

Passende behandeling zou Protocol C (CDS) gecombineerd met 3 zijn

dagelijkse infusies van steenbreker (*Lepidum latifolium*) van verse bladeren indien mogelijk. Dit kan een langdurig protocol zijn.

## Voetschimmel

Voetschimmel of *Tinea pedis* is een mycotische infectie die wordt veroorzaakt door dermatofytische schimmels of gisten. Het beïnvloedt het gebied tussen de tenen en ook op de hielen, handpalmen en tussen de vingers.

Voetschimmel veroorzaakt roodheid en constante jeuk. Sommige gevallen zijn asymptomatisch, afgezien van de karakteristieke vieze geur van de infectie. Scheuren, blaren en schilfering komen vaak voor. De huid wordt rood en pijnlijk, met jeuk en een branderig gevoel.

Blaren vormen en breken, waarbij vloeistof wordt uitgescheiden of korstjes worden gevormd. Als de schimmel zich uitbreidt 193

op de nagels kunnen deze verkleuring, verdikking, blauwe plekken-achtige vlekken veroorzaken of ze kunnen er zelfs af vallen zonder pijn te veroorzaken.

Anthony Muiruri Nairobi, KENIA

Ik had pijn tussen mijn tenen. Op een avond besloot ik het te behandelen met MMS. Ik verhitte een beetje water en activeerde 15 druppels MMS met 15 druppels citroenzuur in een kom. Daarna voegde ik het hete water toe en legde mijn voeten 15 minuten in het bad. Ik liet mijn voeten drogen en ging naar bed. De volgende dag had ik geen pijn meer. Het is meer dan twee maanden geleden en de infectie is voorgoed verdwenen. Ik gebruik MMS ook om mijn drinkwater te behandelen, en soms neem ik het oraal in, ongeveer vijf druppels. [...] Hartelijk bedankt.

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol D 2-3 keer per dag, gecombineerd met Protocol C, of B als alternatief, gedurende drie weken. Het kan worden gedaan in combinatie met voetbaden, zoals hierboven vermeld.

Atopische dermatitis (eczeem)

Atopische dermatitis is een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Ook bekend als (atopisch) eczeem, is het een inflammatoire, intens jeukende huidandoening die ellebogen en kniegewrichten, de hoofdhuid, het gezicht en de borstkas aantast. Het komt vooral voor bij baby's en kinderen.

Bij kinderen beginnen de zweren op hun wangen, ellebogen of knieën. Bij volwassenen verschijnen ze aan de binnenkant van knie- en ellebooggewrichten en enkels. De huid is abnormaal droog (xerose) en jeukt intens. Als zich chronisch eczeem ontwikkelt, kan de huid verdikt jeuken. Droogte in de omgeving, blootstelling aan water, temperatuurveranderingen en stress kunnen de symptomen verergeren.

Al meer dan 19 jaar heb ik te maken met dermatitis rond de gewrichten van mijn knieën, ellebogen en polsen. Typische symptomen zijn droogheid, jeuk en roodheid.

Ik moest altijd cortisone en antischimmelzalven op de aangetaste plekken gebruiken.

Ik maakte me daar zorgen over, omdat ik weet dat deze medicijnen langdurige problemen in de botten kunnen veroorzaken (volgens wat ik heb gelezen). In het begin begon ik MMS geactiveerd met citroenzuur te gebruiken, maar het brandde me intens toen ik het aanbracht, dus stopte ik omdat het branden de jeuk verergerde en ik mezelf pijn deed.

Maar toen ik leerde hoe ik CDS moest bereiden, besloot ik het opnieuw te proberen, omdat ik wist dat het de niet-gereageerde zouten waren die het brandende gevoel veroorzaakten, en het ging geweldig.

Ik heb een CDS-spray gemaakt, 1000 PPM, en ik heb over de getroffen gebieden gespoten.

Bovendien voegde ik wat DMSO toe op 70%, en ik merkte dat dit beter werkte, dus dat bleef ik af en toe doen.

Ik hoefde die dure crèmes nooit meer te kopen, en het beste van alles is dat ik ook van de bijwerkingen af ben. Dat gezegd hebbende, soms droogt

DMSO mijn huid uit of brandt het een beetje, maar het verdwijnt binnen enkele minuten, terwijl het probleem lange tijd verdwijnt.

Mijn ervaring leert dat ik dit huidprobleem heb als ik me zorgen maak of gestrest ben. De toestand lijkt bij toverslag te verschijnen! Maar nu met CDS en DMSO verdwijnt het probleem.

Bron: <http://forum.mmspr.net/index.php?t=msg&th=35&start=0>  
Behandeling

De juiste behandeling is in dit geval Protocol D (dermatologisch) of Protocol K, 2-3 keer per dag, afhankelijk van de ernst, gecombineerd, in ernstige gevallen, met Protocol C of B als alternatief gedurende drie weken.

### Auto-immuunziekten

Auto-immuunziekten worden "zogenaamd" veroorzaakt doordat het immuunsysteem de cellen van het organisme aanvalt. Maar wat is de oorzaak van die reactie van het immuunsysteem? Wat is het eerste dat die "fout" veroorzaakt? Die eerste actie zou een parasitaire oorsprong kunnen hebben en daarom onbekend zijn bij de conventionele klinische geneeskunde. Parasieten en hun vermogen om een combinatie van virussen, bacteriën en schimmels te herbergen, in combinatie met de metabole acidose veroorzaakt door een ontoereikend dieet, kunnen volgens mijn criterium vaak de oorzaak zijn van alle zogenaamde auto-immuunziekten. Daarom gebruikt de conventionele geneeskunde de term

"auto-immuunziekte" in een poging een ziekte te verklaren waarvan ze de oorsprong niet kennen.

Auto-immuunziekten omvatten multiple sclerose, diabetes, auto-immuunthyroïditis, reumatoïde artritis, de ziekte van Crohn, bloedkanker, borstkanker, osteoartritis, osteoporose, enz. Sommige ervan, zoals artritis of obesitas, worden beschouwd als aandoeningen van welvarende samenlevingen. De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) beweert dat artritis vaker voorkomt in ontwikkelde landen.

### Getuigenissen

Daniela uit Peru (arts).

Drie jaar eerder was bij hem een auto-immuunziekte vastgesteld, met ontstekingen in de gewrichten en extreme vermoeidheid. Hij probeerde verschillende therapieën, maar alleen MMS resulteerde in een verbetering van 70%.

Bron: <https://www.youtube.com/watch?v=qSfm-0IMiWI&feature=youtu.be>  
Autisme

Autisme is een ziekte van officieel onbekende oorsprong (hoewel we weten dat vaccins, vooral het BMR-vaccin vaak de oorzaak zijn), waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is een iatrogene stoornis die socialisatie, verbeeldingskracht, planning en emotionele wederkerigheid beïnvloedt en zich manifesteert door repetitief of ongewoon gedrag.

Typische symptomen zijn het onvermogen tot sociale interactie, isolatie en oncontroleerbare bewegingen van ledematen, meestal de handen. Het maakt deel uit van de autismspectrumstoornis (ASS) die verschillende aandoeningen omvat: autisme, Asperger, desintegratiestoornis bij kinderen (CDD) en pervasieve ontwikkelingsstoornis (PDD).

Het volgende kunnen symptomen zijn van autisme bij kinderen:

- Initiële auditieve overgevoeligheid (in veel gevallen)
- Oogcontact met mensen vermijden
- Gefixeerd staren naar niets in het bijzonder of naar levenloze objecten
- Niet reageren op verbale, gebaren of sociale prikkels
- Gebrek aan gezonde interesse in games
- Gebrek aan of verlies van spraak, late ontwikkeling van spraak 196
- Bezorgdheid over veranderingen in routines

- Herhaalde lichaamsbewegingen
- Gehechtheid aan objecten
- Onvermogen om een gesprek te voeren
- Moeite of onvermogen om vrienden te maken of deel te nemen aan sociale spelletjes
- Vermijden van fysiek contact omdat het opwindend of overweldigend is
- Obsessies die aandacht en focus opeisen.

Dyana is de moeder van Gabriël, een kind dat volledig hersteld is van autisme. Ze is een van de ruim 200 moeders met autistische kinderen die zijn hersteld dankzij CD

behandeling, met volledige vermindering van de symptomen.

Gabriel werd geboren als een gezond kind, maar toen hij twee jaar oud was, kreeg hij de diagnose 'ernstig autisme'.

Toen hij probeerde te praten, verstond niemand wat hij zei. Hij wilde communiceren, maar kon de woorden niet vormen, wat voor hem verontrustend was.

Toen begon ik te onderzoeken wat er met hem zou kunnen gebeuren en nam hem mee naar de dokter. Ze vertelden me dat dit een autismespectrumstoornis was. Dat voelde voor mij als het einde van de wereld. "Het kan niet," dacht ik, "als autisme genetisch en erfelijk is en noch mijn man noch ik iemand in onze familie hebben met cognitieve handicaps of autisme. Hoe kan dit? Zeg eens!" Bovendien vertelden ze ons dat het ongeneeslijk was, dat het in de loop van de tijd zou kunnen verbeteren, maar dat hij altijd de symptomen zou hebben - moeite met communiceren, contact zoeken met anderen of anderen begrijpen, enz. Hij zou zijn hele leven met deze moeilijkheden te maken hebben. Dat was een zwaar gewicht om te dragen, horen "Uw kind heeft autisme" en het hele pakket slecht nieuws ontvangen.



Gelukkig zei mijn moeder altijd tegen me: “Neem geen genoegen met de mening van anderen; jij bent intelligent. Zoek en je zult zeker vinden”. Ook de psycholoog van Gabriel zei tegen me: “Onderzoek, want ik zie dat je actie nodig hebt. Onderzoek, en je zult ontdekken dat er diëten en biomedische behandelingen zijn die goede resultaten hebben opgeleverd”.

Toen begon ik op internet te zoeken en vond een DAN-protocol, het GAPS-dieet.

Veel diëten laten zien hoe deze ziekte werkt en hoe het een brute darmontgiftiging inhoudt.

Kwik, aluminium, lood, maar kwik is de belangrijkste oorzaak van de symptomen van autisme. Chloordioxide heeft ons hele leven veranderd. Wetende dat het toepassingen had voor andere ziekten, begonnen we het allemaal te nemen en herstelden we allemaal van verschillende ziekten. We kunnen zien dat Gabriel gelukkig is. Hij heeft een twee jaar oude zus, 197

en ze zijn allebei blij. Er is geen grotere vreugde voor ouders dan het hebben van gezonde kinderen.

Gabriel is nu zes jaar oud en is erg gelukkig. Hij is genezen. Onlangs nam ik hem mee naar een gezondheidscontrole en aan het einde vroeg ik of ze tekenen van autisme konden zien. Ze zeiden: "Maar waarom zou je dat zeggen? Hij is een perfect gezond en gelukkig kind. Hoeveel kinderen zijn blij als ze op controle gaan?"

Bekijk de video hier: <https://www.youtube.com/watch?v=MusiNkz4WqM>

Passende behandeling is Protocol P (parasieten). Tot nu toe hebben we gedocumenteerde rapporten met de volledige namen van meer dan 300 kinderen die hersteld zijn van autisme.

Ik raad aan om contact op te nemen met de Facebook-groepen van getroffen ouders, zoals

“<https://www.facebook.com/groups/mms.cds/>” of andere die te vinden zijn op mijn website: [www.andreaskalcker.com](http://www.andreaskalcker.com), of op [www.cdautism.org](http://www.cdautism.org). Het

boek van Kerri Rivera, "Genezing van de symptomen bekend als autisme", beschrijft de behandeling in meer detail.

## Bacteriële vaginose

Bacteriële vaginose is een vaginale infectie die wordt veroorzaakt door een anaërobe bacterie (kiem), waarvan de overmatige groei een onbalans veroorzaakt van de bacteriële flora in het gebied.

Overvloedige vaginale afscheiding, doorschijnend of gekleurd, soms met een vieze geur

Ook

Protocol 15 druppels. Een jaar geleden werd bij haar vaginitis vastgesteld als gevolg van de menopauze. Ze probeerde een jaar lang verschillende behandelingen zonder succes, en toen ze MMS probeerde, verdween haar toestand na 6 à 7 dagen volledig.

Bron: <https://youtu.be/LQ1gI9voq5I>

De juiste behandeling is in dit geval Protocol C (CDS) in combinatie met Protocol V (vaginaal) gedurende twee tot drie weken, afhankelijk van de ernst van de aandoening.

## Kaalheid

Kaalheid (ook bekend als alopecia) houdt in dat het haar dunner wordt of uitvalt. Het kan de hoofdhuid of andere gebieden met haar aantasten, zoals wimpers, wenkbrauwen, oksels, genitale regio en baard.

Allogene alopecia (genetisch geërfd) is de meest voorkomende vorm. Vrouwen hebben er ook last van, maar in mindere mate. Hun haarverlies is meer diffuus, niet gelokaliseerd, zoals bij mannen. Diffuse alopecia treedt op als gevolg van ziekten zoals schildklierveranderingen, inname van bepaalde medicijnen (chemotherapie), hormonale veranderingen, stress of een onevenwichtig dieet.

Overmatig en abnormaal haarverlies, meer dan 100 haren per dag.

In het geval van Samuel merkte hij vanaf de tweede maand dat hij MMS gebruikte niet alleen een verbetering van zijn gezondheid op (hij had daarvoor cortisone gebruikt en had geen kracht meer in zijn benen), ook kwam zijn haar terug waar hij alleen kaalheid voor kon zien .

Opmerking van de auteur: laten we eerlijk zijn. Chloordioxide zal de manen van een leeuw niet teruggeven aan een kale man. Wanneer u het echter gebruikt bij het begin van de eerste symptomen, zal het haaruitval waarschijnlijk vertragen of zelfs stoppen, vooral als de aandoening wordt veroorzaakt door schimmels (zoals vaak het geval is bij alopecia bij vrouwen). Het kan waarschijnlijk ook de mitochondriale activiteit in de follikels reactiveren.

Een geschikte behandeling is hier Protocol D (dermatologie), gedurende drie maanden meerdere keren per dag in sprayvorm op de aangetaste gebieden aangebracht. Het kan worden gecombineerd met Protocol A (Amateur), gevolgd door C (CDS).

Bipolaire stoornis en gegeneraliseerde angst Bipolaire stoornis, een ziekte met onbekende oorzaken waarvoor de conventionele geneeskunde geen farmaceutische oplossing heeft geboden, staat ook bekend als bipolaire affectieve stoornis (PBAD) en stond vroeger bekend als manisch-depressieve psychose (MDP). Het is de psychiatrische diagnose die een aandoening beschrijft die wordt gekenmerkt door ongebruikelijke stemmingswisselingen.

Manisch: erg blij of levendig, erg nerveus of opgewonden, erg snel in allerlei dingen, rusteloosheid, prikkelbaarheid en gevoeligheid, slaapproblemen, moeite met ontspannen, proberen te veel dingen tegelijk te doen, en hyperactiviteit.

Depressief: zich erg depressief of verdrietig voelen, bezorgd en leeg, moeite met concentreren, dingen vergeten omdat de geest zich alleen richt op verdriet, slapeloosheid en suïcidale of aan de dood gerelateerde gedachten, en een gevoel van hopeloosheid.

Opmerking van de auteur: ik vermoed dat de oorzaak van deze aandoening vaak een darmparasitose is, waarbij parasieten gifstoffen afgeven die

hersenvormingen veroorzaken. Ik heb veel gevallen gezien van totale remissie na een ontwormingskuur.

Julio Cesar uit Ambato (Ecuador) — 2. 12. 2015

In het begin volgde ik Protocol 1000 met kleine verhogingen totdat ik drie weken lang 24 druppels per dag had opgebouwd. Mijn MMS-behandeling duurde zes maanden met 1

stijgt en daalt totdat het me lukte om van een voorgeschreven medicijn af te komen dat ik al bijna zeven jaar gebruikte voor mijn paniek- en angststoornis.

Ik lijd niet meer aan de 17 symptomen van paniekaanvallen, en ik ben Jim Humble erg dankbaar dat hij MMS beschikbaar heeft gemaakt voor iedereen die het wil gebruiken om zijn of haar ziekte te behandelen.

Bron: <https://testimoniosmms.com/?s=ansiedad> 200



De juiste behandeling is in dit geval Protocol C (CDS) of Protocol B (basis), gecombineerd met Protocol E (klysma's). Daarna moet men Protocol P (parasieten) volgen, omdat het in veel ernstige gevallen zeer effectief is gebleken.

Bijten

De reacties worden vaak veroorzaakt door insecten- en spinnenbeten, waarvan het gif een onmiddellijke en pijnlijke zwelling veroorzaakt.

Insectenbeten zijn meestal niet ernstig en variëren afhankelijk van het soort insect en het individu. De meeste mensen ervaren gelokaliseerde pijn, roodheid, zwelling of jeuk, en soms een branderig, verdoofd of tintelend gevoel.

Insectenbeet

Afb. 34: Evolutie van de behandeling met chloordioxide voor een insectenbeet Loli Corbin

Dag 1: Insectenbeet.

Dag 2: Zichtbare symptomen de volgende ochtend:

- Gezwollen oog
- Krachtverlies in mijn oogleden om mijn oog te openen
- Intense pijn en brandend gevoel.
- Ontsteking aan de rechterkant van mijn gezicht en neus.

Dag 2: 10 uur

» Ik breng een nat verband aan op het aangetaste gebied, doordrenkt met de volgende samenstelling: 5 druppels MMS – 5 druppels activator – 5 druppels DMSO

in 30 ml vers water.

» 15 minuten later kan ik mijn oog openen. Ongelooflijk!

» De pijn was afgenomen, maar vermoeidheid en zwaarte in het gezicht waren nog steeds zichtbaar.

Dag 2: 15.00 uur

Indrukwekkend: slechts één applicatie en mijn gezichtsuitdrukking veranderde. Ik heb nog een verband aangebracht voordat ik naar bed ging, maar dat was niet nodig.

Ik was al helemaal genezen!

(Foto's van de gehele behandeling op [www.andreaskalcker.com](http://www.andreaskalcker.com))  
Spinnenbeet:

Ivan Albornoz - Ernstige beet van een Chileense kluizenaar met het risico op amputatie.

<https://www.youtube.com/watch?v=2PWFD2VeZbA>

Mijn naam is Ivan Albornoz. Ik kom uit Chili en ik behoor tot de Krishna-bewustzijnsbeweging. Ik wil mijn getuigenis geven over mms.

Ik woon op het platteland in Camino Yumbel (Concepcion). Een kluizenaarsspin beet me in mijn voetzool. Ik ging naar de dokter omdat het hoge en lage bloeddruk veroorzaakte, en ze zeiden dat het gewoon een verkoudheid was, en wat ik in mijn voet had was een "Ojo de Gallo" (plantaire eelt) die ze later konden verwijderen.

Twee dagen later voelde ik me slechter en voelde mijn voet zwaarder aan. Ik heb het met klei behandeld om de ontsteking naar boven te halen. De klei haalde alles eruit en er vormde zich een enorme blaas op mijn voetzool. Ik ging weer naar het ziekenhuis.

Ze hebben enkele gaten geprikt en hun enige oplossing was amputatie. Een dokter vertelde me: "amputeer het, of je sterft."

Mijn vrouw en ik waren enorm geschrokken van dit nieuws. Sommige monniken kwamen naar ons huis en vertelden me dat er een remedie was. Ze hielpen me met andere natuurlijke remedies zoals aloë vera, klei en fenegriek. Mijn spirituele adviseur belde me en vroeg me om contact op te nemen met Angelica Costa van MMS Chili. Ze raadde meteen een hoge dosis CDS aan. Ze leerde me hoe ik het moest nemen en hoe ik MMS moest gebruiken als spray op de wond die enorm en lelijk was. Ik begon Protocol

1000 (Protocol B) te doen en MMS op de wond aan te brengen met een spuitfles.



Doktoren vertelden me dat zelfs als ik beter zou worden van die wond, ik binnen een jaar zou sterven. Ze schreven antibiotica voor, waar ik na twee weken mee stopte omdat mijn maag zo'n pijn deed. Ik zat net op CDS, MMS, DMSO en een gezond dieet.

Maanden later voerden ze tests uit en begrepen ze het niet. Ze konden niet uitleggen hoe mijn wond bijna volledig was genezen, en zowel urine- als bloedtesten kwamen perfect uit.

Na 3,5 maand was de wond volledig genezen en is mijn voet weer zo goed. Afb. 35: Evolutie van de behandeling met CD en DMSO voor een spinnenbeet aan een voet als nieuw. Ik probeer te lopen. Ik pas DMSO toe voor de ontsteking.

Ik wil Angelica van MMS Chili bedanken omdat ze veel om me gaf.

Passende behandeling zou in dit geval Protocol I (insecten) zijn.

Breng een kompres aan dat goed doordrenkt is met CDS 0,3% (als dit niet beschikbaar is, gebruik dan vijf geactiveerde druppels CD in 50 ml water). U kunt vijf druppels DMSO toevoegen

naar het water als de zwelling niet afneemt.

## Blaaskanker

Blaaskanker is een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is kanker gelokaliseerd in de blaas, een hol orgaan aan de onderkant van de buik, dat in staat is om te krimpen en uit te zetten om de geproduceerde urine in de nieren op te slaan. Kanker ontstaat wanneer kankercellen in de blaas beginnen te groeien. Als het vroeg wordt ontdekt, wordt het meestal operatief behandeld.

Hematurie (de aanwezigheid van bloed in de urine) is het meest voorkomende symptoom van blaaskanker. De mate van hematurie staat los van de uitbreiding van de ziekte. Hematurie kan microscopisch klein zijn, alleen gedetecteerd met urinetesten, of grof, zichtbaar voor de patiënt. Elke mate van hematurie moet echter worden gecontroleerd om de mogelijkheid van blaaskanker uit te sluiten, zelfs als er andere mogelijke oorzaken voor zijn, zoals niersteen of bacteriële cystitis. Andere symptomen zijn pijn of een branderig gevoel bij het plassen, vaker moeten plassen dan normaal, of aandrang voelen om te plassen maar niet kunnen.

juli 2011

Bij mijn moeder werd blaaskanker vastgesteld en ik besloot haar mms te geven, aangezien mijn onderzoek heeft aangetoond dat het een alternatieve therapie is die in veel landen wordt gebruikt.

Ik ben een gepensioneerde arts (zonder medische vergunning). Ik weigerde de opties van chemotherapie en radiotherapie voor mijn moeder vanwege haar hoge leeftijd, naast mijn verantwoordelijkheid. Het is anderhalve maand geleden en mijn moeder is medisch gezond.

Ik heb het via intraveneuze injectie toegediend, zoals Jim beschrijft in zijn boek, en ook oraal. Een tijdlang verwijderde mijn moeder stukjes huid met haar urine. Nu dien ik het alleen oraal toe, zodat ze niet terugvalt.

Zegeningen van licht.

Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C of protocol B kunnen zijn als alternatief, waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in



100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol R met een irrigator of V (vaginale wasbeurt) voor vrouwelijke patiënten, gedurende drie tot zes maanden. Breng 's avonds Protocol E (klysma) aan, afgewisseld met Protocol L (bad) de volgende dag.

Zoals bij elk kankerprotocol, kunt u aan de behandeling 5 gram *Artemisia annua* per dag toevoegen, in infusies, en de inname van 15 gram verse *Kalanchoë daigremontiana*. Zorg ervoor dat u een adequaat antikankerdieet volgt, laag in suikers en andere stoffen die het lichaam verzuren. Pas het protocol aan elk geval aan.

### Botkanker

Primaire botkanker is een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is een zeldzame vorm van kanker die botweefsel aantast. In tegenstelling tot het secundaire type, ontstaat het in het bot en is het niet het gevolg van kanker in een ander deel van het lichaam dat zich tot op het bot heeft verspreid. In dat geval zou het metastatisch worden genoemd en zou het de naam krijgen van het oorspronkelijke orgaan of weefsel dat door kanker is aangetast.

Het meest voorkomende symptoom is een aanhoudende of ongebruikelijke pijn of ontsteking in/of dichtbij het bot.

Opmerking van de auteur: we moeten nog een bewezen en bevestigd geval van volledige regressie van botkanker documenteren, hoewel we rapporten hebben ontvangen over verbeteringen in de kwaliteit van leven. We blijven onderzoeken om geneeswijzen te vinden voor deze moeilijk te behandelen kanker.

Een geschikte behandeling voor dit geval is Protocol C, of Protocol B als alternatief, en verhoging van de dosis tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol K met DMSO in het getroffen gebied gedurende 3-6 maanden. Breng 's avonds Protocol E (klysma) aan en wissel de volgende dag af met Protocol L (bad).

### Borstkanker

Borstkanker, een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, omvat de abnormale groei van kwaadaardige cellen in het borstweefsel. Er zijn twee hoofdtypen borstkanker. Ductaal carcinoom komt het meest voor en begint in de bekleding van melkkanalen die van de borstklier naar de tepel gaan; lobulair carcinoom begint in de delen van de borstklieren die lobben worden genoemd, waar moedermelk wordt geproduceerd.

Meestal veroorzaakt vroege borstkanker geen symptomen. Naarmate kanker groeit, kunnen de symptomen roodheid, zwelling en terugtrekking van de huid of de tepel zijn.

Een ander symptoom kan de afscheiding van de tepel zijn. In sommige gevallen kan deze afscheiding helder, geelachtig of groenachtig zijn en op pus lijken. We moeten benadrukken dat borstkanker zich kan manifesteren als een asymptomatische tumorgroei en wanneer er huidretractie is, is de kanker in een vergevorderd stadium.

Maria de los Angeles Reyes (Argentinië)—1 maart 2013, 00:56

Onderwerp: IK BEN ZO BLIJ MET MIJN PERFECTE RESULTATEN!!!  
(borstkanker) Aan: ANDREAS KLCKER

Andreas, ik wil je vertellen dat mijn laboratoriumtesten (ik had er veel, van alle soorten) perfect waren, dat ik zo blij ben dat ik het nieuws met jou en je team wil delen. Ik voel me zo opgewonden en opgelucht. Ik heb een dokter gevonden die in chloordioxide gelooft, ze heeft de testen geanalyseerd en ze zijn allemaal A+!!

Ik ben op het forum en laat altijd opmerkingen over mijn zaak achter. Ik wil je bedanken voor je steun. Ik heb maar één operatie ondergaan; ze verwijderden de tumor uit mijn borstklier, maar dat was het dan. Ik liet de doktoren niet opnieuw opereren wanneer ze dat wilden; Ik heb geen lymfeklieren verwijderd, mijn lichaam niet meer aangeraakt. Ik deed ook geen chemo, noch radio, noch hormonen. Ik heb alle tussenkomsten geweigerd.

Ik neem regelmatig chloordioxide, aloë vera met honing, verschillende kruiden om mijn lever, longen en nieren te reinigen en andere om te ontwormen. Voor dat laatste gebruik ik enkele van de producten die u op uw website vermeldt, maar alleen die die ik in Argentinië kan vinden, en ik doe de dompelbaden met zout. Met veel liefde voor mijn ziel en geloof.

Ik stuur je een gevoelvolle knuffel en bied je mijn onvoorwaardelijke steun aan. Ik vraag het Universum om jou en je familie oneindig te zegenen.

DANKJEWEL, DANKJEWEL, DANKJEWEL, DANKJEWEL!

Een geschikte behandeling voor dit geval is Protocol C, of Protocol B als alternatief, waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Je kunt het combineren met Protocol K met DMSO voor 3–6

maanden. Breng 's avonds, indien mogelijk, Protocol L (bad) aan. Bij hoge toxiciteit of zuurgraad kunnen we Protocol E meerdere keren per week toevoegen.

## Bronchitis

Bronchitis is een ontsteking of zwelling van de bronchiën, die de luchtpijp met de longen verbinden. De ontsteking belemmert de luchtstroom naar de longen.

Acute bronchitis (AB) treedt meestal op na een verkoudheid of griep. Het wordt veroorzaakt door een virus dat eerst het neusgebied aantast, later de neusbijholten en de keel, en uiteindelijk de luchtwegen bereikt die met de longen verbonden zijn. Chronische bronchitis (CB) is een langdurige aandoening.

- Pijn op de borst.
- Hoesten met slijm, soms bloed. Wanneer slijmbronchitis een geelachtig groene tint heeft en de patiënt koorts heeft, is er zeer waarschijnlijk een bacteriële infectie.

- Piepende ademhaling, vermoeidheid, borrelen, ademhalingsmoeilijkheden, algemeen ongemak, koorts (meestal laag).
- Chronische bronchitis kan ook de volgende symptomen vertonen: ontsteking in enkels, voeten en benen; blauwe verkleuring van de lippen veroorzaakt door een laag zuurstofgehalte in het bloed.

Bronchitis en longontsteking, Testimonial MMS, 5 april 2013

Afgelopen winter kreeg ik de diagnose bronchitis en het begin van een longontsteking. Het was niet de eerste keer. Zoals gewoonlijk schreven de artsen antibiotica en cortisone (typisch) voor. Beide medicijnen hebben bijwerkingen, maar bij deze gelegenheid wist ik van MMS. Ik nam het volgens Protocol 1000 en binnen een week merkte ik een enorme verbetering. Toen ik antibiotica nam, zag ik meer dan een maand geen resultaat, en daarna duurde het nog eens twee maanden om alle gifstoffen die door de medicijnen waren geproduceerd op te ruimen.

Bron: <https://testimoniosmms.com/2013/04/05/>

[bronchitis-en-pneumoniegetuigenis-mms/](#)

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C, of alternatief B, in combinatie met Protocol H gedurende drie weken.

## Brucellose

Brucellose, een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, staat ook bekend als Maltese koorts, mediterrane koorts, undulante koorts of de ziekte van Bang. Het is een wereldwijd voorkomende besmettelijke ziekte die wordt veroorzaakt door bacteriën van de Brucella-soort. Deze bacteriën vallen verschillende soorten zoogdieren aan, waaronder mensen, en veroorzaken niet-specifieke koortssymptomen.

Hoge koorts en scherpe temperatuurschommelingen.

dr. Mario Bruseghini

Ik ben 58 jaar en woon in Mendoza (Argentinië). Ik kreeg brucellose als gevolg van een arbeidsongeval tijdens het werken in het veld. Ik werd acuut ziek met een titer van 1/600 en koorts, pijn, etc. Na 16 jaar positief testen op brucellose, een acute uitbraak, 208

en twee behandelingen met antibiotica van elk 45 dagen, daalden mijn titers tot 1/50 en bleven jarenlang stabiel.

In 2014 besloot ik om verschillende redenen MMS 21 dagen uit te proberen (Protocol C). Soms deed ik een Hudlesson-reactietest om mijn titers te controleren. Ze kwamen jaren terug 1/86, 1/55, 1/50. Eind 2015 ging ik om verschillende redenen voor een bloedtest, en ik vroeg ook om Hudlesson, IGG en IGM om mijn brucellose te controleren, aangezien ze bloed afnamen voor andere onderzoeken. Verbazingwekkend genoeg kwam de Hudlesson-diagnose NEGATIEF en niet-reactief IGG en IGM uit.

Als dierenarts weet ik dat brucellose nooit helemaal verdwijnt. De intracellulaire brucella blijft vele jaren bestaan, en telkens wanneer de immuniteit afneemt (door griep of een andere ziekte), wordt brucellose acuter. Daarom moeten we de niveaus van de ziekte regelmatig controleren.

Mijn resultaten waren een onverwacht wonder. Er is niet veel informatie over brucellose en mms op internet. Daarom denk ik dat dit een fascinerend geval is, en ik bied aan om alles te geven wat ik kan om andere mensen die aan brucellose lijden te helpen.

Ik dank u voor uw constante werk voor ieders voordeel!

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C, of alternatief B, gedurende drie weken.

## Brandwonden

Brandwonden zijn laesies of wonden in de huid die kunnen worden veroorzaakt door contact met vlammen, vloeistoffen of hete oppervlakken en andere bronnen van hoge temperaturen, evenals door contact met elementen bij extreem lage temperaturen. Er zijn ook chemische, elektrische, stralings- en wrijvingsbrandwonden. De eerste hulp bij brandwonden is het onderdompelen van het getroffen gebied in koud water.

Pijn, roodheid, gevoeligheid voor aanraking en blaren.

Christie Peterson - Verenigde Staten. 22/10/13

Ik behandelde een patiënt met derdegraads brandwonden. Deze brandwond was over een oude brandwond veroorzaakt door motoruitlaat. Na een paar dagen waren er korstjes en binnen een maand was ze volledig genezen.

Bron: <http://mmstestimonials.is/burns>

De juiste behandeling zou in dit geval Protocol Q (brandwonden blussen) zijn in combinatie met Protocol D (dermatologie). Bij besmettingen en koorts voegen we Protocol C (CDS) of B (basis) toe als alternatief.

### Slijmbeursontsteking

Bursitis, een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, omvat de ontsteking van de kleine zakjes synoviaal vocht, bursae genaamd, die zich tussen de spieren, pezen en botten bevinden. Ze helpen de gewrichtsbeweging door wrijving te absorberen. Hoewel het menselijk lichaam meer dan 150 bursae bevat, heeft bursitis de neiging zich te manifesteren in de schouders, knieën, heupen, bekken, ellebogen, polsen, tenen en hielen, of in die gebieden waar gewrichtsbewegingen het meest repetitief zijn.

- Gewrichtspijn en gevoeligheid wanneer er op het gebied rondom het gewricht wordt gedrukt.
- Stijfheid bij het bewegen van de aangetaste gewrichten, roodheid en in sommige gevallen zwelling en koorts.

juffrouw Sonya

Ik volg Protocol MMS 1000 al zes dagen en ik werd vandaag wakker zonder de artrose-stijfheid in mijn rug. Het is weg! Slijmbeursontsteking 210

was na de tweede of derde dag al verdwenen. Ik kan niet wachten om morgen wakker te worden om te zien hoeveel beter ik me voel.

Ik vind het geweldig wat je doet en hoe je het aanpakt!

Zegeningen en wonderen,

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol C, of B, als alternatief, gecombineerd met Protocol K (DMSO) op het getroffen gebied gedurende drie weken.

Candidiasis (vaginaal)

Candidiasis (schimmelinfectie) is een aandoening waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het gaat om een schimmelinfectie (mycose) van een van de Candida-soorten (alle gisten), waarbij Candida Albicans de meest voorkomende is.

Symptomen zijn afhankelijk van de locatie. Onder de candidiasis die de slijmvliezen aantast, manifesteert spruw (orale candidiasis) zich als roomwitte bultjes op de tong, het zachte gehemelte, het tandvlees en de binnenkant van de wangen. Vaginale candidiasis verschijnt rond de vagina als een witachtige afscheiding. De infectie kan ook een rode, gladde, glanzende en pijnlijke tong veroorzaken. Gistinfecties kunnen ook voorkomen in het spijsverterings-, ademhalings- en voortplantingsstelsel, met verschillende symptomen.

Dr. A.S. TM

Ik heb toestemming gekregen om deze casus te publiceren over een patiënt die ik vandaag, 6 maart, heb ontslagen. Hoewel ik alleen haar initialen onthul om haar identiteit veilig te stellen, denk ik dat deze zaak de moeite waard is om te publiceren vanwege de lange tijd dat de infectie 211

heeft geduurd, en de virulentie van de Candida. Haar initialen zijn A.I., vijfendertig jaar oud.

Ze kwam naar mijn kantoor na tien jaar schimmelinfecties, dat wil zeggen, met chronische candidiasis uit het leerboek. Haar verhaal en haar worsteling begon tien jaar geleden toen ze vaginale infecties kreeg, aanvankelijk sporadisch. Haar gynaecoloog zou haar een oraal antischimmelmiddel en een

vaginale eicel geven. Na deze behandeling kwamen de infecties vaker terug. Ze bracht drie jaar door van gynaecoloog naar gynaecoloog, veranderend omdat ze geen verbeteringen zag; een van hen zei zelfs dat ze ermee moest leren leven.

Na drie jaar werd de infectie permanent, met maandelijks periodiciteit: meer fluconazol, meer Canesten, maar geen verandering. Niemand had tot nu toe de diagnose chronische candidiasis bij haar gesteld. Ze ontdekte het zelf toen haar symptomen ernstiger werden: algemene vermoeidheid, slapeloosheid, uitputting, spierpijn - er werd zelfs fibromyalgie bij haar vastgesteld. Ze probeerde homeopathie, en het werkte, en toen kwam de candidiasis na vier maanden weer terug. De infectie kwam elke maand terug en ze begon eraan te wennen, met alle gevolgen van dien.

Ze hoorde over een natuurgeneeskundige in Barcelona (ze komt uit Alicante) die zeer gunstige resultaten had met Candida. Wanhopig maar vol hoop reisde ze er drie keer heen om deze behandeling te ondergaan. Het werkte niet. De natuurgeneeskundige vertelde haar dat zij de eerste was die zich tegen zijn behandeling verzette. Ook volgde ze gedurende drie jaar een antischimmeldieet.

Het is nu twee maanden geleden sinds haar laatste infectie (ze vindt het te vroeg om te vieren, ze kan het niet geloven). We hebben haar probleem op drie verschillende fronten behandeld, wat naar mijn bescheiden mening en na alle gevallen die ik heb behandeld, het beste werkt.

Het was duidelijk dat A.I. met Candida in de schimmelfase kwam. Het was al goed ingeburgerd in haar darm. Haar darmen moeten tegen die tijd doorlaatbaar zijn geweest, waardoor haar hele organisme met gifstoffen was gevuld omdat. Na drie jaar antischimmeldieet moesten we het nog strenger maken. We hebben fruit uit haar dieet geschrapt. Ik moet zeggen dat haar vechtlust en moed bewonderenswaardig zijn geweest - drie jaar strikt antischimmeldieet. Ik geloof oprecht dat er maar weinig mensen zijn die dat zo lang kunnen volhouden. Met het dieet zijn we ook gestart met Biomagnetische Paartherapie. Candida verschijnt met de eerste impact. Vanwege de ernst ervan raadde ik de combinatie van MMS en Bio Pair aan, omdat we op deze manier het aantal sessies zouden verminderen. Ze stemde toe en we begonnen met de behandeling.



Resultaat: vijf sessies met Biomagnetic Pair-therapie om de pH te stabiliseren, haar immuunsysteem, dat erg laag was, te versterken en de

"gunstige omgeving" voor de Candida in haar lichaam, naast het verzwakken en beheersen van de gistpopulatie met het antischimmeldieet dat al drie jaar niet op zichzelf had gewerkt ... en 21 dagen MMS.

Ze kan het nog niet geloven. Ze heeft al twee maanden geen infectie gehad! Nu probeert ze te leren leven zonder constant alert te zijn op haar schimmelinfectie. Ik geloof oprecht dat we een logische behandelvolgorde nodig hebben om Candida uit te roeien. Als je het volgt, heb je een kans.

Opmerking van de auteur: ik heb de aanwezigheid van parasieten waargenomen in dit soort moeilijk te verslaan Candidiasis. Pas in deze gevallen Protocol P (parasieten) toe. Zorg ervoor dat je het combineert met Protocol Z (Zapper), dat werkt om parasieten uit het bloed te verwijderen.

Een geschikte behandeling voor dit geval is Protocol C, of Protocol B als alternatief, en verhoging van de dosis tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het wordt gedurende drie weken gecombineerd met Protocol V (vaginaal). Breng in ernstige gevallen Protocol E (klysma) 's avonds aan, samen met Protocol L (bad) de volgende dag, zo lang als nodig is.

Als alternatief kan het worden gecombineerd met Biomagnetic Pair-therapie, en ook met vaginale wasbeurten met het sap van 15 gram gemalen kalanchoë, opgelost in 300 ml water.

## Chagas

De ziekte van Chagas is een aandoening waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het wordt veroorzaakt door de parasiet *Trypanosoma cruzi* en verspreid door de beten van Reduviidae-insecten, en het is een van de ergste gezondheidsproblemen in Zuid-Amerika. Door immigratie treft de ziekte ook mensen in de Verenigde Staten.

De ziekte van Chagas kent twee stadia: acuut en chronisch. De acute fase kan asymptomatisch zijn of met zeer lichte symptomen, waaronder koorts,

algemeen ongemak, zwelling van de ogen als de beet zich dicht bij het gebied bevindt, ontsteking en roodheid in het gebied van de insectenbeet. Na de acute fase gaat de ziekte in remissie. Het is mogelijk om jarenlang asymptomatisch te blijven. Wanneer de symptomen uiteindelijk zichtbaar worden, kunnen dit constipatie, spijsverteringsproblemen, hartfalen, buikpijn, versnelde of hartkloppingen en slikproblemen zijn.



Dora Perez (Argentinië)

Datum: 24 april 2014, 2:58

Onderwerp: Hallo, geweldige mensen.

Aan: Andreas Ludwig Kalcker

Hallo Andreas (zeer speciale groeten aan Jim Humble), ik wil je vertellen dat er een paar maanden zijn verstreken sinds ik MMS ontdekte in november/december 2013 en het schuchter begon te gebruiken. Mijn Chagas is achteruitgegaan. Ik heb alles geprobeerd. Door misselijkheid was het erg moeilijk om door te gaan met MMS. Maar op 16 maart 2014 begon ik met 18 ml CDH, twee keer per dag tot 31 maart, MMS-klysma's en laxemiddelen. Verbazingwekkend. Ik rust nu een beetje uit met elke dag 6 ml CDH in 600 ml water.

Over een tijdje ga ik weer testen op Chagas bij Instituto Fatala Chaben.

Ik ben mijn getuigenis aan het voorbereiden om te zeggen dat ik MMS (dat mijn laesies heeft genezen) heb gebruikt als:

- Gorgelen

- Tandenvassen

met mms

- Glas over de mond

- Glas om in te ademen

via luchtwegen

- MMS-spray mee

DMSO voor het meest

heftige momenten

- Schoonmaak van het hele huis

Afb. 36: De rug van een patiënt met Chagas

met mms (plaatsing

glazen in gesloten

kamers) Reiniging

met onderdompeling in

badwater

• Zakkenprotocol (ik heb

heb er een gemaakt waar ik kan

zitten, en ik verlaat alleen mijn

hoofd naar buiten).

Afb. 37: Dezelfde rug na 1,5 maand behandeling 214

Maar het belangrijkste is dat ik actief ben. Ik herken mezelf weer. Alles in mijn huis bevat MMS (shampoo flesjes en haarspoelingen).

Afgelopen Paasdonderdag heb ik Jims boek afgedrukt met zijn foto in kleur op de omslag. Verbazingwekkend! En ik krijg groene klei en diatomeeënaarde. Ik stuur twee foto's; Ik heb geen recente omdat het goed met me gaat, en BIJNA

alles is genezen en gesloten.

Ik zal de behandeling nog wat langer voortzetten, testen doen en een getuigenis schrijven, maar voor nu... Heel erg bedankt en accepteer alstublieft mijn respect

en liefde!

Protocol C, of B, als alternatief. Week daarnaast een verband in CDS 0,3% = 3000 ppm uit de koelkast en breng het direct aan op de beet of steek. De pijn

trekt meestal snel weg.

Dit protocol kan worden gebruikt voor alle soorten insecten- en spinnenbeten en kwallensteken. Voor giftige slangenbeten en steken van schorpioenen of roggen, overweeg subcutane injecties van CDI of breng het zo aan dat het de wond binnendringt en het toxine oxideert.

## Chikungunya

Chikungunya-koorts, een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, staat ook bekend als Chikungunya epidemische artritis (CHIK). Het is een recente vorm van virale koorts die wordt veroorzaakt door een alfavirus dat wordt overgedragen door muggenbeten. Het is dezelfde mug die verantwoordelijk is voor het overbrengen van knokkelkoorts, de reden waarom het in sommige gevallen mogelijk is om beide infecties op te lopen.

Het meest voorkomende symptoom is een plotselinge hoge koorts die kan oplopen tot 104°F

(40°C) en duurt twee tot vijf dagen. Patiënten kunnen pijn in hand- en voetgewrichten hebben, met of zonder ontsteking, en soms ook in de wervelkolom. De pijn is 's ochtends meestal erger en wordt beter bij lichte lichaamsbeweging, maar verergert bij snelle bewegingen. Spierpijn en hoofdpijn. Huiduitslag en roodheid, en soms jeuk.

In de Palmar-sector, ongeveer 15 minuten van Charallave, zag ik een 25-jarige man die ik Andres zal noemen, met zijn bruine huid doorweekt van het zweet, niet vanwege de hitte maar vanwege de koorts. Een metselaar, zijn sterke armen rustten op de schouders van zijn jongere broer, die hem nauwelijks kon helpen lopen terwijl hij met zijn voeten sleepte en helemaal voorovergebogen liep.

Andres was al een week bedlegerig en kon zich bijna niet bewegen vanwege koorts en gewrichtspijn. Hij had alleen water gehad met Acetaminophen, wat het aangegeven protocol is om de symptomen van het virus te behandelen, aangezien er geen antivirale behandeling is. Met veel pijn lag hij in bed en ik legde hem uit wat ik ging doen om het virus te verminderen en hem zo snel

mogelijk weer op de been te krijgen: twee heel eenvoudige en veilige dingen om hem snel hiervan te laten herstellen ziekte.

1. Autohemotherapie: ten eerste autohemotherapie, een soort zelfvaccinatie. We nemen 2-10 cc van uw bloed en spuiten dit opnieuw intramusculair in. Dit doen we met twee doelen voor ogen:

» Uw organisme heeft dus een immunologische reactie op het virus en herkent het.

» Zodat het aantal macrofagen toeneemt en ze het virus kunnen bestrijden.

2. MMS: Ten tweede zullen we u regelmatig doses geven van iets dat MMS wordt genoemd

om u te helpen het virus te bestrijden. MMS breekt de eiwitstructuur van het virus en belemmert de replicatie ervan, waardoor u sneller geneest.

Trouwens, mms

stimuleert je immuunsysteem.

Na het uitvoeren van de autohemotherapie die ongeveer twee minuten duurde, liet ik Andres zien hoe hij MMS in een fles van 1 liter kon activeren, zodat hij het de hele dag door kon drinken en vertelde hem dat hij dit de komende drie dagen moest doen. Andres was niet de enige die getroffen was in dat huis. Er was ook een oudere vrouw en twee kinderen. De vrouw was al aan het herstellen van een ziekte, maar ze had nog steeds hevige pijn in haar gewrichten en een roodachtige uitslag over haar hele lichaam. Beide kinderen bevonden zich in het beginstadium van de ziekte. De vrouw stond ons toe autohemotherapie op haar uit te voeren, maar de kinderen waren te bang voor de naalden, dus namen ze maar MMS.

Tot mijn verbazing - en ik zeg verrassing omdat ik niet had verwacht dat het herstel zo snel zou gaan - vertelt de jongeman me de volgende middag, nadat hij de nacht en een deel van de dag met koorts heeft doorgebracht, dat hij zich weer geweldig voelt. Hij had geen enkele vorm van pijn en was alleen een beetje moe. Zijn vrouwelijke familielid werd ook wakker zonder uitslag, en hoewel ze nog steeds gewrichtspijn had, ging het beter. Na nog twee dagen, de pijn 216

was weggegaan. De kinderen die alleen MMS gebruikten, hadden nog een paar dagen nodig om te genezen, maar uiteindelijk herstelden ze vrij snel van de ziekte.

Bron: <https://mmslatinoamerica.wordpress.com/2014/12/14/>

chikungunya-tilt-de-gebogen-man/

Door Karl Wagner – Protocol 115 Progressief

Procedure: Vul drie 18-oz flessen met gefilterd of mineraalwater en 8 ml CDS in elke fles.

1e fles:

Neem vier doses, elke 15 minuten één. Je zou moeten drink de hele fles in ongeveer een uur leeg.

2e fles:

Neem ook vier doses, maar neem nu elke 30 een minuten. Je zou de hele fles in ongeveer twee uur moeten leegdrinken.

3e fles:

Neem ook vier doses, maar nu elke 45 minuten één.

Je zou de hele fles in ongeveer drie uur moeten leegdrinken.

Het idee en de concepten zijn duidelijk. We verlengen het chloordioxide in het bloed nog vele uren zonder veel tijd ertussen te laten, om de niveaus in het bloed hoog te houden.

We starten met Protocol 115 met elke 15 minuten een intake om het systeem te shockeren en te verbazen. Voor de tweede en derde fles zullen patiënten niet klagen over het drinken van te veel water, omdat ze er langer over doen om het te drinken, wat draaglijker is. Met andere woorden, op deze manier

zouden we in zes uur anderhalve liter water consumeren. Herhaal dit proces minimaal twee opeenvolgende dagen, indien nodig drie dagen. Ga vanaf dan verder met Protocol 101 (1 dosis per uur).

Opmerking van de auteur: We kunnen Protocol Z (Zapper) toevoegen, omdat het zeer effectief is bij virale behandelingen.

### Chronische obstructieve longziekte - COPD

Chronische obstructieve longziekte, een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen farmaceutische oplossing heeft geboden, is een veel voorkomende longziekte die ademhalingsmoeilijkheden veroorzaakt. Er zijn twee hoofdtypen van COPD: chronische bronchitis, waarbij langdurig hoesten met sputum optreedt, en emfyseem, dat na verloop van tijd longschade veroorzaakt.

Symptomen kunnen een van de volgende zijn: een hoest met of zonder slijm, vermoeidheid, veel luchtweginfecties, moeite met ademen (kortademigheid) die erger wordt met activiteit, lichte moeite met ademen en piepende ademhaling.

### Marcos (Pennsylvanië)

Onlangs stelde een vriend van mij me voor aan zijn 42-jarige dochter die al jaren aan COPD lijdt en die onlangs een slechte wending nam. Haar moeder vroeg me haar dochter te bellen en mijn hulp aan te bieden.

De eerste keer dat ik haar belde, kon ze het gesprek nauwelijks gaande houden en was het moeilijk om het meeste van wat ze zei te verstaan. Ze vertelde me dat ze al een maand niet kon werken en dat ze zo zwak was en zoveel moeite had met ademen dat ze vaak niet van de ene kamer naar de andere kon zonder flauw te vallen. Haar arts had haar verteld dat het onderste deel van haar longen dood was en dat haar ziekte alleen maar erger zou worden. Ik stuurde haar wat mms, en ze nam er 2

drie doses, één per uur. Ze stopte ermee vanwege hevige pijn in haar bovenbuik die 45 minuten na de eerste dosis begon. Ze dronk nog twee doses voordat ze het opgaf. De volgende dag, toen ik haar sprak, voelde ze zich 50% beter.



De dag erna ademde en liep ze beter. Toen stopte haar arts haar hoge doses steroïden, en ze is nu (5 dagen later) weer aan het werk en voelt zich beter dan ze zich in jaren heeft gevoeld.

Ze maakt deel uit van een COPD-onderzoek en toen ze de dokter probeerde te vertellen wat ze had gedaan om zo'n plotseling succes te krijgen, zei hij alleen: "Daar wil ik niets over horen!" En ik zeg: wat zal hij zeggen als zij gezond blijft en de rest van de mensen in het proces slechter wordt? Alle lof zij God voor mms, en dank aan Jim voor het onder onze aandacht brengen.

Opmerking van de auteur: Onthoud dat MMS acute bijwerkingen kan veroorzaken en 2

dat de auteur afstand neemt van het gebruik ervan, hoewel het in sommige gevallen effectief kan zijn.

Een geschikte behandeling voor dit geval is Protocol B, of Protocol C als alternatief, gecombineerd met Protocol H, waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS opgelost in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol K (met DMSO) dat gedurende 3-6 maanden op de borst wordt aangebracht. 'S Nachts kunnen we Protocol L (bad) gebruiken.

Colorectale kanker (darmkanker)

Darmkanker, een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, wordt ook wel darmkanker genoemd. Het is een vorm van kanker die begint in het rectum of de dikke darm, de dikke darm die het laatste deel van het spijsverteringskanaal vormt. De dikke darm absorbeert water en voedingsstoffen uit voedsel en slaat het afval op dat naar het rectum gaat voordat het het lichaam verlaat.

Er wordt gedacht dat veel gevallen van darmkanker ontstaan uit een poliep in de dikke darm. Deze cellulaire, paddestoelvormige gezwellen zijn meestal goedaardig, maar kunnen na verloop van tijd kankerachtig worden. Darmkanker kan worden opgespoord met een colonoscopie.

Chirurgie is de gebruikelijke behandeling, vaak gevolgd door chemotherapie.

Rechtszijdige darmkanker:

- De belangrijkste symptomen zijn buikpijn, bloedarmoede en soms een buikzwellling die voelbaar is door palpatie. Zestig procent van de patiënten heeft buikpijn aan de rechterkant van de buik. Meer dan 60% krijgt ook bloedarmoede, veroorzaakt door het continue, hoewel minimale, bloedverlies van het zwerende oppervlak van de tumor dat het uiterlijk van de ontlasting niet verandert. Patiënten melden vermoeidheid, zwakte, hartkloppingen en zelfs angina pectoris. Ze vertonen een microcytische en hypochrome bloedarmoede die duidt op een ijzertekort.

Linkszijdige darmkanker

- Stoelgang kan pijn in de onderbuik verlichten. In sommige gevallen kunnen patiënten bloedarmoede en een ijzertekort ontwikkelen, zoals bij rechtszijdige darmkanker. Het is belangrijk om te beseffen dat patiënten niet alleen bloed verliezen via de ontlasting, maar ook via hun neus en mond.

Deze patiënten zullen waarschijnlijk een verandering in de ontlasting opmerken en heldere 219 verdrijven

rood bloed (hematochezia) veroorzaakt door de vermindering van licht in de dikke darm. De groei van de tumor kan het darmlicht afsluiten, waardoor darmobstructie met pijn, opgezetten buik, braken en darmafsluiting wordt veroorzaakt.

Rectale kanker

- Aangezien de ontlasting zich concentreert nadat ze door de transversale en dalende karteldarm zijn gegaan, hebben gelokaliseerde tumoren op dit niveau de neiging om de weg naar buiten te belemmeren, wat een koliekachtige buikpijn veroorzaakt, soms met een obstructie (obstructieve ileus) en zelfs perforatie van de darm. Op deze locatie komen rectale bloedingen, rectale tenesmus en een afname van de diameter van de ontlasting vaak voor. Bloedarmoede is echter zeldzaam.

Hilda Navarrete Yanez—Leeftijd: 68 jaar oud

Ik woon in San Carlos, regio VIII (Chili). In juli 2011 werd bij mij kanker aan de rechterzijde van de dikke darm vastgesteld. Ik werd geopereerd maar weigerde chemotherapie en radiotherapie.

Op 6 september 2011 nam ik contact op met mevrouw Angelica Costa Correa in MMS

Chili, en ze adviseerde Protocol 2000 plus MMS-klysma's, gecombineerd met MMS. Het was niet gemakkelijk. Ik ging door genezende crises, maar ik gaf nooit op. ik altijd 2

had er vertrouwen in dat deze substantie mij zou genezen.

Telkens wanneer ik een genezingscrisis had, verlaagde ik de dosis en probeerde ik deze later weer te verhogen. Na vier maanden MMS te hebben gebruikt, deed ik wat tests en ik kon de resultaten niet geloven. Het was een grote vreugde. De testen waren erg goed, maar toch klopte er iets niet helemaal. Toen heb ik de MMS-capsules ingebouwd. Ik heb er maar 2 gehaald

om twee capsules per dag bij mijn maaltijden in te nemen, slechts een pot van 100 capsules.

Ik liet wat tijd verstrijken. Bloedonderzoek in april 2012 gaf aan dat mijn carcinogeen-embryonale antigeenniveaus bleven dalen. Het was in augustus 2012 toen ik het beste nieuws kreeg: ik zat binnen het normale niveau, wat simpelweg betekent dat mijn kanker verdwenen was.

Ik wil MMS-Chile en Angelica bedanken, die altijd goed voor me hebben gezorgd.

Ik heb mijn bloedtesten bijgevoegd.

Bron: <https://mmslinaresmaule.wordpress.com/2012/09/04/>

getuigenis-genezing-van-darmkanker/

Opmerking van de auteur: Houd er rekening mee dat MMS acute bijwerkingen kan veroorzaken, en de 2

auteur distantieert zich van het gebruik ervan zonder medisch toezicht.

Een geschikte behandeling voor dit geval is Protocol C, of Protocol B als alternatief, en verhoging van de dosis tot 3 ml CDS verdund in 100 ml gedurende 3-6 maanden. Breng Protocol E (klysma) 's nachts aan, de volgende dag afgewisseld met Protocol L (bad).

## Verkoudheid

Verkoudheid is een milde virale infectie van de bovenste luchtwegen, die in de meeste gevallen overvloedig slijm in de neus, verstopte neus en niezen veroorzaakt.

Verstopte neus, rinorroe (veel slijm in de neus), niezen, heesheid. Verkoudheid kan ook hoesten, verminderde eetlust, hoofdpijn en spierpijn, keelpijn en ontstekingen veroorzaken.

## Rickorg

Sinds de eerste keer dat ik MMS nam, ben ik nooit meer verkouden geweest. Als ik merk dat ik verkouden ben of als ik in de buurt ben geweest van iemand die niest, hoest of koorts heeft, neem ik 5-15 druppels per dag, opgelost in water, gedurende meerdere uren, met een uur tussen innames. Ik neem meestal vijf druppels per dag, omdat de mix ongeveer drie dagen houdbaar is in de koelkast [..].

Bron: <http://joseppamies.wordpress.com/2012/11/15/>

[Ik-gebruik-ook-mms-chloordioxide-en-onthul-de-medicinale-eigenschappen/](#)

Passende behandeling zou in dit geval Protocol F (vaak) zijn. In ernstige gevallen kunnen we Protocol C (CDS) volgen, indien nodig afgewisseld met Protocol O (oog-, oor- en neusdruppels). Protocol Z (Zapper) geeft uitstekende resultaten in combinatie met deze protocollen.

## Congestief hartfalen

Congestief hartfalen (CHF) treedt op wanneer het hart niet in staat is om voldoende te pompen om de bloedstroom in stand te houden om aan de behoeften van het lichaam te voldoen. Het kan ontstaan na een hartaanval, hoge bloeddruk die lange tijd onbehandeld blijft, of een beschadigde hartklep.

Kortademigheid, vooral bij het liggen, gebrek aan energie, overmatige vermoeidheid, moeite met slapen 's nachts als gevolg van ademhalingsproblemen, gezwollen of zachte buik, verlies van eetlust, hoesten met slijm of schuimend slijm, gewichtstoename door retentie, en verwarring of gebrek aan mentale helderheid.

Neb Radojkovic - 29/06/2012

Ik moet de wereld gewoon vertellen... Ik lijd sinds 1996 aan coronaire hartziekte nadat ik binnen 2-6 maanden verschillende hartaanvallen heb gehad. Artsen boden me een gedeeltelijke bypassoperatie aan, maar dat overtuigde me niet, dus ging ik op zoek naar alternatieve procedures en behandelingen. Niets zorgde ervoor dat ik me beter voelde en ik gebruikte nog steeds mijn dagelijkse Nitro-pleister.

Enige tijd geleden vond ik uw mms-oplossing. Ik was een computer aan het repareren voor een oudere man en hij had het over mms. We raakten aan de praat en hij gaf me een fles chloriet en een fles citroenzuur. Ik beloofde dat ik het een kans zou geven. Ik ben zo blij dat ik dat gedaan heb. Ik moet zeggen dat het nog vroeg is, maar ik kon niet langer zwijgen over hoe ik me voel.

Eerlijk gezegd was ik bang, dus begon ik heel voorzichtig, slechts één druppel per uur, niet meer dan acht keer per dag. Daarna nam ik elke 2 druppels twee druppels

uur tot ik er acht per dag nam. Ik stond op het punt de dosering nog een keer te verhogen (na twee weken) toen ik me buitengewoon beter begon te voelen.

Merk op dat ik vele jaren met dagelijkse angina pectoris en pijn leefde. 'S Nachts moest ik wachten tot mijn hart lang genoeg kalmeerde om te stoppen

met echoën in mijn oren en te vertragen zodat ik in slaap kon vallen. Ik kon niet meer dan anderhalve blok lopen voordat ik moest wachten tot de pijn voorbij was.

Maar nu, na slechts twee weken, begon ik me heel anders te voelen. Ik heb geen pijn. Ik kon het eerst niet geloven, maar toen begon ik mezelf te testen. Ik probeerde sneller en sneller te lopen... geen pijn. Ik probeerde naar boven te gaan... geen pijn. Ren dan naar boven en NIETS! Helemaal geen pijn.

Ik wist dat ik in vorm moest komen omdat ik moe werd, maar ik had geen pijn. Er was gewoon een geweldig gevoel van geluk. Het voelde als weer jong zijn.

Ik weet dat MMS dit deed. Er is niets anders dat deze verandering in mijn gezondheid zou kunnen hebben veroorzaakt. Ik wil tegen de hele wereld schreeuwen! Ik wil mensen vertellen dat ze me moeten geloven, want ik probeer niets te verkopen.

Hoe dan ook, ik bedank de man wiens computer ik heb gerepareerd en die me de wonderoplossing heeft gegeven. En ik dank Jim voor het vinden van deze briljante oplossing en voor het altruïstisch delen ervan met iedereen.

De juiste behandeling voor dit geval is Protocol A (amateur) of S (gevoelig), afhankelijk van de ernst. Als er geen nadelige effecten zijn, kunnen we overgaan op Protocol C en dit zo lang als nodig combineren met Protocol K (DMSO) op de borst.

## Conjunctivitis

Conjunctivitis is de ontsteking of infectie van het membraan (bindvlies) dat het ooglid bekleedt en de oogbol bedekt.

Roodheid en tranenvloed, wazig zicht, oogpijn, gevoeligheid voor licht (fotofobie) en jeuk in de ogen. Afhankelijk van de oorzaak van conjunctivitis, omvatten andere symptomen ochtendreum (besmettelijk), vergrote lymfeklieren (viraal) en jeuk (allergisch).

Mijn twee en een half jaar oude zoon kreeg conjunctivitis op de kleuterschool. De infectie verdween na twee dagen behandeling met MMS.

Ik mengde twee druppels geactiveerde MMS met ongeveer 30 ml water. Ik heb ze eerst op mezelf geprobeerd om er zeker van te zijn dat ze niet verbrandden. Het was niet zo erg voor mij, alleen een beetje branderig gevoel. Ik voegde 15-20 ml extra water toe en toen ik dat eenmaal deed, voelden ze aan als andere oogdruppels.

We hebben een 4-daagse behandeling met deze oplossing uitgevoerd: 1 druppel in zijn ogen, 's ochtends, 's middags en 's avonds. Op de tweede dag was zijn conjunctivitis verdwenen.

We gingen twee dagen door om er zeker van te zijn dat het allemaal weg was.

Na een maand had mijn andere zoontje van tien ook een oogontsteking waar we niet eens naar zijn geweest om te kijken. Ze werden allebei behandeld met dezelfde MMS-oplossing en hun ogen waren binnen 24 uur weer normaal. We hebben het ook een paar keer gebruikt om griep en zelfs herpes met succes te behandelen.

Ik hoop dat dit helpt. Bedankt, Jim.

Bron: <http://genesis2church.org/list-all-mms-testimonials> Behandeling

De juiste behandeling is in dit geval Protocol O gecombineerd met Protocol C gedurende 3-7 dagen, afhankelijk van de mate van infectie.

### Ziekte van Crohn

De ziekte van Crohn is een inflammatoire darmaandoening waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is chronisch en heeft een onbekende oorzaak. Het kan een auto-immuuncomponent hebben, waarbij het immuunsysteem van het individu zogenaamd zijn darm aanvalt en de ontsteking veroorzaakt. Heel vaak is het ileum het getroffen gebied. Het ileum is het laatste deel van de dunne darm en het begin van de dikke darm. De ziekte kan in elk deel van het spijsverteringskanaal voorkomen, van de maag tot het rectum.

- Sommige patiënten met de ziekte van Crohn hebben nauwelijks symptomen, terwijl anderen last hebben van ernstige en aanhoudende

ongemakken. De meeste patiënten vallen tussen deze uitersten.

- Afhankelijk van de locatie van de ziekte kunnen de symptomen variëren. Als de aandoening de dunne darm aantast (de meest voorkomende), zijn de symptomen diarree, buikpijn en wat als algemene symptomen wordt beschouwd: zwakte, gewichtsverlies en verlies van eetlust.
- Als de ontsteking in de dikke darm is gelokaliseerd, veroorzaakt dit diarree, soms met bloed.
- Het type ziekte bepaalt ook de symptomen. Patiënten met een ontsteking hebben vaak meer pijn en diarree, terwijl patiënten met stenose minder pijn hebben en darmobstructie kunnen hebben.

Melanie Allison - MMS was ons wonder! [Gepubliceerd: 18.10.2012]

"God, ik kan niet beslissen of mijn baby leeft of sterft, maar als hij zou moeten leven, wijs me dan de weg." Dat was mijn vurig gebed op een wanhopige nacht in april 2010. Mijn 12-jarige zoon lag op sterven door de ravage veroorzaakt door de ziekte van Crohn en de c-diff die hij in 2009 opliep. Immunosuppressiva, corticosteroiden, IGIV, fecale transplantaties en dubbele doses vancomycine kon de achteruitgang van mijn lieve jongen niet stoppen. Specialisten vertelden me dat ze niets anders voor mijn zoon konden doen [...].

Dat zette me op een leertraject van 3 jaar, en het onderzoek, de gebeden en de drive om bepaalde dingen te doen gaan vandaag door. Een ontdekking was MMS.

Een korte samenvatting: in 2010, toen hij 17 was, kreeg mijn zoon de diagnose van de ziekte van Crohn. In 2012 kreeg mijn man ook de diagnose.

Ze begonnen MMS te gebruiken en binnen een paar dagen hadden ze geen symptomen. Voor de zekerheid gingen we vier weken door met de behandeling en na een paar maanden herhaalden we het. Voeding en vitamines vinden wij essentieel, maar MMS

bracht ons waar geen enkel voorgeschreven medicijn dat kon.



Mijn man genas binnen een maand. Zelfs de doktoren waren stomverbaasd. Hun tekstuele woorden: "Jullie zijn beter dan 95% van mijn patiënten die geneesmiddelen op recept gebruiken!"

Ik denk echt dat de ziekte van Crohn het gevolg is van bacteriën die wild zijn geworden door alle voorgeschreven medicijnen die we in ons lichaam stoppen, vooral steroïden. Bacteriën zijn opportunistisch en verantwoordelijk voor de onderdrukking van het immuunsysteem.

Mijn zoon was gezond toen hij 12 was. Hij was een gezonde en levendige jongen totdat hij een paar rondjes steroïden nam voor Poison Ivy, en een maand later kreeg hij de diagnose van de ziekte van Crohn.

Er is veel meer; Ik zou er een boek over kunnen schrijven. Ik denk dat MMS werkt omdat bacteriën veel van onze kwalen veroorzaken, maar dokters, medeplichtig aan de medische gemeenschap, weigeren dit in te zien en negeren het bewijsmateriaal.

Bron: <http://lei971.blogspot.com.es/p/casos-de-cura.html> Behandeling

Een passende behandeling zou in dit geval protocol C zijn, of protocol B als alternatief, waarbij de dosis tien keer per dag wordt verhoogd tot 3 ml CDS opgelost in 100 ml water. Het kan worden gecombineerd met Protocol R (irrigator) na afzettingen, gedurende drie maanden. Breng 's avonds Protocol E (klysma) aan, de volgende dag afgewisseld met Protocol L (bad).

### Cutane Leishmaniasis

Cutane Leishmaniasis is een besmettelijke ziekte die wordt veroorzaakt door eencellige parasieten van de soort Leishmania. Het tast de huid en slijmvliezen, de lever, de milt en alle bloedvormende organen aan. Klinische manifestaties van de ziekte gaan van huidzweren die spontaan genezen tot dodelijke vormen met ernstige ontsteking van de lever en milt. De ziekte is een zoönose die zowel honden als mensen treft.

Er zijn vijf gedefinieerde soorten leishmaniasis:

1. Klassieke huid: waar zich aanvankelijk een puistje vormt en de neiging heeft om te groeien.

In twee tot vier weken verandert het in een pijnloze knobbel met een korstje. Als het geïnfecteerd is, wordt het etterig en pijnlijk. Vaak zijn de lymfeklieren aangetast.

2. Mucocutaan (mucosaal) of Espundia: het verschijnt maanden of jaren na het verschijnen van het klassieke huidtype, door de verspreiding van parasieten, via de lymfeklieren en de bloedbaan, die de slijmvliezen van de neus en orofarynx binnendringen. Het geneest nooit spontaan en zodra de infectie afneemt, hebben patiënten de neiging om reconstructieve chirurgie te ondergaan.



De andere soorten zijn:

3. Cutaan diffuus

4. Visceraal

5. Cutaan atypisch

Marcelo Lozada Barsanti

Zegeningen. Mijn naam is Marcelo Lozada Barsanti. Ik kom uit Argentinië, maar ik woon in Peru. Hier in het Amazonegebied en de warme klimaatlanden is er een overvloed aan gevallen van Andes cutane leishmaniasis (Andes-CL, uta). De openbare gezondheidsdienst levert het receptgeneesmiddel Glucantine om deze pathologie te behandelen, die een

vergif is voor het hele systeem. Dat is de reden waarom mensen zo bang zijn voor deze ziekte: patiënten die dit medicijn nemen, verouderen vreselijk, omdat hun systeem vergiftigd raakt. Er zijn veel sterfgevallen gemeld door het gebruik van dat medicijn, dat het Amazone-volk 'de ager' noemde.

Ik liep leishmaniasis op na het bewerken van het land in Pillcopata, Nationaal Natuurpark Manu. Door wat de lokale bevolking me over Glucantine vertelde, besloot ik niet voor de conventionele behandeling te gaan.

Afb. 38: 1) Het aangedane been van de patiënt 2) Evolutie van de ziekte 3) Hetzelfde been na 3 maanden behandeling met CDS en DMSO

Ik heb mezelf behandeld met MMS – CDS – DMSO, magnesiumchloride: inname, huidprotocol 3000 (Protocol K), en detoxbaden voor het getroffen gebied, toevoeging van Maraszout (zeezout) en het volgen van een antioxidant- en kruidenvrij dieet, geschikt voor ClO-behandelingen. Na een intensief regime van doses per uur 2

van MMS en doses CDS om de 15 minuten gedurende de dag, vergezeld van 227

door DMSO, begon ik een langzame verbetering te zien. De vooruitgang nam toe toen ik mijn dieet serieus nam (ik stopte met het eten van verse groenten, thee, kruiden en kurkuma, die een beetje hinderden). Na drie en een halve maand intensieve behandeling WAS IK VOLLEDIG GENEZEN. De parasiet stierf. Andreas Kalcker was zo vriendelijk om me door de hele ervaring te begeleiden, aangezien het deel uitmaakte van zijn ongelooflijke wetenschappelijke onderzoek.

Ik maak nu MMS, en ik deel deze remedie waar ik kan, hier in Peru, met mijn partner Coral. We gebruiken het voor alles, en we hebben het leven veranderd van veel mensen die besloten hebben hetzelfde pad te bewandelen om alles te genezen, van de simpele griep tot complexe ziekten zoals cutane leishmaniasis.

We zijn dankbaar en blij. Mijn ziekte werd wat elke ziekte zou moeten zijn: een kans om te leren onszelf te genezen.

WIJ HOUDEN VAN JOU ANDREAS. Bedankt voor het brengen van meer bewustzijn en liefde naar deze planeet. Uw onderzoek is een erfenis voor onze planeet.

De juiste behandeling is in dit geval Protocol C (CDS) of Protocol B (basis), gecombineerd met Protocol D (dermatologie) in het getroffen gebied zolang als nodig is. Ook Protocol K (DMSO).

### Taaislijmziekte

Cystic fibrosis is een aandoening waarvoor de conventionele geneeskunde geen farmaceutische oplossing biedt. Het is een chronische ziekte die een ernstig gezondheidsprobleem vormt en voornamelijk de longen en het spijsverteringsstelsel aantast.

Om de ziekte onder controle te houden, hebben patiënten met cystische fibrose constante en regelmatige zorg nodig voor de long- en spijsverteringscomplicaties, periodieke controles in het ziekenhuis en fulltime toewijding van hun familieleden of verzorgers.

De symptomen die kenmerkend zijn voor deze ziekte zijn een zout smakende huid, frequente ademhalingsproblemen, gewichtsverlies en problemen met de spijsvertering.

Dokter Camino. G. (MD)

### GEACCREDITEERDE CERTIFICERING VAN GEZONDHEIDSTATUS CERTIFICEERT

Dat mevrouw MIRIAM F.G., 20 jaar oud, in 2000 werd gediagnosticeerd met cystische fibrose en bronchopulmonale aspergillose en is behandeld met orale antibioticatherapie en 6 IV's, in herhaalde cycli, volgens sputumkweken. Ze onderging drie embolisaties (2010, 2011 en 2013) voor terugkerende bloedsputting.

Deze praktijk beperkte ademhalingsbehandelingen ernstig, hoewel ze gevoelig was voor tobramycine en colistine.

In november 2012 verscheen de eerste resistentie tegen antibiotica "in vitro",

hoewel ze “in vivo” nog steeds reageerde op hogere dan gebruikelijke doses, met TMP/

SMX (Trimethoprim-Sulfamethoxazol).

In mei 2013, toen het gebrek aan effectiviteit van *Stenotrophomona maltophilia* eenmaal duidelijk werd, besloten we om de respiratoire fysiotherapie te intensiveren tot vier dagelijkse sessies, om de levenskwaliteit van de patiënt te verbeteren ('s nachts rust krijgen en haar universitaire activiteiten ondersteunen).

Op dezelfde datum zijn we begonnen met de behandeling van *Aspergillus fumigatus* met itraconazol en corticotherapie, die we hebben voortgezet tot eind juli 2013, zonder resultaat. Sputumkweken tonen gevoeligheid voor voriconazol, maar we hebben het niet voorgeschreven vanwege de zichtbare bijwerkingen die jaren geleden zijn opgetreden.

De familie besluit op 17 augustus 2013 met de behandeling met MMS te beginnen. De behandeling veroorzaakt een aanzienlijke vermindering van bronchiale secreties, waardoor ze 's nachts kan slapen en het aantal respiratoire fysiotherapiesessies tot 1 à 2 kan worden teruggebracht.

De patiënt verbeterde aanzienlijk en herstelde de levensstijl die typisch is voor haar leeftijdsgroep. Tot de datum van dit rapport heeft de patiënt twee cycli genomen met drie geactiveerde MMS-druppels, acht keer per dag, totdat de sputumkweek negatief was.

Momenteel is haar enige orale behandeling een dagelijks glas zeewater. Omdat de bronchiale excreties bijna verdwenen zijn, gaat ze door met een dagelijkse respiratoire fysiotherapiesessie, gebruikelijk in Frankrijk.

Opmerking van de auteur: we hebben hetzelfde slijm waargenomen bij veel patiënten met gastro-intestinale problemen (autisme, colitis ulcerosa, fibromyalgie). Het is mogelijk om Protocol P te gebruiken voor ontworming, met professionele supervisie, aangezien ik een sterke parasitaire aanwezigheid niet als de belangrijkste oorzaak van de ziekte terzijde schuif.

De juiste behandeling zou in dit geval Protocol C (CDS) of B zijn

(basis), gecombineerd met Protocollen Z en P.

## Cystitis of urineweginfectie

Cystitis, een ziekte met bekende of onbekende oorzaken waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, omvat de chronische of acute ontsteking van de urineblaas, met of zonder infectie.

De meest voorkomende symptomen zijn een verhoogde drang om te plassen, zelfs 's nachts, hevige pijn in de bovenste schaamstreek (boven de blaas), branderig gevoel en moeilijkheden, of zelfs pijn tijdens of na het plassen.

Het kan zich ook voordoen met donkere urine, al dan niet vergezeld van pyurie (toename van leukocyten in de urine) of hematurie (aanwezigheid van rode bloedcellen in de urine). De urine heeft meestal een vieze geur. Bij kinderen jonger dan vijf jaar zijn de symptomen vaak onnauwkeuriger, zoals algemene zwakte, prikkelbaarheid en verlies van eetlust of braken. Bij oudere mensen kunnen de symptomen ook zwakte, verwardheid, koorts en vallen zijn.

Goedeavond. Het is zo'n zegen om te weten dat mms nu ook in Colombia is. De mijne is een opmerkelijke getuigenis. Ik heb de afgelopen zes jaar in Australië gewoond (ik ben momenteel op vakantie in Colombia). Hier hoorde ik over mms. Ik begon het te onderzoeken omdat ik een paar mensen in mijn omgeving wilde helpen die aan verschillende aandoeningen leden. Ik las gretig alle informatie die ik kon vinden en begon andere vormen van alternatieve geneeskunde nader te onderzoeken.

Ik had jarenlang last van blaasontsteking, hoofdpijn en lage rugpijn.

Die pijn was er altijd. Ik begon MMS te gebruiken en ik lieg niet als ik je vertel dat mijn blaasontsteking in slechts een week tijd verdwenen was. Eerst dacht ik dat de genezing tijdelijk was, maar het is nu bijna acht maanden geleden en ik heb nooit meer een symptoom gehad. De hoofdpijn ging weg en ik heb het gevoel dat mijn energie terug is.

Het is ongelooflijk, en het is niet gevaarlijk, dat kan ik je verzekeren. Het punt is dat deze wereld vol leugenaars is en dat mensen liever de

farmaceutische 230 geloven

industrieën dan iemand die, hoewel hij geen dokter is, een heel goed hart heeft en de wens heeft om de mensheid te helpen.

Ik ben momenteel in Colombia, waar ik het medicijn aan drie mensen heb toegediend. Ze hebben allemaal positieve resultaten gezien. In de toekomst zal ik je vertellen hoe het met ze gaat. Veel zegen voor jullie allemaal.

Een geschikte behandeling in dit geval is Protocol C, of Protocol B, als alternatief, waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol V (vaginaal) voor vrouwelijke patiënten of R met een irrigator voor mannen. Pas in ernstige gevallen protocol E toe

(klysm) de volgende dag afgewisseld met Protocol L (bad).

Cysten

Een cyste is een holte of zak van vliezig weefsel die overal in het lichaam abnormaal kan groeien. Het kan lucht, vloeistof, vet, pus of andere stoffen bevatten. De meeste cysten in de longen zijn gevuld met lucht, terwijl die in het lymfestelsel vloeistof bevatten. Cysten zijn meestal goedaardig, maar kunnen kwaadaardig zijn wanneer ze worden veroorzaakt door virussen of bacteriën die abnormale cellen produceren en een orgaan aantasten.

Opmerking van de auteur: Veel parasieten, waaronder enkele soorten nematoden die door de allopathische geneeskunde als onschadelijk worden beschouwd, evenals cestoden, kunnen cysten veroorzaken in spieren, lever, hersenen, longen, ogen, baarmoeder en andere delen van het lichaam.

Het belangrijkste symptoom is de aanwezigheid van een merkbare knobbel die in grootte kan variëren. Als de cyste in contact komt met een zenuw, kan het een tintelend of branderig gevoel veroorzaken, en pijn als het druk uitoefent op een pees of gewricht.

Donna—De Verenigde Staten 20/03/14

Doktoren ontdekten een cyste in mijn lever toen ze een echo van mijn hart maakten. De dokter zei me dat ik me geen zorgen hoefde te maken omdat "het sterftcijfer van levercysten niet bestaat". Dat was ongeveer 40 jaar geleden, en elke keer dat ik een echo had, was de cyste gegroeid.

Een jaar geleden had de cyste een diameter van 12,7 cm (5 inch) en was op de afbeelding te zien als een groot zwart gat. Deze cyste zou één keer per week acute pijn veroorzaken, alsof iemand me stak.

Ik gebruik MMS sinds een jaar. In het begin gebruikte ik elke dag mms voor een 1

week, daarna een of twee keer per week een MMS-capsule. Later volgde ik alleen een 2

onderhoudsprotocol. Ik merkte dat de cyste geen pijn meer deed, dus ik stond te popelen om de echo te krijgen die ik twee keer per jaar heb.

De verpleegster vertelde me dat de cyste aan het verdwijnen was en dat het nu op een wolk leek, niet op dat zwarte gat dat ze eerder hadden waargenomen. Het was minder dan de helft van de grootte toen ik voor het eerst werd gediagnosticeerd, en ze zei: "in dit tempo zal het volgend jaar verdwenen zijn."

Ik heb geen woorden om te beschrijven hoe dankbaar ik ben.

Bron: <http://mmstestimonials.is/other>

Opmerking van de auteur: Onthoud dat MMS acute bijwerkingen kan hebben, en de 2

de auteur raadt het gebruik ervan liever niet aan.

Geschikte behandeling in dit geval is Protocol C (CDS) of Protocol B (basis), gecombineerd met Protocol K (met DMSO) in het getroffen gebied zolang als nodig is.

Roos



Roos (Pityriasis Simplex of Furfuracea) is een reactie van de hoofdhuid die jeuk, droogheid en roodheid veroorzaakt. De irritatie versnelt de vernieuwing van huidcellen en veroorzaakt de ophoping van onrijpe cellen op het oppervlak van de hoofdhuid, wat zich manifesteert als zichtbare rooschilfers. Roos verschijnt wanneer drie factoren samenvallen: een microbe, een vette hoofdhuid en gevoeligheid van de huid.

De aanwezigheid van witte schilfers op de hoofdhuid, jeuk, droogheid en roodheid.

Ik heb een droge hoofdhuid of roos (ik weet niet precies welke) sinds ik als kind de anti-roosshampoo van mijn ouders probeerde.

Nou, ik kreeg een spuitfles van 4 oz en introduceerde 40 druppels MMS + 40 druppels citroenzuuroplossing van 50% en vulde het vervolgens met water.

Ik begon mijn haar een goede tien minuten te sprayen, mijn hoofdhuid te masseren, en diezelfde dag merkte ik een aanzienlijke verbetering. Nu, vier dagen later, is mijn hoofdhuid helemaal niet droog.

Vroeger hoefde ik alleen maar mijn haar aan te raken en begon er "sneeuw" op mijn kleren te vallen, toch? Nou, dat probleem is nu weg. Er is geen "sneeuw", ook al krab ik veel! Mijn droge hoofdhuid is weg!

Het is voorgoed verdwenen. Verbazingwekkend!

Dank aan de YouTube-polemisten die geldige punten over mms aanvoerden, omdat ik aanvankelijk sceptisch was. Ik ben blij dat ik het een kans heb gegeven, en ik voel me vreselijk voor alle mensen die ik heb uitgepraat over het gebruik van mms alsof ik er iets van wist. Ik niet. Ik vertrouwde gewoon op wat de 'reguliere' wetenschap en de media me gaven, en ze kwamen ermee weg omdat ik blindelings vertrouwde op wat ze te zeggen hadden. Nu schaam ik me. Ik zal dat nooit meer doen. Het spijt me van alle mensen die ik heb beïnvloed, en ik hoop dat ze beseffen dat mms werkt.

Mik

Bron: [http://genesis2church.org/list-all-mms-testimonials-html?amp;start=200&jsn\\_setmobile=nee&start=320](http://genesis2church.org/list-all-mms-testimonials-html?amp;start=200&jsn_setmobile=nee&start=320)

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol D, 2-3 keer per dag. Het kan gedurende drie weken worden gecombineerd met Protocol C.

## Dementie

Dementie omvat het verlies van hersenprestaties als gevolg van bepaalde ziekten.

Het beïnvloedt geheugen, denken, taal, beoordelingsvermogen en gedrag en verslechtert het vermogen van de patiënt om dagelijkse activiteiten uit te voeren. Naarmate de ziekte zich ontwikkelt, kan verlies van oriëntatie in tijd-ruimte en progressief verlies van identiteit optreden. Dementie kan omkeerbaar of onomkeerbaar zijn, afhankelijk van de etiologie van de aandoening.

In eerste instantie manifesteert dementie zich als 'vergeetachtigheid' en verschilt van milde cognitieve stoornissen (MCI) omdat het de dagelijkse activiteiten verstoort.

Symptomen kunnen zijn: moeilijkheden bij het uitvoeren van taken die denkwerk vereisen, maar die vroeger gemakkelijk waren, zoals het bijhouden van een chequeboek, deelname aan games en het aanleren van nieuwe informatie of routines. Dementiepatiënten kunnen ook het volgende ervaren: verdwalen op bekende routes, taalproblemen zoals moeite met het onthouden van de namen van alledaagse voorwerpen, interesse verliezen in dingen die vroeger leuk waren, onverschilligheid, voorwerpen verkeerd plaatsen, persoonlijkheidsveranderingen en verlies van sociale vaardigheden, leidend tot ongepast gedrag.

Mijn vader had een grote rugoperatie en was ongeveer 5 uur onder narcose. Na de operatie was hij in de war. Naarmate zijn verblijf in het ziekenhuis vorderde, ging hij achteruit. Hij leed aan ernstige dementie. De doktoren beweerden dat de operatie simpelweg een onderliggend probleem aan het licht bracht dat er al was. Mijn vader was toen 78 en kerngezond. Hij runde een ranch voor zijn operatie.

Op een dag herinnerde ik me MMS en besloot het op mijn vader te proberen.  
Door dat 1

tijd, hij was in geassisteerde zorg. Ik deed de combinatie van Clare op hem en tegen de tijd dat ik die dag wegging, was hij veel duidelijker. Ik kwam de volgende dag terug en deed hetzelfde met nog meer merkbare verbetering. Op de derde dag, na de behandeling, was hij weer zichzelf en kon hij naar huis.

Als de MMS er niet was geweest, denk ik niet dat hij ooit het begeleid wonen had kunnen verlaten. Het ging steeds slechter met hem, hij wist niet waar hij was of wie we waren. Ik was zo enthousiast! De mms werkt echt! Bedankt voor je inzet om anderen te helpen!

Diana G

Bron: [http://genesis2church.org/list-all-mms-testimonials-html?amp;start=200&jsn\\_setmobile=nee&start=340](http://genesis2church.org/list-all-mms-testimonials-html?amp;start=200&jsn_setmobile=nee&start=340)

Een passende behandeling zou in dit geval Protocol C zijn, of B als alternatief, continu en gecombineerd met Protocol K (met DMSO) aangebracht op de achterkant van de nek en de wervelkolom gedurende drie weken, gevolgd door een week rust. U kunt het ook combineren met Protocol L wanneer de patiënt een bad neemt. Herhaal het protocol elke maand.

Knokkelkoorts

Dengue-koorts is een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is een besmettelijke ziekte die wordt veroorzaakt door het dengue-virus van de Flavivirus of Ontinuum calopus-soort. Het wordt overgedragen door muggen, voornamelijk door de Aedes aegypti-mug.

Symptomen verschijnen 3–14 dagen (gemiddeld 4–7 dagen) na de besmettelijke beet en omvatten hoge koorts (40°C of 107°F), vergezeld van hevige hoofdpijn achter de ogen, pijn in spieren en gewrichten, misselijkheid, braken, vergroting van de lymfeklieren en huiduitslag. Ernstige knokkelkoorts is een levensbedreigende aandoening omdat het kan

evolueren naar plasma-extravasatie, ophoping van vocht, ademhalingsmoeilijkheden, ernstige bloedingen en orgaanfalen.

Rafael Rosa Ontin

Datum: 24 juni 2015, 21:57—Villa La Angostura Neuquen Onderwerp: DENGUE FEVER GENEZING

Beste Andreas,

Ik ben je volger geweest sinds ik van je werk hoorde toen ik ziek werd in de Boliviaanse jungle met knokkelkoorts. Ik heb veel geleden, maar het ergste moest nog komen. Na de 4-daagse fase van hoge koorts ging ik terug naar huis, naar Argentinië, en mijn gewrichten waren ernstig beschadigd. Ik heb altijd in de elektrogeneeskunde gewerkt.

Ik maak ozonreactoren om operatiekamers, therapieruimtes, neonatale zorg, enz. te steriliseren. Tijdens deze reis ging ik zeven machines installeren in verschillende 235

ziekenhuizen, en ik kreeg knokkelkoorts. Ik voelde me vreselijk. Ze vertelden me over mms en gaven me wat informatie.

Toen ik terugkwam in Argentinië, werd ik elke dag zieker en zieker. Ik kon mijn mes en vork niet vasthouden. Ik kon niet uit bed komen vanwege de pijn in mijn enkels. Ik nam contact op met verschillende drogisterijen en kreeg de natriumchlorietzouten en het citroenzuur in handen.

Je video-tutorials hielpen me bij het voorbereiden van de oplossing en ik begon elk uur twee druppels te proberen. Na twee dagen van drie druppels schrok ik, want op de vierde dag voelde ik de pijn in mijn enkels en polsen niet meer en werden mijn vingers lossen.

Ik wil je vertellen dat ik op dit moment in perfecte gezondheid verkeer en dat ik slechts twee druppels 's morgens en twee druppels' s avonds neem. Ik wil je bedanken voor je werk. Dank aan al diegenen die met hun hart werken en niet aan hun portemonnee denken. Ik sta voor je klaar als je me nodig hebt.

U kunt mij vermelden in uw statistieken. Een dikke knuffel en nogmaals bedankt.

Alles wat met liefde wordt gedaan, werkt.

Het was in een van de ziekenhuizen waar ik de machines installeerde waar de directeur tests deed die positief uitkwamen voor knokkelkoorts. Ik heb ze niet meer, maar ik kan je vertellen dat de "ervoor" verschrikkelijk was en "na" het was alsof ik de ziekte nooit had gehad. Ik kan je ook vertellen dat knokkelkoorts me van de ene op de andere dag veranderde in iemand met reumatoïde artritis, die na een paar dagen MMS gebruiken voorgoed verdween. Ik bleef het een tijdje slikken.

Klassieke dengue (niet hemorragisch)

Een passende behandeling is in dit geval Protocol F (vaak) gevolgd door Protocol C of B als alternatief. Combineer het met Protocol K

(DMSO) voor gewrichtspijn en Protocol E (klysma) voor koorts en hoofdpijn.

Bij jeuk ook Protocol L (Toiletbad) toepassen.

Depressie

Depressie, een aandoening waarvoor de conventionele geneeskunde geen effectieve farmaceutische oplossing heeft geboden, treedt op wanneer de mentale toestand van een persoon wordt beïnvloed door ernstige en langdurige gevoelens van verdriet of gerelateerde symptomen, die hun vermogen om met anderen om te gaan, te werken en ermee om te gaan, belemmeren.

- Depressieve toestanden omvatten droefheid, hopeloosheid, moedeloosheid, schuldgevoelens, defaitisme, chronisch pessimisme, de perceptie van een donkere tunnel zonder uitweg, en een zeer duistere visie op de werkelijkheid waar men niet vanaf kan komen en die verhindert de positieve kant van de werkelijkheid te zien. een situatie.

- Bij kinderen en tieners, prikkelbaarheid, een duidelijk verlies van interesse of vermogen tot plezier in alle of bijna alle activiteiten.
- Aanzienlijk gewichtsverlies of gewichtstoename.
- Slapeloosheid of hypersomnie.
- Psychomotorische rusteloosheid of vertraging.
- Gevoelens van nutteloosheid of schuldgevoelens die buitensporig of ongepast zijn.
- Verlies van het vermogen om na te denken of te focussen, en besluiteloosheid.
- Terugkerende gedachten aan de dood en zelfmoord, met of zonder specifieke bedoeling.

Kunst Flores 20/03/2015

Andreas,

Goedemiddag. Ik heb je video's op YouTube bekeken en ze zijn erg inspirerend. Ik zou graag willen weten waar je het zapper-apparaat vandaan hebt. Ik ben bang dat ik parasieten heb. Ik heb geen tests gedaan, maar voor het geval dat.

Ik nam MMS en tijdens de tweede week braakte ik iets wits uit, zoals een witte massa verdund met water. Wat zou dat kunnen zijn? Ik had geen diarree. Dat incident vond plaats toen ik de dosis verhoogde tot 24 druppels. Daarna heb ik het teruggebracht tot 12, en ik heb het weer verhoogd met één druppel per dag.

Ik ben MMS gaan gebruiken op 9 maart 2015. Tot nu toe heb ik geen symptomen.

Ik leed aan een zware depressie, maar dat voel ik niet meer, en ik begin niet ineens te huilen zoals vroeger voordat ik mms nam.

Bij voorbaat hartelijk dank voor uw antwoord. En bedankt voor het bestaan in dit leven. Alles wat je doet is indrukwekkend!

Opmerking van de auteur: Veel gevallen van depressie zijn direct gekoppeld aan intestinale parasitose, of het nu gaat om rondwormen, fasciola hepatica (leverwormen), pinworms of andere. Gewoonlijk elimineert chloordioxide de gifstoffen die vrijkomen door het metabolisme van deze parasieten, wat in veel gevallen een bijna onmiddellijke verbetering veroorzaakt. Op andere momenten lijkt het echter niet te werken. In dergelijke gevallen moeten we Protocol P (voor parasieten of ontwormen) toepassen.

Een passende behandeling zou in dit geval het gebruik van Protocol C zijn, of B als alternatief, in ernstige gevallen, in combinatie met Protocol E gedurende drie weken. Als de toestand aanhoudt, voert u Protocol P (parasieten) uit.

## suikerziekte

Diabetes mellitus is een ziekte met onbekende oorzaken waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is een chronische ziekte die optreedt wanneer het lichaam de bloedsuikerspiegel niet kan reguleren. Dat kan gebeuren wanneer de alveesklier niet genoeg insuline aanmaakt (het hormoon dat de bloedsuikerspiegel reguleert) of wanneer het lichaam een insulineresistentie heeft of beide. Personen met diabetes zijn niet in staat om suiker uit het bloed naar de adipocyten en spiercellen te verplaatsen om het te verbranden of op te slaan in energievorm.

De belangrijkste symptomen van diabetes mellitus zijn overmatig urineren (polyurie), een abnormale toename van honger (polyfagie), verhoogde dorst (polydipsie), wazig zien, vermoeidheid en gewichtsverlies zonder duidelijke reden.

Deze drie symptomen (polyurie, polyfagie en polydipsie) komen het meest voor en zijn soms de referentie voor het diagnosticeren van het begin van diabetes type 2.

De Wereldgezondheidsorganisatie erkent drie vormen van diabetes mellitus: type 1, type 2 en zwangerschapsdiabetes (tijdens de zwangerschap), elk met een andere etiologie en impact.

Opmerking van de auteur: er zijn veel andere typen en subtypen diabetes. Het is een complexe ziekte met meerdere oorzaken die per geval verschillen. Er zijn enkele gunstige resultaten gedocumenteerd, maar we moeten vermelden dat de behandeling niet altijd succesvol is geweest en de exacte redenen zijn onbekend. Toch was het voor veel mensen het proberen waard.

## Diabetes type I

Hanieh Suleiman Hassan Diaz

Ik ben 36 jaar en kom uit Panama. Sinds mijn 16e heb ik gezondheidsproblemen door een hoge bloedsuikerspiegel. Toen ik 20 was, tijdens mijn eerste zwangerschap, kreeg ik de diagnose zwangerschapsdiabetes, die werd behandeld met insuline. Toen ik beviel, liep mijn bloedsuikerspiegel uit de hand en kreeg ik de diagnose diabetes type 1 (de doktoren vertelden me dat ik diabetes had sinds mijn tienerjaren). Toen ik 24 was, verloor ik de gevoeligheid in mijn voeten (diabetische neuropathie) en mijn bloedsuikerspiegel bleef verhoogd. Op 26-jarige leeftijd kreeg ik mijn tweede kind, met tal van complicaties.

Ik ben vier keer in het ziekenhuis opgenomen. Ze dienden veel insuline toe en mijn baby woog 11 pond bij de geboorte.

Nadat ik was bevallen, schreven mijn artsen Metformine 850 en Glibenclamide voor.

Op 28-jarige leeftijd voegden ze insuline 70/30 toe.

In december 2011 hebben ze de derde teen in mijn rechtersvoet geamputeerd vanwege gangreen en osteomyelitis. Vervolgens veranderden ze mijn behandeling van insuline 70/30 en Metformine naar Metformine 850 's ochtends, 20 snelwerkende insuline-eenheden' s middags en tien snelwerkende + 4 langzaamwerkende insuline-eenheden' s nachts.



Zes weken geleden begon ik mijn behandeling met MMS en citroenzuur. Na drie dagen van het regime begon ik veel energie en kracht te voelen. Na een week merkte ik een tintelend gevoel in mijn voeten en kuiten. Na 15 dagen begon ik de gevoeligheid in mijn vingers en voeten te herstellen. Ik voel me zo sterk! Mijn bloedsuikerspiegel werd weer normaal (op een lege maag, van 78 naar 96). Zeven dagen geleden verbrandde ik mijn vinger met hete olie, en de wond genas in twee dagen terwijl dat vroeger veel langer duurde. Toen ik met MMS begon, had ik een infectie aan mijn voet (diabetische voet); de wond is nu droog. Het is genezen. Ook nam ik diuretica om te plassen, en mijn urine schuimde door een overvloed aan eiwitten.

Het is een maand geleden dat ik stopte met het gebruik van diuretica en ik urineer normaal. Mijn insulinedosis is ook lager. Ik injecteer 's nachts slechts vier eenheden langzaam werkende insuline en neem 's ochtends Metformine.

MMS is een uitstekend product dat de gezondheid aanzienlijk verbetert.

Type 2 diabetes

Van: Santiago Vargas – Verzonden: 06/04/2015 10:10

Hallo. Ik wil graag mijn ervaring met "Natuurlijke Gezondheid" met u delen en "Sweet Revolution" (Sweet Revolution):

Drie maanden na alarmerende resultaten van bloedtesten (hoge niveaus van leverenzymen, diabetes en bloed in de ontlasting), heb ik zojuist de resultaten van mijn laatste test opgepikt. Het waren er 239

geweldig om te zien hoe geschokt mijn arts was met de nieuwe resultaten. Alle waarden liggen binnen het normale bereik, en wat voor mij belangrijker is, de diagnose diabetes type 2 is verdwenen. Dit alles gebeurde na een 21-daagse kuur met MMS, dagelijkse inname van een paar kalanchoëblaadjes en het drinken van ongeveer een liter stevia-infusies per dag. Ook heb ik mijn best gedaan om zo strikt mogelijk een alkalisch dieet te volgen en dagelijks te sporten.

Mijn arts kon niet geloven dat beide tests van dezelfde persoon waren, maar dat zijn ze wel. Het is dezelfde oude ik nadat ik een meer natuurlijke en

effectieve benadering van geneeskunde heb geleerd die niet bijdraagt aan het chronisch maken van sommige ziekten, zoals diabetes, die steeds vaker voorkomt.

De behandeling van diabetes is Protocol C, of Protocol B, als alternatief. We moeten benadrukken dat dit een langdurig proces is waarbij maandelijks minimaal zes maanden ontwormd moet worden, evenals het handhaven van een gezond dieet (geen vlees, geen geraffineerd meel, geen zuivelproducten) voordat resultaten worden verkregen.

Het is mogelijk om binnen ongeveer 2-3 maanden van de insulineafhankelijkheid af te komen, terwijl volledige remissie na vijf maanden kan optreden als de patiënt de behandeling strikt en regelmatig volgt.

Voor diabetes type 1 kunnen we Protocol P (ontwormen) toepassen aangezien dit in sommige gevallen goede resultaten heeft opgeleverd. Voeg in protocol C en B een theelepel natuurlijke stevia toe en tot 15 gram Kalanchoë verdeeld over de dag.

## Diarree

Diarree is een drastische toename van de frequentie van ontlasting, meestal meer dan drie keer per dag, vergezeld van een afname van hun consistentie. Diarree kan bloed, slijm, pus of onverteerd voedsel bevatten. Het moet zorgvuldig worden gecontroleerd wanneer kinderen en baby's worden getroffen, omdat het zich kan ontwikkelen tot ernstiger aandoeningen.

Symptomen zijn onder meer buikpijn, koorts, misselijkheid, braken, zwakte en verlies van eetlust.

## Maria del Pilar

Heel speciale groeten aan jou. Ik wil je bedanken dat je dit fantastische product binnen mijn bereik hebt gebracht. NATRIUMCHLORIET. Niet alleen ik, maar verschillende van mijn vrienden en familieleden hebben het als een preventieve maatregel genomen en we merken dat ons lichaam het heel goed opneemt. Ik ben een toegewijd pleitbezorger, vooral onder mijn dierbaren en goede vrienden, en ik wil u twee getuigenissen geven:

[...] Mijn dochter had 15 dagen diarree en buikpijn elke keer dat ze at. Na een bezoek aan de dokter en het uitvoeren van de juiste tests, besloot ik haar CHLORIET te geven. Wat was mijn verbazing toen ze, nadat ze haar slechts één druppel uit elke fles had gegeven en met slechts één dosis, de volgende keer dat ze at, geen pijn meer had en haar diarree verdween. Natuurlijk bleef ik haar de volgende uren elk uur een dosis geven om de kwaal te bestrijden.

Het voelt geweldig om deze ervaring met je te kunnen delen en iedereen die misschien geïnteresseerd is maar bang is om CHLORITE te gebruiken, te vertellen dat ze het gewoon kunnen proberen en zelf kunnen zien wat een magisch product het is, zodat we iedereen kunnen helpen die het nodig heeft. Moge God altijd bij je zijn en je de wijsheid geven om al die mensen te bereiken die dit geweldige product dringend nodig hebben. Een miljoen zegeningen en bedankt.

Passende behandeling zou in dit geval Protocol U (urgent) voor volwassenen zijn. Pas voor kinderen Protocol N toe (kinderen). De duur van de behandeling varieert, afhankelijk van hoe lang de diarree aanhoudt. In ernstige gevallen kunnen we Protocol E (klysma) gecombineerd met Protocol K (met DMSO) op de buik aanbrengen.

## Diverticulitis

Diverticulitis, een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, is een ontsteking van de kleine zakjes die zich kunnen vormen op het slijmvlies van de darm (vaak in de dikke darm of dikke darm).

Patiënten kunnen een opgezwollen onderbuik hebben en pijn in dat gebied, gevoeligheid linksonder in de buik, uitzetting of gasvorming, koorts en koude rillingen, misselijkheid, braken en verlies van eetlust.

## Richard Chesher

Van 2005 tot 2007 leed ik aan een reeks terugkerende inwendige infecties

[...]. De problemen gingen door en gingen van kwaad tot erger. Toen ik de antibiotica nam die mijn dokters hadden voorgeschreven, voelde ik me beter,

maar toen ik eenmaal stopte, kwamen de problemen twee weken later terug, waardoor ik verzwakte en me ellendig voelde.

Uiteindelijk belandde ik op een dag na flauwvallen op de SEH van het ziekenhuis. Bij Interne Geneeskunde stelde een specialist mijn probleem vast als een verstopte dikke darm veroorzaakt door diverticulitis en schreef hij nog een antibioticakuur voor als voorbereiding op een operatie om het geblokkeerde deel van de dikke darm te verwijderen.

Tijdens mijn pre-operatieve tests kwam ik online een opmerking van een vrouw tegen, die beweerde dat ze genezen was van diverticulitis met MMS. Dus ik heb wat online besteld. Twee weken voordat de MMS arriveerde, was ik klaar met mijn antibioticakuur en voelde ik me weer ellendig. Op dezelfde dag dat het kwam, begon ik met het aanbevolen MMS-protocol. In 20 minuten voelde ik me beter. De volgende dag voelde ik me geweldig, beter dan ik me in vele jaren had gevoeld.

Daarom stelde ik mijn colectomie-operatie uit en bleef ik MMS gebruiken. Twee maanden later voerden ze een nieuwe CAT-scan uit en ging ik naar de chef chirurgie van het ziekenhuis. Hij vertelde me dat hij geen reden zag om door te gaan met de operatie. Ik bleef de volgende vijf jaar elke nacht zes druppels mms nemen en ik heb genoten van een uitstekende gezondheid en algemeen welzijn. Ik twijfel er niet aan dat MMS

redde me van een operatie en dat het mijn gezondheid terugkreeg.

In 2007 dacht ik dat ik 2008 niet meer zou meemaken. Ik ben nu 72 jaar oud en voel me prima.

Bedankt, Jim Humble, voor het voortzetten van de kruistocht voor een goede gezondheid van onze planeet.

Bron: <http://genesis2church.org/all-mms-testimonials> 242

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol C, of Protocol B als alternatief, en verhoging van de dosis tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol R (irrigator) na afzettingen gedurende drie weken. Breng 's avonds Protocol E (klysma) aan en wissel de volgende dag af met Protocol L (bad).

## Human ebola virus species and compositions and methods thereof CA 2741523 A1

### RESUMEN

Compositions and methods including and related to the Ebola Bundibugyo virus (EboBun) are provided. Compositions are provided that are operable as immunogens to elicit and immune response or protection from EboBun challenge in a subject such as a primate. Inventive methods are directed to detection and treatment of EboBun infection.

### DESCRIPCIÓN (El texto procesado por OCR puede contener errores)

#### HUMAN EBOLA VIRUS SPECIES AND COMPOSITIONS AND METHODS THEREOF

#### DEPOSIT STATEMENT

[0001] The invention provides the isolated human Ebola (hEbola) viruses denoted as Bundibugyo (EboBun) deposited with the Centers for Disease Control and Prevention ("CDC"; Atlanta, Georgia, United States of America) on November 26, 2007 and accorded an accession number 200706291. This deposit was not made to an International Depository Authority (IDA) as established under the Budapest Treaty on the International Recognition of the Deposit of Microorganisms for the Purposes of Patent Procedure, and is a non-Budapest treaty deposit. The deposited organism is not acceptable by American Type Culture Collection (ATCC), Manassas, Virginia, an International Depository Authority (IDA) as established under the Budapest Treaty on the International Recognition of the Deposit of Microorganisms for the Purposes of Patent Procedure. Samples of the stated Deposit Accession No. 200706291 will be made available to approved facilities for thirty years from the date of deposit, and for the lifetime of the patent issuing from, or claiming priority to this application.

Número de publicación	CA2741523 A1
Tipo de publicación	Solicitud
Número de solicitud	CA 2741523
Número de PCT	PCT/US2009/062079
Fecha de publicación	29 Abr 2010
Fecha de presentación	28 Oct 2009
Fecha de prioridad	24 Oct 2008
También publicado como	EP2350270A2, 5 más »
Inventores	Jonathan S. Towner, 4 más »
Solicitante	Jonathan S. Towner, 5 más »
Exportar cita	BIBTeX, EndNote, RefMan
Clasificaciones (29), Eventos legales (1)	
Enlaces externos:	Oficina de propiedad intelectual de Canadá, Espacenet

### RECLAMACIONES (30)

1. An isolated hEbola virus comprising a nucleic acid molecule comprising a nucleotide sequence of:  
a) a nucleotide sequence set forth in SEQ ID NOS: 1 or 10;  
b) a nucleotide sequence hybridizing under stringent conditions to SEQ ID NOS: 1 or 10; or c) a nucleotide sequence of at least 70%-99% identity to the SEQ ID NOS: 1 or 10.
2. An isolated hEbola virus having Centers for Disease Control Deposit Accession No. 200706291.
3. The hEbola virus of any one of claims 1 or 2 which is killed.
4. The hEbola virus of claim 1 which is an attenuated hEbola virus.
5. The virus of claim 4 wherein at least one property of the attenuated hEbola virus is reduced from among infectivity, replication ability, protein synthesis ability, assembling ability or cytopathic effect.
6. An isolated nucleic acid molecule comprising the nucleotide sequence of SEQ

## Ebola

Ebola is een ziekte die wordt veroorzaakt door het ebolavirus. Dit virus “zogenaamd”

introduceert zichzelf in de menselijke populatie door nauw contact met dieren.

Een Amerikaans bedrijf heeft het patent op het ebolavirus. Het patentnummer is “No.

CA2741523A1”, uitgegeven in 2010.

Afb. 39: Octrooi nr. CA 2741523 A1 verwijst naar Ebola-virussymptomen

Meestal beginnen de symptomen zich te manifesteren tussen twee dagen en drie weken na het oplopen van het virus. De geïnfecteerde personen zijn pas

besmettelijk als ze symptomen beginnen te vertonen zoals koorts, keelpijn, spierpijn, hoofdpijn, braken, diarree, huiduitslag, nier- en leverfalen en in sommige gevallen inwendige en uitwendige bloedingen.

Er is een uitgebreide website die succesvolle behandelresultaten publiceert.

Mutsuro Ishii

Fuente: <http://mmsjapan.sharepoint.com/Pages/ebola.aspx> 244

Opmerking van de auteur: Ik wil Mutsuro Ishii erkennen en bedanken voor zijn moedige werk in ebola-pandemische gebieden, waar hij reisde zonder zich zorgen te maken over zijn eigen leven en op eigen initiatief, met uitstekende resultaten.

Een passende behandeling zou in dit geval zijn om Protocol F (vaak) gevolgd door Protocol B (basis) of Protocol C (CDS) als alternatief te gebruiken. In klinische gevallen moet protocol Y (injectie) worden gebruikt als er geen verbetering is met de andere.

Epstein-Barr-virus (Cytomegalovirus)

Het Epstein-Barr-virus (EBV) maakt deel uit van de herpesvirusfamilie (die het herpes simplex-virus en het cytomegalovirus omvat). Het is de belangrijkste oorzaak van acute infectieuze mononucleosis.

Wanneer kinderen symptomatisch zijn, hebben ze keelpijn, met of zonder amandelontsteking. Bij volwassenen vertoont 75% van de gevallen echter infectieuze mononucleosis, wat betekent dat het 4 tot 6 weken na infectie duurt voordat de symptomen verschijnen.

Deze symptomen zijn vermoeidheid, ongemak en spierpijn, en later lichte koorts en keelpijn.

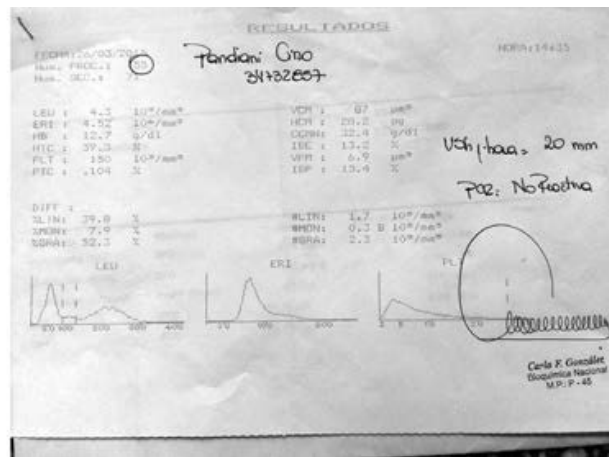
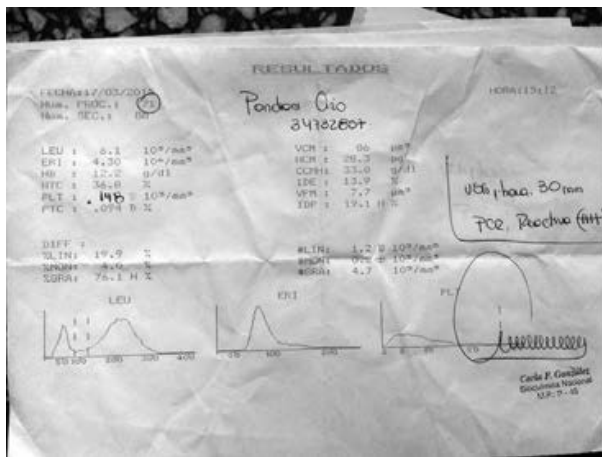
M<sup>a</sup> Cristina Villalba /San Luis (Argentinië)

Dr Kalcker:

Het is een eer om u vandaag te schrijven om mijn getuigenis te delen over de ervaring die mijn zoon vorig jaar had.

Zijn naam is **Ciro Alejandro Pandiani**. Afgelopen februari had hij zeer hoge koorts die maar niet weg wilde gaan en ernstige tonsillitis. En zo begint de reis door de polikliniek in Villa Mercedes (provincie San Luis, Argentinië)

[...] Er was geen verbetering; hij werd met de dag zwakker [...]. Op 25-jarige leeftijd kreeg hij zelfs mononucleosis. Bloedkweken zagen er niet goed uit, en het was schokkend dat hij zoveel abnormale witte bloedcellen aanmaakte [...] toen hij ziek werd, 245



een grote man zijn (193 cm en ruim 100 kg). Halverwege maart was hij 27 kg afgevallen en kon hij niet eens lopen [...].

Op 17 maart herhaalden ze de tests (ze deden ze wekelijks) en toen vertelden ze me: "Je zoon heeft een virus in zijn ruggengraat genaamd 'cytomegalovirus', een insect dat niet weggaat. Als het in dit tempo doorgaat, is zijn levensverwachting hooguit drie maanden."

Toen ik thuiskwam, belde een vriend me op en zei: "Met CDS zal hij binnen een week gezond zijn." De volgende dag bracht hij een flesje met genoeg voor 3-4 dagen [...].

Vanaf dat moment deed mijn zoon niets anders dan verbeteren, en tegen de tijd dat hij zijn volgende test had, liep hij er alleen heen (10 blokken).

Op 26 maart 2015 was hij asymptomatisch en waren de markers niet-reactief. Doktoren konden het niet geloven en zeiden tegen me: "Ciro's moeder, vind een manier om te bedanken, want zoiets hebben we nog nooit gezien."

Ciro ging niet meer terug naar de polikliniek; hij wilde niet. Hij weegt weer rond de 100 kg. Ik voeg foto's van de tests bij. Ik zou alles geven om je persoonlijk te bedanken met een beetje aanmoediging, zodat je nooit opgeeft.

Afb. 40: Laboratoriumresultaten van de patiënt

Geschikte behandeling voor dit geval is Protocol C (CDS) of Protocol B (basis) voor één of twee maanden, afhankelijk van de ernst van de aandoening. Optioneel kunnen we ook Protocol Z (zapper) gebruiken, dat uitstekende resultaten heeft opgeleverd in moeilijk te genezen gevallen.

Erectiestoornissen

Erectiestoornissen zijn het aanhoudende onvermogen om een erectie te krijgen of te behouden die stevig genoeg is voor bevredigende geslachtsgemeenschap. Elke man kan op een gegeven moment problemen hebben met het behouden van een erectie, vooral wanneer hij moe, gestrest, ernstig ziek is of onder invloed is van alcohol of drugs.

Symptomen zijn onder meer veranderingen in zowel de stevigheid van erecties als het vermogen om er een te behouden. Een indicator van een fysieke oorzaak is het onvermogen om een erectie te krijgen bij het ontwaken in de ochtend. Als de oorzaak psychisch is, kan de disfunctie enige tijd aanhouden of zolang de stressvolle situatie voortduurt. Als de aandoening langer dan drie maanden aanhoudt, moet de patiënt een uroloog raadplegen.

Door stress, vermoeidheid, uitputting, slechte voeding, alcohol en vele jaren zonder voldoende rust, had ik hormonale stoornissen en verminderde libido en vertoonde ik symptomen van prostaatkanker (prostatitis), schimmels/herpes. Artsen wilden Viagra en antibiotica voorschrijven, maar ik wil geen farmaceutische medicijnen gebruiken. Ik loste het probleem op



met dagelijkse klysma's (soms twee keer per dag, sinds ik verbetering merkte), en ik gebruik CDS (Chloordioxide-oplossing) om diarree veroorzaakt door citroenzuur te voorkomen. Ik herstelde mijn energie en normale gezondheid in drie maanden. Ik denk dat het probleem te wijten was aan een opeenhoping van gifstoffen.

Ik kreeg ook verlichting van DHEA 50 mg, melatonine 3-6 mg, magnesiumchloride, borax, zeewater, zeezout, een alkalisch dieet, zonneschijn en sportschool. Ik gebruikte ook autohemotherapie en urine.

Ik deed alles wat binnen mijn bereik lag, omdat ik wist dat het te wijten was aan chronische dronkenschap. Ik had niets te verliezen.

Bedankt, en bedankt aan MMS, de drijvende kracht achter mijn herstel!

Dankjewel, Jim Humble!

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C of B, als alternatief, gecombineerd met Protocol K en R (rectaal) gedurende een maand.

Escherichia coli (E. coli)

Escherichia coli is het meest bestudeerde prokaryotische organisme. Het leeft in de darm en hoewel de meeste strengen geen problemen veroorzaken, kunnen sommige ziekten en diarree veroorzaken, zoals reizigersdiarree. De ergste streng van E. coli veroorzaakt bloederige diarree en soms nierfalen en zelfs de dood. Over het algemeen kan dit gebeuren bij kinderen en volwassenen met een verzwakt immuunsysteem.

Misselijkheid of braken, intense buikkrampen, vloeibare of bloederige diarree, vermoeidheid, koorts en in sommige gevallen bloed in de urine.

Opmerking van de auteur: Aspartaam®-zoetstof wordt gemaakt van dezelfde bacterie. De uitwerpselen van de bacterie worden gebruikt bij de productie ervan, waardoor na verloop van tijd weefselontsteking ontstaat, wat op zijn beurt obesitas en ernstige mentale problemen veroorzaakt.

Ik had persoonlijke bevestiging van deze feiten via een "ex-wetenschapper" van Monsanto

die aan het project hebben gewerkt. Het wordt ook gebruikt om vee te mesten. Ik raad het gebruik van Aspartaam® sterk af.

Een vriendin van mij kwam terug van een eiland in de Stille Oceaan en vertoonde bloed en bloedstolsels in haar urine. De laboratoriumtest en de diagnose van haar arts bevestigden E. coli. Ze schreven antibiotica voor. Voordat ze de antibiotica begon te nemen, heb ik 1,5 gemaakt

liter CLO (CDS) oplossing in alkalisch water. Ik vroeg haar om het over de 2 te drinken

volgende 12 uur voordat u de volgende dag teruggaat naar de dokter voor een nieuwe bloedtest. Ze gehoorzaamde en tot verbazing van haar arts waren haar E. coli-symptomen verdwenen.

RK

Bron: [http://genesis2church.org/all-mms-testimonials?amp;jsn\\_setwidth=breed&jsn\\_setcolor=grijs&jsn\\_setwidth=breed&jsn\\_setmobile= ja&start=180](http://genesis2church.org/all-mms-testimonials?amp;jsn_setwidth=breed&jsn_setcolor=grijs&jsn_setwidth=breed&jsn_setmobile= ja&start=180)

De behandeling zou in dit geval Protocol C (CDS) of B (basis) zijn gedurende ongeveer drie dagen.

Slokdamkanker

Slokdamkanker (slokdamkanker), een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, is de groei van een kankergezwell in de slokdarm, de buis die voedsel van de mond naar de maag transporteert.

Er zijn twee hoofdtypen: plaveiselcelcarcinoom van de slokdarm (geassocieerd met tabaks- en alcoholgebruik) en adenocarcinoom van de slokdarm, de meest voorkomende vorm van slokdarmkanker. Kleine en gelokaliseerde tumoren worden meestal operatief verwijderd, terwijl gevorderde tumoren chemotherapie, radiotherapie of een combinatie van beide "eisen". De prognose hangt onder andere af van de uitzaaiing van de tumor en de daarbij behorende medische complicaties.

Oprispingen van voedsel terug door de slokdarm en mogelijk de mond, thoracale pijn die geen verband houdt met eten, moeite met het doorslikken van vaste stoffen of vloeistoffen, indigestie of brandend maagzuur, braken van bloed en gewichtsverlies.

Ik verloor mijn moeder aan kanker; Ik wist toen nog niet genoeg over mms. Ik probeer nu mijn vader te helpen slokdarmkanker te overwinnen. Hij werd 18 maanden geleden gediagnosticeerd. Hij is 82 en de doktoren waren helemaal niet hoopvol, maar 18 maanden later zijn we er nog steeds.

Naar mijn mening is de reden dat hij het zo goed doet, dat hij twee jaar geleden, vóór de diagnose van kanker, MMS gebruikte volgens het oude protocol van 15 druppels, 's ochtends en 's avonds. Ik denk dat hij in goede staat was. Zijn tumor is niet gegroeid of uitgezaaid sinds de diagnose. Artsen zijn in de war omdat ze geloven dat de tumor er nog steeds is en nog steeds gevaarlijk is.

Hij volgt het nieuwe Protocol 2000 zonder MMS omdat hij er geen 2 kan slikken

de capsules.

ik volhard. Het is soms moeilijk en verleidelijk om op te geven als MMS hem een slecht gevoel geeft. Zoveel protocollen kunnen overweldigend zijn voor de verzorger (MMS /

MMS/CDS/DMSO, slikken, baden, klysma's, enz.).

Een geschikte behandeling in dit geval is Protocol C, of Protocol B als alternatief, en verhoging van de dosis tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Combineer met Protocol K (DMSO) gedurende 3-6 maanden.

Pas 's avonds, indien mogelijk, Protocol J toe.

## Fibromyalgie

Fibromyalgie is een ziekte met onbekende oorzaak waarvoor de conventionele geneeskunde geen farmaceutische oplossing heeft geboden.

Het is een chronische aandoening die wordt gekenmerkt door gegeneraliseerde spierpijn en vermoeidheid, met overdreven gevoeligheid (allodynie en hyperalgesie) op meerdere punten in het hele lichaam, en zonder merkbare veranderingen aan organen.

Naast pijn en uitputting kan fibromyalgie ook een of meer van de volgende symptomen veroorzaken: slaapstoornis, ankylose, ochtendstijfheid, toename van hoofdpijn of gezichtspijn, buikpijn, urogenitale problemen, paresthesie, omgevingsgevoeligheid, huidproblemen, gebrek aan balans, cognitieve problemen, "restless legs syndrome", depressie en angst.

Mijn vrouw leed aan fibromyalgie of chronische vermoeidheid. We zijn allebei (maar vooral zij) een paar jaar door een hel gegaan, zowel thuis als op het werk. Door haar ziekte kon ze niet normaal functioneren en verloor ze bijna haar baan. Deze aandoening omvat pijn in de ledematen en algemene, degeneratieve vermoeidheid die het individu in een bijna vegetatieve toestand brengt.

Gedurende al die jaren dat het duurde, bleef ze niet stoppen met naar fysiotherapie te gaan.

Telkens als het voorbij was, vroeg ze om heropname om opnieuw te beginnen, aangezien ze zich nooit hersteld voelde. Afgezien van PT, gebruikte ze verschillende medicijnen op recept, 250

zoals kalmerende middelen. Omdat er geen specifiek medicijn is om fibromyalgie te behandelen, schreven ze Lyrica voor, een anti-epilepticum, omdat het een pijnstillende bijwerking heeft. En het doodde haar pijn, ten koste van verdoving. Ze nam het maar één keer.

MMS kwam in ons leven omdat ik het gebruikte voor hepatitis C, maar zij niet.

Toen ik al na een paar dagen de energie merkte die het me gaf, overtuigde ik mijn vrouw om het ook te nemen, zodat ze het stimulerende effect kon voelen. Ze wantrouwt alles wat verder gaat dan het traditionele, maar om me een plezier te doen en me de mond te snoeren, stemde ze ermee in het te accepteren.

Negen dagen later verdween haar pijn. Het is vier jaar geleden dat dat gebeurde. Ik dank God voor Jim Humble, voor zijn ontdekking van de toepassing van chloordioxide op het menselijk lichaam.

We blijven het gebruiken voor gezondheidsonderhoud. Mijn hepatitis is niet verdwenen, maar de tests die ik elke zes maanden doe, laten stabiele niveaus zien en ik leid een normaal leven.

Ik raad MMS aan iedereen aan.

Bron: [http://genesis2church.org/list-all-mms-testimonials-html?amp;start=140&jsn\\_setwidth=smal&jsn\\_](http://genesis2church.org/list-all-mms-testimonials-html?amp;start=140&jsn_setwidth=smal&jsn_)

[settextsize=big&jsn\\_setcolor=blauw&st art=140](http://genesis2church.org/list-all-mms-testimonials-html?amp;start=140&jsn_setwidth=smal&jsn_settextsize=big&jsn_setcolor=blauw&st art=140)

- Een passende behandeling zou zijn om te beginnen met Protocol C, of B als alternatief (A voor ernstige gevallen). Ze kunnen "indien mogelijk" worden gecombineerd

met Protocol Z en Protocol E (klyasma).

- Zodra de patiënt een gestage verbetering voelt van de eliminatie van toxines, wordt Protocol P (ontworming) aanbevolen, aangezien de aanwezigheid van parasieten in bijna alle gevallen is waargenomen.

- Voer na het ontwormen gedurende drie maanden Protocol C opnieuw uit om de toxische resten van de parasieten te verwijderen.

Genezende crises kunnen soms voorkomen, vooral wanneer er een massale parasitaire aanwezigheid is; in dit geval moeten we protocol E (klyasma) toepassen.

### Griep (Influenza)

De griep is een virale luchtwegaandoening die typerend is voor het koude seizoen. Hoewel patiënten binnen een of twee weken kunnen herstellen zonder medische behandeling, kunnen kinderen en personen met andere ernstige infecties complicaties krijgen.

Een zere keel, hoofdpijn en spierpijn, zwakte en algemeen ongemak.

Verstopte neus, koorts hoger dan 38 °C (100 °F), hoesten. Bij kinderen kan het ook gepaard gaan met braken en diarree, prikkelbaarheid en slaperigheid.

dr. Yadia Elisabeth Gallardo

Ik wil mijn verhaal met je delen. Mijn kleine nichtje, negen maanden oud, had ernstige griepsymptomen met nachtelijk braken van voedsel (melk), slijm en een intense kristallijne waterige rinorroe op zondagochtend. Ik begon met een druppel MMS en een druppel activator. Ik heb de mix in een glas gemaakt, ongeveer 30 toegevoegd

ml water, en doe het dan in een glazen druppelflesje. Ik gaf haar om de acht uur een druppel en inderdaad, tegen zondagavond was er een aanzienlijke verbetering zichtbaar, en nu gaat het zelfs nog beter.

Bron: <http://www.centroser.com/paginas/mmstestimonios.html> Behandeling

Passende behandeling zou in dit geval Protocol F (frequent) zijn, gevolgd door Protocol C zolang als nodig is.

Als aanvulling kunnen we ook Protocol Z (professionele zapper) gebruiken, dat in combinatie met chloordioxide uitstekende resultaten geeft.

Breuk

Een fractuur is het breken of buigen van een bot als gevolg van overmatige druk. Als de huid ook breekt, spreken we van een blootliggende breuk. De term omvat zowel grote als microscopische breuken.

De volgende zijn de meest voorkomende tekenen en symptomen van een fractuur: een ledemaat of gewricht dat duidelijk niet op zijn plaats zit of misvormd is, zwelling, blauwe plekken of bloedingen, hevige pijn (zelfs neurogene shock), gevoelloosheid en tintelingen, beperkt bewegingsbereik of onvermogen om een uiteinde.

Alvaro Verdugo Echeverria, 32 jaar oud.

## Pitrufquen gemeente / Chili

In december 2011 werd hij aangevallen door een bende sociopaten en brak zijn been op drie plaatsen. Hij werd naar de assistentie-instelling gebracht waar, na verschillende onderzoeken en röntgenfoto's, een kinesiologie-arts zijn botten herstelde en zijn beenbedekking tot aan zijn knie in het gips legde. Hij werd naar huis gestuurd met een recept voor pijnstillers en moest zes maanden rusten. Hij had een afspraak om 20 dagen later terug te komen voor controle.

Hij begon MMS te gebruiken en verrassend genoeg was zijn pijn na vier dagen verdwenen toen hij begon te lopen met steun van een stok. Toen hij 20 dagen later voor controle kwam, vonden de doktoren het verrassende resultaat. Zijn röntgenfoto's toonden aan dat zijn botten volledig waren hersteld, dus verwijderden ze zijn gips en ontsloegen hem.

Ik wil getuigen dat MMS deze persoon heeft geholpen om zijn pijn in slechts vier dagen te overwinnen en dat 20 dagen genoeg waren om zijn botten te herstellen in plaats van de zes maanden die zijn arts voorspelde voor volledig herstel. Momenteel verkeert hij in uitstekende gezondheid.

Passende behandeling zou in dit geval Protocol C (CDS) of B zijn

(basis) gedurende 3-6 weken, afhankelijk van de ernst van de breuk.

Voor snellere genezing kunnen we ook twee sterke magneten gebruiken (zoals van luidsprekers), één aan elke kant van de breuk, verbonden door een strijkijzer. Het magnetische veld beïnvloedt het bloed, gevoelig voor magnetisme dankzij het hoge gehalte aan ijzeroxide (waardoor het rood wordt). De verhoogde doorbloeding versnelt het genezingsproces.

## Schimmels (Mycose)

Mycose verwijst naar schimmelinfecties veroorzaakt door microscopische organismen (schimmels), die zich op de huid, slijmvliezen en in andere delen van het lichaam kunnen bevinden.

Cutane mycose kan leven in dood haarweefsel, nagels of de buitenste huidlagen. Slechts de helft van alle schimmels is schadelijk, maar het kan

een uitdaging zijn om 253 te vernietigen

Deze familiegetuigenis is afkomstig van onze 19-jarige zoon. Voor de afgelopen 3-4

jaren had hij een "bevlekte" donkere plek op zijn rug, waarvan mijn man ontdekte dat het een "pityriasis versicolor" was, een veel voorkomende schimmelinfectie bij jonge mensen.

Na ongeveer vier weken MMS te hebben ingenomen, is het gebied gekrompen tot 1/3 van de oorspronkelijke grootte (20 cm x 15 cm, of 8" bij 6"). Blijkbaar is het buitengebied verdwenen en wat overblijft is het iets verhoogde interieur. We vermoeden dat dit zal verdwijnen.

Onze zoon zit op de universiteit, dus we zijn benieuwd hoe hij het doet als hij over een week weer thuiskomt. Ik zal je op de hoogte houden.

Een geschikte behandeling zou in dit geval zijn om gedurende drie weken een suikerarm dieet te volgen en Protocol C of B als alternatief te gebruiken in combinatie met Protocol D (dermatologisch).

Voor ernstige gevallen kunnen we Protocol G (gas) 's nachts toepassen en Protocol L (bad) zo lang als nodig is.

Eventueel te combineren met Biomagnetische paartherapie en geplette Kalanchoëpleisters.

Gastritis

Gastritis is een ontsteking of zwelling van de maagwand, die roodheid en andere tekenen van subepitheliale irritatie of bloedingen veroorzaakt. Een endoscopie kan de aandoening diagnosticeren en helpen bepalen hoeveel van het maaggebied is aangetast. Er zijn verschillende oorzaken van gastritis, waaronder slechte voeding, stress, misbruik van analgetica (aspirine, piroxicam, indomethacine, enz.), zelf-immuunziekten en infectie door *Helicobacter pylori*.

Buikpijn, winderigheid of winderigheid, algemeen maagklachten, maagzuur. Het brandende gevoel in de bovenbuik verdwijnt meestal snel na het eten.



Opmerking van de auteur: In veel gevallen is Helicobacter Pylori de oorzaak.

Mario. G

[..] Artsen vertelden me dat ik gastritis had door alle pillen die ik had ingenomen om mijn migraine te behandelen. Ze vertelden me dat ik mijn hele leven aan migraine zou lijden omdat er geen remedie voor is, en hetzelfde geldt voor allergieën. Ik moest voor mijn maag zorgen omdat ik zweren kon krijgen, om nog maar te zwijgen van al mijn bezoeken aan de KNO-arts en de longarts. Ik wist nooit waar ik eerst heen moest, want elke keer dat ik griep had, kreeg ik complicaties met bronchiale spasmen.

In december 2011, vlak voor de vakantie, verergerde mijn gastritis gedurende enkele weken. Ik kon niet eens soep eten. Ik leefde op gelatine omdat mijn maag vreselijk pijn deed als ik iets at, wat er ook gebeurde.

Ik nam me er bij neer om de feestdagen in bed door te brengen toen mijn vader, die in Chili woont, me over mms vertelde en het supplement naar mij in Peru stuurde. Ik heb er geen aandacht aan besteed. Ik was niet van plan om het te nemen omdat ik te veel twijfels had.

Trouwens, ik had binnen een paar dagen een doktersafspraak (hier in Peru laten ze je weken of maanden wachten op een afspraak, weken op een onderzoek, weken op de testen, weken op de resultaten, en degenen onder ons in het openbaar gezondheidzorgsysteem kan wachtend sterven).

Op een avond hield ik mijn buikpijn en hoofdpijn gewoon niet meer uit. Mijn gastritispillen werkten niet en ik kon mijn migrainepillen niet innemen omdat ze mijn maag zouden doden - hahaha. Toen herinnerde ik me dat ik MMS had

ergens in huis. Ik volgde de aanwijzingen van mijn vader en Protocol 1000 op

(protocol B).

Dag 1: 6 druppels per uur, zoals de oude school MMS zei. Omdat ik niet erg consistent was, deed ik het maar vier keer die dag. Ik voelde me een beetje

duizelig maar niets onaangenaams. Tegen het einde van de dag voelde ik bijna geen pijn meer in mijn buik.

Ik had bevroren appels en watercrackers voor de lunch.

Dag 2: 6 druppels per uur, 3-4 keer per dag. Ik was helemaal niet consistent, terwijl ik me tegelijkertijd realiseerde dat ik geen buikpijn voelde. Toen merkte ik dat er iets geweldigs gebeurde. Ik begon me meer te verdiepen in MMS. Op de derde dag besloot ik het boek te volgen, elk uur, 8 uur per dag.

Vanaf dat moment besloot ik de bevroren appels en waterkoekjes die ik voor de lunch zou eten, weg te gooien. Vervuld van angst durfde ik weer soep te eten.

Ik realiseerde me dat ik geen enkel ongemak in mijn maag voelde. Mijn maag voelde prima aan en de volgende dag kon ik alles eten wat ik wilde, zonder problemen.

Groeten met gezondheid!!! Mario G.

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol C (CDS) voor 3-6 dagen. Afhankelijk van de ernst van de situatie kunnen we ook Protocol U (spoed) gebruiken.

### Gastro-enteritis

Gastro-enteritis is de ontsteking van het maagdarmkanaal, waarbij de maag en de dunne darm betrokken zijn.

Bacteriën, virussen en parasieten kunnen de oorzaak zijn. Overdracht vindt plaats door inname van besmet voedsel of water en ook door fysiek contact met besmette mensen.

De belangrijkste symptomen van gastro-enteritis zijn verlies van eetlust, misselijkheid, braken, milde of intense diarree en buikpijn.

Opmerking: verschillen tussen gastritis en gastro-enteritis.

- Gastritis betreft de ontsteking van het maagslijmvlies (slijmvlies).

- Gastro-enteritis is de ontsteking van het maagslijmvlies EN de dunne darm.

Jezus Moreno

Mijn naam is Jezus Moreno. Ik ben 54 jaar oud en woon in Madrid. Ik lijd al meer dan 30 jaar aan CHRONISCHE GASTROENTERITIS. De doktoren kwamen niet met een oplossing en konden alleen antibiotica, maagbeschermers en maagzuurremmers voorschrijven als palliatieve behandelingen.

Op deze gronden heb ik meer dan 20 jaar geleden besloten om niet meer naar de dokter te gaan.

Ik had genoeg van verkenningen, endoscopieën, testen, enz. Ik beloofde nooit meer voorgeschreven medicijnen te nemen. Ik koos voor verschillende diëten en vermeed voedsel dat me pijn deed. Ik zocht naar alternatieve therapieën, en zelfs toen al vermoedde ik 256

dat de alkalisatie van het lichaam van vitaal belang was. Ik ontdekte dat zuiveringszout met citroen hielp. Ik heb ook zeewater geprobeerd en had zeer positieve resultaten.

In september 2014 belde een vriend me op en vertelde me over een plasmamotor met water van Andreas Kalcker, een naam die ik nog nooit eerder had gehoord. Hij vroeg me of ik van chloordioxide had gehoord en verwees me naar verschillende internetbronnen.

Die nacht kon ik bijna niet slapen terwijl ik naar video's en allerlei informatie van Andreas keek. Ik was enthousiast; na de eerste video's realiseerde ik me dat ik mijn probleem zou kunnen oplossen als ik erin zou slagen om alle bacteriën en parasieten uit mijn darmen en maag te verwijderen. Ik begreep dat chloordioxide de oplossing was.

Ik vond het product en twee dagen later begon ik met de behandeling. In mijn gretigheid nam ik vanaf de eerste dag het maximale aantal dagelijkse doses, waarbij ik alle aanbevelingen negeerde. De resulterende diarree was aanzienlijk, maar ik was blij te weten dat ik duizenden parasieten verwijderde die de oorzaak waren van zoveel jaren van ziekte. Ik verlaagde

de dosis en binnen een paar uur was alles weer normaal. Vanaf dat moment heb ik 21 dagen Protocol 1000 (Protocol B) gevolgd.

Ik voelde me geweldig. Ik begon bepaalde voedingsmiddelen te proberen waar ik vroeger last van had, met optimaal resultaat. Ik kon het nog steeds niet geloven toen ik, anderhalve maand na de behandeling, naar een verjaardagsfeestje ging. Aan het einde van het feest brak mijn moment van de waarheid aan: een fles champagne! Al die jaren zou een enkele druppel bubbels me doen draaien van de pijn. Ik nam een slok met een beetje ongerustheid, maar toen ik me realiseerde dat er geen ongemak was, dronk ik mijn glas leeg, wederom zonder enige negatieve reactie. Ik had nog nooit zoiets meegemaakt. Mijn chronische gastro-enteritis was verleden tijd!

Na mijn eigen ervaring met chloordioxide, laat ik de kans niet voorbijgaan om het nieuws te verspreiden over de positieve resultaten die ik, samen met vele andere vrienden die mijn aanbeveling hebben opgevolgd, met deze therapie hebben bereikt. Anderen hebben geweldige resultaten geboekt bij de behandeling van ziekten zoals diabetes, allergieën, kanker, sclerose, enz. Ik voel me gelukkig "medeverantwoordelijk", samen met de duizenden andere mensen die besloten hebben het te nemen, voor het verspreiden van de geweldige voordelen ervan. .

Mijn oneindige dankbaarheid aan Andreas, mijn onvoorwaardelijke steun, mijn erkenning en bewondering voor de spectaculaire resultaten van zijn onderzoek en vooral voor de moed om het nieuws te verspreiden.

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol C (CDS) voor 3-6 dagen. Afhankelijk van de ernst van de ziekte kunnen we ook Protocol U (spoed) gebruiken.

Gingivitis (zie parodontitis)

Gingivitis is een ziekte die het tandvlees ontstoken en aantast en is een langdurig effect van tandplak. Als tandplak niet wordt verwijderd, ontstaat er tandsteen. De bacteriën die tandplak en tandsteen veroorzaken, veroorzaken infectie en ontsteking van het tandvlees, dat gevoelig wordt.

Bloedend tandvlees, felrode of bordeauxrode plekken op het tandvlees, gevoelig tandvlees, maar pijnloos aanvoelend, zweertjes in de mond, gezwollen en glanzend tandvlees, losse tanden en verlies van het alveolaire bot dat de tanden ondersteunt, mogelijk tandverlies.

Graciela YS Escalante - 5 april 2013

Mijn ervaring met MMS is uitstekend. Ik genas binnen een week van acute gingivitis. Ik had een volledige remissie zonder het gebruik van antibiotica of ontstekingsremmende medicijnen. Ik deed alleen frequente mondspoelingen met 15 druppels.

gingivitis-acute-getuigenis-mms/

Passende behandeling zou in dit geval Protocol J zijn

(mondwater) 3-5 keer per dag, afhankelijk van de ernst, gedurende een maand. Het kan worden gecombineerd met Protocol C of B als alternatief, of Protocol K (met DMSO) indien nodig.

Gonorroe

Gonorroe is een seksueel overdraagbare aandoening, veroorzaakt door de bacterie *Neisseria gonorrhoeae* of gonococcus, die zich verspreidt in de vochtige en warme delen van het lichaam, zelfs in de urethra (de buis die urine naar buiten het lichaam geleidt), in het voortplantingsstelsel van vrouwen of de vochtig gebied van de ogen.

Pijn en branderig gevoel bij het plassen, keelpijn, pijnlijke seksuele relaties, hevige pijn in de onderbuik en koorts (de twee laatste symptomen manifesteren zich wanneer de infectie zich verspreidt naar de eileiders en de maagstreek). Als het daarentegen in de bloedbaan terechtkomt, manifesteert het zich als koorts, huiduitslag, artritis-achtige symptomen en abnormale vaginale afscheiding.

Het Afrikaanse continent heeft een hoge incidentie van gonorroe en Dr. Klaus Schustereder heeft daar met MMS gewerkt. Hij deed studies met AIDS en malaria, en hij observeerde de effectiviteit van MMS bij gonorroe.

Omdat het een ziekte is die wordt veroorzaakt door bacteriën, is het herstelpercentage relatief hoog.

Een passende behandeling zou in dit geval Protocol C zijn, of B als alternatief. Voor vrouwelijke patiënten kan het gecombineerd worden met Protocol V

(vaginaal). Voor mannelijke patiënten kan het gedurende een week worden gecombineerd met Protocol R (rectaal). In ernstige gevallen kan het langer duren voordat de ziekte geneest, dus de behandeling moet worden verlengd.

## Jicht

Jicht, een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, is een stofwisselingsstoornis die wordt veroorzaakt door de ophoping van urinezuur in het bloed, die gewrichtsontsteking en pijn veroorzaakt. Acute jicht treft typisch één of enkele gewrichten, terwijl chronische jicht verwijst naar herhaalde pijnlijke episodes in meer dan één gewricht in het lichaam. Het wordt beschouwd als een vorm van artritis. De interne oorzaak is de selectieve moeilijkheid van de nier om urinezuur uit het bloed te verwijderen.

Symptomen zijn onder meer gewrichtspijn die plotseling begint, vaak 's nachts, die pulserend, drukkend of ondraaglijk is. Het gewricht ziet er rood uit, voelt warm aan en is zeer gevoelig. Patiënten kunnen koorts hebben. Uit bloedonderzoek blijkt 259

hyperurikemie (hoge concentraties urinezuur in het bloed). De getroffen gebieden vertonen zwelling en zijn vaak de grote teen, de enkel of knie.

Lisandro Araya

Ik gebruik MMS sinds twee en een halve maand, eerst volgens Protocol 1000 (Protocol B), daarna drie keer per dag tot nu toe (6 druppels).

Toen we elkaar de eerste keer spraken, vertelde ik je dat ik jicht had. Hoewel ik op dieet ben, was ik er vreselijk aan toe. Ik had veel last van mijn enkels, knieën, grote tenen en vingers (ik kon mijn pink niet buigen). Ik zou er 3 uitgeven

of 4 dagen niet normaal kunnen lopen en veel pijn hebben.

Het is twee en een halve maand geleden en ik kan je vertellen hoe goed ik me voel. Alle ongemak en pijn zijn verdwenen. Ik ga door met mijn dieet zonder rood vlees, tomaat, vleeswaren, enz. Ik wil je bedanken dat ik je heb mogen ontmoeten en MMS heb kunnen bemachtigen; het is echt een wondermiddel. HARTELIJK DANK, een dikke knuffel, en je kunt op me rekenen.

Geschikte behandeling in dit geval is Protocol C (of Protocol B als alternatief) in combinatie met Protocol K (met DMSO) gedurende 1-3 maanden, afhankelijk van de ernst van de aandoening.

## Hoofdpijn

Hoofdpijn, ook wel cephalalgie genoemd, is de pijn en het ongemak die overal in het hoofdgebied kunnen optreden: in de verschillende weefsels van de schedelholte, in de structuren die het verbinden met de basis van de schedel, de spieren en bloedvaten rondom het hoofd. hoofdhuid, gezicht en hals. Het meest voorkomende type hoofdpijn is spanningscephalalgie, veroorzaakt door spierspanning in de schouders, nek, hoofdhuid en kaak en mogelijk gerelateerd aan depressie of angst, of een slechte hoofdhouding.

Migraine cephalalgie gaat gepaard met intense pijn die vaak gepaard gaat met visuele stoornissen, gevoeligheid voor geluid of licht en misselijkheid. Hoewel hoofdpijn over het algemeen een goedaardige en voorbijgaande aandoening is die in de meeste gevallen vanzelf of met behulp van een analgeticum verdwijnt, kunnen ze ook het gevolg zijn van een levensbedreigende ziekte.

Opmerking van de auteur: Hoofdpijn is geen ziekte, maar eerder een symptoom dat kan worden veroorzaakt door verschillende klinische aandoeningen. Ze kunnen worden veroorzaakt door hoge toxiciteitsniveaus in de bloedbaan of door een neuromusculaire blokkade. Soms krijgen sommige mensen hoofdpijn na inname van chloordioxide uit de gifstoffen die vrijkomen door de dode ziekteverwekkers. Het is een tijdelijk effect dat niet aanhoudt bij het drinken van de oplossing. In het geval van structurele

of spierproblemen raden we aan om een osteopaat te bezoeken om de juiste uitlijning te herstellen.

rozenkrans roos

“... Goedemorgen, mijn naam is Rosa Rosario en ik woon in Panama, ik ben de moeder van Jonathan Vega Rosario, 14 jaar oud. Net als elke andere moeder maak ik me zorgen over de gezondheid van mijn kinderen. Mijn zoon bezocht meer dan vier verschillende doktoren over zijn chronische hoofdpijn die niet zou stoppen met een voorgeschreven medicijn (althans, geen van de voorgeschreven pijnstillers werkte). Ik was radeloos omdat de pijn elke dag sterker en sterker werd en hij drie weken niet naar school kon. Ik bad om iets om hem te genezen. Op dat moment belde dr. Isaias Madrid, van wie ik al lang niets meer had gehoord, me om te vragen naar Christopher, de broer van Jonathan, die ziek was geweest met chronische buikpijn. Ik vertelde hem over Jonathans kwaal en hij vertelde me over de voordelen van mms. Ik was enigszins sceptisch omdat het allemaal te mooi leek om waar te zijn.

We begonnen met de behandeling en vanaf de tweede dag begonnen we resultaten te zien. Ik dacht dat het te vroeg was om echt te zijn. Ik ben heel blij dat ik een van de weinige mensen ben die van dit wonder in Panama kan genieten. Ik zeg weinig sinds ik in die video zag wat er in Afrika gebeurde, hoe het die mensen genas van malaria. We zouden het nieuws moeten verspreiden onder alle mensen die het nodig hebben om de pijn te verlichten van zoveel arme mensen die geen middelen hebben om genezen te worden. Ik ben uit de grond van mijn hart dankbaar dat ik je heb gevonden. Een miljoen bedankt!

Een passende behandeling is in dit geval Protocol F (vaak) of B als alternatief. In terugkerende gevallen kan het toevoegen van Protocol E (klyasma) gunstig zijn, aangezien hoofdpijn vaak wordt veroorzaakt door darmvergiftiging.

Zware metalen

Bronnen van zware metalen zijn onder meer oude tandvullingen van amalgaam, landbouwinsecticiden (die doorgaans een of twee zware metalen



bevatten), antischimmelproducten die thimerosal bevatten, geneesmiddelen op recept (met name medicijnen tegen hoge bloeddruk), vaccins zoals de MMR, polyvalent en tetanus en industriële luchtverontreiniging.

Moedermelk kan een bron van besmetting zijn voor baby's. Bij het geven van borstvoeding kan de moeder een hoog percentage zware metalen aan de baby overdragen. Kwik is een van de metalen die het meest verantwoordelijk zijn voor vergiftigingen. Kwikverbindingen kunnen het lichaam binnendringen via de huid, de luchtwegen en het spijsverteringskanaal en de placenta. Kwikdampen gaan gemakkelijk door celmembranen en bereiken snel de bloedbaan en het zenuwstelsel waar ze de axonen GTP aantrekken

(Guanoxin Trphosphate), waardoor ze worden gedemyeliniseerd (zoals een gepelde isolatiedraad).

In tegenstelling tot wat de meeste mensen denken, wordt metallisch kwik vrijwel niet opgenomen via het spijsverteringsstelsel, terwijl andere kwikverbindingen wel oraal worden opgenomen. Van bijzonder belang zijn de kwikverbindingen die de placentabarrière passeren. Vergelijkbare kwikconcentraties zijn gevonden in moedermelk en navelstrengen. Tegelijkertijd zijn er meldingen van kwikabsorptie via parenterale routes, met zelfs de dood als gevolg van longembolie. Kwik hoopt zich voornamelijk op in de lever, nieren en zenuwstructuren omdat het een krachtig kation is. Zelfs in minimale hoeveelheden van 0,00000001% kan het de hersenen en het zenuwstelsel aantasten. Het tast ook gewrichten, botten, bloed en vooral het darmkanaal aan.

Ziekten veroorzaakt door vergiftiging door zware metalen: Acute gastro-enteritis Stomatitis, (aantasting van slijmvliezen in de mond en tandvlees); ulceratieve hemorragische colitis (infectie van de dikke darm); anurie (nierstenen gevormd uit een teveel aan mineralen kunnen de nier blokkeren, zodat deze niet kan filteren en urine produceren); neurologische en hersenaandoeningen: ataxie (gebrek aan coördinatie bij het lopen), parese (gevoelloosheid in de handen); psychische stoornissen zoals angst, instabiliteit, verhoogde agressie, zelfs symptomen van dementie; oogaandoeningen: vernauwing van het gezichtsveld, Atkinson-reflex, bruine verkleuring van de lens; slijmvlies-, spijsverterings- en nieraandoeningen; In ernstige gevallen kan encefalopathie leiden tot de dood, acute neurologische

symptomen: trillen, neurologische en psychologische stoornissen zoals autisme, enz.



TRACE ELEMENTS, INC.

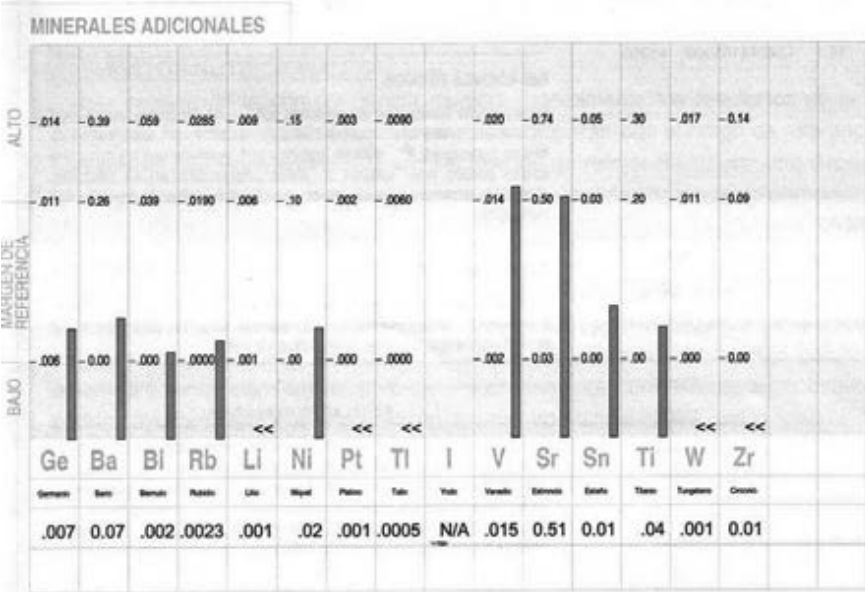
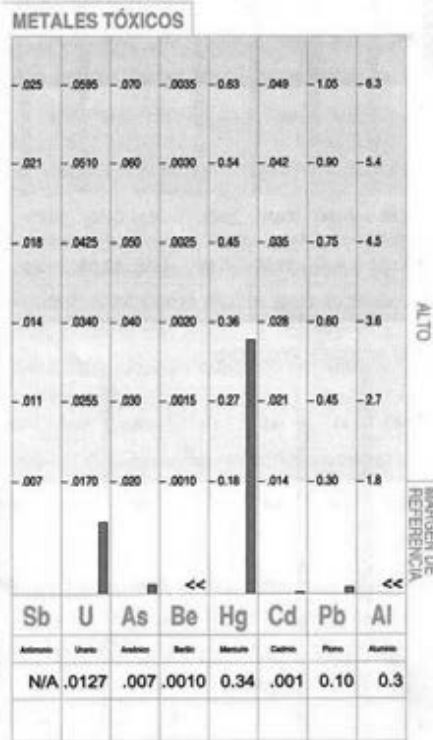
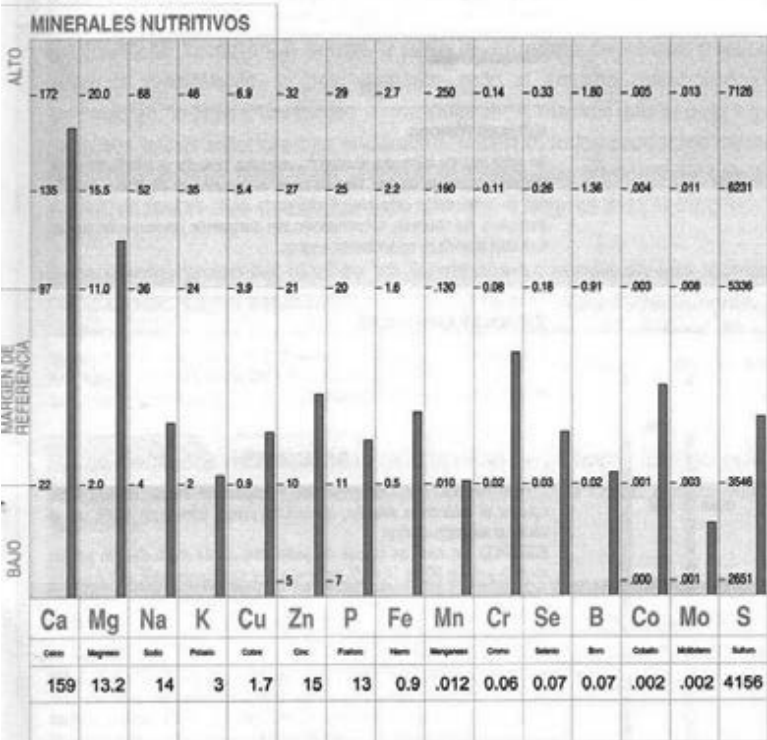
4501 Sunbelt Drive - Addison, Tx - 75001 - U.S.A.

LABORATORIO No.: 579333

PERFIL No.: 2 TIPO DE MUESTRA CABELLO

PACIENTE: BELTRAN, JOSE EDAD: 40 SEXO: M TIPO METABOLISMO: LENTO 1

ORDENADO POR: ZABAL, L. CUENTA No.: 2195 FECHA: 9/28/2004



\*<<: Por debajo del límite de calibración. El valor dado es el límite de calibración.  
 \*QNS: El tamaño de la muestra no era adecuado para el análisis.  
 \*NA: Actualmente no está disponible.  
 Todos los niveles minerales se dan en Mg% (Un miligramo por cien gramos de pelo)  
 Los niveles ideales y la interpretación se han basado en muestras de pelo obtenidas de la región parietal media a la occipital del cuero cabelludo.  
 Los análisis de laboratorio son proporcionados por Trace Elements, Inc., un Laboratorio Clínico Licenciado H.S.S. No. 45-D0481767

9/28/2004  
 RESULTADOS DEL ÚLTIMO ANÁLISIS  
 RESULTADOS DEL ANÁLISIS PREVIO

Opmerking van de auteur: de meeste metalen zijn gevoelig voor oxidatie. We hopen veel metalen in zuivere staat op in ons lichaam, dus ze zijn bijna onmogelijk te verwijderen.

Chloordioxide kan metalen oxideren. Zodra ze in oxiden veranderen, kan het lichaam ze elimineren. De duur van de MMS-behandeling varieert, afhankelijk van het soort vergiftiging of metaal. Sommige metalen oxideren snel, terwijl andere, zoals kwik, vaak langdurige toediening vereisen, waarbij twee dagelijkse doses worden herhaald gedurende 2-3 maanden (indien nodig) na voltooiing van de aangegeven behandeling.

Afb. 41: Labresultaten van de mineralen en giftige metalen in een menselijk haarmonster 263

Jose Beltran

De patiënt klaagde over ernstige concentratieproblemen en een gebrek aan gevoeligheid in zijn ledematen.

De aanvankelijke niveaus van de test die in 2004 op zijn haar werd uitgevoerd, waren 0,34 mcg/l (microgram/liter), terwijl de maximumwaarden 15 mcg/l bereiken voor mensen die aan een giftige omgeving werden blootgesteld. Drie jaar later, in december 2007, waren deze niveaus nog helemaal niet gedaald.

Bij de derde test, in mei 2009 en na een behandeling van twee maanden met MMS, waren ze gedaald tot 0,07 mcg/l. Momenteel zijn ze 0,03 mcg/l.

Een geschikte behandeling zou in dit geval Protocol C zijn (of Protocol B als alternatief), oplopend tot 3 ml CDS opgelost in 100 ml water, tien keer per dag gedurende drie maanden. Combineer voor ernstige gevallen met Protocol L (bad) of E (klyasma).

Levercirrose (levercirrose)

Levercirrose is een aandoening waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is het laatste stadium van chronische leverziekte, waarbij de lever langzaam en onomkeerbaar achteruitgaat door littekens. Het gezonde weefsel in de lever

wordt vervangen door littekenweefsel, waardoor de bloedcirculatie door de lever gedeeltelijk wordt geblokkeerd. Deze blokkade vermindert het vermogen van het lichaam om infecties onder controle te houden, bacteriën en gifstoffen uit het bloed te verwijderen, voedingsstoffen, hormonen en medicijnen te verwerken, de eiwitten te produceren die de bloedstolling reguleren en gal te produceren om vetten, waaronder cholesterol en vitamines, te absorberen.

Zwakke, verlies van eetlust, misselijkheid, braken, gewichtsverlies, buikpijn en zwelling wanneer vloeistof zich ophoopt in de buik, jeuk en spinvormige bloedvaten dicht bij het huidoppervlak.

 **Dr. Prudencio Galván Hernández**  
UNIVERSIDAD VERACRUZANA - UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DEL ESTADO DE MORELOS  
CALLE PROF. 24432200 - R.F.C. GANP880219P4

**ULTRASONIDO DIAGNOSTICO DE ZAMORA**  
I.M.S.S. - S.S.A. - U.M.D.A.

Dr. Francisco Castillo Olmos  
PRESENTE

Fecha: 03-07-12



Se realizó USG HEPATICO Y VIAS BILIARES a su paciente LUIS ARNOLDO ZAVALA DONATH de 50 años de edad, con transductor convexo de 3,3 mhz encontrando:

Glándula hepática de morfología y bordes regulares, bien delimitados, de dimensiones de 167,4 mm en sentido long. Parénquima glandular de aspecto fibroso, vasos porta y suprahepáticas izquierda, media y derecha sin datos patológicos que comentar, vías biliares Intra y extrahepáticas sin datos que comentar. Colódoco sin datos que comentar.

Vesícula biliar de localización y morfología habituales, bordes y contornos regulares bien definidos, con pared de espesor normal, contenido anecoico con lito en su interior. Dimensiones vesiculares de 65,6 mm x 23,5 mm x 26,7 mm en sentido longitudinal, antero posterior y transversa respectivamente. Vesícula postprandial, no valorable.

Páncreas de localización y morfología habitual, bordes y contornos regulares bien definidos, dimensiones normales, cuello de 14,8 mm y cabeza de 39,4 mm.

Colon con abundante gas en su interior, de dificulta la delimitación adecuada de los órganos abdominales.

Riñón derecho de morfología y localización habitual, de bordes y contornos regulares bien definidos de medidas de 126,9 mm x 31,6 mm sin cambios que comentar, índice corteza médula conservado.

Riñón izquierdo de morfología y localización habitual, de bordes y contornos regulares bien definidos, de medidas de 126,2 mm x 58,6 mm con cambios inflamatorios leves, además de zonas refringentes minúsculas, índice corteza médula conservado.

IDX - Imágenes en relación a:

- Cirrosis hepática
- Litiasis vesicular.
- Enfermedad ácido péptica (sx de colon irritable)
- Riñón izquierdo con huellas de ivu.

ATTE DR. PRUDENCIO GALVÁN HERNÁNDEZ  
MED ULTRASONOGRAFISTA



**CONSULTORIO : CALLE ARISTA No. 13 ESQ. MINA COL CENTRO GUTIÉRREZ ZAMORA, VER .**  
**TEL . 01 (766) 845 10 05 LUNES A VIERNES DE 15:30 A 20:00 HRS.**

 **Dr. Prudencio Galván Hernández**  
 UNIVERSIDAD VERACRUZANA - UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DEL ESTADO DE MORELOS  
 Céd. Prof. 2549185 R.F.C. GAHP88519P54

**ULTRASONIDO DIAGNOSTICO DE ZAMORA**  
 I.M.S.S. - S.S.A. - I.M.D.I.

Dr. Francisco Castillo Olmos      Fecha: 17-02-12  
**PRESENTE**

Se realizó USG RASTREO ABDOMINAL a su paciente LUIS ARNOLDO ZAVALA DONATH de 50 años de edad, con transductor convexo de 5.0 mhz encontrando:

**Hígado** hepática de morfología y bordea regulares, bien delimitados, de dimensiones de 169,7 mm en sentido long. Parénquima glandular de aspecto ecogénico fibroso, vasos porta y suprahepáticas izquierda, media y derecha sin datos patológicos que comentar, vías biliares intra y extrahepáticas sin datos que comentar. Se observa líquido de ascitis en cara posterior de hígado.

**Vesícula biliar** de localización y morfología habituales, de contornos y paredes regulares bien definidas, pared de 7,63 mm de espesor, contenido anecoico, con litos en su interior en mayor de 12,0 mm de diámetro. Dimensiones vesiculares de 69,2 mm x 25,2 mm x 37,7 mm en sentido longitudinal, antero-posterior y transversal respectivamente.

Se observa gran cantidad de gas intestinal con predominio de colon ascendente y transversal. Colon descendente con materia fecal abundante y tránsito lento que dificulta su observación adecuada.

**Páncreas** de características ecográficas normales, dimensiones normales, de 14,2 mm en caudo y 25,2 mm en cabeza.

**Bazo** de localización habitual de bordes y contornos regulares bien definidos, parénquima homogéneo, dimensiones aumentadas de 158,7 mm x 75,7 mm.

**Riñón derecho** de bordes y contornos regulares, de morfología y localización habitual, de medidas de 126,1 mm x 58,0 mm con cambios inflamatorios leves, índice cortiza módula conservada, seno renal normal.

**Riñón izquierdo** de bordes y contornos regulares, de morfología y localización habitual, de medidas de 131,4 mm x 58,8 mm con cambios inflamatorios leves, índice cortiza módula conservado, seno renal normal.

**IDX - Imágenes en relación a:**  
 Hepatoesplenomegalia  
 Cirrosis hepática  
 Colelitiasis  
 Riñones con huellas de ivu.

Sugiero chequear CEA y CA 125

ATTE DR. PRUDENCIO GALVÁN HERNÁNDEZ  
 MED. ULTRASONOGRAFISTA

CONSULTORIO  
 Arista 13 esq. Mina Col. Centro  
 Gto. Zamora Ver. Tel: (766) 84 5 10 05  
 CONSULTAS: Lunes a Viernes de 15:30 a 20:00 hrs.

Consultorio: Calle Arista No. 13, esq. Mina Col. Centro

Carlos Duracara—Datum: 4 juli 2013, 08:13

Andreas, ik stuur je de laboratoriumtests die de volledige genezing van mijn cirrose aantonen, om je te bedanken voor het geweldige werk dat Jim Humble en jij doen.

Vijgen. 42 en 43: Labuitslagen (bestanden cH en cH ) Luis Arnolde Zavala Donath 1

Bestand cH laat zien wanneer de ziekte is geconstateerd. Dossier cH, de patiënt wordt behandeld 1

door een allopathische arts die er alleen in slaagde de dikke darm te irriteren en de renale IVU iets te verminderen. De patiënt wordt tot verloren zaak verklaard vanwege het voortschrijden van de levercirrose en heeft nog 5 tot 8 maanden te leven.

Ik ontmoet de patiënt in Veracruz (Mexico) op 9 februari en hij wordt behandeld met de volgende protocollen:

- Protocol 1000 (= Protocol B) en klysma's
- Gezondheidsherstel: 2 maanden en 14 dagen.

De patiënt wordt gestuurd voor een lever- en galweg USG (echografie). Het verrassende resultaat is te zien in dossier cH .3

De allopaat was geschokt, omdat hij niet kon geloven dat de patiënt genezen was. Een dikke knuffel voor jou!!!!



De juiste behandeling zou in dit geval Protocol B (basis) of C zijn

(CDS), als alternatief, gecombineerd met Protocol E (klysma), om de twee dagen tot remissie.

Afb. 44: De resultaten (bestand cH ) Luis Arnaldo Zavala Donath 3

## Hepatitis

Hepatitis is een ontsteking van de lever. De oorzaak kan infectieus (viraal, bacterieel, etc.), immunologisch (antilichamen, auto-immuunhepatitis) of toxisch (zoals alcohol, gifstoffen of voorgeschreven medicijnen) zijn. Afhankelijk van de etiologie kan het ook worden geclassificeerd als een seksueel overdraagbare aandoening. Hepatitis veroorzaakt een vermindering van de productie van gal, een tekort aan eiwitproductie, hypoglykemie, metabolische tekortkomingen veroorzaakt door stoffen zoals geneesmiddelen op recept, alcohol en gifstoffen, en een vermindering van het vermogen van het lichaam om zichzelf te verdedigen tegen bacteriën en virussen.

De tekenen en symptomen van hepatitis zijn pijn of opgezette buik, geelzucht, troebele urine, heldere of lichtgekleurde ontlasting, vermoeidheid, verlies van eetlust, misselijkheid en braken, gewichtsverlies, algemeen ongemak, rillingen, uitputting, huiduitslag en hoofdpijn.

Freddy Alexis Ponce Beroiza - 1 oktober 2012

Hallo mevrouw Angelica, ik zou u willen vertellen dat MMS zeer nuttig voor mij is geweest en dat ik het aanbeveel. Ik heb dramatische veranderingen in mijn gezondheid gezien door hepatitis B waarvan je weet dat ik die had. Het is er niet meer. Mijn lever verbeterde enorm; mijn CD4 is verdubbeld, ik slaap heel goed en heb helemaal geen depressie.

Dat is fantastisch. Ontzettend bedankt. Ik ben eeuwig dankbaar, een dikke knuffel op afstand. Moge God je bewaren. Ik hoop je op een dag te ontmoeten, zodat je kunt zien hoe gezond ik ben.

[.] Mevrouw Angelica, het is een genoegen u te begroeten. Laat me zeggen dat ik mijn testresultaten in mijn handen heb. Sinds ik MMS ben gaan gebruiken, zijn mijn resultaten opmerkelijk verbeterd. Voordat ik MMS



gebruikte, was mijn CD4 439. Nu heb ik er minstens 879, wat bewijst dat MMS zeer effectief is. Mijn virale lading is min 20, of negatief.

Ik stuur je dit als een getuigenis van mijn herstel. Ik stuur je mijn testen per mail. Ik ben op 9 december met de MMS-behandeling begonnen en na zes maanden voel ik me geweldig.

Opmerking van de auteur: Af en toe kunnen er aan het begin van de behandeling ongunstige veranderingen optreden in de waarden van de virale lading en CD4. De patiënt voelt zich echter beter. Wanneer de behandeling wordt voortgezet, hebben de niveaus de neiging om terug te keren naar gezonde aantallen en verbetert het welzijn van de patiënt.

Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C zijn (of protocol B als alternatief), waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS opgelost in 100 ml water, tien keer per dag. Het wordt één keer per dag gecombineerd met Protocol E (klysma), afgewisseld met Protocol L (bad). De gebruikelijke behandeling duurt drie maanden.

## Hernia

Een hernia treedt op wanneer een orgaan of weefsel door een zwak punt in de omliggende spier of bindweefsel duwt, fascia genaamd. Dit proces wordt protrusie genoemd en geeft aan dat het orgel uit zijn normale positie steekt of zijn grenzen overschrijdt. Soorten hernia's omvatten cervicale, navelstreng, craniale, inguinale, testiculaire, femorale, hiatale, incisie- en hernia's.

Hernia-symptomen kunnen plotseling optreden, maar ze kunnen zich ook geleidelijk ontwikkelen.

Pijnsensaties kunnen aanzienlijk variëren en kunnen ernstige pijn veroorzaken. Patiënten voelen zich ongemakkelijk bij het opstaan, uitoefenen of tillen van zware voorwerpen. De getroffen personen kunnen op een bepaald moment klagen over een pijnlijk, groter wordend uitsteeksel. Misselijkheid en braken komen vaak voor, evenals het onvermogen om gas te verwijderen of stoelgang te hebben.

Hernia - Sta. Marta - Edison, VS

Tien jaar met hernia hernia. Zeer acute pijn, niets kunnen doen.

Dagelijkse behandeling elk uur, 8 doses per dag. Dankzij deze behandeling is hij alweer aan het werk.

Bron: <https://youtu.be/R3ZdzOFCk>

Testiculaire hernia - Israël Zamora.

Testikels waren pijnlijk en zo opgezwollen dat de patiënt niet kon lopen. De dokters hadden een operatie gepland, maar hij had eerder MMS geprobeerd. Na een week behandeling namen de pijn en zwelling af totdat de testikels weer normaal waren.

Bron: <https://www.youtube.com/watch?v=pShOeY5fM6k268>

De juiste behandeling is in dit geval Protocol C (zoals bij CDS) of Protocol B (basis), gecombineerd met Protocol K (met DMSO) op het getroffen gebied, zolang als nodig is.

Herpes

Herpes is een infectie veroorzaakt door het herpes simplex virus (HSV). Herpes simplex is een zweer of ontsteking van de huid die meestal als kleine blaasjes op de lippen verschijnt. Het wordt veroorzaakt door het virus herpes hominis type I – labiale herpes en type II – genitale herpes. Er zijn twee andere soorten herpes: Zoster-herpes, genoemd naar de reactivering van het waterpokkenvirus en gekenmerkt door kleine pijnlijke blaren (koortsblaasjes) in de vorm van een ring, gegroepeerd naast een dermatoom; en herpesvirus, alle virussen van de soort Herpesviridae.

herpes zoster

Maart 2012—Anoniem

Ik hoop dat mijn getuigenis over de genezing van mijn ziekte nuttig voor u kan zijn.

Ik begon pijscheuten te voelen aan de rechterkant van mijn hoofd. Ik voelde dat ze uit mijn brein kwamen, van binnenuit.

Ik maakte me zorgen dat het iets ernstigs was, want elke keer als ik die stekende pijn had, verloor ik even mijn evenwicht. Ik ging naar de dokter en hij zei dat het "atopische dermatitis" was. De volgende dag was mijn huid geïrriteerd en had ik blaren op mijn borst, nek, rechteroor en de boven- en achterkant van mijn hoofd.

Een arts stelde vast dat ik herpes zoster had. Ze zei dat er geen remedie voor was.

We konden het net aan met antivirale medicijnen, en ze was bang dat ik encefalitis (hersenontsteking) zou kunnen hebben.

De pijn was zo erg die nacht dat ik niet kon slapen. Ik begon MMS te nemen, zes druppels om de twee uur, 4-5 keer per dag, en CDS op mijn huid te spuiten, ook 4-5 keer per dag. De volgende dag was mijn pijn zo ondraaglijk van binnenuit met zo'n intens branderig gevoel dat ik tot Jezus bad om me van mijn pijn te verlossen. Diezelfde middag voelde ik opluchting en begonnen mijn blaren op te drogen.

Bron: [http://www.abisv.com/index\\_archivos/testimonios.htm](http://www.abisv.com/index_archivos/testimonios.htm) 269

De juiste behandeling is in dit geval Protocol C (zoals bij CDS) of Protocol B (basis) met Z (zapper), gecombineerd met Protocol D (dermatologie) op het aangetaste gebied zolang als nodig is. Bij terugval adviseren wij Protocol P (parasieten) te gebruiken.

### Hoge cholesterol

Is hoog cholesterol een mythe? Hoewel bijna de helft van de bevolking ouder dan 20 cholesterolwaarden heeft die als te hoog worden beschouwd, is het geen ziekte en is er een mythe omheen gebouwd.

Cholesterol is een chemisch product dat door de lever wordt aangemaakt. Het is nodig voor de goede werking van bepaalde hormonen, spijsverteringszuren en voor de opbouw van cellen.

Er zijn twee soorten cholesterol of lipoproteïnen: goede cholesterol (HDL) en slechte cholesterol (LDL). Het zogenaamd slechte cholesterol hoopt zich op in de slagaders, terwijl het goede cholesterol het elimineert.

De verstopping van aderen en slagaders veroorzaakt door slechte cholesterol beperkt een adequate bloedcirculatie naar het hart en de rest van het organisme. Dat kan leiden tot allerlei ziektes zoals arteriosclerose, beroerte, angina pectoris en coronaire hartziekten.

Het cholesterolgehalte is genormaliseerd bij personen die chloordioxide gebruiken.

Dioxide heeft geen invloed op cholesterol, maar het verwijdert de ontsteking door de oxidatie van histamine en de alkalisatie van de omgeving. Zodra de oorzaak is weggenomen, reguleren zowel het lichaam als het cholesterolgehalte zichzelf.

Tot nu toe zijn er geen doorslaggevende symptomen om deze aandoening te identificeren zonder een bloedtest uit te voeren. "Experts" hebben echter de herhaling van sommige symptomen in verband gebracht met een hoog cholesterolgehalte.

Opmerking van de auteur: We hebben gemerkt dat chloordioxide een modulerend effect lijkt te hebben op het cholesterolgehalte, dat wil zeggen, het reguleert ze. Veel getuigenissen hebben opgemerkt dat lagere niveaus een secundair effect waren van veel behandelingen die op andere ziekten waren gericht. Triglyceriden zijn het probleem, niet een hoog cholesterolgehalte, en er is controversie, zelfs binnen de conventionele medische instelling, over mogelijke behandeling.

Een passende behandeling is Protocol C of Protocol B, als alternatief, gedurende drie weken.

hiv/aids

Het humaan immunodeficiëntievirus (hiv) is vermoedelijk het virus dat aids veroorzaakt. Wanneer een persoon besmet raakt met HIV, valt het virus het immuunsysteem aan en verzwakt het. Naarmate het immuunsysteem verzwakt, loopt het individu het risico infecties op te lopen en

levensbedreigende kankers te ontwikkelen. Wanneer dit gebeurt, wordt de ziekte AIDS genoemd. Als iemand eenmaal het virus heeft opgelopen, blijft het levenslang in het lichaam aanwezig.

In gevallen van gevorderde aids zijn de doodsoorzaken onder meer de ineensstorting van het immuunsysteem en het sarcoom van Kaposi, dat vreemd genoeg vaak gepaard gaat met parasitaire infecties.

Afhankelijk van het stadium van de ziekte kunnen de symptomen variëren. De eerste symptomen van HIV zijn zwelling van de klieren in de keel, oksels of lies. Andere symptomen zijn koorts, hoofdpijn, vermoeidheid en spierpijn, die slechts enkele weken kunnen aanhouden. Daarna kunnen er gedurende vele jaren geen waarneembare symptomen zijn.

AIDS-symptomen verschijnen tijdens een meer gevorderd stadium van deze ziekte

"zogenaamd" veroorzaakt door HIV. Het immuunsysteem is aangetast en het individu kan afters, vaginale infecties, chronische inflammatoire bekkenandoeningen, periodes van extreme vermoeidheid of zonder duidelijke oorzaak, gewichtsverlies, neiging tot blauwe plekken, periodes van droge hoest, frequente of ongebruikelijke huiduitslag vertonen, verwardheid, persoonlijkheidsveranderingen of afnemende mentale capaciteit.

Getuigenis 1

dr. Tara Blasco - Global Resource Alliance-directeur (NGO) William, een tiener met hiv +

Ik ontmoette William ongeveer een jaar geleden in de straten van Musoma, een klein stadje aan de oevers van het Victoriameer in Tanzania. Hij bedelde om eten [...], en wij 271

hoorde dat hij hiv-positief was. We nodigden hem uit om naar de stad te komen om de Global Resource Alliance, het kantoor dat we runnen, te bezoeken.

Acht jaar eerder hadden we een steunprogramma voor weeskinderen in het gebied ingevoerd. William werd uitgenodigd om deel te nemen aan Tumaini Kwa Watoto (Hoop voor de kinderen), een programma dat voedsel, kleding, onderwijskosten en gezondheidszorg biedt. Het programma heeft ook een gemeenschap van meer dan vijftig kinderen die elke zaterdag op de GRA-compound samenkomen om samen te voetballen, dansen, drummen, tekenen en andere leuke dingen te doen.

Op een dag in februari kwam William naar me toe en vertelde me dat hij zich erg ziek voelde. Na een week niet lekker te zijn geweest, ging hij voor controle naar het lab en ontdekte dat hij buiktyfus had. Hij had hoge koorts, hoofdpijn en overal pijn, dus hij had al vele nachten niet kunnen slapen – hij had hulp nodig. Ik bood het hem aan en liet hem zien hoe hij het moest gebruiken. Ik vroeg hem om de volgende dag terug te komen om zijn toestand opnieuw te beoordelen.

De volgende dag was zijn temperatuur weer normaal. Hij had de hele nacht geslapen en de pijn in zijn lichaam was bijna verdwenen. Zijn hoofdpijn was afgenomen, hoewel ze niet verdwenen waren. Hij was erg dankbaar voor de mms en bleef er graag gebruik van maken. Na dit verbluffende resultaat, en gezien zijn bereidheid om MMS te blijven gebruiken, stelde ik hem voor aan Protocol 1000 (=

Protocol B), degene waar Jim Humble het over had op internet. Ik vertelde hem dat Jim HIV-positieve personen in Afrika had behandeld en dat ze na 3-4 weken continu gebruik weer gezond waren.

[...] Van jongs af aan zijn we begonnen met één druppel per uur, geactiveerd met citroenzuur. Tot mijn grote vreugde nam hij de behandeling serieus en volgde hij het programma zorgvuldig zelfstandig. Hij kwam om de paar dagen terug naar kantoor en zijn gezondheid bleef aanzienlijk verbeteren.

Ik moest het land voor een week of twee verlaten, maar hij beloofde me dat hij naar het ziekenhuis zou gaan om zijn hiv+ status te controleren. Ik zal hem weer zien als ik in augustus naar Tanzania terugkeer, als ik zijn testresultaten krijg.

Onlangs meldde onze lokale maatschappelijk werker dat het heel goed gaat met William en hij is erg dankbaar voor de gezondheidsverbetering door MMS.

getuigenis 2:

Fredy, Chillan, Chili - 5 april 2013

Ik ben Fredy uit de stad Chillan, Chili. Ze ontdekten dat ik hiv-positief was in 2004, toen ik in slechte gezondheid verkeerde met een zeer lage afweer, en begon met tritherapie. Ik leed later aan chronisch terminaal nierfalen, dus begonnen de artsen met peritoneale dialyse. Ik ontwikkelde ook hepatitis B en ernstige polyneuritis naast andere minder ernstige aandoeningen. Naast alle therapieën heb ik gezocht naar alternatief 272

medicijnen (gorgelen, biomagnetisme, enz.), wat veel hielp en mijn geest opende voor andere mogelijkheden.

Op dat pad vond ik iemand die me over mms vertelde, en ik wilde het meteen proberen. Het was magisch. Ik ben op 9 december 2011 begonnen met Protocol 2000 (Protocol B, in 10 intakes). Na slechts een week veranderde mijn humeur. Ik voelde me veel beter en had een zeer positieve kijk. Elke zes maanden voeren ze routinetests uit voor D4 en virale lading.

Wat was mijn verbazing toen de resultaten binnenkwamen. Ze lieten een 80%

verbetering ten opzichte van eerdere. Ik heb de tests van zowel voor als na het nemen van MMS bijgevoegd.

Belangrijke opmerking van de auteur: AIDS is het onderwerp van veel discussie, en ik heb vaak te maken gehad met verschillende meningen, zoals dat dit virus niet bestaat, dat aids-onderzoek bedrog is en vele andere tegenstrijdigheden. In zijn boek beweerde Jim dat chloordioxide aids zou kunnen genezen. Helaas is het niet zo eenvoudig.

Allereerst worden sommige mensen ziek en lijken ze later zo veel te verbeteren met Protocol B (basis), voorheen Protocol 1000, dat ze weer aan het werk kunnen en een normaal leven kunnen leiden. De Zwitserse arts Dr.

Schustereder, die met chloordioxide werkt in de Centraal-Afrikaanse Republiek, waar ze tests uitvoeren bij het Pasteur Instituut, toonde echter aan hoe de CD4-niveaus van die behandelde patiënten daalden terwijl de virale lading toenam, met acute pieken.

Toen hij een week later dezelfde patiënten bezocht, waren ze tot zijn verbazing allemaal spectaculair verbeterd! Deze inconsistentie zorgde aanvankelijk voor veel verwarring, maar heeft een logische verklaring. CD4-cellen die zijn geïnfecteerd met HIV hebben waarschijnlijk een zuurdere pH. Wanneer de dioxide in het bloedplasma werkt, vindt het zure cellen en elimineert het daarom de geïnfecteerde leukocyten "selectief", waardoor de gezonde cellen met een geschikte pH onaangeroerd blijven.

Als gevolg hiervan barsten CD4-cellen open, waardoor een enorme virale lading in de bloedbaan vrijkomt, maar deze virussen zijn niet volledig en vruchtbaar, zeer waarschijnlijk omdat de dioxide de capsiden heeft aangetast door oxidatie. Daarom kunnen ze andere CD4 niet opnieuw infecteren en verwijdert het lichaam ze op tijd (tussen vier en zes maanden) uit de bloedbaan.

Bij daaropvolgende bloedonderzoeken hebben we de normalisatie van beide tellingen na een paar maanden kunnen bevestigen. In mindere mate kan hetzelfde gebeuren met Hepatitis C.

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol C (als CDS) of Protocol B (basis), gecombineerd met Protocol H (thuis) 's nachts. We kunnen ook Protocol K (actueel met DMSO) toepassen. Sommige personen in een vergevorderd stadium hebben gunstige resultaten behaald met Protocol Y (injectie).

### Humaan Papillomavirus (HPV)

Het humaan papillomavirus (HPV) is een veel voorkomend virus dat genitale wratten veroorzaakt. Er zijn meer dan 100 bekende typen HPV, en hoewel de meeste onschadelijk lijken, wordt ongeveer 30% in verband gebracht met een hoger risico op het ontwikkelen van kanker.



De soorten HPV die zogenaamd seksueel worden overgedragen, vallen in twee categorieën:

1. HPV met een laag risico veroorzaakt geen kanker, maar kan wratten veroorzaken op verschillende delen van de huid
2. HPV met een hoog risico kan kanker veroorzaken.

Hoewel asymptomatisch, veroorzaakt het soms constante irritatie van de vulva en een branderig gevoel tijdens seksuele relaties (vulvodynie). Ook kleine wratten in het genitale-anusgebied: baarmoederhals, vagina, vulva en urineleider (bij vrouwen) en penis, urethra en scrotum (bij mannen).

Wratten kunnen variëren in uiterlijk (plat en onzichtbaar of zichtbaar en gezwollen), aantal en grootte, dus voor de diagnose kunt u het beste advies inwinnen bij een specialist.

getuigenis:

Suzanne—30/04/14

Een paar jaar geleden begon mijn vriendin MMS te gebruiken. Ze had verschillende gezondheidsproblemen. Ze begon met het protocol voor een week of twee. Elke keer had ze 274

omgang, het was ondraaglijk. Dat gebeurde na een paar jaar zonder seksuele omgang. Ze had tien jaar daarvoor een baarmoederverwijdering ondergaan. Dus ging ze naar de gynaecoloog en had een uitstrijkje. Het kwam terug met vergevorderde vaginale kanker. Ze deden ook een biopsie en het resultaat was het HPV-virus! Haar dokter wilde dat ze een vaginectomie zou ondergaan (totale verwijdering van de vagina! Daar had ik nog nooit van gehoord - ze zouden haar vagina opensnijden en dichtnaaien!). Dat wilde ze natuurlijk niet; ze was doodsbang. Ze zeiden dat de kanker zich al door de wanden van de vagina verspreidde en dat ze zou sterven als ze niet onmiddellijk geopereerd zou worden.

Dus begon ze met MMS vaginale irrigaties en nam het ook oraal in. Na een paar weken, waarin ze ook kruiden en andere dingen gebruikte, vroeg ze om

nog een HPV-test. De dokter weigerde en zei dat ze nog verdere behandeling nodig had.

Mijn vriend zocht de hele stad af om een andere dokter te vinden die nog een virustest zou uitvoeren.

Ze vond eindelijk een arts die ermee instemde de test uit te voeren en zei dat het een milde vorm was. Ze kwam terug naar haar dokter en vroeg om nog een biopsie, en natuurlijk weigerde hij! Na veel overtuigen stemde hij ermee in om de biopsie opnieuw te doen. Dus kreeg mijn vriendin een telefoontje van de receptioniste bij de dokter die zei dat de biopsie negatief was en dat ze geen kanker meer had!!! De dokter had niet het lef om zelf te bellen.

Ik vermoed dat toen ze met de MMS-behandeling begon, het virus in remissie was en dat het na een of twee weken druppelen volledig terugkwam toen ze het uitstrijkje deed. Dus ik hoop dat deze informatie nuttig is voor uw reis naar gezondheid.

Veel zegeningen,

Geschikte behandeling is in dit geval Protocol C (als CDS) of B als alternatief en Protocol V (vaginaal) gecombineerd met G (gas) in de aangetaste gebieden (als er wratten zijn) gedurende 1-2 maanden, afhankelijk van de ernst van de zaak.

### Hyperthyreoïdie

Boven de luchtpijp bevindt zich de schildklier, die thyroxine produceert, het hormoon dat verantwoordelijk is voor het reguleren van de stofwisseling. Hyperthyreoïdie is de overmatige productie van dit hormoon, dat vervolgens in de bloedbaan terechtkomt.

Hyperthyreoïdie versnelt het metabolisme van het lichaam.

Rusteloosheid, slaapproblemen, overweldigende vermoeidheid, tremoren, overdreven eetlust met gewichtsverlies en gastro-intestinale problemen (diarree).

Bij vrouwen menstruatiestoornissen, kropgezwollen die het slikken belemmeren, heesheid en keelproblemen, uitpuilende ogen, fijn en broos haar en veelvuldig haarverlies.

In slechts twee maanden genas ik mijn hyperthyreoïdie en had ik geen operatie nodig.

Ik heb geen voorgeschreven medicijnen gebruikt. Mijn doktoren werden erg boos toen ik hen vertelde dat ik geen medicijnen had gebruikt om beter te worden. Op dat moment feliciteerden ze me met mijn perfecte tests waarvan ze dachten dat ze te wijten waren aan medicatie. Het was dankzij MMS en mijn verandering van levenshouding.

Bron: <https://testimoniosmms.com/?s=hipertiroidismo> Opmerking van de auteur: We moeten waarschuwen dat sommige gevallen van hyperthyreoïdie kunnen worden veroorzaakt door *Enterobius vermicularis* (pinworms). Hoewel ze zich meestal in het gastro-intestinale systeem bevinden, hebben ze de neiging om naar de hormonale zones te migreren, wat een directe invloed heeft op de hormoonspiegels.

Bij patiënten met parasieten kan behandeling met chloordioxide rusteloosheid en angst veroorzaken. Gebruik in dit geval eerst een robuuste toepassing van Protocol P

(parasieten), in combinatie met Protocol Z (zapper).

Een geschikte behandeling zou in dit geval zijn om Protocol A (amateur) of S (gevoelig) te starten, afhankelijk van de ernst. Combineer het indien mogelijk met Protocol Z. Pas later Protocol C drie weken toe.

Protocol P (parasieten) zou geschikt zijn in het geval van een bijwerking, waaronder angst en rusteloosheid.

## Infecties

Een infectie is een invasie van lichaamsweefsel door ziekteverwekkende pathogenen.

Bacteriën zijn een type ziekteverwekker. Minder dan 1% van de bacteriën veroorzaakt ziekten, maar besmettelijke bacteriën kunnen zich snel in het lichaam voortplanten en chemische stoffen afgeven die toxines worden genoemd en die weefsels kunnen beschadigen. Enkele voorbeelden van infectieveroorzakende bacteriën zijn streptokokken, stafylokokken en E. coli.

Maria (Guatemala)

Hoi. Ik heb MMS als orale behandeling gebruikt, 1-8 druppels elk uur gedurende negen uur. Daarnaast heb ik CDI in injectievorm gebruikt met een zoutwaterzak.

Omdat de druppels een infectie die ik aan de rechterkant van mijn gezicht rond mijn oog had niet wegnam, besloot ik een injectie met CDI te krijgen.

Tot mijn verbazing was één voldoende en het genas mijn infectie volledig.

Toen ik de CDI injecteerde, voelde ik de vloeistof pijnloos als een spinnenweb door mijn gezicht stromen. Ik had geen last van braken of diarree, maar was wel een tijdje vermoeid.

Ik had MMS gebruikt voor een schimmelinfectie in mijn long, Aspergillus genaamd. Wij 1

ze hebben allemaal die schimmel in de darm, maar ik heb geen idee hoe die in mijn longen terecht is gekomen.

Ik ging vijf keer naar het ziekenhuis en niemand kon diagnosticeren wat ik had. Godzijdank begon ik elk uur mms te nemen volgens het oude protocol. Ik begon met één druppel per dag, daarna vijf, totdat ik 63 druppels per dag nam (7 elk uur) toen ik de gewenste reactie kreeg van braken (godzijdank niet), en vermoeidheid waardoor ik in bed. Daarna ging ik door een soort detox met symptomen die leken op een astma-aanval, maar dan lichter. [...]

Groeten. Maria uit Guatemala

De juiste behandeling voor alle soorten infecties is Protocol C

(CDS), of Protocol B, als alternatief, zolang de infectie duurt.

Houd rekening met de grootte en plaats van de infectie om de behandeling te combineren met Protocol K (DMSO) of andere gelokaliseerde protocollen.

Als de infectie zeer ernstig is en sepsis kan veroorzaken, kan protocol Y (CDI-injectie) aangewezen zijn. Als Protocol Y niet mogelijk is, kan ook Protocol U (spoed) worden gebruikt.

## Nierkanker

Nierkanker, een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing biedt, wordt ook wel nierkanker of niercarcinoom genoemd. Het treedt op wanneer zich kwaadaardige cellen vormen in de bekleding van de kleine buisjes (tubuli) van de nier. Deze buisjes zijn verantwoordelijk voor het reinigen en filteren van het bloed. Ze slaan afvalproducten op die urine worden, die van de nieren naar de blaas gaat via een lange buis die de urineleider wordt genoemd.

De meeste niertumoren zijn asymptomatisch en worden per ongeluk gedetecteerd na beeldvormingstests voor niet-gerelateerde aandoeningen.

Symptomen kunnen zijn: zwelling en pijn in de buik, rugpijn, bloed in de urine, zwelling van de aderen rond een zaadbal (spatader), pijn aan één kant van het lichaam, gewichtsverlies. Een ander mogelijk symptoom is een abnormale kleur van de urine (bruin, roodachtig of koper), door de aanwezigheid van bloed.

Nierkanker met uitzaaiingen op de longen. Niveau IV (terminal).

De behandeling startte op 2 juli 2013 en vier maanden later had patiënte geen uitzaaiingen meer. Een jaar later bleek uit tests dat de voorheen 16.8

cm tumor was geslonken tot slechts 2 cm. Zijn arts raadde hem aan door te gaan met MMS. Vandaag is hij gezond.

Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C zijn (of protocol B als alternatief), waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan gedurende 3-6 maanden worden

gecombineerd met Protocol R met rectale irrigator. Breng 's avonds Protocol E (klyisma) aan en wissel de volgende dag af met Protocol L (bad).

Zoals bij elk kankerprotocol, kunt u aan de behandeling 5 gram *Artemisia annua* per dag toevoegen, in infusies, en de inname van 15 gram verse *Kalanchoë daigremontiana*. Zorg ervoor dat u een adequaat antikankerdieet volgt, laag in suikers en andere stoffen die het lichaam verzuren. Pas het protocol aan elk geval aan.

## Leukemie

Leukemie is een ziekte met onbekende oorzaken waarvoor de conventionele geneeskunde geen farmaceutische oplossing heeft geboden. De term leukemie betekent 'wit bloed'. Bij leukemie produceert het bloed abnormale witte bloedcellen, die zich delen om zich voort te planten. Dat genereert een proliferatie van abnormale cellen die niet afsterven of degraderen als ze ouder worden, waardoor normale gezonde cellen zich ophopen en verdringen.

De vermindering van gezonde cellen veroorzaakt problemen bij het transporteren van zuurstof naar de weefsels om infecties te genezen of bloedingen onder controle te houden.

Er zijn verschillende soorten leukemie:

1. Acute myeloïde leukemie: vermoeidheid, eetlust en gewichtsverlies, koorts en nachtelijk zweten.
2. Acute lymfatische leukemie: duizeligheid of gevoelloosheid, zwakte en vermoeidheid, ademhalingsmoeilijkheden, terugkerende infecties, overmatige blauwe plekken, koorts en frequente of ernstige neus- en tandvlesbloedingen. Dit type leukemie veroorzaakt ook de zwelling van de lymfeklieren en pijn of zwelling in de maagstreek.

Andere symptomen:

Pijnlijke botten, bloedarmoede, bleke huid en weinig inspanningstolerantie. De vermindering van het aantal bloedplaatjes kan min of meer ernstige

gevolgen hebben, zoals sporadische neus-, mond- en endeldarmbloedingen, evenals hersenbloedingen.

Het eerste geval in Chili - december 2011.

Ze ontdekten de ziekte in stadium vier (terminaal). Ik begon met deze behandeling rond april 2012, midden in de chemotherapie. Ik begon met MMS en mijn kanker begon te verdwijnen.

Ik volgde Protocol 2000 (=Protocol B in tien intakes), dat zijn tien intakes per dag. Het lukte me om een hele fles MMS en de activator mee te nemen. In juli 2012 was ik kankervrij.

Ik heb net mijn testen gedaan in maart 2013, “EN IK HEB GEEN KANKER MEER!”

Bron: <http://mmschile.ning.com>

Passende behandeling zou Protocol C (CDS) of Protocol T zijn

(terminaal) in zeer ernstige gevallen. Voor kinderen moet de dosering kleiner zijn en aangepast aan hun leeftijd.

Korstmos Sclerosus

Lichen sclerosus et atrophicus is een ziekte met onbekende oorzaak waarvoor de conventionele geneeskunde geen farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is een chronische ontsteking van de huid (dermatitis), gekenmerkt door de aanwezigheid van gerimpelde, zachte plekken, en treft vooral postmenopauzale vrouwen. De meeste vlekken of plekken verschijnen meestal in het genitale gebied, hoewel ze ook de huid op andere delen van het lichaam kunnen aantasten.

Bij het begin van de ziekte verschijnen er kleine witte vlekken op de huid. Ze kunnen glad en glanzend zijn. De aangetaste huid rimpelt en wordt dan dunner en barst gemakkelijk. Rode of paarse kneuzingen komen vaak voor. Soms verschijnen er littekens op de huid.

Andere symptomen zijn jeuk, ongemak of pijn, bloedingen en blaren.

Amparo Trujillo (Calarca, Quindio, Colombia)—6 juni 2015, 17:12

Andreas: Goedemorgen.

Zoals ik in een eerdere e-mail al zei, wachtte ik op mijn arts, een gynaecoloog-oncoloog, om mijn herstel van Lichen sclerosus te bevestigen, en hij vertelde het me gisteren. Ik heb deze ziekte al 15 jaar. Het was "ongeneeslijk" voor de vijf gynaecologen en drie dermatologen die mij behandelden. Ik deed twee jaar lang elke 15 dagen neurale therapie zonder succes.

Ik voelde me wanhopig omdat de symptomen erg onaangenaam zijn. Ik had zoveel jeuk in het genitale gebied dat ik 's nachts geen onderbroek kon dragen. Ik heb toen online onderzoek gedaan en vond dezelfde prognose van "ongeneeslijk" totdat ik Andreas Kalcker en MMS tegenkwam, en ik besloot het eens te proberen. Ik vertelde het aan mijn arts en hij raakte van streek, maar ik ging door en volgde alle aanbevelingen voor MMS en ontworming op. Het was moeilijk vanwege de sterke smaak. Toch 280

Ik genas met MMS, inclusief de ontwormingsbehandelingen (pyrantelpamoat, mebendazol en ricinusolie, plus drie klysma's), waarbij ik de behandeling een maand later herhaalde en twee maanden later opnieuw, tijdens de volle maan.

Ik begon MMS te gebruiken in juni 2014 en nam de eerste maand drie druppels drie keer per dag. Ik herhaalde de cyclus na drie maanden en opnieuw na vijf maanden. Vanaf de eerste dag gebruikte ik ook elke dag na het baden een spray (5 druppels in 20 cl water, plus een scheutje zuiveringszout). Ik blijf het in een spray over mijn hele lichaam gebruiken, vooral rond mijn navel. Het is ook mijn mondwater na het tandenpoetsen. Af en toe gebruik ik een andere mondspoeling omdat ik, zoals gezegd, de smaak onaangenaam vind.

Aan Andreas, Jim en iedereen bij Genesis II Church, hartelijk dank. Ik hoop dat je ondanks alle vervolging doorzet.



Opmerking van de auteur: hoewel zuiveringszout de pH in CD/MMS verhoogt, vermindert het de effectiviteit; het verdient de voorkeur om CDS rechtstreeks te gebruiken.

De juiste behandeling is in dit geval Protocol C (CDS) of Protocol B (basis) en combineert dit met Protocol D (dermatologie) in het getroffen gebied zolang als nodig is. Pas dan Protocol P (parasieten) toe.

## Leverkanker

Leverkanker is een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. De lever is het grootste inwendige orgaan. Het helpt het lichaam voedsel te verteren, slaat energie op en elimineert gifstoffen.

Hepatocellulair carcinoom (HCC) is het meest voorkomende type primaire leverkanker, goed voor 80-90% van de kwaadaardige levertumoren. In ongeveer 90% van deze gevallen worden de tumoren veroorzaakt door een leveraandoening zoals cirrose en worden ze gevonden in 3-4% van de postmortale onderzoeken van patiënten met cirrose.

Leverkanker vertoont meestal geen symptomen. Aangezien de meeste gevallen ontstaan door levercirrose, kunnen patiënten typische symptomen van die ziekte vertonen.

Een afname van de leverfunctie bij patiënten met cirrose kan onder andere wijzen op het ontstaan van hepatocellulair carcinoom. Het kleine percentage patiënten 281

die leverkanker ontwikkelen vanuit een gezonde lever, kunnen niet-specifieke symptomen vertonen, zoals pijn, gewichtsverlies of een voelbare massa.

De meest voorkomende symptomen zijn:

- Pijn, vooral rechtsboven in de buikstreek, ter hoogte van het rechterschouderblad of in de rug
- Gewichtsverlies zonder duidelijke oorzaak

- Een harde knobbel onder de rechter ribbenkast die door de tumor kan worden veroorzaakt of een teken kan zijn dat de lever groter is geworden
- Zwakte of vermoeidheid.

Munt Nutton, VK. 30 mei 2013

In 2010 werd bij mij leverkanker vastgesteld. Ze gaven me nog zes maanden te leven en stuurden me naar huis om te sterven. Ik ben nu 77 jaar, voel me geweldig en ben gezond, vooral dankzij MMS. De diagnose was in 2010!

Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C zijn (of protocol B als alternatief), waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol R, met een irrigator, voor 3-6 maanden. 'S Avonds is Protocol E (klyasma) essentieel, de volgende dag afgewisseld met Protocol L (bad).

Ziekte van Lou Gehrig (zie Amyotrofische laterale sclerose - ALS)  
Longkanker

Longkanker is een ziekte met onbekende oorzaak waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Longkanker treedt op wanneer er sprake is van overmatige groei van kwaadaardige cellen in dit orgaan. Het is doodsoorzaak nummer één bij zowel mannen als vrouwen.

De meest voorkomende symptomen zijn ademhalingsmoeilijkheden, een droge hoest met slijm of bloed, pijn in de bovenbuik, heesheid, zwelling in de nek en het gezicht, vermoeidheid, verlies van eetlust en daaruit voortvloeiend gewichtsverlies.

Dr. Conchi GE (dokter)

Op 14 december 2015 vonden de doktoren een massa van 5 cm op mijn rechterlong.

Voordat ik begon met de tests voor een exacte diagnose, begon ik MMS te nemen

op advies van een collega. Ik ben arts en sta zeer sceptisch tegenover alternatieve behandelingen. Ik bestudeerde de verbinding en zag dat het me kon helpen. Dus ik probeerde het een maand voor de operatie, wat delicaat was omdat de massa er kwaadaardig uitzag en de mogelijkheid bestond dat ze een halve long zouden moeten verwijderen.

Ik ben altijd optimistisch geweest, denkend dat alles goed komt, en zo niet, dan zou ik het accepteren (ik ben religieus). Ik ontdekte mensen om me heen die me veel hebben geholpen (man en kinderen) en die ik verwaarloosde, toegewijd als ik was aan mijn stressvolle baan.

Ook zal ik Loli altijd dankbaar zijn, die me in slechts 15 minuten gesprek enorm heeft geholpen. Ze vertelde me: "je hebt LEVEN voor je."

De operatie was een groot succes. Er waren geen lymfeklieren aangetast en in plaats van een halve long te verwijderen, hebben ze alleen de tumor verwijderd. Het resultaat van de intra-operatieve biopsie was tweemaal negatief. De chirurg was aangenaam verrast toen ze beseftte dat het niet nodig was om het getroffen gebied te verwijderen.

Iedereen was blij!

Omdat de tumor groot was en ik te jong ben voor kanker, hebben we met mijn goedkeuring besloten om coadjutant chemotherapie te starten voor vier sessies. Tijdens de eerste twee sessies nam ik nog steeds MMS, maar ik voelde me ziek en mijn lichaam 283

verwierp het. Ik ben er tijdelijk mee gestopt totdat ik klaar ben met de chemosessies.

Ik moet hieraan toevoegen dat ik geen last heb van 'chemo-effecten'. Ik ken mms

doet zijn "werk", en de doktoren zijn verbaasd dat ik me zo goed voel. Ik hoop dat mijn ervaring andere mensen kan helpen.

Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C zijn (of protocol B als alternatief), waarbij de dosis wordt verhoogd tot 30 ml/dag. CDS verdund in 100

ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol K met DMSO

aangebracht op de borst gedurende 3-6 maanden. Breng 's avonds Protocol L aan.

## Lupus

Lupus is vermoedelijk een "auto-immuunziekte" met onbekende oorzaak, volgens de conventionele geneeskunde, waarbij het immuunsysteem de cellen in gezonde weefsels aanvalt. Het kan verschillende delen van het lichaam beschadigen, zoals gewrichten, huid, nieren, longen, bloedvaten of hersenen.

Lupus kan verschillende symptomen vertonen, afhankelijk van het aangetaste orgaan: gewrichtspijn en -ontsteking, spierpijn, onverklaarbare koorts, rode huiduitslag (vaak in het gezicht), pijn op de borst bij diep ademen, haaruitval, bleke of paarse vingers en tenen, zon gevoeligheid, zwelling in de benen of rond de ogen, zweren in de mond, gezwollen klieren, vermoeidheid. Het kan ook bloedarmoede, verwardheid of convulsies veroorzaken.

Gerardo Villar Rodríguez—Alicante, 10 april 2016

Geboortedatum: 14/02/1959

Architect, met een MA in revalidatie en pathologie. Ik werd op twaalfjarige leeftijd gediagnosticeerd met chronische Lupus en werd sindsdien behandeld door het medische team (Reumatologie, Nefrologie en Hematologie) van het Hospital Universitario 12 de Octubre in Madrid.

In 1988 werd mijn behandeling overgebracht naar de respectieve afdelingen van het Hospital General Universitario in Alicante. Volgens mijn medische geschiedenis erfde ik de ziekte van mijn moeder. Mijn drie zussen hebben het ook. Mijn broer is de enige die het niet heeft ontwikkeld.

In mijn geval zijn er veel episodes geweest van auto-immuun hemolytische anemie, die nierfalen of schade veroorzaakten.

In het begin werd ik behandeld met corticoïden (elk jaar en in verschillende doseringen tot 2006), aangevuld met diuretica (isodiur 5), bloeddrukmedicatie (aprovel 150), immunosuppressiva (Cell Cept 500), calcium met vitamine D (Ideos), maagbeschermers (omeprazol) en antimalariamiddelen (Dolquine 200).

In de afgelopen jaren begon ik symptomen te vertonen van kleine epileptische aanvallen, blijkbaar veroorzaakt door de antifosfolipide-antilichamen van mijn ziekte. Deze werden behandeld met bloedverduunners (Sintrom) en anti-epileptica (Keppra 1000). Ik moest dus ook op controle bij Hematologie en Neurologie. Ik leek 'goed onderhouden' te zijn.

Sinds begin 2014 ben ik op zoek gegaan naar een andere oplossing die niet zoveel bijwerkingen en verstoringen in mijn dagelijks leven veroorzaakte.

Ik leerde over MMS en zijn afgeleide CDS. Het is chloordioxide in verschillende doseringen. Na een paar maanden 'peinzen', toen het tijd was voor mijn zes maanden durende controle bij REUMATOLOGIE (begin december 2014), besloot ik mijn voorgeschreven medicijndoses te verlagen en mijn eerste cyclus van CDS te starten (Protocol 101). Ik volgde de kuur drie weken, daarna een week rust en daarna nog drie weken kuur. Ik bleef "normale" laboratoriumtestresultaten hebben.

Ik stopte met het controleren van de bloedstolling en ik besloot niet door te gaan met CDS, denkend aan de mogelijke "rebound-effecten" die opeenvolgende behandelingen zouden kunnen hebben.

In juni 2015 had ik mijn laboratoriumwerk van zes maanden bij reumatologie zonder voorgeschreven medicijnen en met vergelijkbare testresultaten. Hetzelfde gebeurde bij de controle van december 2015. Mijn testresultaten waren vergelijkbaar met voorgaande jaren.

Iemand ontdekte dat ik mijn gezondheidskaart niet gebruikte om mijn voorgeschreven medicijnen te krijgen. Op dit moment ben ik al 16 maanden drugsvrij, hoewel ik alternatieve behandelingen gebruik waarvan ik denk dat ze de medicijnen hebben vervangen. Het moeilijkste om onder controle te houden is mijn bloeddruk, hoewel ik het redelijk goed doe met fytotherapie en zorgvuldige voeding.

Een passende behandeling is in dit geval Protocol A (amateur) voor een week, gevolgd door Protocol C (CDS) voor drie weken of Protocol B

(basis), gecombineerd met Protocol E (klysma) om de drie dagen. Gebruik Protocol D (dermatologie) bij huidaandoeningen en Protocol J (mondwater) bij mondproblemen.

## Ziekte van Lyme

De ziekte van Lyme, ook wel Lyme-borreliose genoemd, is een infectieziekte die wordt veroorzaakt door de spirocheet *Borrelia Burgdorferi*. Het is de ziekte die het meest wordt overgedragen door teken in Europa en de VS. Wilde knaagdieren (niet gewone muizen en ratten) en herten zijn de belangrijkste dragers van deze teken (*Ixodes Ricinus*-soorten).

Vroege en gelokaliseerde symptomen van de ziekte van Lyme (stadium 1) beginnen dagen of zelfs weken na de infectie. Het zijn griepachtige symptomen en omvatten rillingen, koorts, algemeen ongemak, hoofdpijn en gewrichtspijn, spierpijn en nekstijfheid.

Er is vaak een uitslag met een bulls-eye-uitstraling, een vlakke of licht verheven roodheid op de plaats van de tekenbeet, meestal met een lichter gebied in het midden. Deze uitslag kan vrij groot zijn en zich in omvang verspreiden en wordt erythema migrans genoemd.

Symptomen kunnen komen en gaan. De ziekte van Lyme kan zich uitbreiden naar de hersenen, het hart en de gewrichten.

Vroege verspreiding Symptomen van de ziekte van Lyme (stadium 2) kunnen weken of maanden na de tekenbeet optreden en omvatten gevoelloosheid of pijn in het zenuwgebied, verlamming of zwakte in de gezichtsspieren, hartproblemen, ademhalingsmoeilijkheden. Late uitzaaiing Symptomen van de ziekte van Lyme (stadium 3) kunnen maanden of zelfs jaren na de infectie optreden. De meest voorkomende zijn abnormale spierbewegingen, gewrichtszwelling, spierzwakte, gezichtsverlamming en tintelingen, spraak- en cognitieve stoornissen.

"Geachte Jim,

Ik kreeg de diagnose Parkinson en de ziekte van Lyme, waarvoor ik een standaardbehandeling kreeg met dopamine en antibiotica. Ik merkte een aanzienlijke verbetering, maar nu is mijn gezondheid langzaam weer verslechterd.

Sinds twee weken gebruik ik MMS. Ik voelde me misselijk toen ik acht keer per dag drie druppels innam, dus verminderde ik het tot zeven keer en verhoogde het vervolgens tot drie druppels, vijftien keer per dag. Vorige week ging ik door in een tempo van 1 druppel, 15

keer per dag.

Het is grappig; Ik voel me zoveel beter. Het werkt! Ik ben heel blij en ik ben van plan het het hele jaar door te gebruiken of zo lang als nodig is en dan voor de zekerheid over te stappen op een onderhoudsdosis. Ik zal ook paradophillus en Indiagrass nemen.

Bedankt voor het redden van mijn kwaliteit van leven.

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C (of Protocol B als alternatief), waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS opgelost in 100 ml CDS.

ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol R (rectale irrigator) na afzettingen gedurende drie weken. Pas 's avonds Protocol E toe

Er zijn ook getuigenissen van mensen bij wie de behandeling niet werkte en die de behandeling van Dr. Daniel gingen doen. Ze werkt al meer dan 20 jaar met terpentijn (bijvoorbeeld van Soria Natural®). Ze doet minimale hoeveelheden terpentijn op suikerklontjes. Doses zijn erg klein, van 2,5 ml tot 5

ml hooguit, en maakt gebruik van een natuurlijke destillatie van terpentijn uit bomen. Dit is niet de terpentijn die we bij bouwmarkten kopen..

lymfoom

Lymfoom is kanker die ontstaat in het lymfeweefsel, met de proliferatie van lymfocyten (de afweercellen van het immuunsysteem). Het komt voornamelijk voor in de lymfeklieren, hoewel het ook andere weefsels kan aantasten, zoals de milt en de thymus. De ziekte verzwakt het immuunsysteem van de patiënt.

Lymfoom manifesteert zich vaak als gezwollen lymfeklieren die voelbaar zijn wanneer ze verschijnen in zichtbare gebieden zoals de nek, oksels of lies. De klontjes kunnen 287

pijnloos zijn en onopgemerkt kunnen blijven als ze zich op minder toegankelijke plaatsen bevinden, zoals de buik, het mediastinum, enz. Andere symptomen zijn koorts, overvloedig nachtelijk zweten en onverklaarbaar gewichtsverlies. Als het beenmerg wordt aangetast, kan het bloedarmoede veroorzaken.

Rob Avery (Sr. Australië) – Non-Hodgkin folliculair lymfoom Hallo, mijn naam is Rob. Vier jaar geleden werd bij mij non-Hodgkin folliculair lymfoom vastgesteld. Ik heb net over mms gehoord en ik geef het een kans. Ik heb nog geen resultaten, maar ik heb er veel vertrouwen in.

Aan de andere kant heb ik al 30 jaar chronische schouder- en rugklachten (ik ben trouwens 49). Ik gebruik nu een week MMS en de pijn in mijn schouder en rug is aanzienlijk verminderd. Ik weet niet zeker of dit een placebo-effect is, maar God is vriendelijk en ik heb geen pijn meer.

De adequate behandeling zou Protocol C (CDS) of Protocol T zijn

(terminaal) voor zeer ernstige gevallen, gecombineerd met Protocol K (DMSO) in het getroffen gebied en Protocol E (klysma) zo lang als nodig is tot herstel.

## Malaria

Malaria is een ziekte met onbekende oorzaak waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het wordt geproduceerd door de eencellige parasiet Plasmodium en wordt overgedragen door de beet van de vrouwelijke mug van de soort Anopheles. De ziekteverwekker vermenigvuldigt zich in de lever en infecteert de rode



bloedcellen van het individu. Wanneer het onbehandeld blijft, brengt het het leven van de patiënt in gevaar omdat het de bloedtoevoer naar vitale organen verstoort.

Het is de meest wijdverspreide slopende ziekte. Tussen 700.000 en 2,7

miljoen mensen sterven elk jaar aan malaria, waarvan 75% kinderen zijn in endemische gebieden in Afrika. Evenzo veroorzaakt het ongeveer 400-900 miljoen gevallen van acute koorts per jaar bij kinderen (jonger dan vijf jaar) in de genoemde gebieden, en het is een van de oudst bekende ziekten.

Symptomen:

Koorts, rillingen, zweten en hoofdpijn. Het kan ook gepaard gaan met braken, misselijkheid, griepachtige symptomen, hoest, bloederige ontlasting, spierpijn, geelzucht, falen van de bloedstolling, shock, nier- of leverfalen, stoornissen van het centrale zenuwstelsel en coma.

dr Jan buit

Ik ben een arts die besloot naar Gambia te gaan om arme mensen te helpen met hun malariaprobleem, aangezien er elke minuut een kind sterft. Ik heb een heel eenvoudige remedie gevonden om te helpen, en het is niets anders dan zout met citroensap. Het zout heeft een extra zuurstofradicaal genaamd NaClO<sub>2</sub>.

De Gambiaanse regering stond me toe om de armen te helpen genezen van malaria omdat ze wisten dat het werkte. Ik werkte met een Ierse arts die malaria behandelt voor een pond per behandeling. Patiënten zonder koorts stuurt hij naar huis om te overnachten. Hij beweert dat de behandeling 100% effectief is.

Videotranscriptie:

Klaas Proesmans (directeur bij Waterreferentie centrum, Rode Kruis Internationaal)

“We kwamen een aantal zeer interessante technologieën tegen, altijd op het gebied van water, gezondheid en energie. We kwamen een van die zuiveringssystemen tegen die al, waarschijnlijk al meer dan 100 jaar, bestonden op basis van natriumchloriet.

De eerste gegevens over het gebruik van natriumchloriet kwamen eigenlijk uit Vlaanderen (misschien 20 km van mijn woonplaats Oostende), waar we een kuuroord hebben. En in dat kuuroord konden ze voor de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) mensen met huidziekten en kleine infecties helpen, allemaal met behulp van natriumchloriet. Er is gezegd en geschreven dat het gebruik van natriumchloriet het lichaam binnen een uur tot vier uur reinigt van de malariaparasiet. Dat was te mooi om niet verder te gaan, in verder onderzoek.

Via ons netwerk, aangezien we zijn aangesloten bij het Internationale Rode Kruis, hebben we contact opgenomen met een aantal nationale verenigingen waar malaria voorkomt. Een van hen was in Oeganda. We hebben contact opgenomen met de secretaris-generaal van de nationale vereniging; we legden uit wat de bedoelingen waren. En we kwamen hier alleen maar om naar het veld te kijken en de verschillende stappen die we moesten nemen om dit soort test, pilotcase, te doen.

We hebben een bezoek gebracht aan het Nationaal Agentschap voor Geneesmiddelen, de minister van Volksgezondheid en iedereen die betrokken is bij volksgezondheid en waterzuivering. We identificeerden een dorp.

Welnu, de nationale vereniging identificeerde een dorp - we hadden er niets mee te maken - het 289

en ze kozen voor Iganga. Iganga werd om twee redenen door het Rode Kruis gekozen: ten eerste omdat de nationale autoriteiten natriumchloriet gebruiken om water te zuiveren, wat precies hetzelfde is als het WRC water zuivert; en ten tweede omdat ze in dat gebied doorlopende water- en sanitatieprogramma's hebben, wat erg handig is voor het WRC. We willen in deze decembermaand kijken naar het effect dat natriumchloriet heeft op het menselijk lichaam nadat ons een glas water is aangeboden.

We zijn begonnen met het mobiliseren van de lokale bevolking; we hadden de medewerking van de nationale samenleving. Veel vrijwilligers gingen op hun fiets, motor of auto, wat ze ook hadden, door de straten. Op de eerste dag van de operatie verzamelden we 162 patiënten uit alle omliggende dorpen en we identificeerden slechts vijf malaria-positieve mensen.

We doen een kleine bloedtest, gewoon een kleine prik, en een snelle malariatest. De positieve worden naar het lab gestuurd voor een grondige test onder de microscoop.

En die krijgen één glas gezuiverd water aangeboden, op dezelfde manier als de nationale autoriteiten het maken. Dan vragen we ze de volgende dag terug te komen voor een nieuwe controle.

De volgende dag, vroeg in de ochtend, denk ik dat toen we in het ziekenhuis aankwamen, er al zo'n 200 verse nieuwe patiënten moeten zijn geweest, samen met de vijf van de vorige dag. Van deze vijf werden er vier malaria-negatief bevonden. Een van hen had nog steeds malariaparasieten, en dat was waarschijnlijk een persoonlijke kwestie, want die man, Isaac heette, was er zo slecht aan toe dat ik zei: "Geef hem maar een halve dosis." Isaac kreeg een volledige dosis en hij kwam de volgende dag terug, zijnde 17 december, en was ook vrij van malaria.

Elke dag hadden we zo'n 150-200 mensen. In totaal identificeerden we samen met de lokale gezondheidsautoriteiten en artsen 154 malaria-positieve patiënten. Ze werden allemaal behandeld en ze waren allemaal 24-48 uur later malaria-negatief, zonder enige bijwerkingen!

We hebben de operatie goed genoeg afgesloten. We gaan in januari terug om onvoorziene omstandigheden veilig te stellen. We hebben de operatie beëindigd om verslag uit te brengen aan de secretaris-generaal van het Oegandese Rode Kruis en ook om verslag uit te brengen aan het WRC over de resultaten van deze veldtest.

Al met al 100% genezen mensen, in minder dan vijf dagen, allemaal binnen 24-48 uur.

Dat vraagt om nader onderzoek.”

Video: <https://youtu.be/liexMTG59nI>

#### A) Snel protocol voor malaria

Als de volwassen patiënt niet te zwak is:

- Neem twee doses van 15 druppels, drie uur na elkaar.
- Dat zou genoeg moeten zijn. Zo niet, neem dan de volgende dag nog een dosis van 15 druppels.

#### B) Malaria soft-protocol:

Als de volwassen patiënt te zwak is:

- 8 druppels CD bij de eerste inname
- 5 druppels CD 2 uur na de eerste inname
- 5 druppels CD 4 uur na de eerste inname
- 6 druppels CD 6 uur na de eerste inname
- 8 druppels CD 8 uur na de eerste inname
- 8 druppels CD voor het slapengaan

Totaal: 40 druppels op één dag

Malaria zou moeten verdwijnen. Neem voor hardnekkige gevallen nog een dosis van 10 druppels.

Voor baby's:

Vier dagelijkse innames van 1 druppel om de 3 uur, indien nodig te verhogen naar 2 druppels.

Voor kinderen:

Vijf dagelijkse innames van 1 druppel om de 2 uur voor elke 11 kg gewicht.

Twee dagen toedienen.

(Ontleend aan het rapport van Alfredo)

Opmerking van de auteur: Er zijn beweringen dat CDS niet werkt bij malaria; dit is niet waar. Maturou Ishii (Japan) heeft de doeltreffendheid ervan in Afrika kunnen bevestigen, met behulp van een protocol van 20 ml CDS in 300 ml water elk uur gedurende drie uur (3 doses, één per uur). De behandeling kan de volgende dag herhaald worden.

Het voordeel van CDS is dat hogere doseringen ingenomen kunnen worden zonder bijwerkingen of diarree. Het nadeel is dat CDS gevoelig is voor zonlicht en warmte als de fles eenmaal is geopend.

Meningitis

Meningitis kan viraal of bacterieel zijn.

Virale meningitis is een infectie van het centrale zenuwstelsel, gekenmerkt door de ontsteking van de vliezen (hersenvliezen) die de hersenen en het ruggenmerg bedekken.

Terwijl 80% van meningitis viraal is, wordt 15-20% veroorzaakt door bacteriën en de rest is te wijten aan chemische reacties, schimmels, voorgeschreven medicijnen en andere ziekten.

Meningitis is zeldzaam maar mogelijk dodelijk. De complicaties kunnen de hersenen aantasten en bewusteloosheid, hersenbeschadiging en schade aan andere organen veroorzaken. Omdat het snel vordert, zijn vroege diagnose en behandeling cruciaal om ernstige nawerkingen en overlijden te voorkomen. De conventionele geneeskunde heeft deze ziekte niet succesvol behandeld.

Bacteriële meningitis is acuut en vereist dringende ziekenhuisopname.

Symptomen zijn onder meer koorts en tremoren, verwardheid, stemmingswisselingen, misselijkheid en braken, gevoeligheid voor licht, hevige hoofdpijn en een stijve nek. Er kunnen periodes zijn van rusteloosheid, een uitstulping in de fontanel (zachte plek op het hoofd) van

baby's, snelle ademhaling en prikkelbaarheid bij kinderen, en een ongebruikelijke houding met het hoofd en de nek naar achteren gebogen.

Virale meningitis vertoont mildere klinische symptomen. Het manifesteert zich meestal met hoofdpijn, maar dit zijn processen zonder complicaties en de behandeling is erop gericht de symptomen te verlichten. Meningitis veroorzaakt door het herpes simplex-virus vereist echter speciale aandacht. Als het compliceert met encefalitis, kan het onomkeerbare neurologische aandoeningen veroorzaken.

André Rogers

Hallo meneer Humble

Ik begon vijf dagen geleden met MMS nadat ik virale meningitis had opgelopen, die niet kan worden genezen met de conventionele geneeskunde. Ik had een aanval van misselijkheid en een beetje diarree op de eerste dag. Op de derde dag waren al mijn symptomen verdwenen en ze zijn niet teruggekomen. Er lijken geen extra bijwerkingen te zijn. Ik heb al dertig jaar last van psoriasis in mijn knieën en ellebogen. Hoewel er nog steeds wat roodheid is, zijn alle korstjes nu verdwenen.

Bedankt,

Bron: [http://genesis2church.org/list-all-mms-testimonials-html?amp;start=200&jsn\\_setmobile=nee&start=360](http://genesis2church.org/list-all-mms-testimonials-html?amp;start=200&jsn_setmobile=nee&start=360)

Een geschikte behandeling voor deze ziekte is Protocol U (urgent), gevolgd door Protocol B (basis) of C (CDS) als alternatief, in combinatie met Protocol K (met DMSO) op de achterkant van de nek. In zeer ernstige gevallen kan Protocol Y (intraveneuze injectie) worden overwogen, altijd uitgevoerd door een medische professional.

Migraine (zie Hoofdpijn)

Migraine is een intense hoofdpijn die meestal een kant of een deel van het hoofd aantast en vaak gepaard gaat met misselijkheid en braken.

Mario G.—Lima (Peru)

Ik heb last van migraine sinds ik 14 was en vertelde dat ik de rest van mijn leven pillen zou moeten slikken.

In december 2011 nam ik mms, en ik had snelle veranderingen in slechts een week. De migraine die ik vroeger om de twee dagen had, verdween.

Bron: <https://www.youtube.com/watch?v=ZePuN dOTqU&nohtml5=False> 2

Opmerking van de auteur: Bij chronische migraine die gepaard gaat met allergieën zoals huisstofmijt, is een parasitaire besmetting zeer waarschijnlijk, of het nu gaat om pinworms, Toxocara Canis of andere.

In ernstige en terugkerende gevallen raden we Protocol P (parasieten) aan.

In het begin kunnen patiënten meer hoofdpijn en migraine krijgen die later verdwijnen. De oorzaak kunnen de gifstoffen zijn die door de dode parasieten in het bloed vrijkomen; het is een tijdelijk effect van een genezingscrisis.

Pfeiffer (Epstein-Barr-virus)

Mononucleosis is een besmettelijke ziekte (ook bekend als de harde koorts, klierkoorts, de ziekte van Pfeiffer en meer in het algemeen als de "kusziekte") die wordt veroorzaakt door het Epstein-Barr-virus (EBV) van dezelfde familie als het herpesvirus.

In zeldzame gevallen wordt de ziekte veroorzaakt door het cytomegalovirus en in 1% gevallen door Toxoplasma gondii.

Kenmerkende symptomen zijn koorts, faryngitis of keelpijn en gezwollen lymfeklieren, meestal in de nek.

Zie Epstein-Barr-virus

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C (CDS) voor drie weken. We raden de twee Zapper-programma's voor virale pathogenen (Epstein Barr, Cytomegalovirus) aan, die zeer succesvol zijn geweest.

MRSA (Zie Staphylococcus)

## Multiple sclerose

Multiple sclerose (MS) is een ziekte met onbekende oorzaak waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het gaat om het begin van demyeliniserende, neurodegeneratieve en chronische schade aan het centrale zenuwstelsel. Myeline is de vetachtige substantie die de zenuwcellen omhult en beschermt, zoals het omhulsel van een elektriciteitsdraad, waardoor de zenuwen hun impulsen sneller kunnen doorgeven. Op dit moment is de oorzaak van MS onbekend.

Opmerking van de auteur: ik ben op de hoogte van verschillende gevallen van verkeerde diagnose van multiple sclerose waarvan later werd bevestigd dat het borreliose (de ziekte van Lyme) was, na een levend bloedonderzoek onder een microscoop in een donker veld.

Patiënten kunnen gedragsveranderingen vertonen (apathie, gebrek aan motivatie, quasi-depressie, of aan het andere uiterste, verlies van remming, impulsiviteit, agressiviteit en opvliegendheid, infantilisme, enz.), en veranderingen in cognitieve functies (het vermogen om te plannen, mentale flexibiliteit, redenering).

Aangezien multiple sclerose de hersenen en het ruggenmerg aantast en degeneratief is en potentieel invaliderend, is het begrijpelijk dat patiënten ook emotioneel lijden. Depressie, angst, woede, angst en andere extreme emoties komen vaak voor bij MS-patiënten of patiënten met nauw verwante ziekten.

Ik heb multiple sclerose en ik denk dat het komt door ziekteverwekkers. Ze voerden laboratoriumtests uit en vonden: de ziekte van Lyme (borreliose), longontsteking, chlamydia, Epstein Barr, mycoplasma's, Candida-gist, Blackberry-schimmel en vele anderen.

Ik heb chelatietherapie gedaan om zware metalen uit mijn lichaam te verwijderen: kwik, lood, arseen, cadmium, enz. Ik heb op veel behandelingen gereageerd en mijn gezondheid verbeterd.

Ik gebruik MMS al meer dan een maand. Ik begon langzaam vanwege de ernst van mijn ziekte. Ik heb mijn dosering geleidelijk verhoogd van één



druppel, eenmaal per dag naar vijf druppels, vijf keer per dag. Ik ging door met lage doses voor de veiligheid en om mijn aantal bloedplaatjes te laten herstellen. Ik ervoer misselijkheid en scheidde schuimend water uit mijn darm (ik denk dat het dode gist was). Ik merk veel verbeteringen zoals vermindering van oedeem in handen, voeten, benen, armen, gezicht, buik en de zwelling van de lymfeklieren onder mijn armen neemt af. Mijn ademhalingspatroon is ook dieper.

De ouderdomsvlekken op de rug van mijn handen zijn aan het verdwijnen. Mijn nagelriemen verliezen hun verharde richels rond mijn nagels. De verticale en horizontale ruggen 295

op mijn nagels verdwijnen. Mijn huid en nagels zijn helder in plaats van bleek en dof.

Ik sprak met Jim en hij raadde me aan om twee weken met de huidige dosis door te gaan en daarna door te gaan met een onderhoudsdosis van zes druppels per dag. Ik denk dat ik dat ga proberen, maar afhankelijk van mijn herstel ga ik door met vijf druppels, vijf keer per dag, zolang ik verbeteringen merk.

Multiple sclerose is een uitdagende ziekte en de behandeling kan langer duren. Ik ben ook 8 pond en 6 centimeter van mijn middel afgevallen, ook al ben ik niet op dieet.

Bron: <http://mmstestimonials.is/various-problems?start=20>

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C (of Protocol B als alternatief) en Protocol Z. Het kan ook worden gecombineerd met Protocol K (met DMSO) gedurende 3-6 maanden. 'S Nachts kunnen we Protocol E om de 2-3 dagen toepassen.

Sommige artsen gebruiken Protocol Y (intraveneuze injectie), maar er zijn tot nu toe geen sluitende resultaten. Dr. Julian R. raadt aan om het te combineren met hoge doses melatonine.

Nefritis

(Zie acute proliferatieve glomerulonefritis)

Nefritis is een ontsteking van het nierweefsel waarbij de glomeruli, de tubuli of het interstitiële weefsel eromheen betrokken kunnen zijn. Het wordt vaak veroorzaakt door een infectie of toxines en wordt door de conventionele geneeskunde als een auto-immuunziekte beschouwd, aangezien er geen oorzaak is vastgesteld.

Symptomen zijn onder meer bloed in de urine (hematurie), eiwit in de urine (proteïnurie), nierfalen, overmatig urineren (polyurie), misselijkheid en braken, donkere urine, koorts, huiduitslag, jeuk, vermoeidheid, ademhalingsproblemen, verlies van eetlust, pijn bij het plassen en hoge arteriële druk. Bovendien houden patiënten vocht vast omdat de nieren hun functie niet goed kunnen uitoefenen 296

urine te elimineren. Deze retentie kan leiden tot zwelling in de voeten, enkels, benen en handen.

Andy Zuopko—01/05/2015 Verenigde Staten

Ik leed aan nefritis en mijn voeten waren meer dan twee jaar gezwollen. Ik volgde Protocol 1000 (= Protocol B) en in 10 dagen nam de zwelling af en zijn beide voeten nu weer normaal. Bedankt Jim.

Linda Davies - 21/07/2013 Australië

Sinds ik vorig jaar een nierontsteking had, herkende ik de symptomen van twee pijnlijke plekken in mijn rug, de ene iets hoger dan de andere. Het was zondag en ik kon geen dokter vinden, dus dacht ik erover om met mms te beginnen voordat ik maandag naar mijn dokter ging.

Ik nam zondag ongeveer vijf keer 3 druppels. De pijn was weg toen ik de volgende dag wakker werd. Ik stopte met het gebruik van MMS en de pijn kwam terug, dus nam ik 3 druppels, drie keer per dag, tot woensdag toen ik me realiseerde dat ik genezen was.

Telkens wanneer we worden blootgesteld aan ziektekiemen en ik moet hoesten, neem ik MMS. Ik ben al vijf jaar niet meer ziek geweest. Ik heb altijd een klein flesje bij me. Ik gebruikte het ook om parasieten te elimineren die ik in China had opgepikt, iets waarvoor mijn arts me niet kon helpen.

Prachtig!!!

De juiste behandeling is in dit geval Protocol C (CDS) of Protocol B (basis), gecombineerd met Protocol K (met DMSO) in het getroffen gebied zolang als nodig is.

Artrose

Artrose (OA) is een ziekte met onbekende oorzaak waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is een degeneratieve, chronische aandoening die schade veroorzaakt aan het kraakbeen in de gewrichten. Ook bekend als "reuma door slijtage", is de oorsprong zogenaamd mechanische stress en geen ontsteking zoals artritis

In een vergevorderd stadium veroorzaakt artrose misvormingen. De meest getroffen gewrichten zijn de hals- en lendenwervels, heupen, handen, knieën en enkels.

Gewoonlijk laait artrose op na een aanhoudende inspanning en verdwijnt in rust.

Pijn als gevolg van kraakbeendegeneratie en bot-tot-bot raspen. In het begin verschijnt de aandoening bij het bewegen van een gewricht en verdwijnt in rust, maar wanneer de ziekte gevorderd is, blijft deze ook in rust. Naast pijn kunnen patiënten een krakend of schurend geluid horen als gevolg van gebrek aan smering en verwijding van het gewricht; botsproten van de laterale groei van botten; ontsteking en daaropvolgend oedeem, vochtretentie en stijfheid na perioden van inactiviteit.

Maria Alicia Saez Vidal

Hallo Angelica, ik wil je vertellen dat ik 45 dagen MMS gebruik en dat de resultaten zeer gunstig zijn. Ik ben erg dankbaar en blij dat ik MMS heb ontdekt.

Ik leed aan zeer ernstige artrose in mijn handen. Ik kon het huishouden niet doen omdat alles wat ik vastgreep uit mijn handen zou vallen en ik had vreselijke pijn. Mijn handen werden gevoelloos en ik had pijnlijke krampen.

Artsen schreven alleen paracetamol en diclofenac voor, wat niet veel deed om mijn pijn weg te nemen. Ze deden testen en ontdekten dezelfde ziekte, maar nu ook in mijn heupen en knieën. Bovendien lijd ik aan diabetes en alle ontstekingsremmers hebben mijn linker nier beschadigd. Ik was zo opgezwollen dat mijn handen en voeten leken te barsten.

Uit het niets kreeg ik de kans om iemand te ontmoeten die me over MMS vertelde. Ze gaf me haar nummer en ik belde haar. Ik begon het te nemen en op de vierde dag merkte ik al een positieve verandering.

Het is heerlijk om mijn handen weer te kunnen gebruiken. De pijn en de zwelling verdwenen! Bovendien blijft mijn bloedsuikerspiegel op een bijna normaal niveau. Ik voel me geweldig! Mijn leven is compleet veranderd. Ik ben zo blij dat ik MMS heb genomen!

Heel erg bedankt aan de persoon die me vertelde over dit prachtige, wonderbaarlijke product, en bedankt, Angelica, GOD ZEGEN U.

Hartelijke groeten,

Passende behandeling zou in dit geval Protocol C of B zijn

als alternatief, na Protocol K (DMSO) op de getroffen gebieden, gedurende drie maanden.

Osteomyelitis (Staphylococcus/SARM)

Osteomyelitis is een plotselinge infectie van het bot en het beenmerg, meestal veroorzaakt door pyogene bacteriën, mycobacteriën, schimmels of andere organismen die worden overgedragen van de huid, spieren of geïnfecteerde pezen in de buurt van een bot. De infectie kan ook ergens anders beginnen en zich via de bloedbaan naar de botten verspreiden, of ontstaan na een botoperatie. Risicofactoren zijn onder meer recent trauma, diabetes, hemodialyse en intraveneuze drugsverslaving.

Botpijn, overmatig zweten, koorts en rillingen, algemeen ongemak, rusteloosheid, zwelling van enkels, voeten en benen en pijn op de plaats van de infectie.

Zie: Staphylococcus

De juiste behandeling is in dit geval Protocol C (als CDS) of Protocol B (basis), gecombineerd met Protocol D (dermatologie) op het aangetaste gebied zolang als nodig is.

Osteoporose

Osteoporose is een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen farmaceutische oplossing biedt. Het is een pathologie die wordt veroorzaakt door de vermindering van de botmassa, zowel de eiwitten die de matrix of structuur vormen als de minerale calciumzouten die het bevat.

Opmerking van de auteur: De echte oorsprong van osteoporose ligt in het proces van compensatie van interstitiële metabole acidose. Het lichaam heeft calcium nodig om de zure pH te compenseren, waardoor oxalaten worden geproduceerd. Het gebruikt zoveel mogelijk calcium ter compensatie. Als het het niet uit voeding haalt, absorbeert het lichaam calcium uit de botten als alternatief om het zuur in het bloed en de weefsels in evenwicht te brengen.

Het is essentieel om uw dieet aan te passen en een sedentaire levensstijl te vermijden om het lichaam zoveel mogelijk te alkaliseren.

Osteoporose staat al jaren bekend als de stille epidemie omdat het geen symptomen veroorzaakt. In deze gevallen verliezen we de kans om het verlies van botmassa te stoppen en het risico op nieuwe fracturen te verminderen.

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C (CDS) of Protocol B (basis) voor drie maanden.

Drink indien mogelijk elke dag tussen de 150 en 250 ml zeewater voor remineralisatie.

Pas uw dieet aan en zorg er vooral voor dat u de verzuring van het lichaam door de inname van koolhydraten en suikers vermijdt. Een of twee theelepels diatomeeënaarde kunnen aan de dagelijkse voeding worden toegevoegd.

## Otitis

Otitis is een typische oorontsteking, een ontsteking van het middenoor (achter het trommelveel) die zich vult met vocht door de aanwezigheid van bacteriën of virussen die het lichaam binnendringen via de mond of de neus.

Baby's en jonge kinderen trekken aan hun oren of krabben eraan. Ze kunnen gehoorproblemen, koorts, oorafvoer en heel vaak braken hebben.

Opmerking van de auteur: Er zijn drie manieren om een uitwendige oorontsteking te behandelen: 1. Met gas

2. Met CDS-druppels

3. Met geactiveerde CD-druppels (MMS)

1. Protocol G (gas/glas):

- Activeer 6-8 druppels in een drinkglas, zonder water toe te voegen. Plaats onmiddellijk de rand van het glas over het aangetaste gebied, vang het gas erin op en zorg ervoor dat de vloeistof het oor niet raakt.
- De behandeling duurt meestal één tot drie minuten en nooit langer dan vijf minuten om irritatie te voorkomen. Het kan zo vaak als nodig worden herhaald, met tussenpozen van een uur tussen de toepassingen.
- Het verdampende gas is het ontsmettingsmiddel; het is niet nodig om het oor nat te maken.

Dit protocol kan gunstig zijn voor de behandeling van interne oorproblemen. Het glas bedekt het oor waardoor het gas verder in de gehoorgang kan doordringen waar, als het opgezwollen is, het water niet kan komen.

2. Protocol O (Oogheelkunde) – CDS daalt

- Gebruik 2-4 ml CDS van 0,3% (3000 ppm) in 30 ml (one ounce) warm water of CDS.

- Vul een druppelaar en doe de druppels in het oor terwijl u op één kant ligt, en laat de oplossing 1-2 minuten intrekken.
- Verwijder overtollige vloeistof met een tissue bij het weer opstaan.

### 3. Protocol O (Oogheelkunde) – CD valt weg

- Gebruik 2-4 druppels CD geactiveerd in een verhouding van 1:1 en voeg dan 30 ml warm water toe.

Aanbevolen: protocol C (CDS) of B (basis)

Ik heb last van otitis en tonsillitis sinds ik een peuter was. Ik heb in mijn leven zoveel antibiotica gebruikt (allemaal op recept) dat ze geen enkel effect meer op me hebben.

De krachtigste pijnstillers zouden kunnen helpen. Toen, een jaar geleden, keek ik naar de conferentie van Andreas Kalcker, las ik het boek van Jim Humble en besloot ik mms te proberen.

Het was heerlijk om voorgoed van deze infecties af te komen en nooit meer keel- en oorpijn te hebben. Op het moment dat de infectie begint, neem ik MMS en het verdwijnt binnen enkele uren.

Mensen hebben het recht om meer te weten te komen over MMS, en ik denk dat artsen de plicht hebben om het te onderzoeken en het aan patiënten voor te schrijven als ze dat nodig achten.

Bron: <https://testimoniosmms.com/?s=otitis>

Een geschikte behandeling voor uitwendige oorontstekingen is Protocol G (gas), Protocol C (CDS) of B (basis), gecombineerd met Protocol J (vreugdevolle mondspoeling). We raden aan om een paar druppels DMSO aan het mondwater toe te voegen.

### Eierstokkanker

Eierstokkanker is een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Eierstokken hebben een

voering gemaakt van epitheelcellen. De meeste eierstokkankers komen voort uit de kwaadaardige transformatie van deze cellen. De ziekte treft vooral vrouwen tussen de 50 en 70 jaar. Het is de meest voorkomende vorm van kanker van het vrouwelijke voortplantingssysteem.

Symptomen kunnen optreden wanneer de ziekte zich al in een vergevorderd stadium bevindt, maar er zijn waarschuwingssignalen die een vroege opsporing mogelijk maken:

- Pijn in het bekkengebied of het onderste deel van de buik, vergelijkbaar met indigestie.
- Moeite met het doorslikken van voedsel
- Een vol gevoel zonder veel te eten
- Urinaire symptomen, zoals een constante aandrang om te plassen.

Er kan zwelling van de buik optreden als gevolg van vochtretentie of een toename van de grootte van de eierstokken. In dit stadium kunnen patiënten bloedarmoede krijgen of afvallen.

Deze symptomen kunnen ook worden veroorzaakt door goedaardige ziekten of kanker in verschillende organen. Wanneer de oorzaak eierstokkanker is, hebben de symptomen de neiging aan te houden en een verandering van het gebruikelijke aan te geven.

Mijn naam is Lidia Iwaniuk. Ik ben Pools en een professionele kinesioloog.

Ik woon al tien jaar in Chili. In september 2015 voelde ik me ongemakkelijk (pijn in mijn eierstokken) en ging ik wat testen doen. Ze gaven me de resultaten: ik had vijf cysten in mijn eierstokken. In december kreeg ik de diagnose eierstokkanker met tumoren van 4-5 cm. De medische optie was om me open te maken en alles te verwijderen. Omdat ik niet wilde dat ze me zouden verminken, begon ik online naar informatie te zoeken totdat ik de website van Angelica Costa in Chili vond. We hebben gepraat, we hebben elkaar ontmoet en we hebben de stappen opgesteld die moeten worden gevolgd met MMS, CDS en DMSO. Dit zijn producten waar ik over had



gehoord, maar Angelica heeft me geleerd hoe ik ze het meest effectief kan gebruiken. Als kinesiooloog gebruikte ik ook de lichtlamp Biotron®.

Ik begon MMS een maand lang continu te gebruiken, tien keer per dag. Ik wilde de dosis snel verhogen en nam al snel tien keer per dag drie druppels. Ik moest gewoon vaak plassen, en ik nam zes druppels toen ik een genezingscrisis had.

In korte tijd was mijn lichaam schoon. Ik bleef tien keer per dag zes druppels geactiveerde MMS slikken. Ik zou de dosis verhogen en verlagen volgens mijn tolerantie. Een maand later deed ik een aantal tests opnieuw (vind al mijn tests bijgevoegd), en ze toonden aan dat mijn tumoren slechts 3 cm in plaats van 5 cm lang waren en veel kleiner in omvang, zonder een kankerachtig uiterlijk. Ik bleef MMS in lagere doses gebruiken omdat het moeilijker werd om zes druppels in te nemen, maar ik bracht DMSO aan

drie keer per dag door de huid in combinatie met MMS dat ik tien keer per dag bleef slikken.

Daarna nam ik drie keer per dag vaginale wasbeurten op met MMS en DMSO. Ik deed het anders dan het protocol: eerst 250 ml water met zeven druppels en maximaal 15 druppels MMS met 1,5 ml DMSO, daarna met 5 ml DMSO.

Bij het derde onderzoek dat ik drie maanden geleden deed, waren mijn eierstokken helemaal schoon. Nu neem ik drie keer per dag een onderhoudsdosis van 6 geactiveerde druppels MMS met DMSO.

Angelica vroeg me naar enig ongemak met de vaginale wasbeurten, en ik moet zeggen dat er helemaal geen was. Ik voelde zelfs geen vaginale droogheid.

Wat betreft de emotionele steun die Angelica biedt met haar team van therapeuten, moet ik zeggen dat ik denk dat emotionele problemen de oorzaak waren van mijn kanker.

Bedankt dat je me helpt te ontspannen, mijn emoties aan het licht te brengen en positief te denken. En bedankt dat je me er tijd voor hebt gegeven, samen

met de therapieën die je hebt gegeven. Het heeft allemaal inderdaad veel geholpen, want het lichaam bestaat niet zonder ziel.

Als kinesiooloog heb ik lichttherapie al 20 jaar in mijn werk verwerkt

jaar met een medisch hulpmiddel (Biotron®). Als een manier om mijn dankbaarheid te tonen, bied ik er vandaag complementaire therapie mee aan, die ik ook heb gebruikt voor mijn zelfgenezing.

De technologie straalt zichtbaar licht uit om het lichaam bio-stimulerend te maken. Het herstelt energie naar de energetische centra in het lichaam voor hun regeneratie.

Tot slot moet ik ook zeggen dat ik mijn dieet heb veranderd naar een gezonder dieet. Ik moet MMS aanbevelen omdat het geen bijwerkingen heeft. Integendeel, aangezien ik zulke hoge doses nam, had ik veel energie en voelde ik me heel sterk om deze strijd te winnen.

Ik raad aan om het vastgestelde protocol te volgen en MMS te gebruiken volgens uw tolerantie.

Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C zijn (of protocol B als alternatief), waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol R met een irrigator voor 3-6 maanden. Breng 's avonds Protocol V (vaginale irrigatie) aan dat ook gecombineerd kan worden met Protocol L (bad).

## Alvleesklierkanker

Alvleesklierkanker is een ziekte met onbekende oorzaak waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Alvleesklierkanker is een kwaadaardige tumor die ontstaat in de alvleesklier.

De meest voorkomende symptomen zijn pijn in de superieure of centrale abdominale regio die intenser wordt na de maaltijd of wanneer de patiënt gaat liggen. Gele huid of geelzucht (als gevolg van galretentie) en toename van bilirubine, wat in sommige gevallen gebeurt wanneer de tumor zich aan

de kop van de alvleesklier bevindt, onverklaarbaar gewichtsverlies, misselijkheid, braken en spasmen.

Monica Moya - Chirurgische verpleegster.

In 2011 werd bij mij alvleesklierkanker vastgesteld. In december 2012 zat ik in fase IV met nog minder dan een maand te leven. Ik onderging 16 chemokuren zonder succes, en het resultaat was gewichtsverlies tot minder dan 40 kilo, haaruitval, doffe ogen, staalharde en zieke huidskleur, allemaal zodat de conventionele geneeskunde me 'ongeneeslijk' zou verklaren. Ze stuurden me naar huis om te sterven.

Iemand vertelde me over MMS en ik begon met de behandeling. Ik nam het tien keer per dag en gebruikte zoveel mogelijk protocollen.

Ik had de bevestiging van totale remissie in de laatste analyse, en nu ben ik gezond.

Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C zijn (of protocol B als alternatief), waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol K met DMSO in het getroffen gebied gedurende 3 tot 6 maanden. Breng 's avonds Protocol L aan. Het kan ook worden gecombineerd met Protocol E om levertoxiciteit te elimineren.

Papillomavirus

(Zie HPV)

Maagzweer (Helicobacter)

Een maagzweer is een zweer op het slijmvlies van de maag en de twaalfvingerige darm, het bovenste deel van de dunne darm. De oorzaak van de zweer is een disbalans tussen de agressieve en defensieve factoren, het gastroduodenale slijm. In sommige gevallen wordt het veroorzaakt door een infectie van de Helicobacter Pylori-bacterie.

Buikpijn (brandend, ondragelijke pijn of pijnlijke hongergevoel).

Nachtelijke pijn tussen middernacht en 03.00 uur.

Frans

Hallo Andreas,

Laat me je mijn verhaal vertellen. De arts die de tests uitvoerde, is een vriend van mij en hij informeerde ons over de op antibiotica gebaseerde behandelingen die beschikbaar zijn. Grappig genoeg heeft hij ook Helicobacter en heeft hij twee verschillende antibioticabehandelingen ondergaan. In beide gevallen zei hij dat we minstens 7 tot 12 maanden moesten wachten om de resultaten te kennen en dat er geen garanties waren. Zelfs na het volgen van twee behandelingen in meer dan twee jaar, test hij nog steeds positief.

We vroegen ons af wat we moesten doen, en zowel mijn broer als ik besloten om, op eigen risico, Protocol 1000 (= Protocol B) te volgen met MMS.

We begonnen met de behandeling toen we de testresultaten kregen (14 juni 2012).

We gingen terug om meer tests uit te voeren toen we wisten dat je zou komen spreken in een seminar, en het resultaat was het beste: "negatief" na slechts vier maanden!

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C (of Protocol B als alternatief) voor 3-6 maanden.

Parodontitis

Parodontitis, algemeen bekend als pyorroe, is een ontsteking en infectie van de ligamenten en botten die de tanden ondersteunen. Het treedt op wanneer gingivitis onbehandeld blijft.

Symptomen zijn een slechte adem, losse tanden, gezwollen en roodachtig tandvlees dat snel bloedt.

Hallo. Mijn naam is Ignasi Goma. Ik ben al vier jaar mms-gebruiker. Ik gebruik het om mijn spijsvertering in het algemeen te reinigen, en het werkt.

Het genas een zeer ernstige pyorroe waarbij ik 40% van mijn tanden en 30% van het bovenkaakbeen verloor in slechts een week. Griep en verkoudheid zijn binnen 5 dagen genezen. Ik begon met MMS omdat ik voetschimmel had sinds ik 15 was, en er was niets dat het genas. Toen ik eenmaal begon, duurde het slechts een week om die vervelende schimmel te vergeten. Het enige probleem is de onaangename chloorachtige smaak. Graag hoor ik of iemand een oplossing heeft gevonden. Bedankt.

Opmerking van de auteur: De smaak van geactiveerde CD met zoutzuur van 4% is niet zo onaangenaam als MMS met citroenzuur. Als je een beetje cola in de mix giet, verhult het de smaak zonder de effectiviteit van de behandeling te verminderen.

Sappen worden nooit aanbevolen, zelfs geen verse.

Een geschikte behandeling zou in dit geval Protocol J (mondwater) zijn.

U kunt onverdunde CDS gebruiken om uw tanden zo lang als nodig te poetsen. Gebruik voor ernstige gevallen Protocol C (of B als alternatief) gedurende drie weken.

## Longontsteking

Longontsteking is een infectie van de longen veroorzaakt door bacteriën, schimmels of virussen.

De meest voorkomende longontsteking wordt veroorzaakt door de bacterie pneumococcus (*Streptococcus pneumoniae*).

Longontsteking wordt meestal voorafgegaan door een ziekte zoals griep of verkoudheid. Typische symptomen van longontsteking beginnen met een hoest, die slijm of pus kan bevatten en soms bloed, pijn op de borst en koorts met rillingen.

Atypische longontsteking heeft meer geleidelijke symptomen, waaronder lichte koorts, algemeen ongemak, spier- en gewrichtspijn, vermoeidheid en hoofdpijn, een droge hoest zonder slijm en minder intense pijn op de borst.

Afgelopen winter kreeg ik de diagnose bronchitis en het begin van een longontsteking.

Het was niet de eerste keer. Zoals gewoonlijk schreven ze antibiotica en cortisone voor (de typische). Beide medicijnen hebben ernstige bijwerkingen, maar deze keer wist ik van MMS.

Ik volgde Protocol 1000 (= Protocol B), en ik had een geweldige verbetering in een week. Het zou een maand hebben geduurd om die resultaten met de medicijnen te krijgen, en nog twee maanden om de door de medicijnen geproduceerde gifstoffen kwijt te raken. [...]

De juiste behandeling zou in dit geval Protocol C (CDS) of Protocol B (basis) zijn, gecombineerd met Protocol K (met DMSO) op het getroffen gebied zolang als nodig is. 'S Nachts moeten we Protocol H (thuis) toevoegen om het proces te versnellen.

## Prostaatkanker

Prostaatkanker is een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is kanker die zich ontwikkelt in de prostaat, een van de klieren van het mannelijke voortplantingssysteem. De prostaat is verantwoordelijk voor het produceren van zaadvocht. Kanker ontstaat wanneer prostaatcellen muteren en zich ongecontroleerd beginnen te vermenigvuldigen. Het is de meest voorkomende oorzaak van kanker bij mannen.

Prostaatkanker kan asymptomatisch zijn in de beginfase of zich voordoen als urine-incontinentie, moeite met beginnen en volhouden met plassen en een branderig gevoel bij het plassen. In gevorderde stadia wordt het urineren belemmerd, met de mogelijkheid van frequente lumbale pijn en moeilijkheden tijdens seksuele relaties.

H. Verdugo Jara - Leeftijd: 63 – Chileens – Getrouwd en heeft drie kinderen, gepensioneerde douanebeambte, woonachtig in Santiago.

Op 10 december 2010 had ik een PSA-test met een resultaat van 37,76 Ng. ML, dus bestelde mijn huisarts een biopsie die prostaatadenocarcinoom 6 bevestigde

(3+3), of een kwaadaardige tumor van 6 cm in de prostaat. Daarna voerden ze een radicale prostatectomie uit voor uitgebreide lymfadenectomie. Het resultaat was een succes; ze verwijderden de hele prostaatklier, plus lymfeklieren en zaadklieren.

Geslaagd was het woord van de arts die de ingreep regelde, maar de uitslag van de PSA-testen na de operatie liet nog steeds 0,656 zien. Hij zei dat we bestraling moesten gebruiken omdat de resultaten aangaven dat er nog steeds sporen van kanker in het gebied waren.

Ik werd vervolgens naar het Radiomedicine Institute (IRAM) gestuurd, waar ze na de operatie bevestigden dat dit een risicovolle prostaatkanker was. Het antigeen was hoog en dit duidde op het bestaan van kanker. Ze raadden aan om onmiddellijk te beginnen met de LH – RA en daarna RT, met een rustperiode van 30 dagen.

Ik begon met mms en na vier dagen besepte ik dat er iets met mijn lichaam gebeurde. Ik kon uit bed komen.

Ik volgde Protocol 2000 zoals mij was verteld, plus de klyasma's. Dertien dagen later had ik een prostaatonderzoek met een FANTASTISCH resultaat (volgens de dokter) omdat het een antigeenniveau van 0,9 Ng/ML aangaf.

Ik sta gepland voor bestraling in oktober, maar ik gebruik nog steeds MMS en ik weet dat ik tegen oktober geen kanker meer zal hebben.

Passende behandeling zou in dit geval Protocol C of Protocol B zijn

als alternatief en verhoog de dosis tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol R met een rectale irrigator na ontlasting gedurende 3 tot 6 maanden. Breng 's avonds Protocol E aan

(klyasma), de volgende dag afgewisseld met Protocol L (bad).

Prostatitis

Prostatitis, een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, is een ontsteking van het

prostaatweefsel die kan worden veroorzaakt door een bacteriële infectie. Elke bacterie die een urineweginfectie kan veroorzaken, kan bacteriële prostatitis veroorzaken die kan zijn:

- Acuut: begint plotseling.
- Chronisch: spreidt het begin uit over drie maanden, met minder ernstige symptomen.

Rillen, koorts, rode huid, bloed in de urine, brandend gevoel of pijn bij het plassen, moeite met plassen of het ledigen van de blaas, zwakke urinestroom.

Alfonso

Ik hoop dat mijn verhaal nuttig is voor iemand anders. Hallo, Luis. Ik gebruik al twee dagen MMS, zoals je hebt besteld [...]. Na drie jaar urologen te hebben bezocht, ging het steeds slechter met me, dus toen ik te horen kreeg dat mijn prostatitis chronisch was, stortte mijn hele wereld in elkaar omdat ik niet meer wist wat ik moest doen. Nou, daar zijn vrienden voor, nietwaar?

Mijn vriend Rafa sleepte me naar je kantoor. Hij kon zien dat mijn normaal opgewekte stemming veranderde door deze ziekte. Ik dacht dat als dokters mij niet konden helpen, natuurgeneeskundigen dat ook niet konden. God zegene de dag dat ik je ging opzoeken. Dank je, Luis. Ik vroeg of je me wilde genezen, en je woorden waren:

"Alfonso, toen ik natuurgeneeskundige werd, moest ik een document ondertekenen waarin stond dat ik zieke mensen niet kon vertellen dat ik ze kon genezen, dat we zouden zien hoe het ging." Dat was op maandag. Tegen vrijdag was alle prostaatpijn in mijn benen, nieren en anus bijna verdwenen. Na twee behandelingen van 45 dagen was ik bijna in topvorm, hoewel ik een vreemd pijnloos ongemak in mijn anus had [...]

Ik gebruik nu twee dagen MMS en heb dat ongemak niet meer. Dit gaat super, en er zijn nog 42 dagen te gaan. Ah! De twee behandelingen waren colonzuivering, lever- en nierreiniging, en ik volgde ze tot een T.



Ik weet nu dat het geld dat werd gebruikt om mijn kwalen te genezen de beste investering van mijn leven was. Ik betaal al drie jaar een ziektekostenverzekering en ze hebben niets opgelost. Het enige waar het goed voor was, was om tests uit te voeren. Helaas, de ironie.

Luis, ik heb MMS genomen zoals je me vertelde, maar toen ik de dosis verhoogde, voelde ik me op geen enkel moment misselijk. Misschien wat ongemak in mijn benen en de pijn in mijn rug waarover ik je vertelde.

Ik hoop dat deze getuigenis nuttig is voor iemand in dezelfde situatie. Althans, dus kijken ze hoopvol naar het leven, want ik weet uit mijn ervaring dat ik na drie jaar met pijn in mijn kuit, anus en nieren het einde van deze nachtmerrie niet zag. Ik wil je hier bedanken, en ik wil ook deze vriend noemen die ik heb, een geweldig persoon die me naar de natuurgeneeskundige sleepte, ook al geloofde ik niet in dat soort medicijnen.

Vriendelijke groeten aan iedereen.

De juiste behandeling is in dit geval Protocol C (als CDS) of Protocol B (basis), gecombineerd met Protocol E (klysma) gedurende 1-3 maanden.

Ook Protocol R (rectale irrigator) na elke afzetting. Minimaal twee keer per dag (ochtend en avond).

## Psoriasis

Psoriasis is een inflammatoire, chronische huidaandoening waarvoor conventionele geneeskunde heeft. Het veroorzaakt roodheid, schilfering, pijn en zwelling in het getroffen gebied.

Het is niet besmettelijk.

Huidzweren in plekken van variabele grootte, roodachtig en bedekt met witachtige schubben, meestal rond de ellebogen en knieën.

Elizabeth Winkler Schmidt - Datum: 13 juli 2012.

Mijn moeder, Sylvia Schmidt, begon in 1999 psoriasis te krijgen. In het begin was het slechts een klein wondje op een been dat ze met zalven kon

behandelen, maar het genas nooit helemaal. Binnen een paar maanden verscheen het op andere delen van haar lichaam. Ze onderging verschillende behandelingen, zowel traditioneel als alternatief.

Terwijl sommige tijdelijke verlichting boden, waren de daaropvolgende fakkels zelfs nog intenser.

Vorig jaar vertelde een vriend van me over mms en raadde me aan om de video's van Andreas Kalcker te bekijken. Ze schonk me ook een beetje product zodat mijn moeder het kon proberen en zien hoe het werkte. Na een paar dagen voelde ze zich al beter, ook al was haar lichaam bedekt met psoriasis (behalve op haar gezicht, handen en voeten).

Ik nam contact op met Angelica en zij begon in september 2011 met de behandeling met Protocol 1000 (=Protocol B) en sprayde het product over haar hele lichaam. Binnen een paar dagen konden we een verbetering zien. Soms waren er opflakkingen, maar die verdwenen binnen 2 à 3 dagen en ze ging door met verlaagde doses.

Het eerste echte bewijs was het verdwijnen van de zweren achter haar oren door haar bril. Haar huid werd weer normaal. Toen verdwenen de zweren op haar hoofdhuid: het was haar kapper die het opmerkte en haar vroeg wat ze aan het doen was aangezien er geen zweren meer op haar hoofd waren. Tussen november en december voegde ze baden toe, waarbij ze de andere behandeling de hele tijd behield. Ze gebruikte een wekker om te voorkomen dat ze een enkele dosis vergeet. Begin 2012 was haar hele huid opgezwollen, warm en erg rood, alsof ze verbrand was door de zon. Maar dit duurde slechts 2

of 3 dagen, en toen begonnen alle zweren terug te trekken. Er waren in deze tijd verschillende flessen MMS nodig, maar het was het waard. Momenteel, op 17 april 2012, is haar huid helemaal gezond en gaat ze een onderhoudsprotocol starten zoals beschreven door Angelica.

Psoriasis is volledig genezen!

De juiste behandeling is in dit geval Protocol C (als CDS) of Protocol B (basis) en combineer dit met Protocol D (dermatologie) in het getroffen

gebied zolang als nodig is. In zeer ernstige en terugkerende gevallen wordt Protocol P (parasieten) aanbevolen.

### Reflux (zure reflux)

Deze aandoening zorgt ervoor dat de maaginhoud terugstroomt van de maag naar de slokdarm (de voedselpijp tussen de mond en de maag), vanwege de onvolledige sluiting van een spier aan het einde van de slokdarm.

In de maag vermengt voedsel zich met de maagsappen, die zoutzuur bevatten (nodig om eiwitten te verteren). Dit zuur is niet schadelijk voor de maag omdat dit orgaan is bekleed met een beschermend slijmvlies. De slokdarm, het strottenhoofd en de mond hebben echter niet zo'n voering. Dus als voedsel en maagzuur terugkeren naar de slokdarm, veroorzaken ze irritatie en verbranding.

Reflux kan asymptomatisch zijn. "Brandend maagzuur" is het meest voorkomende symptoom, een branderig gevoel achter het borstbeen. Het verergert na een grote maaltijd en wanneer de patiënt gaat liggen.

Andere symptomen zijn een zuur smakende regurgitatie, niet-cardiale thoracale pijn, oprispingen en ongemak in het strottenhoofd, zoals heesheid of het gevoel dat er iets in de keel blijft steken. Ademhalingsstoornissen zoals nachtelijke hoest, longontsteking, bronchitis, bronchoconstrictie en chronische astma kunnen zich manifesteren.

Een Australisch geval.

Allereerst gefeliciteerd en bedankt, bedankt, bedankt! Blijf MMS gebruiken, zodat u in leven kunt blijven en kunt genieten van uw succesvolle reis in het leven. Ik gebruik MMS nu zeven weken en ik wil u graag vertellen over de verbeteringen die ik in mijn gezondheid heb waargenomen. Het lijkt erop dat mijn levenslange strijd met GORZ / Zure reflux eindelijk voorbij is.

Het verdween na vier dagen en het is niet teruggekeerd. Mijn systeem bezweek aan bier en chips en ander junkfood, maar een dagelijkse dosis MMS verlichtte het binnen een paar minuten.

Mijn levenslange zwakte was overmatig slijm in mijn neus en keel. Meestal is het teruggebracht tot een "geen probleem" -niveau. Ik kan nu de hele nacht slapen en mijn vrouw vertelt me dat ik veel minder snurk. [...]

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol C (als CDS) dat kan worden gecombineerd met de inname van 150-200 ml zeewater per dag, in verschillende doses of rechtstreeks aan CDS toevoegen.

### Niersteen (niersteen)

De termen niersteen, nefrolithiasis en niersteen verwijzen naar de vorming van vaste stof in de nier gemaakt van stoffen die in de urine worden aangetroffen. De steen kan in de nier blijven of kan loskomen en door de urinewegen reizen. De intensiteit van de symptomen (pijn) hangt meestal samen met de grootte van de steen.

Stenen kunnen worden verdreven zonder enige symptomen te veroorzaken.

Nierstenen kunnen pas symptomen veroorzaken als ze door de buizen (ureters) gaan die de urine naar de blaas transporteren, waardoor de urinestroom wordt geblokkeerd. Het belangrijkste symptoom is acute pijn die plotseling begint en verdwijnt en kan plaatsvinden in de buikstreek of aan één kant van de rug en uitstraalt naar de lies of het testiculaire gebied. Andere symptomen zijn abnormale urinekleur, bloed in de urine, rillingen, koorts, misselijkheid en braken.

**MIJN ERVARING:** Ik zou je willen vertellen dat ik MMS met DMSO heb gemengd, en hierdoor kon ik twee nierstenen ter grootte van rijstkorrels elimineren. Het was erg pijnlijk, maar ze kwamen eruit en ik heb ze bewaard als souvenir.

Vandaag begin ik met de huidbehandeling.

Bron: <http://oxi.i-o.com.ar/experiencias-de-usuarios/>

Drink drie infusies per dag van verse bladeren van de steenbrekerplant (*Lepidium latifolium*). Als alternatief kan ook magnesiumoxide werken.

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol K in combinatie met Protocol C of B, als alternatief, gedurende drie weken.

## Nierfalen

(zie Nefritis / Acute proliferatieve glomerulonefritis) Nierfalen, een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen farmaceutische oplossing heeft geboden, treedt op wanneer de nieren niet in staat zijn om gifstoffen en ander afval uit het bloed te filteren.

Wanneer de glomerulaire filtratiesnelheid (GFR - de bloedfiltering in de nier) onder de 25-35% daalt, beginnen de ureum- en creatininespiegels te stijgen. Wanneer GFR onder de 15% daalt, beginnen tekenen van uremisch syndroom te verschijnen.

Hoge bloeddruk, verlies van eetlust, misselijkheid en braken, een ammoniakgeur geproduceerd door de stikstofhoudende metabolieten in speeksel, bloedarmoede als gevolg van een tekort aan erytropoëtine, cognitieve veranderingen zoals moeite met focussen, botpijn, donker worden van de huid of huiduitslag. Bij mannen veroorzaakt het impotentie en oligospermie (vermindering van de productie van spermatozoïden). Vrouwen kunnen menstruele veranderingen hebben met frequente amenorroe.

## Gabriël Huarte

Hij was al vele jaren aan de dialyse; hij had alle hoop op herstel verloren.

Na vijf maanden behandeling stopte hij met dialyseren en werd ontslagen.

Passende behandeling zou in dit geval Protocol A (amateur) zijn.

Als er geen bijwerkingen zijn, ga dan over op Protocol C (als CDS) of Protocol B

(basis) en combineer het met Protocol K (DMSO) in het getroffen gebied en Protocol E (klyasma) zo lang als nodig is tot herstel.

## Nierischemie-reperfusie

Renale ischemie-reperfusie veroorzaakt acuut nierfalen. Het is een nieraandoening die het vermogen van de nieren om afval te verwijderen snel vermindert en helpt om de balans van vloeistoffen en elektrolyten in het lichaam te behouden. Meerdere pathologieën kunnen zich ontwikkelen wanneer de bloedbaan van de nierslagader wordt aangetast. Momenteel hebben conventionele medische behandelingen praktisch geen resultaat.

Bloed in de ontlasting, slechte adem, neiging tot blauwe plekken, veranderingen in mentale toestand of stemming, verlies van eetlust, verlies van gevoel (vooral in handen of voeten), vermoeidheid, zijpijn (tussen ribben en heupen), trillende handen, hoge bloeddruk, metaalachtige smaak in de mond, misselijkheid of braken dat dagen kan aanhouden, neusbloeding, aanhoudende hik.

Dr C. (Mexico)

"Patiënt met renale ischemie-reperfusiepathologie, met carcinoom, intense hematurie, constante en intense pijn, evenals aanhoudende cephalalgie."

Behandeling als volgt:

- Protocol 1000 (=Protocol B)
- Protocol 3000 in de nieren (Protocol K)
- 5 klysma's met 30 druppels geactiveerde MMS in elke klysma.

Pathologie remissie in twee en een halve week. De patiënt slaagde erin dialyse en chirurgie te vermijden. Let op de nierafmetingen aan het begin en het einde.

Het geeft duidelijk bewijs van de effectiviteit van ClO ten opzichte van de nierfunctie."

Reumatoïde artritis

Reumatoïde artritis is een ziekte met onbekende oorzaak waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is een systemische, inflammatoire aandoening (veroorzaakt

doordat het immuunsysteem de cellen van het organisme aanvalt) die een aanhoudende zwelling van de synoviale membranen (synovitis) in de gewrichten veroorzaakt. Het treft meestal kleine gewrichten en veroorzaakt progressieve schade en graden van misvorming en invaliditeit.

Pijn in de gewrichten veroorzaakt door ontsteking, ochtendstijfheid van de gewrichten. Wanneer de ziekte chronisch is, is de misvorming van de vingers kenmerkend.

Andere niet-gewrichtsgerelateerde symptomen:

- Spier zwakte
- Gewichtsverlies
- Intense en aanhoudende nekpijn
- Droge mond en ogen
- Knobbeltjes op de huid
- Tintelingen in handen en voeten

Mijn naam is Javier Enrique Calderon. Ik ben 37 jaar oud en ik lijd aan chronische reumatoïde artritis. Mijn doktoren vertelden me, na vijf jaar behandeling als spondylitis ankylopoetica, dat het reumatoïde artritis was. De nieuwe diagnose veranderde niets aan mijn slechte lichamelijke conditie.

Zes maanden geleden kreeg ik ook de diagnose fibromyalgie en door de bijwerkingen van alle cortisol die ik slikte, ontwikkelde ik het syndroom van Cushing.

Op zoek naar een behandeling voor 'wat ik ook heb', probeerde ik traditionele geneeskunde, natuurgeneeskunde, homeopathie, acupunctuur en alles wat mij werd opgedragen om kwaliteit van leven te krijgen.

Mijn kwalen begonnen toen ik 27 was en voelde pijn in mijn voetzolen na een dag intensief sporten. Ik lette in het begin niet veel op, maar binnen de kortste keren trok de pijn door naar mijn benen, heupen, ruggengraat, kaken,

handen en over mijn hele lichaam. Ik was zes maanden lang volledig afhankelijk van mijn vrouw, zelfs niet om me om te draaien in bed. Ik kon geen eten kauwen of uit bed komen, laat staan nadenken over het uitvoeren van mijn fysiologische behoeften zonder hulp.

Een jaar na het begin van de ziekte ontmoette ik de reumatologen die tonnen cortisol en andere medicijnen voorschreven die voorlopig hun missie volbrachten om me uit bed te krijgen en weer te laten lopen. Hoop kwam weer in mij naar boven. Ik keerde terug naar mijn leven, bewust van mijn beperkingen, en ik maakte aanpassingen op zowel fysiek als emotioneel vlak om mijn leven opnieuw te beginnen.

Het zijn echt tien zware jaren geweest. Er zijn tijden geweest van ondraaglijke pijn, en meestal moet ik God en mijn familie bedanken dat ze me de kracht hebben gegeven om door te gaan. Mijn lichaam heeft zich aangepast aan de medicijnen, maar ik moest de dosering steeds verhogen. Ik verloor mijn rechterarm door zoveel infiltraties. Het werd stijf op ongeveer 75 graden en met een constante pijn die niet wegging, wat ik ook nam.

Sinds afgelopen zomer heeft de ziekte me geen wapenstilstand gegeven. Het werd agressief en ik moest weer in bed liggen. Ik heb hulp nodig om zelfs de basisbewegingen weer te doen, en medicijnen lijken niet meer te werken. De reumatoloog omschrijft de situatie als een uitbraak en vertelt me dat ik volgens de diagnostische tests die ze hebben uitgevoerd, een rolstoel moet gaan gebruiken, iets wat ik categorisch heb geweigerd. Dit heeft me ertoe gebracht om op internet alles te onderzoeken wat ik kon vinden over mijn ziekte en de verschillende behandelingen.

Ik ben begonnen met een alkalisch dieet dat volgens studies onder andere mijn conditie helpt verbeteren. Het ding is dat de resultaten pas na een zeer lange tijd komen. Daarnaast vul ik mijn voeding aan met natuurlijke producten zoals magnesium, calcium, zink en andere mineralen en vitaminen die mijn lichaam nodig heeft. Op een dag tijdens mijn onderzoek vond ik informatie over wat toen Miracle Mineral Supplement heette. Deze naam deed me alleen maar aan charlatans denken, want alles met het label 'wonderbaarlijk' maakte me alleen maar achterdochtig.



Na het bekijken van alle positieve getuigenissen uit verschillende bronnen die op internet te vinden zijn over de voordelen van MMS, besloot ik echter verder te gaan met mijn onderzoek. Toen zag ik de video's van Andreas Ludwig Kalcker waarin hij een wetenschappelijke basis geeft voor hoe MMS in het lichaam werkt en dit overtuigde me om het eens te proberen.

Ik moet weer aan het werk. Momenteel loop ik zonder stok, mijn rechterarm is aanzienlijk hersteld en de pijn is met 70% afgenomen. Hoewel ik nog lang niet helemaal gezond ben, kan ik getuigen dat ik dankzij MMS nu dingen zelf kan doen. Ik ben weer een productief persoon en ik kan mijn 13 maanden oude babymeisje optillen. Bovenal houd ik de hoop vast dat ik weer helemaal gezond zal zijn.

Opmerking van Andreas Ludwig Kalcker:

Ik had de kans om dit zelf te ervaren. Enige tijd geleden leed ik aan reumatoïde artritis in mijn handen. De aandoening belemmerde mij bij het uitvoeren van mijn werk en dagelijkse bezigheden. Op een gegeven moment was de pijn zo ondraaglijk dat ik niet eens een pan kon vasthouden! Ik ging op pelgrimstocht van dokter naar dokter, van kliniek naar kliniek, en het enige wat ze konden doen was medicijnen voorschrijven die hielpen tegen de pijn, maar de ziekte niet genazen, en die ook snode bijwerkingen hadden.

Het was in die tijd dat een vriend me voorstelde een remedie te gebruiken die bekend staat als

"wonder mineraal." Ik hield helemaal niet van die naam, alleen het geluid ervan weerhield me ervan.

Toen het pakket eindelijk arriveerde, diende ons hondje als proefkonijn. Het ongelukkige ding was erg oud en ziek en kwam bijna nooit uit haar bed.

Soms kwispelde ze met haar staart, maar dat was alles. Ze zou de hele dag liggend liggen zonder te bewegen. Ik maakte de mix klaar en liet haar het uit een spuit drinken. Zoals verwacht vond ze het helemaal niet leuk, aangezien MMS (chloordioxide) naar bleek ruikt, ook al is het dat niet. Tegen alle verwachtingen in voelde onze kleine hond zich de volgende dag beter dan ooit, hij rende weer vol energie door de tuin.

Ik gaf haar het drankje nog een keer. Ze vond het nog steeds niet leuk, maar ze bracht de halve middag door met het kauwen van meer gras dan een koe. In een notendop, ze verbeterde zo veel dat ze genezen was van al haar kwalen. Nu moest ik het zeker zelf proberen.

Destijds omvatte het protocol nog een progressieve dosisverhoging tot 15 geactiveerde druppels (15 druppels chloriet en 15 van de activator). Ik begon het beetje bij beetje te drinken, mijn neus bedekkend.

En wat onmogelijk leek, werd werkelijkheid: MMS werkte, en nu kan ik weer piano spelen!

Passende behandeling zou in dit geval Protocol C of B zijn

als alternatief, in combinatie met Protocol K voor de getroffen gebieden gedurende drie maanden.

### Sarcoïdose

Sarcoïdose is een ontstekingsziekte die de lymfeklieren, longen, lever, ogen, huid en andere weefsels kan aantasten. Het wordt veroorzaakt door een verzameling cellen van het immuunsysteem die in verschillende lichaamsorganen massa's abnormaal weefsel vormen, granulomen genaamd. Wanneer het immuunsysteem ons lichaam verdedigt tegen vreemde stoffen, stuurt het gespecialiseerde cellen die biochemicalïen afscheiden, wat een ontsteking in het lichaam veroorzaakt. Dit secundaire effect verdwijnt bij gezonde individuen, maar blijft aanwezig bij mensen die getroffen zijn door sarcoïdose.

De meeste patiënten vertonen symptomen in de longen of borstkas die vermoeidheid, koorts, gebrek aan energie, gewichtsverlies, gewrichtspijn, droge ogen, pijn op de borst, droge hoest, kortademigheid, hoesten met bloed, wazig zien, piepende ademhaling of huidzweren veroorzaken die variëren van roodachtige bultjes tot erythema nodosum en lupus.

Ana uit Coruña (Spanje)

Klinische diagnose: Sarcoïdose. Ze begon de behandeling met MMS op 27 december 2010.

Op 12 oktober 2011 meldde ze dat haar arts, nadat ze de controletests voor haar ziekte had doorstaan, tegen haar zei: “Als we niet wisten dat je sarcoïdose had, zouden we zeggen dat je dat niet doet, omdat je helemaal rein bent.”

Ana slaagde erin om dagelijks 10 geactiveerde druppels MMS in te nemen (drie keer per dag).

Ze gebruikte drie maanden lang MMS voor 28%. Vanwege tolerantieproblemen is ze voor de resterende periode overgestapt op mms tegen 25%. Elke 16 dagen stopte ze de behandeling gedurende drie dagen en nam ze gewoon 1000 mg vitamine C en niet-traceerbare mineralen (zouten van 1 ppm, verkregen door malen, voornamelijk calcium).

Ze gebruikte ze ook tijdens de MMS-behandeling. Haar dieet was het gebruikelijke, waarbij ze voornamelijk vlees vermeed. Ze volgt een onderhouds- en preventieprotocol van 6

geactiveerde MMS-druppels met 25% tweemaal per week (dinsdag en donderdag).

Ik hoop dat dit nuttig is voor wie het nodig heeft. Bedankt, meneer Humble en bedankt aan iedereen die dit mogelijk heeft gemaakt.

De juiste behandeling is in dit geval Protocol C (als CDS) of Protocol B (basis), gecombineerd met Protocol D (dermatologie) op de aangetaste gebieden zolang als nodig is.

### Schurft

Schurft is een huidziekte die wordt veroorzaakt door de mijt 'Sarcoptes scabiei'. Het wordt overgedragen door direct contact met dieren en geïnfecteerde personen. Het is geen gevaarlijke infectie en komt over de hele wereld veel voor, in alle leeftijdsgroepen.

Ernstige jeuk en huiduitslag met rode bultjes, blaren of kleine holjes met korstjes op de huid.

Jennifer MacKay

Na drie en een halve maand gek te zijn geworden vanwege de intense jeuk veroorzaakt door schurft en verschillende behandelingen geprobeerd te hebben, probeerde ik eindelijk het badprotocol met MMS (= Protocol L), en na slechts twee baden [...] voelde ik opluchting. Na vijf baden was ik een nieuwe vrouw!

Ik bleef ook de suggesties volgen die ik op verschillende websites vond om verdere besmetting te voorkomen (het belangrijkste is om alle beddengoed na elk gebruik te wassen en te drogen).

Beste vrienden, ik werd gek en begon me echt wanhopig te voelen.

Ik had schurft over mijn hele lichaam. Uit mijn ervaring zou ik zeggen om je nergens anders mee bezig te houden. MMS is het antwoord! God zegene je, Jim Humble!

Bron: <http://mmstestimonials.is/scabies>

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol L (bad) of alternatief Protocol G (gas in een grote zak). We kunnen ook wijnstokas vermengd met olie aanbrengen op de meest getroffen gebieden.

## Schizofrenie

Schizofrenie is een psychische stoornis die wordt veroorzaakt en die het vermogen van het individu op verschillende psychologische gebieden aantast, zoals denken, perceptie, emoties en wil. De term "schizofrenie" betekent "verdeelde geest" en verwijst naar de verminderde cognitie en het gedrag van patiënten.

Wanen, hallucinaties, denkstoornis, sociale terugtrekking en emotionele stoornissen.

Opmerking van de auteur: ik heb in verschillende gevallen van schizofrenie een direct verband met parasieten opgemerkt. In deze gevallen zorgden ontwormingsbehandelingen ervoor dat patiënten veel darmslijm verwijderden, net zoals autistische kinderen dat doen. Toen ze eenmaal het protocol van drie maanden hadden voltooid, was er een duidelijke verbetering bij de mensen die door deze ziekte waren getroffen. We zoeken

de oorzaak van alle psychische stoornissen in het hoofd. Ik heb me echter gerealiseerd dat ze in de meeste gevallen afkomstig zijn van gifstoffen in de darmen, of ze nu worden ingenomen (bijvoorbeeld via alcohol) of worden veroorzaakt door parasieten en andere ziekteverwekkers die hoge niveaus van ammoniak afgeven, waardoor het darmlumen en de opname van voedingsstoffen worden geblokkeerd. tegelijkertijd.

David OU Twee episodes van acute "schizofrenie" met ziekenhuisopname en vele kleinere episodes van psychotische uitbarstingen gedurende maanden.

Allopathische behandeling gedurende minimaal een jaar (volgens de arts). Na een maand allopathische behandeling startte hij Protocol 1000 (Protocol B) en Protocol P voor ontwormen. Na een week stopte hij met het innemen van alle voorgeschreven medicijnen.

Hij heeft nog geen episode of terugval gehad, 18 maanden later.

Behandeling voor dit geval is Protocol C (CDS), of B als alternatief, gedurende drie weken, gevolgd door Protocol P (parasieten).

Ischias

Ischias verwijst naar de pijn, zwakte, gevoelloosheid of tintelend gevoel veroorzaakt door schade aan of compressie op de heupzenuw, die begint in het lumbale gebied en afdaalt door de achterkant van elk been.

Een licht tintelend, branderig gevoel of scherpe pijn die uitstraalt van de lumbale regio naar de billen, of naar verschillende delen van het been en de voet. Vaak vindt de pijn plaats aan één kant van het lichaam, op een deel van het been of de heup, in de achterkant van de kuiten of de voetzolen. Het aangedane been kan zwak aanvoelen en de voet kan tijdens het lopen "gekneld" raken.

Jadith - 16 november 2012

Hoi. Ik wil je vertellen hoeveel MMS me heeft geholpen. Ik vind het heerlijk, ik geloof erin en slik het sinds februari 2012.

In het begin was ik er niet zo zeker van, zoals de meeste mensen, maar toen ik verder onderzoek deed en de video's en seminars over dit mineraalsupplement bekeek, was ik gefascineerd door de getuigenissen van mensen die verbeterd waren en zelfs genezen waren van ziekten die artsen als ongeneeslijk of ongeneeslijk beschouwden. chronisch. Ik had mijn twijfels omdat ik veel alternatieven had geprobeerd die niet werkten. Hoe dan ook, ik besloot er nog een te proberen en te kijken wat er gebeurde.

Ik heb nooit de beste eetgewoonten gehad en ik denk dat ik nu de prijs betaal. Ik had problemen met gastritis, mijn lever, cholesterol, triglyceriden, en vooral, het ergste en wat niemand zou wensen, was mijn probleem met mijn ruggengraat, beruchte ischias.

Na talloze dokters te hebben bezocht, werden de meeste van de problemen die ik heb genoemd beter, maar het meest frustrerende en uitdagende voor mij was ischias, aangezien ik er al zes maanden aan leed.

Ik kon niet lang liggen of zitten of staan. De doktoren hebben in verschillende klinieken tests op mijn ruggengraat uitgevoerd. Eerst zeiden ze dat ik een scheurtje in een van mijn wervels had.

Ze maakten röntgenfoto's en MRI's en verwierpen de fissuurdiagnose, maar ze deden niets om mijn ongemak te verlichten. Ze hebben alleen pijnstillers voorgeschreven en veel rust. Ik heb mijn baan opgezegd, maar zelfs thuis zijn was een probleem omdat ik niet kon verhuizen.

Met grote vrees en angst dat het hetzelfde zou zijn als alle andere behandelingen die ik probeerde, nam ik MMS omdat ik van mijn ischias af wilde. Dus volgde ik 's nachts het Shock Protocol, drie druppels bij de eerste inname, daarna zes druppels. Ik begon me misselijk en duizelig te voelen. In een half uur was de duizeligheid 323

weg, en ik ging naar bed. Toen ik wakker werd, besepte ik dat mijn rug en ruggengraat geen pijn meer deden. Ik kon het niet geloven, dus bleef ik MMS nog een aantal dagen gebruiken, en de pijn kwam niet terug. En zonder het te beseffen, raakten mijn andere problemen, chronische gastritis, de lever, cholesterol en triglyceriden naar de achtergrond. Waarom zeg ik dat cholesterol en triglyceriden zijn verdwenen?

Omdat mijn symptomen verdwenen (misselijkheid en duizeligheid bij het eten van voedsel met een hoog vetgehalte).

Vanaf dat moment geef ik het ook aan mijn moeder voor haar bloeddruk en andere ouderdomsklachten. Bedankt voor het hebben van deze website. Ik raad het altijd aan. Veel zegeningen en succes voor het geweldige werk dat je doet.

Groeten.

Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C zijn (of protocol B als alternatief), waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol K (DMSO) dat in het gebied wordt toegepast. Breng 's avonds Protocol L aan.

Sinusitis

Sinusitis is een ontsteking van het neusslijmvlies en de sinussen, een reactie op een bacteriële, virale of schimmelinfectie. Bij gezonde mensen laten de sinussen, die zich achter het voorhoofd, de neus, de jukbeenderen en de ogen bevinden, lucht circuleren en slijm in de neus wegvloeien. Bij sinusitis zijn de sinusvoeringen gezwollen, waardoor de kanalen worden geblokkeerd.

Verlies van reukvermogen, slechte adem, een hoest die over het algemeen 's nachts erger wordt, vermoeidheid en een algemeen gevoel van ongemak, koorts, hoofdpijn, verstopte neus en afscheiding, keelpijn, postnasaal infuus, pijnlijke druk achter de ogen, tand- en gezichtsgevoeligheid.

Mijn naam is Antonio Ochoa en ik ben 68 jaar oud. Ik heb ademhalingsproblemen met mijn sinussen gehad sinds ik heel jong was, soms mild en andere intens.

Toen ik 11 was, leed ik aan acute bronchitis die me bijna mijn leven kostte.

De ontdekking van penicilline een paar decennia eerder en een traditionele dokter (hij schoot het geld voor om medicijnen te betalen die te duur waren voor mijn ouders) hebben mijn leven gered. Misschien ligt daar de oorsprong van mijn problemen, of niet.

Ik herinner me mijn eerste trommelvliesperforatie toen ik 13 jaar oud was, die gebeurde zonder medische tussenkomst. Toen het gebeurde, voelde ik een scherpe steek.

Ik heb in mijn leven vijf trommelvliesperforaties meegemaakt. De laatste keer, zes jaar geleden, was het mijn KNO-arts die het uitlokte, toen hij een injectiespuit gebruikte om slijm uit mijn oor te halen en een kleine diabolo plaatste die er later af zou vallen en het trommelvlies zou sluiten.

Maar het zou vijf jaar duren voordat ik de definitieve remedie vond toen ik een YouTube-video bekeek van een gebruiker genaamd "maevariposa" over het schoonmaken van de sinussen. Met behulp van een naturalistische methode is mijn trommelvlies eindelijk genezen.

Met dank aan "maevariposa", de auteur van de video, voor haar steun.

Dit is de behandeling die ik heb gevolgd:

Chronische sinusitisbehandeling: sinusspoeling.

Vorbereiding:

- 38 ml warm (ongeveer 95-100°F) water zonder chloor (inverse osmose, mineraal, gedestilleerd, enz.).
- Een beetje zout. Als we zeewater hebben, 6 ml zeewater en 30 ml water zonder chloor.
- 2 ml CDS.
- 1 druppel DMSO 70% (indien beschikbaar).
- Een spuit van 20 ml.

Ga verder met wassen volgens de aanwijzingen in de video:

<https://www.youtube.com/watch?v=orpf63wsLyo>

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol O (otolaryngologie) en Protocol C (CDS) of Protocol B (basis) als alternatief.



## Syndroom van Sjogren

Het syndroom van Sjögren is een ziekte met onbekende oorzaken waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het is een aandoening die de exocriene klieren vernietigt. Dit zijn de klieren die verantwoordelijk zijn voor de productie van lichaamsvloeistoffen zoals speeksel, tranen, slijmafscheidingen in het strottenhoofd en de luchtpijp, en vaginale afscheidingen, die de lichaamswefsels verzachten die in contact komen met de buitenkant of met slijmvliezen. Het is ook een reumatische aandoening die gewrichtspijn en zwelling veroorzaakt. De ziekte dankt zijn naam aan de Zweedse wetenschapper Henrik Sjögren. Dit syndroom treedt alleen op als er een andere auto-immuunziekte aanwezig is, zoals reumatoïde artritis, erythemateuze of systemische lupus, sclerodermie of polymyositis.

Droge en branderige ogen, het gevoel iets in het oog te hebben, moeite met slikken of eten van droog voedsel, verlies van smaak, spraakproblemen, dik of draadvormig speeksel, pijn in de mond of zweren, tandbederf, gezwollen tandvles, heesheid, vermoeidheid, koorts, kleurverandering in handen of voeten, gewrichtspijn en gezwollen lymfeklieren.

De natuurgeneeskundige van mijn schoonvader raadde dit product aan. Mijn schoonvader werd ongeveer een jaar geleden gediagnosticeerd met de ziekte van Sjögren, en hij had alle symptomen van verzwakking: droge ogen (hij had om de paar uur oogdruppels nodig), droge mond (hij moest water drinken bij zijn eten), en een veel lager dan normaal energieniveau. Sinds hij de afgelopen zes weken met MMS is begonnen, heeft hij een geweldig herstel doorgemaakt. Hij heeft geen oogdruppels meer nodig, hij slaapt 's nachts als een blok en zijn mond is ook niet droog. Bovendien heeft hij zijn passie hervat: tennis (hij is 71 jaar oud!).

Hij neemt ongeveer 20 druppels per dag, maar hij begon langzaam met slechts 2-4 druppels per dag. In het begin ervoer hij wat misselijkheid, maar naarmate de gifstoffen zijn systeem verlieten, verdwenen ook deze symptomen en voelt hij zich nu beter dan in vele jaren.

Mijn man en ik hebben het de afgelopen weken ook gebruikt.

Nogmaals, er zijn enkele belangrijke veranderingen geweest: de chronische oogproblemen van mijn man (roodheid, jeuk) zijn praktisch verdwenen en hij slaapt ook veel beter. Wel had hij in het begin lichte misselijkheid en diarree.

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol O (oogheelkunde) in combinatie met Protocol C (CDS) of, als alternatief, Protocol B (basis). Het kan worden gecombineerd met Protocol L.

## Huiduitslag

Huiduitslag is een ontsteking van de huid waarbij de kleur of textuur verandert. Eenvoudige huiduitslag wordt dermatitis genoemd; wanneer het wordt veroorzaakt doordat de huid iets aanraakt, wordt dit contacthuiduitslag genoemd.

Er zijn veel soorten huidziekten en in veel gevallen kunnen ze niet precies of helemaal niet worden gediagnosticeerd.

Miguel Fuentes Urquiza—15 november 2013, 1:46

Hoi. Laat me je mijn verhaal vertellen. Ik heb MMS en DMSO gebruikt omdat ik bijna twintig jaar wanhopig was. Mijn beide handen jeukten, prikten, brandden en ik kreeg voortdurend wonden en scheuren. Het prikken was ondraaglijk. Ik kreeg blaren vol met een heldere vloeistof die na verloop van tijd pusachtig werd. Bovendien kreeg ik veel kleine blaren, die mijn handen en een deel van mijn armen bedekten.

Mijn dokter schreef een zalf voor genaamd Adventan 1 milligram. Dat verlichtte soms de jeuk, maar het duurde niet lang voordat het probleem terugkeerde en ik moest mijn handen in bevroren water of voor een ventilator leggen om ze af te koelen.

Als ik aan het rijden was, stak ik ter verlichting mijn hand buiten het raam. Nachten waren wanhopige tijden omdat ik, met slechts een beetje hitte, de hele nacht wakker moest blijven met mijn handen in bevroren water.

Ik had al over dit product gelezen. Mijn arts zou me vertellen dat deze zalf alles was wat ze kon voorschrijven, en ik twijfel er niet aan dat ze oprecht

was, maar ik was degene met het probleem, dus besloot ik het aan het begin van de zomer te gebruiken. Nou, ik kan je vertellen dat er op dit moment praktisch niets meer over is van mijn handprobleem. Dus besloot ik het te gebruiken voor intense pijn in mijn rug, schouders, armen, polsen en handen waardoor ik mijn werk niet kon doen.

In vijf dagen begon ik beter te worden. Op dit moment weet ik niet wat ongemak is, want ik heb nergens pijn. Dat was levensveranderend omdat ik mezelf in een rolstoel kon zien, een idee dat me kwelde en dat ik weigerde te accepteren.

overwegen. Ik ben opgewonden vandaag, en ik wou dat ik het had geweten voordat ik moest leven zoals ik deed.

De methode die ik volgde gaat als volgt: ik activeerde 12 druppels MMS en een theelepel DMSO en bracht het aan op mijn handen en armen. Ik heb mijn huid een paar keer vernieuwd en mijn handen werden rood toen ik het aanbracht, en het hele aangetaste gebied deed pijn, maar het ging steeds beter totdat er nog maar een paar kleine puntjes over waren. Het is dagen geleden dat ik een product heb aangebracht omdat ik niet eens meer aan mijn handen denk. Ik kan er nu mee werken, en ze jeuken niet, prikken of branden niet, en er zijn geen wonden, dus besloot ik het voor inwendig gebruik toe te passen: voor rugpijn, armen, polsen, handen, en al die problemen zijn nu verdwenen. Ik voel me prima.

Zo, dit was mijn verhaal. Ik ben bereid om erover te praten, voor het geval iemand dit soort problemen heeft, kan ik ze vertellen hoe het voor mij is gegaan, dus Thaaaaaaaank je

heel erg voor het veranderen van mijn leven!!!

Een passende behandeling is in dit geval Protocol D, 2-3 keer per dag in combinatie met Protocol C gedurende drie weken.

Staphylococcus (stafylokokkeninfectie)

Staphylococcus is een soort van stafylokokkenbacteriën van de Cocci-familie.

Deze bacteriën kunnen leven zonder enige schade aan te richten op veel huidoppervlakken, vooral in de buurt van de neus, mond, geslachtsorganen en anus. Wanneer de huid beschadigd of doorboord is, kunnen stafylokokkenbacteriën de wond binnendringen en een infectie veroorzaken.

Er zijn meer dan 30 soorten in de stafylokokkenfamilie die verschillende ziekten veroorzaken, bijvoorbeeld urineweginfectie, maar de meeste stafylokokkeninfecties zijn van de soort *Staphylococcus aureus*.

Huidinfecties zoals folliculitis, steenpuisten, impetigo en cellulitis. Deze bacteriën kunnen ook aandoeningen zoals voedselvergiftiging of toxischeshocksyndroom veroorzaken.

Joe liep vijf jaar geleden een stafylokokkenziekte op. Hij kreeg hevige uitbarstingen die zijn vlees zouden opeten. Drie jaar geleden nam hij MMS.

Hij volgde gedurende twee maanden een kuur, driemaal daags 15 druppels (heel heftig). Nu gebruikt hij CDS, wat milder is, zonder bijwerkingen.

Bron: <https://www.youtube.com/watch?v=6NXw1l3mROc> Behandeling

De juiste behandeling zou in dit geval Protocol C (CDS) of Protocol B (basis) zijn. In ernstige terugkerende gevallen is Protocol Z (Zapper) effectief geweest, evenals Protocol G (gas) indien extern.

## Maagkanker of maagkanker

Maagkanker is een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. In de maag kunnen verschillende soorten kwaadaardige tumoren groeien. De meest voorkomende is adenocarcinoom. Deze kanker begint met cellen in de maagwand.

Maagkanker kan in de beginfase moeilijk te detecteren zijn, omdat er meestal geen symptomen zijn. In veel gevallen is kanker al uitgezaaid voordat het wordt ontdekt. Wanneer symptomen optreden, zijn ze vaak zo subtiel dat het individu zich er geen zorgen over maakt. Deze kunnen het volgende omvatten:

- Abdominaal ongemak of pijn na een kleine maaltijd.
- Misselijkheid en overgeven
- Diarree of constipatie
- Verlies van eetlust
- Zwakte en vermoeidheid
- Ongewone bloeding
- Veranderingen in urineren of stoelgang
- Wonden die lang nodig hebben om te genezen
- Moeite met eten
- Plotselinge veranderingen in het uiterlijk van huidvlekken
- Een aanhoudende hoest of heesheid

Enrique Aigner Herrera (video) - Leeftijd: 68 – Santiago, Chili In september 2012 stelden ze de diagnose GIST-maagkanker bij me vast en ze kwamen tussenbeide door mijn hele maag te verwijderen. Ze ontdekten een uitzaaing naar de lever, dus gaven ze me een ambulante behandeling met Gleevec. Een paar maanden na de behandeling leed ik aan een behandelingsgerelateerde bloedarmoede en voelde ik me erg neerslachtig.

Mijn doktoren wilden opereren en de tumor uit mijn lever verwijderen, omdat de medicijnen me pijn deden. In die tijd ontdekte ik CDS. Ik sprak met Angelica en startte de behandeling. Een maand na de behandeling deed ik een maag-echotomografie en de tumor kon niet meer worden gevonden. Na de tweede maand had ik een MRI en ze ontdekten alleen een laesie van 6 mm, een tumorresidu. Een maand verder in de behandeling was het volledig verdwenen en er is geen kanker meer over.

Bron: <https://youtu.be/M0XNopbihPM><https://>

[www.youtube.com/watch?v=r5yWwOh3yiE](http://www.youtube.com/watch?v=r5yWwOh3yiE)

Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C zijn (of protocol B als alternatief), waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol K (DMSO) tussen 3 en 6 maanden. Pas 's avonds, indien mogelijk, Protocol L toe.

## Schildklierkanker

Schildklierkanker is een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden. Het treedt op wanneer een cluster van abnormale cellen verschijnt in de schildklier, gelegen aan de voorkant van de basis van de nek. Het kan op elke leeftijd gebeuren.

Symptomen zijn onder meer hoesten, moeite met het verteren van voedsel, een vergrote schildklier, heesheid of stemveranderingen, zwelling in de nek en de aanwezigheid van een schildkliertumor of knobbeltje.

Gustavo Fabian Lopez Goyeneche - Mar del Plata, Argentinië Ik heb op 20 november 2013 een CVA (cerebrovasculair accident) gehad. De doktoren hebben verschillende onderzoeken gedaan naar mogelijke nawerkingen. Een van hen (Eco-Doppler in de halsvaten) vond een knobbeltje met een diameter van 2 cm in mijn schildklier.

Ik begon met orale CDS-behandeling, zeewater, Super Ravo Zapper (Biothron-

micro-elektrisch stroomapparaat) sessies en dagelijkse wandelingen. Ik heb ook veel uit mijn dieet geschrapt, en alle zuivelproducten en suikers. De knobbel begon te krimpen en een jaar en drie maanden later was hij gekrompen tot een diameter van 0,2 cm.

Ik begon bloed in mijn urine te krijgen. De doktoren maakten een echo en ontdekten blaaskanker. Ik werd geopereerd en na zes maanden had ik meer carcinomen dan ervoor. Toen ontmoette ik Dr. Angel Gracia en begon ik zeewater te drinken. Ik ontdekte ook MMS en Hira Ratan Manek, en begon zijn zonneprotocol en het drinken van CDS. Ik ontdekte ook rauw

veganisme, en ik leerde erover via het boek van Marc Ams over spijsverteringsleukocytose. Dit is in een notendop de behandeling die ik volg.

Let op: Van 1 juli 2014 tot 18 juli 2014 dronk ik dagelijks 120 ml CDS, verdeeld over 12 innames, zonder noemenswaardige bijwerkingen. Een beetje koorts op de 12e, braken op dag 5, 7, 14 en 15 en polyurie.

Vandaag is de knobbel verdwenen en is mijn schildklier binnen normale parameters.

Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C zijn (of protocol B als alternatief), waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol K met DMSO

gedurende 3 tot 6 maanden op het gebied aangebracht. Breng 's avonds Protocol L aan.

## Tong Kanker

Tongkanker, een ziekte waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, is een zeldzame kwaadaardige tumor die zich voornamelijk op het voorste gedeelte van de tong bevindt. Experts geloven dat alcohol- en tabaksgebruik mogelijke oorzaken zijn voor dit type kanker. Tongtumoren hebben de neiging zich uit te breiden naar aangrenzende structuren zoals het strottenhoofd. Tumoren die zich ontwikkelen in het voorste gedeelte van de tong zijn degenen die de ernstigste laesies in weefsels kunnen veroorzaken.

Het meest voorkomende symptoom is een wond in de mond of lip die niet geneest. Een rode of witte vlek op het tandvles, de tong, de amandelen of het mondslimvlies. Een brok in de mond, nek of keel en een verdikkend gevoel in de wang. Een aanhoudende keelpijn of het gevoel alsof er iets in de keel blijft steken, heesheid of stemverandering, mondpijn of bloeding, moeite met kauwen, slikken of bewegen van de tong of de kaak, oor- en/of kaakpijn, chronische slechte adem, veranderingen in spraak, verlies van tanden of kiespijn, gewichtsverlies zonder aanwijsbare reden, vermoeidheid,

verlies van eetlust, vooral als het lang aanhoudt. Dat kan gebeuren in de gevorderde stadia van de ziekte.

Hallo, mijn naam is Enrique Ojeda en ik woon in Santiago de Chile. Ik wil graag mijn getuigenis geven over wat er met mij is gebeurd in 2015. Op 23 juni ben ik geopereerd aan het verwijderen van een tumor van mijn tong (plaveiselcelcarcinoom) van bijna 2 cm, gelegen aan de linkerkant van mijn tong.

De oorsprong van deze tumor dateert van september of oktober 2014. Het verscheen als een kleine rode vlek, met pijn en een branderig gevoel (vergelijkbaar met herpes). Ik vermoedde dat het gewoon een toevallige beet was en dat het snel zou genezen, zoals meestal gebeurt met deze incidenten. Maar na een paar maanden was het er nog steeds en was het van vorm en kleur veranderd in een witachtige tint.

In februari 2015 vreesde ik dat het iets ernstigers zou kunnen zijn. Ik ging naar een dermatoloog die me geen diagnose gaf, maar me doorverwees voor een biopsie. Ik lette niet op haar en besloot wat online onderzoek te doen naar mijn aandoening om een remedie te vinden en te genezen.

Ik vond aanwijzingen die overeenkwamen met de symptomen en het uiterlijk en concludeerde dat het Candidiasis was (veroorzaakt door de Candida Albicans-schimmel). Ik heb er ook een remedie voor gevonden. Toen kocht ik Itraconazol, dat de Candida zou elimineren met een kuur van 10 dagen.

De tien dagen gingen voorbij en ik zag geen verbetering. Ik maakte de behandeling af en de wond zag er nog steeds hetzelfde uit. Ik raakte in paniek. Ik ging naar een tandarts die ook een biopsie voorstelde. Maar ik was nog steeds sceptisch; Ik wilde niet accepteren dat het iets ernstigs kon zijn. Uiteindelijk besloot ik een kaakchirurg te bezoeken die, na controle van het getroffen gebied, kanker bij mij vaststelde. Het nieuws verbrijzelde mijn wereld. Ik dacht aan de verschrikkelijke gevolgen die een operatie aan mijn tong zou kunnen hebben, van het verlies van mijn spraakvermogen tot het niet meer kunnen slikken van voedsel.

De dokter nam een monster om het op te sturen voor een biopsie (die ik al maanden had vermeden), en dit bevestigde uiteindelijk zijn diagnose op 4



mei. Ik werd toen doorverwezen naar het National Cancer Institute waar ik tot eind juni op de wachtlijst voor een operatie kwam te staan.

Vanaf de dag dat ik de diagnose kreeg, concentreerde ik me op het vinden van een behandeling om kanker te bestrijden en te voorkomen dat het zich verspreidde. Ik vond veel informatie over veel natuurlijke remedies zoals zuurzak (*Annona muricata*), aloë vera, honing, zuiveringszout en andere die ik meteen begon te gebruiken. Halverwege mei vond ik online een video waarin ze een verbinding introduceerden die effectief kanker bestrijdt, genaamd MMS.

Ik ontdekte dat er veel informatie over was en nog veel meer getuigenissen die getuigen van de effectiviteit ervan. En zo kwam ik eind mei terecht bij Angelica Costa, die ik ontmoette als mms-adviseur en distributeur. Ik begon het protocol onmiddellijk, in de hoop het binnen een maand af te ronden en met absoluut 333

geloof in mijn genezing gedurende de resterende tijd tot mijn operatieafpraak bij het Kankerinstituut (voor gedeeltelijke glossectomie en halsklierdissectie).

Slechts 20 dagen na de behandeling verplaatsten ze de datum voor mijn operatieafpraak. Ik dacht: "Misschien heb ik de behandeling niet afgemaakt, maar het heeft me goed gedaan." Ik voelde me optimistisch, hoewel ik de MMS-therapie nog niet had afgemaakt.

Ik werd geopereerd en bleef 16 dagen in het ziekenhuis, wachtend op de resultaten van de biopsieën van de tumor en de 45 knopen die uit mijn nek waren ontleed.

Hoewel ik er een goed gevoel bij had, was het wachten op de uitslag schrijnend. En de dag van het nieuws brak aan: de monsters waren schoon, zonder bewijs van de voortplanting van het carcinoom! De tumor was "stationair" en had zich niet verspreid. Ik kon de zegen van deze informatie eerst niet volledig bevatten totdat ik het ziekenhuis verliet en de emoties en tranen niet kon bedwingen.

Vandaag ben ik bijna volledig hersteld, met bijna geen modulatieproblemen.

Ik voel nauwelijks enige ongevoeligheid in mijn nek of het ontlede gebied van mijn tong, en ik heb een lichte bewegingsbeperking in mijn linkerarm vanwege de zenuwen en spieren die ze doorsnijden, maar ik denk dat dit niets is als we bedenken hoe ondraaglijk het had kunnen zijn geweest.

Het is waar. Door MMS gedurende 22 dagen te gebruiken, verdwenen alle kwaadaardige cellen in de aangrenzende gebieden van de tong, aangezien de pijn naar de kaak en het oor trok.

Ik dank God en op het moment dat ik hoorde over dit Miracle Mineral.

Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C zijn (of protocol B als alternatief), waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol R met een rectale irrigator gedurende 3 tot 6 maanden. Pas inderdaad protocol J van mondwater toe. 'S Avonds is het essentieel om Protocol E (klysma) aan te brengen, de volgende dag afgewisseld met Protocol L (bad).

## Tonsillitis

Tonsillitis is de zwelling van een of beide palatale amandelen (grote ovale, vlezige weefselmassa's in de laterale wand van de orofarynx, aan beide zijden van de keel).

De aandoening komt vrij vaak voor en wordt veroorzaakt door een bacteriële of virale infectie. Als de infectie verder reikt dan de amandelen, wordt het faryngitis.

Acute tonsillitis manifesteert zich als lokale pijn (odynofagie) die intens kan zijn, koorts en algemeen ongemak, neustwang, pijnlijke cervicale lymfadenopathieën en slikproblemen (dysfagie).

Wanneer tonsillitis viraal is, kan het ook hoesten, rhinitis, loopneus, heesheid en conjunctivitis veroorzaken.

Hallo iedereen. Gedurende mijn jeugd, jeugd en volwassen jaren had ik last van frequente tonsillitis. De doktoren behandelden het stevast met antibiotica (penprociline, benzetacil, amoxicilline, ciprofloxacine, enz.).

Toen belandde ik op een dag in het ziekenhuis vanwege door drugs veroorzaakte gastritis. Ik ben een kleuterleidster, daarom werd mijn ziekte erger totdat mijn amandelen hypertrofisch waren, echt enorm.

Vanaf het moment dat ik MMS leerde kennen en begon te gebruiken, al vier

1  
jaren geleden heb ik geen allopathische medicijnen meer gebruikt!!!

Mijn amandelen hebben hun normale kleur en grootte teruggekregen.

Mijn kinderen en kleinkinderen nemen het ook, en niemand heeft ooit bijwerkingen gehad. Integendeel, we hebben allemaal onze gezondheid aanzienlijk verbeterd.

Mijn man raakte van zijn hoge bloeddruk af, mijn zwager genas zijn kanker, mijn moeder haar diabetes, verkoudheid, wonden en wat dan ook. Ik ben Jim Humble en Andreas Kalcker oneindig dankbaar voor het verspreiden van het nieuws over dit geweldige product aan iedereen.

Bron: <https://testimoniosmms.com/?s=amigdalitis> Behandeling

Een passende behandeling zou in dit geval zijn om Protocol C of B te gebruiken

als alternatief drie weken in combinatie met Protocol H.

## Tuberculose

Tuberculose (afgekort als TBC of TB), is een besmettelijke bacteriële infectie die door de lucht van de ene persoon naar de andere wordt verspreid wanneer de besmette persoon hoest, niest, spreekt of zingt. De bacterie kan in ons lichaam leven zonder ons ziek te maken, in een latente toestand. In dit geval vertoont de infectie geen symptomen en is deze niet vatbaar voor overdracht naar anderen omdat het lichaam de bacteriën bestrijdt, waardoor hun vermenigvuldiging en het ontstaan van de ziekte worden belemmerd. Degenen die symptomen vertonen, kunnen het echter aan anderen doorgeven.

Bacteriën vermenigvuldigen zich vaak in de longen en veroorzaken de volgende symptomen.

Een intense hoest die 3 of meer weken aanhoudt, pijn op de borst, hoest met bloedspatium, zwakte, vermoeidheid, gewichtsverlies, verlies van eetlust, rillingen, koorts en nachtelijk zweten.

Antonio Romo Paz

Een van onze meest relevante resultaten was die van een klinische proef in een Mexicaanse gevangenis.

In deze proef hadden we acht proefpersonen die MMS gebruikten.

We hebben chemische analyses (testen) uitgevoerd op mensen met tbc. De belangrijkste gegevens waren dat een van hen, die een antibioticaresistente tbc vertoonde, na 15

dagen na deze behandeling. We hebben alleen klinische tests uitgevoerd op tbc-positieve personen omdat er geen financiering was voor verdere tests.

Het tbc-geval werd behandeld met 15 druppels MMS tweemaal daags gedurende 15 dagen, net als hepatitis. We begonnen altijd met een of twee druppels om afwijzing te voorkomen.

Bron: <http://mms1.mexico-foro.com/t73-suplemeto-mineral-mms>  
Behandeling

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C (CDS) of Protocol B (basis), gecombineerd met Protocol H (thuis) 's nachts. Protocol K (over het lichaam met DMSO) kunnen we ook toepassen.

Tumor

Een tumor, een aandoening waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, wordt veroorzaakt door een abnormale weefselmassa die goedaardig of kwaadaardig kan zijn. Het wordt geproduceerd wanneer cellen zich ongecontroleerd delen en vermenigvuldigen in het lichaam. We creëren continu nieuwe cellen om de

oude te vervangen, en zolang we dit in een geordende volgorde doen, ontstaan er geen tumoren.

Tumoren verschijnen wanneer de balans tussen celmitose (deling) en dood verandert.

De volgende symptomen kunnen optreden in het geval van tumoren: koude rillingen, vermoeidheid, verlies van eetlust, algemeen ongemak, koud zweet en gewichtsverlies. Symptomen zijn afhankelijk van de locatie van de tumor. Longtumoren kunnen hoesten, ademhalingsmoeilijkheden of pijn in de borstkas veroorzaken. Colontumoren kunnen gewichtsverlies, diarree, constipatie, bloedarmoede door ijzertekort en bloed in de ontlasting veroorzaken.

Arturo Ordoñez Castelan—Datum: 25 juli 2013, 22:06

Hallo, goedemiddag, groeten uit Mexico, meneer Andreas. Allereerst wil ik u feliciteren met het geweldige werk dat u met MMS hebt verricht

en bedankt voor het openen van de ogen van velen. Geloof me als ik zeg dat ik veel heb geleerd van uw conferenties op video en met de MMS-getuigenissen.

Ik heb gedeeld en geprobeerd te verspreiden wat ik heb geleerd. Het is zes weken geleden dat ik deze behandeling begon toe te dienen aan een kind met een tumor in zijn oog.

Hij werd bijna geopereerd. Na een maand behandeling met Protocol 1000

(= Protocol B), artsen kunnen er niet omheen. Deze 13-jarige die al chemo aan het doen was en op het punt stond zijn schedel te laten openen om een deel van de tumor te verwijderen om er zeker van te zijn dat het niet kwaadaardig was, heeft geen tumor meer.

Zijn hele familie heeft rust nu ze een schriftelijke bevestiging hebben van het verdwijnen van de tumor. Er is alleen slijm aanwezig in plaats van de kankergezwellen waar ze bang voor waren.

Van je vriend Arturo Ordonez Castelan - Mexico C.P. 43960

Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C of protocol B kunnen zijn als alternatief, waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol K met DMSO in het getroffen gebied gedurende 3-6 maanden. Breng 's avonds, indien mogelijk, Protocol L (bad) aan.

In het geval van een kwaadaardige tumor, zoals bij elk kankerprotocol, kunt u aan de behandeling 5 gram *Artemisia annua* per dag toevoegen, in infusies, en de inname van 15 gram verse *Kalanchoë daigremontiana*. Zorg ervoor dat u een aangepast dieet tegen kanker volgt, laag in suikers en andere stoffen die het lichaam verzuren, aangepast aan elk geval.

## Buiktyfus

Buiktyfus of darmkoorts is een besmettelijke ziekte die wordt veroorzaakt door de bacterie *Salmonella typhi*. De overdrachtswijze is fecaal-oraal, via water en besmet voedsel. Verwar deze ziekte niet met tyfus, die wordt veroorzaakt door verschillende soorten bacteriën van de familie *Rickettsia* en wordt overgedragen via uitwendige parasieten (luizen).

Buiktyfus wordt gekenmerkt door hoge en aanhoudende koorts (40°C, 107°F), extreem zweten, buikpijn, hoofdpijn en verlies van eetlust. Minder vaak komt uitslag met roze vlekken voor. Meestal doorloopt het vier fasen die elk de afgelopen week duren. Diarree, hoewel typerend voor de infecties als gevolg van de andere serotypes van *Salmonella* (salmonellose), is zeldzaam bij buiktyfus.

Ik begon MMS te gebruiken om de terugkerende tyfus van mijn 13-jarige dochter te behandelen.

Voordat hij haar naar de dokter bracht, belde mijn broer me en vroeg of ik wat druppels wilde proberen die een vriend hem had aanbevolen. Hij zei dat hij ze had gebruikt om te herstellen van buiktyfus en dat hij binnen ongeveer twee uur resultaat had. Ik was geïnteresseerd en ging akkoord; we waren alle ciprofloxacin en injecties met andere antibiotica beu omdat ze allergisch is voor sulfieten.

Ik denk dat ik haar net zes druppels heb gegeven. Na ongeveer 1,5 à 2 uur belde ze me om te vertellen dat ze zich al goed voelde, zomaar! De volgende dag gaf hij haar een tweede dosis sinds hij terugging naar Sonora (Mexico).

Sinds die datum, oktober 2012, heb ik een pakket MMS en de activator besteld, en tot nu toe heeft niemand in dit huis nog medicijnen op recept gebruikt. Het is ook geweldig voor griep. Mijn dochter had nooit last van misselijkheid of diarree. Ik had er de eerste paar dagen wat van, dus ik nam de minimale dosis en verhoogde die langzaam tot Protocol 1000 (Protocol B). Moge mijn getuigenis u helpen!

Bron: <http://testimoniosmms.com/tu-testimonio-sobre-mms/>

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C (CDS) of B (Basic), als alternatief. In ernstige gevallen wordt ook Protocol E (klyasma) aanbevolen.

### Colitis ulcerosa

Colitis ulcerosa, een aandoening met onbekende oorzaken waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft geboden, is een ontsteking van de dikke darm (dikke darm) en het rectum. Het veroorzaakt zwelling en ulceratie in de binnenste voering van de dikke darm.

Buikpijn en krampen, diarree, vaak met bloed of pus, koorts, de behoefte voelen om te poepen, zelfs als de darm leeg is, vermoeidheid en gewichtsverlies. Het kan de ontwikkelingsgroei bij kinderen vertragen. Andere symptomen kunnen zijn: gewrichtspijn en zwelling, blaren in de mond, misselijkheid, braken en huidzweren.

R. Cecilia Vallejos Raffo, Chili - Datum: 2013/12/18

Een jaar lang had ik elke dag bloed in mijn ontlasting. Na zes maanden bezocht ik een dokter en ze voerden een colonoscopie uit. Ik kreeg de diagnose colitis ulcerosa. Ongeveer een jaar geleden, op een seminar in Lleida, was Andreas een van de docenten.

Solicitud de Biopsia N°

**Alemana**

Apellido Paterno VILTAJOS Apellido Materno RATTO Nombre ROSA

Dr. Andrés Gallegos

Dr. Pizarro

Residencia

Organ a la biopsia Colon

Alcance de la biopsia Colitis ulcerosa

Diagnóstico Colonoscopia normal

Información especial deseada

Número de muestras 1 set (6)

Nombre de médico Jorge Castros B. M. 10089247

Fecha 12/12/13

1. 96.73  
A.ELEC  
N°27731  
SANTAGO  
SANTAGO  
14.730

Hij is een biofysicus die aan dit seminar heeft deelgenomen. Ik vond hem erg samenhangend. Van daaruit kreeg ik MMS te pakken en ik vroeg hem: Wat vind je ervan? Dat was hij ook niet

zeker en vertelde me: "ja, ga

en krijg wat viraal

testen gedaan".

Zelfs als ik mijn best deed,

veranderd dieet, en zag

homeopaten, ik was stil

bloeden. Toen ik begon



om me zorgen te maken heb ik MMS geprobeerd. Na

drie dagen op mms, my

uitwerpselen waren erg donker, en

Ik heb nooit meer gebloed.

Ik neem het niet elke dag

of. Ik neem het nu en dan

als ik symptomen voel, verkouden ben of

wat heb jij, maar ik niet

neem het regelmatig meer.

Dit is mijn getuigenis.

Afb. 45: Resultaten coloscopie

Na het nemen van MMS

twee keer na Protocol 1000 (Protocol B), is dit het resultaat van mijn colonoscopie (fig. 45), uitgevoerd in een van de beste (zo niet de beste) klinieken in Chili. Bedankt, Andreas! Bedankt, mms!

Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C of protocol B kunnen zijn, als alternatief, waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol R met een rectale irrigator gedurende 1-3 maanden, afhankelijk van de ernst. Eventueel 's avonds Protocol E (klysma) aanbrengen.

Baarmoederkanker

Baarmoederkanker is een ziekte met onbekende oorzaak waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing heeft

geboden. De term verwijst naar verschillende soorten kanker die zich in de baarmoeder ontwikkelen.

Baarmoederkanker kan worden geclassificeerd als:

- Baarmoedersarcoom
- Endometriumkanker
- Baarmoederhalskanker en
- Gestationele trofoblastziekte.

In de beginfase is baarmoederkanker meestal asymptomatisch, maar de symptomen verschijnen wanneer de kanker zich verspreidt. Tot de meest voorkomende behoren: lichte bloeding tussen of na de menstruatie, pijn bij geslachtsgemeenschap, meer langdurige en overvloediger dan gebruikelijke menstruatiebloeding, bloeding na geslachtsgemeenschap of tijdens een bekkenonderzoek, verhoogde vaginale afscheiding of bloeding na de menopauze.

Geachte heer Humble,

Ik dacht dat je wel zou willen weten dat ik ben genezen van mijn baarmoederkanker en eierstokkanker met MMS.

Een jaar geleden kreeg ik de diagnose kwaadaardig melanoom stadium 4 (huidkanker uitgezaaid naar de lymfeklieren). Ik deed een scan in juni van hetzelfde jaar. Mijn dokter zei dat ik een tumor had in mijn rechter eierstok en dat mijn baarmoeder tekenen van kanker vertoonde/

pre-kanker. Hij zei ook dat ik een hysterectomie zou moeten ondergaan. We besloten om de echografie over een maand te herhalen en een biopsie te doen en de operatiedatum vast te stellen na de resultaten van de tweede scan. In juli heb ik ongeveer drie weken een MMS-kuur gedaan. De MMS-behandeling was onaangenaam. Elke keer dat ik een dosis nam, voelde ik me misselijk. Ik had diarree, misselijkheid en braken. Ik had ook last van ondragelijke pijn in mijn rechterkant (waar de aangetaste eierstok zit). Ik ging door met de behandeling, waarbij ik de druppels geleidelijk verhoogde

tot ik 15 druppels tweemaal per dag innam. Ik merkte dat als ik een half uur voor het innemen van mijn dosis iets at, er minder misselijkheid was.

Ik heb net de uitslag gekregen van de tweede echo. De tumor in mijn eierstok is helemaal weg en mijn baarmoeder is normaal en gezond. De dokter zei dat hij niet weet waarom, maar ik heb geen operatie of biopsie meer nodig. Alles is normaal en gezond!

Eerlijk,

Anonieme MMS-patiënt (FDA Fear) - 29/06/12

Bron: <http://mmstestimonials.is/cancer?start=40>



Een geschikte behandeling zou in dit geval protocol C of protocol B kunnen zijn, als alternatief, waarbij de dosis wordt verhoogd tot 3 ml CDS verdund in 100 ml water, tien keer per dag. Het kan worden gecombineerd met Protocol V van vaginale was gedurende 3 tot 6 maanden. Breng 's avonds Protocol E (klyasma) afgewisseld met Protocol L (bad) aan.

Zorg ervoor dat u een aangepast dieet tegen kanker volgt, laag in suikers en andere stoffen die het lichaam verzuren. Pas het protocol aan elk geval aan.

Uveïtis

Uveïtis is de ontsteking van de uvea, de middelste laag van het oog, gelokaliseerd tussen de buitenste laag bestaande uit de sclera en het hoornvlies, en de binnenste laag van het netvlies. De uvea zorgt voor het grootste deel van de bloedtoevoer naar het netvlies. Het is gepigmenteerd en bestaat uit drie structuren: de iris, het corpus ciliare en het vaatvlies. Uveïtis is een oorzaak van oogroodheid.

Overmatig knippen, wazig zien, acute lichtgevoeligheid, pijn en in sommige gevallen vlekken in het gezichtsveld (floaters).

Hallo. Mijn naam is Theresa. Ik ben 53 jaar en woon in Cadiz (Spanje).

Met deze getuigenis hoop ik mijn twee cent toe te voegen

voor je geweldige werk met mms.

Informatie over MMS trok mijn interesse, en

Ik besloot om het eens te proberen. Jaren geleden leed ik aan ontstekingsreuma en verschillende episoden van uveïtis, die daarmee verband zouden houden. Een

Op een dag werd ik wanhopig genoeg om de conventionele geneeskunde te verwerpen en andere "therapieën" te onderzoeken die zouden kunnen helpen  
Afb. 46: Teresa

verlicht al die pijn en lijden.

Om een lang verhaal kort te houden, ik wil alleen maar zeggen dat ik, terwijl ik dit pad bewandelde, eindelijk begreep dat alleen ik mezelf kon genezen en dat we dat allemaal kunnen als we vertrouwen hebben, en dus kwam de tijd dat ik me genezen voelde. Ik ben zo 342

heel dankbaar voor alle ervaringen, lessen en mensen die het mogelijk hebben gemaakt.

Hoewel ik niet denk dat ik ergens ben gekomen, probeer ik gewoon te leren van alles waar ik op afstem en waarvan ik denk dat het van enige waarde kan zijn.

Afgelopen november besloot ik MMS te proberen om mijn organisme te reinigen van gifstoffen, zware metalen en alle andere ongewenste dingen waarvan ik dacht dat ze na zoveel jaren van verwaarlozing in mijn organisme zouden kamperen. En gewoon "toevallig", terwijl ik wachtte om mijn bestelling te ontvangen, kreeg ik uveïtis in een van mijn ogen. Ik voelde dat het een soort test was. Ik besloot te wachten en het alleen met MMS te behandelen. Tegen de tijd dat ik het begon te nemen, was mijn oog er vreselijk aan toe. Ik had zelfs wazig zicht, maar ik had de intuïtie dat de waanzin een doel had.

Ik nam MMS volgens Protocol 1000 (= Protocol B) gedurende 14 dagen. Vanaf de eerste doses begon de ontsteking af te nemen. Ik had nog steeds wazig zicht, dus ik besloot gewoon te wachten tot het zijn evenwicht had hersteld, en dat gebeurde ook. Ik ben in perfecte gezondheid en ik wil dit delen om hoop te geven aan iedereen die het nodig heeft.

Ik moet zeggen dat het moeilijk was om te nemen. Ik vond de smaak verschrikkelijk, en de helft van de tijd kreeg ik min of meer diarree, maar ik kan bevestigen dat het echt werkt, en ik vind het geweldig.

Andreas, bedankt dat je doet wat je doet, dat je moedig bent en de aarde verlicht. Dikke knuffel, Teresa.

Een geschikte behandeling is in dit geval Protocol O (oogheelkunde) in combinatie met Protocol C (CDS) of Protocol B (basis) als alternatief.

## Spataderen

Spataderen zijn een aandoening met onbekende oorzaak waarvoor de conventionele geneeskunde geen adequate farmaceutische oplossing biedt. Het zijn vergrote aderen die niet in staat zijn om bloed naar het hart terug te voeren (veneuze insufficiëntie). De meest voorkomende zijn in de benen. Ze worden veroorzaakt door zwakke of beschadigde kleppen. Aders hebben paren bladkleppen om unidirectionele bloedstroom naar het hart mogelijk te maken, waardoor wordt voorkomen dat bloed naar achteren stroomt (retrograde stroming of veneuze reflux).

Spataderen verschijnen wanneer de klepbladen niet goed sluiten en het bloed begint zich in de aderen te verzamelen.

De meest voorkomende klinische symptomen zijn pijn of een zwaar gevoel in de benen, verdraaide of uitpuilende aderen met oedeem, zwelling, pijn, krampen of kloppen.

In meer gevorderde stadia van de ziekte kunnen er veneuze zweren, huidverkleuring of bloedingen zijn.

Fina Serrat – Aiguafreda/ Catalonië

Ik wil met jullie delen dat ik al 4-5 weken MMS gebruik. Ik begon met 10-12 geactiveerde druppels en tegen het einde nam ik 26-28. Ik nam het in met 500 ml water in vier opeenvolgende innames (als ik om 16.00 uur zou beginnen, zou ik het om 17.00 uur, 18.00 uur en 19.00 uur opnieuw innemen). De pijn in mijn knieën en gewrichten is iets verbeterd, maar mijn verbazing kwam toen ik op een dag merkte dat de spataderen in mijn benen bijna verdwenen waren. Ze zijn het grootste deel van mijn leven bij me geweest (toen ik 19 was, liet ik een vergrote verwijderen). Ze zijn niet helemaal weg, maar ze zien er veel beter uit en ze zijn zacht, zeker verbeterd. Ik was onder de indruk omdat ik er niet op had gerekend dat dit zou gebeuren, en ik deel mijn verhaal voor het geval het nuttig kan zijn voor iemand anders.

Een gepaste behandeling zou in dit geval Protocol C zijn, of B als alternatief, gecombineerd met Protocol K (met DMSO).

Veneuze zweren

Een (diabetische) veneuze zweer is een zweer die wordt veroorzaakt door een gebrekkige bloedstroom (circulatie), meestal in de benen. Ze zijn de belangrijkste oorzaak (70-90%) van chronische zweren. Ze hebben de neiging zich te ontwikkelen langs het distale en mediale gebied van het been.

Er zijn twee soorten vasculaire ulcera (arterieel en veneus). Onder de veneuze ulcera bevinden zich die veroorzaakt door diabetes, die "diabetische voet/been" worden genoemd. Schade aan de bloedvaten betekent ook dat de

voeten niet genoeg bloed en zuurstof krijgen, waardoor de genezing van wonden en infecties wordt vertraagd.



Gebrek aan doorbloeding, gebrek aan gevoeligheid, droge en gebarsten huid, blaren, infectie, verharde huid met een donkerrode, paarse of bruine kleur (een teken dat er geen bloed circuleert), jeuk en tintelingen.

Afb. 47: Evolutie van de behandeling van een diabetisch been met necrose  
Getuigenis

Maria: Diabetische voet met necrose die moet worden geamputeerd, met foto's. De geweldige verbetering die amputatie overbodig maakte. Groetjes en nogmaals bedankt.

Afb. 48: Close-up van een diabetische voet, voor en na behandeling 345

Een gepaste behandeling zou in dit geval Protocol D (dermatologie) 2-3 keer per dag zijn, gecombineerd met Protocol C (CDS) of Protocol B (basis) gedurende drie maanden.

In ernstige gevallen is een grondige reiniging van de wonden essentieel.

Veneuze trombose

Veneuze trombose is een bloedstolsel (trombus) dat zich in een ader vormt om de bloeding te stoppen die wordt veroorzaakt door het scheuren van een bloedvat. Als het stolsel zich in een van de diepe aderen van het lichaam bevindt (meestal de benen), wordt dit diepe veneuze trombose of DVT genoemd. Als fragmenten van bloedstolsels loskomen van de trombus en omhoog komen om de bloedstroom in de longen te blokkeren, wordt dit longembolie genoemd.

Bij DVT, niet-specifieke pijn van variabele intensiteit. Roodheid en vergroting van het been of de dij. Longembolie wordt gekenmerkt door pijn op de borst, hoesten, soms met bloed, en een plotseling gevoel van kortademigheid.

Mijn vader, Juan Carlos Dupuy, 59 jaar oud, leed aan een trombose in de temporale veneuze tak, retina superieur, van zijn rechteroog, wat in alledaagse termen een bloeding in het netvlies zou zijn. Als gevolg hiervan verloor hij 100% van het zicht in zijn rechteroog. Dit gebeurde in 2008 en hij werd helemaal niet behandeld.

Toen hij de familie in 2013 vertelde wat er was gebeurd, was de situatie onomkeerbaar en zeiden dokters dat er geen hoop was om het gezichtsvermogen in zijn rechteroog te herstellen.

Volgens zijn oogarts bij de ACHS, Carlos Araya Munoz, kon geen enkele operatie, procedure of remedie zelfs maar een klein percentage van zijn



gezichtsvermogen herstellen.

Kortom, we moesten het idee accepteren dat hij niet meer zou zien met zijn rechteroog, en er alles aan doen om te voorkomen dat dit met zijn linkeroog zou gebeuren.

Mijn vader volgde Protocol 1000 (= Protocol B), van 9 februari tot 15 maart 2013. Na twee weken behandeling, terwijl hij door zijn verrekijker naar de tuin keek, riep hij uit dat hij licht door de zijkant van zijn oog kon zien . Het was een ongelooflijk moment en we waren allemaal sprakeloos van opwinding. Er gingen nog twee weken voorbij en dat zei hij in sommige sectoren van zijn 346

rechteroog kon hij zien als door een nat glas. Dat betekent dat het bloedstolsel langzaam aan het oplossen was.

Nadat hij een maand Protocol 1000 (= Protocol B) had voltooid, ging hij voor een oogheelkundig onderzoek en de dokter zei, nogal verrast, dat hij 20% van zijn gezichtsvermogen had hersteld volgens de oogtesten die ze hadden uitgevoerd. Mijn vader gebruikt vanaf vandaag (mei 2013) nog steeds MMS om zijn gezichtsvermogen zoveel mogelijk te herstellen.

Hoewel het waar is dat de behandeling behoorlijk tijdrovend is en toewijding vereist, is het zeker de moeite waard omdat we de veranderingen en verbeteringen voelen die ons lichaam dag na dag doormaakt.

Een passende behandeling zou in dit geval Protocol C (CDS) zijn in combinatie met Protocol O (oogheekunde).

### Vesiculaire stomatitis

Vesiculaire herpetische stomatitis is een infectie veroorzaakt door het vesiculaire stomatitisvirus (VSIV), een ARN-virus in de Rhabdoviridae-familie, van de Vesiculovirus-soort. Het komt uit de mond en veroorzaakt zweren en ontstekingen.

Blaren in de mond die later zweren worden, verlies van eetlust, moeite met slikken, kwijlen, koorts, prikkelbaarheid, mondpijn.

Dokter Eva Serra

We pasten het standaard chloordioxideprotocol toe op een patiënt met acute stomatitis en in slechts 24 uur konden we totale remissie waarnemen. Ik heb dit niet waargenomen als gevolg van enig ander voorgeschreven medicijn in mijn werk als stomatoloog en tandarts. Ik kan bevestigen dat het 100% effectief is en ik gebruik het vaak, vooral bij implantaten, waar ik nog nooit een infectie heb gehad.

Passende behandeling zou in dit geval het gebruik van Protocol C (CDS) zijn.

Het kan een week gecombineerd worden met Protocol J.

Vitiligo

Vitiligo is een huidziekte waarbij de huidpigmentcellen worden vernietigd door het immuunsysteem van het organisme dat vervolgens de aanmaak van melatonine stopt. Het laat niet-gepigmenteerde gebieden op de huid achter die veel bleker zijn dan de rest van het lichaam. Hoewel er geen definitieve remedie is voor deze ziekte, zijn er behandelingen met een hoog percentage van succes in de herpigmentatie van de aangetaste gebieden, voornamelijk behandelingen die therapeutisch gebaseerd zijn op het gebruik van ultraviolet licht UVB, specifiek voor deze pathologie.

Witte vlekken in elk deel van het lichaam, meestal rond, van verschillende grootte en die bleker zijn in tegenstelling tot de normale huidskleur van het individu. Ze verschijnen vaker in handen, voeten, knieën, ellebogen en gezicht en minder vaak in genitaliën, rug, borst, benen en armen. Als er haar in het gebied is, wordt het wit.

Man, 82 jaar oud, met vitiligo over zijn hele rug. Resultaten werden na drie maanden merkbaar. In twee jaar heeft hij veel vooruitgang geboekt en er is nog maar een klein beetje over.

Bron: <https://www.youtube.com/watch?v=wXIBRqi4-SI> Behandeling

De behandeling zou in dit geval Protocol D (dermatologie) zijn, gecombineerd met Protocol K en als er geen resultaten zijn, Protocol Y

(injectie) door onderhuidse puistjes te injecteren en UVB-licht in het specifieke gebied aan te brengen.

## Wratten

Wratten zijn huidgezwellen die verschillende vormen kunnen hebben en op verschillende plaatsen op het lichaam voorkomen. Hoewel ze over het algemeen onschadelijk zijn en alleen om esthetische redenen hinderlijk zijn, is het verstandig om ze in de gaten te houden, vooral als ze pijnlijk zijn of op gevoelige plekken voorkomen.

Wratten zijn meestal pijnloos en onschadelijk, hoewel ze jeuk en ongemak kunnen veroorzaken. Afhankelijk van hun locatie kunnen ze ongemakkelijk of vervelend zijn.

Opmerking van de auteur: Aangezien er talloze verschillende soorten wratten zijn met verschillende oorzaken, viraal of anderszins, kan de effectiviteit van coeliakie variëren. Er zijn uitstekende resultaten waargenomen, vooral bij veel door virussen veroorzaakte wratten, waaronder HPV.

## Juan Manuel Gil

Laat ik beginnen met te zeggen dat ik het product heb gekocht omdat ik ervan overtuigd was dat het nuttig zou zijn na het bekijken van de video's van Andreas Kalcker op YouTube (ik raad u ten zeerste aan om ze te bekijken).

Mijn primaire doel was om het te gebruiken voor onderhoud, dagelijks 5-6 druppels te nemen en af en toe een week te rusten. Wat me verbaasde was dat ik na tien dagen behandeling merkte dat ik de afgelopen 30 dagen een paar wratten op mijn middelvinger had

jaren werden kleiner en na 15 dagen waren ze volledig verdwenen.

MMS is het enige dat dit kan hebben veroorzaakt. Toen ze voor het eerst verschenen, heb ik veel verschillende dingen geprobeerd om ze kwijt te raken, maar het lukte me niet, dus ik stopte met proberen en vergat het helemaal.

Toen ik over dit probleem las, leerde ik dat veel wratten worden veroorzaakt door virussen, wat zou dienen als bevestiging van het vermogen van MMS om die micro-organismen te bestrijden. Ik gebruik het pas een paar maanden, dus ik ben het nog aan het beoordelen, maar ik ga zeker door met de behandeling.

Een grappige anekdote: ik raadde het een vriend aan vanwege zijn slechte adem, en hij houdt het onder controle met slechts drie druppels per dag - een groot succes.

Ik hoop dat dergelijke resultaten andere mensen zullen aanmoedigen om dit product te kopen of te bereiden voor hun eigen voordeel of voor hun dierbaren.

Een passende behandeling is in dit geval Protocol C (CDS) of Protocol B (basis), als alternatief.

Bij hardnekkige wratten kunnen we een druppel zuiver natriumchloriet (NaClO ) op de wrat aanbrengen, na wrijven over het oppervlak (zonder bloeding te veroorzaken).

We moeten ervoor zorgen dat het de gezonde huid rond de wrat niet raakt (het is niet nodig om daarna met water te wassen). Laat het dan werken; het bevordert de verwijdering van wratten dankzij de hoge pH van 13. Breng het eenmaal aan en 20 dagen later is de wrat meestal verdwenen.

## Wonden

Een wond is een verwonding aan het lichaam. Verwondingen kunnen worden veroorzaakt door ongelukken, vallen, klappen, brandwonden of wapens. Ze breken vaak de huid of ander lichaamsweefsel. Ze omvatten snijwonden, krassen en beten op de huid, kneuzingen, ontwrichtingen, breuken, verstuingen en uitzettingen.

Twee dagen geleden, toen ik aan het wandelen was op het platteland, probeerde ik met mijn blote handen een tak te breken. In plaats daarvan kreeg ik een diepe snee in de pink van mijn linkerhand. Bij een nabijgelegen sportcentrum hebben ze eerste hulp verleend met ontsmettingsmiddel en ik ging naar huis met een pleister om mijn vinger, die bijna doormidden was

gesneden. De volgende dag zou het niet ophouden pijn te doen. Ik had CDS gekocht en ik dacht bij mezelf: "Waarom probeer je het niet eens op zo'n diepe wond?"

Ik heb CDS maar één keer aangebracht met een verband, en na een aanvankelijk branderig gevoel verdween de pijn en begon de wond te sluiten. Zelfs als ik druk uitoefen op de wond, doet het geen pijn, en alleen is het pas twee dagen geleden sinds het 'ongeluk'.

CDS is oneindig veel beter dan welk ontsmettingsmiddel of antibioticum dan ook uit de apotheek [...].

Passende behandeling zou in dit geval Protocol D zijn

(dermatologie), verse CDS rechtstreeks op de wond spuiten. Als alternatief kunnen we ook een waterige CDS-oplossing van ongeveer zes druppels geactiveerd in 100 gebruiken

In ernstige gevallen, waarbij er kans is op tetanus of een soortgelijke complicatie, gebruik Protocol B (basis) of C (CDS) gedurende een week of langer, afhankelijk van de situatie.

Een CDS-oplossing die rechtstreeks op de wond wordt aangebracht, veroorzaakt bijna onmiddellijke stolling, waardoor allerlei soorten infecties worden vermeden. Het is met succes toegepast in veldchirurgie om bloedingen te stoppen en weefselherstel sneller te bevorderen dan met andere chirurgische desinfectiemiddelen.

hoofdstuk 5

Hoe CD (Chloordioxide) te bereiden

In dit gedeelte wordt uitgelegd hoe u chloordioxide kunt bereiden volgens de methode die is ontwikkeld door Jim Humble, die het voor het eerst MMS noemde. Ik noem het CD omdat de activator sterk gereduceerd zoutzuur is (en omdat dit de Engelse afkorting is voor "Chlorine Dioxide").

CIO is het gas dat ontstaat wanneer we natriumchloriet mengen met een zuur. De 2

beste activator is zoutzuur gereduceerd tot 4%. Het is hetzelfde zuur dat we van nature in onze maag produceren en is veel beter dan citroenzuur.

Hoe maken we het?

- CD wordt gemengd met de activator in een verhouding van 1:1.
- Eén verpakking bevat twee flessen: één met natriumchloriet ( $\text{NaClO}$  bij 25%) en de andere met gereduceerd zoutzuur ( $\text{HCl}$  4%).

Wanneer we beide stoffen in gelijke delen mengen en water toevoegen, neutraliseren ze elkaar tot een pH van 5 (met  $\text{HCl}$  van 4%).

De concentratie van 25% of 28% is geen indicator voor de kwaliteit van natriumchloriet. Waar het om gaat is dat het chlooraatgehalte gelijk is aan of kleiner is dan 1% en dat de base (hulpstof) natriumcarbonaat is.

Dat betekent alleen dat we om het te activeren één druppel meer of minder product zullen gebruiken. Waar het om gaat is het resulterende gas. Die cd moeten we onthouden

veroorzaakt een tweede reactie in de maag, waarbij meer chloordioxidegas vrijkomt. Omdat we zoutzuur gebruiken ( $\text{HCl}$  4%), en dit is hetzelfde zuur dat we in zeer lage concentraties in onze maag hebben, is deze secundaire reactie soepel en heilzaam, voor een langduriger en meer continu effect in de loop van de tijd. Tegelijkertijd veroorzaakt het geen bijwerkingen zoals diarree of misselijkheid, wat sommige mensen melden bij het gebruik van citroenzuur.

Waarom geen citroenzuur gebruiken?

Citroenzuur op 50% is absoluut te veel. Gebruik het niet meer dan 33%

concentratie, bij voorkeur lager. Bovendien bevordert citroenzuur de groei van opportunistische bacteriën, *Citrobacter* genaamd, die zich na de reactie voeden met het resterende citraat. Ik zeg niet dat citroenzuur niet werkt. Het is gewoon verouderd en niet langer de beste keuze. In hoge concentraties

veroorzaakt het ongewenste bijwerkingen, terwijl het in lage concentraties erg traag reageert.

Natriumchloriet vermengd met zuur genereert ClO-gas. De gemengde druppels 2

draai dan een goudgele kleur. Deze reactie duurt tussen 30 seconden en een minuut, maar varieert afhankelijk van de atmosferische temperatuur; het is sneller in warmere gebieden en langzamer in koudere gebieden. Zodra we de gouden tint hebben verkregen, is de oplossing klaar om te worden verdund met water. Gewoonlijk verdunnen we één dosis van drie geactiveerde druppels (3 druppels chloriet en 3 druppels activator) in 100 ml water.

We kunnen meer water gebruiken, maar niet minder. Met minder water kan de smaak onaangenaam zijn en de keel uitdrogen, waardoor een ruw gevoel ontstaat.

Frequente toediening van kleine doses, tot eenmaal per uur, is effectiever gebleken dan een of twee keer per dag grotere doses in te nemen. De reden hiervoor is dat het niet uitmaakt of de hoeveelheid groot of klein is.

Ongeacht de grootte verandert het meestal in slechts één of twee uur in zuurstof en keukenzout. Als u alleen 's morgens en 's avonds grote CD-doses gebruikt, zal de CD het lichaam blijven reinigen van microben en de meeste ziekteverwekkers. Met kleinere maar meer continue doses stoppen we echter de reproductie van ziekteverwekkers, vooral virussen.

De mix wordt altijd verdund met water, bij voorkeur zoet water, waar het gas vast komt te zitten. Sap kan de werkzaamheid van CD tenietdoen door oxidatie, vooral citroenvruchtensap. De oplossing zou de zuren van het sap oxideren, in plaats van de ziekteverwekkers van het lichaam.

Hoe CDS te bereiden ( $\sim 3000\text{ppm} = 0,3\%$ )

Zoals we in een eerder hoofdstuk hebben beschreven, omvat CDS het borrelen van het gas dat wordt geproduceerd uit het mengsel van dioxide met een willekeurig zuur, en de verdunning ervan in koud water of een zoutoplossing. Omdat het zeer oplosbaar is, raakt het vast en kleurt het water of de zoutoplossing met een gele tint. Het belangrijkste voordeel is dat we

elke activator kunnen gebruiken, bijvoorbeeld citroenzuur, en een oplossing verkrijgen die geen onaangename geur heeft.



smaken, diarree veroorzaken of de opportunistische proliferatie van *Citrobacter* bevorderen, die zich voeden met natriumcitraat. Het is ook mogelijk (maar niet aanbevolen) om een inferieure (industriële) kwaliteit natriumchloriet te gebruiken, aangezien we het gas alleen gebruiken bij het bereiden van CDS; het residu blijft achter in het reactievat (in de mix).

De gemakkelijke en veilige manier om CDS (chloordioxide-oplossing) te maken Er zijn twee manieren om CDS te bereiden:

A. Met citroenzuur op 50% als activator (wanneer zoutzuur op 4% niet beschikbaar is)

Afb. 49: Bereiding van CDS met citroenzuur als activator 1. Activeer in een klein glas 10 ml natriumchloriet 25% met 10 ml citroenzuur 50%. Doe 250 ml gedestilleerd of gefilterd water in een weckpot van 0,5 liter met glazen deksel. Plaats het glas met het mengsel voorzichtig in de weckpot. Laat deze oplossing niet mengen met het water in de pot.

2. Sluit de weckpot af met het glazen deksel en bewaar deze 12 uur in een kast.



3. Laat de vloeistof na 12 uur afkoelen in de koelkast en neem het mee naar buiten om het glaasje (met het geconcentreerde mengsel) te verwijderen, zonder het te morsen (gas niet inademen!).

4. Het water in de pot is geel geworden en is nu klaar voor gebruik als CDS-concentraat.

5. Verdun deze geconcentreerde vloeistof met water volgens Protocol C.



B. Met 4% zoutzuur als activator 1. Doe 250 ml gedestilleerd of gefilterd water in een weckpot van 0,5 liter met een glazen deksel. Plaats in de pot (denk aan "dubbele boiler") een klein glas met 5 ml natriumchloriet van 25%, geactiveerd met 5 ml zoutzuur van 4%. Laat deze oplossing niet mengen met het water in de pot.

3. Koel de vloeistof na 12 uur af in de koelkast en neem deze mee naar buiten.

Open de pot en verwijder het kleine glas (met de geconcentreerde mix), zonder het te morsen (gas niet inademen!).

4. Vervang het kleine glaasje door een tweede met nog eens 5 ml natriumchloriet 25% geactiveerd met 5 ml zoutzuur 4%.

5. Sluit de pot af en bewaar hem nog 12 uur in een kast.

Afb. 50: Bereiding van CDS met zoutzuur als activator 6. Het water is geel geworden en is nu klaar voor gebruik als CDS

concentreren.

7. Verdun deze geconcentreerde vloeistof met water volgens Protocol C.

Opmerking van de auteur: Sommige mensen vragen zich af of het in één keer bereiden van 10 ml dezelfde resultaten zal opleveren als wanneer het in twee stappen wordt gedaan (5 ml + 5 ml – dubbele infusie). Dat zal niet gebeuren omdat de uiteindelijke concentratie van de oplossing geen 3000 ppm (parts per million) zal bereiken.

Gedetailleerde procedure:

De eerste en gemakkelijkste manier om CDS voor te bereiden is:

1. Gebruik een glazen kan met een inhoud van ongeveer 0,5 liter. Ik adviseer glazen inmaakpotten (metselaarpotten) met glazen deksels. Gebruik geen metaal; het zou tijdens het proces oxideren. Als u een metalen deksel gebruikt, moet u deze afdekken met plastic en ervoor zorgen dat deze goed afsluit. Vermijd direct zonlicht tijdens het proces, aangezien dit een reactieve vloeistof is. Houd er rekening mee dat de

minder lucht in de pot en hoe groter de opening van het gebruikte borrelglas voor het mengsel, hoe beter.

2. Vul vervolgens de pot met 250 ml koud water. U kunt gedestilleerd of mineraalwater gebruiken, aangezien het resulterende CDS, dat een ontsmettingsmiddel is, niet besmet kan raken met bacteriën.

» Kraanwater wordt niet aanbevolen omdat het chloor en andere stoffen bevat die kunnen reageren met het dioxide, waardoor de doeltreffendheid ervan afneemt.

» Gedestilleerd water lijkt langer houdbaar.

3. Meng in een klein, schoon en droog glas 5 ml natriumchloriet met dezelfde hoeveelheid activator HCl 4%. Het glas moet klein genoeg zijn om in de weckpot te passen (borrelglas, wijnglas, enz.) 4. Plaats dit kleine glas voorzichtig in de weckpot met 250 ml water en zorg ervoor dat de oplossing niet morst of meng met het water (denk aan "dubbele boiler"). Sluit de glazen pot onmiddellijk af en zorg ervoor dat de verzegeling zo luchtdicht mogelijk is.

5. Bewaar de pot 12 uur op een donkere plaats bij kamertemperatuur.

6. Zet de pot na 12 uur voorzichtig in de koelkast om af te koelen.

Zorg ervoor dat u de inhoud van het glas niet morst.

7. Eenmaal gekoeld (2–3 uur), herhaalt u hetzelfde proces (vandaar de naam "dubbele infusie").

8. Zet de pot buiten (of op een goed geventileerde plek), open het deksel en vervang het kleine glas door een tweede glas met daarin een vers mengsel van 5 ml natriumchloriet geactiveerd met 5 ml HCl 4%

9. Bewaar de pot nog 12 uur in een kast of donkere plaats. Wanneer het mengsel in het glas en het water in de pot dezelfde kleur hebben, is het proces voltooid.

10. Voordat u de pot opent, laat u deze afkoelen in de koelkast (2-3 uur).

11. Haal het glaasje (buiten) uit de pot en zorg ervoor dat er niet gemorst wordt.

Uw CDS-concentratie tot 3000 ppm (= 0,3%) is nu klaar voor gebruik.

» Bewaar de CDS altijd tot 3000 ppm (=0,3%) in de koelkast of op een koele plaats.

» Dit met gas verrijkte water noemen we CDS.

» Het is het beste om de voorbereide CDS in een amberkleurige, glazen apotheekfles te bewaren, om ervoor te zorgen dat het gas in het water gefixeerd blijft en overmatige verdamping bij het openen van de pot voorkomt.

» Het water moet nu diepgeel zijn, vergelijkbaar met de kleur van zonnebloemolie.

» Kleur is een indicator van de concentratie. Hoe dieper het geel, hoe hoger de concentratie. Meestal ligt het verzadigingspunt rond de 3000

ppm wat 0,3% betekent. In technische termen betekent dit 3 gram gas per liter (1000 gram) water.

» U kunt de concentratie controleren met chloordioxidestrips type 3002 van La Motte ®.

Adem het gas niet rechtstreeks in!

Hoe meten we 3000 ppm als de strips niet meer dan 500 ppm meten?

Om dit te doen, moet u eerst de CDS uit de pot verdunnen tot een verhouding van 1: 9; dat betekent een deel CDS op negen delen gedestilleerd water. Een teststripwaarde van 300

geeft een optimale concentratie aan. Als uw CDS minder geconcentreerd is, voeg dan ter compensatie meer toe aan de dagelijkse dosis.

Maak je niet al te veel zorgen over het verkrijgen van de maximale concentratie; u moet hoe dan ook altijd beginnen met een lage dosis en deze geleidelijk verhogen tot een comfortabel verdraagbare concentratie. Als het zwakker is dan optimaal, neem dan gewoon wat meer.

Als je geen testritten beschikbaar hebt, kun je altijd de concentratie schatten door te onthouden dat de kleur van CDS bij 0,3% (3000 ppm) vergelijkbaar is met de kleur van zonnebloemolie.

Hack voor het gebruik van de resterende mix: tijdens de CDS-bereidingsprocedure, wanneer u de pot naar buiten brengt om het kleine glas te verwijderen, giet u het resterende product van de mix uit het glas in een plastic fles van 500 ml en voegt u water toe tot aan de rand om te verdunnen. Het. Je kunt deze oplossing in de keuken gebruiken om theedoeken en snijplanken te desinfecteren of open laten staan in de koelkast waar het langzaam zal verdampen, waardoor de binnenkant wordt ontsmet en groenten en fruit veel langer vers blijven, en wat geld wordt bespaard.

Het voordeel van het op deze manier maken van CDS is dat het een zeer gemakkelijke en veilige procedure is. De keerzijde is dat we veel meer chloriet gebruiken om een hoge concentratie van 0,3% CDS te bereiken.

De meest professionele en effectieve manier om CDS te bereiden

Eerst zal ik de procedure beschrijven om CDS professioneel te maken, thuis, met weinig middelen, aangezien laboratoriummaterialen duur zijn.

Deze methode van CDS-voorbereiding is alleen voor mensen met technische basiskennis; het is veel sneller en effectiever, omdat het heel weinig tijd kost en behoorlijk wat chloriet bespaart in het proces.

Hoe nauwkeuriger u de procedure volgt, hoe beter de kwaliteit van uw CDS zal zijn en hoe u geld bespaart. De chlorietwaarden zijn niet zo belangrijk.

Het hangt ervan af hoe de mix is bereid. Waar het uiteindelijk om gaat, is de verzadiging van de CDS in de opvangfles. Je kunt de concentratie testen met de eerder genoemde strips of beter nog, met een klein digitaal apparaatje om te controleren op chloordioxide, dat is veel nauwkeuriger dan de teststrips.

We raden aan om de procedure altijd buitenshuis uit te voeren, aangezien er een explosie kan optreden als de siliconenslangen verstopt raken en het gas meer dan 10% wordt gecompriëerd.

Het grootste risico is geen explosie, maar massale inademing vanwege de hoeveelheid chloriet in het verzamelvat (receptorvat), in het geval van een fout tijdens het proces.

Om CDS met deze techniek voor te bereiden, hebben we nodig:

- Een aquarium luchtpomp.
- 1,5 m siliconenslang met een diameter van 6 mm, in drie of vier stukken gesneden (Belangrijk! Het moet siliconen zijn en geen PVC). Om dit te controleren, houdt u de buis boven een vlam (bijvoorbeeld een aansteker). Silicium brandt niet.



- Een luchtdichte reactorcontainer (een labglas bubbler is ideaal, maar u kunt ook een plastic PET-fles gebruiken).
- Twee of drie receptorcontainers gevuld met koud water (een laboratoriumglazen receptor is ideaal, maar u kunt ook doorzichtige plastic waterflessen gebruiken).
- Een perforator of boor van 5 mm.

1. Als u doorzichtige plastic flessen gebruikt, maak dan twee gaten met de boor in de dop van de reactorfles en ook twee gaten in de dop van elke receptorfles.

Afb. 51: Voorbeeld van een methode voor het ponsen van gaten in doppen van flessen 2. Gebruik een siliconenslang om de luchtpomp van het aquarium op de reactorfles aan te sluiten: sluit het ene uiteinde aan op de luchtpomp en steek het andere uiteinde door een gat in de dop van de reactor fles, helemaal tot op de bodem van de fles.

3. Steek de tweede tube door het andere gat op de dop, ongeveer 2 cm naar beneden, zonder het mengsel aan te raken. Steek vervolgens het andere uiteinde van de buis door een van de gaten in de dop van de eerste receptorfles, helemaal naar beneden.

4. U kunt receptorfles één en twee (indien gebruikt) met elkaar verbinden door een derde slang door het tweede gat van receptorfles één te steken, 2 cm naar beneden, zonder het water te raken, en het andere uiteinde in de bodem van receptorfles twee. Op deze manier gaat het overtollige gas van de ene receptorfles naar de volgende.





5. Zodra u al het materiaal hebt gemonteerd, start u de luchtpomp om te controleren of het geheel luchtdicht is en er geen lekken of verstoppingen in de buizen zijn; obstakels kunnen een explosie veroorzaken.

6. Verwijder vervolgens voorzichtig de dop van de reactorfles en voeg 25 ml chloriet + 25 ml activator toe. Sluit de fles onmiddellijk opnieuw af en start de aquariumluchtpomp om het gas naar de receptorflessen te laten borrelen.

Afb. 52: Setup voor het maken van CDS

7. Zodra de vloeistof in de reactorfles bijna volledig is verkleurd, is het proces voltooid.

Afb. 53: Elementen en configuratie voor het voorbereiden van CDS

8. Later kunt u het proces herhalen met minder chloriet om de resterende flessen te verzadigen. Zorg ervoor dat u het mengsel achteraf controleert om er zeker van te zijn dat het concentratieniveau 3000 ppm is, wat 0,3% is. Als het te hoog is, verdun het dan met gedestilleerd water totdat de gewenste concentratie is bereikt.

Als het te laag is, herhaalt u het proces om een hogere concentratie te bereiken.

Hoe CDI (injecteerbaar chloordioxide) te bereiden

CDI is in de eerste plaats bedoeld om dieren te injecteren wanneer inslikken moeilijk of onmogelijk is. Het kan ook nuttig zijn in geval van nood, als we toevallig weg zijn van een ziekenhuis na een beet van een giftige slang of spin, een scorpioen- of roggenteek, enz.

Wettelijke waarschuwing:

Het toedienen van injecties van een chemische stof bij mensen is voorbehouden aan klinische professionals en mag nooit worden gedaan door iemand zonder de nodige expertise.

CDI kan ook direct op en rond de beten van wilde dieren worden aangebracht om ernstige infecties te voorkomen, wanneer we ver weg zijn

van ziekenhuizen of medische zorginstellingen. De te gebruiken concentratie CDS kan 50 tot 100 ppm (0,005%-

0,01%). In ernstige gevallen van vergiftiging door slangenbeet of iets dergelijks kunnen we de concentratie verhogen, afhankelijk van de omstandigheden.

Manieren om CDI voor te bereiden

1. Gebruik hetzelfde proces als beschreven voor de bereiding van CDS om CDI voor te bereiden. Gebruik gewoon een zoutoplossing in plaats van gedestilleerd water.

2. Als u CDS gebruikt, voeg dan 1 gram zout toe (0,9 g om precies te zijn) voor elke 100 ml geconcentreerde CDS-oplossing. Standaard zoutzakjes zijn erg handig omdat ze 1 gram zout bevatten en als je niet in de stad bent, is het moeilijk of onmogelijk om een zoutoplossing te vinden. U hoeft zich niet al te veel zorgen te maken over sterilisatie, aangezien geconcentreerd CDS per definitie altijd 100% steriel is.

- We hebben CDI gebruikt bij zoogdieren met een gewicht van 50-80 kg, waarbij we 5 ml in een waterzak met zoutoplossing van 250 ml injecteerden en aan het dier toedienden, met 362

geen nadelige effecten in ieder geval. De dosis kan zelfs zonder grote problemen worden verhoogd tot 10 ml. Vanaf 15 ml kan er veneuze irritatie optreden. Om het risico te verkleinen kunnen we 3-5 ml DMSO toevoegen.

- Maximale concentratie voor directe subcutane of intraveneuze parenterale toepassing zonder weefselbeschadiging is vastgesteld op 100 ppm, dat komt overeen met 0,1%.

- Optimale pH is 7,3.

- Als de pH te laag is, gebruiken we geen zuiveringszout. Indien nodig kunnen we de pH verhogen met een zeer kleine hoeveelheid van hetzelfde natriumchloriet dat een pH van 13 heeft, zeer alkalisch. Bij gebruik van de zak met zoutoplossing is dit geen probleem vanwege de hogere oplossing. De optimale stroom is ongeveer drie druppels per seconde.

3. Activeer CD in een injectiespuit en injecteer alleen het gas in een zoutoplossing.

Deze methode is een gemakkelijke en snelle manier om overal injecteerbare CDI te maken voor een noodsituatie. We hebben 500 ml zoutoplossing nodig, een grote spuit (10-50 ml), natriumchloriet 25% en een zuur dat HCl (zoutzuur) of citroenzuur kan zijn. Aangezien we gewoon het gas gaan gebruiken, maakt het niet uit welke we gebruiken.

Werkwijze 1:

1. Plaats de naald op de spuit, met de naalddop erop.
2. Trek de zuiger helemaal uit de spuit en doe 6 druppels chloriet plus 6 druppels zuur in de spuit.
3. Breng de plunjer net genoeg in om de buis te blokkeren, zodat er ruimte overblijft voor het ontstaan van chloordioxidegas.
4. Draai de spuit om, met de naald naar boven gericht. Je kunt zien hoe het chloordioxide zich vormt in de ruimte boven de plunjer. Verwijder de naalddop en steek deze in de zak met zoutoplossing. Injecteer alleen het gas en zorg ervoor dat de vloeistof niet in de zak komt.
5. Laat de naald zitten, haal de spuit eruit en laat er lucht in zodat er meer dioxidegas kan worden gegenereerd.
6. U kunt dan de naald en de spuit vervangen en het nieuwe gas dat in de spuit is ontstaan inbrengen, zonder de vloeistof toe te voegen.



Herhaal deze procedure zo vaak als nodig is totdat u een oplossing krijgt met een concentratie tussen 50 ppm en maximaal 100 ppm, wat u kunt controleren met de strips type 3002 voor chloordioxide, La Motte ®.

Voeg tot 5 ml DMSO toe aan de oplossing om veneuze irritaties te voorkomen.

DMSO werkt ontstekingsremmend. U kunt water toevoegen aan de resterende vloeistof in de spuit en dit gebruiken om oppervlakken en instrumenten te desinfecteren.

Werkwijze 2:

Een andere manier om CDI te bereiden, is door het rechtstreeks van spuit naar spuit te leiden, waarbij de ene de mengreactor is en de andere de receptor met de zoutoplossing.

Afb. 54: Chloordioxidegas in een zoutoplossing brengen met behulp van injectiespuiten. Wat is het beste? CD, CDS, CDH of niet-geactiveerd chloriet?

Veel mensen vragen me wat de beste manier is om chloordioxide in te nemen. Er is veel informatie online over verschillende manieren om het te gebruiken, wat kan bijdragen aan de verwarring. Het antwoord is heel simpel: ze werken allemaal.

Het punt is dat, afhankelijk van de situatie en toepassing, sommige methodes en mixen beter werken dan andere; het gaat erom te begrijpen hoe het gas in het lichaam functioneert.

We moeten erop wijzen dat de effectiviteit van chloordioxide gebaseerd is op het vermogen om weefsel en slijmvliezen binnen te dringen, omdat het een gas is.

Natriumchloriet heeft een zeer hoge pH, is compact en mist dit penetratievermogen, dus het moet reageren voordat het diepe weefsels bereikt. Bovendien is er overvloedig wetenschappelijk bewijs voor de doeltreffendheid ervan als ontsmettingsmiddel. Dioxide is altijd superieur geweest aan chloriet voor het verwijderen van ziekteverwekkers, of het nu gaat om virussen, schimmels of bacteriën.

Alleen dioxide is in staat slijmvliezen of biofilm binnen te dringen, waar ziekteverwekkers zich kunnen verbergen, vooral degene die aan de basis liggen van moeilijk uit te roeien ziekten.

Chloriet heeft zuurgraad nodig om chloordioxide te worden; als de zuurgraad ontbreekt, werkt het niet op dezelfde manier.

Opmerking: sommige online bronnen geven de mix van natriumchloriet en zure frisdrank de benaming van niet-geactiveerd chloriet. Aangezien frisdrank chloriet activeert met hun zure pH, is de term "niet-geactiveerd" onjuist.

cd (mms)

CD heeft een eerste reactie wanneer het wordt gemengd met zoutzuur en het gas wordt opgesloten in de reactiedruppel. Een tweede reactie treedt op met de maagzuren.

Het belangrijkste voordeel van CD is dat het een langdurigere reactie in de maag heeft, omdat het niet al het gas in één keer vrijgeeft.

Het grootste nadeel, naast smaak en kleur, is dat het spijsverteringsproblemen kan veroorzaken. Wanneer het in hoge doses wordt toegediend, kan het diarree veroorzaken om dezelfde reden als niet-geactiveerd chloriet. Tegelijkertijd kan het nuttig zijn bij behandelingen die de alvleesklier, de twaalfvingerige darm of de galwegen aanpakken.

CDS is gewoon het gas opgelost in water, dus er is geen tweede reactie in de maag. Het belangrijkste voordeel is dat het snel wordt opgenomen zonder nadelige bijwerkingen zoals diarree of braken.

Aan de andere kant is dit de methode die de maximale opname van chloordioxide bevordert zonder spijsverteringsproblemen te veroorzaken, aangezien het gas niet verder komt dan de maag. Het gas komt door de temperatuur vrij en drijft in de maagholte totdat het wordt opgenomen door de waterige slijmvliezen die het onmiddellijk naar de interstitiële vloeistoffen transporteren.

Een ander belangrijk voordeel ten opzichte van andere systemen is dat het een neutrale pH heeft die geen nadelige effecten veroorzaakt. Vanwege deze eigenschap kan het in injecteerbare vorm als CDI worden gebruikt.

Een groot nadeel is dat het verdampt bij 11°C (52°F) als de fles open is of als er veel lucht in zit. Een ander nadeel kan in sommige gevallen de korte tijd zijn dat het in het lichaam blijft. Dat kan worden tegengegaan door een paar druppels natriumchloriet aan CDS toe te voegen, "gestabiliseerde CDS" genoemd, waardoor de absorptie en 365

langer in het lichaam blijven. We moeten er echter rekening mee houden dat wanneer we dit doen, het WEL reageert op de maagzuren en het KAN spijsverteringsproblemen veroorzaken.

CDH is in wezen CD (MMS) die van tevoren wordt geactiveerd, waarbij de tweede reactie in de maag niet plaatsvindt, omdat de chlorietreactie van tevoren is voltooid. Het belangrijkste voordeel is dat het, omdat het geen

tweede reactie in de maag heeft, vriendelijker is voor het spijsverteringsstelsel.

Het enige nadeel is de pH, die zuur is zoals in CD (MMS), evenals de kleur, de chloorsmaak en een langere bereidingstijd. Houd er rekening mee dat het in deze vorm WEL REAGEERT met maagzuren en spijsverteringsproblemen KAN veroorzaken.

Niet-geactiveerd natriumchloriet (gestabiliseerde zuurstof)

Wanneer niet-geactiveerd natriumchloriet (ook bekend als gestabiliseerde zuurstof) wordt ingenomen, wordt het geactiveerd door de maagsappen in de maag.

Het belangrijkste voordeel van deze gestabiliseerde zuurstof is de smaak, terwijl het belangrijkste nadeel is dat het gemakkelijk braken kan veroorzaken, vooral wanneer het op een lege maag wordt ingenomen, en meer dan drie druppels diarree veroorzaken, aangezien het resterende chloriet van de reactie de twaalfvingerige darm en de dunne darm bereikt, waar sprake is van een andere pH. Dit pH-verschil is meestal de oorzaak van de diarree.

Aan de andere kant, als we de twaalfvingerige darm of dunne darm direct willen behandelen, zou deze versie de beste optie kunnen zijn.

Gestabiliseerde zuurstof is 2,5% chloriet en komt daarom overeen met de inname van een concentraat van 10%, dus er is een kleinere hoeveelheid chloordioxide beschikbaar voor het lichaam. We moeten er echter op wijzen dat zeer kleine doses in veel gevallen effectief zijn geweest.

Voordelen

nadelen

- Langere reactie in de maag
- Sterke kleur en smaak.
- 2e reactie binnen

maag (laat de

maag, veroorzaakt

Chloordioxide

gas langzaam)

- Gunstig in pancreas,

problemen met de spijsvertering

twaaalfvingerige darm of galwegen • Zure pH

- Hoge doses = diarree

- Smaak

- Snelle opname

- Gas passeert niet

- Het verdampt gemakkelijk.

Chloordioxide oplossing

door de maag,

- Kortere tijd binnen de

dus geen 2

lichaam

e reactie.

- Neutrale pH

CDS gestabiliseerd

- Vertraagt absorptie,



- Reageert met de maag

CDS + natriumchloriet

meer tijd overblijven

zuren die kunnen veroorzaken

in lichaam.

spijsverteringsproblemen.

- Zure pH

- Kleur en smaak

(CD + tijd)

dus geen 2e reactie.

- Verdraaglijker in

- Het duurt langer om

spijsverteringskanaal

voorbereiden.

Niet-geactiveerd chloriet • Smaak

- Veroorzaakt braken

Gestabiliseerde zuurstof

- Gunstig in

- > 3 druppels = diarree

- Kleinere hoeveelheid cd's

(chloriet bij 2,5%)

twaaalfvingerige darm gebied

in het lichaam

## Hoofdstuk 6

Het meer wetenschappelijke gedeelte

Dit hoofdstuk bevat enkele wetenschappelijke gegevens die ten grondslag liggen aan mijn werk. Het is niet compleet omdat wetenschap een constant proces van vallen en opstaan is en ik ben van plan om zolang ik hier ben naar antwoorden te blijven zoeken. Ik verontschuldig me bij voorbaat als sommige details op een bepaald moment in de toekomst onjuist blijken te zijn. Toch is het mijn doel om zo objectief mogelijk te zijn.

Sommige lezers zullen dit hoofdstuk misschien te hoog vinden. Maar ik heb geen andere keuze dan een aantal gedetailleerde wetenschappelijke verklaringen op te nemen voor degenen die op dat niveau opereren.

Wetenschap is geen opeenstapeling van hypothesen, maar de studie van de natuurkrachten om de perfecte en logische manier te ontdekken waarop ze functioneren. Er is niets in de natuur dat niet op logica is gebaseerd. Wanneer er een wetenschappelijke anomalie is, is dit vaak te wijten aan foutieve conclusies die mensen tijdens het onderzoeksproces hebben getrokken.

Wetenschap moet de interpretatie zijn van de taal van natuurlijke krachten in het universum, en niemand kan aanspraak maken op het totale of definitieve monopolie van kennis, omdat hun prestaties (of ontdekkingen) nooit meer zullen zijn dan slechts een kleine glimp van dit grootse universum.

Als mensen hebben we de neiging om universele waarheid te omschrijven om bij onze persoonlijke waarheid te passen. De wetenschap maakt echter de definitie van interpretaties op vele niveaus mogelijk.

Desalniettemin is er geen enkel niveau dat erin is geslaagd om alle geheimen achter universele krachten te ontdekken, dus wij mensen zijn beperkt tot

"geloven wat we weten" of

"Weten wat we geloven." Bovendien zijn er veel wetenschappelijke feiten waarvan we de werking negeren. Daarom wil ik zeggen dat ik begrijp dat wetenschap een religie wordt en, zoals we die nu kennen, onnauwkeurig is. Ik heb gegevens gevonden tussen wetenschappelijke hypothesen die gewoon onjuist zijn, en daarom voel ik me gedwongen om alles in twijfel te trekken.

De meeste mensen zijn van nature "volgers", en dit heeft geleid tot de creatie van een erkenningssysteem in de vorm van doctoraten, waarvan de houders schijnbaar de 369

de enigen die de wetenschap officieel mogen verdedigen. Alle pogingen van een persoon zonder affiliatie en titels worden uitgesloten, ongeacht de waarheid die ze kunnen bevatten.

In werkelijkheid zouden we moeten leren de gedeelde feiten te waarderen boven het individu erachter. Veel beroemde wetenschappers hebben nooit een wetenschappelijke graad gehad. Dat geldt ook voor genieën als Leonardo da Vinci (1452-1519); Antonie van Leeuwenhoek (1632-1723), beschouwd als de vader van de microbiologie; Benjamin Franklin (1706-1790), Amerika's eerste natuurkundige; William Herschel (en zijn zus Carolina) (1738-1822), de astronoom die de planeet Uranus ontdekte; Michael Faraday (1791-1867), de scheikundige en natuurkundige, vader van de wetten van elektromagnetisme en de termen elektrode, ion, kathode; Charles Darwin (1809-1882), de bioloog die de evolutietheorie bedacht; Thomas H. Huxley (1825-1895), beroemde bioloog en anatoom; James Prescott Joule (1818-1889), vader van de wet van energiebesparing, en vele anderen.

Overweeg dit: geen van deze grote geesten zou de minste kans hebben gehad om hun ontdekkingen vandaag te publiceren, laat staan om geaccepteerd te worden door de huidige wetenschappelijke gemeenschap. Homeopathie is een typisch voorbeeld. Jacques Benveniste (1935-2004) concludeerde dat de configuratie van watermoleculen biologisch actief is en informatie kan doorgeven. Een journalist bedacht de term 'watergeheugen' om deze hypothese een naam te geven. Hij werd belasterd en een

pseudowetenschapper genoemd, hetzelfde wat later zou gebeuren met Masaru Emoto, Viktor Schauberger, Johann Grander, enz.

Ondanks de duizenden mensen die de doeltreffendheid ervan uit de eerste hand hebben ervaren, wordt homeopathie – gebaseerd op de theorieën van de Duitse arts Samuel Hahnemann – alleen als een pseudowetenschap beschouwd omdat de conventionele wetenschap niet in staat is de therapeutische effecten ervan te begrijpen of consequent te reproduceren en het als een placebo. Vreemd genoeg werd er alleen in 2013 voor meer dan 482 miljoen euro aan homeopathische geneesmiddelen in Duitsland gekocht. In een recent onderzoek door een respectabele instelling beweerden de meeste ondervraagden zeer tevreden te zijn en overtuigd van hun effectiviteit. De Spaanse medische vereniging OMC kwam in twee verschillende vergaderingen overeen dat ze homeopathie als een medisch systeem zouden erkennen, en autoriseerde de praktijk ervan in gezondheidscentra of door gezondheidswerkers.

Nobelprijswinnaar Luc Montagnier beweert dat homeopathie effectief en wetenschappelijk bewezen is en dat de aanvallen ertegen totaal onterecht zijn.

Hij toonde aan dat water dat microbiële DNA bevat, in staat is om die DNA-informatie te behouden, zelfs na het filteren van de biologische resten en extreem verdund te zijn geworden, en dat deze DNA-informatie elektronisch kan teleporteren naar een ander land, naar een andere hoeveelheid zuiver water, gewoon door resonantie.

Samengevat betekent dit dat DNA elektromagnetisch informatie aan water doorgeeft. Homeopathie lijkt water te structureren, het te voorzien van geheugen en informatie.

Persoonlijk denk ik dat de sleutel tot het begrijpen van het menselijk lichaam precies in de interstitiële vloeistoffen ligt, met name in de gestructureerde wateren van semi-kristallijne vorm die de vierde fase van water vertegenwoordigen. Dit water kan zowel energie als informatie opslaan en is de primaire bron van onmiddellijk en langetermijngeheugen in ons lichaam. Neuronale netwerken en synapsen dienen zowel om dat water te structureren

als te lezen, door middel van elektromagnetische impulsen van het water, maar dit is een onderwerp dat in een ander boek zal worden ontwikkeld.

Laten we vervolgens eens kijken naar de basisprincipes van logische biofysica.

### Basisprincipes van logische biofysica

De wetenschap verklaart het leven op zeer geavanceerde manieren, zozeer zelfs dat het moeilijk is om de onsamenhangendheid op te merken. Juist deze onsamenhangendheid kan ons een aanwijzing geven om de waarheid te vinden, en misschien leert die waarheid ons dat de aarde misschien toch niet plat is.

De wetenschap moet de geldigheid en nauwkeurigheid van de kennis die zij voor waar houdt, onderzoeken. Het feit dat iemand een prijs heeft gekregen, betekent niet dat zijn theorie geldig is. Als u hierover twijfelt, onderzoek dan de documenten over de Nobelprijswinnaar Antonio Egas Moniz "voor zijn ontdekking van de therapeutische waarde van lobotomie om bepaalde psychosen te behandelen" patiënten met ernstig autisme die zichzelf verwonden.

Laten we ons concentreren op de basis. Ons lichaam en onze cellen halen hun energie uit een proces dat verbranding wordt genoemd. Deze verbranding of oxidatie levert ons energie op.

We verbranden vetten, koolhydraten en eiwitten, maar we zijn ook in staat gifstoffen te verbranden. We kennen allemaal de uitdrukking "verbrand wat gifstoffen"

wanneer iemand naar de sportschool gaat. Oefening zorgt voor extra zuurstof en meer zuurstof verhoogt de verbranding. We kunnen dit proces observeren als we barbecueën.

Als we op de kolen blazen, stijgt de temperatuur en daarmee ook de verbranding.

We zien het ook in verbrandingsmotoren. Voor verbeterde efficiëntie zonder de brandstof toevoer te vergroten, voegen we een turbocompressor toe, wat

niet meer is dan een ventilator die extra zuurstof in de verbrandingsmotor blaast. Zo krijgen we veel meer vermogen met dezelfde hoeveelheid brandstof.

We gebruiken continu zuurstof vanaf het moment dat we geboren worden, dus zuurstof is waarschijnlijk belangrijker dan we momenteel denken.

We leren op de medische school dat vrije radicalen schadelijk zijn voor het lichaam, volgens de theorie van Denham Harman. Je hoeft echter geen genie te zijn om te beseffen dat atleten meer zuurstof verbruiken en toch op de een of andere manier ook gezonder zijn, een feit dat indruist tegen de theorie van "oxidatieve stress". Prof. Dr. Michael Ristow, die een Duitse onderzoeksprijs won voor dit werk over mitohormese, heeft 371 ontkracht

de theorie.[61] Mitohormese vertoont een toename van de mitochondriale activiteit wanneer er sprake is van oxidatieve stress met een lage potentie. Niemand heeft echter de boeken geschreven om de valse aanname van vrije radicalen recht te zetten. Waarom?

Chloordioxide in alle vormen levert zuurstof aan het interstitiële weefsel en alle lichaamsvloeistoffen, waardoor de mitochondriën worden geactiveerd, die op hun beurt meer energie genereren. Deze energie stelt het lichaam in staat om te herstellen en te genezen van de meeste ziekten.

Zuurstof is essentieel en de theorie van vrije radicalen, zoals die in het verleden werd gepromoot, is onjuist. Het menselijk lichaam is geen petrischaaltje in een laboratorium. Alles staat in wisselwerking met al het andere.

De farmaceutische industrie

Veel mensen vragen me tijdens mijn seminars waarom een middel dat zo effectief is als chloordioxide niet wordt verkocht door farmaceutische bedrijven. Om deze vraag te beantwoorden, moeten we de waarheid achter de farmaceutische industrie begrijpen.

Hoewel veel mensen zich er niet van bewust zijn, zijn dit overheidsbedrijven, gedreven door hun aandeelhouders, met als doel winst te maken. Het genezen van ziekten is slechts een secundair doel. Onthoud dat

de inkomstenbron van deze industrie het zieke menselijke lichaam is en alleen zolang het zo blijft.

Tegelijkertijd is de ontdekking van nieuwe ziekten, ook al zijn het maar namen, essentieel voor de groei van de industrie. En een van de meest cruciale punten is dat medicijnen zich moeten richten op het behandelen van symptomen, waarbij de onderliggende oorzaak van de ziekte wordt genegeerd. Als een patiënt geneest, verliezen ze een cliënt.

Om de omzet te vergroten, behandelen ze niet alleen ziekten. Preventie in de vorm van vaccins of soortgelijke producten is veel winstgevender omdat het kan worden toegepast op de hele bevolking, inclusief gezonde mensen, met angst als verkoopargument, een tactiek die altijd zeer effectief is geweest.

Houd er rekening mee dat de uitroeiing van welke ziekte dan ook de basis van de farmaceutische industrie bedreigt en nooit wordt toegejuicht (vooral niet voor chronische aandoeningen die zorgen voor winst en groei van de industrie). Aangezien geneesmiddelen op recept een essentiële uitgave zijn voor de zieken, zorgt het hebben van de exclusiviteit op een patent voor enorme winstmarges, door licenties op producten.

Als een patent eenmaal verloopt, verliest het product zijn aantrekkelijkheid en wordt het vaak vervangen door een nieuwe 'modernere', zogenaamd betere, met een nieuw patent.

Het is dus logisch dat de farmaceutische industrie alleen nieuwe medicijnen onderzoekt en ontwikkelt die nieuwe moleculen bevatten die ze octrooieerbaar maken. Er is geen enkele interesse in het genezen van ziekten of in het ontdekken van de echte oorzaak van ziekten zoals kanker. Het zorgsysteem werkt zo dat iedereen in de keten veel geld verdient door dit patroon voort te zetten in plaats van verandering te eisen. Alternatieve of natuurlijke, op planten gebaseerde therapieën zijn niet winstgevend omdat ze geen patent hebben, 372

bovendien is het hinderlijk voor het monopolie dat in stand wordt gehouden door de grote farmaceutische bedrijven die altijd de kleinere overnemen.

Ook promoot de industrie zulke dure farmacologische en overheidsgoedkeuringssystemen dat ze ontoegankelijk zijn voor elk klein bedrijf dat een toekomstige concurrent zou kunnen worden. Dit zijn de economische fundamenten van de farmaceutische bedrijven, wiens belang het beheersen van ziekten met hun producten is. Natuurlijke benaderingen van gezondheid zijn daarom onverenigbaar en kunnen niet vreedzaam naast elkaar bestaan.

Het enige probleem waarmee de farmaceutische industrie wordt geconfronteerd, zal ontstaan wanneer hun eigen leden ziek worden, aangezien hun systeem dat gebaseerd is op de behandeling van symptomen geen genezing kan bieden, zelfs niet voor hun prestigieuze CEO's. Mijn lieve peetvader Wolfgang, die een hoge functie bekleedde bij een van deze gigantische farmaceutische bedrijven, stierf aan kanker.

Alle ziekte is een gebrek aan energie

Staat u mij toe u nu mee te nemen op een denkbeeldige reis. Laten we ons voorstellen dat we in een tijdmachine naar het verleden reizen en ons in het Spanje van Christoffel Columbus bevinden. Daar ontmoeten we toevallig Pedro, de toenmalige chef-scheepsbouwer. Hij is een wijs man met een hoge positie vergelijkbaar met die van een huidige NASA-wetenschapper, aangezien hij weet hoe hij de beste en snelste schepen van zijn tijd moet bouwen. Stel je voor dat we Pedro willen uitleggen dat we uit de toekomst komen. Deze slimme en sceptische man zou ons meteen als volgt ondervragen:

Pedro: Reiziger uit de toekomst, ben je voorbij de Atlantische Oceaan gereisd, naar Amerika?

Ons:

Natuurlijk, vele malen.

Pedro: En hoe lang duurt die reis in jouw schip?

Het duurt zes tot acht uur.



Pedro: Dat is onmogelijk! Er is geen schip snel genoeg! – hij zou antwoorden.

Ons schip is anders.

Pedro: Nou, waar is het van gemaakt?

Metaal.

Pedro: Je bent zo'n leugenaar! Iedereen weet dat metaal niet kan drijven! Je belandt op de brandstapel als je zulke dwaas blijft praten.

Eigenlijk vaart ons schip niet over water. Het beweegt door de lucht.

Pedro: Je bent niet alleen een leugenaar, maar ook een gek. Hoe kan metaal vliegen? Wind is niet krachtig genoeg om metaal te laten vliegen!

Eigenlijk is het het schip dat zijn eigen wind creëert met turbinemotoren.

Pedro: Je bent inderdaad de grootste leugenaar, maar ik mag je, dus kom naar mijn werkplaats, de meest geavanceerde in het koninkrijk, met de beste gereedschappen en werkers aller tijden en bouw een van deze schepen die voor mij door de lucht reizen.

ik kan niet...

Met dit korte verhaal kunnen we begrijpen hoe zonder het juiste wetenschappelijke en fysieke inzicht niemand zou kunnen begrijpen hoe een vliegtuig van 170 ton in de lucht zou kunnen stijgen, reizend met snelheden die bijna net zo snel en zelfs sneller zijn dan geluid.

In de geneeskunde is het hetzelfde. Als niemand concepten in twijfel trekt die geworteld zijn in onbewezen theorieën, dienen deze als foutieve grondslagen voor andere verkeerde theorieën verderop. Dat is de huidige situatie. De basisprincipes moeten eenvoudig zijn, terwijl de wetenschap steeds complexer wordt en verdwaalt in details zonder de basis voor hun beweringen adequaat te controleren.

Er zijn veel vooraanstaande natuurkundigen, maar niet één kan de meest basale concepten uitleggen van wat zwaartekracht is of waarom een magneet werkt. Er zijn veel dokters in de geneeskunde, maar niemand weet waarom sommige mensen ziek worden wanneer ze worden blootgesteld aan specifieke ziekteverwekkers en anderen niet. Bovendien bevestigt het gerenommeerde Merck-ziektehandboek dat de meeste chronische ziekten van "onbekende oorsprong" zijn. Dit alles roept de vraag op: wat voor medicijn is dit?

Om vooruit te komen, moeten we de juiste vraag stellen. De cruciale vraag is daarom: wat is de kleinste gemene deler voor alle ziekten? De minst gemene deler van alle ziekten is het gebrek aan energie, waardoor een onbalans in het lichaam ontstaat.

$$(I = EQ - E)$$

Dit is een eenvoudige vergelijking waarbij:

I = de zieke status

EQ = balans of evenwicht

E = energie

Als een behandeling I + E kan bereiken, is het resultaat EQ, wat gelijk staat aan balans en dus gezondheid.

Gebrek aan energie speelt zich niet alleen af op biochemisch niveau, maar ook op biofysisch en psychologisch niveau. Een trauma bijvoorbeeld vreet veel energie 374

van het lichaam, ongeacht of het een fysiek trauma is of een psychologisch trauma, zoals de dood van een dierbare.

Het lichaam heeft intern evenwicht nodig voor de gezondheid. Claude Bernard (1813-1878) ontdekte dat in zijn tijd. Hij voerde aan dat de genezing van het lichaam afhangt van het 'milieu de l'intérieur' of interne omgeving. Gebrek aan energie zorgt voor een onbalans en dit veroorzaakt op zijn beurt ziekte.

De vraag is: hoe wekt het lichaam de energie op die het nodig heeft om te leven?

Veel bronnen stellen dat adenosinetriphosfaat of ATP verantwoordelijk is voor cellulaire energie, aangezien volgens de huidige wetenschap ATP nodig is om de cross-bridge-filamenten actine en myosine, die nodig zijn voor spiercontractie, te verkorten. Het is ook een van de primaire energiebehoeften van dieren, essentieel voor voortbeweging en ademhaling. ATP zou volgens de boeken de energie leveren voor de overdracht van de fosfaten naar andere sterkere bindingen zoals glucose en fructose, ondanks het feit dat er energie nodig is om de bindingen te verbreken. Waar is het bewijs?

Dr. Gilbert N. Ling\*, biochemicus en celfysioloog aan de Universiteit van Chicago ("Truth in Basic Biomedical Science Will Set Future Mankind Free" *Physiol. Chem. Phys. & Med. NMR* (2011) 41: 19-48) voerde verschillende experimenten waarbij hij bewees dat dit idee onjuist is.

Hij ontdekte dat de kalium- en natriumconcentratie in spieren tijdens de experimenten niet veranderde. De resultaten toonden aan dat de minimale energie die nodig is voor de veronderstelde natriumpomp minstens 4 keer hoger is, of 400% van de maximale energie die beschikbaar is voor de spiercel, zelfs als de spier al zijn energie verbruikt voor het pompen van natrium, en als alle essentiële elementen voor energieconversie en -gebruik werken voor 100% in de processen.

Podolsky & Kitzinger (1955)[64], Podolsky & Morales (1956)[65] en George

& Rutman (1960)[66] hebben onomstotelijk en ondubbelzinnig aangetoond dat het concept van hoge-energie-fosfaat-eenheid een vergissing was. Er is geen hoge energie beschikbaar in de ATP-fosfocreatinefosfaatbindingen.

Kunnen waterstofmoleculen enorme hoeveelheden energie opslaan in hun bindingen?

We weten het antwoord niet, aangezien energie afkomstig is van de waterstof-zuurstofcombinatie om water te vormen. Daarom is zuurstof een

van de meest cruciale componenten, niet alleen voor verbranding, maar ook voor chemische bindingen die de nodige energie leveren voor cellulair functioneren en leven.

Persoonlijk heb ik mijn twijfels bij sommige biochemische concepten. Als ze nauwkeurig waren, hoe zouden atleten die extreme sporten beoefenen dan kunnen overleven? Laten we een Iron Man-racer als voorbeeld nemen. Hij zwemt 3,86 km in open zee. Meteen daarna fietst hij 180 km, gevolgd door een marathon van 42,2 km, allemaal binnen een tijdsbestek van 17 uur.

Hij doet dit alles zonder te stoppen en neemt alleen vloeistoffen in, meestal suikerwater en zuurstof, terwijl hij intens ademt. De schattingen berekenen dat 80.000 calorieën

zijn nodig om deze race te voltooien. Het lichaam kan er echter niet meer dan 2000 opslaan

calorieën van glucose in de lever, spieren en bloed, en het kan deze hoge hoeveelheid calorieën niet krijgen tijdens de oefening.

Eenvoudig gezegd zijn spieren gemaakt van eiwitten en water in een verhouding van 1:99, 1%

van eiwit en 99% water. We weten dat zout water veel elektromagnetische eigenschappen heeft en kan functioneren als een condensator of batterij met het vermogen om energie en informatie op te slaan.

Het is veel logischer dat het water in spieren gestructureerd water ( $H_3O^+$ ) is met een opgebouwde negatieve lading en de echte

energiebron, niet de ATP-hydrolyse.

Bedenk dat de gemiddelde mens ongeveer 2500 calorieën per dag consumeert, maar dat die hoeveelheid energie niet genoeg is om ons lichaam te laten functioneren. Alleen al het pompen van het hart, hersenactiviteit, het op peil houden van de lichaamstemperatuur en andere noodzakelijke functies verbruiken meer energie dan wat we binnenkrijgen met ons voedsel.

Logischerwijs moeten er aanvullende energiebronnen zijn die het lichaam gebruikt om te functioneren.

Het energieverbruik van het hart is 70 W. Vermenigvuldigd met 3600 seconden in een uur en vervolgens met 24 uur, komt dit overeen met 1445 calorieën (6048 kilojoule).

Het verbruik van de hersenen is 25 W (in sommige gevallen willen we! J), vermenigvuldigd met 3600

seconden x 24 uur; het komt neer op 516 calorieën (2160 kilojoules).  
Temperatuurbehoud en ademhaling verbruiken minimaal 500 W.  
Vermenigvuldigd met 3600 x 24 is dat 10.325 calorieën (43.200 kilojoule).  
Dit alles zonder enige fysieke inspanning toe te voegen. En we verbranden minstens 12.286 calorieën? Er ontbreekt iets aan deze berekening.

In het geval van Iron Man worden deze getallen exponentieel vermenigvuldigd, en dat roept de vraag op waar we de energie vandaan halen om zo'n inspanning te overleven. Het is theoretisch onmogelijk, maar het is de realiteit.

Bovendien kunnen sommige mensen overleven zonder voedsel binnen te krijgen. In India heeft Prahlad Jani al meer dan 60 jaar niets meer gegeten of gedronken. Hij stemde ermee in om klinische proeven te ondergaan in een plaatselijk ziekenhuis. Dr. Sudhir Shah, die dhr.

Jani in het Ahmedabad Sterling Hospital, verklaarde:

- De huidige proef is beperkt tot de observatieperiode in situ: van 22 april tot 6 mei 2010.
- De proef vond plaats onder ononderbroken observatie door een team bestaande uit DIPAS-wetenschappers en de artsen van het Ahmedabad Sterling-ziekenhuis, met de medewerking van andere coördinerende organismen zoals SRISTI /

de regering van Gujarat en andere adviserende artsen.

- De proef stelt dat er strikte waakzaamheid was en dat de hele proef werd opgenomen op een gesloten tv-circuitcamera die elke beweging van het onderwerp observeerde. Er werden allerlei onderzoeken uitgevoerd: klinisch, biochemisch, radiologisch en andere. Ze vonden dat alle meldingen binnen veilig bereik waren.

Er werden ook constant röntgenfoto's en echografieonderzoeken uitgevoerd.

- Tijdens de observatieperiode heeft Sri Prahlad Jani helemaal niets geconsumeerd en ook niet geëvacueerd. Zijn enige contact met enige vorm van vloeistof vond plaats toen hij gorgelde en hij nam regelmatig een bad tijdens de proef, vanaf de vijfde dag.

Meneer Jani is een levend, ademend persoon, volgens alle artsen die aan het proces deelnamen. De reguliere massamedia beschouwden het echter als een nepzaak (zoals gewoonlijk, zolang ze een publiek krijgen door controverses te creëren) zonder enig bewijs om hun beweringen te ondersteunen. Naar mijn mening kost het niet veel moeite om iets in diskrediet te brengen dat ogenschijnlijk contra-intuïtief is. Maar om een bewering te ontkrachten, moeten we deze eerst onderzoeken en de onwaarheid ervan bewijzen.

Al het andere is pure laster zonder grond.

Waar of niet, Prahlad Jani at of dronk minstens 15 dagen lang niet zonder enig effect op zijn lichaam, iets wat wetenschappelijk onmogelijk is. Wat we dankzij deze proef kunnen zien, is dat er iets niet klopt in de relatie tussen de energie die we via voeding binnenkrijgen en de energie die ons lichaam verbruikt. We moeten ons dan de vraag stellen: hoe en waar halen we de extra energie buiten die uit voedsel?

Er zijn verschillende mogelijkheden. De eerste werd onderzocht door Dr. Solis uit Mexico, met zijn onderzoek naar melanine. Melanine is het donkerbruine tot zwarte pigment dat voorkomt in het haar, de huid en de irissen van mensen en dieren. Het is verantwoordelijk voor het bruinen van de huid die wordt blootgesteld aan zonlicht.

Dr. Solis ontdekte dat de melanine in ons lichaam op dezelfde manier energie creëert als chlorofyl in planten. Melanine is echter niet alleen in staat

om het groene spectrumlicht zoals chlorofyl te absorberen, maar al het licht in het spectrum, inclusief het ultraviolet, en verandert het in bruikbare energie. Als bewijs heeft hij elektrische lampen gemaakt die werken met melanine, iets wat ik erg interessant vind en het overwegen waard.

De andere mogelijke bron van extra energie voor het lichaam is de thermische energie van de infrarode straling. Dr. Gerald H. Pollack van de Universiteit van Washington en auteur van het boek getiteld "The Fourth Phase of Water: Beyond Solid, Liquid and Vapor", beweert dat gestructureerd water ( $H_2O$ ) in staat is tot  $3 \times 10^2$

het opslaan van negatieve elektronen, die de echte energiebron zijn voor onze spieren en cellen. Ik denk dat de manier waarop hij het uitlegt heel logisch is, aangezien 99% van de spieren uit water bestaat en dit water is gestructureerd.

Het reageert met voldoende energie op de inspanning die wordt veroorzaakt door de hersenen en andere biochemische componenten, zoals ATP. Spieren trekken samen door de herstructurering van het water, iets wat we weten dankzij de ontdekker van vitamine C, de Nobelprijswinnaar Albert Szent-Gyorgyi. De reactie van gestructureerde waterreactie is onmiddellijk. Om de lading te meten, gebruiken we de ORP (Oxidation and Reduction Potential).

ORP is een veelgebruikte term in de waterbehandeling & voedselverwerkende industrie. Het is een maatstaf voor de reinheid van water en het vermogen om verontreinigingen af te breken. Het heeft een bereik van

-2.000mv tot +2.000mv. ORP-sensoren werken door de opgeloste zuurstof te meten. Meer verontreinigingen in het water resulteren in minder opgeloste zuurstof omdat de organische stoffen de zuurstof verbruiken en dus hoe lager het ORP-niveau. Hoe hoger het ORP-niveau, hoe meer vermogen het water heeft om vreemde verontreinigingen zoals microben of op koolstof gebaseerde verontreinigingen te vernietigen.

Gestructureerd water heeft meer zuurstof voor elk atoom waterstof en dus meer energie, met een samenstelling van  $H_2O$ , of semi-kristallijn water  $3 \times 10^2$

van de vierde fase.

Ik veronderstel dat het lichaam knalgas (HHO), ook bekend als Brown's Gas) aanmaakt door te oefenen vanaf een bepaald punt en het katalytisch gebruikt. Als je HHO door een katalysator laat gaan, ontstaat er een enorme hoeveelheid warmte zonder vlam; we hebben een dynamische vlamtemperatuur die afhangt van het materiaal en niet van het gas (!) die bijvoorbeeld 6000°C kan bereiken in het geval van Tungsten.

Wat is gestructureerd water?

We weten allemaal dat water drie bekende fasen heeft: een vaste stof, een vloeistof en een gas.

Gestructureerd water bevindt zich ergens tussen een vaste stof en een vloeistof. Daarom kan het worden beschouwd als een 4e fase van water.

De samenstelling van gewoon water is H<sub>2</sub>O, terwijl de vierde fase in feite 2 is

H<sub>2</sub>O. Dit laatste heeft meer viscositeit dan gewoon water en is overzichtelijker 3 2

en meer alkalisch. Bovendien zijn de optische eigenschappen anders omdat de brekingsindex van gestructureerd water minstens 10% hoger is dan die van gewoon water, waardoor de stroom van biofotonen toeneemt.

Dit gestructureerde water uit de vierde fase wordt ook wel EZ genoemd, wat staat voor Exclusion Zone. Wat dit water kan uitsluiten – of wegduwen – zijn kleine moleculen, zoals gifstoffen en ziekteverwekkers; dit komt van nature voor in regenwater of diep 378

water en alle levende cellen. Dit water heeft een negatieve lading en daarom heeft al het cellulaire water een negatieve lading.

Verschillen tussen regulier water en gestructureerd water Regulier water H<sub>2</sub>O

Gestructureerd water



(4e fase) H O

- Meer negatief geladen
- Meer viscositeit
- Minder negatieve lading
- Meer georganiseerd
- Minder viscositeit
- Meer alkalisch
- Minder georganiseerd
- Minstens brekingsindex
- Minder alkalisch

10% hoger

- Minder brekingscapaciteit
- Vierde fase (EZ)
- Drie fasen
- Sluit kleine moleculen uit
- Mengt zich met andere moleculen

zijn samenstelling. Dit houdt

gifstoffen en ziekteverwekkers uit

gestructureerd water

ORP-niveaus zijn recht evenredig met zuurstofniveaus. Er zijn aanwijzingen dat wanneer we ozon toevoegen, het water rijker is aan zuurstof en een

hogere negatieve lading heeft. Deze negatieve lading is de reden voor de effectiviteit van ozon in water.

We kunnen concluderen dat chloordioxide met een ORP van ten minste 0,95 V (zelfs meer in het lichaam bij 97°F of 36°C en als gevolg van de Nernst-vergelijking) de zuurstof in het bloedplasma verhoogt. Het helpt waarschijnlijk de hoeveelheid gestructureerd water in het lichaam te verhogen en is de mogelijke reden voor de energie die het levert. Tegelijkertijd beschermt het ons tegen zure ziekteverwekkers en houdt het een perfect evenwicht in de interne omgeving.

Klinische proeven met oxidanten (gestabiliseerde zuurstof)

Microbiologische laboratoriumstudies

In 1986 voerde het Microbiology Lab van Stanford University een reeks tests uit die de doeltreffendheid van Dioxychlor® bij het neutraliseren van verschillende virussen aantoonde. De bij al deze proeven gebruikte concentratie was 0,75 ppm. Virussen omvatten Herpes II, HTLV III (HIV) Cytomegalovirus en ook de Pseudomonas-bacterie. De elektronenmicroscopie toont volledige uitroeiing van virussen en pseudomonas na behandeling.[67]

### **Clinical Outcome Studies of Dioxychlor<sup>®</sup>**

Extensive clinical applications of Dioxychlor<sup>®</sup> to Epstein-Barr virus (EBV)<sup>(6)</sup>, cytomegalovirus (CMV), hepatitis virus A, B, HIV (AIDS virus) and others are being used continually. The DNA of EBV within the virus itself is in a linear form. Sometime after infection, the ends are linked together, forming the circular form (episome). Once this form of DNA is firmly established, the cell is said to be in a latent state. The virus remains in this state in certain B-cells for the remainder of the patient's life. About 10% of the B-cells are in the actively proliferating state.<sup>(7)</sup> An Epstein-Barr clinical study was conducted in the American Biologics Medical Center over a four year period from 1992 to 1996.

#### **Case Load**

There were 1207 patients treated with the Dioxychlor<sup>®</sup> protocol.

784 patients were female - 65%.

423 patients were male - 35%.

Ages ranged from 16 to 52 years

#### **Initial Status**

High IgG serum titers ranged from 400 to 5800

Intensive treatment for 14 days

#### **Medication**

All medications supplied by American Biologics

#### **Therapy (Baseline)**

- Dioxychlor<sup>®</sup> - intravenous drip, 10 cc in 100 cc saline, daily  
Intravenous studies at the American Biologics Medical Center have established that 10 ml of 25,000 ppm Dioxychlor<sup>®</sup> in 100 ml of physiologic saline administered over 30 minutes is a safe dosage level.
- Dioxychlor<sup>®</sup> - sublingual, 10 drops under tongue, twice daily
- Thymus extract (im) – weekly
- Vitamin C – 15 g parenteral (drip)



#### **Results (Averages)**

Minimum time clinical improvement: 3 days

Significant clinical improvement: 10 – 20 days

Antibody (IgG), 90% reduction, < 35 days

Natriumchloriet gebruikt als voorgeschreven medicijn

Karakterisering, werkwijze en klinisch resultaat Dioxychlor®  
(natriumchloriet = NaClO bij 2,5%)[68][69]

Opmerking van de auteur:

Blijkbaar beseft niemand dat in deze proef vitamine C (ascorbinezuur) het zuur was dat het natriumchloriet "activeerde" en het natriumchloriet met 2,5% = Dioxychlor® in chloordioxide veranderde.

Natriumchloriet in oplossing van 24,5% wordt aangeduid met de benaming DAC-055 in de oude Duitse farmacologische code (155). Er is een studie uit 1983 waarin een farmacologisch product met de naam Oxoferin® wettelijk werd geregistreerd (het kan zelfs vandaag nog zonder recept worden gekocht), als generiek geneesmiddel met de naam Oxovasin® voor ongeveer 20 euro. Het is een gemengde oplossing die natriumchloriet bevat, de basis om chloordioxide te maken zodra het is aangezuurd (=geactiveerd).

Een ander product dat Duitse apotheken aanbieden is een oplossing onder de 3000

ppm door de naam Oxosanum® evenals een product genaamd Bio Chlor Diox ®.

Het bedrijf Frontier Pharmaceutical biedt veel producten op basis van chloordioxide aan, zoals Dioxi Brite® voor mondhygiëne. Een dubbelblinde studie met 14 patiënten toonde de doeltreffendheid aan bij de behandeling van gingivitis. Dit zijn significante resultaten en ze waren belangrijk voor de FDA-goedkeuring.

Veel andere producten zijn gebaseerd op chloordioxide zoals: Dioxi White®, Penetrotor peridontal gel® (voor de behandeling van peritonitis), goedgekeurd door de FDA. Een ander farmaceutisch product is Fire Fighter® voor brandwonden en Nail it® voor de behandeling van nagels, en ook Simply Clear® voor de behandeling van acne.

Het Europese bedrijf dat intensiever met deze stof heeft gewerkt is OXO in Bielefeld, Duitsland, onder leiding van Dr. Kühne die, naast de ontwikkeling van Oxoferin®, het ook definieerde als een chlorietmatrix met de naam TCDO

(Tetrachloordecaoxide).

Vijf jaar later ontkende het Duitse ministerie van Volksgezondheid (Bundesministerium für Gesundheit [BMG]) categorisch zijn definitie van een dergelijke stof.

De TCDO-definitie werd verwijderd uit alle producten, omdat het bestaan van zuurstof in een chlorietmatrix zelfs vandaag de dag wordt betwist. Hoe dan ook, het diende om verschillende patenten te verkrijgen over combinaties van chloriet en chloordioxide.

De BMG verklaarde dat Natriumchlorit (het Duitse woord voor natriumchloriet) de werkzame stof is in natriumchloriet wanneer het dioxide wordt verkregen door een peroxide-oplossing, zonder dat er enig chloraat in de waterige oplossing achterblijft.

Er zijn onderzoeken die aantonen dat natriumchloriet 4,5% is volgens DAC N-055

van de Duitse farmacopee, is niet alleen een antisepticum, maar het toont ook doeltreffendheid in weefselregeneratie.

Het oudste patent van een chlorietoplossing stamt uit 1964 en beschrijft de bereiding van chloriet. Wanneer de pH 5–6 weer aanzuurt (activeert), komt er weer chloordioxide vrij en wordt daarom gestabiliseerd chloordioxide genoemd.

### Oxidatiepotentialen

Klinische professionals zijn goed op de hoogte van op oxidanten gebaseerde therapieën. Bijvoorbeeld ozon of waterstofperoxide, ook wel zuurstofrijk water genoemd.

- (OH) Radicalen hydroxyl

(E= 2,8 Volt)

- (O ) Ozon

(E=2,07 Volt)

- (H<sub>2</sub>O<sub>2</sub>) Waterstofperoxide

(E= 1,78 Volt)

- (Cl<sup>-</sup>)Chloor

(E=1,36 Volt)

- (ClO<sup>-</sup>) Chlorietion

(E=1,57 Volt)

- (ClO<sub>2</sub>) Chloordioxide

(E=0,95 Volt)

Andere lokale antiseptica zijn natriumhypochloriet, ozon en waterstofperoxide. Het kan echter alleen in kleine hoeveelheden worden gebruikt, zelfs in lage concentraties, vanwege de toxiciteit in de weefsels. Het gebruik ervan is dus beperkt.

Natriumhypochloriet (NaClO, of bleekmiddel), niet te verwarren met natriumchloriet (NaCl), wordt gebruikt in tandwortelkanalen en kan weefselvergiftiging veroorzaken als 2

geïnjecteerd in het periapicale weefsel.

Waterstofperoxide (H<sub>2</sub>O<sub>2</sub>) is ook niet optimaal vanwege het hoge oxidatieve 2 2

potentiaal van 1,73, wat het weefsel kan beschadigen. Bovendien zijn veel bacteriën resistent tegen H<sub>2</sub>O<sub>2</sub>, omdat hun katalase-enzym het snel afbreekt, waardoor 2 2

weerstand.

In de afgelopen 20 jaar heeft chloordioxide aan relevantie gewonnen als organisch ontsmettingsmiddel en dankzij de gunstige eigenschappen is het de perfecte biocide. Het wordt echter niet vaak gebruikt als antisepticum. Een reden kan de verontreiniging met andere verbindingen tijdens de fabricage zijn, of de zure pH.

Verder wetenschappelijk, klinisch bewijs dat gezuiverd chloordioxide een selectief antibacterieel geneesmiddel is dat als lokaal antisepticum kan worden gebruikt, is afkomstig uit Boedapest (Hongarije). Zoltan Nos leidde dit onderzoek. De onderzoeken werden uitgevoerd in László Rosivall van de Semmelweis-universiteit in Boedapest, in samenwerking met het St. Imre-ziekenhuis.[70]

In Hongarije onderzoeken ze waarom chloordioxide snel bacteriën en andere ziekteverwekkers verwijdert zonder schade toe te brengen aan mens of dier. Hun doel is om het reactie- en verspreidingsmechanisme van chloordioxide te vinden, dat onweerlegbaar de reden voor deze selectiviteit zou aantonen.

Abstract

ACHTERGROND / DOELSTELLINGEN: ClO<sub>2</sub>, de zogenaamde "ideale biocide", zou ook 2

toegepast als een antisepticum als men begreep waarom de oplossing die microben snel doodt geen schade toebrengt aan mens of dier. Ons doel was om 382 te vinden

de bron van die selectiviteit door het reactie-diffusiemechanisme zowel theoretisch als experimenteel te bestuderen.

METHODEN: ClO<sub>2</sub> permeatiemetingen door eiwitmembranen 2

werden uitgevoerd en de tijdsvertraging van ClO<sub>2</sub>-transport als gevolg van reactie en 2

diffusie werd bepaald. ClO<sub>2</sub> penetratiediepten berekenen en schatten 2

bacteriële dodingstijden, werden geschatte oplossingen van de reactie-diffusievergelijking afgeleid. Bij deze berekeningen zijn ook

verdampingsnelheden van ClO gemeten 2

en in aanmerking genomen.

**RESULTATEN:** De snelheidswet van het reactie-diffusiemodel voorspelt dat de dodingstijd evenredig is met het kwadraat van de karakteristieke grootte (bijv. diameter) van een lichaam, dus kleintjes zullen extreem snel worden gedood. De dodingstijd voor een bacterie is bijvoorbeeld in de orde van milliseconden in een 300 ppm ClO-oplossing.

Een paar minuten contacttijd (beperkt door de vluchtigheid van ClO) is dus vrij 2

genoeg om alle bacteriën te doden, maar kort genoeg om ClO in de 2

levende weefsels van een groter organisme veilig kleiner dan 0,1 mm, waardoor cytotoxische effecten worden geminimaliseerd bij toepassing als antisepticum. Aanvullende eigenschappen van ClO, avan-2

tageous voor een antisepticum, worden ook besproken. Het belangrijkste is dat bacteriën geen resistentie tegen ClO kunnen ontwikkelen omdat het reageert met biologische thiolen 2

die een vitale rol spelen in alle levende organismen.

**CONCLUSIE:** Selectiviteit van ClO tussen mensen en bacteriën is gebaseerd op 2

niet op hun verschillende biochemie, maar op hun verschillende grootte. We hopen klinische toepassingen van dit veelbelovende lokale antisepticum te initiëren. Dit werk werd gefinancierd door OTKA Grant 77908.

Chloordioxide: ClO<sub>2</sub>

Overzicht

De therapeutische werking van chloordioxide komt voort uit de pH-selectiviteit. Dat betekent dat dit molecuul dissocieert van het chloride-ion en zuurstof afgeeft wanneer het in contact komt met een ander zuur.



Wanneer het reageert, verandert het in natriumchloride (keukenzout), waarbij tegelijkertijd zuurstof vrijkomt, dat in combinatie met het chloride-ion de aanwezige zure pH-pathogenen (schadelijke kiemen) oxideert (verbrandt) en ze verandert in oxiden (alkalische "as").

Daarom geeft het, wanneer chloordioxide dissocieert, zuurstof af aan het bloed, op dezelfde manier als rode bloedcellen en volgens hetzelfde Bohr-principe, namelijk zuurselectiviteit.

Net als bloed geeft chloordioxide zuurstof af wanneer het meer zuur wordt, of het nu gaat om melkzuur of pathogeenzuur. Het therapeutische effect is te danken aan 383

andere dingen, het feit dat het een meer alkalische omgeving creëert, waardoor het herstel van vele ziekten wordt versneld. Tegelijkertijd elimineert het kleine ziekteverwekkers. Naar mijn mening bereikt het dit door oxidatie, met een elektromagnetische lading die eencellige organismen met een zure pH onmogelijk kunnen verdrijven. Meercellig weefsel kan deze lading afvoeren en wordt niet op dezelfde manier beïnvloed. Biochemie definieert op zijn beurt cellulaire bescherming door middel van sulfhydrylgroepen. Toch is er meer wetenschappelijk onderzoek nodig.

Chloordioxide, het op een na krachtigste ontsmettingsmiddel na ozon, is veel geschikter voor therapeutisch gebruik, omdat het in staat is biofilm binnen te dringen en te verwijderen, iets wat andere ontsmettingsmiddelen niet aankunnen. Het doorslaggevende voordeel van chloordioxide voor therapeutisch gebruik is de onmogelijkheid van bacteriële resistentie tegen ClO<sub>2</sub>. Hoewel ozon een krachtiger antisepticum is, is het hoge 2

oxidatiepotentieel van 2,07 en de kortere levensduur van slechts 15 minuten bij 25°C

(77°F) met een pH van 7,0 maken het minder praktisch voor levende therapeutische toepassingen.

Chloordioxide is een selectief oxidatiemiddel en reageert, in tegenstelling tot andere stoffen, niet op de meeste levende weefselbestanddelen.

Chloordioxide reageert snel op de fenolen en thiolen, die essentieel zijn voor het leven van bacteriën. Met de fenolen bestaat het mechanisme uit het aanvallen van de ring van benzeen, het verwijderen van geur, smaak en andere tussenproducten.[71]

Chloordioxide elimineert efficiënt virussen en is tien keer efficiënter dan natriumhypochloriet (bleekmiddel)[72], iets wat werd bewezen in een vergelijkende studie.[73] Het bleek ook zeer effectief te zijn tegen kleine parasieten zoals protozoa.[74]

Iets wat medische professionals zorgen baart, is hoe chloordioxide reageert met essentiële aminozuren. In onderzoeken naar de reactiviteit van chloordioxide op 21 essentiële aminozuren waren alleen cysteïne[75], tryptofaan[76], tyrosine[77], proline en hydroxyproline[78] reactief bij een pH van ongeveer 6. Deze aminozuren zijn relatief eenvoudig vervangen.

Cysteïne en methionine[79] zijn twee aromatische aminozuren die zwavel, tryptofaan en tyrosine en de twee anorganische ionen  $Fe^{2+}$  en  $Mn^{2+}$  bevatten.

Cysteïne, omdat het tot de thiolgroepen behoort, is een aminozuur dat tot 50 keer reactiever is voor alle microbiële systemen dan de andere vier essentiële aminozuren, en daarom is het onmogelijk om weerstand tegen chloordioxide te creëren.

Hoewel het tot op heden niet is bewezen, veronderstelt de farmacodynamiek meestal dat de oorzaak van het antimicrobiële effect is gebaseerd op de reactie op de vier eerder genoemde aminozuren, of op de residuen van eiwitten en peptiden.

Kenmerken van chloordioxide 1. Chloordioxide is een geel gas dat snel oplost in water zonder de structuur te veranderen.

2. Chloordioxide wordt verkregen door het mengen van natriumchloriet en verdund zoutzuur.

3. Chloordioxidegas opgelost in water is een oxidatiemiddel.

4. Chloordioxide is pH-selectief: hoe zuurder de ziekteverwekker, hoe sterker de reactie die het veroorzaakt.

5. Volgens toxicologische studies van de EPA (U.S. Environmental Protection Agency) laat chloordioxide geen residuen achter en hoopt het zich na verloop van tijd niet op in het lichaam.

6. Tijdens het oxidatieproces verandert het in zuurstof en natriumchloride (keukenzout).

Omdat chloordioxide tegelijkertijd een oxidatiemiddel en een vrije radicaal is, is het in staat om reactieve moleculen, zoals NO, O<sup>-</sup>, H<sub>2</sub>O<sub>2</sub> te neutraliseren.

HCOI en OH<sup>-</sup>, die door macrofagen worden geproduceerd als reactie op stress of infectie en ontstekingen en pijn veroorzaken. Oxidatie vermindert ook andere componenten die pijn veroorzaken, zoals interleukinen of leukotriënen. Jodium is veel geschikter voor wonddesinfectie, omdat het de herverbinding van het weefsel niet belemmert.[80]

Vreemd genoeg heeft geen enkele bacterie weerstand gecreëerd tegen hypochloorzuur (HOCl), een natuurlijk antisepticum dat wordt gebruikt door de neutrofielen in ons lichaam.

Neutrofielen[81] zijn een soort witte bloedcellen, fagocyten genaamd, die microben doden door middel van een oxidatieproces en ze vrijgeven zodra het hypochloorzuur (HOCl) de bacteriën in het proces omringt.

Hypochloorzuur (HOCl) reageert snel met de aminozuren methionine en cysteïne, evenals ClO<sub>2</sub>. De HOCl-reactie is echter anders. De 2

overeenkomst tussen hen is de snelle reactie op de -SH cysteïnegroep.

Het cruciale verschil is echter dat HOCl minder specifiek is en reageert met veel andere chemicaliën[82].

Terwijl chloordioxide snel uitdampt en zelfs in gasvormige toestand bacteriën kan doden, verdampst HOCl niet zo snel en blijft het langer op zijn

plaats, zelfs nadat alle bacteriën zijn geëlimineerd. Dat kan een weefselinfectie veroorzaken, aangezien HOCl een sterker reactief middel is.

Voorzorgsmaatregelen voor therapeutisch gebruik: 1. ClO<sub>2</sub> bestaat uit natriumchloriet en een zuur. Het beste zuur is hydro-

chlorzuur (HCl) verdund tot 4%.

2. Zijn voorloper, geconcentreerd natriumchloriet in water (NaClO bij 25%)  
2

kan de huid irriteren vanwege de sterk alkalische pH van 13.

3. Gereduceerd zoutzuur (HCl 4%) kan irriteren vanwege de zure pH

1, maar in die concentratie is het niet gevaarlijk.

4. Wanneer de twee zich vermengen, wordt ClO<sub>2</sub>-gas gegenereerd in de druppels die een gouden 2 worden

gele kleur.

5. Bij het mengen van drie druppels van beide stoffen in gelijke delen gedurende 30-60

seconden neutraliseren ze elkaar met een pH van 5,5–6, bij toevoeging van 100

ml water erna.

6. Het mengsel wordt eenvoudig verdund in zoet water, waar het gas wordt opgesloten (< 11°C = 51.8°F).

7. Bij het mengen van drie druppels van elk in gelijke delen en het toevoegen van 100 ml water, verkrijgen we een onschadelijke oplossing van ongeveer 0,005%

= 50ppm.

8. Vermijd altijd langdurig inademen van chloordioxidegas, hoewel kleine hoeveelheden op korte termijn geen negatieve effecten hebben.

ClO oxideert glutathion (GSH) tot glutathiondisulfide (GSSG), dat de 2

lichaam kan gemakkelijk weer reduceren tot GSH.[83] Dat staat op gespannen voet met HOCl, dat alle bisulfietverbindingen aanvalt en GSH oxideert tot glutathionsulfonamide, wat een onherstelbaar verlies van cellulair GSH veroorzaakt. Sulfhydrylgroepen kunnen meercellige organismen beschermen tegen de schade veroorzaakt door ClO.[84]

ClO reageert sneller met de –SH-groepen, aangezien er –

SH-groepen in GSH-vorm, deze reageerden onmiddellijk met de ClO-beschermende 2

andere aminozuurresiduen van oxidatieschade. Bovendien is deze oxidatie volledig omkeerbaar door het lichaam.[85]

ClO-attributen

- ClO bestrijdt effectief algen en biofilm
- ClO verdampt snel boven 11°C (51.8°F)
- ClO is een echte deodorant, die geurtjes verwijdert door oxidatie 2
- ClO is een gas met een neutrale lading in water (het verandert de pH niet) 2
- ClO is een extreem oplosbaar gas in water en vermengt zich niet chemisch 2
- ClO is een chemisch oxidatiemiddel, maar niet door chlorering aangezien het geen 2 verlaat

eventueel achtergebleven chloor

- ClO is een krachtig biocide, effectief in zowel lucht als water over een breed 2

pH-bereik

- ClO is niet corrosief als de pH neutraal is voor de meeste apparatuur en oppervlakken 2
- ClO vormt geen kankerverwekkende chlooramines (THM) 2
- ClO vormt geen schadelijke chloorresten
- ClO reageert niet op ammoniak, zoals chloor dat doet 2
- ClO kan micro-organismen in biofilms doden en ze binnendringen met zijn hoge 2

oplosbaarheid in water

- ClO heeft een hoger microbiële eliminatiepotentieel dan andere oxidanten met 2

meer oxidatief potentieel

Er zijn uitgebreide studies over de veiligheid van chloordioxide voor menselijke consumptie; meer dan 20.000 mensen kregen hoeveelheden tot 25 ml zonder negatieve effecten.[86]

In experimenten kregen dieren drinkwater, met 200 PP ClO voor 2

90 dagen, en er waren geen darmproblemen.[87]

De logische vraag is: hoe is het mogelijk dat een chemische stof die bij inname geen invloed heeft op mens of dier, bacteriën, virussen, schimmels en zelfs protozoa-parasieten kan doden?

ClO (chloordioxide) zou met al het weefsel moeten reageren, aangezien dit niet kan 2

verdampen in de maag. Onderzoeksinterpretatie concludeerde dat -SH-groepen via de bloedbaan van knaagdieren werden getransporteerd en maag- en darmepitheelcellen beschermden tegen een onomkeerbare ClO-oxidatie.

Boven een bepaalde limiet kan chloordioxide in zeer hoge en geconcentreerde doses eiwitstructuren oxideren door oxidatie van tyrosine en tryptofaan.[88]

Dat is waarschijnlijk wat er gebeurt met de bacteriën op het oppervlak van het geïnfecteerde weefsel, aangezien het GSH snel wordt geëlimineerd via ClO. [89] Echter, zoogdiercellen kunnen overleven 2

dankzij de bloedbaan die –SH (sulfhydryl) en andere reductiecomponenten naar de cellen transporteert en ze voortdurend revitaliseert.

Als we het vanuit een farmacodynamisch perspectief bekijken, kunnen we concluderen dat chloordioxide werkt in overeenstemming met de grootte van de ziekteverwekker. Betekent dit dat er een elektromagnetisch ontladingseffect moet zijn? Het belangrijkste verschil tussen eencellige en meercellige cellen in het organisme is dat de bloedbaan de laatste helpt te overleven en ladingen te verspreiden; dit soort hulp is niet beschikbaar voor bacteriën.

Na vele jaren van wetenschappelijk ongeloof over de effectiviteit van chloordioxide, zijn er eindelijk legale klinische onderzoeken gestart om de noodzakelijke officiële goedkeuring te verkrijgen voor gebruik als medicijn om infecties bij mensen te behandelen.[90]

### Gedetailleerde toxiciteit

Veel generieke documenten online wijzen erop dat chloordioxide een giftig gas en een sterk oxidatiemiddel is, dat wordt gebruikt bij het bleken van textiel en papier. Als we echter de kleine lettertjes lezen, kunnen we zien dat de gebruikte hoeveelheid bij het bleken van papier niet eens in de buurt komt van de hoeveelheden die in dit boek worden beschreven. Het dioxide dat wordt gebruikt voor het bleken van papier en zijde is sterk geconcentreerd en voegt methanol toe. Ze gebruiken concentraties van 11 gram per liter (!). Bovendien is er 138 gram natriumchloraat (NaClO ) per liter, wat een veel agressievere en schadelijkere oxidant is.[91] De 3

concentratie voor de behandelingen die we in dit boek beschrijven, gaat meestal niet boven de 0,0025 gram/kg, en de hoogste dosis die we noemen is

0,0225 gram/kg voor de behandeling van malaria.

Dioxide voor bleken is 59.600 keer meer geconcentreerd. Bovendien heeft deze verbinding een veel krachtigere chemie, voornamelijk dankzij chloraat. Onthoud dat deze valse beweringen er goed uitzien in sensationele media, omdat ze tot controverses leiden. Industriële toepassingen zijn echter totaal anders dan de werkelijkheid die in dit boek wordt beschreven. Laten we, voordat we het over toxiciteit hebben, de principes bekijken.

De toxiciteit van een stof wordt bepaald door:

1. Hoeveelheid

2. Waar/wat het beïnvloedt

3. Concentratie

4. Duur van de expositie

» Chloordioxide is inderdaad giftig als je het inademt, wat niet hetzelfde is als wanneer je het inslikt.

» Het inademen van lucht die een aanzienlijke hoeveelheid chloordioxidegas bevat, kan irritatie van keel, neus en longen veroorzaken.

» Als het te geconcentreerd is, veroorzaakt het omkeerbare oogirritatie.

» Inslikken wordt niet als giftig beschouwd, in de juiste dosering.

» Maar natuurlijk is het langdurig inademen van gas giftig.

Er is slechts één gedocumenteerd geval van een sterfgeval in de medische geschiedenis: een werknemer van een chemische fabriek die stierf terwijl hij in 1959 "ongepast" schoonmaakte in een industriële afzetting, waarbij hij enorme hoeveelheden gas inademde.

Tijdens dierproeven stierf een cavia na 44 minuten te zijn blootgesteld aan een concentratie van 420 mg per kubieke meter lucht. Dezelfde concentratie gedurende 5-15 minuten was niet dodelijk.[92]



Een andere proef stelde vier muizen gedurende twee uur bloot aan een veel hogere hoeveelheid van 728 mg per kubieke meter en een van hen stierf aan longoedeem.[93]

Toxiciteit is altijd afhankelijk van de hoeveelheid. De inname van een aanzienlijke, geconcentreerde hoeveelheid kan irritatie veroorzaken, maar geen van de behandelingen, gevolgd door de vrijwilligers, die in dit boek worden genoemd, gebruikt doses die groot genoeg zijn om permanent schadelijk te zijn voor het lichaam.

Er is geen enkel wetenschappelijk gedocumenteerd geval van vergiftiging door chloordioxide in de wetenschappelijke literatuur. Het zou waarschijnlijk braken opwekken lang voordat het een kritieke hoeveelheid bereikt door inslikken.

Er is casusliteratuur over vergiftiging met de voorloper van kooldioxide, natriumchloriet, wat een andere stof is. Wat betreft gevallen van inslikken, een 25-jarige Chinese man dronk 10 gram natriumchloriet (PMID: 8290712) (het equivalent van ongeveer 832 druppels natriumchlorietoplossing van 25%, in één keer ingenomen), opgelost in water. Het veroorzaakte misselijkheid en braken met buikkrampen en een hemolytische crisis en was in feite een mislukte zelfmoordpoging.[94] Drie maanden later was de nierfunctie weer op een normaal niveau.

Studies bij mensen toonden aan dat een dosis van 24 mg/kg geen nadelige effecten op de lever had.[95]

Tot nu toe zijn er slechts vijf gedocumenteerde gevallen van ernstige vergiftiging met de voorloper van chloordioxide: natriumchloriet. Drie hiervan waren zelfmoordpogingen, waarbij de proefpersonen hoeveelheden 100 keer meer binnenkregen dan beschreven in dit boek. Hoewel er sprake was van nier-leverfalen, liet het in geen van de gevallen die in PubMed worden genoemd blijvende schade achter.

In perspectief is het vrij onschuldig; hoeveel medicijnen kunnen we 100 keer de aanbevolen dosering innemen zonder dood te gaan? Heel weinig - zelfs geen aspirine.

Kortom, als je zelfmoord wilt plegen... zoek dan iets anders.

Houd er bij het zoeken naar toxiciteitsgegevens voor chloordioxide rekening mee dat er in de wetenschappelijke literatuur veel verwijzingen zijn naar natriumchloraat, een andere, veel agressievere stof. Er zijn ook veel gegevens over natriumchloriet, de voorloper van ClO<sub>2</sub>, dat extreem alkalisch is en 2

a pH 13. Alle documentatie die deze stoffen in verband brengt met wat we gebruiken voor 389

behandeling in dit boek, ontbreekt eenvoudigweg aan wetenschappelijke nauwkeurigheid, aangezien ze het hebben over verschillende chemische stoffen.

Om de veiligheid van chloordioxide voor waterzuivering te bevestigen, heeft de EPA (Environmental Protection Agency van de federale overheid van de Verenigde Staten), in samenwerking met drinkwaterleveranciers, meer dan 100

wetenschappelijke onderzoeksdocumenten. In de proeven moesten cavia's hoeveelheden tot 1 gram per liter binnenkrijgen. Ze ontdekten dat zowel chloordioxide als het chloriet-ion na inname snel worden verminderd.

» In een proef met mensen moesten vrijwilligers oplossingen van maximaal 24 drinken

ppm. Er werden geen nadelige effecten waargenomen.[96]

» In proeven met muizen op foetale misvormingen konden geen negatieve effecten worden waargenomen bij hoeveelheden tot 100 ppm.[97] Uit de studie bleek dat er geen veranderingen waren in de hematologie of histopathologie.

» In één onderzoek kregen muizen gedurende zes maanden continu 1000 mg per liter toegediend. De hematologische bloedwaarden lieten geen veranderingen zien.

Na negen maanden waren de niveaus van hematocriet en hemoglobine in de rode bloedcellen echter gedaald.

» In langetermijnstudies met muizen en bijen die gedurende twee jaar hoge doses chloordioxide in hun water kregen, waren er geen negatieve indicatoren, zelfs niet bij hoge concentraties van 100 ppm. Ze werden gewoon niet ziek.

Andere wetenschappelijke studies beweren mogelijke irritatie door inslikken, afhankelijk van de dosis en dat het methemoglobinegehalte in het bloed kan verhogen, waardoor er minder zuurstof wordt opgenomen.

Als we goed naar deze bevestigingen kijken, kunnen we zien dat het geen wetenschappelijk bewijs is, maar hypothesen en postulaten om hun rug te bedekken voor het geval iemand op een dag het tegendeel bewijst. Dit zijn geen feiten, maar slechts speculaties.

Gebaseerd op de gegevens die we tot nu toe hebben en op het gebruik ervan door meer dan 50

jaar wordt chloordioxide niet als kankerverwekkend beschouwd. Niemand heeft ook toxiciteit in verband met voortplanting bewezen.

Gedocumenteerde wetenschappelijke resultaten met betrekking tot orale blootstelling aan chloordioxide Om het dodelijke toxiciteitsniveau van de inname van chloordioxide te bepalen, moeten we de LD50-waarde bepalen, die het sterftecijfer van 50% aangeeft van de dieren die deze dosis kregen toegediend. In 1999 hebben verschillende onderzoeken, uitgevoerd door de Chinese wetenschappers Shi en Xie, vastgesteld dat deze dosis bij muizen meer dan 10.000 mg/kg bedroeg.[98] De equivalente dosis zou 80.000 mg zijn voor een persoon die 80 kilo weegt; de inname van zo'n enorme hoeveelheid is hoogst onwaarschijnlijk.

In de literatuur vinden we vergelijkingen tussen natriumchloriet en natriumchloraat. Hoewel chloraat methemoglobinemie kan veroorzaken, is daar geen bewijs voor bij inname van chloriet in normale doses.

Let bij het lezen van wetenschappelijke documenten op woorden als "blijkbaar, mogelijk, lijkt het", die de mening van de auteur aangeven en

geen onweerlegbare feiten. Deze 'hypothesen' presenteren geen wetenschappelijke waarheid, maar alleen wat de auteur als een mogelijkheid of postulaat beschouwt. U moet in elk geval rekening houden met deze mogelijkheid, maar onthoud dat het nooit een bewezen feit kan zijn. Anders wordt wetenschap een religie die gebaseerd is op geloof in plaats van op realiteit.

Op 28 mei 1991 creëerde de Amerikaanse Alcide Corporation, Norwalk, Conn., een product met patentnummer 5.019.402 (voor desinfectie van bloedproducten). Alcide Corporation gebruikt chloriet om levend bloed te desinfecteren; als het methemoglobinemie veroorzaakte, konden ze het niet gebruiken.

Citaat uit het farmaceutische deskundigenrapport uitgevoerd door GNG: In 1991 creëert Alcide Corporation, Norwalk, Conn., in de Verenigde Staten patent nr. 5.019.402

op 28 mei.

Deze gepatenteerde methode is erin geslaagd om bloedelementen (bloedplaatjes, plasma, enz.) gedurende lange tijd op te slaan zonder enig risico op microbiële infectie. Bloedproducten zijn vatbaar voor dit soort infecties. Het gebruik ervan is sinds 1994 gepatenteerd tegen virussen, sporen en schimmels die bloed kunnen besmetten wanneer het wordt gemanipuleerd en opgeslagen. Chloordioxide wordt beschouwd vanwege zijn werking als bacteriedodend, fungicide, sporicide, anti-gist en antiviraal.

Het huidige patent is gebaseerd op het vrijkomen van chloordioxide in de bloedafnamezakken door de aanwezigheid van natriumchloriet in combinatie met het antistollingsmiddel (citroenzuur en natriumcitraat) dat onmisbaar is om het bloed vloeibaar te houden. Er zijn geen nadelige effecten waargenomen met betrekking tot de stollingsfactor of de activiteit van factor VIII en factor IX. Er is ook geen verandering in het hemoglobinemolecuul in de rode bloedcel. Dit octrooi is ook nuttig bij het desinfecteren van bloedplaatjes, zowel van mensen als van andere zoogdieren. De onderzoeken tonen het gebrek aan toxiciteit van de methode aan door in vitro factor VIII (antihemofilie) te analyseren. Het bloed was geïnfecteerd met het Vesiculaire Stomatitis Virus (VSV). Daarna werd het behandeld met de gepatenteerde

methode (natriumchloriet + melkzuur + EDTA-antistollingsoplossing). Ten slotte werd de biologische activiteit van factor VIII bestudeerd en verloren eiwitten bijna niets van hun biologische activiteit.

Wat betreft de proeven die zijn uitgevoerd met bloedplaatjes, werd in deze studie E. coli geïnoculeerd in een oplossing van geconcentreerde bloedplaatjes. Daarna werd het behandeld met chloordioxide in verschillende concentraties (33 ppm, 50 ppm, 75 ppm, 100 ppm, 125 ppm en 250 ppm). Ze ontdekten dat chloordioxide vanaf 75 ppm al effectief was om met E. coli geïnfecteerde bloedplaatjes te steriliseren.

Met dezelfde methode konden ze de effectiviteit van chloordioxide tegen S.

Aureus-infectie.

Deze methode voorkomt ook de overdracht van virussen, bacteriën en protozoa wanneer bloed wordt toegediend van een geïnfecteerde, maar asymptomatische doner met ziekteverwekkers in zijn bloed.

Deze twee Alcide-patenten zijn het bewijs dat chloordioxide niet verantwoordelijk kan zijn voor methemoglobinemie, of verslechtering van het rode bloedcelmembraan, omdat het de functie ervan ongeldig zou maken.

De deskundige van het rapport stelt dat dit octrooi aantoonde dat noch chloriet noch chloordioxide hemolytisch zijn in de aanbevolen doseringen.

Gerapporteerde effecten bij mensen

Chloordioxide is geen metabolisch toxisch middel dat zich ophoopt in het lichaam en het metabolisme van micro-organismen verandert en ze uiteindelijk vernietigt. Het behoort tot de oxidant biociden, die zogenaamd het transport van voedingsstoffen door celwanden onderbreken. Het molecuul van chloordioxide ( $\text{ClO}$ ) wordt vernietigd door de 2

chemische reactie van oxidatie. De vrijgekomen zuurstof ( $\text{O}$ ) bindt zich met ofwel 2

waterstof om water ( $\text{H}_2\text{O}$ ) te vormen of koolstof ( $\text{C}$ ) om kooldioxide ( $\text{CO}_2$ ) te vormen. De 2

neutrale chloorionen binden met natrium om keukenzout (NaCl) te vormen.

We kunnen samenvatten door te stellen dat chloordioxide een veilige chemische stof is bij de juiste dosering. Toxiciteit is altijd een kwestie van concentratie en kwantiteit. In feite is 70 gram keukenzout dodelijk.

De afgelopen jaren heb ik veel medische professionals naar me toe laten komen tijdens mijn seminars en conferenties om me te vertellen dat ze chloordioxide hadden gekocht, maar dat ze nog steeds twijfelden over de toxiciteit ervan. Hopelijk heb ik hier een paar twijfels weggenomen.

Verschillen tussen CDS en CD (MMS)

De voor- en nadelen van CDS boven CD

- Naar mijn mening is CDS veiliger en effectiever omdat het geen secundaire reactie in de maag veroorzaakt, waarbij meer chloordioxide wordt geproduceerd wanneer het zich vermengt met maagzuur. CDS-effectiviteit bij klysma's en vaginale irrigaties is goed ingeburgerd, zelfs bij langdurig gebruik. Het irriteert niet en spoelen na gebruik is niet nodig.

- CDS is niet zo zuur; het is bijna alkalisch.

- De smaak en geur zijn veel milder dan bij MMS. Trouwens, zelfs in hoge doses veroorzaakt het geen langdurige diarree, omdat het vóór 392 wordt geabsorbeerd

de darm bereiken. Tot nu toe zijn er geen bekende contra-indicaties, zelfs niet voor mensen met gastritis of zuurgraad.

- CDS kan het beste worden bewaard in glazen flessen en bij temperaturen onder de 11°C (52°F).

Hoewel je het gemakkelijk op kamertemperatuur in glazen flessen kunt vervoeren, moet je er rekening mee houden dat het een gas is en boven de 11°C zal verdampen. Amberkleurige PET-flessen voor de apotheek hebben ook acceptabele resultaten opgeleverd en worden aanbevolen voor transport. Hoewel PET niet geschikt is voor langdurige opslag van chloordioxide, is het dankzij de neutrale pH relatief stabiel bij CDS.

- Sommige gegevens beweren dat CDS na zes maanden in een glazen fles, bewaard op een donkere plaats, nog steeds geldig is, hoewel het de helft van zijn kracht zal verliezen.
- CDS is veel efficiënter bij orale dierbehandelingen dankzij de pH.
- CDS werkt heel snel, maar dat verkort de tijd dat het in het lichaam aanwezig is.

Daarom moet het in kleine, opeenvolgende doses worden toegediend.

- Het wordt beter opgenomen als het topisch wordt aangebracht met DMSO, omdat het rechtstreeks via de huid in de bloedbaan terechtkomt en de wervelkolom bereikt.
- CDS biedt de mogelijkheid van intraveneuze, intramusculaire of subcutane parenterale toediening, meestal in concentraties van 50 ppm tot 100 ppm (0,005–0,01%). In dat geval heet het CDI (Chlorine Dioxide Injectable). Voor CDI gebruiken we een injecteerbare zoutoplossing in plaats van water om chloordioxide op te lossen. (Zie hoofdstuk 5 voor meer informatie over CDI)
- Het grootste nadeel van cd's is dat het langer duurt om ze te maken dan cd's, en dat je ze in de koelkast moet bewaren.

De voor- en nadelen van CD (MMS) boven CDS

- CD is heel gemakkelijk te vervoeren omdat het geen koeling nodig heeft als het eenmaal is geopend, zoals CDS dat wel doet. Je kunt hem meenemen op reis, zolang je hem maar uit de buurt van licht opbergt.
- Omdat het een secundaire reactie in de maag veroorzaakt, waardoor er meer chloordioxide vrijkomt als gevolg van maagzuur, duurt CD langer in het lichaam dan CDS, maar we kunnen CD niet lang in hoge doses inslikken, omdat het op de lange termijn diarree veroorzaakt .
- CD heeft in tegenstelling tot CDS een enigszins onaangename smaak bij hoge doseringen.

- CD irriteert iets meer bij gebruik op open wonden, en als je een geconcentreerde oplossing op de huid aanbrengt, moet je deze afspoelen.

Is ClO een placebo?

Sommige sceptici bevestigen dat chloordioxide slechts een placebo-effect creëert, wat betekent dat het geen enkel effect heeft en dat het allemaal verbeelding en pseudowetenschap is.

Laten we dan eens nader kijken naar dit placebo-effect, want soms kan veel van niets veel betekenen. Denk aan het wetenschappelijk onderzoek van Fabrizio Benedetti aan de Universiteit van Turijn, Italië. Hij voerde een placebo-experiment uit met een zoutoplossing waaraan naloxon was toegevoegd, een medicijn dat de effecten van morfine blokkeert. Wat was het schokkende resultaat? Proefpersonen rapporteerden een pijnstillend effect van de zoutoplossing, maar dat effect verdween later. Dus, wat is hier echt aan de hand?

Artsen weten al tientallen jaren van het placebo-effect en het resultaat van naloxon lijkt aan te tonen dat het enige invloed heeft op de biochemie, maar dat is zo ongeveer alles wat ze weten.

Ik zie het anders: blijkbaar heeft niemand ooit de mogelijkheid overwogen dat een zoutoplossing in staat is om de uitgedroogde cellen die pijn veroorzaken te hydrateren.

Fabrizio Benedetti toonde aan dat een placebo met een zoutoplossing ook het beven en spierstijfheid bij patiënten met Parkinson kan verminderen. Hij en zijn team maten de neuronale activiteit in de hersenen van patiënten na toediening van een zoutoplossing (die de geleidbaarheid reguleert vanwege het zoutgehalte). Ze ontdekten dat individuele neuronen in de subthalamische kern langzamer begonnen te vuren wanneer ze de zoutoplossing kregen, en met minder "neuroblasten" - een ander kenmerk van Parkinson. Neuronale activiteit nam af terwijl de symptomen verbeterden: de zoutoplossing deed inderdaad iets.

"De relatie tussen verwachtingen en therapeutische resultaten is een prachtig model om de interactie tussen lichaam en geest te begrijpen", concludeert



Benedetti in zijn onderzoek, waarmee hij insinueert dat het een constructie van de geest is. Wetenschappelijke conclusies zijn vaak onjuist, ook al kunnen waarnemingen juist zijn.

Ze hadden nooit overwogen dat rehydratatie van zoutoplossing therapeutische effecten zou kunnen hebben. Er kan een gemeenschappelijk mechanisme zijn bij verschillende ziekten.

Tot nu toe weten we het gewoon niet. Ik geloof dat het te maken heeft met gestructureerd water en neuronale synapsen. De tijd zal het leren.

Afgezien van twijfel of een placebo-effect wel een placebo is, hebben we chloordioxide zien werken bij allerlei soorten dieren, zowel boerderijdieren (zoals beschreven in mijn boek: "CDS Health is mogelijk") als huisdieren: honden, katten, vogels, vissen, reptielen en zelfs insecten zoals bijen.

Aangezien er geen aanwijzingen zijn voor placebo-effecten bij dieren, kunnen we concluderen dat het een effectief middel is. CDS-spray heeft zelfs heel goed gewerkt bij toepassing op netelroos of toegevoegd aan het drinkwater van dieren. Langlopende wetenschappelijke studies waren 394

gedaan op bijen om te controleren op schadelijke bijwerkingen. Na twee jaar werd er niets negatiefs waargenomen in de korf.[99]

Werkingsmechanisme hypothese - Farmacodynamiek

Mijn mening over de werking van chloordioxide

We hebben eerder gelezen dat chloordioxide het meest effectieve oxidatiemiddel is onder degenen die voor desinfectie worden gebruikt. Zowel ozon als chloor zijn veel reactiever dan chloordioxide en worden door de meeste organische verbindingen verbruikt. Chloordioxide is echter anders. Het reageert alleen met gereduceerde zwavelverbindingen, secundaire en tertiaire aminen en andere sterk gereduceerde en reactieve organische verbindingen die essentieel zijn voor ziekteverwekkers.

Mijn concept is een beetje anders. Voor mij komt de effectiviteit van chloordioxide voort uit de ORP, het oxidatiereductiepotentieel. Door de negatieve lading van vloeistoffen te vergroten, creëert het een soortgelijk

effect als geozoniseerd water, waarbij de positieve lading van de protonen van de zure pH-cel wordt verwijderd. Als er meerdere cellen bij elkaar zijn, kan de lading verdwijnen zonder het geheel te schaden, terwijl het afhankelijk van de pH een energetische uitputting in de cel veroorzaakt. Wanneer chloordioxide een zuur gebied vindt, dissocieert het en reageert het chloorion met ORP tot ongeveer 1,3 V. In dit proces komt zuurstof vrij, wat op zijn beurt zorgt voor een betere productie van mitochondriale energie. Omdat dit zuurstofgehalte hoger is, is de totale cellulaire energie hoger.

Tegen bacteriën: volgens wetenschappelijke literatuur verwijdert chloordioxide bacteriën door hun fundamentele cellulaire fysiologische functies aan te vallen, zoals het onderbreken van de eiwitsynthese. Chloordioxide tast de celstructuur of de zuren in de cel aan. Volgens conventionele wetenschappelijke literatuur reageert chloordioxide direct op aminozuren en het RNA van de cel. Tegelijkertijd verstoort het de doorlaatbaarheid van het buitenmembraan van de cel, omdat het door de beschermende laag van de bacterie kan gaan en ziekteverwekkers inactiveert. Er is bewijs dat het zowel anaerobe als aerobe bacteriën aantast die geen resistentie hebben kunnen ontwikkelen.

Dit systeem werkt dus ook na 80 jaar gebruik met drinkwater nog steeds.

Sulfaatreducerende bacteriën en zuurproducerende bacteriën zijn het meest kwetsbaar voor de oxidatie van chloordioxide en beide zijn schadelijk voor de mens.

Tegen virus: Virussen worden op een andere manier verwijderd. Chloordioxide reageert op pepton, een stof die ontstaat in de hydrolyse van eiwitten en aminozuren die oplost in water. Chloordioxide zou virussen doden door de vorming van eiwitten te voorkomen. Chloordioxide heeft meer effect op virussen dan ozon en chloor. Andere bronnen beweren dat het de ontwikkeling van 395 stopt

capsids, een soort klittenband dat nodig is om verbinding te maken met de cellen die het wil binnendringen. Er is naar mijn mening een duidelijke elektromagnetische relatie, aangezien het virus zich moet "voeden met cellulaire elektrische energie" en het niet zelf kan creëren omdat het geen metabolisme heeft. Dat zou in strijd zijn met de wetten van de natuurkunde.

Chloordioxide is paramagnetisch en geeft een elektromagnetische "impuls" af op het moment van oxidatie. Meestal wordt dit effect van elektromagnetische ontlading over het hoofd gezien, terwijl het naar mijn mening het centrale element is van de farmacodynamiek ervan.

Tegen schimmels: Chloordioxide verwijdert schimmelsporen door ze te oxideren en de groei te remmen. Het verlies van miljoenen sporen, evenals de remming van de enzymatische activiteit in het metabolisme van schimmels en de oxidatie van de celstructuur, zijn de waarschijnlijke redenen voor de werkzaamheid van chloordioxide tegen schimmels. Schimmelsporen kunnen erg gevaarlijk worden naarmate ze in aantal toenemen en de lucht die we inademen vervuilen. Desinfectie is essentieel, niet alleen om oppervlakteschimmel onder controle te houden, maar ook om het aantal sporen in de lucht te beperken.

Tegen parasieten: Chloordioxide werkt niet alleen bij de malariaparasiet. Het is een van de bekendste desinfectiemiddelen vanwege de effectiviteit tegen ziekteverwekkers zoals Giardia Lamblia en Cryptosporidium, die in drinkwater worden aangetroffen en ziekten veroorzaken zoals 'giardiasis' en 'cryptosporid-iosis'. De meeste parasieten hebben een zuurmetabolisme, en zijn daarom gevoelig voor de oxidatieselectiviteit van chloordioxide. Volgens mijn mening is dit de reden waarom het werkt tegen malaria, omdat de aangetaste rode bloedcellen veel zuurder zijn dan gezonde, en chloordioxide reageert volgens de zuurgraad (vergelijking van Nernst).

Tegen slijm en biofilm: aangezien chloordioxide een gas in water blijft, kan het doordringen tot het interstitiële systeem en de bacteriën in het slijm bereiken, zelfs als deze verborgen en ingekapseld zijn.

Sommige gezonde personen die chloordioxide hebben ingeslikt, hebben gemeld dat ze een milde verkoudheid hebben met uitscheiding van slijm. De reden hiervoor zou kunnen zijn dat chloordioxide dit slijm oplost waar bacteriën zich ingekapseld verbergen voordat ze worden gedood. Het lichaam reageert dan door het slijm en de dode bacteriën te verdrijven. Chloordioxide oxideert de matrix van de polysacchariden die de biofilm intact houdt. Tijdens deze reactie wordt chloordioxide gereduceerd tot chloride-ionen.

Ze verspreiden zich in stukjes biofilm, waar ze stabiel blijven. Wanneer biofilm weer begint te groeien, waardoor een zure omgeving ontstaat, veranderen chloride-ionen in chloordioxide, dat de resterende biofilm verwijdert. Dat zou de effectiviteit ervan in mijn protocol tegen autisme verklaren. We hebben er meer dan 300 kunnen genezen

kinderen van die zogenaamd onomkeerbare ziekte.

Als oxidant voor metalen: wanneer het lichaam zware metalen, waaronder kwik, oxideert, kan het deze later via het lever-niersysteem elimineren, aangezien geoxideerd metaal andere eigenschappen heeft dan niet-geoxideerd metaal. Simpel gezegd, een ijzeren staaf is niet helemaal hetzelfde als een handvol ijzeroxide. Het lichaam gebruikt veel metaaloxiden voor een goede stofwisseling.

Tegen tumoren en kanker: We moeten rekening houden met de bijproducten van chloordioxide. De reacties tussen chloordioxide en ziekteverwekkers gebeuren in twee fasen, waarbij de desinfectieproducten in het water achterblijven.

Tijdens de eerste fase wordt natriumchloriet ( $\text{NaClO}$ ) gevormd (accepteert een elektron).

Tijdens de tweede vormt het chloordioxide ( $\text{ClO}$ ) chloride (accepteert vier 2 elektronen). Ook zou het, met de aanwezigheid van sporen van chloraat (een oxidatiemiddel zoals chloriet), dissociëren in natriumchloride of keukenzout.

Chemische oscillatie van chloriet en chloordioxide Chemische oscillaties worden waargenomen in stoffen die op tijd gebaseerde fluctuaties vertonen, wanneer ze niet in thermodynamisch evenwicht zijn, resulterend in een chemische lineaire oscillator. Chloordioxide en de oscillaties van chloriet spelen een essentiële rol in de niet-lineaire chemie, aangezien de chloriet-jodiumreactie een van de meest bestudeerde in de niet-lineaire chemie is geworden. In deze studies zijn oscillaties, instabiliteit, vortexeffecten en ruimtelijke verschijnselen waargenomen.

Oscillatie en luminescerende interferentie[101] spelen waarschijnlijk een directe rol en beïnvloeden de biofotonen die worden beschreven in het werk

van prof. dr. Fritz-Albert Popp.[102]

Chloordioxide is een oscillerende vloeistof die blijkbaar ook de biofotonen in levende cellen aantast. Het heeft een golflengte van ongeveer 366 nm (nanometer), wat invloed heeft op de cellulaire communicatie en de absorptie ervan in het DNA, waar de overdracht van elektronen tussen de geëxciteerde toestandbanen van de uitgezonden frequenties plaatsvindt. Dit veld vereist echter verder onderzoek.

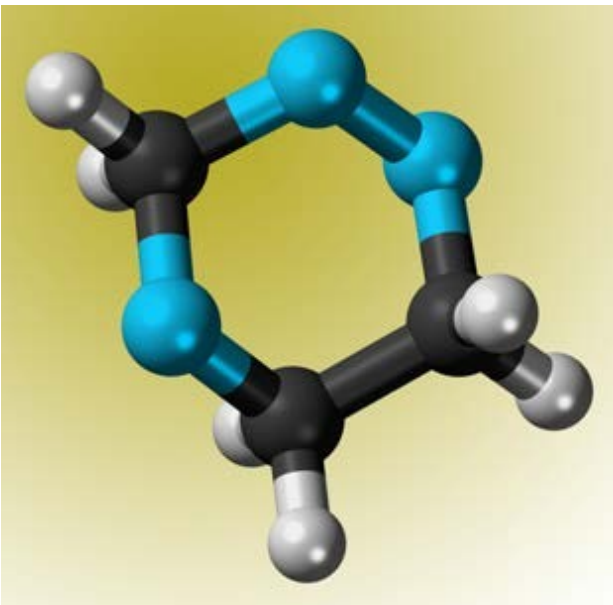
Bovendien is chloordioxide paramagnetisch, en wanneer het wordt geoxideerd, wordt het diamagnetisch, iets dat waarschijnlijk de verstoring van de mitochondriale membraanpolarisatie impliceert. Dat zou verklaren waarom chloordioxide effectief is bij terminale ziekten zoals kanker, waarbij een apoptose van kankercellen is waargenomen.

Farmacokinetiek met malaria

Het mechanisme van chloordioxide op malaria

Malaria wordt veroorzaakt door een parasiet genaamd plasmodia, die tot 100 maal meer glucose in de rode bloedcel. Een geïnfecteerde cel genereert grote

397



hoeveelheden melkzuur, die op hun beurt de reactie van chloordioxide met de zure cel activeren.

De inname van hemoglobine vindt plaats in een organel dat bekend staat als "zure voedselvacuole". Overigens zou de hoge zuurconcentratie in dit organel kunnen dienen als een extra plaats voor de omzetting van het chlorietion ( $\text{ClO}^-$ ) in de 2

meest actieve chloordioxide ( $\text{ClO}$ ) direct in de parasiet. Ook het feit dat 2

het oxideert thiolen en fenolen beïnvloedt het reproductie- en ontwikkelingsproces van 'plasmodium' tijdens andere levensfasen binnen de levercyclus. Het feit dat het om een aanval op meerdere fronten gaat, kan de effectiviteit van chloordioxide bij de behandeling van malaria verklaren.

De schokkende effectiviteit van *Artemisia annua*

Zoals gewoonlijk waren westerse academische wetenschappers sceptisch over de 1, 2, 4-trioxaanring in de structuur van *Artemisia*, bewegend dat dit soort groep onstabiel zou zijn en nooit als medicijn zou kunnen dienen.

In zijn onderzoek bewees Dr. Müller van de Universiteit van Tübingen dat na zeven dagen behandeling met *Artemisia*, 77% van de malariapatiënten van de koorts af was, 88% van de patiënten geen uitputting meer voelde en 92% meldde dat ze geen spierpijn meer hadden. of misselijkheid. Tijdens de onderzoeken kregen de proefpersonen ongeveer 1 liter *Artemisia*-infuus per dag toegediend, bereid met 9 gram gedroogde bladeren. Dat komt overeen met 240 mg *Artemisia* per milliliter. Houd er rekening mee dat de doses ongeveer 26 keer hoger waren dan die gebruikt tijdens in-vitrotesten. Vreemd genoeg raadt deze universiteit de infusie van *Artemisia* niet aan, omdat sommige patiënten malaria ontwikkelden

na vier weken weer.

Hoogstwaarschijnlijk hebben deze patiënten gecontracteerd

het weer nadat je bent gebeten door een mug,

iets dat alomtegenwoordig is in Afrika. Wij hebben nodig

om te begrijpen dat oxidatie de ziekteverwekker, maar het beschermt niet tegen nieuwe infecties omdat het niet immuniseert het systeem.

Nu weten we dat de vreemde 1, 2,

De 4-trioxaanstructuur is de basis van zijn de effectiviteit van het mechanisme. Het is de enderoxide's koppeling in de ring die de

Afb. 55: Driedimensionale structuur van de 1,2,4 trioxaan

artemisinine "triggert" door te oxideren in de buurt van de Plasmodium-parasiet en het vrijkomen van reactieve radicalen die uiteindelijk de parasiet vernietigen.

Dat betekent dat de effectiviteit ervan gebaseerd is op hetzelfde concept als chloordioxide: selectieve pH-oxidatie. Het is daarom onwaarschijnlijk dat dit middel resistentie kan creëren, vooral als het al honderden jaren wordt gebruikt.

Persoonlijk geloof ik dat het voor elke ziekteverwekker veel gemakkelijker is om weerstand te creëren tegen een synthetische verbinding. Er zijn geen gegevens over parasieten die erin zijn geslaagd resistentie te ontwikkelen tegen een extract van een hele plant.

Onderzoekers hebben resistentie waargenomen tegen chloroquine dat synthetisch is vervaardigd, maar nooit tegen chinchona-schorsthee, die vandaag de dag nog steeds even effectief is als al honderden jaren. Het idee achter synthetische stoffen is gewoon om medicijnen goedkoper te maken, aangezien de variabelen in planten wetenschappelijk gezien veel complexer

zijn en zich in de loop van duizenden jaren hebben ontwikkeld. Daarom is het veel moeilijker voor de ziekteverwekker om zich aan te passen en weerstand te bieden.

Zoals gewoonlijk zijn er kritische stemmen die samenspannen om te beweren dat er niet genoeg mensen zijn getest om te beweren dat Artemisia effectief is tegen malaria.

Medewerkers van Anamed hebben echter enorme hoeveelheden gegevens in hun voordeel verzameld, waaronder die van Ralph Wiegand en Arba Minch uit Ethiopië en Maïke Ettlïng uit Musoma, Tanzania. Beide hebben meer dan 1000 mensen behandeld met een slagingspercentage van 80% -100%.

DMSO (dimethylsulfoxide)

(Zie meer informatie in hoofdstuk 2 en 7)

Di-Methyl-Sulf-Oxide is een sinds 1953 gebruikt oplosmiddel dat afkomstig is uit de houtindustrie. DMSO heeft uitzonderlijke eigenschappen, een brede farmacologische reikwijdte en meerdere ontstekingsremmende effecten. Tegelijkertijd heeft het collageenoplossende en vaatverwijdende effecten en penetratie, en wordt het gebruikt in geneesmiddelen op recept, voornamelijk als een overbrengend vat.

DMSO kan worden beheerd:

- Mondeling
- Intraveneus
- Topisch (voor osteomusculaire aandoeningen en op de huid)
- Zelfs voor geassisteerde voortplanting

DMSO en zijn metaboliet sulfonamide worden later uitgescheiden via urine en ontlasting.

Studies aan de Universiteit van Valencia in 2010 toonden een grote klinische tolerantie zonder nadelige reacties bij gebruik van DMSO in concentraties



van 50% lokaal toegediend.

Het wordt officieel ook gebruikt in combinatie met chemotherapiebehandelingen en extravasie van cytostatica.

Tot op heden zijn er meer dan 11.000 wetenschappelijke artikelen over klinische geneeskunde, en volgens Dr. Stanley uit de VS is het een van de nuttigste maar minder begrepen chemicaliën. Wat medisch gebruik betreft, wordt het voorgeschreven voor een grote verscheidenheid aan aandoeningen, waaronder pijn, ontsteking, sclerodermie[103][104], interstitiële cystitis, artritis[105] en een toename van de intracraniale druk.[106]

In de VS heeft de FDA het goedgekeurd als conserveermiddel voor transplantatieorganen en de behandeling van cystitis. Helaas is de stof niet langer de focus van de conventionele geneeskunde en is deze praktisch niet beschikbaar.

Een bijzondere eigenschap van dit medicijn, zelfs wanneer het topisch wordt aangebracht, is dat het een knoflookachtige lichaamsgeur of adem kan veroorzaken.

Toen in 1965 een Ierse vrouw stierf terwijl ze verschillende medicijnen gebruikte in combinatie met DMSO, sloot de FDA alle klinische onderzoeken in de VS af als preventieve maatregel, hoewel de doodsoorzaak nooit werd vastgesteld. Na meer dan 50 jaar en honderden onderzoeken op mensen, is er geen enkel overlijden of nadelige veranderingen in menselijke ogen gemeld, zoals gebeurde in een proef met honden.[107]

Een van de bijzonderheden van DMSO is het vermogen om andere medicijnen door huidmembranen te transporteren. Het transportvermogen hangt af van het molecuulgewicht, de molecuulvorm en de elektrochemie. Dat maakt het een geweldig medicijntoedieningssysteem dat het infectierisico vermijdt dat altijd aanwezig is wanneer de huid wordt gepenetreerd.

Het staat bekend als een actueel analgeticum in een concentratie van 70% met 30% water.

DMSO vermindert ontstekingen, stabiliseert de membranen van beschadigde cellen en is daarom, samen met de aspirine, de belangrijkste niet-steroïde ontstekingsremmer, zeer waarschijnlijk vanwege zijn werking in –SH (sulfhydryl) groepen.

Het grootste nadeel is dat het een onaangename geur kan veroorzaken in het toepassingsgebied en af en toe en in zeer hoge doses hoofdpijn kan veroorzaken.

Het kan op de huid worden gebruikt, ingeslikt, geabsorbeerd door slijmvliezen, maar het wordt niet gebruikt in klysma's om reabsorptie via ontlasting te voorkomen.

Tijdens onderzoeken met muizen is tijdens klinische observaties gemeld dat DMSO het leven verlengde en hielp bij het bestrijden van resistentie bij schadelijke bacteriën. Veel onderzoeken hebben de doeltreffendheid ervan gedocumenteerd bij het herstel van zacht weefsel, bij lokale necrose, huidzweren en brandwonden. Uiterlijk bij trauma's, gewrichtspijn, ontstekingen, artrose en algemene pijn.

Studies van de Universiteit van Chicago In 1971 begon Dr. de la Torre te experimenteren met DMSO voor verwondingen aan het centrale zenuwstelsel. Hij ontdekte dat DMSO de intracraniale druk beter kon verminderen dan enige andere stof die tot nu toe bekend was. Evenzo observeerde hij hoe het de arteriële druk stabiliseerde, het ademhalingsvermogen verbeterde, de productie van urine reguleerde en deze tot vijf keer verhoogde en de bloedstroom voor het ruggenmerg in beschadigde gebieden verbeterde.

Dr. De la Torre beweert dat DMSO waarschijnlijk een uitstekend product is voor de behandeling van een beroerte, een verwoestende ziekte die veel mensen treft. Tijdens zijn voorbereidende studies toonden gegevens die bij dieren waren verkregen aan dat het, wanneer het in hoge concentraties werd geïnjecteerd, een waardevol middel is om stolsels op te lossen zonder dat er enige nadelige toxiciteit wordt waargenomen.

DMSO en water mengen heerlijk in alle concentraties. De binding met water is 1,3 keer sterker dan de binding tussen wateren, volgens Dr. Stanley W.

Jacob, omdat DMSO en watermoleculen qua grootte, vorm en polariteit vergelijkbaar zijn.

DMSO heeft zes waterstofatomen meer dan water (met twee), en ze werken door complexe organische moleculen te slepen zonder ze te veranderen, ermee te vermengen of hun structuren te veranderen. In het lichaam kan DMSO gemakkelijk membranen en de hemato-encefalische barrière passeren, net als water, zonder het weefsel te beschadigen. Het kan voedingsstoffen via de membranen transporteren naar andere stoffen die ze nodig hebben. DMSO transporteert geen bacteriën of virussen door membranen omdat deze te groot zijn.

Gevoelige mensen merken een knoflooksmak in hun mond wanneer het op de huid wordt aangebracht. Patiënten moeten hiervan op de hoogte worden gebracht, zodat ze niet voor verrassingen komen te staan.

Onderzoek toont aan dat DMSO pijn verlicht, de geleiding van impulsen langs zenuwcellen vermindert of zelfs blokkeert, pijn verlicht bij spierblessures, postoperatieve incisies of andere soorten pijn.

Deze verlichting duurt maar een paar uur, aangezien DMSO na verloop van tijd verdwijnt.

Het diuretisch effect vergemakkelijkt de eliminatie van gifstoffen via de urine, waardoor de ontgiftingsprocessen worden versneld. Tegelijkertijd is het antibacterieel: het doodt niet noodzakelijkerwijs de bacteriën, maar het remt hun voortplanting.[111]

DMSO werd voor het eerst gebruikt in veterinaire behandelingen. Tegenwoordig wordt het meestal gebruikt bij paarden, als actuele gel, intraveneus of via een neus-maagsonde. Het is geclassificeerd als een niet-steroïde anti-inflammatoir geneesmiddel (NSAID) omdat het antioxiderende eigenschappen heeft die het ontstekingsproces kunnen onderbreken. DMSO gemakkelijk bindt met hydroxide (OH).

Het wordt parenteraal gebruikt voor:

Traumatisme van het centrale zenuwstelsel (craneale en ruggenmerg): septische arthritis, compressie van het ruggenmerg en rug- en lumbale myalgie van neurologische oorsprong, acute diarree, Eastern equine encefalomyelitis, endotoxemie, 401

intestinale ischemie, hoefbevangenheid, neonatale meningitis, myeloencephalitis protozoarica bij paarden, longontstekingen, pleuritis, neonataal onaangepast syndroom.

## Kankerbehandeling

DMSO-dimethylsulfoxide is vooral effectief geweest in de lymfoomgroep, omdat het de pijn vermindert, waardoor morfine in een onderzoeksgroep overbodig wordt.

## Algemene samenvatting van medicinale toepassingen

- » Het werkt kalmerend en geeft een aangenaam kalmerend gevoel in de hersenen, zelfs wanneer het op de huid wordt aangebracht.
- » Het verlicht specifieke lokale pijn.
- » Het helpt bij angina pectoris en hartaanvallen en neutraliseert schadelijke effecten in het hart. Het helpt bij het ontgiften van zware metalen, omdat het zich eraan bindt (kwik, lood, aluminium, cadmium, arseen, nikkel), waardoor ze via urine, ontlasting en zweet worden gechelateerd.
- » Het bleekt teleangiëctasieën (kleine verwijde bloedvaten dicht bij het huidoppervlak).
- » Het blokkeert de overdracht van pijnsignalen naar de hersenen door de introductie van geleiding in de dunne zenuwvezels.
- » DMSO helpt kwaadaardige cellen om te keren en ze om te zetten in gezonde cellen.

DMSO lijkt de omhulling van de viruseiwitten op te lossen, waardoor de kern onbeschermd blijft en het nucleïnezuur wordt blootgesteld aan het immuunsysteem.

- »Het elimineert pijn van oppervlakkige brandwonden en vermindert ontstekingen.
- »Het is effectief bij hoofdpijn en elimineert de vaak gelijktijdig optredende spierspanning. Het is bacteriostatisch, schimmelwerend en virostatisch en remt de groei van pathogene micro-organismen.
- » Het is in staat weefsels te beschermen in wonden veroorzaakt door bevriezing.
- » Het is een goed diureticum en het bevordert de vorming van interferon in het organisme, waardoor de immunologische respons wordt gestimuleerd.
- »Het is effectief bij de behandeling van pijnlijke puistjes, eelt, rode nagels, eeltknobbels, exostose, klauwpijn, jichtontsteking, antimycoticum en antischimmelmiddel. Het stimuleert wondgenezing in zowel interne als externe instanties. Het vlakt de massa van verheven, lobulaire, nodulaire littekens af.
- »Het is een krachtige ontstekingsremmer om te gebruiken bij artritis, artrose, reuma, verstuikingen en verrekkingen.
- » Het is een vasodilatator, gerelateerd aan de afgifte van histamine in cellen en aan remming van prostaglandine.
- »Het is nuttig bij de behandeling van sclerodermie, het herstelt de elasticiteit van het bindweefsel.
- » Het verbetert de bloedtoevoer naar gewonde gebieden, verwijdert de bloedvaten, verbetert de zuurstoftoevoer en vermindert de vorming van bloedplaatjes.
- » Het bezit radiobeschermende effecten, vergemakkelijkt het herstel van schade in dubbele DNA-ketens en biedt bescherming door straling op cellulair niveau in het hele lichaam.
- » Het bevordert de uitscheiding via de urine. Het verbetert gewonde weefsels en het werkt als een spierverslapper.

- » Het verkleint de grootte van spataderen en hun ontsteking, en verlicht tegelijkertijd krampen.
- » Het vermindert de incidentie van bloedplaatjesstolsels in bloedvaten. Het vermindert ontstekingen en zwellingen. Het is gebruikt bij de ziekte van Peyronie, interstitiële cystitis, aambeien en epididymitis.
- » Het heeft een specifiek effect op de contractiliteit van het hart, waardoor het calcium uit de spiervezels wordt geabsorbeerd, waardoor de werklust van het hart wordt verminderd.
- » Een of twee keer per dag een DMSO-oplossing verdund in zoutoplossing is nuttig voor oogproblemen, waaronder cataract of glaucoom.
- » Er zijn positieve resultaten geboekt bij de behandeling van beroerte, amyloïdose, hoofdletsel, kiespijn, depressie, fibromyalgie, diabetes, lipherpes, acne, keloïden, kneuzingen, enz.
- » In geval van een cerebrovasculair accident helpt DMSO de stolsels los te maken die in de hersenen of op andere plaatsen in het lichaam aanwezig kunnen zijn. Het is daarom nuttig in geval van een hartaanval, om een goede doorbloeding te bevorderen, aangezien het weefsels behoudt en regenereert.

Tip:

Bij Beroerte (Cerebrovasculair accident [CVA]):

- Meng DMSO 70% + een theelepel olijfolie en breng aan op armen en benen.

In geval van een hartaanval:

- Drink elke 15 minuten 1-2 theelepels DMSO 70% vermengd met sap (of verdund in water).





# hoofdstuk 7

## Deskundigenrapport over chloordioxide

Mijn werk is bekritiseerd (ik raak eraan gewend) omdat ik geen specifieke graad in farmaceutische wetenschappen heb. Dus heb ik opdracht gegeven voor een professioneel farmaceutisch deskundigenrapport over chloordioxide en de effecten ervan op mensen.

Gerechtelijke expertiserapporten, of forensisch onderzoek, worden altijd uitgevoerd door gecertificeerde professionals met erkende expertise en een gespecialiseerde hogere opleiding. Hun functie is het verstrekken van betrouwbare informatie in rechtbanken.

Het volgende rapport is geleverd door GNG Legal Pharmaceutical Expertise, met juridisch medewerker nummer: Associate PE. KOMEN. BA. N. 000861 in Spanje.

Rapport:

CHLOOR: Het chloorelement is te vinden in de zeventiende kolom en de derde rij van het periodiek systeem (Russische chemicus, Dmitriv Ivanovich Mendelieiev 1834-1907). Die positie geeft aan dat het drie orbitalen of schillen heeft met 2, 8 en 7 elektronen, voor een totaal van zeventien. In de laatste en meest externe orbitaal bevinden zich zeven elektronen. Alles in de natuur neigt naar maximale stabiliteit, wat betekent, voor deze laatste orbitaal, voltooiing met een achtste elektron. Octetregel.

Deze drie kenmerken maken chloor enorm veelzijdig, zodat het kan werken met de oxidatietoestanden die in de onderstaande tabel worden weergegeven. Het kan werken met andere elementen die ionische bindingen of covalente bindingen vormen, afhankelijk van of het elektronen krijgt van het andere atoom of de andere verbinding of deze deelt. De veelzijdigheid en mogelijke combinaties van chloor zijn zeer hoog.

Oxidatie toestand:



Anion naam:

Chloride

Hypochloriet

Chloriet

Chloraat

Perclorato

Formule:

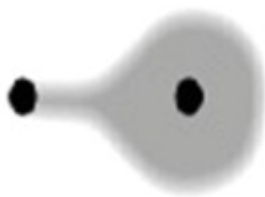
Cl-

ClO-

ClO -

Structuur:

Het is niet verwonderlijk dat de natuur chloor heeft gekozen als het meest voorkomende anion in het menselijk lichaam. Het is zo belangrijk dat het wordt beschouwd als een micronutriënt.



Vanuit fysiologisch oogpunt is chlooranion, Cl<sup>-</sup>, het meest overvloedig aanwezig in de extracellulaire vloeistof van het menselijk lichaam. Het heeft het vermogen om cellen binnen te gaan en te verlaten met natrium of kalium of in combinatie met belangrijke kationen zoals calcium.

Chloor reguleert samen met natrium de waterhuishouding (extracellulair) en de zuur-base balans. Normale chloorserumwaarden liggen tussen 96 en 106 mEq/L, terwijl het celinterieur rond de 4 mEq/liter ligt. Chloorionen zijn

onmisbaar voor de productie van zoutzuur in de maag. Zonder dit zou de vertering van eiwitten, vetten en opname van mineralen niet mogelijk zijn.

De dagelijkse behoefte aan chloor voor volwassenen is 750 mg. Het komt voornamelijk uit zoute voedingsmiddelen, fruit, groenten, vleeswaren en ingeblikte groenten. Ingegenomen chloor wordt bijna volledig door de darm opgenomen en via zweet en meestal als zoutzuur in de maag uitgescheiden.

Licht positieve lading

Licht negatieve lading

We zien hoe het zoutzuurmolecuul (HCl), ook wel waterstofchloride genoemd, een ladingsverdeling heeft. Er is een deel van het molecuul met een hogere concentratie elektronen en dit genereert een negatief gebied. Daarom zal er een ander deel van het molecuul zijn met een tekort aan elektronische wolken dat het positieve gebied zal zijn. Dat maakt het een reactiever molecuul.

Cl-niveaus worden meestal gereguleerd door die processen die van invloed zijn op natrium, waarbij veranderingen in het ene verband houden met veranderingen in het andere. Het zuur-base-evenwicht beïnvloedt de natriumspiegels, zodat chlooranionen opnieuw worden geabsorbeerd en uitgescheiden in omgekeerde verhouding tot bicarbonaat om de serum-pH te behouden.

pH waarde

pH geeft ons de alkaliteit of zuurgraad van een oplossing. pH-behoud van de interne omgeving is van vitaal belang voor levende wezens. Dit is een van de constanten die het lichaam probeert in stand te houden, omdat het essentieel is voor de enzymatische activiteit en andere vitale functies. Dagelijks intermediair metabolisme gaat veel zuren genereren. Desondanks blijft de pH-waarde stabiel en met weinig variabiliteitsmarge. Dat is te danken aan de werking van de fysiologische dempers die onmiddellijk zullen optreden om significante veranderingen in de pH te voorkomen, en aan pulmonale en nierregulatiemechanismen, die uiteindelijk verantwoordelijk zijn voor de pH.

onderhoud.

Het belang van pH: Zuurgraad verbreekt covalente bindingen. Alle koolstofchemie, organische chemie, is gebouwd met covalente bindingen.

Membraan potentieel

Membraanpotential is het verschil in elektrische lading (spanning) aan weerszijden van het membraan, product van de asymmetrische ionenverdeling. Organismen hebben twee ruimtes: extracellulair en intracellulair. In de extracellulaire of interstitiële vloeistof is het meest voorkomende ion het chloride-ion ( $\text{Cl}^-$ ). In de intracellulaire omgeving (cytoplasma) zijn eiwitten de meest voorkomende anionen, die onder interne cellulaire pH-omstandigheden negatief geïoniseerd worden door het vrijkomen van waterstofionen ( $\text{H}^+$ ).

Het meest voorkomende kation in het interstitiële weefsel is natriumion en kaliumion in het cytoplasma met verschillende intra-extracellulaire concentraties van de meest voorkomende ionen. De ionische onbalans veroorzaakt door de polarisatie van het membraan is te wijten aan het verschil in membraanpermeabiliteit voor elk van deze ionen.

Het kaliumion gaat vrij door het membraan, terwijl de doorlaatbaarheid voor natrium lager is. Natriumionen worden ook geëxtrudeerd door actief transport, met de natrium-kaliumpomp.

Vanwege hun grootte kunnen eiwitten niet vrij door het membraan gaan. Deze hele dynamiek zorgt voor een potentiaalverschil in de rusttoestand van (-90 mV.) Het bestaan van deze membraanpotential is onmisbaar voor het ontstaan en doorgeven van de zenuwimpulsen. Normaal gesproken zijn er elektrische potentialen door de membranen in alle cellen. Zenuw- en spiercellen zijn ZELF-EXCITEERBAAR, in staat om elektrochemische impulsen in hun membranen te genereren en in veel gevallen signalen door te geven.

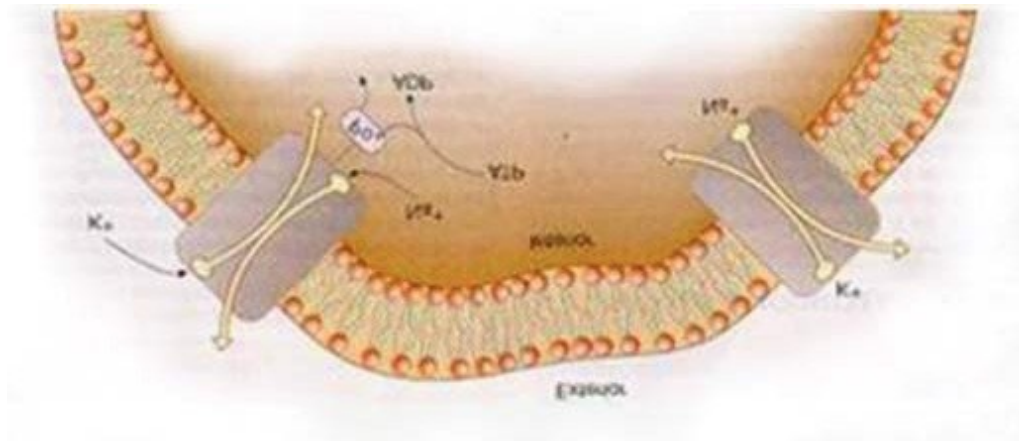
Wanneer de membraanpotential wordt gegenereerd door DIFFUSIE van verschillende ionen, beïnvloeden ze vanwege de verschillende permeabiliteit van het membraan:

- De polariteit van de lading van elk diffuus ion.
- De doorlaatbaarheid van het membraan voor elk van de ionen.
- De concentratie van ionen in zowel de buitenkant als de binnenkant van het membraan.

Natrium-, kalium- en chloride-ionen zijn de meest essentiële ionen die betrokken zijn bij het genereren van membraanpotentialaal in zenuw- en spiervezels. Verschillen in de concentratie van natrium- en kaliumionen zijn verantwoordelijk voor zenuwtransmissie.

Een zekere mate van positieve concentratie in het membraan veroorzaakt elektronegativiteit in het inwendige. Dat verklaart waarom als er een hogere concentratie kaliumionen in het binnenste van het membraan is, er ook een hogere diffusie van dit element van het binnenste naar het buitenste van het membraan zal zijn, waardoor er een tekort aan positieve ladingen in het binnenste van het membraan ontstaat. , wat deze omgeving een negatieve lading zou geven.

Membraanpotentialaal is niet in alle cellen hetzelfde, afhankelijk van hun oorsprong; spiercellen schommelen bijvoorbeeld tussen -50 en +60 mV.



De verschillende concentratie aan beide zijden van de natrium-kaliumionen aan beide zijden van het membraan bepaalt de VOLTAGE van de membraanpotentialaal.

De doorlaatbaarheid van Na<sup>+</sup>- en K<sup>+</sup>-kanalen verandert tijdens de geleiding van zenuwimpulsen. Daarom zijn permeabiliteitsmutaties voor Na en K belangrijk voor de overdracht van zenuwsignalen.

## NATRIUM-KALIUM pomp (Na-K)

### Afb. 56: Bedrijfsschema

De natrium-kaliumpomp onttrekt 3 Na<sup>+</sup> en introduceert 2 K<sup>+</sup>, waardoor een potentiaalverschil ontstaat van = - 90 mV.

Het chloordioxidemolecuul heeft een lager potentieel dan het celmembraan, dus de cellen voelen zich niet aangevallen.

Bindingsenergie is de energie die nodig is om de specifieke binding in het molecuul te verbreken. Het ionische paar bezit een lagere energie dan de gescheiden ionen.

## Mitochondriën

Mitochondria zijn cellulaire organellen die verantwoordelijk zijn voor het leveren van de energie die nodig is voor cellulaire activiteit (cellulaire ademhaling). Ze bevinden zich in het cytoplasma van de cel. Mitochondriën fungeren als energiecentra van de cellen en synthetiseren ATP

uit metabole brandstoffen (glucose, vetzuren en aminozuren). Mitochondriën hebben een buitenmembraan dat doorlaatbaar is voor ionen, metaboliëten en veel poliepen. Deze doorlaatbaarheid is te danken aan porievormende eiwitten, porines of VDAC (voltage-dependent anion channel) genoemd, waardoor moleculen kunnen binnendringen. De aanwezigheid van O<sub>2</sub> stimuleert een toename van mitochondriën in cellen. Deze 2

energietoename vertaalt zich in verhoogde cellulaire activiteit. De verrijkte cellen kunnen handelen volgens de eisen van het lichaam op dat moment (macrofagen, killercellen).

## Immuunrespons-Cytokines

De complexe interacties tussen cellen worden gereguleerd door een reeks eiwitten met een laag molecuulgewicht die gezamenlijk bekend staan als cytokines.

Cytokines functioneren als boodschappers van het immuunsysteem: ze reguleren de intensiteit en duur van immuunresponsen, stimuleren of remmen de proliferatie van specifieke cellen, de secretie van antilichamen en andere cytokines.

Cytokines worden uitgescheiden door verschillende cellen die betrokken zijn bij de immuunrespons als reactie op een stimulus, en ze werken in op de doelcellen die in hun membraan specifieke receptoren voor een bepaald cytokine tot expressie brengen. De binding van een cytokine aan zijn membraanreceptor zendt een signaal naar het inwendige van de cel dat leidt tot veranderingen in de activatie en expressie van genen. In serum zijn oplosbare receptoren voor de verschillende cytokines gedetecteerd. Hun functie is om bij te dragen aan de regulering van hun activiteiten.

Cytokines kunnen betrokken zijn bij verschillende soorten celsignaling:

- Autocrine: binding met dezelfde cel die het uitscheidt
- Paracrien: inwerken op een nabijgelegen cel
- Endocrien: binding met cellen op afstand

Cytokines spelen een sleutelrol in aangeboren immuunresponsen, via directe actiemechanismen tegen het opdringerige agens, of via de mobilisatie van immuunregulerende mechanismen zoals de initiators van de ontsteking, het verhogen van de lichaamstemperatuur (koorts) en het activeren van NK-cellen (Natural Killer). en macrofagen. De cytokinen die tijdens deze fase werken, worden geproduceerd door macrofagen, de NK-cellen en andere niet-immuuncellen zoals fibroblasten en endotheelcellen. De belangrijkste cytokines die tussenkomen in aangeboren reacties zijn Tumoral Necrosis Factor (TNF- $\alpha$ ) en Interferon.

Eiwit denaturatie

Denaturatie is een structurele verandering waarbij eiwitten hun oorspronkelijke structuren verliezen en bijgevolg hun optimale celactiviteit. Denaturatie kan ook de fysisch-chemische eigenschappen van een eiwit veranderen. De uiteindelijke vorm van het eiwit bepaalt hoe het zal interageren met zijn omgeving. Als de vorm van het eiwit wordt veranderd door externe factoren, kan het niet meer functioneren. Het is gedenatureerd.

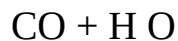
Denaturatie kan optreden door dissociatie van subeenheden of door verstoring van de hechting. In veel eiwitten is denaturatie onomkeerbaar. Dit hangt af van de mate van verandering van de structuren van het eiwit. Gedenatureerde eiwitten kunnen verlies van oplosbaarheid, verhoogde viscositeit, verminderde diffusiecoëfficiënten en verlies van biologische eigenschappen vertonen.

## Hemoglobine

Hemoglobine is een eiwit met een centraal ijzerion, aanwezig in rode bloedcellen. Het is verantwoordelijk voor het transport van zuurstof en koolstofdioxide van de longen naar de lichaamsweefsels. Het bestaat uit vier eiwitsubeenheden, globine genaamd, en een heemgroep.

Hemoglobine Bohr-effect is het fenomeen dat vaststelt dat hoe lager de pH van het bloed (zuurder), hoe minder affiniteit hemoglobine zal hebben voor zuurstof.

Dit effect verhoogt de efficiëntie van het zuurstoftransport wanneer hemoglobine zich bindt met de zuurstof in de longen, maar het vervolgens vrijgeeft in de weefsels, vooral bij degenen die meer zuurstof nodig hebben. Wanneer de stofwisseling van een weefsel toeneemt, neemt ook de productie van koolstofdioxide toe. Kooldioxide vormt bicarbonaat door de volgende reactie:



Dit zorgt ervoor dat de pH van het weefsel daalt en daarom neemt de dissociatie van zuurstof in de hemoglobine van weefsels toe, waardoor ze voldoende zuurstof kunnen verkrijgen om aan hun behoeften te voldoen.

In de longen daarentegen, waar de zuurstofconcentratie hoog is, veroorzaakt binding met zuurstof de afgifte van hemoglobineprotonen, die zich combineren met bicarbonaat om koolstofdioxide te elimineren.

Aangezien deze twee reacties elkaar compenseren, zijn er minimale veranderingen in de pH van het bloed. De weefselafgifte van zuurstof wordt bepaald door het verschil in partiële druk tussen de haarvaten en de cel. Ook de affiniteit tussen zuurstof en hemoglobine speelt een rol (hemoglobineverzadiging op weefselniveau).

### Afwijkende hemoglobine

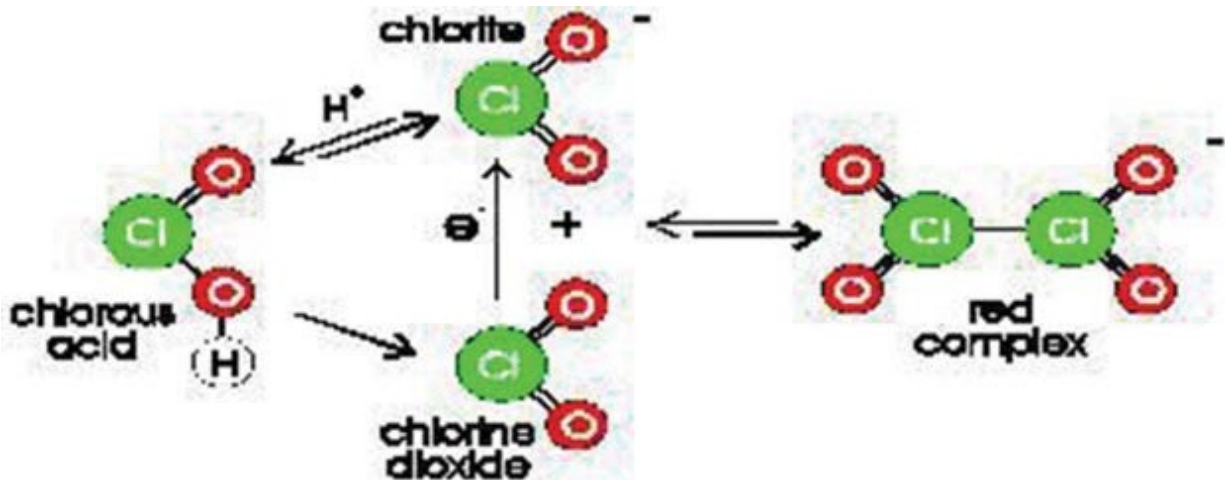
Hemoglobine wordt voortdurend onderworpen aan de werking van oxidatiemiddelen.

Hemoglobine kan zuurstof transporteren dankzij het centrale ijzerion in de ijzerhoudende ( $\text{Fe}^{2+}$ ) toestand, waardoor het zich kan binden met zuurstof (oxidatie). Als dit centrale ijzerion echter wordt geoxideerd van de ijzerhoudende ( $\text{Fe}^{2+}$ ) naar de ijzerhoudende ( $\text{Fe}^{3+}$ ) toestand, kan het zich niet binden met zuurstof en verliest het zijn zuurstofdragend vermogen. Om deze ongewenste toestand te voorkomen, heeft hemoglobine een enzym - methemoglobine-reductase -

in staat om het molecuul weer om te zetten in zijn ijzerhoudende toestand door de cofactor NADH te gebruiken en het te oxideren tot  $\text{NAD}^+$ .

Methemoglobine-verhogende toxines zijn onderverdeeld in: 1. Indirecte middelen: ze hebben alleen een "levende" oxidantwerking omdat ze een biotransformatie nodig hebben om te werken als methemoglobine-verhogers. Nitro- en aminoderivaten vormen bijvoorbeeld aromatische koolwaterstoffen, antimalariamiddelen en sulfamiden. Ze produceren allemaal hemolyse.





2. Directe middelen: Nitraten, chloraten, bromaten en jodaten. Alleen chloraten produceren hemolyse.

Geneesmiddelen met methemoglobineverhogende eigenschappen:

- » Koortswerende en analgetica afgeleid van aniline.
- » Lokale anesthetica: Subcutane benzocaïne, prilocaïne zepillen.
- » Synthetische antimalariamiddelen: lepramedicijnen.
- » Antiseptica: kaliumpermanganaat en sulfiden.

Pijnbehandeling bij Complex Regionaal Pijnsyndroom

- » Bij het gebruik van NSAID's (niet-steroïde anti-inflammatoire geneesmiddelen) zijn er discrepanties over de effectiviteit ervan bij Complex Regionaal Pijnsyndroom (CRPS).
- » Opioïden kunnen effectief zijn bij het verlichten van pijn.
- » Tricyclische pijn kan nuttig zijn, vooral als de pijn aanhoudend, brandend, spontaan of paroxismaal is.
- » Chronische pijn vereist aandacht om de kwaliteit van leven van de patiënt te verbeteren.

Deskundigenrapport: structuren en feiten

Voorlopers van chloordioxide

Deze figuur toont de

dynamische balans tussen

de drie formules: chlorous

zuur, chloordioxide en

chloriet ion.

De oxidatiestatus van

het chlorietion en chloor

Afb. 57: Oxidatie Redox

zuur is +3 en in chloor

dioxide +4. Chloordioxide

de +4-valentie van het molecuul is de oorzaak van zijn reactiviteit en van de resonantie in de verdeling van de elektronen waaruit het bestaat. Redox-complex.

Dat helpt om het werkingsmechanisme van chloordioxide te begrijpen en verklaart hoe water gedesinfecteerd met chloordioxide een residu van het chloriet-ion vertoont. Chloordioxide ( $\text{ClO}_2$ ) heeft een zeer selectieve oxidatieve capaciteit 2

afhankelijk van de pH. Deze actie is wat chloordioxide onderscheidt van ozon ( $\text{O}_3$ ) en zuurstofrijk water ( $\text{H}_2\text{O}_2$ ) omdat deze zuurstof afgeven ongeacht de pH

waar ze ook zijn.

Chloordioxide is een stof die onder normale gebruiksomstandigheden geen toxische of ongewenste effecten veroorzaakt die niet in verhouding staan tot het verkregen voordeel.

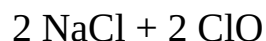
Het is effectief in de volgende productiemethoden.

Methoden voor de productie van chloordioxide

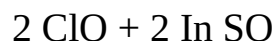
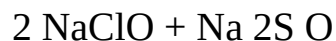
Chlorietverzuring (CD), waarbij chloordioxide  $5 \text{ ClO}^- + 4 \text{ H}^+$  wordt verkregen



Natriumchlorietoxidatie door chloor



Chlorietoxidatie door persulfaat



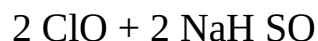
Van natriumhypochloriet en natriumchloriet in een zure omgeving  $\text{NaOCl} + 2 \text{ Na ClO} + 2 \text{ HCl}$



Chloratenreductie door aanzuring in aanwezigheid van oxaalzuur  $2 \text{ HClO} + \text{H}_2\text{C}_2\text{O}_4$



Chloratenreductie door zwaveldioxide



Verlaag natriumchloraat door elektrolyse in een zure omgeving. Al deze alternatieven verschillen in opbrengst, kosten en productie van ongewenste bijproducten. Daarom zijn de formuleringen met de naam "gestabiliseerd chloordioxide"

komen overeen met oplossingen die sommige van deze zouten bevatten, met als verschil de toegevoegde stoffen die zorgen voor stabilisatie en een betere balans van de chemische soorten om de aangegeven hoeveelheid chloordioxide te verkrijgen.

Bedrijven gespecialiseerd in drinkwaterzuivering zochten naar de beste methode. Traditioneel gebruikten ze chloor, natriumhypochloriet of calciumhypochloriet om water te zuiveren voor menselijke consumptie. Deze ontsmettingsmiddelen hebben het nadeel dat ze reageren op de organische stof in het water, waardoor een familie van residuen ontstaat, zoals de trihalomethanen die kankerverwekkend zijn.

Om dit probleem te voorkomen, zijn de bovengenoemde ontsmettingsmiddelen vervangen door chloordioxide, dat geen trihalomethanen vormt, zelfs niet in water dat veel organisch materiaal bevat. Chloordioxide kan echter de volgende problemen opleveren:

1. Vorming van chlorietionen ( $\text{ClO}^-$ )
2. Vorming van chloraationen ( $\text{ClO}_2^-$ ). De maximaal toegestane limiet zou 1 mg/liter.

De enige effectieve methode om de vorming van chloraationen te voorkomen, is door chloordioxide in gasvorm aan het water toe te voegen, waarbij gebruik wordt gemaakt van de hoge oplosbaarheid ervan in water. Op deze manier blijft de chloraationconcentratie, ongeacht de dosering van chloordioxide, rond de 0,1 mg/liter, wat ongevaarlijk is.[113]

Voordelen van chloordioxide

- Bacteriedodende werking met pH-waarden tussen 4 en 10.

- Chloordioxide is duidelijk superieur aan chloor in de vernietiging van sporen, bacteriën, virussen en andere pathogene organismen in een gelijke restbasis.
- De benodigde contacttijd is lager voor ClO.
- Chloordioxide is beter oplosbaar.
- Er gaat geen corrosie gepaard met hoge chloorconcentraties, waardoor de onderhoudskosten op de lange termijn dalen.
- Chloordioxide reageert niet met NH<sub>3</sub> of NH<sub>4</sub><sup>+</sup>.
- Het vernietigt THM-voorlopers (trihalomethanen).
- ClO vernietigt fenolen en laat geen duidelijke geur achter.

#### Gebruik van chloordioxide

De desinfecterende werking van chloordioxide is al sinds 1900 bekend.

- In 1967 registreerde de EPA de eerste chloordioxidevloeistof voor gebruik als desinfecterend en antiseptisch middel.
- In 1988 registreerde de EPA chloordioxide als sterilisatiemiddel.
- In 2002 registreerde de EPA chloordioxide als sterilisatiemiddel voor industrieën, laboratoriumapparatuur en ruimtereiniging.

Chloordioxide is een van de antimicrobiële middelen die worden gebruikt tegen miltvuur (ziekte veroorzaakt door *Bacillus anthracis*). Tijdens de crisis van 2001 gaf de Environmental Protection Agency (EPA) in de VS toestemming voor het gebruik van producten die chloordioxide bevatten om met miltvuur verontreinigde oppervlakken te reinigen.

Chloordioxide is een biocide-oxidatiemiddel en geen metaaltoxine, wat betekent dat het micro-organismen doodt door het transport van voedingsstoffen door het celmembran te onderbreken en niet door het metabolische proces te onderbreken.

Van de oxidant biociden is chloordioxide het meest selectief. Zoals met alle desinfecterende chemische producten, kan het echter giftig zijn als het op ongepaste wijze wordt gemanipuleerd of intern wordt geconsumeerd of wordt geabsorbeerd of wordt blootgesteld aan langdurige blootstelling.

#### 4.1 Octrooi en onderzoeksontwikkeling met chlorietionen/chloordioxide

Veel bloedtransfusiepatiënten ontwikkelen infecties veroorzaakt door ziektekiemen in het gedoneerde bloed. Besmettingen door transfusies van laagwaardig, besmet bloed hebben geleid tot extra kosten voor de zorgsector. Gelukkig mag dit nooit meer gebeuren, aangezien er verschillende gepatenteerde methoden zijn op basis van chloordioxide, die in staat zijn de kiemen in het bloed van donoren te deactiveren, zonder de rode bloedcellen of hun functie in het organisme van de receptor te veranderen.

##### 4.1.1 FEITEN

1988. Internationale patentclassificatie: A61K 31/19, 33/14, A61L 20/16

en internationale publicatie nr. WO 88/01507 van 10 maart 1988.

Deze gepatenteerde methode behandelt in vitro rode bloedcellen van donoren die virussen kunnen bevatten zoals HTLV-III (de veroorzaker van het Acquired Immune Deficiency Syndrome – AIDS).

Rode bloedcellen worden behandeld met een natriumchlorietoplossing van 0,13% en melkzuur van 1,26% verdund in zoutoplossing (natriumchloride). Deze behandeling deactiveert onder andere het virus HTLV-III.

Concentraten van behandelde rode bloedcellen worden vervolgens gewassen in een zoutoplossing, waardoor ze veilig zijn voor transfusie. Deze behandeling heeft geen invloed op de functie of morfologie van rode bloedcellen (biconcave schijf).

De werking van hemoglobine in de rode bloedcellen blijft behouden, waardoor de uitwisseling van koolstofdioxide die wordt geproduceerd in cellulaire ademhaling en zuurstof uit de longen mogelijk wordt (hemoglobine Bohr-effect). Toen dit eenmaal was bereikt, was het onontbeerlijk om alle bloedbestanddelen (plasma, bloedplaatjes, cryoprecipitaten en stollingsfactoren) maximaal te benutten. Van

bloedplaatjestransfusies was bekend dat ze een bacteriële infectie veroorzaakten, die septikemie veroorzaakte.

#### 4.1.2 FEITEN

In 1991 creëert Alcide Corporation, Norwalk, Conn., in de Verenigde Staten patent nr. 5.019.402 op 28 mei.

Deze gepatenteerde methode zorgt voor een langere opslag van bloedproducten (bloedplaatjes, plasma, enz.), zonder risico op microbiële infectie. Bloed 414

componenten zijn vatbaar voor dit soort infectie. Het is sinds 1994 gepatenteerd tegen het risico van besmetting door virussen, sporen en schimmels in bloed tijdens manipulatie en opslag.

Chloordioxide staat bekend om zijn bacteriedodende, schimmeldodende, sporendodende, schimmelwerende en antivirale werking.

Het huidige patent is gebaseerd op het vrijkomen van chloordioxide in bloedafnamezakken door de aanwezigheid van natriumchloriet, in combinatie met het antistollingsmiddel (citroenzuur en natriumcitraat), essentieel om het bloed vloeibaar te houden.

Er zijn geen nadelige effecten waargenomen met betrekking tot de stollingsfactor of de activiteit van factor VIII en factor IX. Evenmin is er een verandering opgetreden in het hemoglobinemolecuul in rode bloedcellen.

Dit octrooi is ook nuttig voor de desinfectie van bloedplaatjes, zowel van mensen als van andere zoogdieren. Studies tonen het gebrek aan toxiciteit van de methode aan door in vitro factor VIII (antihemofilie) te analyseren. Een oplossing van factor VIII was besmet met het vesiculaire stomatitisvirus (VSV). Later werd het gedesinfecteerd met de gepatenteerde methode (natriumchloriet + melkzuur + EDTA-antistollingsoplossing). Ten slotte tonen onderzoeken aan dat het stollingsfactor VIII-eiwit minimale biologische activiteit verliest tijdens de behandeling.

Wat betreft de proeven met bloedplaatjes: in deze studie werd een oplossing van geconcentreerde bloedplaatjes geïnoculeerd met E. coli. De

bloedplaatjes werden vervolgens behandeld met chloordioxide in verschillende concentraties (33 ppm, 50 ppm, 75 ppm, 100 ppm, 125 ppm).

dpm en 250 dpm). Onderzoekers ontdekten dat chloordioxide vanaf 75 ppm effectief was in het steriliseren van met E. coli geïnfecteerde bloedplaatjes. Met dezelfde methode konden ze de effectiviteit van chloordioxide tegen S. Aureus-infectie bewijzen.

Deze methode is ook nuttig om de overdracht van virussen, bacteriën en protozoa te voorkomen die niet zichtbaar zijn in de donor (gezonde drager), maar die zich met virulentie in het lichaam van de receptor kunnen ontwikkelen.

Deze twee patenten zijn het bewijs dat chloordioxide niet verantwoordelijk kan zijn voor methemoglobinemie of de verslechtering van de membranen van rode bloedcellen, omdat dit hun doel ongeldig zou maken.

De deskundige die het rapport ondertekent, stelt dat dit patent aantoont dat chloriet en chloordioxide niet hemolytisch zijn in de aanbevolen doseringen.

#### 4.1.3 FEITEN

Aanwijzing van natriumchloriet als weesgeneesmiddel voor amyotrofische laterale sclerose (ALS)

#### UITVOERINGSBESLUIT VAN DE COMMISSIE

19 juni 2013, met betrekking tot de aanwijzing van "Natriumchloriet" als weesgeneesmiddel volgens Verordening (CE) nr. 141/2000 van het Europees Parlement en de Raad.

In artikel 1 staat: "Natriumchloriet" wordt aangewezen als weesgeneesmiddel voor de volgende indicatie: behandeling van amyotrofische laterale sclerose (ALS).

Dit geneesmiddel is ingeschreven in het communautair register van weesgeneesmiddelen met nummer EU/3/13/1139.



Amyotrofische laterale sclerose (ALS) is een aandoening van het zenuwstelsel, waarbij zenuwcellen in de hersenen en het ruggenmerg geleidelijk achteruitgaan. Deze verslechtering veroorzaakt verlies van bewegingscontrole en kan evolueren naar verlamming. De exacte oorzaken zijn nog onbekend, maar vermoedelijk omvatten genetische en omgevingsfactoren.

Symptomen variëren, afhankelijk van de eerste aangetaste spieren, en omvatten verlies van evenwicht, verlies van handcontrole en spraakproblemen. Wanneer ALS de spieren aantast die worden gebruikt om te ademen, kan dit de dood veroorzaken als gevolg van ademhalingsinsufficiëntie.

Bij de ontwikkeling van een effectieve respons zijn verschillende celgroepen betrokken. De complexe interacties tussen deze cellen worden gereguleerd door een reeks uitgescheiden eiwitten die gezamenlijk bekend staan als cytokines.

Cytokines werken als boodschappers van het immuunsysteem: ze reguleren de intensiteit en duur van de immuunrespons, stimuleren of remmen de proliferatie van cellen, de secretie van antilichamen of andere cytokines. Macrofagen zijn een soort witte bloedcellen die deel uitmaken van het immuunsysteem. De cytokines die tijdens deze fase werken, worden voornamelijk geproduceerd door macrofagen en NK-cellen (Natural Killer). Macrofagen grijpen in bij het ontstekingsproces. Bij ALS worden hoge niveaus van cytokines geproduceerd. Ze vallen zenuwcellen in de hersenen en het ruggenmerg aan en beschadigen ze. Van natriumchloriet wordt verwacht dat het deze activiteit vermindert door de macrofagen te blokkeren, waardoor de progressie van de ziekte wordt voorkomen. Het geneesmiddel wordt toegediend via een injectie in een ader.

Als een stof kan worden toegediend via injectie in een ader, betekent dit volgens de onderstaande ondertekenaar dat het geen hemolyse veroorzaakt.

#### 4.1.4 FEITEN

In oktober 2001 werden brieven met miltvuursporen naar verschillende nieuwsmediabureaus en twee Amerikaanse senatoren gestuurd, waarbij vijf

mensen om het leven kwamen en zeventien werden besmet.

- De ontsmetting van de Senaat om de sporen te verwijderen met behulp van chloordioxide kostte 27 miljoen USD.
- De ontsmetting van het Brentwood postkantoor in Washington, DC

kostte 130 miljoen USD en duurde 26 maanden.

Tijdens deze crisis, op 9 november 2001, gaf de EPA-USA toestemming voor het gebruik van producten die chloordioxidegas in een waterige oplossing bevatten om oppervlakken te reinigen die zijn verontreinigd met miltvuursporen.

#### 4.1.5 FEITEN

Dioxychlor®, onderzocht en ontwikkeld door American Biologics®, is een antiviraal, antibacterieel en schimmelwerend product. Dioxychlor® wordt al enkele jaren gebruikt met infusies in het American Biologics® Integrative Hospital and Medical Center, evenals in andere klinieken en ziekenhuizen over de hele wereld.

In 2001 bestudeerden professor Robert W. Bradford, D.Sc., en Henry W. Allen van het Bradford Research Institute of California het werkingsmechanisme en de klinische resultaten van Dioxychlor®. Dioxychlor® is een anorganisch natriumzout (natriumchloriet). De toepassing ervan is uitgebreid tot de behandeling van het Epstein-Barr-virus (EBV), cytomegalovirus (CMV) en hepatitis A- en B-virussen. De chemische structuur is pH-afhankelijk; dat wil zeggen, de stabiliteit hangt af van de concentratie van waterstofionen in het omringende medium.

Dioxychlor® resulteert in een neutraal molecuul dat bestaat uit drie elektronegatieve atomen die bij elkaar worden gehouden door covalente en gecoördineerde covalente bindingen. Vanuit dit cluster wordt een enkel atoom van zeer reactieve zuurstof vrijgemaakt op het doelorganisme. Deze ontluikende zuurstof is het actieve middel van Dioxychlor®. Dit zuurstofatoom bezit het antivirale, schimmelwerende en antibacteriële vermogen.

Dosering: Tijdens het onderzoek werd Dioxychlor® toegediend via een intraveneus infuus van 100 ml zoutoplossing met 10 cc Dioxychlor®. Intraveneuze studies in het American Biologics Medical Center hebben aangetoond dat 10 ml 25.000 ppm Dioxychlor® in 100 ml zoutoplossing, toegediend gedurende 30

minuten, is een veilig doseringsniveau.

Guanine (een aminozuur dat voorkomt in zowel DNA als RNA) is zeer gevoelig voor oxidatie. Eenmaal geoxideerd, belemmert de resulterende metaboliet de replicatie van het virale nucleïnezuur en wordt het virus gedeactiveerd.

Er zijn onderzoeken gedaan tegen het Epstein-Barr-virus (EBV).

#### 4.1.6 FEITEN

Oxo Chemie in Zwitserland ontwikkelt de formule WF10.

WF10 (of Immunokine®) is gebaseerd op de chloriet-ionenmatrix tetrachloor-decazuurstof. Het wordt gebruikt als adjuvante therapie bij combinatie van antiretrovirale en opportunistische infectieprofylaxe-regimes bij aids-patiënten.

Cytokines werken als boodschappers van het immuunsysteem. Ze spelen een fundamentele rol in de aangeboren immuunrespons met directe actiemechanismen tegen het binnendringende agens, of de immobilisatie van immuunregulerende mechanismen als initiators van ontsteking, het verhogen van de lichaamstemperatuur (koorts) en het activeren van NK

cellen en macrofagen.

Louisa Küne et al., onderzoekers van verschillende Duitse universiteiten, gepubliceerd in het Journal of Biomedicine and Biotechnology Vol. 2011, artikel-ID 436587:

"WF10 stimuleert NK-celcytotoxiciteit door LFA-1-gemedieerde hechting aan tumorcellen te verhogen". [115]

NK-cellen werden geïncubeerd met en zonder WF10 (eindconcentratie van 200

micro M chloriet bij 37 C of 98,6 F). Interessant genoeg merkten ze op dat WF10

tast alleen de cytotoxische NK-cellen aan, niet alle NK-cellen.

WF10 of Immunokine® is goedgekeurd voor gebruik in Thailand bij patiënten met baarmoederhalskanker en behandeld met radiotherapie. Ze vertonen enkele nawerkingen: chronische ontsteking, cystitis, proctitis en mucositis, volgens Denton, Clarke, Maher in het artikel gepubliceerd in 2015 in The Cochrane Collaboration “Non-surgical interventions for late radiation cystitis in patienten die radicale radiotherapie hebben ondergaan om het bekken.”[116]

#### 4.1.7 FEITEN

In 2008 publiceerde Journal General Virology: Beschermend effect van lage concentratie chloordioxidegas tegen influenza A-virus.

Takio Pharmaceutical Co. Ltd. 34-03-14, Osaka, Japan, onderzocht in hun onderzoeksinstituut hoe griepinfecties een van de belangrijkste oorzaken van morbiditeit en mortaliteit waren.

Bij mensen verspreidt dit virus zich voornamelijk via aerosolen die via de luchtwegen worden uitgescheiden. Flügge-druppeltjes, die kleine druppeltjes speeksel of slijm die vrijkomen bij spreken, hoesten of niezen en die dienen als transportmiddel voor de micro-organismen in de luchtwegen, fungeren als transmissievaten.

Veiligheids- en preventiemaatregelen tegen het Influenza A-virus waren noodzakelijk. De studie bewees de effectiviteit van chloordioxidegas bij zeer lage concentraties.

In vitro-experimenten toonden aan dat chloordioxide de virale omhullingseiwitten (hemagglutinine en neuraminidase) denatureert, die onmisbaar zijn voor de infectiviteit van het virus.

De studie concludeert dat chloordioxidegas effectief is in het voorkomen van de overdracht van aerosol-geïnduceerde Influenza A onder muizen, bij een concentratie die ver onder de toegestane hoeveelheid voor mensen ligt. Daarom kan chloordioxide worden gebruikt op plaatsen met menselijke activiteit zonder dat evacuatie nodig is.

#### 4.1.8 FEITEN

Multiresistente (MDR) opportunistische ziektekiemen zijn de oorzaak van infecties in honderden ziekenhuizen, waaronder medische centra in ontwikkelde landen.

In september 2014 werd een studie van Atsushi Hinenoya en partners geaccepteerd voor publicatie in het Japanese Journal of Infectious Diseases. De studie evalueert het desinfecterende vermogen van chloordioxide tegen *Staphylococcus aureus*, MRSA, *Pseudomonas aeruginosa* en *Acinetobacter baumannii*. [117]

Deze drie stammen zijn zo besmettelijk dat ze, wanneer ze worden ontdekt, moeten worden meegedeeld aan de gezondheidsautoriteiten.

De aanwezigheid van MDR-bacteriën neemt toe en veroorzaakt ernstige problemen in klinieken en ziekenhuizen, waar de patiënten met de zwakste immuunbarrières aanwezig zijn. De ervaring leert hoe moeilijk het is om patiënten te genezen die zijn getroffen door een van deze MDR-bacteriën. Er zijn bijna geen opties om ze te behandelen.

Chirurgische instrumenten, operatiekamers en medische apparatuur worden potentiële bronnen van overdracht. Daarom is het essentieel om een veilige desinfectie tegen deze ziektekiemen te garanderen.

Chloordioxide is gebruikt als een krachtig bactericide, fungicide, virucide en tegen protozoa. Chloordioxide heeft het voordeel dat het actief is in een breder pH-bereik. Het werkingsmechanisme van chloordioxide is door denaturatie van eiwitten.

#### 4.1.9 FEITEN

Chloordioxide heeft een prominente rol gespeeld bij de preventie en bestrijding van legionellose. De opeenhoping van organisch materiaal en vocht (biofilm) groeit in leidingsystemen, waardoor de ontwikkeling van ziekteverwekkers onder de lagen mogelijk wordt. Op plaatsen zoals airconditioninggeleiders bieden biofilms een veilige schuilplaats voor micro-organismen zoals Listeria, E. coli en legionella.

Chloordioxide verwijdert biofilm en doodt bacteriën, sporen en virussen.  
[118]

Andere voordelen zijn dat de bacteriedodende werking van ClO bijna onaangetast is 2

door waarden tussen 4 en 10. De contacttijd die nodig is voor de bacteriedodende werking 419

van ClO is korter dan andere desinfectiemiddelen, en chloordioxide heeft een betere 2

oplosbaarheid.

Expertrapport over dimethylsulfoxide (DMSO)

Gebruik en toepassingen van DiMethylSulfOxide (DMSO) 5.1 DMSO heeft uitzonderlijke oplossende eigenschappen. Het heeft een breed farmacologisch spectrum, van ontstekingsremmende effecten tot vasodilatatie en het vermogen om collageen op te lossen en vrije radicalen te vangen.

Het primaire gebruik van DMSO is als een vat om andere medicijnen toe te dienen. Het kan oraal, intraveneus of topisch worden toegediend voor osteomusculaire aandoeningen, huidaandoeningen en bij geassisteerde voortplanting.

DMSO en zijn metaboliet worden geëlimineerd via urine en ontlasting.

In oktober 2010, tijdens het 55e congres over ziekenhuisapotheek, M.

Gaspar en zijn collega's van de Pijnafdeling van de Ziekenhuisapotheek, Dr. Moliner, en afdelingen van de Universidad CEU Cardenal Herrera de Valencia, presenteerden een onderzoek naar de effectiviteit van een actueel behandelingsprotocol met DMSO bij 50% op Complex Regionaal Pijnsyndroom of CRPS. De studie constateerde een goede klinische tolerantie en geen incidentie van bijwerkingen.

De topische toepassing van DMSO met 50% is effectief gebleken bij patiënten met CRPS.

5.2 Patiënten die intraveneuze chemotherapie ondergaan, lopen het risico op extravasatie van cytotoxische geneesmiddelen, zoals cisplatine, liposomen, anthracyclines en derivaten.

Beschikbare farmacologische behandelingsmaatregelen omvatten de plaatselijke toepassing van DMSO met 90% -99%. Volgens het protocol bestaat de behandeling uit 4 druppels op een oppervlak van 10 cm<sup>2</sup> om de 8 uur, gedurende 7 tot 14 dagen.

#### Toxicologische Studies Deskundigenrapport

Toxicologische studies voor natriumchloriet/chloordioxide Informatie gepubliceerd door IRIS ( Integral Risk Information System) (Verenigde Staten) EPA (Environmental Protection Agency) n. CAS 10049-04-4. [119]

Document 27 van het deskundigenrapport is gebruikt om twee samenvattingen te maken: een over de inname van chloordioxide via drinkwater en een over de inademing ervan.

Proeven uitgevoerd op ratten en menselijke vrijwilligers bepalen de hoogste aanbevolen dosis zonder enige nadelige effecten (NOAE-No Observed Adverse Effect Level) en de laagste dosis die nadelige effecten veroorzaakt (LOAEL-Lowest Observed Adverse Effect Level).

1. Toxicologisch onderzoek naar inname van met chloordioxide behandeld water Chloordioxide in drinkwater verandert in chlorietion, chloraation en chloordioxide. Deze worden vervolgens afgebroken tot het chloride-ion.

2. Toxicologische studies chloordioxide inademing Zie deze en andere wetenschappelijke studies op:

<https://andreaskalcker.com/documentos-cientificos/>

Samenvattend treden bijwerkingen als gevolg van inademing op na langdurige blootstelling.

In 1986 behandelden Robinson et al. groepen ratten met concentraties van 300-1000 ppm vloeibaar chloordioxide. In hoge concentraties kan chloordioxide hyperplasische reacties in de huid van muizen opwekken.

Studies naar de schildklierfunctie van ratten en apen die werden blootgesteld aan chloordioxide in drinkwater bepaalden een LOAEL van 14 mg/kg/dag. [121]

Chloraation (ClO<sup>-</sup>)

Chloraten zijn anorganische zouten van chloorzuur met een hoog oxiderend vermogen. Ze zijn niet alleen aanwezig in voedsel, maar ook in tal van andere toepassingen, zoals kunstmest en fytosanitaire behandelingen, en was- en desinfectieprocessen met chloorwater.

Chloraten remmen reversibel de opname van jodide door de schildklier.

Behalve dat ze de schildklier aantasten, kunnen chloraten ook schade aan de rode bloedcellen veroorzaken, waardoor hemolyse en de vorming van methemoglobine worden veroorzaakt. Dit laatste kan zich manifesteren als een acuut effect.

Internationale regelgeving over drinkwater door de WHO in 1958, 1963

en 1971 en ook in de eerste editie van de Gidsen voor drinkwaterkwaliteit werd geen melding gemaakt van chloordioxide, chloraat of chloriet. In de Gidsen van 1993 werd geconcludeerd dat de beschikbare gegevens over het effect van chloraat bij mens en dier in proeven niet voldoende waren om een referentiewaarde te bepalen.

Chlorietion (ClO<sup>-</sup>)



Chloriet is een anorganisch anion, kleurloos, geurloos en smaakloos dat gemakkelijk oplost in water. Chloriet is relatief stabiel, tenzij het in contact komt met andere chemische stoffen zoals vrij chloor.

Tijdens de waterbehandeling is chloriet een van de chemische stoffen die betrokken zijn bij het proces van vorming van chloordioxide.

Het is ook het bijproduct dat ontstaat bij het desinfecteren van water met chloordioxide, waarbij 50% chloordioxide verandert in chloriet en de rest in chloraat (ClO<sup>-</sup>) en chloride (Cl<sup>-</sup>). Terwijl chloordioxide 3 is

beschouwd als een krachtig ontsmettingsmiddel, is chloriet een zwak bacteriedodend middel.

In de Gidsen van 1993 werd een voorlopige referentiewaarde van 0,2 mg/l vastgesteld voor chloriet in water voor menselijke consumptie. De referentiewaarde werd als voorlopig beschouwd omdat de referentiewaarden voor chloriet hoger kunnen zijn. De EPA in de VS bepaalde het maximale chlorietgehalte in water, als bijproduct van de desinfectie, op 1 mg./l.

In onderzoeken van maximaal 12 weken met vrijwilligers werd geen effect waargenomen op de bloedparameters met de hoogste dosis chloriet (36 mg/kg lichaamsgewicht per dag).

Een andere mogelijke oorsprong van chloriet in het milieu is het bleken van papierpulp in de papierindustrie.

Deskundigenrapport over het gebruik van chloordioxide

### 1.3 Gebruik van chloordioxide

#### Preventie en bestrijding van Legionella

Chloordioxide heeft een prominente rol gespeeld in de preventie en bestrijding van legionella. De biofilm die gevormd wordt in leidingen kan legionella beschermen tegen de meeste ontsmettingsmiddelen. Een biofilm is een laag micro-organismen in een matrix (sliblaag) die zich vormt op oppervlakken die in contact komen met water.

Biofilm biedt een veilige schuilplaats voor micro-organismen zoals *Listeria*, *E. coli* en *Legionella* die zich daar kunnen voortplanten.

Studies tonen aan dat chloordioxide de biofilm uit watersystemen verwijdert en de vorming ervan voorkomt wanneer het gebied op een lage en continue manier wordt gedoseerd. Hypochloriet is niet erg effectief bij biofilm.

Behandeling van koeltorens De meeste mensen negeren de gezondheidsrisico's van koeltorens. De warme omgevingen zijn ideaal voor de groei van verschillende ziekteverwekkende organismen (zoals *legionella*).

Zuiverende planten

Zuiveringsinstallaties zijn qua ontwerp vergelijkbaar met koeltorens. Het belangrijkste verschil is dat terwijl zuiveringsinstallaties onder druk staande systemen zijn, koeltorens vacuümsystemen zijn.

Desinfectie van drinkwater

Chloordioxide wordt al jaren gebruikt voor het desinfecteren van drinkwater (in de VS sinds 1944). De behoefte deed zich voor toen ze ontdekten dat chloor en soortgelijke producten gevaarlijke bijproducten creëerden, zoals THM

(trihalomethanen).

Sindsdien zijn verschillende waterbedrijven in het Verenigd Koninkrijk en de VS ClO<sub>2</sub> gaan gebruiken. Het ionisatiepotentiaal is 10,36 mV (millivolt). Deze hoge

reactiviteit is verantwoordelijk voor zijn hoge effectiviteit als bacteriedodend middel en voor zijn vermogen om andere micro-organismen te doden.

Bij de reactie verandert 50% van het gebruikte natriumchloriet in chlorietion, dit is het bijproduct dat in een hoger percentage aanwezig is, terwijl chlooraat en chloride-ion in mindere mate aanwezig zijn na gebruik van natriumchloriet als waterdesinfectiemiddel.

Het gehalte aan restchloordioxide in met chloordioxide behandeld water is 0,8 mg/l.

ATSDR merkt op dat de concentratie chloordioxide en natriumchloriet in drinkwater hoger kan zijn.

## Voedselhygiëne

Chloordioxide is een uitstekend product voor het wassen van groenten. Het vermogen om sporen, virussen en schimmels in lage concentraties te doden is essentieel. Het is veilig in gebruik en voldoet aan alle voedselvoorschriften. Enkele voorbeelden van toepassing van chloordioxide:

- Appels: bestrijding van bacteriën E. coli en Listeria.
- Aardappelen: preventie van aardappelziekte en “zilverroos”.
- Sla, selderij en uien: in vergelijking met hypochloriet was het vitamine C-gehalte hoger en het kalium lager.
- Citrus: bewezen effectief tegen groene schimmel en bitterrot bij verschillende pH's

waarden, lage concentraties en beperkte contacttijd.

- IJsproductie: 20 ppm.
- Viskwekerijen: Chloordioxide werkt als een virucide tegen het ISA-virus (infectieuze zalmanemie) 100 ppm, 200 ppm (hoge virucide concentratie) en virus IPN (Infectieuze Pancreasnecrose) in forel en zalm. Deactivering bij 1000 ppm.
- Bij viskwekerijen die naar de EG exporteren, wordt aanbevolen om oppervlakken die in direct contact komen met voedsel na desinfectie af te spoelen.

Chloordioxide wordt in de voedingsindustrie gebruikt vanwege de lage resttoxiciteit, maar dit betekent niet dat het niet schadelijk is bij inslikken.

- Ongeveer 4,5 pond chloordioxide per dag wordt gebruikt bij de productie van cellulose en papier.

1.4 Veiligheid en ongewenste effecten van chloordioxide Uit praktijkervaring is gebleken dat chloordioxide bij correct gebruik een veilige verbinding is.[124]

1.4.1 Tijdens de beoordeling die in 2003 werd uitgevoerd, concludeerde het Internationaal Centrum voor Kankeronderzoek (CIIC) dat chloriet niet geclassificeerd kan worden met betrekking tot zijn kankerverwekkende effect op de mens.[125].

1.4.2 Tijdens studies van maximaal 12 weken met vrijwilligers werd geen effect waargenomen op de bloedparameters, de hoogste dosis was 36 mg/kg lichaamsgewicht/dag.

1.4.3 De effecten op de gezondheid als gevolg van blootstelling aan een gevaarlijke stof zijn afhankelijk van: dosis, duur van de blootstelling, soort blootstelling, persoonlijke gewoonten en de aanwezigheid van andere chemische stoffen.

1.4.4 Bedrijven die chloordioxide gebruiken, hebben de gezondheidsrisico's voor hun werknemers bestudeerd.

Risico's bij inademing: bij een langere contactperiode kan het irritatie van neus, mond en luchtwegen veroorzaken. Als de blootstellingstijd lang is, kan dit brandwonden in het slijmvlies veroorzaken.

Bij direct contact met de huid en langdurige blootstelling kan het symptomen zoals roodheid en brandwonden veroorzaken.

In contact met de ogen veroorzaakt het irritatie en roodheid, en bij langdurige blootstelling brandwonden.

Het is giftig bij inslikken en veroorzaakt misselijkheid, braken, buikpijn en brandwonden in de mond, keel en maag.

Eindelijk.

Houd er rekening mee dat deze ongewenste effecten worden bestudeerd met betrekking tot werknemers die producten op basis van chloordioxide gebruiken of vervaardigen. Deze werknemers worden blootgesteld aan doses die veel hoger zijn dan aanbevolen en gebruikt op andere gebieden, zoals de therapieën die in dit boek worden beschreven. Daarom kunnen de resultaten niet worden geëxtrapoleerd.

De effecten van chronische overmatige blootstelling kunnen longschade veroorzaken en astmaproblemen en andere reeds bestaande ademhalingspathologieën verergeren.

Opmerking: Tabellen en documenten op de website [www.andreaskalcker.com](http://www.andreaskalcker.com)

## Hoofdstuk 8

### Naschrift uit het hart

In deze samenleving van ons, waar zoveel verkeerde informatie in overvloed aanwezig is, is het verstandig om sceptisch te zijn. Maar sceptisch zijn is niet hetzelfde als een lasteraar zijn.

Een idee verwerpen vanwege ongeloof is gemakkelijk. Dat betekent niet dat het idee onjuist is.

Critici moeten hun standpunten bewijzen met betrouwbaar bewijs, en niet zomaar een ongefundeerde mening herhalen zonder hun gedegen onderzoek te doen. Karaktermoord verandert niets aan de feiten. We moeten echter accepteren dat in ons geloofssysteem het geweten niet veel invloed heeft. We kunnen hiervan bewijzen vinden in veel religies, die helaas worden gebruikt om de gewetenloze massa te beheersen.

Ik ben besmeurd en belasterd omdat ik mijn kennis wilde delen.

Een van deze uitstrijkjes beweert dat mijn opleiding niet is geaccrediteerd door een conventioneel allopathisch medisch systeem. Blijkbaar. Geen enkele medische school aan een traditionele Europese universiteit erkent de accreditatie voor alternatieve geneeskunde.

Zelfs de beste homeopaten, osteopaten, acupuncturisten en specialisten in de duizendjarige Chinese geneeskunde worden niet erkend. De erkenning zou moeten komen van een strak gesloten systeem dat is ontworpen om zichzelf te beschermen tegen ongewenste concurrentie. Met een Ph.D. getuigt van het bezit van kennis en dat de houder het onderwerp grondig heeft bestudeerd. Een universiteit kan een Ph.D. om vele redenen: voor onderzoek, als erkenning voor andermans werk of zelfs als eerbetoon.

Ik heb inderdaad mijn bescheiden proefschrift gepresenteerd, waarop ik mijn eerste boek heb gebaseerd: "CDS: gezondheid is mogelijk." Ik voegde gegevens toe van onderzoeksproeven met dieren die de effectiviteit van chloordioxide aantoonde en beschreef de ontwikkeling van een stabiele oplossing met neutrale pH in water, die kan worden geïnjecteerd. Toen ik mijn proefschrift verdedigde op basis van deze studies, kreeg ik van een kleine universiteit voor alternatieve geneeskunde, die al meer dan 20 jaar actief was, een Ph.D. met buitengewone onderscheidingen. Hoewel mijn titel technisch en officieel geldig is, en het me in staat stelt een erkende praktijk te openen, keuren niet alle landen alternatieve geneeskunde en de universiteiten die deze disciplines doceren goed. Anonieme bronnen gebruikten dit argument om mij online in diskrediet te brengen.

Tijdens mijn reizen en seminars over de hele wereld heb ik artsen van de conventionele geneeskunde ontmoet die "gedecertificeerd" zijn. Er is niets dwazers in academische termen, aangezien kennis niet iets is dat we aan en uit kunnen doen.

De simpele handeling van het verwijderen van een certificering elimineert niet de kennis van het individu, die gedurende vele jaren is opgedaan. De laatste tijd wordt deze tactiek systematisch gebruikt om die "non-conformisten" die de boot durven te laten schommelen in diskrediet te brengen, waardoor onderzoek wordt ontmoedigd. In sommige landen is het artsen zelfs verboden om in hun kantoor een microscoop te gebruiken.

De meest gebruikte methode is om te beweren dat de gegevens die uit onderzoek zijn verzameld onjuist zijn en dat de wetenschapper daarom een oplichter moet zijn. Dr. Andrew Wakefield is een klassiek voorbeeld. Hij bewees een directe relatie tussen vaccins die bij kinderen ernstige gastro-intestinale problemen veroorzaken en autisme. Omdat reguliere media

gedijen op controverser, springen ze snel in op elk onderwerp dat ophef kan veroorzaken, of het nu waar of onwaar is.

Bovendien financieren farmaceutische bedrijven massamedia via advertenties en gebruiken ze dit mechanisme om de publieke opinie te beheersen. Het is een bewezen feit dat chloordioxide een effectief middel is met een lage toxiciteit. Als het aanzienlijke schade zou aanrichten, zouden mensen hun negatieve ervaringen publiceren op sociale netwerken, zoals Twitter, Facebook of YouTube. Als je op YouTube zoekt, vind je een groot aantal getuigenissen van over de hele wereld die bewijzen hoe het ziekten heeft genezen die door de conventionele geneeskunde als ongeneeslijk worden beschouwd. En daar gaat het om.

Critici kopiëren en plakken teksten van officiële bronnen die de stof beschuldigen van vermeende toxiciteit, zonder er voldoende onderzoek naar te doen of zich te realiseren dat inademen niet hetzelfde is als inslikken. Ik kan water inslikken, maar ik kan het niet inademen zonder te verdrinken, want helaas ben ik geen vis!

Tot slot wil ik met heel mijn hart iedereen bedanken die mij de afgelopen tien jaar van strijd hebben gesteund. Bedankt dat je aan mijn kant staat en me aanmoedigt, zelfs op de donkerste momenten. Maar ik wil ook de anonieme critici bedanken die ik eerder noemde, omdat ze hebben bijgedragen aan mijn persoonlijke groei; Ik heb hun kritiek als een echte uitdaging opgevat.

Ik smeeK iedereen die chloordioxide of andere in dit boek genoemde therapeutische stoffen heeft gebruikt, met of zonder succes, om hun ervaringen te publiceren via YouTube, Facebook of andere middelen, inclusief e-mail naar [info@](mailto:info@voedia.com)

voedia.com. Ons doel is om een echt 'pay it forward'-systeem te creëren om deze wereld te veranderen en het ware geluk dat in ons leeft te koesteren, door de geweldige ervaring te delen dat 'ongeneeslijk was... gisteren'.

Bibliografie

[1] ML Abarca, MR Bragulat, G Castellá, FJ Cabañes, Ochratoxine Een productie door stammen van *Aspergillus niger* var. *Niger Appl Environ Microbiol.* 1994 juli; 60(7): 2650-2652.

[2] Soler, W., Miranda, LF, & Zuluaga, DC (2005). Afwezigheid van genotoxiciteit van zeewater uit Coveñas: in vitro onderzoek in menselijke erythrocyten en leukocyten. *Nationaal tijdschrift voor volksgezondheid*, 23(2).

[3] Soler, W., Velásquez, ND, & Solera, JP (2008). Lage genotoxiciteit van organisch extract van zeewater uit Coveñas (Sucre, Colombia). *Vitae (Medellin)*, 15(1), 96-102.

[4] Soler-Terranova, W., Pérez-Giraldo, J., Penagos-Garcés, L., Osorio-Sandoval, G., & Velásquez-Echavarría, N. (2008). Afwezigheid van toxiciteit door inname van natuurlijk zeewater bij patiënten met gastritis. *Eerwaarde Assoc. Col.*

*Cienc. Biol*, 20, 208-222.

[5] Ken Yasukawa, Susumu Kitanaka, Shujiro Seo. "Remmend effect van stevioside op tumorpromotie door 12-O-tetradecanoylphorbol-13-acetaat bij carcinogenese in twee stadia in muizenhuid." *Biol Pharm Stier*, 2002 Vol.

[6] Chan P, Tomlinson B, Chen YJ, Liu JC, Hsieh MH, Cheng JT. "Een dubbelblinde, placebogecontroleerde studie naar de effectiviteit en verdraagbaarheid van oraal stevioside bij hypertensie bij de mens." *Br J Clin Pharmacol.* 2000 september; 50(3):215-20.

[7] Chan P1, Xu DY, Liu JC, Chen YJ, Tomlinson B, Huang WP, Cheng JT. "Het effect van stevioside op de bloeddruk en plasma-catecholamines bij spontaan hypertensieve ratten." *Levenswetenschappen.* 1998 63(19):1679-84.

[8] Lee CN, Wong KL, Liu JC, Chen YJ, Cheng JT, Chan P. "Remmend effect van stevioside op calciuminstroom om antihypertensie te produceren." *Planta Med.*

december 2001;67(9):796-9



[9] Hsieh MH, Chan P, Sue YM, Liu JC, Liang TH, Huang TY, Tomlinson B, 1

Chow MS, Kao PF, Chen YJ. "Werkzaamheid en verdraagbaarheid van oraal stevioside bij patiënten met milde essentiële hypertensie: een twee jaar durend, gerandomiseerd, placebogecontroleerd onderzoek." Clin Ther. 2003 nov;25(11):2797-808.

[10] Yadav NP, Dixit VK, "Hepatoprotectieve activiteit van bladeren van Kalanchoë pinnata Pers." J Ethnopharmacol 2003 86:197-202

[11] Nassis CZ, Haebisch EM, Giesbrecht AM, "Antihistaminische activiteit van Bryophyllum calycinum." Braz J Med Biol Res 1992 25:929-936386

[12] Obaseiki-Ebor EE, "Voorlopig rapport over de in vitro antibacteriële activiteit van Bryophyllum pinnatum-bladsap." [12] Obaseiki-Ebor EE. Afr J Med Med Sci 1985 14: 199–202

[13] Akinpelu DA, "Antimicrobiële activiteit van bladeren van Bryophyllum pinnatum."

Fytotherapie 2000 71:193-194

[14] Ojewole JA, "Antinociceptieve, ontstekingsremmende en antidiabetische effecten van Bryophyllum pinnatum (Crassulaceae) bladwaterextract. J

Ethnopharmacol" 2005 99:13-19

[15] Pal S, Nag Chaudhuri AK, "Studies naar de anti-maagzweeractiviteit van een Bryophyllum pinnatum-bladextract bij proefdieren." J

Ethnopharmacol 1991 33:97-102

[16] Umbuzeiro-Valent G, Roubicek DA, Haebisch EM, "Mutagene en anti-mutagene evaluatie van het sap van de bladeren van Bryophyllum calycinum (Kalanchoe pinnata), een plant met antihistaminische activiteit." Omgeving Mol Mutageen 1999 33:325-327

- [17] Yamagishi T, Haruna M, Yan XZ, Chang JJ, Lee KH, "Antitumormiddelen, 110. Bryophyllin B, een nieuwe krachtige cytotoxische bufadienolide van *Bryophyllum pinnatum*." *J Nat Prod* 1989 52:1071-1079
- [18] Yamagishi T, Yan XZ, Wu RY, McPhail DR, McPhail AT, Lee KH, "Structuur en stereochemie van bryophyllin-A, een nieuw krachtig cytotoxisch bufadienolide orthoacetaat van *Bryophyllum pinnatum*." *Chem Pharm Bull (Tokio)* 1988 36:1615-1617
- [19] Supratman U, Fujita T, Akiyama K, Hayashi H, Murakami A, Sakai H, Koshimizu K, Ohigashi H, "Antitumorbevorderende activiteit van bufadienolides van *Kalanchoe pinnata* en *K. daigremontiana* x *tubiflora*." *Biosci Biotechnol Biochem* 2001 65:947-949
- [20] Jaeger Greer MR, Cates RG, Johnson FB, Lamnaouer D, Ohai L, "Activiteit van aceton- en methanolextracten van eenendertig medicinale plantensoorten tegen herpes simplex-virustypes 1 en 2." *Pharm Biol* 2010 48:1031-1037
- [21] Wu PL, Hsu YL, Wu TS, Bastow KF, Lee KH, "Kalanchosides AC, nieuwe cytotoxische bufadienolides uit de bovengrondse delen van *Kalanchoë gracilis*." *Org Lett* 2006 8:5207-5210
- [22] Gwehenberger B, Rist L, Huch R, von Mandach U, "Effect van *Bryophyllum pinnatum* versus fenoterol op de contractiliteit van de baarmoeder." *Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol* 2004 113:164-171
- [23] Plangger N, Rist L, Zimmermann R, von Mandach U, "Intraveneuze tocolyse met *Bryophyllum pinnatum* wordt beter verdragen dan toepassing van bèta-agonisten." *Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol* 2006 124:168-172
- [24] Simoes-Wust AP, Graos M, Duarte CB, Brenneisen R, Hamburger M, Mennet M, Ramos MH, Schnelle M, Wachter R, Worel AM, von Mandach U, "Sap van *Bryophyllum pinnatum* (Lam.) remt oxytocine -geïnduceerde toename van de intracellulaire calciumconcentratie in menselijke myometriummcellen. *Fytogeneeskunde*." 2010 okt;17(12):980-6
- [25] Yemitan OK, Salahdeen HM, "Neurosedatieve en spierverslappende activiteiten van waterig extract van *Bryophyllum pinnatum*." *Fitotherapie*

2005

[26] McKenzie RA, Franke FP, Dunster PJ "De toxiciteit voor vee en het bufadienolide-gehalte van zes Bryophyllum-soorten." Aust Dierenarts J 1987 64:298-301

[27] Wagner H, Fischer M, Lotter H, "Isolatie en structuurbepaling van daigremontianin, een nieuwe bufadienolide van Kalanchoë daigremontiana."

Plant med. april 1985;(2):169-70

[28] G Arikpo, M Eja, E Enene, S Okon, K Enyi-Idoh, S Etim, Gebruik van aardoliedestillaten in volksgeneeskunde in Zuidoost-Nigeria  
<http://ispub.com/>.

IJH/11/1/7510

[29] Last, W., "Pleomorphic Microbes", <http://www.health-science-spirit.com/>

pleomorphics.htm

[30] Awodele, O. et al., "De antimicrobiële activiteiten van sommige veelgebruikte ontsmettingsmiddelen op Bacillus subtilis, Pseudomonas aeruginosa en Candida albicans", African Journal of Biotechnology 2007 16 april; 6(8):987-990,  
<http://www.ajol.info/index.php/ajb/article/viewFile/57021/45419>

[31] F.A.C.T., "Kerosine",  
[http://www.rethinkingcancer.org/resources/magazine-articles/7\\_9-10/kerosine.php](http://www.rethinkingcancer.org/resources/magazine-articles/7_9-10/kerosine.php)

[32] <http://hdl.handle.net/2027/chi.087013173>

[33] <http://www.health-science-spirit.com/de.petroleum.pdf>

[34] Daniels, Dr. Jennifer, "The Candida Cleaner", [http://xa.yimg.com/kq/groups/11136827/2098715122/name/Terpentine-The\\_Candida\\_Cleaner+-](http://xa.yimg.com/kq/groups/11136827/2098715122/name/Terpentine-The_Candida_Cleaner+-)

Dr.+Daniels.pdf

[35] [online versie] <http://www.msdmanuals.com/es-es/>

[36] Crook, WG, MD, The Yeast Connection, Professional Books, Jackson, TN, 1983

[37] Recochem Inc., "Diggers Kerosine (lage geur)", [http://www.recochem.com.au/files/downloads/Cons\\_Kerosine\\_Low\\_Odour\\_PDS\\_Apr11.pdf](http://www.recochem.com.au/files/downloads/Cons_Kerosine_Low_Odour_PDS_Apr11.pdf)

[38] Recochem Inc., "Veiligheidsinformatieblad: Pure Gum Turpentine", <http://>

[www.recochem.com.au/files/downloads/Pure\\_Gum\\_Turpentine\\_v4.pdf](http://www.recochem.com.au/files/downloads/Pure_Gum_Turpentine_v4.pdf)

[39] Sun, U., "Man drinkt benzine voor 42 jaar", ChinaDaily.com.cn, 12 juli 2011, <http://www.chinadaily.com.cn/photo/2011-07/12/>

[inhoud\\_12892492.htm](http://www.chinadaily.com.cn/photo/2011-07/12/inhoud_12892492.htm)

[40] "Kerosine drinken", 10 februari 2009, [http://de.netlog.com/david\\_1960/blog/blogs=3558284](http://de.netlog.com/david_1960/blog/blogs=3558284)

[41] Steidl, G., "Gebruik van ozoniden bij de behandeling van kwaadaardige ziekten", 2002,

[http://www.klinghardtacademy.com/images/stories/ozonides/use\\_of\\_](http://www.klinghardtacademy.com/images/stories/ozonides/use_of_)

[ozoniden.pdf](http://www.klinghardtacademy.com/images/stories/ozonides/use_of_ozoniden.pdf)

[42] <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/9638606>

[43] <http://www.whale.to/w/boron.html>

[44] [http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1566627/pdf/](http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1566627/pdf/envhper00403-0084.pdf)

[envhper00403-0084.pdf](http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1566627/pdf/envhper00403-0084.pdf)

[45] <http://nah.sagepub.com/content/7/2/89.full.pdf>

- [46] [http://www.arthritistrust.org/Articles/Boron and Arthritis.pdf](http://www.arthritistrust.org/Articles/Boron%20and%20Arthritis.pdf)
- [47] <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/>
- [48] <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/21129941>
- [49] [http://www.lef.org/magazine/mag2006/aug2006\\_aas\\_01.htm](http://www.lef.org/magazine/mag2006/aug2006_aas_01.htm) 431
- [50] <http://jac.oxfordjournals.org/content/63/2/325.long>
- [51] <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/21774671>
- [52] <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2873987>
- [53] <http://www.earthclinic.com/CURES/fluoride.html>
- [54] <http://www.supergenial.ch/pi1/pd2.html>
- [55] <http://www.health-science-spirit.com/ultimatecleanse.html>
- [56] <http://hillbrothers.com/pdf/downloads/msds/n/borax-decahydrate.pdf>
- [57] <http://www.atsdr.cdc.gov/toxprofiles/tp26-c2.pdf>
- [58] <http://www.regulations.gov/#!documentDetail;D=PA-HQ-OPP-2005-0062-0004>

[59] <http://www.inchem.org/documents/sids/sids/15630894.pdf>

[60] <http://www.sciencelab.com/msds.php?msdsId=9927258>

[61] Ristow M, Schmeisser K. Mitohormesis: bevordering van gezondheid en levensduur door verhoogde niveaus van reactieve zuurstofsoorten (ROS). Dosis reactie.

31 januari 2014;12(2):288-341. doi: 10.2203/dose-response.13-035.Ristow.  
eCollectie 2014.

[62] Ling GN, Ontmaskering van de vermeende wederopstanding van de natriumpomphypothese. *Physiol Chem Phys Med NMR*. 1997; 29(2):123-98.

[63] Ling GN, Waarheid in de fundamentele biomedische wetenschap zal de toekomstige mensheid bevrijden.

*Physiol Chem Phys Med NMR*. 2011; 41:19-48.

[64] Podolsky RJ, Kitzinger C. (1955). *Federatie proc.* 14, 115.

[65] Podolsky RJ, Morales MF. De enthalpieverandering van adenosinetriposfaathydrolyse. *J Biol Chem*. 1956 februari; 218(2):945-959

[66] George P, Rutman RJ. Het concept "hoogenergetische fosfaatbinding". *Prog Biophys Mol Biol*. 1960; 10:1-53.

[67] Bradford RW, Allen HW, Exogene oxidatieve mechanismen bij het bestrijden van infectieuze agentia - Dioxychlor®, BRI Rept. # 18, 1986

[68] Bradford RW, Allen HW, Klinische behandeling van het Epstein-Barr-virus/

CFIDS, BRI Rept. # 15, 1996.

[69] Pagano JS, Moleculaire epidemiologie van Epstein-Barr-virusinfectie: een perspectief, *UCLA Symposium on Molecular and Cellular Biology, New Series* 1986;40:345.

[70] Noszticzius Z, Wittmann M, Kály-Kullai K, Beregvári Z, Kiss I, Rosivall L, Szegedi J. Chloordioxide is een grootte-selectief antimicrobieel middel. *PLoS*

*Een*. 5 nov 2013;8(11): e79157.

[71] Stevens, A.; Seeger, D.; Slocum, C., Producten van chloordioxidebehandeling van organische materialen in water, *Water Supply Research Div., U.S.*

Environmental Protection Agency, Cincinnati, Ohio, 1977, 9

[72] Sanekata T, Fukuda T, Miura T, Morino H, Lee C et al. (2010) Evaluatie van de antivirale activiteit van chloordioxide en natriumhypochloriet tegen katachtig calicivirus, humaan influenzavirus, mazelenvirus, hondenziektevirus, humaan herpesvirus, humaan adenovirus, canine adenovirus en canine 432

389 parvovirus. *Biocontrole Sci* 15/2: 45-49. doi:10.4265/bio.15.45. Pubmed: 20616431.

[73] Tanner R (1989) Vergelijkende tests en evaluatie van ontsmettingsmiddelen voor harde oppervlakken. *J Ind Microbiol* 4: 145-154. doi:10.1007/BF01569799

[74] EPA Guidance Manual, Alternative Disinfectants and Oxidants, 4.4.3.2

Protozoa-inactivatie. Beschikbaar: [http://www.epa.gov/ogwdw/mdbp/pdf/wijzigen/hoofdstuk\\_4.pdf](http://www.epa.gov/ogwdw/mdbp/pdf/wijzigen/hoofdstuk_4.pdf)

[75] Ison A, Odeh IN, Margerum DW (2006) Kinetiek en mechanismen van chloordioxide en chlorietoxidaties van cysteïne en glutathion. *Inorg Chem* 45: 8768-8775. doi:10.1021/ic0609554. PubMed:17029389

[76] Stewart DJ, Napolitano MJ, Bakhmutova-Albert EV, Margerum DW (2008) Kinetiek en mechanismen van chloordioxide-oxidatie van tryptofaan. *Inorg Chem* 47: 1639-1647. doi:10.1021/ic701761p. Pubmed: 18254588

[77] Napolitano MJ, Green BJ, Nicoson JS, Margerum DW (2005) Chloordioxide-oxidaties van tyrosine, N-acetyltyrosine en Dopa. *Chem Res Toxicol* 18: 501-508. doi:10.1021/tx049697i. Pubmed: 15777090

[78] Tan, H.K., Wheeler, WB, Wei, C.I., Reactie van chloordioxide met aminozuren en peptiden, *Mutation Research*, 188: 259-266, 1987

[79] Loginova IV, Rubtsova SA, Kuchin AV (2008) Oxidatie door chloordioxide van methionine- en cysteïnerivaten tot sulfoxide. *Chem Nat Compd.* 44: 752-754. doi:10.1007/s10600-009-9182-8

[80] ] Kenyon, AJ; Hamilton, S., Wondgenezing bestudeerd met Alcide: een actueel sterilisatiemiddel, Amer.Society of Biol. Chemici 74e jaarlijkse bijeenkomst, San Francisco, CA 05-09 juni 1983

[81] Nauseef WM (2007) Hoe menselijke neutrofielen microben doden en afbreken.

Een geïntegreerde weergave. Immunol Rev. 219: 88-102.  
doi:10.1111/j.1600-065X.2007.00550. Pubmed: 17850484.

[82] Pullar JM, Vissers MCM, Winterbourn CC (2000) Leven met een moordenaar: de effecten van hypochloorzuur op zoogdiercellen. IUBMB Leven 50: 259-266.

doi:10.1080/15216540051080958. Pubmed: 11327319

[83] Ison A, Odeh IN, Margerum DW (2006) Kinetiek en mechanismen van chloordioxide- en chlorietoxidaties van cysteïne en glutathion. Inorg Chem 45: 8768-8775. doi:10.1021/ic0609554. Pubmed: 17029389.

[84] Gordon, G.; Kieffer, R.; Rosenblatt, D., De chemie van chloordioxide, Vooruitgang in anorganische chemie, Wiley-Interscience Publishers, 1972, 612-631

[85] Gordon, G.; Kieffer, R.; Rosenblatt, D., The Chemistry of Chlorine Dioxide, Progress in Anorganic Chemistry, Wiley-Interscience Publishers, 1972

[86] Lubbers JR, Chauan S, Bianchine JR. Gecontroleerde klinische evaluaties van chloordioxide, chloriet en chloraat bij de mens. Milieugezondheidsperspectief. 1982.

[87] Daniel FB, Condie LW, Robinson M, Stober JA, York RG et al. (1990) 433

Vergelijkende 90-daagse subchronische toxiciteitsstudies op drie drinkwaterontsmettingsmiddelen, chloor, monochlooramine en chloordioxide bij de Sprague-Dawley-ratten. J Am Waterwerken Assoc 82: 61-69.390



[88] Ogata N (2007) Denaturatie van eiwitten door chloordioxide: oxidatieve modificatie van tryptofaan- en tyrosineresiduen. *Biochemie* 46: 4898-4911. doi:10.1021/bi061827u. Pubmed: 17397139.

[89] Rosen H, Klebanoff SJ, Wang Y, Brot N, Heinecke JW et al. (2009) Methionine-oxidatie draagt bij aan het doden van bacteriën door het myeloperoxidase-systeem van neutrofielen. *Proc Natl Acad Sci VS* 106: 18686-18691.

18688 blz. Afb. 3B doi:10.1073/pnas.0909464106. Pubmed: 19833874.

[90] KLO -UCD-HU\_2010 uitgegeven door de Hongaarse National Health and 2

Medical Officer Service (ANTSZ) naar aanleiding van de suggestie van het Wetenschappelijk Comité genaamd ETT TUKEB. Beschikbaar: <http://www.ett.hu/tukeb.htm>

[91] William R. Ernst, Bhart Indu, Brian Crump, Leslie T. Gelbaum, Reactie van methanol met chloraationen in zure oplossing die Hg<sup>+2</sup> bevat volgens NMR.

Mei 1996, DOI: 10.1002/aic.690420518

[92] Haller JF, Northgraves WW. 1955. Chloordioxide en veiligheid. *TAPPI-dagboek* 38:199-202.

[93] Dalhamn T. 1957. Chloordioxide. *AMA Arch Ind Gezondheid* 15(2): 101-107.

[94] Lin JL, Lim PS. Acute natriumchlorietvergiftiging geassocieerd met nierfalen. *Ren mislukt*. 1993;15(5):645-8.

[95] Lubbers JR, Chauhan S, Bianchine JR. 1981. Gecontroleerde klinische evaluaties van chloordioxide, chloriet en chloraat bij de mens, *Fundam Appl Toxicol* 1:334-338.

[96] Lubbers JR, Chauhan S, Bianchine JR. Gecontroleerde klinische evaluaties van chloordioxide, chloriet en chloraat bij de mens.

Milieugezondheidsperspectief.

1982 december; 46:57-62.

[97] Moore GS, Calabrese EJ. Toxicologische effecten van chloriet bij de muis.

Milieu Gezondheid Perspectieven Vol. 46 december 1982; 46:31-37.

[98] Shi L, Xie C. 1999. Experimentele observatie van acute toxiciteit en irriterend effect van stabiel chloordioxide. Zhongguo Xiaoduxue Zazhi 16(1):39-40.

[99] Lockett, J., Oxodene: levensduur van honingbijen, Journal of Econ.

Entomologie, vol. 65, nr. 1, februari 1972.

[100] Patrick. De Kepper, Jacques. Boissonade, Irving R. Epstein. Chloriet-jodide-reactie: een veelzijdig systeem voor de studie van niet-lineair dynamisch gedrag. J.

Fysiek. Chem., 1990, 94 (17), pp 6525-6536

[101] L. Shi, W. Li, F. Wang, Experimentele studie van een gesloten systeem in de chloordioxide-jodium-malonzuur-zwavelzuur-oscillatiereactie door UV-vis spectrofotometrische methode Journal of Solution Chemistry, mei 2009, Volume 38, nummer 5, blz. 571-588

[102] Cohen S, Popp FA. Biofotonemissie van het menselijk lichaam. Indiase J Exp. Biol.

2003 mei; 41 (5): 440-5.

[103] ] Scherbel, AL, McCormack, LJ, Layle, JK Verdere opmerkingen over 434

het effect van dimethylsulfoxide bij patiënten met gegeneraliseerde sclerodermie (progressieve systemische sclerose). Ann NY Acad Sci 141:613-629, 1967.

[104] Engel, M.F., Dimethylsulfoxide bij de behandeling van sclerodermie. Zuid Med J 65:71, 1972.391

[105] Sobel, D., Klein, AC Arthritis: wat werkt. New York: St. Martin's Press, 1989

[106] Marshall LF, Kamp PE, Bowers SA. Dimethylsulfoxide voor de behandeling van intracraniale hypertensie: een voorlopig onderzoek. Neurochirurgie. 1984

juni;14(6):659-63..

[107] Noel PR, Barnett KC, Davies RE, Jolly DW, Leahy JS, Mawdesley-Thomas LE, Shillam KW, Squires PF, Street AE, Tucker WC, Worden AN. De toxiciteit van dimethylsulfoxide (DMSO) voor hond, varken, rat en konijn.

Toxicologie. 1975;3(2):143-69.

[108] de la Torre, JC, et al. Modificaties van experimentele ruggenmergletsels met behulp van dimethylsulfoxide. Trans Am Neurol Assoc 97:230, 1971

[109] de la Torre, JC, et al. Dimethylsulfoxide bij de behandeling van experimentele hersencompressie. JNeurosurg 38:343, 1972.

[110] de la Torre, JC, et al. Dimethylsulfoxide bij trauma aan het centrale zenuwstelsel. Ann NY Acad Sci 243:362, 1975.

[111] Feldman, WE, Punch, JD, Holden, P. In vivo en in vitro effecten van dimethylsulfoxide op streptomycinegevoelige en resistente Escherichia coli.

Ann Acad Sci 141:231, 1967.

[112] <http://www.monographs.com/works41/potential/membrane/potencial-membrane2.shtml#ixzz3SsPtJheE>

[113] AM Dietrich en R.C. Hoehn; Smaak- en geurproblemen geassocieerd met chloordioxide. AWWA Research Foundation, VS 1991

[114] <http://amazings.com/ciencia/noticias/120308d.html>

[115] Louisa Kühne, Mathias Konstandin, Yvonne Samstag, Stefan Meuer, Thomas Giese en Carsten Watzl. WF10 stimuleert de cytotoxiciteit van NK-cellen door LFA-1-gemedieerde hechting aan tumorcellen te verhogen. *Journal of Biomedicine and Biotechnology* Volume 2011, artikel ID 436587, 6 pagina's.

doi:10.1155/2011/436587

[116] Arshi S. Denton, Noel Clarke, Jane Maher. Niet-chirurgische ingrepen voor late bestralingscystitis bij patiënten die radicale radiotherapie van het bekken hebben ondergaan. *Cochrane Gynaecologische, Neuro-oncologie en Weeskankergroep*. DOI: 10.1002/14651858.CD001773

[117] <https://www.jstage.jst.go.jp/article/yoken/advpub/0/>

advpub\_JJID.2014.294/\_pdf

[118] Srinivasan A, Bova G, Ross T, Mackie K, Paquette N, Merz W, Perl TM.

Een evaluatie van 17 maanden van een waterbehandelingssysteem met chloordioxide om *Legionella*-soorten in de watervoorziening van een ziekenhuis te bestrijden. *Infectiebestrijding Hosp Epidemiol*. 2003 aug;24(8):575-9.

[119] [https://cfpub.epa.gov/ncea/iris/iris\\_documents/documents/subst/0496\\_](https://cfpub.epa.gov/ncea/iris/iris_documents/documents/subst/0496_)

samenvatting.pdf

[120] Robinson M, Bull RJ, Schamer M, Long RE. Epidermale hyperplasie in muizenhuid na behandeling met alternatieve drinkwaterontsmettingsmiddelen. *Milieugezondheidsperspectief*. 1986 november; 69:293-300.392

[121] Harrington RM, Shertzer HG, Bercz JP. Effecten van chloordioxide op de schildklierfunctie bij de Afrikaanse groene aap en de rat. *J Toxicol Milieu Gezondheid*. 1986;19(2):235-42.

[122] [http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/42274/1/WHO\\_EHC\\_216.pdf](http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/42274/1/WHO_EHC_216.pdf)

[123]

[http://www.who.int/water\\_sanitation\\_health/dwq/chemicals/chlorateandchlorite0505.pdf](http://www.who.int/water_sanitation_health/dwq/chemicals/chlorateandchlorite0505.pdf)

[124] <http://www.lenntech.es/dioxido-de-cloro.htm>

[125] [http://www.bvsde.paho.org/cd-gdwq/docs\\_quimicos/Clorito%20y%20chloraat.pdf](http://www.bvsde.paho.org/cd-gdwq/docs_quimicos/Clorito%20y%20chloraat.pdf)